ÞIÐRIKS SAGA AF BERN

UDGIVET FOR

SAMFUND TIL UDGIVELSE AF GAMMEL NORDISK LITTERATUR

VED

HENRIK BERTELSEN

II.

KØBENHAVN
S. L. MØLLERS BOGTRYKKERI
1908—11

INDHOLD AF BIND II

Mb³125,16; A 162,12; B 92,23; U 189,15

[Fra Þiðreci k*onun*gi oc Jsungi k*onun*gi oc s*onum* h*ans*.[1]

304[3] (200). Nv er þat .i. dag at Jsungr k*onungr* oc allir hans synir sitia i sinu*m* kastala oc eru all katir. oc nu kemr til þ*ei*ra Sigurðr suein. oc mællti til [k*onun*gs Jsungr[2] h*er*ra [sagðe han.[3] ec sa æin tiðændi er[4] mer þyckia[5] æigi litil. ec sa [.i. l*an*dtialld oc er reist a vellinu*m* fir*ir* borg þ*in*ni.[6] oc þat l*an*d tiald gort[7] a aðra lund en fyʀ hava[8] ec[9] set[10]. vr miðiu þvi l*an*dtialldi [stendr stong æi*n* en a ofanuerðri þ*ei*ri stong er æin*n* mikill gull knappr. oc af þvi tialldi[11] fra*m* er for tialld[12] með rauðu*m* steini[13] oc þar[14] fylgir stœng oc [gull knapr[15] a. oc innaʀ af er hit þriðia tialld.[16] grœnt oc þar[17] af stœng oc [en þriðe gull knappr.[18] oc æn*n* til hœgri han*n*dar er tialld [af gulli ofet. oc[19] þar fylgir oc gulle buin stong[20] m*eð* gull[21] knoppu*m*. oc a [vinstri hond[22] er tialld huitt. oc þar fylgir stong su er oll[23] gullebuin [upp at[24] knapponu*m*. oc þat hyɢ ec at ængi [maðr skal[25] set hava tigurlegra

---

[[1] A *mgl.* B Cap. XCXI. [[2] AB Jsungs kongs. [[3] AB *mgl.* [4] A þau er; B þau. [5] B þottu. [6] *rettet for* Mb³ þ*ei*ʀi. [[7] A reist eitt tialld fyrer þinne borg og þat landtialld er gert. B eitt tialld er giørt var. [8] B hefe. [9] A *tilf.* slikt. [10] A *tilf.* ok. B *tilf.* og reist var a vellenumm fyrer þinne borg. [[11] AB *mgl.* [12] A *tilf.* eitt. [13] AB lit. [14] B þvi. [[15] A gert med gullhnapp. B gullhnappar. [16] AB *tilf.* þad er. [17] B *tilf.* upp. [[18] B umm iij gullknappar. [[19] AB gullvofid. [20] A *tilf.* ok enn. [21] B *mgl.* [[22] AB winnstra veg. [23] AB *tilf.* er. [[24] A og. B med. [[25] B skule.

l*an*dtialld.[1] firir þvi l*an*dtialldi[2] hanga .xiij. skilldir. Oc a enu*m* yzta skilldi er markaðr hestr oc biorn. [þar hævir han*n* set hæst[3] skiolld[4] Heimis. Oc a þeim skilldi[5] er þar er næstr. er a markat [með gulli haukr[6] oc .ij. fuglar | [er f*irir* honu*m* flevga.[7] A 163 oc þat mark vænt*ir* mik at [havi æin*n* hveʀ[8] mi*n* Mb³ 126 frændi. þar[9] er | skiolldr hornb*oga* j*arlls* | [ok a[10] B 93 U 190 þridia skilldi er markadur haukur med[11] gulli og þar[12] er skiolldur Ømlungs sonar hans[13] oc a feorða skilldi er [a markað[14] tong oc hamaʀ oc steðe oc [eigi er sa litill[15] skiolldr. [þar er skiolldr[16] Viðga.[17] a enum .v. skilldi er markat leo[18] [af ɢulli lagðr.[19] þat er skiolldr *þiðrex* k*onu*ngs. oc þat leon[20] hævir hær[21] koronu [a hofðe.[22] a enu*m* .vi. skilldi er œrn m*eð* koronu. þat er skiolldr G*unnars* k*onung*s. [a enum .vij. skilldi er orn *æigi*[23] koronaðr a[24] [þar hævir han*n* set skiolld[25] hogna. [Nu er sa en*n* atte sem er allr skrifaðr sem gull[26] ælldr eða logi. [þar segir han fra skilldi[27] h*er*b*rands*. [Nu er e*n* .ix. skiolldr. þar er a[28] [markat leon oc æigi koronaðr. Nu er fra sagt skilldi fasolld. Nu er en*n* .x. skiolldr oc er a þeim dreci marcaðr. þar er fra sagt skilldi Sintram han*n* feck þat mark siðan er han var lœystr af drekans

[1] AB tialld ok. [2] AB tialldi. [[3] AB og þat hygg egh (A *tilf.* sagdi hann; B *tilf.* ad) þar hafa ek sied. [4] B mark. [5] AB *mgl.* [[6] B haukur af gulli. [[7] A fliuga med honum. [[8] A eiga muni einn. [9] A þui þat. [10] B *tilf.* enum. [11] B af. [12] B þad. [[13] *sål.* AB. *beskrivelsen af det tredje skjold mangler i* Mb³. [[14] AB *mgl.* [[15] A mikill. [[16] AB þann (B *tilf.* skiolld) a. [17] B Virga. [18] AB leon. [[19] A med gulli. [20] A leo. [21] A *mgl.* B sier. [[22] A med gulle. [23] Mb³ *mgl.* æigi. [[24] *efter* G*unnars* k*onungs har* A ok hinn vij med sama merki og hefer sa ei koronu. B a 7da skilldi er ørn og ei koronud. [[25] AB og þat er skiolldur. [[26] AB a hinumm atta skilldi er suo (B *tilf.* skrifad) sem. [[27] AB þat er skiolldur. [[28] AB a hinumm niunnda skilldi er.

munni. Nu er en xi. skiolldr. þar er markat a borg. þat *er*[1] skrifat[2] æptir bern. þat er skiolldr hilldibran*n*z.[3] [En þat gengr þar til at bern er a hans skilldi. at han kemr alldrigi i þan*n* haska at han*n* mægi þvi lœy*n*a at han*n* er maðr *þiðrex* k*onung*s af bern. Jn .xij skiolldr. þar er a[4] markaðr æin*n*[5] gavlltr. [þ*at* er sagt fra skilldi villdifers[6] [oc æpt*ir* hans natturu skrifat. nv er æpt*ir* en*n* .xiij. skiolldr þar er a maðr *oc* æin*n*[7] fill. þat er [sagt fra skilldi[8] þettl*eifs*.[9] f*irir* þvi at Sig*urðr* hin*n* gamle gricr reið[10] fil þa er han*n* barðiz við þettl*eif*. oc f*irir* þvi þikcivmz ec vita. sægir Sigurðr at komn*ir* munu vera[11] j uart l*an*d okun*n*ir[12] kappar huaðan sem þ*ei*r ero komn*ir*[13]. oc[14] huert œrendi er þ*ei*r haua. Oc nu [byð ec mik til[15] [k*onu*ngr m*eð* yðru raði at[16] riða til þ*ei*ra [oc vita[17] hverir þeir[18] ero. er sua [drembilega hava tialldat. oc sua mikit[19] lata [yvir ser oc sua diarfir hava orðit at f*irir* yðart rað[20] hava komit i yðart[21] land[22]. Nu suarar k*onu*ngr. Ek vil senda[23] til þeiʀa[24] [æin*n* kappa saman. oc[25]

1 Mb[3] *mgl.* er. [2 A markadur dreki, þat mark aa Sintram a hinumm x skilldi er morkut borg skrifut. B marckad leon og ei koronad, þad er skiølldur Fasolldz. a enum 10da skillde er marckadur dreke, þad er skiølldur Sintrams, hann feck þad mark, sijdann hann var frelsadur af drekanns munne. a 11ta skillde er morkud borg su er skrifud. 3 Mb[3] *har* hilldibann*z*. [4 A aa hinum xi skilldi er. B a 12 skillde er. 5 A *mgl.* [6 B þann skiølld a Wjllifer. [7 A a hinumm xij skilldi er markadur. B a 13da skillde er marckadur. [8 B skiølldur. 9 A *tilf.* Danska. 10 B *tilf.* einumm. 11 A *mgl.* 12 AB nokkurer vtlender (B utlendsker). 13 AB *mgl.* 14 B edur. [15 A vil ek. B fyser mig. [16 A *mgl.* [17 A ef ek mætte verda viss. 18 A þesser. [19 A dreingiligha. B diarflega. [20 A og suo diarfer hafua giorst ath fyrer vtan ʀaad ydvart herra. B og so myked fyrer sier, ad þeir. 21 B ydar. 22 AB *tilf.* vlofad. 23 Mb[3] *tilf.* þik. 24 AB þessara manna. [25 A einn knapa. B *mgl.*

at b*er*a þeim þau orð[1] ef þ*ei*r vilia hallda sinu
livi. at þ*ei*r sen*n*di mer [toll oc[2] skatt sua sem
log var sta*n*da t*il*. Nu ma sa kappi[3] spyria þa
hværir þeir ero. [eða hvaðan þ*ei*r komu[4] eða huar
þ*ei*r voru[5] fœddir. oc[6] huert þ*ei*r vilia fara. | oc[6] U 191
huært þ*ei*ʀa[7] œrendi er[8] an*n*at en *gialda*[9] skatt eða
lu*ta*[10] oss. Nu suarar Sigurðr. sa kappi[11] er [þar
villtu senda. þa[12] s*ka*l æigi vera an*n*aʀ m*aðr*[13] en
ec. (201). Nu[14] tekr Sigurðr[15] ser [vapn oc[16] klæðe.
oc [æin*n* illan[17] hest oc æigi[18] hævir han*n* soðvl.[19]
oc riðr nu or[20] borgin*n*i ut | oc ofan fir*ir* feallit. oc A 164
[æ*igi* stoðvar han*n* sina ferð[21] fyʀ en han*n*[22] kemr
til l*an*dtiallz[23] þ*iðrex* k*onu*ngs. [nu stigr han*n*[24] af
sinu*m* hesti oc gengr in*n* i l*an*dtial*ld*it.[25] oc siðan
mælir han*n* heilir se þer goðir drengir en meðr
nafni mynda ec yðr heilsa ef ek vissa [yðavr nofn.[26]
þ*ei*r suara honu*m* með[27] sama hætti oc biðia[28] han*n*
vel komin*n*.[29] Nu mælir[30] S*igurðr*[31] [Jsungr k*onu*ngr
min*n* h*er*ra[32] sendi mic hengat [með sinu œrendi.[33]
at taka af yðr skatt sem h*er* | ero log til [at k*on*- Mb^2 127
*ung*r a at hava.[34] En þen*n*a skatt verði[35] þer at
giallda ef þer vilit. En ef k*onung*r skal missa skaz[36]
af yðr. þa mægv þer[37] æcki i dyliaz at skamt ma*n*
[liða aðr heðan[38] en þer [munut missa[39] allz fear
yðars oc þar með lifsins[40]. Nu svarar þ*iðrecr*
k*onu*ngr ver g*er*ðum [at oðru[41] vara ferð [til þessa

[1] A bod. [[2] A *mgl.* [3] A hnapi. B knape. [[4] AB *mgl.* [5] B eru. [6] AB edur. [7] B *mgl.* [8] A var. [9] Mb^3 *mgl.* gialda. [10] Mb^3 *har* luka. [11] A hnape. B knape. [[12] AB þu will (B *tilf.* þangad) sennda. [13] B *mgl.* [14] B sijdann. [15] B hann. [[16] AB vond. [[17] B vondann. [18] AB øngvann. [19] AB skiolld. [20] AB af. [21] B reid. [[22] A *mgl.* [23] AB tialldz. [[24] B stijgur. [25] *sål. rettet for* Mb^3 landtialit. AB tialldit. [[26] AB yduart heiti. [27] B og vid. [28] B seigia. [29] A *tilf.* 112. Capitule. [30] A mællte. [31] AB *tilf.* sweinn. [[32] A herra Jsungur kongur. [[33] B sinna erinda. [[34] A *mgl.* [35] A eigu. [36] B skatt. [37] B þid. [[38] A lida aadur. B hiedann lijda, adur. [[39] B missed. [40] A fiørsins. [[41] A til annars.

lanz at vpphavi en[1] giallda [k*onu*ngi yðru*m*[2] skatt.
helldr var vart[3] œrendi þat er þu mat vel bera oc
sægia [k*onu*ngi yðrum[4] at ek vil h*onu*m vig bioða
[at han*n* komi[5] mer igegn með[6] iam marga m*enn*
B 94 sem ek hævi. | oc aðr en ver skiliu*mz* skal han*n*
kun*na* at sægia hvilikir drengir han*n* hava heim
sott. Nu svarar S*igurðr* sveinn. Með yðru lœyvi
vil ec nu yðr[7] spyria huert er nafn yðars hofðingia.
eða af hveriv l*an*di [komu þer.[8] þat g*er*i þ*er* er
alldregi var gort fyʀ. at bioða til vigs isvngi k*onu*ngi
[oc hans mon*nu*m.[9] hvart[10] havi þer æigi hœyrt[11]
sagt hvat [han ma[12] [f*irir* ser. oc[13] þess varir mik
at æigi neiti han[14] at beriaz við yðr huat man*na*
sem þer erut. þa suarar Viðga[15] huart er [at tu[16]
ken*n*ir nockorn þessa man*na* eða æigi.[17] [er her
ero komn*ir*. oc æigi s*ka*l[18] lœyna þic[19]. fir*ir* þessu*m*
m*onnum* ræðr þ*iðrecr* k*onungr*[20] af bern. oc [er
her oc[21] an*na*ʀ k*onung*r sa heit*ir* gun*n*ar [af
niflunga l*an*de.[22] Oc en*n* eru fleiri dugandi drengir[23]
þo at þessa nef*num* ver. En hvart ætlar þu at
j*sungr* k*onung*r oc S*igurðr* svein munu[24] [at visu[25]
vilia[26] beriaz eða [mvnu þ*ei*r við[27] bila. nu suarar
A 165 S*igurðr* þess uæntir mik at j*sungr* | k*onung*r oc
U 192 S*igurðr* s*vein* | munu[24] æigi flyia at[28] orœyndu fir*ir*
yðr her i sinu l*an*de[29] þott her se [komin Þ*iðrecr*

[[1] A j þetta land enn. B til ydarz landz helldur enn ad. [[2] A *mgl.* [3] A *mgl.* [[4] AB þinumm herra. [[5] AB ok komi hann. [6] A vid. [7] AB *mgl.* [[8] AB ero þier komner. þui. [[9] B *mgl.* [10] A edur. B edur hvørt. [11] AB *tilf.* fra honum. [[12] AB manna hann er. [[13] A edur hans syner. Enn. B fyrer sier edur hannz fielagar. Enn. [14] B *tilf.* þess. [15] B Virga. [[16] AB þu. [17] A eingann. [[18] AB þa skal ek ei. [19] AB *tilf.* ath. [20] B *mgl.* [[21] AB enn er. [[22] A kongur. B *mgl.* [23] AB menn. [24] AB muni. [[25] B *mgl.* [26] A *mgl.* [[27] A muni þeir vilia. B vid. [28] A *tilf.* ollu. [29] B rijke.

k*onung*r af bern eða[1] h*ans* men*n*. En huersv [er þat[2] þa munu þer æigi vilia breota log [oc giallda æigi k*onu*ngi[3] skatt. oc þer mægut vel senda honu*m* [skatt yðr[4] til sœmðar [oc honu*m* með yðru boðe[5] þat sem h*onu*m se[6] tign[7] at en yðr ængi skaðe.[8] Nu svarar[9] þiðrecr k*onung*r[10] m*eð* þvi at þv rekr [hans œrendi með mikilli list oc kurteisi[11] [þa skal ek[12] senda h*onu*m þa sending er h*onu*m [er sœmð[13] at þiɢia. Nu mællti *Þiðrecr*[14] k*onung*r til sinna manna. eða[15] hvat skolum ver senda honum[16] [þat er honu*m* [se sœmð[17] at þiɢia. Nu[18] sendum ver[19] honu*m* æin hæst oc[20] .i. skiolld. oc [kœstum til lutu*m* hveʀ af varvm mon*n*um[21] skal senda honu*m*[22] sin*n* hest oc sin*n* skiolld at giof. oc þeir g*er*a sua. Nu er til luta[23] tekit oc kemr upp lutr avmlungs [s*onar* hornb*oga* j*arls*. Nu[24] var[25] tecin*n* hestr hans oc hans skiolldr. oc senðir þ*iðrecr* k*onung*r[26] jsungi[27] k*onu*ngi.[28] oc[29] nu riðr Sigvrðr i brot leið sina. (202). oc nu þick*ir* avmlungi forkun*n*ar[30] illa er han*n* hævir latit hest sin*n* oc þœtti[31] betra at hava [latit miklar æign*ir* sinar[32] heima[33]. oc vill nu [riða æpt*ir* S*igurð* oc vill æigi haua suabvit.[34] oc gengr til foður sins oc biðr han*n*[35] lea ser [hest. oc vill han*n* sœkia

[[1] A Þidrek af Bern og. B Þidrek kongur og. [[2] AB sem þat fer. [[3] A aa kóngi at sennda honum. B at senda kongi. [[4] AB *mgl.* [[5] AB og (B *tilf.* so) ydur. [6] AB er. [7] A sœmd. [8] A skadi ath laata. B ad lata. [9] B mæler. [10] B *mgl.* [[11] B so vel erinde þijns herra. [[12] A ok skal ath visu. B þa skal eg ad vijsu. [[13] AB somer. [14] A *mgl.* [15] AB *mgl.* [16] A kongi. [[17] *for* se sœmð *har* A somi. [[18] B *mgl.* þat er... Nu. [19] AB *mgl.* [20] B *tilf.* þar med. [[21] A leggium aa luti. hver wor. [22] AB kongi. [23] B hlutz. [[24] B oc. [25] AB er. [26] AB *tilf.* þetta hvartueggia. [27] A *mgl.* [28] A *tilf.* 113. Capitule. B *tilf.* Cap. CXII. [29] AB *mgl.* [30] B storumm. [31] AB þikker. [[32] AB mist mikillar eignar (B eigu). [43] B *mgl.* [[34] AB vist ei suo buit vera laata. [35] B *tilf.* lata.

Mb³ 128 sin*n* hest [af þessum er i brott reið.[1] | En jarllen
vill æigi at han riði æpt*ir* [oc vill æigi lea h*onu*m
sin*n* hest oc vill lata vera s*va* gort.[2] Nu gengr
avmlungr til viðga[3] oc biðr han*n* lea ser[4] sin*n* hæst.
Nu suarar Viðga.[3] mik grunar at æigi [fair þv[5]
þin*n* hest af þessu*m*[6] sueini[7] ef sua er sem mik
varir hveʀ [þar er.[8] En ef þv fær æigi þin*n* hest.
[En oc lætr þu[9] min*n* hest[10] huat [skal ec þa
hava.[11] Nu svarar avmlungr ef [þu lætr[12] þin*n* hest
þa skalltu æiga[13] allt[14] mitt rici en þat ero .xij.
enar sterkustv[15] borgir a vinl*andi.*[16] þat[17] gaf mer
min*n* faðir. en þv skallt vera hans ærvingi [sva
sem aðr[18] em ek[19] ef æigi fæ ek þin*n* hest þer aptr.
En ef [ek fæ þer þin*n* hest aftr þa a ek[20] mit [sem
aðr.[21] oc an*n*at hvart vil ek fa min*n* hæst æða bana.
[Nu svarar Vidga[22] at þessv skalltu fa min*n* hest
f*irir* þvi at þv [abyrgiz mest t*il* þessarar ferðar[23].
A 166 Nu stigr avmlungr a bac skem- | -*m*ingi oc riðr nu
U 193 sem mest ma han*n* þar til er | þ*ei*r fin*n*az [en þat
B 95 er[24] skamt fra k*onungs*[25]. oc þar er i hia .i. | lindi
tre. oc nv kallaði avmlungr a [man*n*en oc bað[26]
han*n* biða sin[27]. en han*n* g*er*ir sva. Nu mælir
avmlu*n*gr stig[28] af baki hæsti þeim er þu riðr[29] þvi
at æigi vil ek [han*n* lata þvi at[30] ek a langt heim

[[1] B *mgl.* [[2] B *mgl.* [3] B Wirga. [[4] A *mgl. fra s.* 6,23 hest. oc . . . lea ser. [[5] B muner þu fa. [6] B þeim. [7] A manne. [[8] A þessi var. [[9] A enn þu laater. B og later þu. Mb³ *tilf.* þin*n* *efter* þu. [10] B mgl. [[11] A hefer ek þa. [[12] AB egh læt. [13] AB hafa. [14] B *mgl.* [15] AB bestu. [16] A Aumlunga lanndi. B Vindlande. [17] B þær. [18] A nv. [[19] B *mgl.* [[20] AB þu tekur (A *tilf.* apttur) vid þinumm hesti þa skal egh hafa. [[21] A sialfur. [[22] *sål.* A. Mb³ *mgl.* B nu s. Wirga. [[23] A wogar mest i þeirre ferd. B att mest i ad abirgiaz til þessa fiár. [[24] B *mgl.* [25] AB borginni. [[26] AB þenna mann (B *tilf.* og) bidur. [27] AB *mgl.* [28] B statt. [29] B *tilf.* og fa mier. [[30] AB laata minn hest.

at riða. [Nu svarar Sigurður[1] [hvat man*na* ertu er sua diarflega[2] mælir til þessa hæstz [er ek sit abaki oc æigi varir mik at þu mun*ir* han*n* fa[3] hvart sem þu att h*ann* eða æigi. Nu mælir[4] avmlungr. stig af hestinu*m*. en[5] ef þv *ger*ir æigi sua. þa ma*n* tu lata lif þitt oc sua [þan*n* hæst.[6] Nu [grunar S*igurðr*[7] at þessi [m*aðr* mun[8] v*er*a sun hornboga jarls [er hans var[9] frændi. oc þa mællti han*n* ek se[10] giorla[11] þv villt b*er*iaz t*il* hæstzens[12] við mic. oc[13] kan*n* v*er*a at þu hitt*ir* þan*n* man*n*[14] er b*er*iaz vill[15] v*ið* þic a[16] skom*m*v bragði þo at æigi b*er*izt þu nu. oc þat kalla ek rað at vit freistu*m*[17] an*n*ars kostar ockar a millu*m*. hvart [er at þu mantt lata þin*n* hest þan*n* er þu kallar t*il* eða þu mant lata[18] þan*n* er þv sitr a. Nu snuðu fra*m*m[19] þinu spiotzskapti oc rið at m*er* en ek man hallda kyʀu f*irir*. oc með þvi at þv stœyp*ir* m*er* af minu*m* hæsti. þa [haf þv þin*n* hest[20] oc neot vel. en ef ek stœndu*m*k þina at reið þa ma ek freista at riða at[21] með[22] mitt spiotskapt.[23] oc hættu*m*[24] þessu*m* leic æigi aðr[25] en an*n*ar huaʀ lætr[26] sin*n* hæst. oc þetta likar avmlung vel oc vill sva[27] v*er*a lata.[28] (203). oc nv riðr av*mlun*gr at S*igurði* oc lystr skeming með[29] sporu*m* oc leɢr m*eð*[30] sinu spiotskapti a miðian

[[1] *sål.* AB. Mb[8] *mgl.* [[2] A Ef þu ert suo diarfur ath þu. [[3] A varir migh ath ei fair þu hann. B og ei varer mig ad þu muner hann fa. [4] AB svarar. [5] B þui. [[6] A hest. B hestinn. [[7] A svarar Sigurdur. [[8] B sveirn mune. [[9] A edur hannz. [10] AB *tilf.* þat. [11] AB *tilf.* ath. [12] AB þessa hests. [13] AB nu. [14] A *tilf.* her. [15] AB vili. [16] A ath. [17] A freistimm. [[18] A þu skallt hafa þenna hest edur mattu lata. B þu skallt hafa þennan hest eda muntu og lata og missa lijka. [19] AB *mgl.* [[20] AB hefuer þu hann (B þann). [21] AB *tilf.* þier. [22] A vid. [23] A skaptt. [24] A hættimm. [25] A fyrr. [26] B late. [27] B *tilf.* giøra og. [28] A *tilf.* 114. Capitule. B *tilf.* Cap. CXIII. [29] A fast wid. B fast med. [30] AB *mgl.*

skiolld S*igurðar* sua fast at hæstr S*igurðar* fell a
ena[1] æptri fœtr. en sealfr sitr[2] han*n* kyʀ i soðlin-
v*m*. oc gekc[3] isunðr spiozskaptit [i miðiv.[4] [oc þa
mælir[5] S*igurðr* her var [drengilega riðit[6] af [.i.
A 167 bærnskvm man*n*i[7]. oc þat kan*n* v*er*a at þa frændr |
æigir þv [i þini ætt[8] er vel munv kvn*n*at[9] hava
þvilika*n*[10] riðdara skap. stig nu ofan af þinu*m* hesti
oc gyrð han*n* fast oc bu han*n* sem bazt oc sua[11]
sealfan þic oc stig siðan abac oc hallt[12] fir*ir* mer
sem ek hellt[13] f*ir*ir þer. oc lat sva[14] sem allz [myn-
ir þu[15] [þess þyrfa[16] ef þu skallt æigi lata þin*n*
hæst. Nv g*er*ir avmlvngr sva. [*oc* byr sik sem
snofurlegast.[17] oc nv lystr S*igurðr* sin*n* hæst[18] spor-
Mb³ 129 *um* oc setr sitt digra spiotz | skap*t*[19] a [hans miðian
en fagra skiolld[20] sva hart ok sterklega [at með þessu
sama spiozskapti b*er*r[21] han avmlu*n*g langt[22] aptr
af sinv*m* hæsti.[23] Nu tekr Sigurðr itauma ske*m*ings[24]
U 194 oc mælti | nu.[25] þv goðr svein nu hævir þv æigi
[þin*n* hæst þan*n*[26] er þv reitt æpt*ir* oc latit hævir
þu an*n*an[27] þan*n* er ec [get t*il*[28] [at þic man kostat
hava œrit mikit[29] ef sua er sem [ek þickiv*m*c vita[30] at
þv mant[31] latit hava ske*m*ming hæst Viðga[32]. oc þat[33]
varir mic at þv mant fvll mikit veð hava honu*m* sett[34]

---

[1] A *mgl.* B sijnar. [2] B sat. [3] AB nu geingur. [[4] A *mgl.* [[5] AB þa mællte. [[6] B dreingeleg atreid. [[7] AB hende eins bernsku (B harneskiulauss) manns. [[8] B *mgl.* [9] AB þier kient. [10] *sål.* AB. Mb³ *har* þvilika. [11] B *mgl.* [12] A *tilf.* siþann suo. [13] A *mgl.* [14] AB *mgl.* [[15] A muntu. [[16] AB þessa vid þurfa. [[17] A *mgl.* [18] AB *tilf.* med. [19] *sål.* AB. Mb³ skap. [[20] A midiann skiolldinn. B hannz midiann skiolld. [[21] A med þessu hinu sam(!)lagi ber. B ad med þessu sama lagde. [22] AB *mgl.* . [23] AB *tilf.* niu feta. [24] A hestsins. B hestenumm. [25] AB *mgl.* [[26] AB þann hest. [27] A *tilf.* til. [[28] AB hygg. [[29] B þig æred dyrt kostad hafa. [[30] A mik varer. [31] AB muner. [32] B Virga. [33] AB þess. [34] AB sellt.

aðr [en þv næð*ir*.[1] oc mun*n*tu þo hava [o þock[2] af honu*m* er þu lezt. oc [hæfði nu bætra v*er*it[3] at hava veret | kyʀ [þessa stv*n*d.[4] Nu svarar Av*mlungr*. B 96 Sva man litaz þei*m* mon*n*v*m* er œng*ir* erv aræðiz men*n*. en g*er*az ma æn gott af varv male þott æ*igi* havi nu vel tekiz. Nv mæl*ir* S*igurðr*. hvat villtu nu til[5] gefa at þv fair þin*n* hest. oc þar með þan er þv letz nu. þa suarar Av*mlungr* þar t*il* vil ec vina alla þa luti er ek ma [þess er m*er* skyli æ*igi* v*er*a at sko*m*m[6] eða minu*m* ætt monu*m*. Nu mælir[7] S*igurðr*. [aðan er[8] vit fvndumz. þa spurða ec[9] hv*er*t væri[10] nafn þitt [eða hvær væri ætt þin.[11] oc þv vart sva stolz at tv villdir æigi sægia [ætt þina[12] en nu skalltu sægia hvarttvæɢia ef þv villt fa[13] þina hæsta baða. þa svarar avmlu*n*gr. ef ec lœynda [f*irir* þer min*n*i ætt oc nafni[14] þa er ec hafða hæst min. þa munu þat sægia min*ir*[15] felagar at ek sægia[16] f*irir* ræzlv sak*ir*.[17] nv man[18] ec þat[19] vist æ*igi* til vina mins hæstz [eða an*n*ars[20]. þo at allt mitt [fe liɢi v*ið* eða riki. oc[21] þola sko*m*m oc amæli af þessu. | [22] Nu mæl*ir* sigvrðr ec vil þic[23] nu æ*igi* A 168 spyria[24] mals f*irir* svivirðingar sakar. helldr með þock ef sva [ma v*er*a til[25] sem mik varir.[26] at tu ser[27] sonr hornboga jarlls frænda mins. þa vil ec g*er*a þer hælldr sœmð en æ*igi*[28] osœmð. oc nu vil ec sægia þer mit nafn fyʀi at ec heiti S*igurðr* svein.

[[1] A þu feinger hann. B þu nader. [[2] B þøck fyrer. [[3] AB være nu betra. [[4] A *mgl.* [5] B *tilf.* vinna edur. [[6] A og þo er mier ei skomm ath. [7] B seiger. [[8] A siþann er. B adur enn. [9] AB *tilf.* þigh. [10] A var. [[11] AB edur (B og) ætt. [[12] A *mgl.* [13] AB hafa. [[14] A minu nafne. B fyrir þier. [15] A *tilf.* ættmenn edur. [16] AB hafue sagt. [17] AB *tilf.* mina ætt. [18] AB maa. [19] A *mgl.* [[20] A *mgl.* B edur til annarz. [[21] A ʀiki liggi vid ath. B fie edur ʀijke læge vid ad. [22] A *tilf.* 115. Capitule. [23] AB *mgl.* [24] A *tilf.* þess. B *tilf.* þessa. [[25] AB er. [26] AB grunar. [27] AB ert. [28] AB *mgl.*

Nv mællti[1] avmlu*n*gr oc[2] fyr þvi at tu hæv*ir* nu sagt m*er*[3] fyʀi þitt namn oc[4] rak þic[5] ængi[6] navðr t*il* þa vil ek[7] æ*igi* sægia þer mitt nafn. næma [þvi heit*ir* þv[8] v*ið*[9] ɢvðs vitni at m*er* skal[10] alld*ri*ge sko*m*m at v*er*a.[11] Nv suarar S*igurðr*[12] þvi vil ek vist[13] heita þer. þa mæl*ir*[14] av*mlungr*. mitt nafn er avmlu*n*gr. [ec em son hornboga jarls[15] sem þv gaz t*il*[16] oc man son*n* vera[17] ockvr frænzœmi. [nu mællti S*igurðr*.[18] nu g*er*ðir[19] þv vel [er þv lœynd*ir* æ*igi* lengr er þu vart min*n* frændi.[20] [ec s*ka*l[21] sua t*il* haga at þer [s*ka*l þetta v*er*ða uegr[22] en æ*igi* u vegr. nu lœypr S*igurðr* af baki oc mæl*ir*. [Gac goðr frændi oc tac þar[23] [hæst þin oc baða .ij.[24] oc rið heim t*il* l*an*dtiallda oc þat skalltu sægia at þv tokt þen*na* hæst af m*er* navðgu*m* oc aðr [þv feʀ heðan þa[25] skalltv binda mik v*ið* þessa linð. oc a brot
U 195 skalltu hava mitt spiot oc min*n* [hest oc[26] | skiolld oc sua g*er*a þe*ir*[27] oc nu riðr av*m*lu*n*gr aptr m*eð* sina hæsta baða. oc [er han*n* ke*m*r f*irir* [l*an*dtialldit þa riðr han*n* hart oc lætr[28] mik*i*lega.[29] (204). [30]Nu stendr þ*iðrecr* k*onung*r[31] oc Við*ga*[32] vti [f*irir* l*an*dtialldi[33] oc sea reið av*mlungs*. Nv mæl*ir* Við*ga*.[32] þar riðr avmlv*n*gr vaʀ felagi oc hæv*ir* nu fengit

[1] AB svarar. [2] A *mgl.* B nu. [3] A *mgl.* [4] AB *tilf.* þo. [5] A *mgl.* [6] B ecke. [7] B *tilf.* þo. [[8] A þu heiter. [9] AB ath. [10] B skule. [11] A verda. B *mgl.* [12] A *tilf.* sweinn. [13] AB ath visu. [14] A svarar. [[15] A *mgl.* B son Hornboga jalls. [16] A *mgl.* [17] AB *mgl.* [[18] A Sigurdur svarar. B *tilf.* sveirn *efter* Sigurdur. [19] B giørir. [[20] B *mgl.* [[21] A og skal. B og skal eg. [[22] A sie þat wegur. B sje vegur ad þvi. [[23] A Góþi frændi tak þar nv. B gode frænde, þar mattu taka. [[24] B þa ij hesta. [[25] A *mgl.* [[26] AB *mgl.* [27] Mb[3] *har* þer. [[28] *efter* firir *har* B tiallded, lætur hann. [[29] *efter* baða. oc *har* A lætur nv mikit ifer sier. mik*i*lega *er rettet for* Mb[3] miklulega. [30] A *tilf.* 116. Capitule. B *tilf.* Cap. CXIV. [31] A *mgl.* [32] B Virga. [[33] A *mgl.* B fyrer tiallde.

sinn hæst. oc munda ec þess til[1] geta. ef þar hævir[2]
veret Sigurðr svein sem | [ec hyg[3] at avmlungr Mb³ 130
mun[4] hava bæðit han giafar[5] vm hestana.[6] oc
sagt honum aðr [til frænzœymi þeira[7] oc mællt
til aðr[8] helldr litillatlega. oc alldregi hæfði hann
fengit hann ælla. Nu suarar þiðrecr konungr æigi
væntir mik at hann taki[9] þann hæst eða[10] annat af
Sigurði sveini firir utan vilia hans. | enda kann A 169
vera at þar[11] væri[12] annaʀ maðr oc fengi hann þa
slikt[13] er han villdi.[14] Nu riðr avmlungr at land-
tialldino. oc [ganga ut igegn honum[15] faðir hans
oc[16] hans felagar. oc biðia han vel komin. oc spyria
hann[17] hværsu hann feck[18] sinn hæst. Nu sægir
avmlungr þa er ec kom i þessa feallz lið | þa var B 97
þar þessi[19] maðr firir[20] er [a brot hafðe minn hest[21]
oc reið ec at honum[22] sem harðazt[23] oc lagða ec [til
hans með[24] minu spioti i hans skiolld. oc mægu
þer her skiolldinn sea. oc i sundr gec spiozskaptit
[en þo[25] stœypða ec honum af hæstinum[26] oc barða
ec hann með [spiozskapz brotunum.[27] oc sva skilðvmz
ek við hann at ec batt hann við [lind æina[28]. oc
þar til hafða ec hans bællti. oc fætil or skilldinum[29].
[oc þar til skar ec minn suerðfætil[30] aðr hann væri[31]
sua fastlega[32] bundin sem ec villda. oc þar stenðr

---

[1] B *mgl.* [2] AB hefdi. [[3] AB wier hyggiumm. [4] A muni. B munde. [5] A *tilf.* ath. [6] AB hestinn. [[7] A frændsemi. B sijna frændseme. [8] AB *mgl.* [9] A fengi. B tæke. [10] AB og ekki. [11] AB þat. [12] B hafe vered. [13] A þad. [14] A *tilf.* 117. Capitule. [[15] A kemur til. [16] A *tilf.* adrer. B *tilf.* aller. [17] A *mgl.* [18] AB fenngi. [19] AB sa. [20] AB *tilf.* mier. [[21] A i burt reid fra mier minum heste. B hiedann reid med minn hest. [22] B *tilf.* med mijnum heste. [23] AB mest matta egh. [[24] A *mgl.* [[25] AB og. [26] A sinumm hesti. [[27] B spiotskaptenu þvi brotna. [[28] A eitt linnditrie. [29] AB skilldi hanns. [[30] B *mgl.* [31] A var. [32] A *mgl.* B fast.

han*n* æn*n* oc þess[1] vænt*ir* mic at æigi lœysi han*n* sik sealfr þeðan.[2] Nu mælltu allir at han hæfði sin hæst drengilega sot[3] oc biðia han*n* hava þœck f*irir*. Nu mælir v*i*ðga[4] [v*ið* þ*iðrec* k*onung*.[5] [nu vil ec[6] t*il* riða þar sem han[7] kuæzt haua fundit[8] þen*na* man*n*. ef þar[9] e*r* S*igurðr* svein sem ek hyɢ [at v*er*a myni[10] þa er þetta gort með [vel oc[11] prettu*m*. oc ef han biðr min v*ið* treit þa skolu*m* ver sua skiliaz[12] at ek s*kal* [v*er*ða ens san*n*a viss[13] hvart han[14] er S*igurðr* svein eða an*n*aʀ m*aðr*. [En k*onung*i likar þetta vel.[15] oc nu [tecr *hann sinn* hest[16] oc mæl*ir*. þat[17] er mikil skœ*m*m ef [sea m*aðr*[18] s*ka*l þar standa bundin oc mæga[19] æigi lœysa sik. nv s*ka*l ec at visv han*n* lœysa. oc riðr nu skyndilega. Nv ser Sigvrðr[20] hvar m*aðr*en riðr [t*il* hans.[21] oc slitr nu isunðr[22] oll sin bond. oc lœypr [uppa bergit.[23] oc

A 170 vill æcki æiga v*ið* þen*na* man. | [24]Nu riðr viðga[25]

U 196 | [þar t*il* er han*n* ke*m*r[26] at þessv[27] tre. oc ser þar æpt*ir* liɢia[28] bondin slitin oc [þar liɢia spiozskapz brotin.[29] Viðga[30] riðr nv heim oc hyɢr [nu at þat se allt satt er[31] avmlu*n*gr sagði.[32] [oc sagðe sua sinum felœgu*m*.[33] (205).[34] Nu kemr S*igurðr* upp i hollina[35] [a fund j*sungs* k*onung*s oc sæg*ir* honum sitt œrendi. oc fra sin*n*i ferð aþessa lund.[36] ec kom

---

[1] AB þat. [2] AB *mgl.* [3] A sottann. B soktann. [4] B Virga. [[5] A *mgl.* [[6] A eg skal. [7] AB Omlungur. [8] AB bunndet. [9] A þat. [[10] A *mgl.* [[11] A *mgl.* B vielumm og. [12] AB skilia. [[13] A vita. [14] AB þat. [[15] B *mgl.* [[16] *sål. rettet.* Mb[3] tecr hest. A hleypur hann aa bak. B tekur hann sinn hest og hleypur a bak. [17] A þetta. [[18] AB madurinn. [19] A meigi. B ma. [20] AB *tilf.* sweinn. [[21] AB *mgl.* [22] AB af sier. [[23] AB skiott aa bak. [24] A *tilf.* Frá Wirga Welentssyne. [25] B Wirga. [[26] B *mgl.* [27] AB *tilf.* sama. [28] AB *mgl.* [[29] A spiotz skaptz brotin. B *mgl.* [30] B hann. [[31] A suo vera sem. B ad so sie sem. [32] AB hefer sagt. [[33] A *mgl.* [34] B *tilf.* Cap. CXV. [35] AB borgena. [[36] A til Jsungs kongs og sagde honum fraa sinne ferd og tekur til ordz aa þessa lunnd. B og seiger Jsunge kongi sijna ferd og tekur so til ordz.

t*il* þessa l*an*dtiallz ens tigurlega [er ec sagða yðr[1] i fra.[2] oc þar hitta ec .xiij.[3] m*enn*. þa er hælldr letu [yv*ir* ser[4] rikmanlega. Oc er þ*ei*ra hofðingi þiðrecr k*onung*r[5] af b*er*n oc m*eð* honu*m* en*ir* agetvstv kappar. oc [t*il* þ*ei*ra kaps[6] hofu*m* v*er* optlega spurt en nu munu ver v*er*ða [varir v*ið* at son*nu*[7] [f*irir* þvi at þ*iðrecr* k*onung*r[8] byðr þer [til vigs.[9] oc auðru*m* .xij. monu*m* m*eð* þer. oc han*n* sendi þer at | v*in*giof Mb[3] 131
æin*n* hæst[10]. oc gaf ek þan[11] ibrot æinu*m* minu*m*[12] vin [er ec fan a leið f*irir* mer.[13] [Nu svarar Jsungur kongur[14] ef han[15] byðr mer t*il* vigs þa vil ec þat[16] fusari veita honu*m* oc s*ka*l mic þar t*il* æcki dvelia.

[Vm holmgongu Þ*iðrex*.

305[3] (206). Oc[17] at morni an*n*ars dags toc jsu*n*gr k*onung*r oll sin en bæztu vapn [oc vapnadiz m*eð*.[18] oc [æn með sama hætti buaz[19] hans m*enn*[20] oc[21] Sigurðr *svein*[22] hæv*ir* nu oc h*er*clæz með ollum sinu*m* h*er*bunaði. [oc sitr nu a sinu*m* hæsti grana[23] oc hæv*ir*[24] ihendi m*er*ki j*sungs* k*onung*s. oc riða nu allir saman[25] vt af borgini. [þessir hava allir fagra skiolldu. og hvitar brynivr[26] sem silfr oc skygða hialma [sem gler.[27] oc gyrð*ir*[28] snarpæɢivðu*m* su*er*ðum [oc sliðrbeitu*m*.[29] þeir hofðu[30] stin spiozskopt oc hvoss

---

[1] A þier. [[2] B *mgl.* [3] B xij. [[4] B *mgl.* [5] A *mgl.* [[6] AB hier til. [[7] A vaar wid ath geyma. [[8] B þad Þidrekur. [[9] A einvígi. [10] AB *tilf.* og skiolld. [11] B *mgl.* [12] B *tilf.* frænda og. [[13] A er egh fann aa minumm vegh. B *mgl.* [[14] *sål.* AB. Mb[3] *mgl.* [15] B Þidrekur kongur. [16] AB *mgl.* [[17] A 118. Capitule. B Cap. CXVI. [[18] A *mgl.* B og vopnar sig. [[19] B *mgl.* [20] AB syner XI. A *tilf.* ath vøpnum. [21] A *tilf.* suo. [22] A *mgl.* [[23] A *mgl.* [24] A *tilf.* nv. [25] AB samt. [[26] B med fagrumm skiølldumm, brynjur hafa þeir hvijtar. [[27] B *mgl.* [28] B *tilf.* eru þeir. [[29] AB *mgl.* [30] B hafa.

glafel.[1] stora hesta oc vel bryniaða [oc all fima[2].
B 98 þ*eir*[3] m*enn*[ero harðla sterk*ir* oc[4] storir. oc | œrit vel
hvgað*ir*. [Nu riða þ*eir* þar til er þeir koma[5] t*il* land-
A 171 tiallda[6] Þiðrex k*onu*ngs.[7] | nv mæl*ir* jsu*n*gr k*onu*ngr.
ef Þiðrekr k*onu*ngr [af b*er*n[8] er sua dugandi drengr[9]
[sem sagt er. oc sua mikill rœysti m*a*ðr[10] at han
havi oss boðit æin vigi oc varu*m* monu*m*. þa standi
han nu[11] upp oc vapni sic oc co*m*i a[12] moti oss .xiij.
[m*onnum* með[13] sina .xiij. m*enn*.[14] oc rœynu*m* þa[15]
vart kapp oc at g*er*vi. f*irir* þvi at honu*m* er vera
at hœyra þat orð er mællt s*kal* v*er*ða[16] aðr[17] v*er*
riðim[18] heim ef nu vill h*ann* æðrazc oc þorir[19]
æigi at b*er*iazc. Nu svarar Þiðrækr k*onu*ngr. æigi
þyrvi þer i at dyliaz at f*irir* þat[20] komu ver hingat[21]
oc hofu*m* [langa leið[22] t*il* sott. oc þolat morg[23]
vandræðe aðr en v*er* komum fra*m*m vari f*er*ð. at[24]
v*er* viliu*m* at visu haua vart œrendi [aðr en v*er*
U 197 fœru*m* heim. en þat er at vita | huart [þer eða[25]
ver æigu*m* betri suerð. eða sterkari skiolldu.
[eða harðari hialma. eða[26] meira afl oc rœyste.
oc[27] nu stigr af baki *Jsungr* k*onu*ngr oc hans
m*enn*. En þiðrecr k*onu*ngr[28] oc hans m*enn* vapnaz
[amæðan sem bæst mægu þ*eir* oc nu ganga huarir
oðru*m* igegn. oc er þeir hittaz þa skipa þ*eir* saman
.ij. m*onnum* i hverivm stað at b*er*iaz. oc skal v*er*a
æin sæn*n* holmgangan.[29] oc skal æingi oðru*m*[30] duga

---

[1] AB gladiel. [[2] B *mgl.* [3] AB þesser. [[4] A voru allir. B ero. [[5] B þeir rijda. [6] A landtialldz. B tiallda. [7] A *tilf.* 119. Capitule. [[8] A *mgl.* [9] AB madur. [[10] A ath hreysti. [11] AB *mgl.* [12] A ath. B j. [13] A vid. [[14] B *mgl.* [15] A nv. B *mgl.* [16] B vera. [17] B *mgl.* [18] AB ridumm. [19] AB þori. [20] AB þui. [21] AB hier. [[22] A langt. [23] B margt. [24] B og. [[25] A *mgl.* þer eða. [[26] A *mgl.* eða . . . eða. [[27] B *mgl.* *fra l. 17* aðr en ver . . . rœyste oc. [28] A *mgl.* [[29] AB oc skulu tueir menn berriast j hveriumm stad. [30] B *mgl.*

[sinu*m* lax man*ni*.[1] oc æ*igi* [vilia þ*ei*r nu[2] a hæstu*m*
b*er*iaz. i gegn þiðreci k*onu*ngi [af b*ern* er skipað
Sigurði s*vein*[3] en i gegn [Gun*n*ari k*onu*ngi jsvng*r*
k*onung*r[4]. [j moti viðga[5] [er skipað[6] [enu*m* ællzta
k*onun*gs syni oc in allra sterkasti.[7] en nu er skipat
man*ni* mani igegn.[8]

[æinuigi heimis oc k*onungs* son*ar*[9].

306[3] (207). [Þat er[10] et fyrsta æinvigi[11] er heimir
b*er*sk v*ið* en yngsta[12] k*onun*gs son. oc er sa [all-
mikill m*aðr*[13]. nu b*er*iaz þeir [.ij. m*enn* hællðr[14]
raustlega. oc er þ*ei*r haua barz vm stund[15] þic*ir*
k*onu*ngs syni æ*igi* vel ef han skal æigi b*er*a en
hæra[16] lut af .i. mani [er honu*m* var t*il* handa skip-
aðr[17] oc v*er*ðr nu reiðr meok oc kastar [nu skilld-
inu*m*[18] [fra ser[19] oc tekr [sverðit .ij.[20] hondu*m oc*
hœgr | t*il* heimis. [oc sva i hialmin[21] at [þægar fell Mb² 132
han*n*[22] [t*il* iarðar.[23] oc nu lægz k*onu*ngs son a han*n*
ofan oc mællti ef þu villt [hallda livi þinu[24] þa lig[25]
þu kyr. oc vil ek binda þic. en heimir vill þat vist
æ*igi* oc bryz u*m*[26] af ollu afle. en k*onu*ngs son
lystr hnæva sinv*m* uttan v*ið* hans œyra [a hialmin
sva hart at hialmren svignaðe in*n* f*irir*[27] at hausinu*m*

[[1] A *mgl.* [[2] A *mgl.* [[3] A skal Sigurdur sweinn. [[4] A Jsungi kongi Gunnar kongur. [[5] B mot Virga. [[6] A *mgl.* B fer. [[7] AB hinn elldsti kongsson, og sa er þeirra (B *tilf.* myklu) sterkastur. [8] AB j móte. [[9] A Fra bardøgumm. B Cap. CXVII. [[10] A þath er nv sagt ath her hefst nv. B Nv hefur. [11] A wig. [12] A fyrsta. [[13] A mikill og agiætur. B mykell fyrer sier. [[14] AB bædi wel og. [15] B hrijd. [16] AB meira. [[17] B *mgl.* A *har* skipt *for* skipaðr. [[18] AB sinumm skilldi. [[19] B *mgl.* [[20] A sitt sverd. B sverded badumm.
[[21] A j hanns | hialm suo. B so hart. [[22] AB hann fellur. A 172
[[23] B þegar. [[24] A hafa þitt lif. [25] AB ver. [26] B wid. [[27] A suo ath hialminn ber. B so hialmurinn svignar fyrer inn.

oc ge*n*gr bloð ut u*m* [nasirnar. oc um mun*n* heimis.[1] oc veit han*n* nu nalega æcki t*il* man*na*[2] oc i þvi bili [ero bundnar hænðr hans[3] oc fœtr. oc nu tekr k*onungs* son sitt spiotz skapt oc stingr i jorðena langt[4] oc her[5] v*ið* bindr han*n* heimi. oc gengr nu t*il* sin*na* man*na* oc biðr nu [ganga annan fra*m*m[6] [af monu*m* þ*iðrex* k*onungs*.[7] en han lezc þa[8] myndu sitia kyʀ oc hev*ir* [vel arnat. oc er nu locit enu[9] fyrsta æinvigi.[10]

[æin vigi h*er*bra*n*z oc an*nars*.[11]

307[3] (208). Nv ge*ngr* fra*m*m[12] h*er*brandr m*er*kiss m*aðr* þ*iðrex* k*onung*s oc [h*onu*m kemr iɢegn[13] an*n*aʀ sonr j*sungs* k*onun*gs oc hæfia sitt æinvigi. þessir b*er*iaz nu langa stunð.[14] oc huargi sparir [sin uapn v*ið* an*n*an.[15] þ*ei*ra[16] v*ið*skipti skilsc m*eð* þeima[17]
U 198 hætti at nu hæv*ir* | h*er*branðr lotit .v.[18] sar [oc æ*i*gi sma.[19] oc v*ið* þat[20] er honu*m* ren*n*r[21] bloð [oc han*n* er moðr[22] lætr han sitt[23] mægin sua meoc at [f*irir* enu mesta fell[24] han t*il* jarðar oc nu gefr han upp[25] sin uapn. oc h*er* ofan a er han bundin [sem en fyʀi.[26] en k*onungs* son gengr aptr[27] t*il* sin*na* man*na*. oc [vill nu lea oðru*m*[28] wigvøllinn[29].

[[1] A naser Heimer. [2] AB *sin*. [[3] A bindur hann hans hond. [4] AB *tilf.* nidur. [5] AB þar. [[6] AB til fara annann. [[7] B *mgl.* [8] AB *mgl.* [9] B þvi. [[10] A nv vel syslad. [[11] A *mgl.* B Cap. CXVIII. [12] AB til. [[13] A *mgl.* B honum a mote. [14] B hrijd. [[15] A annars waapn. B sijn vopn. [16] A og þetta. [17] AB þeim.' [18] AB tvau. [[19] *sål. rettet.* Mb[3] oc ægi sma. A og ei litil. B mykel. [20] A þetta. [21] A rann. B runned myked. [[22] B *mgl.* [[23] A *mgl.* [[24] AB j einu hoggi fellur. [25] B *tilf.* sig og. [[26] A sem hinn. B *mgl.* [27] AB *mgl.* [[28] B liær honum. [29] *sål.* A. Mb[3] vigval'. B. vijgvøll.

[æinvigi Villdif*ers* oc en .iij.[1]

308[3] (209). Nv gengr fra*m*m uilldif*er* oc at moti honu*m* en þriði son k*onung*s oc hæfia þ*ei*r nu sina orrostu. oc er | su en harðasta. oc [abburd*ar* B 99 sterklig. oc[2] all[3] long. oc h*er* ma sea [stor hœɢ oc avar st*er*clig[4] [i þ*ei*ra fundi[5] oc mioc[6] eru þ*ei*ra vapn spillt aðr en þ*ei*r skili. oc hæv*ir* k*onu*ngs son lotit .v. sár oc oll stor. en villdif*er* [a þa[7] .vij. [sar oc oll[8] stœrri. oc nu tekr han*n* at mœðazt f*irir* sak*ir* sara oc þo[9] bloðrasar oc fellr nu um sið*ir* | oc A 173 [lætr vapn sin oc[10] er þo[11] bundin oc skilsk k*onung*s son sua v*ið* han oc gengr nu t*il* sin*na* man*na*. [oc hæv*ir* nu vel syst.[12]

[Sint*ra*m oc en .iiij. sun J*sungs* k*onung*s.[13]

309[3] (210). Nv gengr fra*m*m sintra*m* af fænidi [af Þ*iðrex* monu*m*. en honu*m* at moti en .iiij. sun J*sungs* k*onung*s[14] oc hæfia þeir [sina orrostu[15] með storu*m* hoɢum oc ska*m*mt lata þeir a millu*m* oc huaʀ[16] gengr nær œðru*m*. oc huargi vill f*irir* oðru*m* uægia[17] oc þat suerð er sintra*m* hæu*ir* bitr sua vel hialm oc bryniu oc skiolld sem han sniðe klæðe. oc hæv*ir* nu k*onung*s son lotit .iij. sar [oc hællðr[18] stor en sint*ra*m er æn osarr *oc*[19] nu høɢr k*onu*ngs son t*il* sint*ra*m af ollu afli i hialm hans sua hart[20] at i sundr [brast imiðiu[21] su*er*ðit[22]. oc nu er han

[[1] A *mgl.* B Cap. CXIX. [[2] B *mgl.* [3] AB *mgl.* [[4] A morg hogg og æwar stór. B mørg stor høgg. [[5] B *mgl.* [6] B *mgl.* [[7] AB hefer. [[8] A og enn. B og øll. [9] AB *mgl.* [[10] A *mgl.* B giefur upp sijn vopn og. [11] A epter þath. B *mgl.* [[12] A og hefer honum vel farist. B *mgl.* [[13] A *mgl.* B Cap. CXX. [[14] AB og j mot honum hinn fiorde kongsson. [[15] A sitt wig. [16] AB hvartueggi. [17] A hopa. B a hæl hopa. [18] A oll. [[19] B *mgl.* [20] AB *mgl.* [[21] A gekk. [22] AB hans sverd.

vapnlauss. Nu tekr han sin skiolld[1] [*firir* þvi at han er sva mikill drengr oc rœysti maðr at hælldr vill han*n* dœyia en flyia eða friðar biðia.[2] [nu lœypr han*n* upp a sint*ra*m me*ð* sin skiolld.[3] oc rindr honu*m* Mb³ 133 sua hart. at sint*ra*m fæl- | -lr[4] abak aptr. oc æ*igi* kemz[5] han a sina fœtr [fyR en bundnar ero bæði hæ*n*ðr hans oc fœtr[6]. en k*onungs* son [skilz *þar*[7] *við* han oc gengr nu[8] t*il* sina man*na*. oc [þic*kir* þeim[9] nu vel mæðan sva ferr.

[æinvigi fasolld oc en .v son Jsungs k*onu*ngs.[10]

310³ (211). Nv gengr fra*m*m [fasoll en sterki.[11] [af monu*m* þ*iðrex* k*onungs*[12]. en at moti kemr[13] en .v. [s*on* j*sungs* k*onungs*[14]. þetta æinvigi[15] er sett með allmikilli hrœysti oc [of kappi[16] [f*irir* þvi at U 199 þar er | huaR tuæGia en sterkasti[17]. oc langa rið ma [æigi f*irir*[18] sea hvaR þ*ei*ra betra[19] lut man fa. oc hvaR uæit*ir* oðru*m* mart[20] slag [oc skamt amillu*m*[21]. oc hvaR gengr nalega[22] upp a an*n*an [en hvargi feR ahæl f*irir* oðru*m*[23]. oc nu hæu*ir* lotit[24] huarr[25] .ij. sar oc [hællðr stor.[26] oc nu hœGr[27] k*onungs* s*on* sua mikit hoG i hialm fasolld at han fællr þægar *við*[28] i suima oc nu stendr han*n* yv*ir* honu*m* uppi[28]

[1] AB *tilf.* tueim hondumm. [[2] A fyrer þui ath hann er mikill hreysti madur ath helldur vill hann flyia enn fridar bidia. B *mgl.* [[3] B og hleipur þupp a Sintram. [4] A fell. [5] A komst. B kiemur. [[6] A aadur hann er bunndinn. B firr enn bundnar eru hannz hendur og sijdan hannz fætur. [[7] skilz þar *er rettet for* Mb³ skilzstar. [[8] *efter* son *har* AB geingur. [[9] *sål. rettet for* Mb³ þic þeim; AB þikker. [[10] A *mgl.* B Cap. CXXI. [[11] AB Faasolld stolltzi. [[12] B *mgl.* [13] AB honum. [[14] AB kongsson. [15] AB vig. [[16] AB ofurkappi. [[17] B *mgl.* [[18] AB hier ei. [19] A hærra. [20] A *tilf.* ˌhøgg og. [[21] B *mgl.* [22] A nær. [[23] B *mgl.* [24] B feingit. [25] AB huartueggi. [[26] AB ei lijtil. [27] A hió. [28] AB *mgl.*

oc mæl*ir*. Sva mikill rœysti m*aðr* sem þv ert oc hœv*er*skr[1] hui[2] skalltu falla f*irir* æins man*n*z hoGui oc stat upp oc v*er* þic ef þv vill[3] nu stenðr | fasolld A 174 upp hart[4] oc raustlega oc nu b*er*iaz þ*ei*r allra harðazt[5] oc hælldr[6] lengi. [oc nu spari*r* hvargi sitt su*er*ð. oc er þessi orrosta en harðasta[7]. oc nu hyGr k*onung*s s*on* [ihvg ser[8] at þat er sko*m*m mikil at [ek s*ka*l h*er* standa iallan dag at[9] b*er*iazt v*ið* .i. man er ec hvgða ef[10] þess væri þorf at .i. skyllda ek sigr fa[11] af þessu*m* .xiij. oc nu hœGr han*n* af mikilli reiði [sua hart[12] at nu fællr han*n* an*n*at sin*n*i. oc æ*igi* skilsk [k*onung*s s*on*[13] fyR v*ið* en f*asolld* er bundin [sem aðr*ir* hans felagar[14]. oc a þessu*m* sama[15] velli standa nu .v. sp*i*ot[16] oc v*ið* hv*er*t[17] bundin .i. m*a*ðr þ*iðrex* k*onung*s. [En b*er*tanga men eru nu glaðir oc þick*ir* nu uel ganga sinu*m* monu*m*.[18]

[avmlungr oc .vi. s*on*.[19]

311[3] (212). Nv mæl*ir* avmlungr þetta[20] var otima dagr mikill er þ*iðrecr* k*onun*gr g*er*ði sic t*il* þessarar ferðar.[21] er han sealfr oc all*ir*[22] ha*n*s m*enn* [skulu v*era*[23] bun*dnir*[24] oc yv*ir* stign*ir* oc mætti han[25] hællðr haua heima sætit [i b*er*n[26] oc gett rikis sins. oc nu | kallar han ahornboga jarll fœður sin. B 100

[1] AB hæverskleghur. [2] B þvi. [3] Mb[3] *mgl.* vill. [4] A wel. B skiott. [5] AB snarpligast. [6] A *mgl.* [[7] A sparer hvargi sitt sverd. B *mgl.* [[8] B *mgl.* [[9] AB standa allann dag og. [10] A þo ath. [11] A bera. [[12] AB j hialm Fásolldz suo. [[13] A hann. [[14] A sem adrer. B *mgl.* [15] AB *mgl.* [16] *rettet for* Mb[3] spot. AB spiotskøpt. [17] A *tilf.* er. B *tilf.* þeirra er. [[18] B Nu eru v Bertangamenn glader, og þiker vel ad fara. [[19] A *mgl.* B Cap. CXXII. [20] AB þat. [21] A farar. [22] A *mgl.* [[23] A skylldu wera. B skulu. [24] *rettet for* Mb[3] bunir. [25] AB *tilf.* wel. [[26] AB *mgl.*

oc mællti. tac mi*nn* hialm oc bitt a hœfuð m*er* fast.
oc min skiolld [oc bitt han[1] *við* [vinst*ri* hœnð
mina[2] sua [fast at æigi mægi fra losna[3]. oc um
þat skal ec sv*er*ia at fyRi[4] skal ec v*er*a[5] hoGvin sua
smatt sem [þa er[6] brytiat er t*il* ketils allra smæst
en ec skyla bundin v*er*a. oc þ*eir*[7] b*er*tanga m*enn*
skyli styðia sinu spiozskapti *við* mitt bac. oc gengr
nu fra*m*m alldiarflega[8]. oc h*onu*m at moti en .vj.
[s*on* j*sungs* k*onung*s[9]. oc beriaz þ*eir*[10] nu af mikklu
drambi[11] [oc þo[12] harðlega [langa hrið[13]. oc nu ser[14]
avmlungr at lengi[15] mun sua bvit standa þ*ei*ra[16]
mal [ef æ*igi* man han framaRi sic i hættv leGia[17]
[en nu er.[18] oc nu tecr han sitt su*er*ð baðvm hondu*m*.
[oc þo er hans skiolldr fast bundin[19] [*við* hans vinst*ri*
Mb^2 134 hœnd[20] *oc* | hœGr nu [all fast oc harðlega[21] ahans
A 175 hialm oc þat sv*er*ð [ma æcki bita[22] | sua er | han
U 200 harðr. en þo fællr k*onu*ngs son *við*[23]. en avmlungr
lægz[24] a han ofan oc mællti [*við* han*n*[25] ef þv villt
hallda þinu livi þa skalltu lata[26] þin uapn oc [skalltu
v*er*a bundin[27] *við* þitt spiozskapt [æpt*ir* þvi sem
þin*ir* frændr bundu mina lags m*enn*[28]. en ef þu
villt [lœysa þik[29] þa skalltu lœysa [lata vara men
min en goða felaga fasolld oc mi*nn* en kera vin
h*er*b*rand*[30] en k*onung*s s*on* vill þen*n*a kost at visu

[1 A *mgl.* [2 A winstra arm mier. B minn vinstra arm. [3 A ath ei fraa losne. B ei meige losna. 4 AB fyrr. 5 AB *mgl.* [6 A þat ath. B *mgl.* 7 A *mgl.* 8 AB allra diarfligast. [9 AB kongsson. 10 AB *mgl.* 11 A kappi. [12 A *mgl.* [13 B *mgl.* 14 B skilur. 15 A ei. 16 A þetta. [17 AB ef hann leggur sik ei (B nema hann legge sig) framar i hættu (A *tilf.* vm þetta maal). [18 B *mgl.* [19 A *mgl.* [20 AB *mgl.* [21 AB hart. [22 A vill ekki bita. B beit ecke. 23 AB til jardar. 24 A *mgl.* B fellur. [25 AB *mgl.* 26 B uppgiefa. [27 AB bunndinn skalltu. [28 A epter þui sem þiner brædur bunndu mina felagha. B *mgl.* [29 A leysa þik laata. B lauz vera. [30 A mina felagha Faasolld og Herbrand. B vorn hinn goda fielaga Fasold og minn hinn kiæra vin Hilldebrand.

oc er nu sua gort oc fara nu huarir[1] t*il* sin*na* man*na*. oc hæv*ir* þ*ei*ra[2] viðskip*ti*[3] sua farit sem f*irir* hafði ætlat S*igurðr* suein.[4]

[æinvigi hornboga j*arls* oc en*n* .vij.[5]

312[3] (213). Nv [riðr t*il*[6] hornbogi j*arll* oc[7] en .vij. k*onung*s son. Nu b*er*iaz þ*ei*r vel oc drengilega oc hornb*ogi*[8] j*arll* v*er*r sic [vel oc drengilega. oc af micilli rœysti.[9] oc veit*ir* harða v*iðr* tœku [oc langa[10]. en f*irir* [þa sœc at[11] han atti við ofrefli. [bæði f*irir* sakar sterkleica oc[12] storra[13] hoG*v*a oc drengilegrar atgœngu oc [æ*igi* fær han staðit v*ið* oc v*er*ðr han[14] yv*ir*stigin [oc fællr[15]. oc[16] bundin siðan[17]. oc skilsc k*onungs* s*on* sua v*ið* han. oc feʀ nu aptr t*il* sin*na* man*na*. oc vna b*er*tanga m*enn* nu vel [lut sinum[18].

[Hogni oc en atte s*on* k*onung*s[19].

313[3] (214). Nv gengr fra*m*m hogni af monu*m* þ*iðrex* k*onung*s[20] en honu*m* [at moti[21] en .viij. sun k*onung*s oc [hæfz nu her en .viij. orrosta. sea[22] er af ollu*m* þeim[23] mikklu [harðazt oc hættligvzt[24]. oc sva hart[25] hœɢr hvaʀ t*il* an*n*ars at af þ*ei*ra vapnu*m* flygr ællðr væri sva nott sem þa var dagr. þa væri þo

[1] A hvarirtueggiu. [2] AB þetta. [3] *rettet for* Mb[3] viðskippi. A einvigi. [4] A *tilf.* war siaa kongs son vsterkastur. [[5] A *mgl.* B Cap. CXXIV. [[6] AB geingur framm. [7] A *tilf.* jgiegn honum. B *tilf.* j mote honum. [8] B *mgl.* [[9] A afar vel af miklumm dreingskap ok hreysti. B afar vel. [[10] A og ei skamma. B *mgl.* [[11] A þær saker. B þvi. [[12] B at skipta saker. [13] A *mgl.* oc storra. [[14] AB fyrer þessu (B *tilf.* allu) fær hann ei stadid og verdur nu. [[15] A felldur. [16] B *tilf.* er. [17] AB *mgl.* [[18] A vid sina ferd. B vid. [[19] A *mgl.* B Cap. CXXV. [20] AB *mgl.* [[21] A j gegn. [[22] A þessi oʀosta. B su. [23] AB *mgl.* [[24] B hardare. [25] B *mgl.*

œrit leost at b*er*iazt f*irir* þa sœc [oc her vill hvargi
oðru*m* liva. oc æ*igi* þickiaz m*enn* vita giorla hve
þeir fa skiliz.[1] Oc nu er þetta vig hafðe sva lengi
staðit. þa hygr k*onung*s son þat[2] i hvg ser at han
[s*ka*l v*er*ða[3] sic t*il* at legia [i hættv meir[4] ef lyða
skal [oc nu vill han*n* at visv fa an*n*at hvart bana
eða sigr.[5] oc sœk*ir* nv halvo[6] fastara[7] oc veit*ir* nu
hœgna .iij. sar oc oll stor. oc h*er* æpt*ir* fellr han[8]
A 176 oc er bundin þvi næst v*ið* spiozskapt | sit. en
k*onung*s s*on* gengr katr[9] t*il* sin*n*a man*n*a oc mæl*ir*
at sva skyli[10] fleiri fara.

[þettleifr da*n*ski oc .ix.[11]

314[3] (215). Nv gengr fra*m*m af *þiðrex* k*onung*s
monu*m* þettleifr danski. oc at moti honu*m* hælldr[12]
orrostu en .ix. [sun j*sungs* k*onung*s[13]. oc [nu er þessi
U 201 orrosta allhœrð oc með mikklu[14] kappi oc hvargi þ*ei*ra
B 101 sparir[15] | sic t*il* fram gongu. þ*ei*r [b*er*iaz bæði hart oc
tit. havgua þ*ei*r oc | legia sua tit[16] at varlega ma avga
a festa. oc sva lengi hallda þ*ei*r sinu vigi at nu
er hvartvægi þ*ei*ra[17] moðr. oc nu skytr hvarrtuægi
niðr [sinu skapti. oc styðz a ofan oc hvilaz nu.[18]
þa mællti þettleifr. villtv hallða þinu livi [oc v*er*a
Mb[3] 135 æ*igi* drepin.[19] þa gef þv vpp þin vapn | oc skal ec
binda þic. mattu[20] þo liua at þv ser [yv*ir* stigin
m*eð*[21] svivirding. þa suarar k*onung*s s*on*. æigi gef

[[1] AB *mgl.* [2] AB *mgl.* [[3] AB verdur. [[4] A framar. [[5] B *mgl.* [6] B myklu. [7] AB *tilf.* enn fyr. [8] AB Hogni. [9] AB *mgl.* [10] B skilldu. [[11] A *mgl.* B Cap. CXXVI. [12] A *tilf.* til þessarar. [[13] AB kongsson. [[14] A er þessi miklu sterkastur annar enn hinn ellsti og þesser berriast vid allra mestu. B er su orusta høfd med myklu. [15] B sparade. [[16] A hoggua suo titt og fimligha. B *mgl.* tit. [17] AB *mgl.* [[18] AB sinum skilldi og stydiast wid (B *tilf.* og hvila sig). [[19] AB *mgl.* [20] A og muntu. [[21] A iferstiginn og þo ath þu lifer vid. B yferkominn og lifer vid.

ec þer at svabvnu[1] min vapn þottu ser danskr oc en mæsti ofmætnaðar m*aðr* [f*irir* þvi at[2] af minu sv*er*ði skalltu[3] þola morg[4] hoG [oc stor aðr[5] en ec lata þat. [oc æ*igi* er va*n* at þer myni min*n*i þorf at lea þin*na* vapna aðr en v*ið* skiliv*m* en m*er* man v*er*a.[6] oc nu taka þ*ei*r at b*er*iaz af æn*n* meira kappi en fyR.[7] oc æ*igi* lvka þ*ei*r [sinu vigi[8] fyR en sva er hvaRtvæGi þ*eir*a moðr at nalega mægu þ*eir* æ*igi* standa[9]. oc tekr nu at myrkia af nott. Nu tecr þ*iðrecr* k*onung*r skiolld sin*n* oc an*n*an tecr[10] j*sungr* k*onung*r [oc ganga amillu*m* þ*ei*ra[11] oc skilia þa. oc[12] er þo hvargi saR. oc hvargi [yv*ir* komin*n*[13]. oc [ængi veit hvaR þ*ei*ra þettleifs meira ma. oc skiliaz at þvi.[14] Nu mæl*ir* j*sungr* k*onung*r v*ið* þ*iðrec* k*onung*. Nu er komit at kvelldi [þessa dags[15] oc ma nu æigi lengr b*er*iaz [at sin*n*i. Nu mun ec[16] heim riða [t*il* borgar.[17] en h*er* skolu æpt*ir* liGia yðrir m*enn* bundn*ir* [þ*ei*r er æ*igi* erv lœyst*ir*[18]. | En at morni [at A 177 leosum dægi[18] munumm[19] v*er* h*er* koma. oc [s*ka*l þa rœyna[20] vart v*ið*skippti [t*il* þravtar[21] oc þess var*ir* mic [at an*n*at kuælld[22] i þei*m*[23] sama stað er nv sitr þv. at þar skalltu þa bundin sitia. oc þat œrendi skalltu sott hava hi*n*gat [imitt l*and*[24]. oc nu skiliaz þeir at sin*ni*[25]. riðr j*sungr* k*onung*r heim [t*il* borgar[26]

---

[1] B so buid. [[2] B og. [3] B *tilf.* adur. [4] AB margt. [[5] AB fyRr. [[6] A og ei hygg egh þier skulu minne þørf aadur vid skilium enn mier. B *mgl.* [7] B adur. [[8] A *mgl.* [9] A *tilf.* vpp. [10] AB *mgl.* [[11] A *mgl.* [12] B þa. [[13] AB hafdi (B hefur) odrum fyrer komit. [[14] A ei veit nv helldur enn aadur hvar af odrumm man bera ok skiliast vid suo buit. B ei veit enn hvør þeirra skal meiga meira og skiliast þeir vid so bued. [[15] B *mgl.* [[16] B og munumm vier nu. [[17] A ath sinne. [[18] B *mgl.* [19] *sål.* AB. Mb[8] mun. [[20] A reyna þa. [[21] B *mgl.* [[22] AB annat kvelld ath. [23] A þessum. [[24] A er ei er betra. B *tilf.* (*efter* land) edur ei betra. [25] A *tilf.* rædu. [[26] B *mgl.*

[oc hans men*n*[1] oc eru allkat*ir*. En þ*iðrecr* k*onung*r [oc hans forunautar gengu t*il* l*an*dtiallda[2] [oc sofa af þa nott.[3] En at morni er leost er[4]. kemr þar[5] j*sungr* k*onung*r m*eð* sina .xiij[6]. m*enn* oc nu er [þ*iðrecr* k*onung*r albvin vt at ganga m*eð* sina m*enn*. oc er nu[7] [havit þetta et sama vig at þettleif*r* s*ka*l þrœyta þetta æinvigi.[8] Nv b*er*iaz þ*ei*r sem fyʀ [all rœystilega. oc[9] allst*er*cliga[10] þar t*il* er[11] [þettl*eifr* fær þar en meira lut. oc fællr k*onung*s s*on* oc nu
U 202 tecr þettl*eifr* han*n* oc kvæz | munu binda han*n* ef han*n* vill æ*igi* lœysa sic sva at gefa gang hogna oc lœysa hann[12]. oc eru nu rœyndar .ix. holmgongvr.

[hilldibrandr oc en*n* .x.[13]

315[3] (216). Nv gengr fram af þ*iðrex* monu*m* hilldibrandr. oc þar at moti honu*m*[6] en .x. k*onung*s s*on*. Nv hæfia þ*ei*r sina holmgongv[14] m*eð*[15] allmikclu kappi. oc b*er*iaz langa rið oc mioc mœðaz þ*ei*r aðr en letti. oc nu hæv*ir* hilldib*randr* veitt k*onung*s s*yni* .iij. sar oc oll stor. Oc æn hœɢr hilldib*randr* .i. mikit hœɢ [t*il* hans[16]. [oc nu brestr[17] i tva luti

---

[[1] A med ollum sinum monnum setiast til drykkiu. [[2] A i landtialld sitt. B og hans menn ganga til tiallda. [[3] B *mgl.* [4] A var. B var orded. [5] B *tilf.* rijdande. [6] B *mgl.* [[7] B *mgl.* [[8] A þetta víg vgurlight er Þettleifur skal þreyta vid hinn sterka kongsson. B Þiettleifur albuenn ad þreita sitt einvijge vid sinn dólg. [[9] A *mgl.* [10] AB forkunnar sterkligha. [11] Mb[3] *tilf.* k. [[12] A kongsson verdur bædi fyrer Þettleifi særdur og mæddur og fellur kongsson ok nu seigist Þettleifur skulu binnda hann edur drepa nema hann laati lausann Hœgna og þat vill kongsson giarna. B Þiettleifur feck enn meira hlut, og fellur kongsson og qvedst Þiettleifur mundi binda hann ef ei leiser hann sig þvi, ad giefa gang Høgna og leisa hann, og þad vill hann giarnann. [[13] A *mgl.* B Cap. CXXVI *(ligesom det foregående kapiteltal!).* [14] AB oʀostu. [15] A vid. [[16] A *mgl.* B til kongs sonar. [17] A *tilf.* sunndur.

sv*er*ð ha*n*s[1] oc nu gengr k*onungs* s*on* sva diarflega[2] at han*n* tecr hilldib*rand* hondu*m*[3] oc bindr han oc gengr [siðan aptr[4] t*il* sin*na* man*n*a [oc gleðiaz nu[5] b*er*tanga m*enn*.[6]

[Jsungr k*onung*r oc Gunnaʀ[7].

316[3] (217). Nv gengr fra*m* Gun*n*aʀ k*onu*ngr af niflungal*an*di. oc [þar at moti honu*m* gengr[8] Jsvngr k*onun*gr. Nu ganga þ*eir*[9] .ij. k*onun*gar[10] avigvollin
oc hæfia [m*eð* ser snarpa socn[11] oc er sv en harðast*a* | A 178
orrosta[12] oc long bæði[12] | havɢua þ*eir* bæði st*er*cliga Mb[3] 136
oc sva[13] harðlega. oc er J*sungr* k*onung*r æn[13] þo mycklv st*er*cari oc þo fæʀ G*unnarr* k*onung*r ækci a hæl. oc veit*ir* [af sin*n*i hendi[14] morg stor hœɢ. oc sva þiɢr han oc. Oc [er nu hæv*ir* sva farit vm rið[15] v*er*ðr j*sungr* k*onung*r mioc[16] reiðr er .i. m*aðr* skal sua lengi v*ið*[17] honu*m* standa. oc æ*igi* vill han
þat þola. [oc vill nu[18] hælldr hætta ser | diarflega[19]. B 102
at a*n*naʀ hvaʀ skal fa skiott osigr. oc hœgr nu af ollu afli [oc þyrm*ir* œngu vetta[20]. oc þat hœɢ[21] [næmr staðar i hialmi[22] G*unnars* k*onungs* oc brestr[23] i tva luti sverðet. [oc verðr sva mikit hœɢit at furða v*ar* at.[24] en sa hialmr var harðr sva at æcki beit a. Oc nu þrifr j*sungr* k*onung*r [spiozskapt sitt.[25] þat er aðr v*ar* bundin við[26] hœɢni.[27] oc hnyck*ir* [or jorðini[28] all st*er*cliga. oc lystr nu a hialm G*unnars* k*onung*s sua

[[1] B so ad i ij hlute fer sverdet. [2] A *tilf.* ath. [3] AB *mgl.* [[4] A vid suo buid. B so burt. [5] A *tilf.* miog. [[6] B *mgl.* [[7] A Fra Gunnare kóngi. B Cap. CXXVII. [[8] AB ath moti honum. [9] AB þesser. [10] AB *tilf.* saman. [[11] AB sina oʀostu. Mb[3] *har* son *for* socn. [12] AB *mgl.* [13] AB *mgl.* [[14] B *mgl.* [[15] A nu. [16] AB *mgl.* [17] AB fyrer. [[18] B *mgl.* [19] A suo diarfligha. B diarflegar so. [[20] B *mgl.* [21] *rettet for* Mb[3] hœɢr. [[22] A kiemur i hialm. [23] AB brotnar. [[24] A *mgl.* [[25] A spiotskepti. [26] A med. [27] A *tilf.* broder Gunnars kongs. B *tilf.* broder hans. [[28] B upp.

at [hialmren*n* svignar f*irir*[1] en G*unnarr* k*onung*r fellr. oc fellr[2] bloð bęði at[3] nosu*m* oc mun*n*inu*m*. [Nu tecr j*sungr* k*onung*r han*n* oc bindr[4] han*n*[5] oc gengr abrot siðan oc m*æ*lir[6] nu sva mægu nu vel fara þ*e*ira m*enn* þ*ei*r er æpt*ir* ero. oc hava þ*ei*r þa h*en*gat sott skapnaðar orenði.

[Viðga oc hin*n* .xi. sun k*onung*s[7].

317[3] (218). Nv gengr fra*m*m en st*er*ci viðga. oc[8] en .xi. k*onungs son* [v*ið* han*n*[9]. oc þessi er [æn myckl u[10] mestr [f*irir* ser[11] bæði at afli[12] oc[13] at giœrvi. [af
U 203 ollu*m* þeim sem fyr*ir* vorv[14]. oc er þeira orrosta | [tecz þa er hon sua horð at[15] sva stor hœG gefr hvaR œðru*m* at [halfv œycr a þat er fyR v*ar*. oc nu sa ængi m*aðr*[16] ravstlegra[17] vig [.ij. man*n*a. en þetta[18] oc nu gengr hvaR oðru*m* sua nær at sem trauðast [ma f*irir* þvi hvaR hœGva t*il* an*n*ars[19]. oc nu min*n*izt V*iðga*[20] [hvat mimungr hæv*ir* fyR gort[21] [þa *er* han*n* bar þat sv*er*ð aholm[22]. [oc sua hve mikit traust han*n* ma þar æiga[23] oc sva hve litit han þarf at þyr*ma* honu*m* þott han*n* vili stort hœGua. oc nv hœGr han*n* af [ollu trausti. oc trunaði[24]

[[1] A hann suignar ath hausinumm. [2] A rann. B rennur. [3] A ut af. B ur. [[4] AB og siþann binndur Jsunngur kongur. [5] B Gunnar kong. [6] *rettet for* Mb[3] malir. A sagdi. [[7] A Fra Wirga. B Cap. CXXVIII. [8] B *tilf.* honum a mote. [[9] A hinn ellsti. B og ellste. [[10] A *mgl.* B mykilz til. [[11] B *mgl.* [12] B hreiste. [13] A *tilf.* allre. [[14] AB *mgl.* [[15] A tekst þa er hun miklu kappsamligust og. B myklu hardare og sterckare og. [[16] A einghi saa. B myklu eikur vid þad er firr var, og einginn madur sa. [17] B sterklegar. [[18] A af tveimur monnum en þetta. B af hvørutveggiunım edur af tveimur monnum. [[19] A megu þeir hoggua fyrer. B ma sia fyrer hvør sigre. [20] AB Virga. [[21] A hvert traust hann aa þar er Mimung er. [[22] AB *mgl.* [[23] A *mgl.* [[24] AB miklu trauste.

[við sv*er*ðit.[1] oc þat hœG kemr a hial*m* k*onung*s
s*onar* oc [af gengr þar[2] er toc.[3] en þat er [sva
mikit sem[4] kofri*n*[5] f*irir* ofan havsen[6] oc nockot
[næmr hans haus[7] oc v*ar* þat æ*igi* mikit sar. oc
æn*n* an*n*at sin*n*i reið*ir* han[8] sv*er*ðit [oc hart.[9] | oc A 179
hœGr ahans fotleG sva hart[10] at isvndr tok[11] [trœyiv
hosvna oc sua brynhosvna. oc sua fotin*n*[12] [at litlu
loð*ir*[13] v*i*ð. oc nu fellr han[14] oc nu mæl*ir* viðga. þu
j*sungr* k*onung*r [nu skalltu[15] hava þan*n* kost at
[lavsa skalltu lata[16] mina felaga alla [eða her skalltu[17]
lata þin*n* son. þa suarar j*sungr* k*onungr* æ*igi* ma[18]
ek [lausa lata[19] þa a mæðan ek se [æ*igi* at visu at
m*aðr*en[20] [man drepin*n* v*er*a[21] oc æ*igi* hæv*ir* han æn
lotit bana sar. þa kallaði k*onung*s s*on* afœður sin[22]
þv v*er*ðr [at visu[23] at g*er*a sem[24] han*n* [beið*ir* þægar[25]
[i stað.[26] | æða ælligar v*er*ð ec lata mitt lif.[27] han Mb^3 137
hæv*ir* sealfan diofulin i hændi *oc* ma ec æigi þar
f*irir* standa[28] oc ængi an*n*aRa. þo er œrit dyrt lœ̣ystr
.i. maðr [at f*irir* komi .i. m*aðr*. oc vil ec þat gefa
f*irir* han*n*[29]. Nu mællti viðga ef [æigi villtv lata
lausa alla[30] mina felaga. þa s*ka*l ec [af hoGva[31] hœfuð
þins sonaR oc þar æpt*ir* sealfan þic [bana hoGvi
hoGva[32]. oc mimungr s*ka*l æ*igi* koma fyR i sina um

[[1] B *mgl.* [2] A þat. [[3] B aftekur þad er nam. [[4] A *mgl.* [5] A koparinn. B koppurinn var. [6] AB høfudit. [[7] B nær hanz halz. [8] B *tilf.* upp. [[9] AB hartt og titt. [10] AB *mgl.* [11] *sål.* A. Mb^3 Geck. B tekur. [[12] A hans fótlegg og treyiu og jarnhosuna. B hans treyu og so jarnhosuna og fotinn med. [[13] AB suo ath litid loddi. [14] AB kongsson. [[15] A skallt. [[16] A laata leysa. B þu later leisa. [[17] A ella skalltu. B edur þu skallt. [18] AB mun. [[19] A leysa laata. B leysa. [[20] B at madurinn ei. [[21] A sie daudur. [22] B *tilf.* og seiger. [[23] B *mgl.* [24] AB þat er. [[25] B beidest. [[26] A *mgl.* [27] AB *tilf.* þvi at. [28] B standast. [[29] A ath annar komi fyrer. B er annar kiemur fyrer. [[30] AB þu Jsungur kongur vill (B lætur) ei leysa. [[31] B afhøfda. [[32] AB *mgl.*

giorð aðr en lausir eru all*ir*[1] min*ir* felagar. oc lœypr nu v*iðga*[2] t*il* þar sem hans felagar[3] eru bundn*ir*. oc hœGR isundr huært spiozskapt at oðru. þar t*il* er nu hev*ir* han*n* lœysta[4] alla sina mæn. oc nu lœypr han*n*[5] at þeim man*n*i[6] [er v*ið* han*n* hafðe barz[7]. oc vill[8] drepa þan[9]. Nu lœypr til[10] S*igurðr* svein oc J*sungr* k*onung*r oc [vill sua[11] þ*iðrecr* k*onung*r [at se. oc laupa amilli þ*ei*ra[11] oc sætta þa nu. oc er su sætt nu gor at nu [ero huar*ir* tuæGiu lausir *oc* obundn*ir*. oc at þetta vig s*ka*l u*er*a hvart iafnt v*ið* an*n*at[12]. oc skilia nu oc h*e*v*ir* viðga[13] nu[6] sua lœyst alla sina menn[14].

U 204 | [Þiðrecr k*onun*gr oc Sig*ur*dr svein.[15]

318[3] (219). Nv [tekr þ*iðrecr* k*onung*r[16] um [mæðal kafla sins sv*erz*[17]. æcki saks oc dregr þat or sliðru*m* oc gengr fra*m*m auollin.[18] [fra sinu*m* monu*m*.[19] oc er nu buin at beriaz. en S*igurðr*[20] gengr[21] at moti [með sitt sv*er*ð. oc gramr heit*ir* oc dregr or sliðru*m*[22]. oc [nu ganga þ*ei*r[23] hvaR oðru*m* [diarflega igegn oc oræðilega[24] oc þægar er þ*ei*r fin*n*az [hœGR hvaR[25] oðru*m* [igegn harðlega huert at oðru[26] oc eru flæst œrit stor. oc nu spar*ir* huargi sin*n* skiolld ne

---

[1] A *mgl.* [2] AB Virga. [3] A lagsmenn. B menn. [4] AB leyst. [5] A sa. [6] AB *mgl.* [[7] B sem hann hefur barist vid. [8] A *tilf.* nv ad wisu. B *tilf.* nu. [9] AB hann. [10] *sål.* AB. Mb[3] *mgl.* [[11] AB *mgl.* [[12] A skulu aller lauser. B eru aller hvørutveggi obundner, og nu skal hvørt þetta vijg jafnt. [13] AB Virga. [14] AB lagsmenn. [[15] A Fra þidrek kongi. B Cap. CXXIX. [[16] AB er þad sagt ath þidrekur kongur af
B 103 Bern tekur. [[17] B medalkablann a sijnu | sverde. [18] AB aa wigvøllinn. [[19] B *mgl.* [20] AB *tilf.* sweinn. [21] A *mgl.* [[22] AB og dregur vr slidrumm sitt sverd Gram. [[23] A nv geingur. B geingur hier. [[24] B i mote alldiarflega. [25] A *tilf.* ath. [[26] A diarfligha.

bryniv. oc[1] lata firir | vera storum hœgum.[2] oc A 180 huartuægi dregr sitt sverð yvir annars vapn[3] [diarflega oc[4] o þyrmilega. oc af þeira vapnum stendr sua mikill gnyr [oc ogn[5]. at hvarir tuægiu [ottaz mioc þeir er hia eru staddir. ok þo mæst hvarir[6] um [sin mann[7]. oc er [þetta vig ogurlekt. oc[8] all frœcnlekt oc hvargi fær sar af oðrum sua þola vel þeira hlifðir.[9] oc nu beriaz þeir þann dag allan til kuællz[10]. oc [æn veit ængi[11] huar þeira meira[12] sigr man fa.[13] Nu tekr *jsungr konungr* ser[14] skiolld. oc annan viðga[15]. oc ganga [nu milli[16] þeira oc biðia þa[17] hætta oc er[18] full barz at sinni. oc [latit standa kyrt þessa nott. en[19] at morni mægu þit luka ykcru viðskippti. oc nu skiliaz þeir [at sua bunu[20] oc riðr *jsungr konungr* til [borgarenar með sina[21] menn. En *þiðrecr konungr* gengr[22] til landtiallda[23] oc hans menn [oc eru þeir nu allkatir. oc þickir uel at hava farit. oc nu soua þeir þa nott huarir tuægiv[24] (220) en at morni [er *æigi* hafðe·lenge veret leost.[25] riðr *Jsungr konungr* | af sinni borg til moz við *þiðrec* Mb[2] 138 *konung* [af bern. en[26] er þeir hittaz buazt þeir til holmgœngu. [oc bardaga.[27] þiðrecr konungr oc Sig-

---

[1] A ath. [[2] *efter* finnaz *har* B sokte huør ad ødrumm, og hvørugur sparade sinn skiølld og briniu. [3] B høfud. [[4] A alldiarfligha oc. B *mgl.* [[5] AB ath þeir mattu (B meigu vel) heyra er fiærre voru (B eru). ok af þeirra orosto stendur suo mikil ógn. [[6] A ottast. B ottade miøg þeir ed hiá standa, og þo hvørjer. [[7] A sina menn. [[8] B þeirra vijg. [9] A høfut. B hlijfar. [10] AB myrkurs. [[11] A nv veit eingi madur. B ej vejt nejrn madur. [12] AB *mgl.* [13] B *tilf.* Cap. CXXX. [14] A *mgl.* B eirn. [15] B Virga. [[16] A i millum. B a millumm. [17] A *mgl.* [18] AB *tilf.* nv. [[19] A *mgl.* [[20] B *mgl.* [[21] AB borgar sinnar og hans. [22] A *mgl.* [23] AB tiallda. [[24] A og eru allkaater og þikker nv vel hafa farit sofa af þa nott. B og sofa þeir af þessa nótt. [[25] B þegar er lióst var. [[26] AB ok. [[27] AB *mgl.*

urðr svein [oc skulu nu fœra[1] sitt æin vigi til
nockorra[2] lykta. oc [er þeir eru bunir til bardaga[3]
beriaz þeir nu allra rœystilegast[4]. [oc sua sem þeir
hæfði sic *með* ængis konar ravn aðr veret[5] *oc* lata
nu sem huartuægi se spanyr. oc [hœguaz þeir til
með allmikklu kappi. þar til er[6] huartuægi er [sua
moðr at[7] þeir[8] hvilaz um stund[9] oc æn gera þeir
aðra [rið. oc beriaz bæði hart oc lengi[10]. [oc hueria
at annari þann dag allan til myrkrs[11] oc hvilaz nu
[þat æit er[12] ælla mætti[13] þeir *æigi* standa upp at
U 205 beriazt oc sua vel þola þeira lifðir[14] | at æn er
hvargi sar drava.[15] Oc *æigi* vita þeir æn[16] giœr
en aðr [hvar þeirra[17] mun sigr fa. oc [verða nu at
skiliazt at sinni at raði *Jsungs konungs* oc *Viðga*
oc annara sinna lags manna. Nu riðr j*sungr konungr*
en til borgarenar.[18] En *þiðrecr konungr*[19] til land-
A 181 tiallda[20] sinna. oc duæliaz þar [ena þriðiv[21] nott. |
(221). [22]oc þat[23] sama kvælld ganga þeir a malstefnu[24]
þiðrekr *konungr* oc viðga[25] .ij. saman. oc nu mælir
viðga[25] [herra kuað han hve[26] truir þv at þer gangi[27]

[1] A fremmia. [2] A *mgl.* [[3] B *mgl.* oc skulu ... bardaga. A *mgl.* er þeir ... bardaga. [4] A hraustlegast. B snarplegast. [[5] A og suo sem þeir hefdi sig alldrei mætt i einskonar raun. B *mgl.* [[6] AB berriast þeir (A *tilf.* nv) þar til (B *tilf.* med myklu kape), er ath. [[7] B módur og. [8] A nv verda þeir ath. B nu vilja þeir. [9] B hrijd. [[10] A hríd ath berriast bæði harda og langa. B sokn, bæde harda og langa. [[11] B og beriast þann dag allann. [[12] B *mgl.* [13] AB mattu. [14] A hlífar. B hialmar. [15] A drapa. B þeirra. [16] A nv. [[17] *rettet for* Mb[3] hvara. [[18] A ad lyktum fekk Þidrek kongur ij saar. ok nv eru þeir skilder ath sinne og fer Jsungur kongur til borgar. B skiliast þeir ad sinne ad rade Jsungz kongs og Virga, og annara þeirra lagzmanna. rijdur Jsungur kongur til sinnar borgar. [19] B *tilf.* fer. [20] A manna. B tiallda. [[21] B þá. [22] A *tilf.* 120. Capitule. B *tilf.* Cap. CXXXI. [23] AB þetta. [24] B talstefnu. [25] AB Virga. [[26] A hverso. B herra hvorsu. [27] A enndizt. B mune endast.

við þenna man Sigurð svein þa er [þit hafit til þrautar lagt at beriaz.[1] hann liz mer at vera myni allstercr[2] maðr oc forkunnar raustr oc sua eru þit baðir. En þo ma ec æigi[3] skilia huaR betr skal[4] haua [firir þvi at mer liz sem huaRtuæGi yckaR man haua allt lagt framm við annan þat er fong hævir a haft. oc ænn huargi saR[5]. Nu suarar þiðrecr konungr æigi ma ek þat vita giorla [at sua bunu[6] huaR bettra lut man fa. oc munda ek mer vel trœysta[7] [ef æigi væri þat at mitt sverð bitr æigi hans hœrund sua er þat hart at þat er harðara en ænskis konar vapn[8]. Nu villda[9] ec biðia þic goðr felagi[10]. [ef þu munt lea[11] mer þitt sverð mimung. oc veit ec[12] at hann [skal bita[13] huat sem firir honum verðr. oc þat æitt vapn ræðiz[14] han. firir þvi iðag[15] aðr [hann villdi[16] við mic beriaz | þa varð B 104
ec at vinna honum þann æið at æigi hafða[17] ek mimmung. Nu [mælir viðga[18] æigi mattu þess biðia at ec lea þer mimung[19] sverð mitt firir þvi at .i. sinn hævir þat[20] komit i annars mannz [vmgiorð en mina[21] siðan er [han var gœrr. er han[22] toc heimir vaR felagi. Nu reiddiz konungr mioc[23]. oc mællti hœyr þar mikkla skomm mællta[24] [konungi

---

[[1] A þid hafit lokid at berriast. B þu hefur barist til þrauta. [2] A sterkur. [3] B *mgl.* [4] B mun. [[5] A ok ottunst ek þo vmm þviat hann er ekki saar drafa enn ek hygg hwartueggia(!) framm hafa lagid slikt er maa. [[6] A *mgl.* [7] B trua. [[8] A ef mitt sverd biti suo vel holld Sigurdar sem hans sverd minn likama. B ad eg munde sigur fa, ef mitt sverd bite hannz holld og hørund, þvi þad er so hart ad einskïz konar vopn bijtur a. [9] A vil. [10] A win. [[11] A ath þu liaer. B ad þu villder lana. [12] A *tilf.* þad giørla. [[13] A bítur. B mune bijta. [14] A ottast. [15] *sål.* Mb[3]. [[16] B enn hann bardest, villde hann ei. [17] AB hefda. [[18] AB svarar Virga. [19] AB *mgl.* [20] A hann. [[21] AB valld. [[22] B þad var giørt, er þad. [23] A *mgl.* B næsta miøg. [24] A *mgl.*

sinu*m*[1]. at ætla mik æ*igi* v*er*a[2] betra[3] dreng en
min*n* [hæsta suein.[4] oc f*irir* þetta sama orð mægu
v*ið* æ*igi* v*er*a iam goð*ir* felagar[5] sem aðr.[6] nv svar-
ar V*iðga*[7]. [h*er*ra kvað han[8]. ef ec [mæli illa[9] t*il*
þin þa [er þat æ*igi* maklikt oc [10] fir*ir* gef m*er*.
En[11] ec vil þvi[12] launa þer. [at ec vil at visv lea
Mb² 139 þer sv*er*ðit[13] oc komi þ*er* | uel [i þorf.[14] oc siðan
sælr[15] han honum sverðit sua at ængi vissi[16] næma
U 206 þeir .ij. oc nu ganga þeir til suefns.[17] | (222). [oc er
þessi nott er liðin þa[18] kemr J*sungr* k*onung*r [þar
oc hans enir somu men t*il* barðaga. oc nu er oc
albuin Þ*iðrecr* k*onung*r[19] með sina men. oc nu er
A 182 Þ*iðrecr* k*onung*r | kom[20] a holm [oc stendr þar
með brugðit suerð[21] oc sætr nv sin*n* skiolld firi
sic. oc nu[22] er æigi[23] komin*n* S*igurðr* suein. Nu
kallar Þ*iðrecr* at S*igurðr* [komi þar at b*er*iaz[24] við
han*n*. Nu suarar S*igurðr*.[25] ec [kem til[26] at beri*az*[27]
[við yðr sua[28] sem iger.[29] ef þu [vin*n*r þess æið[30]
[sem þa van*n*t.[31] at æ*igi* hæu*ir*[32] þu [borit i þen*n*a
holm[33] mimung[34] sv*er*ð viðga[35] [v*ið* han vil ec nu
æ*igi* hælldr beriaz en iger [*Þiðrecr segir*.[36] hællðr
skal ec æn vin*n*a þena æið en við berimz æigi sem

[[1] AB wid kongsmann. [2] AB *mgl.* [3] B *tilf.* mann edur. [[4] A svein Heimir. [5] AB winer. [6] B *tilf.* var firr. [7] B Virga. [[8] A *mgl.* B herra. [[9] B hefur jlla mællt. [[10] B *mgl.* [11] A þviat. [12] B þad. [[13] B og lána þier mitt sverd. [[14] AB ath halldi. [15] A fær. B feck. [16] A veit. B madur verdur var vid. [17] A *tilf.* og sofa af þa nótt. 121. Capitule. B *tilf.* Cap. CXXXII. [[18] A Ath morni. [[19] B *mgl.* [20] A kemur. B er kominn. [21] Mb² *tilf.* mællti. [[22] A *mgl.* oc stendr . . . nu. [23] B *mgl.* [[24] A berriest. B skile koma og beriast. [25] A *tilf.* sweinn. [[26] A geinng til. B geing. [27] Mb² *har* beriz. [[28] A vid þik enn. B enn. [29] A fyʀ. [[30] A sver þath. B vinnur þess hattar eijd. [[31] A *mgl.* B vanstu. [32] AB hafuer. [[33] A *mgl.* [34] B *mgl.* [35] B Virga. [[36] Mb² *mgl.* Þiðrecr segir.

iger van ek oc far hingat S*igurðr*.[1] gengr S*igurðr* þa fra*mm*[2] En Þ*iðrecr* k*onung*r bra abak ser aptr[3] sverðinu[4] [oc stingr nu i jorðina niðr oddinu*m*. En hialltinu styðr han*n* við bac ser. oc nu tekr han*n*[5] oc vin*n*r þen*na* æið. oc biðr sua guð hialpa ser at æ*igi* veit han*n* mimu*n*gs odd f*irir* ofan iorð. oc æ*igi* veit han[6] hans mæðalkafla i nockors man*n*z hendi. oc nu þick*ir* S*igurði* vel. oc bregðr han[7] sv*er*ði sinu gram. En þ*iðrecr* k*onung*r tecr[8] mimung. oc ganga nu saman oc b*er*iaz. En er þ*eir* hava æigi lengi bariz [þessu sin*ni*[9] þa hœgr Þ*iðrecr* huert [høgg epter[10] an*n*at. oc sniðr[11] þ*iðrecr* k*onung*r æ[12] nockot[13] af skilldi S*igurðar* eða hialmi eða bryniu. oc fengit hæv*ir* [S*igurðr* nu .v.[14] sar alitilli stundu.[15] Oc nu kemr S*igurði*[16] i hug huessu[17] Þ*iðrecr*[18] vann æiðin*n*. oc [þat at visu hæuir han nu[19] mimung. oc nu mælir Sigurðr[20] [h*er*ra Þ*iðrecr* upp vil ec nu geva min vapn oc g*er*az þin*n* maðr firer þvi at er ængi sko*mm* at þiona [þvilikum hofðingia sem þu ertt.[21] oc þat ueit ec at þu ert

[1 *efter* sverð viðga *har* A þviat þa muntu mik ei winna enn vid hann vil ek ei berriast far hegad þviat helldur vil ek vinna eid enn ei berriunst vid. B *har* þviad vid þad vil eg ei beriast, og enn seiger Þidrekur kongur far hingad þu Sigurdur sveirn, helldur enn ei beriunst vid, þa verd eg helldur ad vinna eijd sem j giær. 2 A *tilf.* diarflega. B *tilf.* alldiarflega. 3 AB *mgl.* 4 AB *tilf.* Mimung. [5 A enn helldur aa sinv sverdi. B *mgl.* 6 A ek. B *mgl.* 7 AB nu. 8 B *mgl.* [9 Mb2 þessu sin*n*. AB i þad sinn (B sinne). [10 Mb3 *mgl.* 11 A hoggur. 12 AB hvert sinn. 13 AB nokkurn hlut. [14 A hann .iij. 15 A *tilf.* enn þo berst Sigurdur allra hraustligast og særer kong tueim saarum. B *tilf.* og þa ber Sigurdur sig allra best og hraustlegast i þetta sinn sem jafnann. 16 AB honum. 17 AB hvorninn. 18 A kongur. [19 A kenner nv ath hann hefer. 20 AB *tilf.* sweinn. [21 B *har* ydur *for* þvilikum . . . ertt.

sua goðr drengr oc [mi*kill* *ti*gnar[1] maðr at [ek ma
vel ganga[2] a yðart valld helldr en tyna livi minu.
Nu gefr Sigurðr upp sin uapn. en *þiðrecr* k*onung*r[3]
tecr[4] vel v*ið* honum. Oc þickiz hava fengit ser [til
mannz enn harðasta. oc[5] hin frœknasta[6] oc hin*n*
sterkasta kappa[7]. oc skiliaz nu at suabunu. oc er
nu Þiðrekr k*onu*ngr oc[8] hans men*n* enir katustu
U 207 [oc enir gloðostu. | oc þickir uel haua arnaz i þessi
ferð. En Isungr k*onu*ngr oc hans menn eru en*ir*
ogloðostu firir þvi at osigr skal haua fengit þeiʀa
hin mesti maðr. oc hinn agetasti kappi. oc þeir
þickiaz aðr mest trost undir hava att.[9] (223). En
þa er þeir skolu skiliaz. Þiðrekr k*onu*ngr oc Is-
B 105 ungr k*onu*ngr gera þeir sin amilli ena | mestu vin-
attu oc [gefaz storgiafir.[10] Oc nu gefr Sigurðr
suein*n* storgiafir[11] frændum sinum hornboga jarlle.
oc av*m*lungi [syni hans[12]. oc sua kemr Sigurðr
suein sinu male at [isungr k*onu*ngr gefr Aumlungi
dottur sina þa[13] er fallborg heitir[14] hon er allra[15]
Mb[3] 140 kuen*na* friðuzt[16] | oc kurteisust [firir allra luta sakir[17].

[[1] Mb[3] *har* mignar. [[2] B eingi ma fyrer ydur standast, og þvi ma eg gefa mig. [[3] *efter* mælir Sigurðr sweinn *(s. 34,₁₇) har* A prettumm hafi þier vnnit heʀra og nv vil ek aa hønd gangast ok gerast yduaʀ madur fyrer þui ath þath er ei skømm meþann ek er ekki iferkomminn. Enn Þidrek kongur vard gladur vid ok. [4] AB *tilf.* afar. [[5] AB *mgl.* [6] A agiætasta. [7] A *tilf.* er j werolldunni er. [8] AB *tilf.* aller. [[9] A fyrer þui ath þeirra hinn mesti madur er nv i þeirra lidi er Bertraanga menn þottust allt traust vnder eigha. B er þeirra høfdinge skal hafa feingid sigur. [[10] A giefur hvaʀ ødrumm
A 183 gódar giafer | 122. Capitule. B giefa hvører ødrum storar giafer. Cap. CXXXIII. [11] A godar giafer. B dyrlegar giafir. [[12] A *mgl.* [[13] AB Ømlungur skal faa dottur Jsungs kongs þeirrar. [14] A hiet. [15] AB *mgl.* [16] A vænst. [[17] B *mgl.*

oc at þessu bruðlaupi[1] skal fa aðr þiðrekr k*onu*ngr [af bern fari heim.[2] Oc nu er til þessaʀar veizlu æfnat[3] með [ollum enum bæztum fongum þeim er til mægu fazt i þvi landi. oc stendr þetta bruðkaup .v. daga með mikilli pryðe oc al*lz*konar sœmð þeirri sem þa matti hon bætri vera en aðr. ok goða veizlu ma bœta bęðe i leikum oc allzkonar skemtan. (224). Nu[4] riðr abrot þiðrekr konungr oc hans menn [oc með honum[5] Sigurðr suein oc taka[6] han*n*[7] til felagskapar [með ser.[8] oc er þeir skiliaz þiðrekr konungr oc Jsungr konungr þa mæla[9] þeir til ennar mestu vinattu[10] [sin a millum[11] [huarer við aðra.[12] oc aumlungi fylgir abrot[13] kona hans fallborg [með allmikklu fe bæðe i gulli oc silfri oc oðrum gersimum. oc[14] nu feʀ þiðrekr konungr aptr alla sina leið [ena somu sem aðr for hann fra*m*m.[15] þar til er hann kom heim i bern [með sina lags menn[16]. oc er honum þar fagnað með allri virðing oc sœmð er til ma faz. oc nu lofar hann huerr maðr af sinni rœysti oc kapsæmi[17] sua viða sem hans nafn spyrsk. en þat er nalega um allan heiminn oc nu kann ængi maðr at sægia honum[18] til þess mannz at [nein van se at við hann vili[18] iafnaz firer atgorui sakar eða afls eða uapna. Oc nu veit hann firir þvi at

---

[1] B brudkaupe. [[2] A fer brott og hans menn. B og hans menn rijda heim. Cap. CXXXIV. [3] B stofnad. [[4] AB allskonar prydi bædi j leikumm og allskyns skemtan. ok er weitslunne er lokit (B veitsluna þrytur). [[5] A wid honum oc. [6] AB *tilf.* þeir. [7] B vel vid honum. [[8] B *mgl.* [9] A mælltu. [10] A vingonar. [[11] AB med sier. [[12] B *mgl.* [13] A *mgl.* [[14] A wid morgumm gersimumm. 123. Capitule. [[15] A hina sømu sem hann for þangat. B *mgl.* [[16] B *mgl.* [17] AB kappi. [[18] A won see ath vid hann meige. B vid hann meige.

[nu ma*n* h*ann*[1] mæga kyʀ sitia isinu riki [allan sinn alldr[2] [mæðan hann vill þat.

U 208 | kua*n*fa*n*g þ*ei*ra Sigurðar oc Gu*n*nars.[3]

319[4] (225). Nv er þidrecr k*on*u*n*gr oc allir hans m*enn* hava rœynt sic at þ*vi* at ængi m*aðr* iu*er*olldu er sa er nu þori skiolld at b*er*a þeim igegn a holm þa vilia þ*ei*r nu setia [sin riki. oc *borgir storar*[4] hofðingiu*m* t*il* forraða oc stiornar. [feʀ horn-
A 184 bogi jarll heim[5] | t*il* vinl*an*dz[6] oc [með honu*m*[7] Au*m*lungr son hans [m*eð* sina[8] konu fallb*org*.[9] oc raða þ*ei*r [sinu riki langa stund[10] m*eð* ueg oc sœmð. [Nu fæʀ Sin*ntram*[11] austr i fenidi oc g*er*iz þar h*er*tugi. [oc er en frægsti m*aðr* se*m* hans ættm*enn* haua v*er*it[12]. Nu feʀ[13] h*er*brandr heim t*il* sins rikiss. oc er han*n* en*n* rikasti h*er*tugi. (226). [14]Nu riðr þiðrecr k*onungr*[15] [oc með honu*m* allir þ*ei*r er æpt*ir* v*oru* hans kappar[16] heim m*eð* G*unnari* k*onung*i t*il* niflunga landz. oc er nu þat rað gort er siða*n* [er orðit[17] hardla frægt. at S*igurðr* suein*n* skal [ganga at[18] æiga G*ri*milldi[19] systur G*unnars* k*on*u*n*gs [oc hœgna.[20] oc taca m*eð* hen*ni* halft riki G*unnars* k*onu*ngs[21]. oc nu er þar fengit at

[1] AB hann mune. [2] B alla æfe. [3] A 124. Capitule. B Cap. CXXXV. [4] *sål. rettet.* Mb[3] sin riki oc stor. A sin riki og borgar. B sijnar borger stórar. [5] A Nu fær Hornbogi jarll Heimer. [6] AB Windlandz. [7] A wid honum. B *mgl.* [8] A wid sinni. [9] B *mgl.* [10] B sijdan leinge. [11] B Sintram fer og heim. [12] B *mgl.* [13] AB *tilf.* og. [14] A *tilf.* 125. Capitule. B *tilf.* Cap. CXXXVI. [15] AB *tilf.* af Bern. [16] A og wid honum aller hans kappar þeir er epter eru. B *mgl.* [17] AB hefer verid. [18] A *mgl.* B nu ganga til ad. [19] A Guþrunu. [20] AB *mgl.* [21] A *tilf.* og kongdom.

veizlu allmikilli[1]. oc t*il* boðit ollum enu*m* bæztu*m* monu*m*. [oc enu*m* tignostum[2] er i þessu landi v*oru*. oc þessi ueizla stenðr .v.[3] daga. [oc er forkun*n*ar veglig[4] [f*irir* allra luta sak*ir*.[5] [6]oc nu er[7] þeir sitia | allir saman. (Mb² 141) þ*iðrecr* k*onung*r oc G*unnarr* k*onung*r oc S*igurðr* svein. mællti[8] S*igurðr* svein [t*il* Gunars mags sins.[9] ec veit þa .i. konu [er v*m* fra*m* er[10] allar konur i v*er*olldu | (B 106) at fægrð oc kurteisi allri. Oc [þo er ho*n* v*m* fra*m* allar aðrar konur at vitrleic oc kurteisi oc allri speci. oc skœru*n*gsskap oc storraða[11]. en su heit*ir* brynilldr. ho*n* ræðr f*irir* þe*i*ʀi borg er heit*ir* segarðr.[12] þessa konu skylld*ir* þv fa [t*il* æigin konu[13] oc [ma ec þvi þar[14] t*il* stoða f*irir* þ*vi* at ek veit þangat allar leið*ir*. Nv svarar G*unnarr* k*onungr* oc lez v*er*a þessa raz en fusasti. (227). [15]Nu riða þ*ei*r af veizlu þiðrecr k*onung*r oc G*unnarr* k*onung*r oc hœgni oc S*igurðr* suein. | (A 185) oc [allra þ*ei*ʀa[16] felagar. oc [fara sua langa*n* veg at æ*igi* letta þ*eir*[17] fyʀ en þ*ei*r ko*m*a t*il* borgar brynil*ldar*. [oc er þ*ei*r ko*m*a þar. þa tecr ho*n*[18] vel v*ið* Þ*iðreci* k*onung*i oc Gu*n*ari k*onung*i. en helldr illa v*ið* S*igurði* suein [þ*vi* at nu veit ho*n*[19] at h*ann* [a s*er* konu.[20] [jt fyʀa sin*n* er þav hœfðu hitz þa hafði han þ*vi* heitið hen*ni* m*eð* æið-

[1] B brudkauplegre. [[2] B *mgl.* [3] A vij. [[4] A og fer forkunligha wal fram. B med enumm mesta prijs. [[5] B *mgl.* [6] A *tilf. overskrift* Frá Gunnari kongi og Sigurdi sveini. B *tilf.* Cap. CXXXVII. [7] A *tilf.* þat eitt sinn ath. [8] A ok nv seiger. [[9] B *mgl.* [[10] A vmm framm. [[11] A mest af witurleik og speki allzkonar skorungskapar og storraada. B allra mest fyrer saker viturleikz og speke. [12] A Sægard. B Regard. [[13] B Gunnar kong. [[14] AB þar maa egh þier. [15] A *tilf.* 126. Capitule. [[16] AB aller þeir. [[17] A lietta ei. [[18] AB hon tekur. [[19] A er hon weit. B þvi hun veit. [[20] AB er kvangadur (B *tilf.* madur).

U 209 um at hann skylldi œngrar kono fa næma | hennar[1] [oc hon et sama at gipptaz ongum manni oðrum[2]. oc nu gengr Sigurðr svein til tals við brynilldi oc sægir henni allt þeira[3] œrendi. oc biðr [nu at hon skal ganga með Gunnari konungi. En hon suarar a þessa lund. Ec hævi þat spurt at sonnu hversu illa þv hævir halldit þin orð við mic þau er við hofðum við [mællzc. at þott um alla væri[4] at velia i verolldunni þa kaus[5] ec þic mer til mannz[6]. Oc nu suarar Sigurðr suein. sua verðr nu at vera sem [aðr er raðit[7] en firir þvi at [þv ert en tignasta kona oc mestr skorungr [er ek vita.[8] oc nu ma þetta æigi vera[9] ockar amæðal sem ætlað var. þa hævi ec þvi til æggiað Gunnar konung at[10] hann er en mæsti[11] maðr oc forkunnar goðr drengr. oc rikr konungr. oc [þicki mer þat vel saman soma þu oc hann.[12] oc nu firir þvi feck ec hans systur hælldr en þin at þu att œngan broður. En hann oc ek [hævi þess[13] suarið at

[[1] A þuiath þat hafde werit i einka maalumm þeira fyrr þa er hann reid aa fiallit til hennar ath hann skilldi einn ei(!) adra konu eigha enn hana. [[2] A enn hun eingann annann mann enn hann og vnnu ath eida. B og so hafde hun heited ad eiga øngvann mann nema hann. [3] B sitt. [[4] *i stedet for* mællzc ... væri *har* B talast af trunade en þo umm alla ætte eg. [5] B kys. [[6] *efter* oc biðr *har* A hana jaatast Gunnari kongi. ek er nv vis ordinn hversu haadugliga þu hefur þina eida rofid og hversu Guþrun hefer gabbath þik med sinne fiolkyngi ok til þess eins geing ek nv med Gunnari kongi ath hefna suo aa þier mins harms ok svivirdinghar. þviat ek kaus þik af ollumm þeim er skapader eru j werolldu. [[7] B orded er. [[8] *for* er ek vita *har* B þeirra kvenna er eg veit. [9] B giøra. [10] B *tilf.* bidia þijn. [11] B agiætaste. [[12] *for* þicki ... hann *har* B þotte mer yckart rád vel soma. [[13] B høfumm þad.

han*n* s*ka*l [min broðir v*er*a en ec hans[1]. Nu suar-
ar brynil*ldr*. Ec [se nu at ec ma æ*igi* þin neota.
en þo vil ec taka af þer heil rað um þetta mal oc
[þiðrex k*onu*ngs[2]. Nu gengr Þiðrecr k*onungr* oc
G*unnarr* k*onungr* a [þessa mal stefnu.[3] oc æ*igi*[4]
skilia þav sitt tal aðr en þ*at* v*ar* raðit at G*unnarr*
k*onungr* s*ka*l fa brynilldar. (228). oc nu er [t*il*
æfnat mikillar[5] veizlu. oc [er þessi er albuin. oc
saman komin mikill[6] feolði tigina man*na*[7]. s*ka*l nu
Gun*na*ʀ k*onungr* ganga at æiga brynilldi. [Oc et
fyrsta kuelld s*ka*l G*unnarr* k*onungr* hvila hia
brynilldi isin*ni* sæng[8] oc s*ka*l ængi en .iij. m*aðr*
þar sova i þ*vi* husi. En v*arð* men*n* skulu uti uorð
hallda. oc nu er þau eru [.ij. saman[9] vill k*onungr*
æiga lag v*ið* konu sina. En hon vill þat [vist
æ*igi*[10]. oc sua þrœyta þau þetta sin amillu*m* at hon
tecr [sitt bellti | oc sua hans.[11] oc bindr fœtr hans A 186
oc sua hændr. oc nu fest*ir* hon han upp a .i. nagla
[m*eð* fotu*m* oc hondu*m*[12] oc þar er han*n* | naliga t*il* U 210
dags. oc þa er [at liðr deginu*m* þa[13] loysir hon
han*n*. oc feʀ[14] h*ann* i sina hvilu[15]. oc liɢʀ [þar. þar
t*il* er[16] m*enn* h*ans* [ganga igegn honu*m*[17] oc s*ka*l

[[1] B mier j brodur stad vera og eg honum. — *efter* en firir þvi at *(s. 39,₁₁) har* A ek see nv ath ek em svipttur audnunne hefe ek eggiad Gunnar kong ath bidia þin þviat ek ann honum nv þessa ʀaads hellst. [[2] B af herra Þidrek. — *efter* brynilldr. Ec *har* A sagda i fyrstu fyrer huad egh giori veg aa ath eiga Gunnar kong þo verd egh honum alldrei vnnanndi vtann helldst fyrer þat eina ath hann yrdi þinn skada madur. [[3] B þeirra talstefnu. [4] B *mgl.* [[5] A til orkad mikillar. B ort til dyrlegrar. [[6] B kiemur þar samann. [7] B *tilf.* og. [[8] B *mgl.* [[9] AB kominn i sina (B eina) sæng. [[10] AB fyrer øngvann mun. [[11] A þeirra bellte. [[12] AB *mgl.* [[13] A at deghi. B lijdur ad deige. [14] A færer. [15] A sæng. B reckiu. [[16] AB til þess ath. [[17] A koma til hans.

hann þa [vpp standa.[1] oc [menn skulu fara[2] at dreka. oc segir hann þetta œngum manni oc æigi Mb³ 142 hon[3]. oc aðra nott feʀ a somu leið oc sua | ena þriðiv nott. oc nu er Gunnarr konungr allokatr oc veit æigi hversu han skal [fara með þessu mali.[4] oc nu gerir han þetta ihug[5] ser at Sigurðr magr hans hævir vnnit [þessa æiða[6] at hann skal honum vera firir broður i alla staðe. oc hann [var allra manna spacastr. at honum verðr hann til trua þessa mals oc lata hann vita oc taka af honum rað hue haga skal[7] oc [nu heimtir hann Sigurð a æintal[8] oc sægir honum it sanna. oc nu suarar sigurðr ec mun segia þer huat til [berr er a þessa lvnð[9] feʀ. hon hæuir þa natturu at[10] a mæðan hon fær halldit sinum mœydomi [man varliga faz sa karllmaðr er afl havi[11] við henni. [oc þægar er[12] þvi er brugðit. þa er hon æcki stercari en [aðrar konur.[13] Nu suarar Gunnarr[14] firir sakir ockarrar vinattu oc magsemðar þa trui ec œngum [manni iam[15] vel sem þer þottat þat mal se er [mikit liɢi við[16] at lœynt se. oc ek veit at þu ert sva stercr maðr at þv matt fa hænnar meydom ef nockuʀ maðr er sa i verolldunni.[17] oc hællzt[18] ma ec þer til trua at þat skal alldrigi upp koma firir

[[1] A klædast. [[2] A gánga. B fara jnn. [3] AB *tilf.* helldur. [[4] AB haatta (B hætta) wmm þetta mal. [5] B i hugarlund. B 107 [[6] A þess eid. B þann | eijd. [[7] AB veit ath hann er (B *tilf.* so) spakur madur og honum vill hann (B *tilf.* til) trua vmm þetta maal (A *tilf.* vmm alla menn framm) og raadgast vmm vid hann hversu med skal fara. [[8] A heimter hann aa einmæli. [[9] AB kiemur er þann vegh. [10] AB *mgl.* [[11] AB og (B ad) varla mun faast sa madur ath afl mun (B mune) hafua. [[12] AB enn þegar (B *tilf.* ad). [[13] A onnur kona. [14] AB *tilf.* kongur. [[15] B so. [[16] B mig vardar. [17] B verølldu. [18] AB þar.

œngan[1] man*n* [þott a þen*n*a veg se gort.[2] [Nu suarar S*igurðr* oc lezt sua g*er*a vilia sem han*n*[3] vill. Oc nu er þetta raðit. (229). [4][oc nu[5] er kuelld ke*m*r oc G*unnarr*[6] s*ka*l fara[7] t*il* sin*n*ar [hvilu. oc er þ*at* ifyrsta lagi.[8] þa er sua t*il* hagað at S*igurðr* suein feʀ i reckivna[9] en Gun*n*aʀ[10] feʀ[11] i bravt [með klæði S*igurðar*[12] oc hyɢia þat nu allir m*enn*[13] at þar[14] se S*igurðr* suein oc nu kastar S*igurðr*[15] klæðu*m* ahofuð s*er* oc lætr allomattulega[16] oc liɢr sua þar t*il* er all*ir* m*enn* eru [sofnað*ir*. oc a bravt farn*ir*.[17] oc þa tecr han*n* t*il* brynilldar. oc fær skiott[18] hen*n*ar mœydo*m*. oc *er*[19] mornar þa tecr han*n* af | hen*n*ar hendi .i. fingr gull oc lætr [a A 187 an*n*at istaðen.[20] oc nu kemr ut .c. man*n*a [j moti[21] honu*m* oc er [þ*ei*ra en*n* fyrsti[22] G*unnarr* k*onungr* oc[23] han*n* gengr t*il* sængarenar. [oc S*igurðr* gengr nu igegn honu*m*[24]. oc [sua fa þ*ei*r t*il* hagat at[25] aptr er skipt þ*ei*ra bunaði avllum. [oc veit nu ængi m*aðr* at þetta hæv*ir*[26] sua farit.[27] | (230). Nu hæv*ir* U 211 þessi veizla staðit .vij. [daga oc[28] nætr oc nu buaz þ*ei*r hei*m* at riða. Nu[29] sætr Gun*n*aʀ k*onu*ngr yv*ir* þa borg hofðingia [at raða f*irir*[30] en han*n* riðr hei*m* t*il* niflu*n*ga l*an*dz með konu sina brynill*di*.

[1] B nockurn. [[2] A *mgl.* B þott þann veg sie hagad. [[3] A Sigurdur lietst suo giora wilia sem hann. B Nu seiger Sigurdur ad hann vill so giøra sem Gunnar kongur. [4] B *tilf.* Cap. CXXXVIII. [[5] A Þaa. B En. [6] AB *tilf.* kongur. [7] A ganga. [[8] AB reckiu. [9] A sængina. [10] AB *tilf.* kongur. [11] B geingur. [[12] AB *mgl.* [13] AB *mgl.* [14] B þad. [15] AB *tilf.* sweinn. [16] A allvænligha. [[17] B i burt geingner. [18] AB *mgl.* [19] *rettet for* Mb[3] r. [[20] AB koma aa hond sier. [[21] *sål.* A. Mb[3] *mgl.* B i giegn. [[22] AB þar. [23] B *tilf.* er. [[24] A *mgl.* B kiemur Sigurdur ut a mote honum. [[25] B fa so til hagad. [26] A hafui. [[27] B so einginn veit. Cap. CXXXIX. [[28] AB *mgl.* [29] A *mgl.* B og. [[30] AB *mgl.*

oc [er han*n* kemr heim sitr han*n* isinu[1] riki oc [stiornar oc styrir nu[2] ifriði oc[3] magr hans *Sigurðr* suein. oc brœðr[4] hans hogni oc Gernoz[5]. en þiðrecr k*onung*r [oc all*ir* hans m*enn* riða hei*m* t*il* b*er*nar[6] oc [skiliazt enir bæztu virkta vinir.[7]

[tistram drap herþe*n*gn.[8]

320[3] (231). Hardengn[9] greivi[10] atti isollde[11] systur *þiðrex* k*onu*ngs þau æigu .iij. sonu het[12] en*n* ællzti h*er*burt an*n*aʀ h*er*þegn[13]. þriði *tistra*m[14]. vigballd[15] kempa v*ar* me*ð* ɢreivanu*m*. nu vill greifi*n* lata han*n* ken*n*a sonu*m*[16] sinu*m* at skylmazt [þa er þ*ei*r eru fru*m* vaxta.[17] oc næma[18] margskonar iþ*r*ott*ir* oc kurteisi. h*er*burt oc h*er*ðegn næma[18] uel. en en yngsti[19] *tis*tra*m*[20] [h*onu*m nemz seint oc[21] fær v*er*st[22] numit. Nu er þat .i. dag er þ*ei*r sitia yu*ir* borðe vigballd[23] oc h*ans* lærisueinar[24] þa mæll*t*u þ*ei*r [ij brædur[25] sin amilli[26] at *tis*tra*m*[27] þ*ei*ra broð*ir* fær æcki[28] numit at skylmaz oc sægia at han*n* man[29] v*er*ða at taka aðra iðn [er h*onu*m skilsk æcki h*er* af.[30] Nv suarar *tis*tra*m*[31]. [oc lez skolu freista at skylmaz v*ið* an*n*an hv*ar*n þ*ei*ra. oc lætr þa vita munu huart han*n* kan*n* nockot at eða

---

[[1] B situr ad sijnu. [[2] A styrer nv. B stiornar. [3] AB *tilf.* med honum. [4] B broder. [5] A Gisler. B Giller. [[6] B rijdur heim i Bern med alla sijna menn. [[7] AB sitia (B situr) nv ath sinu riki langha hríd. [[8] A Her hefur þátt. B Cap. CXXXX. [9] A Herþegn. B Herdegn. [10] AB *tilf.* j Weronni. [11] A Jsoddi. [12] B heiter. [13] B Herdegn sem hannz fader. [14] *sål. rettet.* Mb[3]. sint*ra*m. A Tristram. B Tilstram. [15] A Wigvalld. [16] B bornum. [[17] B *mgl.* [18] B læra. [19] AB vngi. [20] *sål. rettet.* Mb[3] sintra*m*. A Tristram. B Tilstram. [[21] AB *mgl.* [22] A ekki. [23] A Wigvalld. [24] B svejnar. [[25] *sål.* AB. Mb[3] *mgl.* [26] A j mille. B a millumm. [27] *sål. rettet.* Mb[3] sintra*m*. A Tristram. B Tilstram. [28] B vest. [29] AB mune. [[30] A *mgl.* [31] *sål. rettet.* Mb[3] tintra*m*. A Tristram. B Tilstram.

er sua sem þ*ei*r sægia at han*n* man æigi numit fa.[1] En þ*ei*r [lataz þat g*er*a munu se*m* han*n* vill.[2] oc tistra*m*[3] vill skylmaz þægar istað | [oc nu ganga Mb³ 143; A 188 þ*ei*r[4] ut brœðrn*ir*. oc þ*eira*[5] meistari vigballd.[6] oc taka[7] su*er*ð er þ*ei*r eru uanir[8] at skylmaz m*eð*. Nu seg*ir* en ungi tristra*m*[9] oc lætr þat æcki mark[10] at haua slæ[11] sv*er*ð [oc kveðz vilia hava hvoss su*er*ð[12]. oc man[13] þa vita [seg*ir* han ef æ*igi* kemr f*irir* sic þ*er* eða v*er* sinu*m* uapnv*m* ef var[14] su*er*ð bita.[15] en þo skolum v*er* æ*igi* reiðaz [f*irir* þa soc[16]. En hans broðir h*er*þegn uill nu t*il* gan*n*ga at skylmazt oc þick*ir* uel at þ*ei*r havi hvoss su*er*ð | f*irir* U 212 þ*vi* at han*n* kan*n* aðr bætr. En [vigb*alld* meistari[17] vill nu sea huart þ*ei*r kun*n*u nockot[18] [þat sem þ*ei*r haua nomit at hanu*m*[19] oc biðr þa æ*igi* reiðaz [þo at þ*ei*r haui hvoss suerð.[19] En h*er*þegn kuez [uist æ*igi*[20] [munu reiðaz[21]. en en ungi tistra*m*[22] lypt*ir* upp sinu su*er*ði. oc gengr amot sinu*m* brœðr [hellðr reiðr[23]. oc þa tecr h*ann* upp sin skiolld. þa[24] ·gengr t*il* hans meistari.[25] oc mællti at æ*igi*

[[1] A og lietst vera buinn ath skylmast wid annann hvorn þeira og kuad þa reynt hvart hann kynni nokkud ath skylmast edur ei sem þeir sogdu ath hann munudi ei numid hafa. B Eg ma freista ad skilmast | vid annann hvørn yck- B 108 ar og mun þa vitast, hvørt eg mun nockud numed hafa. [[2] B eru þess albuner. [3] A Tristram. B Tilstram. [[4] A 127. Capitule. Nu er þat sagt ath þeir ganga. [5] Mb³ *har* þeir. [6] A Wigvalld. [7] AB *tilf.* sin. [8] B *tilf.* sialfer. [9] B Tilstram. [10] B *tilf.* ad vera. [11] AB slio. [[12] A lietst vilia skylmast med hvossum sverdum. B vil eg helldur skilmast med hvøssumm sverdumm. [13] B má. [[14] A hwersu waar. B hvad þaug. [15] A *tilf.* ef wier komumm ei fyrir oss vorumm hlifumm. [[16] B *mgl.* [[17] A Wigvalld. B Vijgballd. [18] AB *tilf.* edur ekki. [[19] B *mgl.* [[20] AB fyrer onguann (A ongu) mun. [[21] B rejdur munde. [22] A Tristram. B Tilstram. [[23] AB reiduligha. [24] AB siþann. [25] AB *tilf.* Wigballd.

skal[1] hann sua upp taka sin*n* skiolld oc [æ*igi* kendi han*n* honu*m* at taka upp *sva*[2] helldr a þessa lunð. oc seg*ir* h*onu*m[3] t*il* en tistra*m*[4] suarar [h*on*-*u*m reiðr[5] oc [seg*ir* at[6] æ*igi* fær han*n* þa nomit ef han*n* na*m* æ*igi* fyʀ. oc æcki stoðar þa at ken*n*a h*onu*m. Nu[7] ganga þ*ei*r saman oc skylmaz oc þyck*ir* h*er*ðegn su*a*[8] [ef han*n* vill[9]. at þar fęr[10] han*n* hoɢ a[11] sinu*m* brœðr se*m* han vill. ef æ*igi* lif*ir*[12] han h*onu*m. En [ungi tistra*m*[13] lypt*ir* þa upp sinv su*er*ði. oc byðr h*er*ðegn[14] sinu*m* brœðr hœɢ[15] en h*er*degn breɢðr upp skilldinu*m* [f*irir* hœɢit.[16] en er tistra*m*[17] ser þat leɢr han*n* su*er*ðinu und*ir* skiolldin hans[18] oc i hans kvið f*irir* ofan broca belltið.[19] sua at þat su*er*ð flyɢr[20] ig*eg*nu*m* han*n*.[21] oc þar fell h*er*ðegn dauðr [a jorð.[22] en tistra*m*[23] skytr niðr sinu*m* skilldi oc ɢeck abrot með brugðit sv*er*ð[24]. oc þar t*il* er v*ar* h*ans* hæstr [oc lœypr abac[25] oc sua riðr han*n* abraut or þ*vi*[26] l*an*di. oc riðr[27] t*il* þrandina borgar. til h*ertuga* A 189 | jron[28] oc duelsk þaʀ langa rið. oc seg*ir* h*ertuga* alla sina ferð. oc sua [hv*er*su at barsk er han*n* for or sinu l*an*di. oc[29] hvat han*n* hæv*ir* gort. [En h*er*-t*ugi* tekr uel v*ið* h*onu*m oc g*er*ir han*n* sin*n* þion-ostu man*n* oc fær han*n* i hænðr norðian sinu*m* ueiði man*n*i. oc get*ir* han*n* nu veiði hunða h*er*-

---

[1] B skillde. [[2] A kenndi hann honum sva. Tak upp. B ei kiende hann honum so. Mb³ *mgl.* sva. [3] A þa. B honum þa. [4] A Tristram. B Tilstram. [[5] A nv reidur miok. B rejdur. [[6] A *mgl.* [7] B sijdann. [8] *rettet for* Mb³ su. [[9] A *mgl.* [10] A faai. [11] B af. [12] A hlifdi. [[13] A hinn vngi Tristram. B Tilstram. [14] B *mgl.* [15] A *mgl.* [[16] B *mgl.* [17] A Tristram. B Tilstram. [18] A til Herþegns. B til hannz. [19] AB bellte. [20] A flaug. [21] B *mgl.* [[22] A *mgl.* [23] A Tristram. B Tilstram. [24] A sverdit. [[25] B *mgl.* [26] AB sins fedurs. [27] B *mgl.* [28] *sål.* B. A jrons. Mb³ *iran*(?). [[29] B *mgl.*

tugans. oc riðr aueiðar.[1] [Nu þockaz tistram vel vel hertuganum[2].

[Fra þvi er herburt kom til bernar.[3]

321[3] (232). [4]Greifi herðegn varð þessa varr at hans son var[5] drepin. en inn ungi tistram[6] [var brottu[7] farinn. Nu[8] kallar han [til sin sinn son[9] herburt. oc spyʀ hvar hans broðir er eða hvart þat er satt [er honum er sagt[10] at drepin se[11] hans [son herdegn[12] en brot riðin tistram.[13] En herburt sægir at þat er satt. Nu [sægir greifinn[14] ec hævi nu tynt .ij. sonum minum[15] oc þessu ollu uelldr[16] þu [æinn samann[17] firir þvi at þu ert yðuar[18] ællztr. oc skylldir hællzt haua þeim raðit. oc þeim banað [ef þeir gerði þat er illa væri gort.[19] en nu hævir þu þa saman æɢiat. oc [raðit er a þessa leið hævir til[20] teciz. oc væri | [hitt makligra[21] at U 213
þu æinn[22] gylldir[23] oc alldrigi verðr þu dugandi maðr siðan. Nu þickir herburt[24] illa er hans faðir er honum reiðr. oc hann fær[25] [af þessu[26] ahyɢiu[27] oc gengr a brott oc duelsk þar litla[28] rið aðr en hann | tekr sinn hest. oc sin uapn oc riðr abrot B 109
[af iverne[29] oc feʀ alla leið er ligr til bernar a fund [þiðrex konungs[30] moður broður sins.[31] oc

[[1] AB *mgl.* [[2] B og nu duelur hann þar. [[3] A 128. Capitule. B Cap. CXLI. [4] A *tilf.* Nu er. [5] AB er. [6] A Tristram. B Tilstram. [[7] A i brott. B er burt. [8] A þa. [[9] A aa. [[10] B *mgl.* [11] B er. [[12] A broder. [13] A Tristram. B Tilstram. [[14] A svaradi Herþegn. [15] A *mgl.* [16] A rædur. [[17] B *mgl.* [18] B þeirra. [[19] AB ath (B eff) þeir gerdi illa. [[20] A radith ath aa þessa lunnd hefer. B ollad ad so hefer. [[21] A þat makligt. B maklegast. [22] A *tilf.* samtt. B *tilf.* samann. [23] AB *tilf.* þessa. [24] A honum. [25] A fekk. [[26] B hier af. [27] *rettet for* Mb[3] ahyɢi. AB vglede. [28] A langa. [[29] AB *mgl.* [[30] A *mgl.* [31] B hanns.

sægir honum allt huersv farit hævir. [at hans broðir[1] er drepinn oc þat hævir þeira broðir [en yngsti gort er tistram heitir[2]. oc þat hit sama hævir þeira faðir [en gamle[3] honum kennt oc þvi [er hann a brot farinn.[4] en þiðrecr konungr tekr
Mb³ 144 við sinum | frænða vel. er hann [með honum i miklum metnaði.[5]

[Fra herburt oc hilldi.[6]

322[3]. Herburt geriz en mesti atgervi maðr vm alla[7] luti sua at hans iafnoki[8] fanz[9] varla um [huern leik er leica skal. oc sua vm riddara skap.[10] (233). [11][Nu hævir þiðrek konungr œnga konu ser til æignar konu firir þvi at hvergi hævir hann set oc æigi hæuir hann frett til sua friðrar konu sem hann vill æiga[12] oc nu er honum sagt af æinni konu. su heitir[13] Hilldr dottir artus konungs or[14] berttanga.[15] hon er [allra kuenna friðust honum sogð.[16] Nu sendir þiðrecr konungr sina[17] menn [of[18] uerolld alla[19] at leita [ser æptir kurteisis konu[20] oc þessir menn koma i bertanga[21] til artus[22] konungs. oc þat er þeim sagt at hans[23] dottir mun[24] vera [allra

---

[1] A *tilf.* Herþegn. [[2] A gertt hinn vngi Tristram. [[3] A *mgl.* [[4] A for ek brótt. — B *mgl.* at hans brodir . . . a brot farinn. [[5] A med honum langa hrid. B þar leinge i gódumm fagnadi og vel metinn. [[6] A *mgl.* B Cap. CXLII. [7] B marga. [8] AB jafningi. [9] B fæst. [[10] A leik sem fremmia skal og wmm riddara skap. B flesta hlute. [11] A *tilf.* 129. Capitule. [[12] AB Þath er nv sagt ath Þidrekur kongur
A 190 leidir ath friettumm hvar | su kona situr ath honum þikkir sier sóma (B mun sitia er honum mun jafnræde). [13] A hiet. [14] *rettet for* Mb³ oc. [15] A Britannia. B Brittanga. [16] A saugd kvenna frídust. B kvenna frijdust. [17] A *mgl.* [18] A vmm. [[19] B *mgl.* [[20] A þeirrar konu er honum þikker wid sitt æde wera. B þessarar konu er honum hæfi. [21] A Britanniam. B Brittanga. [22] *rettet for* Mb³ arkus. [23] B kongs. [24] AB muni.

kven*na* friðuzt i v*er*olldu[1]. oc sua er hen*nar* gett uanðlega at [sendi m*enn* mægu alld*ri*ge hana sea meðan þ*ei*r dueliazt þar. en þo sægia þ*ei*r allir er set haua. at ængi m*aðr* man set haua iamfriða konu eða ia*m*fagra[2] oc v*ið* sua bvit fara þ*ei*r aptr[3] t*il* b*er*nar. oc segia þiðreci k*onung*i hv*er*su mikit þei*m* [v*ar* fra sagt u*m* þessa konu at ho*n* v*ar* kurteisari oc fæg*ri* en œn*n*ur mætti fin*n*az slik. þo at leitað v*æri*[4] um alla u*er*olldina. oc [þat sægia þ*ei*r með at[5] hæn*nar* v*ar* sua vandlega gett at æ*n*gi utlenzkur[6] m*aðr* [matti hana[7] sea. oc [æ*igi* en*ir* in*n*lenzku[8] næma en*ir* kerustu[9] k*onu*ngs uin*ir*. oc er þiðrecr [k*onungr* hæv*ir* hœyrt þessi tiðændi[10]. [g*er*ir han ser[11] [mikin huᴦ a ef[12] | han*n* mætti[13] U 214
fa mega[14] þessa konu. Nu kallar han t*il* sin sin*n* frænda h*er*burt *oc* sæg*ir* [at han*n* s*ka*l fara hans[15] sendifor t*il*[16] brittanga[17] oc biðia t*il* handa h*onu*m hilldi[18] dottur ar*tus* k*onu*ngs. oc h*er*burt [lez fara vilia hv*er*t er han*n* vill senda han*n*.[19] [nv lætr þ*ið*-*recr* k*onungr* bua f*er*ð hans. Oc[20] fær h*onu*m [.iiij. ʀ*iddara* oc .xx. oc fær þei*m* goð vapn oc goða

---

[[1] B hin frijdasta. [[2] A alldrei naer hana at siá. B alla þa hrijd er sendemenn eru þar, fa þeir hana alldreij siena, enn þo seigia þad aller, ad einginn sa adra jafnfrijda konu. [3] B heim. [[4] A er af sagt dottur Artus kongs ath hæversku og wænleik ath hennar liki mundi ei faast þo ath leiti. B var fra flutt umm fegurd þeirrar konu, og kurtejse og hæversku. þo ath leite. [[5] B *mgl.* [6] *sål.* Mb[2]. AB vtlendur. [[7] B ma hennar! [[8] A ongver jnnlensker. B einginn utlendur madur. [9] B stædstu. [[10] B heirer þad. [[11] A leggur hann. [[12] B mykid umm, ad. [13] A mundi. [14] B *mgl.* [15] A sina. [[16] B hann skule fara j. [17] A Britannia. B Britanjam. [18] AB Hilldar. [[19] A kuedzt fara villdu hvert sem kongur will sennda hann. 130. Capitule. B vill fara sem kongur vill. [[20] B Þidrekur kongur.

hesta oc goð klæði. (234). Nu feʀ h*er*burt alla þa[1] leið t*il* [þess er þ*ei*r koma t*il* b*er*ta*n*ga[2] oc er þei*m* þar vel fagnað [m*eð* k*onu*ngi art*us*. Nu[3] er [h*er*burt hæv*ir* þar dualz[4] litla rið gengr han*n* f*irir* k*onu*ng. oc sæg*ir* [honu*m* sin œrenði[5] at þ*iðrecr* k*onungr* af b*er*n [hans moður broðir[6] sendi han þangat [t*il* þess[6] at biðia hans[7] dottur hilldi[8] t*il* A 191 handa [þidreki k*onu*ngi[9]. þa | [suarar art*us* k*onungr* oc spyʀ hvi æ*igi* for sealfr þ*iðrecr* k*onungr* at biðia hans dottur[10] [ef han vill fa[11]. h*er*burt suarar at þar [hofðu v*er*it aðrir m*enn*[12] þ*iðrex* k*onung*s [nockura rið[13]. oc fengv æ*igi* set hana. En nu sendi han af þ*vi* sin*n* systur son [þan*n* er han*n* truði[14] vel at sea konu ser t*il* handa. þa suarar k*onu*ngr at [æcki matti *hann*[15] æn*n* hana sea. oc þ*at* u*ar* ængi siðr at utlenzk*ir* m*enn* skylldi hana[16] sea næma þan*n* .i.[17] dag. er hon [v*ar* von at ganga[18] t*il* kirkiv. (235). [19]Nu duelsk h*er*burt með art*us*[20] k*onu*ngi langa rið. oc g*er*ir k*onungr* han sin*n* ma*nn*. [sk*a*l han*n* oc[21] þiona k*onu*ngi. [Nu er han þar um rið.[22] [h*er*burt er sua kurteiss riddar*i* at k*onu*ngr eða adrir m*enn* þikiaz varla set hava

---

[[1] A xxx riddara og marga sveina og agiætt skip. Nu fara þeir sina. B xxx riddara med enumm besta bunade, og fara þeir alla sijna. [[2] B fundar vid Artum kong. A *har* j Britannia *for* til bertanga. [3]] AB ok. [[4] B þeir hafa dvalest þar. [[5] A *mgl.* [[6] B *mgl.* [7] B Artuz kongs. [8] AB Hilldar. [[9] B sier. [[10] B spir Artuz kongur. hvi fer hann ei sialfur ad bidia dottur minnar. [[11] AB *mgl.* [[12] A hofdu aadur verit menn. B hafe vered sendemenn. [[13] B *mgl.* [[14] B ad hann trude mier. [15] hann *er rettet for* Mb[3] hana æcki. [[16] A hann mætti hana ei siá ath sua bunu og þat var sidur ath·vtlender menn skilldu hana ei. B ei meige hann sia hana og utlender menn skulu ei hana. [17] AB *mgl.* [[18] B geingur. [19] A *tilf.* 131. Capitule. [20] B *mgl.* [[21] AB og skal hann. [[22] B og er hann þar vel virdtur.

hans maka[1]. oc nu er[2] k*onungr* ser hv*er*sv vel han*n* þionar. þa œycr han*n* hans mætorð.[3] oc g*er*ir han*n* sin*n* skenkiara. oc [lætr han*n* raða f*irir* miði oc gefa gestu*m* oc skenkia[4] þei*m* er [mestr vandi v*ar* i[5]. oc nu þion*ar* han*n* þetta af [sua mikilli list at ængi m*aðr* hafði sua set fyʀi þionað.[6] Nu [lætr k*onu*ngr æn avkaz hans æmbæti t*il* sœmðar sua at nu g*er*ir k*onungr* han*n* sin*n* skutilsuein. oc nu s*ka*l han*n* skenkia sealfu*m* k*onu*ngi. oc þessa þionostu kan*n* han*n* sua vel at sealfu*m* k*onu*ngi oc ollum hans mon*n*u*m* | þick*ir* ængi m*aðr* þar komit U 215 hava iam kurtteiss oc hov*er*skr in*n*lenzkr ne utlenzkr f*irir* allra luta sak*ir*. þ*ei*ra er bœta mæga.[7] | Mb[3] 145 [Oc han[8] g*er*ir þat .i. sin*n* þa er han hæv*ir* tecit laug[9] oc[10] han þionar[11] at[12] k*onu*ngs borði. [oc æ*igi* vil han[13] taka hanklęði [han hælldr þa vpp hondu*m* sinu*m*[14] i solar geisla oc þurkar han þær[15] sua. (236). [16] | h*er*burt er nu m*eð* k*onu*ngi [þar t*il*[17] B 110 er sa dagr kemr er v*ar* mikil hatið. [þa u*ar* mikil veizla[18] i k*onungs* holl. oc þan*n* sama dag s*ka*l

---

[[1] A hann er suo kurteiss madur at einghi þikkist sied hafa hans maka. B *mgl.* [2] AB *tilf.* A rtus. [3] AB metnad. [[4] A raada fyrer hundrad riddara og skeinkia gestum. B lætur hann rada fyrer minne og skeinkia giestum. [[5] A mestumm vanda þotti sæta. B mestur vande var a. [[6] A meiri list enn fyrr sæi einghi madur. B meire list enn nockur madur annar. [[7] A skeinker hann sialfum kongi med mikilli list og kurteisi og einghi madur þikkir þar slikur komid hafa huarki vtlendskur nie jnnlendskur. ok nv er hann giør hofþingi jnnann hirdar ifer kongs riddorum. B giorer kongur Herburt sinn skutulsvein, og hann skal skeinkia kongi sialfumm og øllumm hannz vandamønnum og eingenn madur þotte þar jafn kurteis fyrer allra hluta saker þeirra er bæta matte. [[8] AB Herburt. [9] B *mgl!* [10] AB aadur. [11] A þioni. [12] B fyrer. [[13] AB ath hann vill ei. [[14] B upp med høndunumm. [15] B sier. [16] B *tilf.* Cap. CXLIII. [[17] AB til þess. [[18] A *mgl.*

ganga hilldr[1] t*il* kirkiu. oc nu gengr h*er*burt a leið [f*irir* hana[2] oc vill nu sea hana. En er hilldi gengr fra [sin*n*i holl[3] [oc með hen*n*i ganga[4] .xij. greifar sex[5] [a huara hond hæn*ni*[6] þ*ei*r er [vpp hallda hænnar kyrtli.[7] oc þar æpt*ir* ganga .xij. munkar .vi. a hvara hond. þ*ei*r er[8] gieta skulu oc
A 192 hallda upp | hennar skikciu. En þar æpt*ir* ganga .xij. jalllar m*eð* bryniu*m* oc hialmu*m*. [oc skiolldu*m*[8] oc[9] su*er*du*m* [oc skolu geta at ængi se sua diarfr at þori v*ið* hana at mæla.[10] oc uppi yu*ir* hen*n*ar hofði [u*ar* sua v*m* buit at sem uppi v*æ*ri iv*ir* henni .ij. pafuglar oc v*ar* þei*m* sua hatt halldit m*eð* sinu*m* umbunaði at þat skyGir hen*n*i v*ið* solar hita. eða at æ*igi* mætti solin brenna hen*n*ar fagra lit.[11] [oc um henar[12] haufuð er[13] sueipað silkiduku*m*[14] sua at ængi[15] fær set hen*n*ar iv*ir*lit.[16] oc sua[17] gengr hon ikirki*u* oc sezt a[18] sin*n* stol. oc tekr sina boc oc syngr[19] oc ser þar[20] af alld*r*igi. Nu feR h*er*burt i k*ir*k*i*u [sua sem han fær næst komiz þar sem sitr k*onu*ngs dott*ir*[21] oc ser han æ*igi* hen*n*ar a seonu f*irir* þ*vi* at f*irir* standa hen*n*ar gezlu m*enn* [þ*ei*r

[1] B kongs dottir. [[2] AB hennar. [[3] A kirkiu. [[4] AB þa fer med henni (B *tilf.* mykill) fioldi manna. henne fylgia. [5] *sál.* AB. Mb[3] *mgl.* [[6] AB til huorrar hanndar. [7] A klædumm. [[8] B *mgl.* [9] AB *tilf.* brugdnum. [[10] B Eirnenn(!) ganga med henne xij munkar 6 til hvørrar handar, ad hallda upp hennar klædumm. [[11] A war suo vmm buid ath þar satu tveir fuglar breidandi sina wængi fyrer solinne suo ekki matti koma aa hennar snióhvítann likam. B voru ij fuglar og var þeim so hattad, med sijnumm umbunade, ad þeir skyla henne vid solu, ad ei brenne solinn hennar hinn fagra lit. [[12] B hennar andlit og. [13] A var. [14] AB silki dvk. [15] A *tilf.* madur. [16] B andlit. [17] AB med þeirre (B þessare) list. [18] AB i. [19] AB *tilf.* aa. [20] A þadann. [[21] AB og leitar sier þar stadar sem hann fær nær (B næst) komid kongs dóttur.

er hen*ni* haua þangat fylt .xij. greifar oc .xij. muncar oc þ*ei*r .xij. jarllar er m*eð* vapnvnu*m* skulu geta hen*nar*. standa f*ir*i*r* uti kirkiu.[1] Nv [hæv*ir* h*er*burt[2] tecit .ij. myss oc aðra latið bua m*eð* gulli en aðra [með silfri.[3] Nu lætr h*ann* þa lausa[4] musina [er m*eð* gullinu v*ar* buin[5]. [en su mus lœypr[6] at [steinueGinu*m*. oc þar ner sem sitr k*on*-*u*ngs dott*ir*. oc er musen lœypr at hen*ni*. | U 216 þa litaz hon um skiott[7] oc ser [t*il* huar musin[8] lœypr. Oc nu fær h*er*burt set nockot hen*nar* [andlit. Nockœrri[9] stundv sidaR lætr han*n* laupa þa musina er [af silfri[10] v*ar* buin[11] oc þessi mus lœypr ena[12] somv leið sem en fyRi [oc at veGinu*m* þar sem k*on*u*n*gs d*ottir* v*ar*[13] oc anað sin*ni* ser [k*onung*s dott*ir*[14] af sin*ni* boc oc ser [musina huar hon[15] lœypr. oc nu ser hon .i. man*n* abburðar kurteisligan. oc nv lær[16] hon t*il* hans oc [han*n* t*il* hæn*n*-ar[17] [igegn. litilli stundu[18] siðaR send*ir* hon sina [fylgisskonu *til*[19] at spyria hu*err*| han*n* se[20] eða hvadan han*n* kom. eða hu*er*ra ærenda han*n* feR.[21] | A 193 Han suarar ec heiti h*er*burt frændi þiðrex k*onung*s af b*er*n en [he*n*gat em ec sendr.[22] En ærendi

---

[[1] AB enn jarlarner (A *tilf.* xij) standa vti fyrer kirkiunni (B kyrkiudyrumm) med vaapnumm (B *tilf.* sijnumm). A *har herefter overskriften*: Herburt sier kongs dottur. [[2] AB er þat sagt ath Herburt hefer. [[3] A vid silfur. [4] B *tilf.* adra. [[5] A er vid gull var buinn. B þa er af silfre var giør. [[6] B og hleipur hun. [[7] AB kongsdóttur og litaz hun vmm skiótt (B lijtur hun af sinne bok). [[8] A hvar þessi mvs. B hvar musinn. [[9] A asianu. Nu. [[10] A vid silfur. B af gulle. [11] B giørd. [12] AB a. [[13] A *mgl.* B ad kongs dottur. [[14] B hun. [[15] B hvar musinn. [16] AB litur. [[17] B sier hann. [[18] A og hlær. 132. Capitule. Nokkuru. [[19] A mey. B filgekonu til hans. [20] AB er. [21] B *tilf.* Nu fer mærinn og spir huad manna hann er. [[22] AB ei skal ek fara leingra enn hegath.

mi*n*[1] ma ec ækki þer sægia. en ef þin fru vill vita þa ma ec hæn*n*i sægia [æin*n*i saman[2] oc nu feʀ aptr mæren. oc sæg*ir* k*onungs* d*ottur* [allt þetta er hen*n*i v*ar* sagt. oc sua at þessi m*aðr*[3] vill hana fin*na*. Nu suarar [hon oc sæg*ir*[4] at hon þorir æ*igi* .i. orð at mæla[5] v*ið* utlenzkan[6] man*n* mæðan mod*ir* henar oc fadir eru i hia. oc biðr[7] han*n* biða [þess er[8] þau eru a brot gengi*n* oc standa a bac k*ir*k*i*u hurðvni.[9] Nu feʀ mæren i an*n*at sin*n* oc sæg*ir* honu*m*[10] huat k*onu*ngs dott*ir* hafði[11] mællt. En han*n* g*er*ir sua oc biðr þar v*ið* hvrðena [se*m* hon hæv*ir* mællt[12] [t*il* þess[13] er k*onu*ngr er [i brot[14] gengin. Nu gengr k*onu*ngs d*ottir* ut[15] t*il* dyran*na*[16] [æpt*ir* k*onu*ngi. nu snyr hon[17] a bac hurðen*n*i oc h*er*burt lytr [hen*n*i oc heilsaði hen*n*i[18]. en hon bað han velkomin oc spurði[19] hv*er*t ærendi han*n* atti[20] v*ið* hana.[21] [han*n* suarar[22] þat er langt at sægia[23] vart ærendi.[24] Nu hævi ec v*er*ið i þessu*m* stað[25] B 111 halft[26] | misseri oc naða ec alldrigi fyʀ[27] yðr at sea [eða haua yðra rœðu. En v*ið* yðr a ec ærendi[28]. oc þat villda ec at þer mættit[29] sua t*il* haga at ec talaði v*ið* yðr[30] langa stunð. at þer mættit[29] vita vart œrendi [en hon suarar oc lez sva

---

[1] A mitt. [[2] A og einni samt. B einfalldlega einsamann. [[3] A allt þat er hun er vís vordinn. og sua ath hann. B ord hannz og þesse madur. [[4] AB kongs dotter. [5] A tala. [6] AB vtlendann. [7] B bad. [[8] B þar til. [9] B hurdu. [10] AB *mgl.* [11] A hefer. B hafe. [[12] A *mgl.* B er hun hefer akvedid. [[13] AB þar til. [[14] A vt. [15] AB *mgl.* [16] B kyrkiudyra. [[17] AB og snyr. [[18] AB henne (A hana) og kuaddi hana. [19] AB spyr. [20] AB aa. [21] B sig. [[22] A *mgl.* [23] A *tilf.* þier. [24] AB *tilf.* þviat. [25] A *tilf.* og miner riddarar. [26] AB *mgl.* [27] B *mgl.* [[28] A *mgl.* [29] AB mættud. [30] AB *tilf.* sua.

skulu t*il* haga[1]. | [2]i. muncr sa er v*ar* hen*n*ar gezlu- Mb^3 146 m*aðr* gengr a milli þ*ei*ra oc skytr honu*m*[3] i fra. oc spyʀ hvi han*n* se[4] sua diarfr utlænzkr m*aðr* at han þorir at tala v*ið* [yðr fru.[5] Oc þessa s*ka*l han*n* fa [giolld skiott.[6] En h*er*bur*t* tecr sin*n*i hœgri[7] hændi ihans skeɢ oc skekr[8] sua fast at af losnar[9] [skeɢ m*eð* skin*n*i[10] oc sæg*ir* at han*n* s*ka*l þat [leiða honu*m* æitt sin*n*i[11] at rinda [utlænzku*m* man*n*i[12]. oc nu ge*n*gr ibrœt k*onu*ngs dott*ir* oc hæn*n*ar fylgðar m*enn* | [oc konor.[13] en h*er*bur*t* gengr heim[14] t*il* U 217 k*onung*s | borða[15] [oc þionar.[16] En k*onung*s d*ottir* A 194 [dreckr þa m*eð* fæðr sinu*m* in*n*i i holl.[17] f*ir*i*r* þvi at þa er hatið mikil. (237). Nu stenðr h*er*burt f*ir*i*r* k*onu*ngs borði [oc þionar.[18] þa mællti k*onu*ngs d*ottir* v*ið* sin*n* fœður. [h*er*ra villtu[19] giæva mer .i. giof er ek vil þiɢia af yðr[20]. k*onu*ngr suarar huat villtu þiɢia allt er [þat heimolt er þer vilið[21] æiga i minu riki. hon suarar þat vil ec at [þer gefit[22] m*er* þen*na*[23] en kurteisa[24] skutil suein t*il* þionostu man*n*z. [k*on*u*ng*r suarar[25] [haua v*er*ði þ*er* skutil sueinin*n*[26] þo [het ec yðr[27] fyʀ bœnen*n*i en ec vissa huers [þer mundut[28] biðia. oc [er lokit er þessi veizlu[29]. feʀ

[[1] A hun sagde suo skilldi vera. B kongs dottir seiger ad hun skal so til haga. [2] A *tilf. overskrift:* Fra Herburt og kongs dóttur. [3] B *mgl.* [4] AB er. [[5] B kongs dottur. [[6] B gollded. [7] AB *mgl.* [8] B skok. [9] A geingur. B losnade. [[10] A skeggid med skinnum. B skinned med skieggenu. [[11] B kienna honum. [[12] AB vtlendum monnum (B manne). [[13] AB *mgl.* [14] B *mgl.* [15] B bordz. [[16] A *mgl.* [[17] A heim i hall fødur sins. B geingur til kongz hallar og dreckur med sijnumm fødur. [[18] B *mgl.* [[19] A willtu. B vilje þier. [20] B *tilf.* herra. [[21] AB þier heimillt (B *tilf.* þad) er þu villt. [[22] B þu giefer. [23] B *tilf.* mann. [24] A *tilf.* riddara þinn. B *tilf.* ydar. [[25] B *mgl.* [[26] AB faa muntu skutilsvein. [[27] A hiet ek. B eg jatade þier. [[28] AB þu munder. [[29] A ath lokinni þeirri veitslu. B er lokid var veislunne.

k*onungs* dott*ir* isin*n* kastala. oc nu feʀ með hen*n*i en*n* ungi h*er*b*urt* oc s*ka*l nu hæn*n*i þiona. Nu send*ir* h*er*b*urt* [heim t*il* b*er*nar .xij. riddara at sægia þiðreki k*onung*i at nu er sua komit at nu ma han*n* fa hæn*n*ar tal oc þat m*eð* at han*n* hæv*ir* hana set. oc hon er allra kuen*n*a friðast sem sagt er. en aðra .xij. ridd*ara* lætr han*n* þar v*er*a oc skulu þ*ei*r biða hv*er*su hans œrendi villia lucaz.[1] nu fara sendim*enn* [t*il* þess er þ*ei*r koma[2] heim ib*er*n[3]. oc sægia þiðreci k*onung*i oll þessi tiðœndi oc lætr han[4] vel iv*ir* þ*ei*ra ferð. (238).[5] h*er*b*urt* talar opt[6] v*ið* hilldi d*ottur* art*us*[7] k*onung*s. oc han*n*[8] sæg*ir* at þ*iðrecr* k*onungr*[9] hans moður broð*ir* [hæv*ir* han sendan a hænar fund. þess œrendis at[10] biðia hæn*n*ar honu*m*[11] t*il* [æignar konu[12] hon spyʀ hvat man*n*a [er þiðrec af b*er*n seg*ir* hon eda huersu er han*n*[13] syndu*m*[14]. Nu suarar h*er*-b*urt* [þiðrecr k*onu*ngr[15] er allra kappa mestr i v*er*-olldu oc [allra milldastr[16] af fe. oc ef þu skallt v*er*a hans æigin kona skort*ir* *æigi* þic[17] gull ne silfr ne[18] gersimar. hon suarar [mattu skrifa hans andlit h*er* a stein*n* ueɢinu*m*[19]. han*n* suarar. fru g*er*a ma

---

[[1] A sina riddara ath bua þeirra skip. enn xij af þeim sennder hann heim til Bernar ath seigia Þidreki ad nv hefer hann sied Hilldi. ok hun er allra kuenna fridust. B heim til Bernar xij riddara ad seigia Þidreki kongi hve þa er komid. enn adra xij riddara liet hann eftter vera, og skulu þeir bijda hvorsu hannz erindi vilja lukast. [[2] B *mgl.* [3] AB til Bernar. [4] AB kongur. [5] A *tilf.* 133. Capitule. B *tilf.* Cap. CXLIV. [6] AB optliga. [7] B *mgl.* [8] AB *mgl.* [9] A *tilf.* af Bern. [[10] B vill. [11] AB sier. [[12] AB eiginn konu. [[13] A Þidrek kongur af Bern er edur hvernvegh hann er. [14] AB sýnumm. [[15] A Þidrek af Bern. B ad hann. [[16] A milldur. [17] A *mgl.* [18] B *tilf.* adrar. [[19] A skrifa hans haufud aa steinvegginum. B villtu nockud skrifa asionu hanns.

ek sva [með min*n*i hændi[1] at sa m*aðr* mun ken*n*a þiðrec k*onu*ng er han*n* hæv*ir* aðr[2] seð. oc nu skrifar han*n* a steinuegginu*m* andlit mikit | oc ræðilekt. A 195 oc nu mællti han. frv se h*er* nu andlit þiðrex k*onu*ngs af b*er*n. oc sua hialpi guð m*er* at [andlit þiðrex k*onu*ngs er nu mikclu ræðilegra.[3] Nu suarar hon.[4] v*er*ði æ*igi*[5] guð mer sua reiðr at þessi en ræðilegi anzkoti fai min. oc æn*n* mællti hon h*er*ra hvi[6] biðr þu min [t*il* handa þiðreki k*onu*ngi af b*er*n en biðr min æigi[7] t*il* handa sealf-|-um þer. U 218 þa mællti h*er*b*urt*. [ec vil[8] reca ærendi þiðrex k*onungs* sem m*er* v*ar* boðit. En þa ef þer vilið æ*igi* [han*n* haua þa vil ec giarna þessa biðia ef þer vilit mic hava[9]. oc þott æ*igi* sea ec k*onu*ngr[10] þa er þo oll[11] min ætt tigin borin oc œrið a ec gull oc silfr. at gefa þer. oc œngan man*n* ræðu*m*c ec [hvartki k*onu*ng artus eda hans m*enn*[12]. oc æ*igi* þiðrec k*onu*ng af b*er*n. oc œngan man*n* i | v*er*olldv B 112 oc alla luti s*ka*l ec t*il* þess[13] vin*n*a þa er ec ma [ef þu villt þetta.[14] Nu suarar hon[15]. h*er*ra[16] af ollu*m* monu*m* þeim sem ek hævi seð. þa mun ec þic kiosa hællzt oc æigi veit ek næma *þiðrecr* k*onungr* af b*er*n se rikari en þu ert. en þic vil ec hava[17] en æigi han*n*. oc aðr þau skili[18] [sitt tal[19] leggia þau saman hændr sinar[20] oc viðr hvart œðru æiða[21]

[[1] A minni henndi. B *mgl.* [2] AB *mgl.* [[3] A hans andlit er einn vegh og enn hrædiligra. B hannz andlit er þo reiduglegra. [4] AB Hilldur. [5] AB alldrei. [6] AB fyrer þui. [[7] A ei helldur. [[8] A Fru ek villda. B eg villda. [[9] AB hans eyrendum (B erinde) taka þa wiliumm wier giarna þeirra maala leita. [10] AB kongborinn. [11] B *mgl.* [[12] A *mgl.* [13] AB *mgl.* [[14] AB ath ek meigi fáa ydra ast. [15] AB Hilldur. [16] AB *tilf.* seiger hun. [17] AB kiosa. [18] AB skilia. [[19] B *mgl.* [20] B *mgl.* [21] AB eid.

at þau [skal ækki[1] skilia næ*m*a bani. oc nu duelsk
h*er*b*urt* þar[2] i hen*n*ar holl nockora stunð[3] [aðr en
han*n* mællt*i*[4] æin*n* dag arðegis[5] t*il* k*onu*ngs dottur.
fru[6] þat rað vil ec geva[7] at vit riðim[8] utt af borg-
in*n*i aðr en k*onu*ngr fae [nockvrn grun um þetta
mal.[9] En hon [seg*ir* at han skal[10] raða [ollu v*ið*
hana[11]. oc hon vill honu*m* fylgia sem at liva. Nu
tekr han*n* .ij. hæsta oc [byr soðlu*m* an*n*an hæn*n*i
Mb³ 147 en an*n*an | ser.[12] þau riða ut af borgen*n*i. [oc riða[13]
t*il* skogar skyndilega[14]. [En er[15] varðm*enn*[16] [þeir
er geta borgar liða[17]. sea reið h*er*burtz oc [grunar
þa huær[18] honu*m* man[19] fylgia. oc[20] ganga skyndi-
lega a k*onu*ngs fund oc sægia honu*m* huat þ*ei*r
A 196 hava set | *oc* er k*onungr*[21] hœyrir þetta. þa send*ir*
han*n* m*enn* t*il* [kastala k*onu*ngs dottur.[22] En er
sendi m*enn* v*er*ða[23] varir [þ*ei*ra tiðænda[24] at k*on*-
*ung*s dott*ir* v*ar* ibrautu riðin oc m*eð* henni h*er*-
burt [þa ganga þ*ei*r[25] [skyndilega t*il* k*onu*ngs hallar[26]
oc sægia k*onu*ngi [þat er þ*ei*r hava[27] spurt. (239).
þa kallar k*onu*ngr t*il* sin sin*n*[28] ʀ*iddara* h*er*man*n*
oc biðr han*n* riða[29] æpt*ir* h*er*burti. oc [riða æ*igi*
fyʀ heim en h*ann* hæv*ir* hœfuð h*er*b*urtz* oc fœrir

[[1] B skule ei. [2] AB *mgl.* [3] A hrid. [4] *sål. rettet for* Mb³ mællt. [[5] B ad hann talar ejrn dag. [6] AB *tilf.* seiger hann. [7] AB nv gera. [8] AB ridumm. [[9] A grun af þessu raadi. B grun af umm þetta rad. [[10] A bad hann. B seiger nu ad hann skule. [[11] A ollu vid sigh. B *mgl.* [[12] *sål. rettet.* Mb³ byr sodlu*m* an*n*an hæn*n*i en an*n*an hen*n*i. A byr sodlum annann sier annann henni. B sødlar. [[13] AB *mgl.* [14] A hvatt og skyndiligha. B hvatlega. [[15] B og. [16] Mb³ *tilf.* vita. [[17] A *mgl.* B þeir sem giættu borgarhlidz. [[18] A gruna huad konu. B grunar hvada kona. [19] B mune. [20] A *mgl.* [21] A Artus kongur. B Artus. [[22] B kastalannz. [23] AB koma (B komu) þar þa verda þeir. [[24] AB vid. [[25] AB þeir ganga. [[26] B til kongs. [[27] B hvad þeir hafa sjed og. [28] B *mgl.* [29] AB *tilf.* vt af borginni.

k*onu*ngi.[1] h*er*man*n* tekr [skiott sin uapn oc[2] sin*n* hæst oc fylgia honu*m*. xxx. riddara oc .xxx. sueina með uapnu*m* [oc bryniu*m*[3] oc riða [alla leið þa er aðr hafði riðit[4] h*er*b*urt*. oc sua nær koma þ*ei*r at h*er*burt [ma sea[5] þa. oc mællti v*ið* sina fru h*er* riða æpt*ir* okr[6] k*onu*ngs riddarar[7] man k*onu*ngi þu þikcia | haua farið með[8] litilli sœ*m*ð [a brott.[9] þvi U 219 man han senda æpt*ir* þer[10] sina R*iddara*. [at þ*ei*r skyli þiona þer oc baðu*m* okr.[11] þa suarar [hon a þessa lund. h*err*a an*n*at ærendi mun*u* þ*ei*r haua[12] en þer getið [þvi at[13] þ*ei*r munu vilia haua yðart lif. þa suarar han*n*[14] fru[15] hvi[16] munu þ*ei*r vilia haua lif saclauss m*ann*z. En ef [þat er þ*ei*ra ærendi[17] [sem þer sægið[18] þa hialpi m*er* sua GUð at alld*r*igi s*ka*l ec sua[19] dœyia firir þessum mon*n*u*m* at ek havi œnga sœc t*il*. en alld*r*igi s*ka*l ec [ren*n*a eða r*i*da vnda*n* le*n*gr.[20] [oc nu stiGr han*n*[21] af baki oc tekr hana[22] ofan oc binðr hestana v*ið* .i. tre. En han*n*[23] legðz hia k*onu*ngs dottur. oc fær hen*n*ar mæydom oc [litilli stundu[24] siðaR kemr þar h*er*man*n* [frendi art*us* k*onu*ngs[25] oc hans m*enn* oc [mællti h*er*burt at þ*ei*r skylldi v*er*a vel komn*ir*[26] en

[[1] A ei aptur koma fyrr enn hann hefer hans hofud ath færa honum. B færa honum høfud hanns. [[2] AB sinn skiolld og onnur (A *tilf.* sin) vaapn ok stigur aa. [[3] A *mgl.* [[4] B aller lejd eftter. [[5] AB fær sied. [6] A *mgl.* B oss. [7] B menn. [8] A vid. [[9] AB *mgl.* [10] A *mgl.* B oss. [[11] A ath þiona okkur. B til þiónustu. [[12] AB Hilldur (B *tilf.* herra) annat mun vera eyrindi þessara manna. [[13] AB *mgl.* [14] AB Herburt. [15] A *tilf.* seiger hann. [16] B fyrer þvi. [[17] A suo er. [[18] B *mgl.* [19] B *mgl.* [[20] A suo renna leingra. B *mgl.* lengr. [[21] A 134. Capitule. Þath er nv sagt ath Herburt stigur. B Cap. CXLV. Nu stijgur Herburt. [22] AB sina frv. [23] AB *mgl.* [[24] AB litlu. [[25] AB *mgl.* [[26] A bad Herburt þa welkomna.

h*er*man*n* suarar [at alld*ri*gi skal han *gri*ð fa.[1] oc
æn*n* mællti h*er*man*n* segd*u*[2] en*n* illi hunðr [aðr en
þu dœyr[3]. oc sua hialpi GUð þer at þu lygr æ*igi*
A 197 huart hæv*ir* hilldr halldit sinu*m* mœydomi | h*er*-
burt suarar j morgin er sol ran*n*[4] upp. þa v*ar* hon
mær. en hon er nu kona min. þa reð[5] h*er*man*n* at
honu*m* oc leGr sinu spioti f*irir* hans briost. en [i
sama stað[6] [bra h*er*burt[7] sinu su*er*ði oc hœGr i sv*n*nðr
spiozskaptit. En an*n*at slag[8] hœGr han a hans
hialm [sva at i sunðr tecr hialmin*n* oc bryniuna oc
halssin*n*[9] oc fellr han*n* dauðr t*il* jarðar.[10] oc þægar
veit*ir* han*n*[11] oðru*m* [R*iddara* annat[12] slag a hans
lær sva at [i sunðr tecr[13] læret.[14] oc fellr sa[15] an*n*-
an veg af hestinu*m*. en en*n* þriðia legr han*n* með
B 113 su*er*ðinu[16] jgegnu*m*. oc | þaðan ifra tekz[17] harðr
bardagi oc [la*n*ga rið þar t*il* er[18] drepn*ir* eru .xij.[19]
R*iddarar* oc xiiij sueinar. oc þ*eir* er æpt*ir* ero flyia
undan[20] t*il* borgaren*n*ar. En h*er*burt hæv*ir* .xi. sar
oc oll stor. oc hans skiolldr oc brynia [eru slitin*n*
oc i sundr hœGuin[21] t*il* onyz. oc nu tecr hon[22]
sin*n* duc oc[23] sueipar hans sar. [æpt*ir* þat stigr
han*n* a sin*n* hæst[24]. oc riða [þau leið sina langar
leið*ir* þar t*il* er þau koma[25] t*il* k*onu*ngs. .i.[26] oc

[[1] A ath hann skal alldrei vel kominn. B Alldrei skalltu vel kominn edur grid fa. [2] *rettet for* Mb[8] segdi. B *tilf.* mjer. [[3] B *mgl.* [4] A kom. [5] AB ridur. [[6] A þegar i stad. B *mgl.* [[7] B Herburt bregdur. [8] B sinn. [9] B bnkinn. [[10] A og klauf hann og bvkinn og steyptist hann daudur aa jaurd. [11] A *tilf.* aa. [[12] AB *mgl.* [13] B nemur. [[14] A aftok. [15] A hann. B so. [16] B sijnu sverde. [17] AB er. [[18] AB þar til berriast þeir ath. [19] AB xiij. [20] A aptur. B aller afttur. [[21] A var hoggvinn. B er honum. [22] AB hans frv. [23] AB *tilf.* ristur i sunndur og. [[24] A siþann stiga þau aa sina hesta. [[25] A til hans riddara og stiga þar aa skip og sigla langt i brott j fjærlæg lønd og koma. B þau alla leid þar til er hann kiemur. [26] AB eins.

[duelsk hann[1] með honum [langa rið[2]. oc var[3] þar hertogi [með honum[4] innan hirðar [til landvarnar[5]. oc hafðe þar mikinn metnað oc mart er af honum at sægia stortiðænda.[6]

[kuanfang Þiðrecx konungs oc fasollð oc.[7]

323[8] (240). Nv er [þat æitt hvert sinn at þiðrecr konungr[8] gerir ferð | sina norðr um feall oc með[9] U 220 honum fasolld. oc þettleifr danski.[10] oc allz [hævir hann[11] .lx. riddara oc þar til feʀ hann. er hann kemr [til borgar drecanfils[12]. oc er honum þar vel fagnað [oc hans monnum[13]. þar raða þeiri borg .ix. dœttr drusians konungs. oc þeira[14] modir [hævir andazc[15] af [þeim harmi[16] [er hon feck þa er drepinn var æcka[17]. oc nu sægir þiðrec konungr sitt ærendi at hann vill biðia ser til æignar konu ennar | ællzstu dottur drusians konungs [en su he-|-itir[18] A 198 Mb² 148 ɢudilinda[19]. oc annarar[20] þeiʀa[21] systur til handa [fasolldi. en ennar .iij. systur til handa[22] [þettleifi danska.[23] Oc nu kunu þær [dœtr drusians konungs[24] æigi at nita[25] veg sinum oc vilia þær helldr þessu iata. oc nu er æfnað til mikillar veizlu [oc gœfuglegrar.[26] oc at þessi veizllu kuangaz þiðrecr konungr oc fasolld[27] oc þettleifr danski.[28] [oc er nu

[1 A dveliast. B dvelst. [2 A lengi. 3 A *tilf.* Herburt. [4 AB *mgl.* [5 A og wann morg stor werk og vard landvarnnar madur. 6 A og hans storvirkiumm. [7 A 135. Capitule. B Cap. CXLVI. [8 B ad seigia fra Þidreki kongi ad þad er eitt sinn ad hann. 9 A wid. 10 AB *mgl.* [11 B *mgl.* [12 AB j borgina (B borg) Drekanfil. [13 A *mgl.* 14 *rettet for* Mb² þeir. [15 A do. B hefur latest. [16 A harmi. B strijde þvi. [17 A epter Ekka er Þidrek drap. [18 A *mgl.* 19 AB Godelinda. 20 *rettet for* Mb² annar. 21 AB hennar. [22 A *mgl.* [23 A Þettleifi. B Þiettleifz. [24 AB *mgl.* 25 AB neita. [26 AB *mgl.* 27 B *tilf.* stollte. 28 A *mgl.*

rofit þat rað er ætlað var við dottur Sigurðar griks[1]. En þessi ueizla stenðr[2] .ix. daga oc œycr[3] nockuat huern dag. at meira er veitt en [siðaʀa dag en þan sem aðr var[4]. oc nu[5] sætz fasolld[6] oc þettleifr at riki þvi[7] er att [hofðu dœttr drusians konungs[8] oc gerir Þiðrecr konungr þa baða hertoga en sealfr riðr han heim til bernar [við aðra sina menn[9] oc með honum hans kona Gudilinð.[10] oc [er han kemr heim sitr hann[11] nu isinu riki[12].

U 27; A79,8; B45,19 (21). | [13] Villcinus[14] konungr [sitr nu isinu riki agetr [af sigrsælld. oc rœysti. hann æignaz[15] með riki[16] oc hernaði þat land er [kallað var villcina land. en þat heitir nu suiðioð oc gautland oc allt svia konungs uelldi skanœy sealand ivtland vinland. oc oll þau riki er þar til hallda.[17] sua viða stoð riki villcinus[18] konungs sem land[19] er við[20] kentt oc

[[1] AB *mgl.* — Sigurðar griks *er rettet for* Mb[3] Sigriks. [2] A *tilf.* nv. B *tilf.* yfer. [3] AB *tilf.* aa. [[4] A sidara enn hinn fyrra. B sijdasta enn hinn firsta. [5] B er veisluna þrytur. [6] B *tilf.* eftter. [7] B *tilf.* og rada þar. [[8] AB hafdi Drusian kongur. [[9] B *mgl.* [10] AB *mgl.* [[11] A sitr. [12] A *tilf.* langa hrid wmm kyrtt. B *tilf.* langa hrijd. [13] *Her begynder i* Mb *den anden redaktion af „Vilkinasaga", hvis første redaktion findes i begyndelsen af* Mb *(denne udgaves 1. bind kapp. 34[1] —83[1]; se 1. bind s. 44 note 1). Anden redaktion begynder i* Mb[3] *på side 148 midt på linie 8, og begyndelsen særmærkes kun ved rødt kapitalbogstav. I* A *og* B, *som kun har én redaktion, der svarer til den i* Mb[3], *er afsnittet flyttet tilbage og står lige efter fortællingen om Ekka og Fasold.* A *har som overskrift:* 68. Capitule. Hier hefst þaattur. B *har som overskrift:* Cap. XXXVIII. [14] AB Villtinus. [[15] AB war i þann tima agiætur ath riki og sigursæli (B sigursælld) hreysti og milldi. hann eignadist. [16] *rettet for* Mb[3] rikinu. B hreiste. [[17] AB heiter Villtina land er (B en) nu er kollud Sviþiód og Gautland (A Jotland) Windland og aull þau riki er þar hallda til (A *tilf.* Gautland) og allt Suia kongs velldi (B rijke) og Skaney Sialand (A *tilf.* og Jotland Windland og oll þau riki er þar hallda til). [18] AB Willtinus. [19] A landit. [20] AB *tilf.* hann.

þat er hattr [frasagnar[1] iþessari[2] sogu at af heiti ens fyrsta hofðingia tekr hans rik*i*[3] nafn. oc su þioð er han*n* stiornar. Sua er þetta riki kallað villcina[4] l*and* af nafni villcin*us*[5] k*onu*ngs oc[6] villcina[7] m*enn* [su þioð er þar bygir.[8] allt þar t*il* er œn*n*ur þioð kemr [t*il* rikiss iv*ir* þetta[9] l*and*. oc skiptaz þa [af nyiv nœfn.[10] (22). En er villcin*us*[11] k*onu*ngr hæv*ir* styrt þessu riki um stund[12] þa byr han*n* her sin oc [riðr m*eð*[13] otal *riddara* oc an*n*ara h*er*mana ut i pulinal*and*. oc a þar margar orrostur. oc storar [bæði. þar kemr jgegn honu*m* h*er*tnið k*onu*ngr er i þan tima styrði ruczcil*and*. oc mikit af g*ri*cl*and*i oc ungæra l*and*i. oc nalega allt austr riki hæu*ir* han und*ir* ser. oc hans broð*ir* hirð*ir* þ*ei*r æigv margar orrostur oc storar.[14] villcin*us*[11] k*onu*ngr fær jafnan sigr[15] v*ið* [rvzcina m*enn*[16]. oc allt œyd*ir* han*n* pulinal*and*. oc [allt œyd*ir* han*n* ut t*il* hafs oll þioðlond[17]. oc þar æpt*ir* flytr han*n* h*er* sin*n* vpp[18] i ruzi l*and* oc vin*n*r þar margar [storar borg*ir*[19] [smalenzkiv[20] oc pallteskiv.[21] oc aðr[22] letti | riðr h*ann* jn*n*[23] i holm- A 80

[1] B frasagna. [[2] A þessarar. [3] *rettet for* Mb[3] rik. [4] AB Villtina. [5] AB Villtinus. [6] AB *tilf.* siþann. [7] A Villtinus. B Viltijna. [[8] B af nafne hannz þeir er þar bjuggu. [[9] A til rikri j. B rijkare i þad. [[10] B ad nyu nafnid. [11] AB Willtinus. [12] AB hrijd. [[13] A ridur vid. B med honum rijda. [[14] AB *mgl.* [15] B *tilf.* i sijnumm orustum. [[16] AB russimenn. [[17] AB Sialand (A *tilf.* og oll) þau er til hafa leigit (B hafz liggia). þa (B þar) kiemur i giegn (B mot) honum Hernit kongur er (B *tilf.* j) þann tima styrdi Russia lanndi og mikit (B myklu) af Gricklanndi ok Vngaria (B *tilf.* lande) og naliga ollu Austur riki og hans brodir Hirdir. þeir Villtinus kongur eigu margar orrostor og storar og hefer Villtinus kongur jafnan sigur. [18] AB *mgl.* [[19] AB stórborger. [20] A Smalencium. [[21] B *mgl.* [22] A *tilf.* enn. B *tilf.* hann. [23] B nu.

garð er hofuðstaðr er [*f*i*r*i*r* borgu*m* h*er*tnit *kon*-*u*ngs.[1] þar [v*ar* mikill bardagi aðr hertnit kœmi[2] aflotta. þar fell hans brod*ir* hird*ir* oc [mikill h*err*[3] af ruzi monu*m*. oc feolþi [manz var tekin oc halldit t*il* lausnar[4] oc þar toc villcin*us*[5] k*onung*r sua U 28 mikit | gull oc silfr oc margskon*ar* g*er*simar. at | B 46 alld*r*igi fyʀ hafði han slikan[6] sigr fengit[7] siðan er han h*er*iaði fyrsta sin*n*i. [nockorri stundu siðaʀ[8] sættaz [þ*ei*r k*onu*ngarn*ir*[9] [með þvi moti. at[10] h*er*t-nit k*onung*r sk*a*l haua sealfr sitt riki. en giallda skal han skatt villcino[11] k*onung*i sua vit sem hans l*an*d[12] er. v*ið* þetta staðnar[13] h*err* villcina[14] man*n*a iruzcil*an*di[15] oc feʀ villcin*us*[5] k*onu*ngr heim [i vill-cin*a*lanð.[16]

A33,18; B19,22 | [17][fra Villcino k*onu*nge.[18]

324[3] (23). [Þess er æn getið æitt hv*er*t sin*n* at villcin*us* k*onu*ngr feʀ[19] m*eð* h*er* sin*n* i austr ueg. oc er h*an*s skip[20] lagu v*ið* l*an*d v*ar* þat .i. hv*er*t sin*n* at k*onu*ngr sealfr v*ar* [staddr al*an*di[21] [oc farin*n* i[22] æin*n* skog [sua at h*ann* v*ar*[23] æin*n*

[[1] A Hernitz kongs. B i þvi lande. [[2] AB attu þeir mikla orrosto (B myklar orustur) Hernit (B *tilf.* kongur) og Willtinus og lauk suo ath Hernit (B *tilf.* kongur) kom. [[3] A margt. [[4] A var hertekinn. B manna var drepinn, sumer tekner og halldet til lausnar. [5] AB Willtinus. [6] B þvi-lijkann. [7] A bedit. [[8] A nokkuru síþar. B Cap. XXXIX. Nockru sijdar. [[9] B kongar. [[10] AB og. [11] AB Villtinus. [12] B rijke. [13] B stødvast. [14] A Villtinus. B Vilt. [15] AB og ruzimanna. [[16] A j Willti. land. B vid þat. [17] *Dette kapitel, 324, om Vilkinus' sønner, er i AB anbragt tidligere, nemlig foran fortællingen om Vade Rise og Velent.* [[18] A hier hefur vpp enn þátt. B Cap. XVII. [[19] AB Villtinus kongur Willtina landz (B i Wiltijna lande) var rikur og hermadur mikill. hann var farinn. [20] A herskip. [[21] B a lannd geinginn. [[22] A vid. [[23] A og var hann.

samann oc ængi [hans *maðr* með[1] honu*m*. oc þar hitt*ir* han æina konu. su[2] v*ar* fœgr[3] oc k*onu*ngi rann hugr *til* henn*ar* oc [lægðz með hænn*i*[4]. en þetta v*ar* æcki avnn*ur* kona en [þat se*m* kallað er sæ kona.[5] [en þat a æðli i sæ sem skrímsl en syniz al*an*di sem kona.[6] oc [er hans m*enn* þ*eir* er hon*um* skylldu fylgt haua missa hans oc leita hans[7] um skogin. oc | næst kemr | k*onu*ngr[8] til sin*na* A 34 man*na* oc sin*na* skipa. þa er[9] byʀ oc sigla þ*eir* Mb³ 149 ihaf oc er þ*eir* koma langt [undan l*an*di[10] þa[11] kemr upp hia k*onu*ngs [skipi hia lyptinguni[12] kona oc tekr i skipstafnen. oc hælldr sua fast at skipet | stendr[13] kyrt. oc nu kemr k*onu*ngi ihug [hui U 29 gegna mun[14] [at þessa somu[15] konu man han*n* haua funðit[16] iskoginu*m* [hia sæuar strœndu[17]. oc[18] mællti *til* hæn*n*ar. lat oss fara vara leið. oc ef þu att [nockot v*ið* oss at tala.[19] þa kom[20] *til* mins lanðz oc man ec þar[21] vel fagna þer oc [v*er* siðan m*eð* mer[22] igoðu iu*ir*læti. oc nu lætr hon laust skipit [oc feʀ[23] aptr | iseoin*n*[24]. en k*onu*ngr feʀ leið sina B 20 aptr[25] *til* sins rikis[26]. oc er han*n* hæv*ir* heima v*er*it[27] misseri þa kemr[28] *til* hans kona .i. oc [seg*ir*

[[1] A hans manna med. B madur hia. [2] A hun. [3] A forkunnar føgur. B føgur næsta. [[4] A lagdizt med henne. B gieck til hennar. [[5] A sem kalladar eru siókonur. B so sem menn kalla sækonur. [[6] B og legst kongur þar med henne. [[7] A þeir menn sem honum skulu fylgia missa hans leita hans vida. B er hans menn sækna hanns, þa leita þeir hanns fast. [8] A hann. [9] B fiell. [[10] B i haf. [11] A þar. [[12] A lypting. B skipe um liptingena. [13] A stod. [[14] A *mgl.* [15] A *mgl.* [[16] B og huxar hann hafe funded hana. [[17] B med sæfar strønd. [18] A kongur. [[19] AB eyrindi vid mik. [20] B mattu koma. [21] A þa. B *mgl.* [[22] A ver med oss. B skalltu vera med mier. [23] B fór sijdann. [[24] A *mgl.* [25] A allt. [26] B lands. [27] AB *tilf.* eitt. [28] AB kom.

at hon feʀ[1] m*eð* hans[2] barn. [oc han*n* ken*nir* full giorla þessa konu[3] oc lætr flytia hana t*il* æins hus[4] [er han*n* a[5]. oc er hon hæv*ir* dualz þar[6] litla rið. ælr hon sueinbarn. oc er sa suein*n* kallaðr vaði. oc nu vill hon æcki [dueliaz þar lengr. oc hu*er*fr abrott[7]. oc ængi m*aðr* veit[8] huat af hæn*ni* [v*ar*ð siðan[9]. oc [þessi suein er han*n* ælsk[10] upp v*er*ðr sua mikill at han*n* er risi[11]. oc bra þvi[12] t*il* hans[13] moðærnis. at[14] han*n* v*ar* æ*igi* sem menzk*ir* m*enn* han*n* v*ar* illr v*i*ðr skiptis. oc f*irir* þa sœc v*ar*[15] han*n* oþocka sæll. Oc hans faðir ann honu*m* litið. [oc þo gefr han honu*m* .xij. bu j sviðioðu aðr en han*n* andaz.[16] k*onu*ngr a[17] son an*n*an ungan sa heit*ir*[18] Norðian han [er mikill m*aðr* f*irir* ser. oc allra man*n*a uænstr. oc st*er*castr harðr oc g*ri*m*m*uðigr. oc singiarn af fe oc ovitr hia þvi sem hans frændr v*oru* f*irir*. oc f*irir* þa sœc feck han*n* ækci lof sua mikit sem hans fa*ðir*.[19]

[[1] B seigest fara. [2] AB *mgl.* [[3] A kongur kienner hana. [4] A bvss. B buss þess. [[5] A *mgl.* [6] B *mgl.* [[7] A þar vera og hvarf hun i brott. [8] B *tilf.* meir. [[9] A vard. B verdur. [10] B óx. [[11] A er þessi sveirn Wadi vex vpp var hann risi ath vexti. [12] B miog. [13] A *mgl.* B sijns. [14] B og. [15] A vard. [[16] A 22. Capitule. Villtinus. B *mgl.* [17] B atte. [18] AB hiet. [[19] AB er (B var madur) frijdur synumm og vaskligur. hann hafdi mikla aast af sinum fødur og tok hann riki og kongdom epter hann enn gaf (B giefed hefur hann) Wada syni sinum xij (B ix) bv j Saxlanndi (B a Siálande adur hann andadest). Nordian kongur var mikill hofþingi aadur tjl hans kom Hernit kongur af Ruþsia lande og heriadi hans riki. (A *tilf.* sem sagt mun verda siþar. B *tilf.* enn umm sijder kom Nordian a hannz mijskun og var sijdann hanz underkongur, og gallt skatt a medann hann lifde). Hans syner voru þeir iiij risar er gietid mvn verda siþar. Vidolfur mittumstangan (B Mittiztange) og Aspilien risi (B Aspiliam), Aventrod og Eddgeir. þesser voru aller hiner mestu afburdarmenn fyrer saker afls og hardfeingi og vaapna þeirra A 35 (A *tilf.* er þeir høfdu) er myklu | voru betre enn flest ønnur.

| [dauði Villcinus k*onung*s.[1] A 80,11; B 46,8;

325[3] (24). Nv fær Villcin*us*[2] k*onu*ngr sott oc aðr en h*ann* andaz gefr han*n* riki[3] oc k*onu*ng dom Nordian sinu*m* syni. tecr han nu ualld [oc forræði[4] iv*ir* ollu villcina l*an*di. en er þat spyʀ h*er*tnit k*onu*ngr [iruzi l*an*di[5]. þa [mællti han*n* oc biðr[6] sina m*enn* lyða s*er* þa er hans mal mægv næma[7]. ɢuð se lofaðr.[8] er ek beið [i minu hasæti þar til[9] [er ek hœyrða sagðan dauða villcin*us*[10] k*onu*ngs.[11] oc vm þat vil ek sv*er*ia at þott ec liua .iij. man*n*z alldra. at alldrigi skal ek skatt giallda villcina[12] m*onnum* [heðan ifra f*irir*[13] þ*vi* at nu er lypt þ*vi* oci[14] af minu*m* halsi er a [hæv*ir* lagtt[15] hin*n* riki Villcin*us*[16] k*onungr*. oc hœyri nu all*ir* min*ir* m*enn* [mitt boð. oc allir ruzi m*enn* spyri min orð.[17] at hv*er*r | m*aðr* iminu riki [se*m*[18] sua gamal se[19] at han ma[20] riða hæst sin*n* oc b*er*a skiolld sin*n*. eða þori at b*er*iaz eða bregða sv*er*ði[21] taki han*n* vapn sin oc hæst. [bui sic[22] oc komi t*il* min.[23] Nu U 30 U 31

Ændringen og tilføjelsen i AB *(s. 65, note 19) står i forbindelse med, at kap. 324 i disse to hdskr., som ovenfor nævnt (s. 63, note 17), er revet løs fra sin oprindelige sammenhæng og anbragt foran fortællingen om Vade Rise og Velent (denne udgave kap. 84ª, 1 bind p. 73). Stykket om Nordians sønner gentages senere på sin oprindelige plads i* AB *(kap. 327, s. 69).*

[[1] A 69. Capitule. B *mgl.* [2] A Willtinus. B Vilt. [3] AB *tilf.* epter sigh. [[4] A *mgl.* [[5] B *mgl.* [6] B *tilf.* alla. [[7] A kallar hann til sijn sína menn og mællte. B *har* heira *for* næma. [8] A þess lofadur sagde hann. [[9] *sål.* A. Mb[3] þessi tiðændi iminu hasæti. þessi dagr. B i miinu hasæte þess. [10] A Villtinus. [[11] B er daudur er Vilt. k. [12] A Willtinus. B Vilt. [[13] B *mgl.* [14] A anaudar oki. [[15] *sål.* A. Mb[3] hævir lægit. B lagdi. [16] AB Willtinus. [[17] AB og aller Ruzia menn mitt bod. [18] *rettet for* Mb[3] se. [19] A er. [20] A meigi. [[21] *efter* riki *har* B så er herfær er og þorer ad beriast. [[22] AB *mgl.* [23] AB *tilf.* þviat.

skulu v*er* hæfna var a villcina[1] monnum.[2] f*ir*ir þvi at dauði villcin*us*[3] k*onu*ngs sleit isundr *grið* [ruzi man*na* oc villcin*us*[4] man*na*.[5] en halldit hofu v*er* vara æiða. [þa er v*er* sœru*m* villcino[6] k*onu*ngi.[7] (25).

A 81 [8][Litilli stunðu siðaʀ byr[9] h*er*tn*it* k*onu*ngr reið sina ut af holmgarde [oc riðr[10] norðr aleið t*il* villcinal*an*dz.[11] [oc t*il* hans drifr h*err* vvigr[12] [bæðe ʀ*iddarar* oc fotgœngu m*enn*[13] oc er han*n* kemr i villcina[1] l*an*d. þa bren*nir* han oc drepr m*enn* oc ræn*ir*. oc feʀ oddi oc æɢiu allt [þat l*an*d.[14] þar t*il* er han*n* fin*n*r nordian k*onu*ng [m*eð* sin*n*[15] h*er*.[16] þa v*er*ðr[17] mikil orrosta oc long oc mikit man*n*fall. [ihu*ar*ra tueɢiu lið.[18] oc felr[19] þo m*eir*a af villcina[20] monu*m* f*irir* þvi at nordian k*onu*ngr hæv*ir*[21] lið min*na*. oc marg*ir*[22] hava[23] heima sætið. [oc g*er*ðu æ*igi* veita honu*m*.[24] oc sua lavk þessi orrostu at Mb³ 150 Nordian k*onungr* ko*m*[25] | aflotta oc [all*ir* hans m*enn* fara usigr[26]. [En h*er*tnit k*onungr* fær sigr oc[27] rækr flotta .iij. daga. oc nu fin*n*r Nordian k*onu*ngr at han*n* a .ij. kosti f*irir* hondu*m* [an*n*að hv*ar*t at flygia abrot or[28] sinu riki eða falla [m*eð* usig*ri*.[29] oc [f*irir* þa soc[30] [g*er*ir han*n* þat rað at han gengr[31] a miskun[32] h*er*tnit k*onungs* [m*eð* alla þa m*enn* er B 32 æpt*ir* erv | hans h*er*man*na*. oc þa er h*er*tnið k*onu*ngr

---

[1] A Willtinus. B Villt. [2] *sål.* AB. Mb³ m*enn*. [3] AB Willtinus. [4] *rettet for* Mb³ willcinis. B Vilt. [[5] A wor j millumm. [6] A Willtinus. [[7] B *mgl.* [8] A *tilf.* 70. Capitule. B *tilf.* Cap. XL. [[9] A Epter þetta bydur. [[10] B *mgl.* [11] A Willtinus lannds. B Vilt lannds. [[12] B med ovijgann her. [[13] AB *mgl.* [[14] A lanndit. [15] A sinum. [[16] B *mgl.* [17] AB vard. [[18] AB af huarumtveggium. [19] A *mgl.* B fiell. [20] A Willtinus. B Vilt. [21] B hafde. [22] AB *tilf.* hofþingiar. [23] B høfdu. [[24] B *mgl.* A *tilf.* lid *efter* honum. [25] A komst. [[26] A allt hans lid. B *har* feingu *for* fara. [[27] B Hernit. [[28] AB flyia af. [[29] B vid osigur. [[30] A nu. B. sijdann. [[31] B geingur hann. [32] AB valld.

er astefnu. oc vilia[1] m*enn* taka ser gr*i*ð af honu*m*. þa kemr þar nordian k*onung*r oc gengr f*irir* h*er*tnið k*onu*ng oc fellr t*il* fota honu*m*. oc gefr sic oc sitt riki ihans ualld[2] oc biðr ser miskun*n*ar fi*rir* hans ko*nung*dom. En h*er*tnið k*onu*ngr su*ar*ar[3] [aþessa lund.[2] En riki villcin*us* k*onu*ngr[4] bravt und*ir* sec vart riki. [oc atti orrostur margar v*i*ð oss.[2] oc komu*m* v*er* a hans valld [oc vart riki sua[2] sem nu eru þer avaru valldi. Nu f*irir*[5] þvi at v*er* fengu*m* gr*i*ð af honu*m*. þa skolu*m* v*er* nv þat launa yðr.[6] en allt riki yðart skulu v*er* æignaz at skottu*m* oc at forraðu*m*.[7] en[8] skuluð su*er*ia æiða. [oc hallda sætt oc trygð.[9] sua sem nu sægi þer[10] upp [atrygð yðra.[11] Oc þessi sætt er nu fest[12] [amæðal þ*ei*ra[13] [h*er*tnit k*onu*ngs oc nordian k*onu*ngs[14]. Nu legr h*er*tnit k*onung*r vnd*ir* sic [allt villcinal*an*d.[15] oc aðr han*n* fer heim isitt riki sætr han norðian.[16] hofðingia yv*ir* [þat l*an*d. er v*er* kollum[17] suiþioð[18] oc a þessa lund stendr riki | h*er*t- A 82
nit k*onu*ngs langa stund.[19] han*n* a .ij. syni v*i*ð sin*n*i konu. heit*ir*[20] en ællri osangt*ri*x.[21] En en yng*ri* Valldimar. En þriðia son a han*n* við frillu sin*n*i sa heit*ir*[22] jlias.

[fra h*er*tnit k*onu*ngi.[23]

326[3] (26). Nv er h*er*tnit k*onu*ngr orðin gamall oc þungfœr. þa setr ha*nn* sin*n* son osangt*rix*[21]

---

[1] A *mgl.* [[2] B *mgl.* [3] A *tilf.* svo. [4] A *tilf.* þinn fader. [5] B med. [6] B *mgl.* [7] *rettet for* Mb[3] forraðu. B forrade. [8] AB *tilf.* þier. [[9] A ath alla sætt og trygder. B ad hallda tru og digd. [10] B eg ydur. [[11] AB aa ydra trv. [12] A fost. [[13] A aa millum. B med. [[14] B kongum. [[15] A allt Willtinus land. B landed. [16] AB *tilf.* kong. [[17] B *mgl.* [18] AB Siaalannd. [19] AB hrid. [20] A hiet. [21] AB Osantrix. [22] A hiet. [[23] AB *mgl.*

hofðingia. oc gefr honu*m* allt riki villcina[1] man*n*a. oc k*onu*ngs nafn. oc f*irir*[2] þessu riki ræðr osangt*rix*[3] [langa ævi.[4] oc hans und*ir*k*onu*ngr er[5] nordian. [Litilli stundu[6] siðaʀ setr h*er*tnit k*onu*ngr sin*n* son[7] hœfðingia[8] yv*ir*[9] ut i greka. [en sa heit*ir* jlias[10] oc giefr honum[11] jarlldom han er [hœfðingi mikill. oc rikr[12] kappi.

[andlat h*er*tnit k*onungs*.[13]

327[3]. Nv fær h*er*tnit k*onungr* sott. [oc iþ*ei*ʀi sott U 33 B 47 heimt*ir* han*n*[14] | t*il* sin hina stœrstu hœfðingia | [oc ena vitrustu m*enn*.[15] [han*n* skipar allt riki sitt. oc sæg*ir* alla sina ætlan hue stanða s*ka*l æpt*ir* hans dauða.[16] þa gefr han*n* k*onu*ngs nafn Valldimar syni sinu*m* oc sætr han*n* k*onu*ng yv*ir* allt ruzcil*an*d oc pulinal*an*d oc allar austr halfvr [rikiss sins.[17] Litlu siðaʀ andaz h*er*tnit k*onu*ngr [m*eð* fullu*m* ueg sinu*m*.[18] oc syn*ir* han*s* styra [rikinu langa stunð.[19]

(27). [20]Nordian k*onu*ngr a seol*an*d*i* asonu .iiii. æin*n* heit*ir* ædgæir.[21] an*n*aʀ auentroð. þriði Viðolfr mittu*m*stangi[22] .iiii. aspilian. þ*ei*r v*oru* risar allir at afli. oc æðli. oc þa er nordian k*onu*ngr hæv*ir* fængit[23] bana sott. setr Osangt*rix*[24] k*onu*ngr aspilian [son nordi*ans* k*onungs*[25] hœfðingia. oc gefr honu*m* k*on*-

---

[1] A Willtinus. B Villt. [2] A widur. B *mgl.* [3] A Osantrix. B Wilt. [[4] A kongur. [5] AB *mgl.* [[6] B litlu. [7] AB *tilf.* Jlias. [8] B *mgl.* [9] AB *mgl.* [[10] AB *mgl.* [11] AB *tilf.* þar. [[12] A rikur madur og mikill. B mykill høfdinge og mykill. [[13] A 71. Capitule. B Cap. XLI. [[14] A þa heimter hann. B og heimter. [[15] B *mgl.* [[16] A hann skipar sinu riki hvorsu stannda skal epter hans dauda. B og sagde þeim alla skipan hvørsu stiórna skal epter hann. [[17] AB heimsins. [[18] B vid fullann veg. [[19] A rikiumm langa hríd. B sijnumm rijkiumm. [20] B *tilf.* Cap. XLII. [21] B Elldgeir. [22] A Mitrimstanghan. B mittiztange. [23] B tekid. [24] A Osantrix. B *mgl.* [[25] AB *mgl.*

*u*ngs nafn. [han*n* er k*onu*ngr[1] iv*ir* þvi riki se*m* aðr hafði fað*ir* hans nordian.[2] Viðolf mittu*m*stangi[3] er sua mikill at hans œxl b*er*r æ*ig*i læg*ra* en hœfuð an*n*aʀa risa. han*n* er oc st*er*cari æin*n*[4] en .ii. brœðr hans. [oc eru þ*eir* þo badir risar.[5] oc sua er han*n* illr [v*ið* skiptis[6] at [ongu uetta[7] þyrm*ir* han*n*. m*onnum* eða[8] kuikvendu*m*. aspilian k*onu*ngr[9] lętr sla iarn[10] um han*n*s hals. oc [vm hans | arma[11] oc U 34 fottleɢi | oc þaraf eru digrir iarnhlækcir oc lœng Mb³ 151 [iarnfestr | fylɢir.[12] en edgeir[13] oc auentroð setr han A 83 t*il* at b*er*a þa ena digru iarn festi. oc leiða Viðolf mittu*m*stanga[3] [æpt*ir* ser[14] oc alld*rig*i s*ka*l han*n* lauss fara[15] næma [þa er b*er*iaz s*ka*l.[16] han*n* a[17] æina iarn stœng haua oc [st*er*ca oc digra[18] oc þar með uegr han*n* iœrrostu*m*.[19] oc f*ir*i*r* þat[20] er han*n* kallaðr Vidolfr mittumstangi.[21] aðgeiʀ[22] hæv*ir* at vapni .i. atgeir slegin af iarni sua þungan at æ*igi* fa .xii. m*enn* [meira lypt.[23]

[andlat j*u*liane.[24]

328³ (28). Osangt*r*i*x*[25] k*onu*ngr a þa konu er heit*ir* iuliana hen*n*ar faðir var iran[26] k*onu*ngr af skorottan[27] eða mittan þat er nu kallat ængland

[1 AB *mgl.* [2] A aatt. B raded. [3] A Mitrimstanghan. B Mittiztange. [4] AB *mgl.* [5 A risarner. B *mgl.* [6 B vidur eignar. [7 A ongv. B ongumm. [8] A edur fenadi og. B nie. [9] AB *mgl.* [10] AB jarnrekendum. [11 A arma og vmm hans armleggi. [12 B jarnfeste. [13] B Elldgeir. [14 B þa er beriast skal. [15] A werda. B vera. [16 B þegar barist er. [17] AB atte. [18 B gillda. [19] AB j orrosto. [20] AB þvi. [21] A Mitrimstanghan. B Mittiztange. [22] A Eddgeirr. B Elldgeir. [23 A meira vpphalldit. B meiga ei meira vallda(!). [24 A 72. Capitule. B Cap. XLIII. Mb³ *har* jliane. [25] AB Osantrix. [26] A Jron. [27] A Serotan. B Skottan.

⌊eða skotl*and*.[1] juliana drottni*n*g fær bana sott. oc [hennar bana[2] harmaði hu*er*t barn.[3]

[fra Milias k*onungi*.[4]

329[3] (29). Mil*i*as[5] het k*onu*ngr er reð f*irir* huna landi [i þan*n*[6] tima. er v*ar*[7] allra k*onu*nga rikastr oc mikillatastr han*n* a[8] æina dott*ur* er heit*ir* oða hon er allra kuen*n*a friðazt. hen*n*ar hofðu[9] bæðit |en*ir* stœrstu hœfðingiar oc[10] k*onu*ngar oc iarlar. k*onu*ngr un*n*i hen*n*i sua mikit at han matti alld*ri*gi[11] af hen*n*i sea oc œngum man*n*i villdi han*n* hana [gipta. þeim er bað.[12] En er osangt*ri*x[13] k*on*-*u*ngr spyʀ [þessi tiðæ*n*ði[14] af þessu*m* k*onu*ngi oc hans dottvr. þa sendi han ʀ*iddara* sina .vi.[15] alluel buna t*il* milias k*onu*ngs oc lætr[16] g*er*a bref m*eð* þeima hætti. osangt*ri*x[13] k*onu*ngr Villcina[17] man*n*a send*ir* q*ueðiu* k*onu*ngi huna Milias[18] enu*m* rika. yður dott*ir* oða[18] er meoc lofað [i varu l*an*di[19] f*irir* fægrð oc kurteisi. oc sagt er oss af yðru ʀiki[20] v*er*
U 35 viliu*m* biðia yðaʀar | dottur oss t*il* æiginkonu. [og þier[21] sendit oss suo mikit fee sem sómer ath heimann fylgi yduarri dottur og waarre eiginnkonu[22] oc nu sen*n*tv oss þetta[23] allt með goðu*m*[24] riddœru*m* oc allu*m* ʀ*iddara*[25] bunaði oc m*eð* storu*m* fegyrðlu*m*[26]
A 84 oc fulu*m* af ɢulli oc silfri oc œðru*m* g*er*simu*m*. | en v*er* skulu*m* veita vinattu [yðr igegn v*ið* vart

[1 B *mgl.* [2 A þat. B hennar dauda. 3 AB *tilf.* i landinu. [4 AB *mgl.* 5 Mb[3] *har* Milas. 6 A þenna. [7 B *mgl.* 8 AB atte. 9 A *tilf.* bæþi. [10 AB *mgl.* 11 AB ei. [12 A gefua. B giefa þeim er hennar bad. Cap. XLIV. 13 AB Osantrix. [14 A tiþindi. B *mgl.* 15 A iiij. B vij. 16 A let. 17 A Willtinus. B Viltin. 18 B *mgl.* [19 AB *mgl.* 20 AB *tilf.* mikit. 21 B þvi. [22 *sål.* AB. Mb[3] *mgl.* 23 A *tilf.* fee. 24 AB kurteisum. 25 A *mgl.* 26 AB fee-hirdslumm.

va*n*dendi.[1] þetta rað er sua algort[2] af varri hendi at[3] ef þer vilit [afrœkiaz oc uvirða vart œrendi oc orðsendingar[4]. þa man þetta þrœytt v*er*ða m*eð* liðs | B 48 feolða var amili aðr en ver hv*er*fim fra þessu ęrendi.[5] (30). þessir riddara*r*[6] [riða sina leið þar t*il* er þeir koma[7] ihuna land. oc næst[8] afund milias k*onu*ngs. oc syna honu*m* bref[9] Osangt*rix*[10] k*onung*s oc þar með[11] kueðiu osan*gtrix*[10] k*onu*ngs. milias k*onu*ngr tecr vel v*ið*[12] kueðiu [osangt*ri*x k*onu*ngs[13] oc lætr læsa upp brefin[14] oc vill hœyra huat k*onu*ngr [villzina man*na*[15] mun vilia i hans riki sa er alldrigi ᵉfyʀ [vissi han*n* at fyʀ hæfði[16] v*er*it hans vin sva at han*n* vissi[17] at þetta v*æri*[18] vinattu orðsenðingar.[19] oc æcki v*ar*[20] han*n* hans ovin [sva at k*onu*ngi þœtti þat liclekt[21] at han*n* [myndi girnaz ʀiki[22] hans. en er milias k*onu*ngr [hœyrir læsit brefit oc huat er vnd*ir* v*ar* orðsending osangt*ri*x k*onu*ngs. þa suarar han*n*[23] a þessa lund. Min[24] dott*ir* oða hæv*ir* upp fædz[25] [imini hirð.[26] oc er hon[27]. xv. vetra gomul. | hen*na*r hafa beðit k*onu*ngar af enu*m* U 36 stœrstu*m* londu*m*. oc h*er*tugar þ*eir* er eru rikari en k*onu*ngar oc mællti[28] til þessa raðs m*eð* list oc [kvrteisi oc syniuðu*m* v*er*[29] þeim [vars mægis[30] fir*ir*

[1] A waara j móti. B vora þar j giegn. [2] AB fullgert [3] B enn. [4] A vrækiast og vvirda oss og waara ordsending. B orækia og vanvirda vora ordsending. [5] AB *tilf.* verit heilir. [6] *rettet for* Mb[3] riddara. [7] A koma nu. [8] AB *mgl.* [9] A *tilf.* og jnsigli. [10] AB Osantrix. [11] AB *tilf.* bera þeir. [12] AB *mgl.* [13] A Osantrix kongs. B hannz. [14] A bref. B brefid. [15] A Villtinus landz. B Vilt. manna. [16] AB hafde. [17] A veit. B vænte. [18] A *tilf.* hans. [19] AB sending. [20] B væri. [21] A *mgl.* B so ad konge þætte von. [22] AB mundi vilia girnast rikiss. [23] A heyrdi lesit bref huad er vnder ordsending hans var. kongur suarar(!). B heirer brefed, svarar hann. [24] *sål.* AB. Mb[3] Milias. [25] B alist. [26] A i minni hall. B i minu rijke. [27] B *tilf.* nu. [28] A mælltu. B hafa mællt. [29] B hæversku, og leist oss ad synia. [30] A vaarrar mægiss. B vorra magsemda.

þvi at varla mattv[1] v*er* af heni sea. [en*n*i fogru mœy oða[2] [sua an*n* ec hen*n*i mikit.[3] En þessi k*on*-*u*ngr villcina[4] man*n*a er sua stolz. oc sva rikr at han hyGR mic mvnu[5] gieva mina dottur [helldr en ec muna vilia[6] sea hans h*er*. [En þat s*ka*l han Mb^3 152 rœyna | oc kallar[7] sin*n* fehirði. [at han*n* s*ka*l taka[8] þessa sendim*enn*. oc kasta[9] idyflizu oc seg*ir* at þar skolu þ*ei*r biða osangt*ri*x[10] k*onu*ngs. (31). [11][A þessi tið[12] koma t*il* o*sangtrix*[10] k*onung*s [i uillzinal*an*di[13] .ii. [m*enn* ung*ir* oc[14] havf*ðingiar* h*er*tnit[15] oc hirð*ir* [hans broð*ir*[16] syn*ir* jlias jarll*s*[17] af Greca broður syn*ir* o*sangtrix*[10] k*onu*ngs. þa [er h*er*tnit[18] [xi. vetra gamal[19] en hirðir .x. vetra. h*er*tnit er allra man*n*a A 85 frið-|-as*tr*.[20] [oc vaskastr um alla luti.[21] ængi R*iddari* iollu villzinal*an*di[22] er hans [noti iturnim*ent* oc i[23] ollu*m*[24] R*iddar*askap. han*n* setr o*sangtrix*[10] k*onu*ngr hofðingia in*nan* hirðar oc gaf honu*m* jarlls nafn sem hafði fað*ir* hans. [oc mikit len i uillzina[25] l*an*di. U 37 | (32). [26]nu spyR o*sangtrix*[10] k*onung*r [um riddara sina.[27] er han*n* hæu*ir*[28] sentt i huna l*an*d [at þeim

---

[1] AB meigum. [[2] AB *mgl.* [[3] B *mgl.* [4] A Willtinus. B Viltin. [5] A vilia. B mune vilia. [[6] A helldur enn. B enn helldur. [[7] B og kallar þa kongur. [[8] A ath hann taki. B og skipar honum ad taka. [9] A kasti. [10] AB Osanntrix. [11] *Foran bogstavet* A, *og med rødt blæk ligesom* A *har* Mb^3 hert s (s = son?), *begyndelsen til en kapiteloverskrift, der er opgivet.* A *tilf.* 73. Capitule. jarll. [[12] B vmm þennann tijma. [[13] A *mgl.* B j vilt. lande. [[14] AB ungir. [15] AB Hernit *her og senere.* [[16] B *mgl.* — broðir *er rettet for* Mb^3 broður. [17] *rettet for* Mb^3 jarll. [[18] A var Hernit. B var Herburt. [[19] B xij vetra. [20] *rettet for* Mb^3 friðast. [[21] A oc waskastur fyrer allra luta saker. B *mgl.* [22] A Windlandi. B Vilt. lande. [[23] AB maki aa (B bæde j) turnreid og. [24] A allann. [[25] A j Willtinus. B j Viltijna. [26] B *tilf.* Cap. XLV. [[27] AB ath riddarar þeir (B þesser). [28] AB hafde.

er kastaðr[1] idyflizu[2] han heimt*ir* a malstefnu[3] hofdingia sina[4] oc [alla ena[5] vitrostu m*enn* oc spyʀ raðs hue hatta[6] skal. oc sæg*ir* at hans ʀ*iddarar*[7] sitia[8] i iarni ihunal*an*di oc[9] hv*er*su vvegliga milias k*on*ung*r* hæu*ir*[10] tecit hans ærendi[11]. [Nu læz[12] han þess u*er*a[13] fusastr at samna h*er* [ut fara sua ihuna l*an*d[14] oc b*er*iaz v*ið* milias k*onu*ng. [oc lezt þa myndu[15] fa dottur hans[16] [milias k*onu*ngs[17] eða dœyia[18] ælla. [Mali k*onu*ngs[19] su*ar*ar æin*n* vitr m*aðr*[20] oc lætr þat v*er*a vitrlegra at freista þessa mals enn framaʀ með orðsenðingu*m*[21] oc fegiofu*m*. oc kallar þess uan at milias k*onu*ngi [muni þessir þikcia[22] haua[23] far*it*[24] [æ*igi* með sua mikilli tign sem han*n* villdi oc[25] v*er*a ætti. [o*sangtrix* k*on*ung*r*[26] tecr þat rað [at senða aðra[27] m*enn* mycklu tignari oc fleiri saman oc með þeim [mikit fe oc vingiafar[28]. oc [sea ef k*onu*ngr vill nockot æpt*ir* þ*vi* hyɢia. oc ef [þa fæz æ*igi*[29] senda þa[30] on*nu*r bref mikklu frecari en en fyʀi v*oru* oc vita[31] ef [han*n* vili nokcot v*ið* þat lata [scipaz þetta mal. oc lycr aþa lund þessu mali.[32] at sealfr k*onu*ngr oc allir þ*ei*r sem alyða [samþyckiaz h*er* v*ið* oc sua er

[[1] A var kastad. B voru kastader. [2] B i mirkvastofu. [3] A tal vid sigh. B stefnu alla. [4] *sál.* AB. Mb[3] hofuð. [[5] A alla sina. B sina. [6] AB haga. [7] A menn. [8] B sæte. [9] A *tilf.* seiger. [10] B hafe. [11] B erindumm. [12] A lietst. [[13] B læst þvi. [[14] A samann og fara i Hunalannd. B *mgl.* [[15] B mun eg þa. [16] A *mgl.* [[17] B *mgl.* [18] A bana. [[19] A Osanntrix kongi. [20] A madur og høfdingi. B høfdinge. [21] B wirdingum. [[22] AB þikki þeir. [23] B hafe. [24] *rettet for* Mb[3] fart. [[25] AB vid minne tign enn. [[26] A *mgl.* B og kongur. [[27] B og sender. [[28] A fee mikit og storar giafer. B myklar fiegiafer. [[29] A þat fæz. [[30] B *mgl.* sea ... þa. [31] AB sia. [[32] A skipazt. þetta maal lykz a þa lund.

nu firir ætlað.[1] Nu kallar k*onu*ngr[2] [t*il* sin[3] sin frænda U 38 h*er*tnit[4] oc | sæg*ir* at ha*nn* vill[5] han senda ihunal*an*d afund milias k*onu*ngs. oc biðia hans dottur [fyrst m*eð* fagr mæli oc fegiofu*m* en siðan er þat stoðar æ*igi* sægia honu*m* van hans oc ofridar ef han vill æ*igi* gipta mœyna.[6] En jarll læz v*er*a[7] buin at fara hu*er*t er k*onu*ngr vill.[8] Nu letr[9] k*onu*ngr g*er*a bref annat[10] oc [stenðr þat h*er* a.[11] O*sangtrix*[2] k*onungr*[12] send*ir* orð milias k*onu*ngi A 86 huna.[13] | þer hafit illa [gort oc[14] v*ið*r tekit [varu œrendi oc ordsending.[15] þar [mætti þer[16] sua [t*il* haga[17] at oss væri at vegr oc sua yðr. þa[18] haui þer gort oss sko*m*m oc varu*m* monu*m*. [en þv*er*r yðra[19] tign. þa er þer [tokut vara m*enn* oc settuð[20] ipislir saklausa m*enn*[21]. Nu sendu v*er* yðr varn frænda h*er*t*nit* j*arl* oc aðra .xi.[22] R*iddara* tiginborna m*enn*[23]. Nu g*er*it[24] þat hans erendi at tak[25] ut or [myrkua dyflizv[26] vara m*enn* oc fait h*onu*m [oc þar m*eð* yðra dottur. þa sendi þer oss t*il* æigin konu með vegsæmð.[27] En ef þer vilit oss v*ar*na nockuers lutar þess er [v*er* beiðum yðr.[28] [þa kan

[[1] A ætla nv suo fyrer sier sem nv var tiaad. 74. Capitule. — *efter* ef *(s. 74, 19) har* B kongur vill vid þetta betur skipast. [2] AB Osanntrix. [[3] A *mgl.* [4] AB Hernit jarl. [5] B vilje. [[6] A med fagurmæli og fegiofumm. enn vmm sider med þui ath segia von hans vfridar ef ella tiaar ekki. B *mgl.* [7] AB *mgl.* [8] AB *tilf.* hann sennda. [9] AB *tilf.* Osantrix. [10] B onnur. [[11] B seiger so. [12] AB *tilf.* Willtinus (B Viltina) lands. [13] A i Hunalandi. [[14] A *mgl.* [[15] A voru eyrinndi. B vorre ordsending. [[16] AB er þier mættid (B mattud). [[17] A hafua hagad. B haga. [18] AB enn nv. [[19] A enn lægt ydra. B þvert a mote ydar. [[20] B settud vora menn. [21] AB *mgl.* [22] B xii. [23] AB *mgl.* [24] A geri þier. B er. [25] AB þier takit. [[26] A dyflizu. B fangelse. B 49 [[27] AB j henndur. ok þar med senndit (B sende þier) oss | ydra dottur Odam til eiginkonu med sæmd og prydi. [[28] A bedit er. B vier bidjumm.

vera[1] at firir þat sama lati þer yðart riki oc þar
með lifit.[2] (33). Osangtrix[3] konungr lætr bua [ferð
hertnit a hveria leið er hann ma veglegast.[4] oc
með honum .xi. riddarar með gulli oc silfri oc allz-
konar gersimum oc margskonar[5] storgiafir sendir
han milias konungi. hertnit jarll riðr nu suðr i
hunaland [afund milias konungs.[6] oc kemr [þar er
konungr var þa er hann sitr um mat borð.[7] þeir
biðia ser lofs[8] til inngongu oc [er þeim þat veitt[9]
hertnit jarll [heilsar konungi[10] oc sægir [at Osang- Mb^3 153
trix konungr villzina | lanz hævir | sentt honum U 39
queðiu oc hann[11] hæfr upp langa tolu oc sægir allt
fra[12] sinni ferð. oc hvert orendi hans var oc rœðir[13]
morgum fœgrum orðum vm þetta mal. En milias
konungr tecr þunglega hans mali[14]. þa tekr [hertnit
.i. purpura pell[15] oc .ij. borð ker af gulli oc .i.
landtialld skorit af silki [oc[16] gullsaumat.[17] oc sægir
at osangtrix[3] konungr [villzcina manna[18] hævir[19]
þetta[20] sennt honum[21] [at vingiof oc[22] til þess at
[konungr lati þat vera ærendi jarls er Osangtrix
konungr vill beiðaz.[23] þa svarar milias konungr at
æigi fa villcina[24] menn kœyppta [hans dottur[25] með
fegiofum oc ambatir sinar vill[26] han sua selia at

[[1] A *mgl.*(!) [2] AB *tilf.* aa ofuann. B *tilf.* Cap. XLVI. [3] AB Osantrix. [[4] A ferd jarls virduligha. B sem wirdulegast ferd Hernit jarls. [5] AB margar. [[6] B *mgl.* [[7] A ath hans høll þa er kongur var yfer matbordi. B so til Miljaz kongs ad hann situr yfer matbordumm. [8] *sål.* B. Mb^3 leoðs. A orlofs. [[9] A þat fekst. [[10] A kuedur kong. [[11] A honum qvediu Osantrix kongs. B Osantrix kongur sende honum kvedju sijna, og. [12] B af. [13] AB talar. [14] AB eyrindi. [[15] A jarl purpura. [16] B allt. [[17] A *mgl.* [[18] AB *mgl.* [19] B hafe. [20] A þessa luti. B þat. [21] A Milias kongi. [[22] A *mgl.* [[23] A hann liete þat vera eyrindi jarls er Osantrix kongur beiddi. B jall feinge sitt erinde. [24] B þeir Willtinus. B Wilt. [[25] A konuna. B sijna dottur. [26] B vilje.

taka fe *firir*. Nv tekr h*er*tnit j*arll* bref oc inzsigli O*sangtrix*[1] k*onu*ngs [oc syn*ir* mili*as* k*onu*ngi[2]. En er k*onu*ngr hæv*ir* [læsit brefit. oc þat les han sealfr oc mællti siðan[3] reiðulega. O*sangtrix*[1] k*onu*ngr [villzcina man*na*[4] hyɢr *firir* ser micla dul at han s*ka*l fa mina dottur [eða mina vinattu[5] [með heitu*m* eða A 87 ofrmæli.[6] *firir* þvi at ec toc hans | .vi. [ena bæztu[7] ʀ*iddara* oc kastaða ec i dyflizv.[8] en nu s*ka*l [þar kasta h*er*tnit[9] h*ans* broður syni oc [ollu hans foru nœyti.[10] oc sua kan*n* v*er*a at O*sangtrix*[1] k*onu*ngr [komi i þessa[11] dyflizu.[12] þa er tekin*n* h*er*tnit jarl oc allir[13] hans m*enn*[14] oc sett*ir* i iarn oc kastað i dyflizu[15]. (34). [þessi tiðænd*i* spyri*az* viða u*m* l*on*d. oc þat spyʀ Osangt*ri*x k*onu*ngr at hans broður sonr liɢr nu ijarnu*m* oc i dyflizu. þa send*ir* han[16] boð v*m* allt sitt riki[17]. oc biðr m*eð* ser fara[18] hv*er*n man*n* er sv*er*ði kan*n*[19] bregða. eða skiolld b*er*a eða boga spen*na*. oc allz hæv*ir* han*n* .x. þvsund*ir* U 40 ʀ*iddara*[20] oc .iij. þusunðir [fotgongu man*na* | þar er[21] m*eð* honu*m* aspilia*n* k*onungr* oc hans broð*ir* auentroð oc aðgeiʀ[22] [oc en st*er*ci[23] viddolfr mittu*m*stangi[24] [er ællztr v*ar* þ*ei*ra broðra[25] oc mestr *firir* ser.[26]

[1] AB Osantrix. [[2] AB *mgl.* [[3] AB sied brefit (B *tilf.* og lesed sialfur) þa mællti hann. [[4] A Willtinus manna. B *mgl.* [[5] A *mgl.* [[6] A vid heitan edur ofurmæli. B med storumm heitingumm. [[7] AB *mgl.* [8] B myrkvastofu. [[9] AB þanngat kasta hernit jarli. [[10] AB aullum hans faurunautumm. [[11] A sialfur komi i þa. [12] B myrkvastofu. [13] A *mgl.* [14] A faurunautar. B riddarar. [15] B mirkvastofu. [[16] A ok nv skal þangat kasta Hernit jarl. þa sennder hann. B þesse tijdinde spir Osantrix kongur og sender nu. [17] A *tilf.* ~~þegar~~ hann spyr þessi tiþindi. [18] A ~~vera~~. [19] A kunni ath. [20] A *mgl.* [[21] A fótgánngandi manna þa var. B fotfaranda lidz. þar foru. [22] A Eddgeir. B Elldgeir. [[23] A hinn sterki og. [24] B *mgl.* [25] *sál.* Mb[3]. [[26] AB *mgl.*

[*h*erf*er*ð Osangt*ri*x k*onu*ngs oc h*ann* fær odda.[1]

330[3] (35). Nv er Osangt*rix*[2] k*onu*ngr er[3] komin*n* me*ð* þen*na* [en*n* mickla[4] h*er* ihunaland. þa skipt*ir* [o*sangtrix* k*onungr*[5] nafni sinu oc [kallar at hofðingi h*er*sins heiti þiðrecr.[6] han*n* feʀ friðsamlega [me*ð* þen*na* her[7] oc g*era*[8] œngu*m* man*n*i mein. oc æcci ræna þ*eir* oc [eru þei*m* allt torg sett at kaupa allt þat er þ*eir* þyrva.[9] þeir hitta milias k*onu*ng. [þa riðr þidrekr k*onu*ngr i borg*ina* m*eð* h*er* sinn. m*ilias* k*onu*ngr hæv*ir*[10] f*irir* [allmikit feolm*enn*i[11]. [þa kueðr þiðrecr k*onu*ngr ser[12] in*n*gongu ihollena[13] oc lez æiga skyllt ærendi v*ið* k*on*u*n*g[14]. oc er h*onu*m þat lœyft. þa er þiðrecr k*on*u*n*gr[15] [er komin*n*[16] f*irir* hasæti mili*as* k*onu*ngs [sæg*ir* han*n* sua[17] sitið heilir.[18] oc allir yðrir m*enn* k*onungr* s*varar*. Guð fagni[19] yðr hu*err*[20] erttu at nafni [eða at ætt eða æðli.[21] eða huar v*ar*tu[22] fœddr [eða hv*er*t skalltu fara[23]. han*n* suarar mit nafn er þiðrekr. ec em fœddr i villcina[24] l*an*di ec v*ar* þar h*er*tugi aðr [en ec yrða[25] osattr v*ið* O*sangtrix*[2] k*on*u*ng*. nu hæv*ir* han*n* mik ræcit[26] or sinu riki oc

[1 A *mgl.* B Cap. XLVII. 2 AB Osantrix. 3 AB *mgl.* [4 AB *mgl.* [5 B hann. [6 A kallar hofþingia hersins Þidrek ath nafni. B kallast hofdinge hersinz og nefniz Þidrikur. [7 B *mgl.* 8 AB gerir. [9 A er þeim allt selldt ath kaupa þat er þeir þurfu. B allt þad er þeir þurfa kaupa þeir. [10 AB og hefuer hann. [11 A allmikinn her. B mykid fiølmenne [12 A þa beidist Þidrek. B og kvedur sjer. 13 A j kongs høllina. B i kongzhøll. 14 B hann. 15 AB *mgl.* [16 A er. B kiemur. [17 A mællti hann. 18 A *tilf.* herra. B *tilf.* herra kongur. 19 AB signi. 20 *rettet for* Mb[3] huert. [21 B og ætt. 22 B ertu. [23 A þu ert mikill madur og tiguligur. 24 A Willtinus. B Wiltijna. [25 A ek vard. B og vard. 26 AB *tilf.* aa brott.

U 41 æ*igi* ma ec þar v*er*a firir honu*m*. Nu vil ec | yðr
biðia[1] h*er*ra at þer takit v*ið* m*er* [t*il* man*n*z[2] oc
ollu*m* varu*m*[3] monu*m* oc viliu*m* v*er* yðr þiona sua
sem aðr hœfum v*er* þionat O*sangtrix*[4] k*onung*i. [oc
þa fell þiðrecr akne baðu*m* fotu*m* f*irir* knia*m*
milias k*onung*s.[5] [þa suarar[6] mili*as* k*onung*r [þu
goðr drengr[7] m*er* liz sem þu man*n*t v*er*a rijkr m*aðr*
i þinu l*an*di hui v*ar*tu æ*igi* sattr v*ið* k*onung* þi*n*[8]
h*onum* attu at þiona. far aptr þu i riki[9] þitt oc
sæzt v*ið* k*onung*[10] þin*n*. En f*irir* þ*vi* mællti k*on*-
*u*ngr[11] sva[12] at han*n* þickiz[13] æ*igi* vita hu*err*[14] [sea
er.[15] þa fell þiðrekr t*il* [jarðar f*irir* fotu*m*[16] m*ilias*
A 88 k*onung*i oc gaf sic | i h*ans* valld. oc bað han*n*
taka v*ið* s*er*. þa suarar k*onung*r þer hafit flutt
mikin*n* h*er* il*an*d v*ar*t. nu [g*er*iz þer[17] var*ir* m*enn*[18]
B 50 kan v*er*a at æ*igi* þioni þer [sua vel[19] | oc v*er*ðu*m*
v*er* missatt*ir* oc tynu*m* ver þa varu*m*[20] h*er* aðr en
v*er* fai*m*[21] rekið yðr [fra m*er*.[22] Nu mellti oða k*on*-
*u*ngs dott*ir* [hui villtu[23] æ*igi* gipta mic[24] þei*m*
Mb³ 154 k*onu*ngi er sua[25] | [rikr[26] m*aðr* er at þen*n*a[27] hœfð-
U 42 ingia rak[28] or sinu | l*an*di[29] oc[30] hyg at þessi mætti
allt þitt l*and*[31] vin*n*a m*eð* sinu su*er*ði. ef han*n* vill
lyppta orrostu igegn[32] yðr. [oc æn[33] vill k*onung*r
æ*igi* up taka þiðrec[34] þar se*m* han*n* [er f*irir* fotu*m*

---

[1] A bioda. B biodast. [[2] AB *mgl.* [3] A minum. [4] AB Osantrix. [[5] A og fell Þidrek aa kne fyrer Milias kongi. B *mgl.* [[6] AB Nu mællti. [[7] B *mgl.* [8] B þvi. [9] A land. [10] AB hofþingia. [11] B hann. [12] A þetta. [13] B þottist. [14] B *tilf.* maður. [[15] A þessi var. B hann var. [[16] B fota. [[17] B ef þier giorest. [18] AB *tilf.* þa. [[19] A sva vel sem oss likar. B sem oss lijkar. [20] AB miklumm. [21] AB faumm. [[22] AB burt. [[23] AB þier vilied. [24] AB *tilf.* Osantrix. [25] *rettet for* Mb³ suar. [26] B mykill. [[27] A er mikill er slikann. [28] A *tilf.* brott. [29] AB riki. [30] AB ek. [31] B rijke. [32] A j mot. [[33] B þo. [34] AB hann.

hans oc liGr þar. oc æ*igi* taka han*n* t*il* man*n*z ser.[1] (36). þa[2] hœyra þetta sagt[3] Risarn*ir*. oc v*er*ðr vidolfr [mittu*m* stangi[4] sua reiðr at nu vill han*n* [drepa m*ilias*[5] k*onung*. En aðri*r* .ij. risar[6] hallda honu*m*.[7] oc nu stigr han*n* baðu*m* fotu*m* allt t*il* œcla i jorðena niðr[8]. oc kall*ar* hatt.[9] h*err*a[10] hvi liGr þv f*irir* fotu*m* Milias k*onu*ngs þu ertt mikclu gofgari m*aðr*[11] en han*n*. [Œyðu*m* v*er*[12] borg hans oc briotu*m*[13] oc foru*m* ælldi yv*ir*[14] allt hans riki. tak þu [dottur hans[15] oc æig[16] s*em* ambatt. Nu hœyrir þiðrecr kall R*isans* [oc fin*n*r at han*n* er reiðr. þa send*ir* han*n* R*iddara* ut[17] oc mellti[18] at risarn*ir*[19] [skylldi binda[20] han v*ið* borgar veGin oc sua g*er*a þ*ei*r [at þar v*ar* han bundi*n* | m*eð* storu*m* jarn- U 48 rækendu*m*. bæði hænðr oc fotr[21]. Nu fell[22] þiðrecr .iij.[23] sin*n*i t*il* fota M*ilias* k*onung*i oc mællti f*irir* Guðs sak*ir* oc [drengskapar þins[24] er som*ir* at haua hv*er*iu*m* hofðingia. oc f*irir* k*onu*ngdo*m* þin*n*[25] oc mando*m* veit m*er* f*rið* oc minu*m* monu*m* [h*er* i þinu l*an*di.[26] þui at ek ma æigi v*er*a iminu velldi[27] f*irir* osangt*rix*[28] k*onu*ngi [enu*m* rika.[29] oc ef han*n* fær mic tekin. þa man ec skiott uppi ha*n*ga. Nu [su*ar*ar M*ilias*[30] k*onung*r. statt upp m*aðr* oc gack ibrot. [oc far[31] ifriði vtt af minu riki. þessi staðr er

---

[[1] A liggur fyrer fótumm hans. B liggur. [2] AB nu. [3] AB *mgl.* [[4] B *mgl.* [[5] A drepa. B strax drepa. [6] A hofdingiarner risarner. B risarner. [7] B *tilf.* so þeir hafa nóg vid ad vinna. [8] AB *mgl.* [9] A *tilf.* og wgurligha. B *tilf.* og ofurlega. [10] AB *tilf.* Þidrek. [11] AB *mgl.* [[12] B eid þu. [13] B briottu. [14] B og eggiu. [15] A *tilf.* ath herfangi. [[16] B rijke hannz og dottur og halld. [[17] B *mgl.* [18] AB bidur. [19] B Aspiljam kongur. [[20] A binndi. [[21] A bundu hann vid storumm jarnrekendum. B *mgl.* — *med* fotr *i* Mb[3] *jvf. s. 77, 22* broðra. [22] AB fellur. [23] AB þridia. [[24] AB dreingskap þinn (B ydar). [25] B ydar. [[26] B *mgl.* [27] AB landi. [28] AB Osantrix. [[29] A *mgl.* [[30] A mællte. [[31] A *mgl.*

allr[1] fullr af yðru*m* h*er*monu*m*. Ecki viliu*m* v*er*
utlænzkan h*er* haua j uaru ʀiki.[2] En ef [þer g*er*it[3]
æ*igi* sua. þa skulu v*ið* kueða varir luðrar. oc munu
þa[4] varir ʀ*iddarar* [h*er*klæðaz oc[5] reca yðr nauðga
utt af staðinu*m*. þetta orð[6] hœyr*ir* aspilian k*on*-
A 89 *u*ngr oc v*arð*[7] sua reiðr at hans h*er*ra | la f*irir*
fotu*m* mili*as* k*onu*ngi.[8] oc ɢekc in*n* ihœllina oc
reið*ir* upp sin*n* neva oc laust[9] [við œyra[10] milio[11]
k*onu*ngi sua at han fell þægar isvima. oc nu sprat
upp osangt*rix*[12] k*onu*ngr oc bregðr sinu su*er*ði oc
allir þ*ei*r er in*n*i u*oru* villzcina[13] m*enn*.[14] oc nu veit
viðolfr [mittu*m* stangi[15] at aspilia*n*[16] broð*ir* han*n*s
er reiðr orðin[17]. þa brytr han*n* isundr [alla iarn-
recenðr þa er han*n* v*ar* bundin m*eð*[18] oc þrifr[19] sina
iarn stong. oc lœypr um[20] borgina jnnan oc drepr[21]
bæði karlla oc konur oc born oc fenuð[22] oc allt þat
er f*irir* honu*m*[23] [v*arð* kvikt[24] oc kallar hatt[25] huar
U 44 erttu [nu h*er*ra[26] | h*er*tnit j*arll*. v*er* katr oc glaðr
ec [man*n* ko*m*a bratt[27] at lœysa þic. h*er*tnit j*arll*
hœyrði kall ʀ*isans*[28] oc v*arð* fegin. oc [toku þ*ei*r at
b*er*iaz[29] u*m* idyflizun*n*i[30]. oc þar v*ar* .i. ʀ*iddari* sa
heit*ir*[31] herman*n*. han*n* er[32] sua st*er*cr at han*n* [fær
upp[33] brotit dyflizuna[34] oc laupa þ*ei*r ut [oc þangat[35]
sem þ*ei*r hœyra kallit[36] risans. oc allir saman villc-

---

[1] A aadur. B *mgl.* [2] AB lanndi. [[3] B þu gierer. [4] B snogt. [[5] A *mgl.* [6] B *mgl.* [7] A hann var. B var. [8] A kongs. [9] AB lystur. [[10] B i hofud. [11] AB Milias. [12] A Milias. B Osantrix. [13] A Villtinus. B Wilt. [14] A manna. [[15] A Mitt'. B *mgl.* [16] A Aspilias. B *her og ofte* Aspiliam. [17] A *mgl.* [[18] A allar jarnrekendur. B jarnbondinn øll. [19] AB *tilf.* nu. [20] A nv vmm alla. [21] A drap. [22] *sål.* Mb[8]. AB fenað. [23] B *mgl.* [[24] A er. [25] B og seiger. [[26] AB *mgl.* [[27] B kiem nu strax. [28] AB hans. [[29] A toku þeir nv ath leysa sik og briotast. B voru þeir nu ad briotast. [30] B j myrkvastofunne. [31] AB hiet. [32] AB var. [[33] A gat. B feck. [34] B myrkvastofuna. [[35] A og þann vegh. B þann vegh. [36] AB kall.

ina[1] m*enn* drepa þ*eir*[2] otal man*n*a en Milus[3] k*on*-*ung*r kemz[4] a flotta undan[5]. (37). þa[6] taka villcina[1] m*enn* oða dott*ur* M*ilias* k*onungs* oc allt hans[5] lausa fe þat er i borgini v*ar* [oc fœra hœfðingia villcino[7] man*na*[8] þa mællti han*n*[9] t*il* hæn*n*ar. Nu þott f*aðir* þin*n* villdi æ*igi* geva þic osangt*rix*[10] k*onu*ngi þa skal [ec nu[11] fœra þec minu*m* h*er*ra. oc kaupa mic sua ifrið v*ið* han. [oc fa sua vingan h*ans*.[12] [hon suarar[13] h*er*ra sua er nu komit varv raði at þer [verðit nu at[14] raða huart [er þer vilið g*er*a[15] vel eða illa. þa tecr hœfðingin*n*[16] sko [slegin af brendu[17] silfri oc nu setr han*n* k*onu*ngs dottur i kne ser. [þa dregr han[18] skoin*n*[19] a hen*n*ar fot. oc v*ar* [æ*igi* ofmikil | oc æ*igi* oflitill. helldr v*ar* han[20] sua sem Mb[3] 155 han væri þar t*il* gorr. [þa dregr han*n* af skoin oc dregr a an*n*an[21] sa v*ar* slegin af ravðu[22] gulli. oc dregr þan*n*[23] a sama fot hen*ni*[24]. oc vill sea hv*er*sv [sea sami hen*ni*.[25] oc [þessi ferr en halfv betr en en*n* fyʀi.[26] oc nu [strauc k*onu*ngs d*ottir*[27] sin*n* leg[28] oc [mællti oc ser i loptit upp[29] Guð i himnu*m* nær skalltu v*er*a m*er* sua ihugu*m*[30] at ek | liva þan*n* dag A 90 at ec mæga sua stryku*a*[31] min*n* fot ihasæti osang-

[1] A Villtinus. B Wilt. [2] A þar. B *mgl.* [3] *sål.* Mb[3]. AB Milias. [4] B kiemur. [5] AB *mgl.* [6] A þar. [7] A *sål.* Mb[3]. A Willtinus [[8] B *mgl.* [9] B hertoginn. [10] AB Osantrix. [[11] B samt taka þig og. A *mgl.* [[12] A *mgl.* [[13] AB þa svarar Oda. [[14] A munud. B meiged. [[15] AB þier giorid vid oss (B til vor). [16] B eirn høfdinge. A *tilf.* einn. [[17] A sa var sleiginn af hvítu. B af hvijta. [[18] AB og dregur. [19] B *mgl.* [[20] B rjett matulegur. [[21] A þa tekur hann þenna af og tekur annann skó. B sijdann tekur hann skoenn af fæte hennar og tekur annann skó. [22] AB rauda. [23] AB hann. [24] AB *mgl.* [[25] A samer. B hlyder. [[26] AB þenna berr halfu betur enn hinn fyrra. [[27] AB strykur hun. [28] A fótlegg. [[29] AB sier j lopt vpp og mællti. [30] A drottinn hollur. B hollur. [31] *rettet for* Mb[3] stryku.

trix[1] konungs. þa suarar konungr oc lo[2] nv er þat idag at Guð er þer sua hollr [oc i hugum[3] at þu U 45 matt strykua[4] þinn fot i hasæti [Osangtrix kon-|-ungs[5] [villcinalandz manna[6] oc sua verðr hon vor[7] at þar er kominn osangtrix[1] konungr sealfr.[8] oc fagnar honum [vel oc[9] bliðlega. (38). osang*trix*[1] B 51 konungr | feʀ nu heim við sva buit [oc hævir með ser[10] konungs dottur. litlu siðaʀ sendir *Osangtrix*[1] konungr menn afund milias konungs oc vill nu sættaz við hann Milias konungr hævir gefit sinni dottur[11] halft riki sitt[12]. oc þeim manni er hennar fær. Nu vill osangtrix[1] konungr hava oðam ser til æigin konu. en æcki vill hann minnka riki mags sins [Milus konungs[13]. oc vill [honum upp ɢeua[14] til forraða[15] meðan hann livir. en æptir Milias konung vill hann[16] taka allt rici[17] með konu sinni oða.[18] oc [a þessa lund verða þeir satir konungarnir. Osangtrix konungr lætr gera bruðlaup virdulegt æptir[19] þat ræðr Osangtrix konungr sinu ʀiki en Milias konungr huna landi.[20] *Osangtrix* konungr a við sinni konu .i. dottur su heitir Erka hon var allra mœyia friðazt oc kurteisavzt vm alla luti. þa er konu ma bœta.[21]

---

[1] AB Osantrix. [2] A *tilf.* ath fru. B *tilf.* fru seiger hann. [[3] AB *mgl.* [4] A styrkia. B striuka. [[5] A Osantrix kongs. B hans. [[6] AB *mgl.* [7] AB *tilf.* vid. [8] A *mgl.* [[9] AB *mgl.* [[10] AB med. [11] A *tilf.* Ode. B *tilf.* Oda. [12] A *mgl.* [[13] *sål.* Mb[3]. AB *mgl.* [14] B *tilf.* rijked. [[15] A ath hann hafui. Mb[3] *har* forra *for* forraða. [16] AB Osantrix kongur. [17] A *mgl.* B hannz rijke. [18] A Ode. B *mgl.* [19] *rettet for* Mb[3] æpt. [20] *rettet for* Mb[3] land. [[21] AB epter þat rædur Osantrix (B rædur Osantrix kongur) sinu riki og verda (B *mgl.* verda) þeir Milias kongur wel sätter. Ok hier epter drekkur Osantrix kongur brullaup (B *tilf.* sitt) til Ode (B Odam) og verda þeirra samfarer gódar. þau eiga dottur eina su hiet Erka su er allra meyia frijdust (B *tilf.* og hæverskust umm alla hlute).

[vpp haf Attila konungs.[1]

331[3] (39). Konu*n*gr heit*ir*[2] osið han*n* ræðr[3] riki um
frisl*and*. han er[4] rikr hofðingi oc mikill bæði at
l*on*d*u*m[5] oc lausa fe han*n* a .ij. sonu. heit*ir*[6] en
ællri ortnit[7] en [en yng*ri*[8] attila han*n* er[9] snemændis
mikill oc st*er*cr at afle goðr R*iddari* ahesti [milldr
af fe[10] [vitr oc agiarn. of | alla luti er han en*n* U 46
mesti[11] kaps m*aðr* þa er han*n* er[12] .xij. vetra gamall[13]
þa setr osið han*n* hofðin*n*gia [yv*ir* alla hofdingia.[14]
attila k*onu*ngr[13] riðr optlega [vt með[15] h*er* sin*n*
[ariki mil*ias* k*onu*ngs[16]. oc [v*ið* þat er[17] mil*ias* k*on*-
*u*ngr er œruasi at alld*ri* [en han*n* a œngan son
æpt*ir*[18] at u*er*ia hans riki[19]. þa g*er*ir attila mikin*n*
skaða a hans riki[20]. oc tecr[21] margar borg*ir* [ihans
l*an*di[22]. a þessi tið fær mil*ias* k*onu*ngr sott hættliga.
þa[12] heimt*ir*[23] han*n* t*il* sin hofðingia sina[24] oc rœð*ir*
f*ir*i*r* þeim [marga luti lœyniliga.[25] [oc harmar nu
þetta[26] meoc er[27] han*n* a | œngan son[28] at lata styra A 91
riki æptir sic. en hans dott*ir* [er nu[29] gipt norðr
ivillcina[30] l*and* oc hans magr osangt*ri*x[31] k*onu*ngr
[er nu[29] fearri at geta rikis sins. En [h*er*ra at*ila*[32]
[son osið k*onu*ngs[33] gengr nu meoc yv*ir* hunl*and*[34]

[[1] A 75. Capitule. B Cap. XLVIII. [2] AB er nefndur. [3] B hafde. [4] B var. [5] B lande. [6] A het. [7] A Ortun. B Ortunint. [[8] B annar. [9] B var. [[10] B fie milldur. [[11] A og vmm alla luti hin mesti ofur. B mykill madur umm alla hlute, og hinn meste. [12] A *mgl.* [13] AB *mgl.* [[14] A yfuer alla sina riddara. B jnnann hirdar. [[15] A vid. B med. [[16] A aa henndur Milias kongi. [[17] B med þvi ad. [18] A *mgl.* [[19] B *mgl.* [20] AB landi. [21] B vinnur. [[22] AB j Huna lanndi. [23] B kallar. [24] A *mgl.* B *tilf.* og vine. [[25] AB sina (B marga) leynda luti. [26] A *mgl.* [[27] B hellst þar umm ad. [28] A mann. [[29] B *mgl.* [30] A j Willtinus. B i Wilt. [31] AB Osantrix. [[32] B Attiliz kongur. [[33] AB *mgl.* [34] *sál.* Mb[3]. AB Huna lannd.

oc f*irir* þvi þikkizt han*n* sea[1] at riki [hunl*an*dz mun ganga[2] or hans ætt. oc þo[3] villdi h*ann* giarna at æignaðiz riki osang*trix*[4] k*onu*ngr. [oc fengi varit f*irir* attila. En af þessu*m* har*m*i oc m*eð* þui at han*n* hæv*ir* mikla sott þa andaz Milus k*onu*ngr han*n* er nu meoc harmaðr[5] [v*iða* of hunal*an*d[6] f*irir* þvi at han var[7] friðsamr[8] oc milldr af fe. oc hellt vel log mæðan han reð[9] huna l*an*di. (40). En er þetta spyʀ attila[10] son osið k*onu*ngs. at nu er dauðr Mil*ias* k*onu*ngr huna[11] þa stefn*ir* han*n* feolm*en*t þing oc [lætr koma t*il* sina vini. han[12] talar [nu langa tolu[13] hu*er*su uel[14] honum hæu*ir* gengit h*er*naðr ihuna l*an*di oc hu*er*su margar borg*ir* han*n* hæv*ir* vn*n*it Mb[3] 156 [i huna landi[15] | [af riki Mil*ias* k*onu*ngs[16]. oc u*m* þat su*er*r han at alldregi kemr han [fyʀ heim[17] iriki U 47 foður sins [adr en han hæv*ir*[18] vvn*n*it | allt huna-l*and*. oc at hans rœðu [v*ar* gorr mikill romr.[19] oc langa stu*n*d dags [v*ar* þat at allir lofoðu han f*irir* sina milldi oc rœysti. oc þat er han er ordin mikklv rikari en enir fyʀi hans frænðr hofðu v*er*ið[20]. (41). Nu er attila[21] tecin*n* t*il* k*onu*ngs yv*ir* h*er*enn[22]. oc gefa liðsm*enn*[23] honu*m* k*onu*ngs nafn. en han su*er*r þeim imoti rett oc[24] log. [oc þvi heitr han æn*n*

[1] AB vita. [[2] AB Hunalandz kann vera ath hverfi. [3] B þvi. [4] AB Osantrix. [[5] B og med þvi ad Milias kongur hafde hætta sott, andadest hann og er miøg harmdaude. A *har som* B Milias. [[6] A *mgl.* B umm alt Hunaland. [7] Mb[3] *mgl.* var. [8] AB *tilf.* kongur. [9] A hellt. [10] B Attilis kongur. [11] B *mgl.* [[12] A *mgl.* [[13] B langt um þad. [14] AB *mgl.* [[15] AB *mgl.* [[16] B þar. [[17] A fyrr. B *mgl.* [[18] A enn hann hafi. [[19] AB verdur (B vard) godur rómur og mikill. [[20] A var þat ath allur lydur lofar hann fyrer sina milldi og hreysti .og var nv vordinn miklu rikare enn hiner fyrre frændur hans. B lofudu aller hannz millde og rijke, og þat hann vard myklu hraustare enn hannz firre forelldrar. Cap. XLIX. [21] B *her og ofte* Attilis. [22] B allt Hunaland. [23] AB landsmenn. [24] A *mgl.*

annat sin*n*i at alldregi *ska*l han koma fyʀ iriki
fœður sins aðr en han hæv*ir* vn*n*it allt hunal*an*d[1]
[m*eð* sinu su*er*ði[2] allt riki þat er [att hæu*ir*[3] mil*ias*
k*onu*ngr. [mil*ias* k*onu*ngr hafði sin*n* hofuð stað þar
er heit*ir* uallt*er* borg[4]. En attila k*onu*ngr setr sin*n*
stað[5] þar er heit*ir* susa*m*[6]. [su er nu kolluð susack[7]
han g*er*iz en rikasti k*onu*ngr. þar v*ar* langa rið
[usætti mikit[8] imilli villcina[9] man*n*a. f*irir* þui at
osangt*rix*[10] [kongi þikker attila kongur hafa[11] fengit
þat riki[12] at h*er*naðe [er atti[13] hans drottning oða
oc f*irir* þat hen*n*ar fað*ir* m*ilias* k*onu*ngr. en att*i*la
k*onu*ngr helldr þvi riki ollu[14] er liɢr t*il* hunal*an*dz
sua at | osangt*rix*[10] k*onu*ngr fær hu*er*gi[15] | skatt af. U 48
Nu andaz osið k*onu*ngr[16] fað*ir* attila k*onu*ngs[17] oc B 52
hans riki tecr þa en ællri son hans ortnið[18] oc er
han*n*[19] nu k*onu*ngr | ifrisl*an*di han a æin*n* son [sa A 92
heit*ir*[20] osit han*n*[21] send*ir* han*n* t*il* attila k*onu*ngz
oc er han*n*[22] þar upp fœddr. osit er allra man*n*a
drengilegastr [oc vasklegastr.[23] han sætr a*ttila*
k*onu*ngr hofðingia innan hirðar yu*ir* marga[24]
ʀ*iddara* sina a þessa lund[25] stanða [rici langar
stu*n*d*ir*.[26]

[[1] AB epter þetta (B sijdann) fer Attila kongur herskilldi yfer allt Hunaland og aa margar orrostor aadur hann faai (A *tilf.* vnnit). [[2] B *mgl.* [[3] B hafde. [[4] A *mgl.* B *har* Villera borg *for* uallter borg. [5] AB hofut stad. [6] AB Susa. [[7] A enn nv er kollud Súsak. B *mgl.* [[8] AB vsætt. [9] A Willtinus. B Wilt. [10] AB Osantrix. [[11] *sål.* AB. Mb[3] k*onu*ngr þyckiz att afa. [12] Mb[3] *tilf.* er. [13] Mb[3] *tilf.* hæv*ir*. [[14] AB *mgl.* [15] B ei. [16] B *mgl.* [17] A *mgl.* [18] B ortuint [19] A *mgl.* [[20] AB er het. [21] B þann. [22] A *mgl.* [[23] AB *mgl.* [24] B *mgl.* [25] A leid. [[26] A rikinn lánnga stunnd. B rijke umm hrijd.

[þonorð attila k*onu*ngs.[1]

332[3] (42). Þat er æitt sin*n* at A*ttila*[2] k*onung*r kallar t*il* sin sin*n* frænda osið. oc [sæg*ir* at han vill[3] senda han*n* norðr [i uillcinal*and*[4] [afund osangt*ri*x k*on*-*u*ngs. þe*ir*a ærenða at biðia[5] dottur hans[6] [ærka t*il* handa attila k*onu*ngi[7] oc t*il* [þe*ir*rar farar[8] [fær attila k*onu*ngr[9] an*n*an hœfðingia [sa var hertugi[10] [in*n*an hirðar yu*ir* R*iddarum* attila k*onu*ngs[11] sa heit*ir* Roddolfr. oc þeim[12] t*il* fylð*ar*[13] fær [attila k*onu*ngr[14] .xx. Riddara [þa er vald*ir* eru af[15] hirð hans at kurteisi oc hœv*er*sku. oc hu*er*r hæu*ir* .ij. sueina uelbuna.[16] oc er nu þessi f*er*ð buin alluegliga[17] f*irir* allra luta sak*ir*. osið oc roddolfr riða alla sina leið [þar t*il* er þe*ir* koma iuillcina l*and*[18] oc fersk þeim vel. þe*ir* hitta osangt*ri*x[6] k*onu*ng [j svjðioðu[19] h*ann* fagnar [vel sendim*onnum* utlenzkra k*onu*nga[20] oc [vill vita[21] œrendi þe*ir*a þo at attila[22] k*onu*ngr u*œr*i hans ovin. osit sæg*ir* o*sangtrix*[23] k*onu*ngi oll þe*ir*a[24] œrendi [oc sæg*ir*[25] at Attila k*onu*ngr vill fa dottur han*s*[26] erka.[27] En þessu mali tecr[28] o*s*-*angtrix*[6] k*onu*ngr [æ*igi* lett[29] oc sæg*ir* at Attila
U 49 k*onu*ngr [hæv*ir* rent han*n* sinu riki oc han*n* | hæu*ir*

[[1] A 76. Capitule. B *mgl.* [2] B *her og ofte* Attiliz. [[3] B seigest vilja. [[4] A i Willtinus land. B til Willtinuz landz. [[5] B þess erindiz (!) [6] AB Osantrix. [[7] B sjer til handa Erckam. [[8] AB þessarar ferdar. [[9] B velur hann. [[10] *sål.* A. Mb[3] sa heit*ir* hertnid. B *mgl.* [[11] A jnnann hirdar. B *mgl.* [12] B *tilf.* badum. [13] *sål* Mb[3]. [[14] B hann. [15] A *tilf.* allri. [[16] B og voru aller vel valder af hannz ferd (!), og huør eirn hefur ij sveina. [17] AB vegligha. [[18] A j Willtinus land. B til Wiltjna landz. [[19] B *mgl.* [[20] A þeim vel. B vel sendemonnum utlendsk kongs. [[21] A vill hann heyra. B beira må hann. [22] B Attilis. [23] A Osantrix. B *mgl.* [24] AB sin. [[25] AB *mgl.* [26] Mb[3] *har* han. [27] B *mgl.* [28] A tok. [[29] B þunglega.

gorz mikill ovin uillcina man*na*[1]. en [osangt*rix* k*on*-*u*ngr[2] seg*ir* at sendim*enn* skulu v*er*a vel ko*m*nir. [oc þa rið v*era*[3] er þ*eir* vilia [dualz haua[4]. en er[5] osið oc Rodolfr sea at æcki [man v*er*ða[6] þ*ei*ra ærendi. þa [vilia þ*eir* nu heim riða oc sua g*er*a þ*eir*.[7] [en er þ*eir* riða heim þa rœða[8] þ*eir* sin a millu*m* at [œngua kono hofðu þ*eir* set iamvæna[9] sem erca. oc þui nest [b*er*ta hen*nar* systir[10] [aðra dottur o*sangtrix* k*onu*ngs.[11] [Nu kemr osit oc rodd-olfr heim oc sægia attila k*onu*ngi sina ferð. hv*er*su farit hæu*ir* oc hu*er*su osangt*rix* k*onu*ngr tok sein-lega hans œrendi þ*viat* han*n* mu*n*i vilia gefa sina dottur A*ttila* k*onu*ngi.[12] (43). Nu send*ir* A*ttila* k*on*-*ung*r orð [margreifa roðingeir. er ræðr[13] f*ir*ir borg þ*ei*ri er heit*ir* bakalar. han*n* er mestr hofðingi iriki[14] a*ttila* k*onu*ngs. [En er | margreifi ke*m*r t*il* A 93
susa*m* a fu*n*d a*ttila* k*onu*ngs[15]. þa sæg*ir* a*ttila*[16] k*onung*r at han*n* vill senda han*n* norðr i villcina-l*an*d[17] afund o*sangtrix*[18] k*onung*s at biðia dott*ur*[19] hans Erkam til hannda Attila[20] kongi. Enn ef hann vill synnia oss sinnar dóttur [og gera þa svivirding til waar þa skalltu ekki þvi leyna ath hann bui[21] sik og sitt riki [fyrer Huna her.

[[1] A hafdi setst i hans riki og hann hefuer giert mikit ofriki Willtinus monnum. B hefur sokt i hannz rijke. [[2] A *mgl.* B Osant. k. [[3] AB þa hrid. [[4] A þar hafua dvalist. B þar dveliast. [5] A herra. B hert. [[6] A verdur. B má verda. [[7] A rida þeir heim ath sinne. [[8] A ok aadur þeir koma i Susa tala. B og þeir rijda heim, ræda. [[9] A alldrei sau þeir konu jafnfrída. B øngvø komu þeir a leid, og j annann stad ad alldrei sau þeir jafnfrijda konu. [[10] A hennar syster Herat. B hennar systur. [[11] A *mgl.* [[12] AB *mgl.* [[13] AB einum hofþingia sa hiet margreifi Rodingeirr er ried. [14] A i ollu riki. [[15] B *mgl.* [16] AB *mgl.* [17] A Willtinus lannd. B Wiltijnaland. [18] AB Osantrix. [19] *her mangler et blad i* Mb[3]; *lakunen udfyldes efter* A *med varianter fra* B. [20] B Attilis. [[21] B þa má hann bua.

77. Capitule.[1]

333.[a] Margreifi Rodengeirr fer[2] nu [þar til ath hann kemur j Willtinus lannd. hann hefuer med sier LX riddara og marga sveina[3]. ok er honum vel fagnad [huar sem hann kiemur[4] fyrer þvi ath hann er allra hofþingia frægstur og winsælstur wmm oll lond og mest af milldi er hann [hefver wmm fram hvern mann. Allra manna var hann fræknastur i turnreid[5]. ok er hann kemur j Willtinus lannd þa hitter hann Osantrix kong. [kongur tok vid honum forkunnar vel sem vert var og geyrer[6] weitslu rikulega [og bydur til sinumm morgumm vinumm.[7] (44). ok er[8] þessi weitsla hefer stadit iij daga þa mællte margreifi Rodingeirr[9] til Osantrix kongs þier werdit ath heyra ordsendingar þær er komnar eru til yduar vr[10] Huna lanndi. Hinn
U 50 riki Attila[11] kongur | [hefuer senndt[12] qvediu Osantrix kongi og[13] bad Gud hialpa ydur og ydru ríki. ok þat med ath hann vill fa ydvarar dottur Erkam wid[14] sua miklu fee og metnade sem bædi somer ydur og [suo honum.[15] Enn þat vill hann ydur launa [bæþi i fe-giøfumm[16] og annare winattu. og stenndur nv hans riki med mikilli tign wmm allt Huna lannd. ok hann er nv allra konga frægastur. þa svarar Osantrix kongur. Þu ert gódur hofþingi [margreifi Rodingeirr[17] og fer wel med ordsending þins herra [Attila kongs.[17] Enn þat þikkir oss[18] vndarligt ath Attila[19] kongur er suo diarfur ath hann þorer ath bidia vorrar dóttur þar er hann tok ath hernadi vart riki og af þessu[20] einu maa hann

---

[[1] B ut med her j móte oss. Cap. L. [2] B rijdur. [[3] B alla sina leid. [[4] B allstadar. [[5] B hafde ummframm alla menn adra. [[6] B og tekur hann vel vid honum og giører j mot honum. [[7] B *mgl.* [8] A *mgl.* er. [9] B *mgl.* [10] B af. [11] B Attilus. [[12] B sende. [13] B *mgl.* og. [14] B med. [[15] B henne vell. [[16] B med storumm giøfum. [[17] B *mgl.* [18] B mier. [19] B Attilus. [20] B þvi.

metnad faa. enn hans fader Osid var litill kongur og ei
[er hans ætt suo gøf-|-ug sem werit hafua[1] Ruzi menn A 94
wárer frænndur. Huar fyrer[2] skal ek virda hann suo
mikils ath[3] gefa honum [mína hina føgru[4] dóttur Erkam
er ek ann meira enn miklumm[5] luta mins rikiss. [Nu
fari þier i fridi yfer allt vart land og wered med oss
welkommner. Enn[6] Attila kongur aa aungva vaan ath
ek [gipta honum mina dottur Erkam[7]. Nu svarar
[margreifi Rodingeirr. Herra sagdi hann þat[8] | ætladi B 53
Attila kongur ath [hann senndi oss ath wier mundum
reka hans eyrendi sem hann mællti og suo skal wera.
Attila kongur er mikill hermadur og hann aa marga
fræga riddara og margar þusunder riddara þeirra er
gott þikkir[9] at berriast[10] ef þier vilied ei gipta Attila[11]
kongi [ydra dottur[12] þa er þess[13] waan ath hann mun[14]
giera mikinn skada aa ydru riki og vered vid þui
búner ath hann mun[15] eyda yduart land huort er hon-
um edur ydur verdur [þess audit ath sigra annann[16].
Nu svarar Osantrix kongur hlæianndi[17] þu margreifi
Rodingeirr[18] ert godur dreingur[19]. Suo rekur þu þitt
eyrendi sem þier er bodit og einga sok skalltu af oss
hafua fyrer þetta enn[20] þinn herra Attila[21] kongur
komi [hann i Willtinus | land sem fyrst[22] med sinn U 51
her [hann hrædunnst vier[23] alllítt ok þat [seiger hann[24]
aadur hann kiemur aptur ath Willtinus[25] menn eiga[26]
snorp sverd og stinna skiolldu og hardar brynniur og

[[1] B hafa hannz ættmenn vered gøfuger sem. [2] B eftter þa. [3] B og. [[4] B vora bestu. [5] B mesta. [[6] B þar fyrer meigi þier j fride fara og. [[7] B giefe honum vora dottur. [[8] B margreifinn þess. [[9] B senda oss ad hannz erinde skillde afrekast, enn hann a so marga riddara og er so mykill hermadur ad honumm þiker gott. [10] B *tilf.* og. [11] B Attiliz. [[12] B meyuna. [13] B *tilf.* ovijz. [14] B mune. [15] B *tilf.* rejna sijna riddara og. [[16] B meira sigurz auded. [17] B og sagde. [18] B *mgl.* [19] B riddare og. [20] B *tilf.* þo. [21] B Attilis. [[22] B med(!) Wilt. land. [[23] B þa hrædunst vær hann. [[24] B skal hann seigia. [25] B Vilt. [26] B eige.

goda hesta og ei [eru þeir later[1] ath berriast. Nu fer [margreifi Rodingeirr[2] aa brott enn Osantrix kongur gefur honum[3] godar giafver enn hann ridur nv alla sína leíd til þess er hann kiemur i [Susa aa funnd[4] Attila kongs og seiger honum alla sina ferd ok[5] sua ath einngi waan er aa ath Osantrix kongur [muni faa honum[6] dottur sína. (45). [7]Nu er Attila kongur heyrer [þessi tiþindi þa sender hann bod vm allt sitt riki enn honum safnast her og vill hann rida j Willtinus lannd ath[8] hefnna sinnar svivirdingar. ok [er Attila kongur rídur vt af Susa[9] hefuer hann fimm þusunndrud[10] A 95 riddara [og míkinn her annann og ridur hann vid[11] | þenna her nordur j Willtinus[12] lannd [brenner hann og ræner huar sem hann fer.[13]

Þa kiemur igegn honum med sinn her [Aspilias risi. þa verdur[14] mikill bardagi [aadur lietti[15] koma Willtinus[16] menn aa flotta og aadur hafua þeir láted .v.c. manna og nv rekur Attila kongur þennan flotta allt[17] i Willtinus[16] lannd [þa flyr Aspilias risi og Eddgeir[18] hans broder i austur riki. enn Widolfur Mittrimstanghan[19] og Aventrod broder hans flýia aa fund Osantrix kongs. enn Attila[20] kongur tekur allt lausa fee Aspilias[21] ok mikit herfáng[22] annad.

Ok er Osantrix kongur spyr ath Attila[23] heriar i riki hans þa safnar hann her samann og fer i giegn [honum ok er hann kemur svdur i Jotland þa hefuer U 52 hann x þusunnder | riddara og mikinn her annann og

---

[[1] B er þeim leidt. [[2] B margreifinn. [3] B henne(!) [[4] B susam til. [5] B *mgl.* [[6] B giefe honum Erkam. [7] B *tilf.* Cap. LI. [[8] B þetta safnar hann her umm allt sitt rijke og rijdur sijdann j Wilt. land og vill. [[9] B nu. [10] B þusund. [[11] B hann rijdur med. [12] B Wiltijna. [[13] B *mgl.* [[14] B Aspiliam kongur med sinn her, og verdur þar. [[15] B og. [16] B Wilt. [17] B langt. [[18] B og flyr nu Aspilia kongur og Elldgeir. [19] A har Mitt'. B *mgl.* [20] B Attiluz. [21] B *tilf.* kongs. [22] B fie. [23] B Attiluz kongur.

vill nu berriast vid Attila kong[1]. enn Attila kongur rídur[2] vndan svdur[3] i Huna lannd enn Osantrix kongur ridur epter honum [med allann sinn her. Nu er Attila kongur kemur þenna tíma aa[4] þann skogh [er liggur[5] milli Danmerkur ok Hunalandz þa slær hann sinumm landtiolldum og vill bida hvart Osantrix kongur vill rida [ut af[6] sinu riki i Hunaland.

[78. Capitule[7].

334[a] (46). Enn Rodolfur enn godi riddari [hiellt niosn[8] aa skóginumm. þa[9] er Osantrix kongur kemur [þar med sinn her stodvar hann herinn og lætur[10] slaa þar sinumm landtiolldumm. Nu er Rodolfur [verdur varr þessa tiþinda þa ridur hann aptur til hers Attila kongs og fær[11] sier .ccc. riddara alvapnadra þa tok [ath nátta og var myrkt naaligha. Nu[12] ridur Rudolfur [vid sina menn aptur yfuer[13] skoginn og [hitter vid skoginn wardmenn[14] Osantrix kongs xij samann og drap[15] þa alla. ok nv rida þeir i landtiolld Osantrix kongs og blaasa ollumm sinumm lvdrumm og drepa allt þat er fyrer þeim verdur bæþi menn og hesta. [þa hefuer Rodolfur og hans felaghar giort mikinn skada[16] aa herinumm og [er hans ofurefli mikit vid ath eiga þa[17] ridur hann [brott og aptur aa[18] skóginn. og nv kannar hann sína | menn og hefuer hann halldit A 96 [þeim ollumm[19] og ei eru þeir miok sárer. Enn drepit[20] af Osantrix kongi fimm hundrut | manna. [Nu ridur U 53

[[1] B Att. k. [2] B fer. [3] B *mgl.* [[4] B og sem Attil. k rijdur j. [[5] B sem verdur. [[6] B ur. [[7] B *mgl.* [[8] B helldur vørd. [9] B og. [[10] B ad skogenumm, lætur hann. [[11] B veit þetta, lætur hann fara med. [[12] B miog til ad dimma af nottu, og sijdann. [[13] B afttur i. [[14] B verdur var vid vøkumenn. [15] B drepur. [[16] B og giøra mykinn oskunda. [[17] B sijdann. [[18] B afttur i. [[19] B øllum sijnumm monnum. [20] B *tilf.* hafa þeir.

Rodolfur aptur til hers Attila kongs og sagde[1] honum alla sína ferd. [Attila kongur bidur[2] hann hafa fyrer Gudz laun og [lietst þetta sama skilldu launa honum wel. Epter þat[3] fer Attila kongur heim i Swsa. enn Osantrix kongur[4] heim aptur i sitt riki [og skiliast ath svabunu.

79. Capitule.

335[a] (47). Þa er Attila[5] kongur hefuer verit heima [i Svsa þa er þat eitt sinn ath Rodolfur hertugi geingur[6] fyrer hann og mællti. Herra, einnar bænar wil ek ýdur bidia ath þier gefid mier .ccc. riddara til einnrar ferdar og suo mikit gull ok silfur sem ek þikkiunst þurfua [til þessarar ferdar[7]. Attila kongur svarar[8]. Hvert villtu fara er þu þarft suo mikit lid. [þa svarar Rodolfur hvoriu[9] skipter ydur hvert ek ætla[10] enn [ef ek kiem ei apttur þa er[11] lidner eru iij wetur þa man ek vera daudur. enn Attila kongur [lietst vilia[12] faa honum slikt er hann beiddi[13].

Nu fer Rodolfur med .ccc. riddara vt af Swsa og [snyr aa[14] leid nordur til Willtinus[15] landz. ok nv eru þeir komner i einn skóg vbygdann og slaa þar sinumm landtiolldumm og er þeir hafua þar dvalist eina natt þa kallar [Rodolfur aa tal vid sik[16] alla sína menn og sagdi sua. þessi mørk er vbygd og hier [er eingra manna ferd[17] i naand. her skulu þier dveliast [miner
C 54 menn[18] | og gera ydvr hús þar[19] til er ek kiem [til yduar. Enn[20] þetta gull[21] og silfur er ek sel[22] ydur

[1 B og rijda sijdann aptur til Attilis kongs og seigia. [2 B Att. kongur bad. [3 B eg skal þier vel launa. sijdann. 4 B *tilf.* fór. [5 B vid so bued. Cap. LII. Nu er Attiluz. [6 B
B 54 litla hrijd geingur Rodolfur | hertogi. [7 B *mgl.* 8 B spurdi. [9 B riddarinn seiger herra, ei. 10 B fer. [11 B kome eg ei afttur adur. [12 B vill. 13 B beider. [14 B sijna. 15 B Wilt. [16 B riddarinn. [17 B ero øngvar mannferder. [18 B *mgl.* 19 B þangat. [20 B ad finna ydur. 21 B *tilf.* allt. 22 B fæ.

skulu þier hallda ydur ath vistum [og klædumm og dryck wel og kurteisligha og senndit menn ydra i herud ath kaupa þat er þier þurfit ath hafua. Enn ef ek kem[1] ei til yduar [þa er lidner eru iij wetur[2] þa [fari þier[3] heim og seigit Attila[4] kongi ath ek man þa[5] vera daudur. [þa tekur hann[6] sier siþann høtt og einn hest og ridur [nv j Willtinusland[7] nefnist [Sigifrid þat kollumm vier Sigurd. (48). enn fraa hans ferd er ekki ath seigia aadur hann kom til Osantrix kongs. ok nv er hann kiemur til kongs hallar[8] bidur hann sier leyfuiss inn | ath gánga i hallina. hann er gamall A 97 madur ok vskygn ok hefuer siþann høtt suo ath [naaligha maa ekki[9] sia i hans [andlit.

80. Capitule.

336.[a] Nu er[10] hann kiemur fyrer kong fellur hann til fóta honum og mællti. Herra Osantrix kongur fyrer Gudz saker veit mier miskun[11] fyrer yduarn kongdom. þa svarar Osantrix kongur. hver ertu edur hvert skalltu fara, eda huadann komtu. [þu mæler sem vviner varer. hvi[12] ertu hier kominn. Rodolfur svarar. herra, ek er fæddur j Húnalande.[13] þar aa ek frændur ok rikur | Mb[3] 157 [14]m*aðr* var ec oc sua min*n* faðir. ec heiti Sigurdr[15] oc hævi ec flyit mitt riki f*irir* minu*m* ouinu*m*. Osangt*rix*[16] k*onu*ngr suarar þu [ert hynskr at ætt oc þin vœxtr er[17] þvi[18] likastr sem þu [mvn*ir* v*era*[19]

[[1] B enn kome eg. [[2] B ad lidnumm 3 vetrumm. [[3] B farid. [4] B Att. [5] B *mgl.* [[6] B han fær. [[7] B sijna leid j Wiltina land, og. [[8] B Sigfridur, af ferdum hannz var ecke sagt, firr enn hann kiemur til hirdar Osantrix kongs og þar. [[9] B ei má. [[10] B augu, og sem. [11] B *tilf.* og. [[12] B og þvi. [13] *sål.* B. A Ruzia landi. [14] *her begynder igen* Mb[3] *efter lakunen.* [15] A Sigifrid. B Sigfridur. [16] A *mgl.* B Osantrix. [17] A være. [[18] B þike mier. [[19] A munder vera. B siert.

roddolfr. [Att*ila* k*onung*s m*aðr*[1] er [uan. i. dag a
oss sua[2] mikin*n* skaða [at han*n* drap a æinu*m*
uelli .d. man*na*.[3] oc ef han mætta ec [hondu*m* taka[4]
U 55 skylldi [han*n* hanga[5] f*irir* min*n*i borg. þa | suarar
Sigurðr[6] alldregi v*ar* vel með okr att*ila* k*onu*ngi.
ec v*ar* m*aðr* [mil*ias* k*onu*ngs[7] oc atta ec [m*er*
.iii.[8] brœðr aðra[9]. En att*ila* k*onu*ngr hæ*n*gdi æin
þ*ei*ra en annan drap han*n* með su*er*di oc en þriðia
særði han*n* oc la sa æn*n* isaru*m* er ec [reið i brœt.[10]
oc ueit ec æ*igi* huart han*n* mu*n* bana fa [eða æ*igi*[11].
en [æpt*ir* þat[12] drap ec f*irir* honu*m* hundrat man*na*
oc brenda ec hans bu .v. þa[13] flyða ec af[14] huna
l*an*di. þa suarar[15] k*onung*r þat v*ar* [þinn dreng-
skapr[16] oc haf[17] f*irir* Guðz lavn. oc v*er* t*il* var vel
kominn. oc ef [þetta er satt er þu sæg*ir*.[18] þa s*ka*l
ec gefa[19] þer [jarlldo*m* oc[20] sua mikit riki sem þv
villt sealfr.[21] þa suarar Sigurðr[22] [h*err*a h*er*[23] vil ec
v*er*a nockora vetr[24] i þin*n*i[25] hirð oc ef þin*ir*[26] m*enn*
eru v*ið* mic vel oc þicki m*er* h*er*[27] gott. þa vil ec
þetta þeckiaz. þetta þikcir k*onu*ngi vel mællt [oc
vill sua v*er*a lata[28]. oc þar duelz han*n* .ij.[29] vetr oc
A 98 a allri þessi stundu hæv*ir* han æcki[30] mællt[31] v*ið* |
U 56 erca k*onung*s dottur. | (49). [32]þa ko*m* t*il*[33] k*onu*ngs

[[1] A *mgl.* [[2] AB mier (B oss) vann einn (A *tilf.* sua). [[3] B *mgl.* [[4] B fa. [[5] A egh hann haanga laata. B hann hanga uppe. [6] A Sigfrid. B Sigfridur. [[7] B hanns. [[8] AB iiij. [9] B *mgl.* [[10] A fór þaþann. [[11] AB *mgl.* [[12] B sijdann. [13] B og eftter þad. [14] A brott af. B ur. [15] AB *tilf.* Osantrix. [[16] A til dreingskapar er þu gerdir. B þinn dreingskapur er þu so giørder. [17] A tak. [[18] B þu seiger satt. [19] A faa. [[20] B *mgl.* [21] AB hafua. [22] A Sigfrid. B Sigfridur. [[23] A herra B hier. [24] B hrijd. [25] AB ydvarre. [26] B ydrer. [27] AB *mgl.* [[28] B *mgl.* [29] A þria. [30] A alldrei ord. B ei ord. [31] B talad. [32] A *tilf.* 81. Capitule. B *tilf.* Cap. LIII. [33] AB *tilf.* Osantrix.

æin*n* k*onu*ngr utan [af suaua landi[1]. sa [het Nordung. hann[2] feʀ at biðia [erca dottur *osangtrix*[3] k*onungs*[4] han*n* er rikr k*onu*ngr. þessu mali fylg*ir*[5] meoc h*er*tnit jarll oc h*ir*d*ir* brod*ir* hans. Norðu*n*gr er mikill þ*ei*ra vin. osa*n*gt*ri*x[6] k*onung*r tecr þessu mali vel ef þat er rað hans dott*ur* oc[6] lætr | g*er*a B 55 ueitzlu mikcla oc uegliga mæða*n* norðu*n*gr k*onung*r duelsk m*eð* honu*m*. En erca k*onungs* d*ottir* sitr i æinu*m* kastala. þar [er alldregi s*ka*l t*il* hen*n*ar[7] karllm*aðr* ko*m*a oc v*ar*[8] þar m*eð* hen*n*i .xl.[9] tigi*n*a[10] meyia. Nu mæl*ir* osa*n*gt*ri*x[6] k*onu*ngr v*ið* Sigurð[11] vin sin*n*. þu hæu*ir* u*er*et i minu[12] riki .ij. uetr. þu ertt m*aðr* vitr oc goðr drengr truly*n*dr oc rett orðr. ec vill þic senða at hitta[13] mina dott*ur* erca [i hen*n*ar kastala oc sægia[14] at norðu*n*gr k*onung*r biðr hen*n*ar. oc rœða[15] f*ir*i*r* hen*n*i hu*er*su hon vill taka hans mali. osa*n*gt*ri*x[6] k*onung*r oc norðu*n*gr k*onung*r sitia uti a[16] borgar vegginu*m* þa er þetta er[17]. (50). Sigurðr[18] geng*r*[19] at k*onungs* boði t*il*[20] [k*onu*ngs dott*ur*[21] oc biðr ser[22] upp luka[23] kastalan*n*. En er k*onu*ngs dott*ir* veit at þetta[24] [*er* *s*endim*aðr*[25] hen*n*ar fœður. þa tecr hon vel v*ið* honu*m* oc biðr han vel komi*n*. oc spyr[26] hv*er*t[27] œre*n*di han a þangat. [oc æn*n*[28] mællti hon þu munt v*er*a vitr m*aðr* oc listugr.[29] Engi m*aðr* hæv*ir* sa[30] v*er*ið m*eð* minu*m* fæðr [tuæn*n*a .xii.

[[1] A af Svava. B ur landumm. [[2] *sål.* AB. Mb[3] *mgl.* [3] A Os. [[4] B kongs dottur. [5] A fylgia. [6] AB Osantrix. [[7] B skal alldrei. [8] A er. B voru. [9] AB lx. [10] B tijennbornra. [11] AB Sigfrid. [12] B voru. [13] B tala vid. [[14] AB og seg (B *tilf.* henne). [15] A ræd vmm. B ræd. [16] B hia. [17] AB *tilf.* tidinnda. [18] AB Enn Sigfrid. [19] *rettet for* Mb[3] geng. [20] AB *tilf.* kastalans [[21] A *mgl.* [22] A *mgl.* [23] AB laata. [24] AB þessi. [[25] *rettet for* Mb[3] endim*aðr.* [26] *sål.* AB. Mb[3] sægi. [27] A hver. [[28] A þa. [29] B lijflegur. [30] A sia.

U 57 manaði[1] er [sua havi at far*it*[2] sem þu | er æcki uetta hæv*ir* forvitnaz næma nytt æitt. oc yðr er lofað[3] oc alldregi ko*m*ttu auart tal [þessa rið er þu hæu*ir* h*er* v*er*it.[4] þa suarar Sigurðr.[5] fru þat er æcki tit i[6] uaru l*an*di. at m*aðr* fari [afund drottningar sin*n*ar[7] sið eða sne*m*a [oc alldregi næma sealfr[8] k*onu*ngr lofi[9]. oc æcki skulu utlenzcir[10] m*enn* tala v*ið* tignar meyiar. þa[11] kurt[12] na*m* ec i huna l*an*di. en f*irir* þvi at sealfr k*onu*ngr [sendi mic[13] t*il* tals v*ið* yðr. [oc skulu*m* v*ið* tala lœynða luti[14] Nv mællti[15] erca t*il* sin*n*ar systur b*er*ta[16]. gac[17] ut af kastalanu*m* oc allar þer oc skulu v*it* .ij. [h*er* v*era*. oc s*ka*l han*n* sua sitt œrendi reca[18] [v*ið* mic[19]. [sigurðr suarar[20] fru[21] gongu*m* ut i [grasgarðen oc er þat mycklu kurteisligra[22] oc taulu*m* þar[23] [ockra rœðu.[24] þviat k*onu*ngr sitr asinu*m* borgar ueG. oc [ma han*n* þa[25] sea huat v*it* hofu*m*z at. en þo [ma ængi[26] næma ockur orð[27]. þa grunar ængi m*aðr*[23] huat [utlænzkr[28] m*aðr* talar v*ið* k*onu*ngs dottur[29] [eða hv*er*t mitt œre*n*di v*ar* hingat.[30] Nu svarar erca vist erttv

[[1] A ij aar. [2] *rettet for* Mb[3] fart. [[3] A suo færi sem þu ath ekki vætta forvitnadist nema þat er ydur er lofuad. B ecke forvitnadest umm mig nema þu. [[4] A her til. B *mgl.* [5] AB Sigifrid. [6] A aa. [[7] B til sinna drottninga. [[8] A nema. [9] AB senndi hann. [10] AB vtlender. [11] A þessa. [12] B kurteise. [[13] A hefver mik sendt. [[14] A
A 99 skulu vid þui tala | leýniligha sua ath einger menn see vid. B og skulum vid tala leinelega. Cap. LIV. [15] A *tilf.* jungfru. B *tilf.* fru. [16] A fru Herat. B Herad. [17] A *tilf.* hegat og. [[18] B tala a medan hann flytur sitt erinde. [[19] A *mgl.* [[20] AB Sigifrid mællti. [21] AB *tilf.* wid skulum gera annad ráad miklu fegra. [[22] AB þinn (B ydar) grasgard. [23] B *mgl.* [[24] AB okkar eyrendi fyrer. [[25] A maa hann. B mun hann. [[26] AB mun hann ei (A *tilf.* ath heldur). [27] AB *tilf.* enn. [28] B utlendur. [[29] A wtlendir menn tala vid þigh. [[30] AB *mgl.*

kurteiss R*iddari* oc þu namt goða[1] list aunga allðri. þa kallar [erca asina systur b*er*ta at hon taki[2] .ij. hœgendi oc leGi[3] ut i apalldrs garðin. | (51). oc U 58 [nu ganga þav[4] ut oc sætiaz[5] und*ir* .i. fagrt tre En osa*n*gtrix[6] k*onung*r oc norðu*n*gr k*on*u*n*gr sea huar þau sitia. nu | eru allar mœygiar gengn*ar* Mb³ 158 brot [fra þei*m*[7]. nu mællti Sigurð[8] fru nu skalltu [hengat sea er[9] ec tec ofa*n* min*n* hœtt. Ec sueik[10] karlla ec sueik[10] konur. ec sueik norðu*n*g k*onu*ng. ec sueic[11] Osa*n*gt*r*ix[6] k*onung* oc ek [hævi svikit[12] þic fru. Ec em[13] eigi sigurðr[14] helldr em ec h*er*tugi[15] Roðolfr. Att*ila* k*onung*s m*aðr*. han*n* hæv*ir* mic sendan t*il* þin at þu g*er*ir sua vel f*irir* þina kurteisi attu [lof*ir* han*n* þin*n*[16] h*er*ra. oc tac[17] han þer t*il* man*n*z. oc v*er* hans iungfru[18]. þa man*n* han*n* gefa þer [sonu oc[19] marga[20] R*iddara* kurteisa. storar borg*ir* mikit gull [oc silfr[21]. oc gullsaumaðan[22] purpura skalltu draga oc allar þinar [mœygiar oc[23] fylgis konur skulu u*er*a tiginbornar oc [draga gullsaumat[24] pell. rik*ir* h*er*tugar skulu hallda klæðu*m* þinu*m*[25] en sealf skalltu u*er*a drottn*ing* mest iallri[26] v*er*olldun*n*i. nu suarar erca af miclu*m* moði oc reiði oc kallar. Min sœta syst*ir*[27] hœyr nu [ærendi þessa man*nz*[28] han*n* er æigi Sig*ur*ðr[29] hellðr Roddolfr h*er*tugi[30] Att*ila* k*onung*s

---

[1] AB mikla. [[2] AB hun aa eina sina mey (B *tilf.* og) bad hana taka. [3] AB leggia. [[4] B mun ganga þangat. [5] AB *tilf.* nidur. [6] AB Osantrix. [[7] B *mgl.* [8] *sål.* Mb³. AB Sigifrid. [[9] B higgia ad, lijttu a. [10] AB svík. [11] AB hefuer suikit. [[12] AB svik. [13] B heite. [14] AB Sigifrid. [15] A *mgl.* B riddare. [[16] AB lofa minn. [17] B taka. [18] A frw. [[19] AB *mgl.* [20] A mega. [[21] A *mgl.* B og gersemar. [22] B *mgl.* [[23] B *mgl.* [[24] *sål. rettet.* Mb³ dragillsaumat. AB draga gullofinn (B gullofid). [25] A *tilf.* vpp. [26] AB i. [27] AB *tilf.* Herat. [[28] B tijdinde, þesse | madur. [29] AB B 56 Sigifrid. hann er. [30] AB *mgl.*

ma*ðr*. [oc han*n* sueic[1] mic[2] oc [han*n* sueic[3] min*n* A 100 foður. Gakc | [4] æpt*ir* minu*m* fæðr oc sæg honu*m*[5] þessi tiðænði. at[6] [han*n* s*ka*l skiot drepa f*irir* þui at han drap .v. h*undrað* man*na*[7] f*irir* minu*m* fæðr. oc f*irir* þat sama skal han*n* nu[8] skiott[5] uppi hanga. þa suarar roðolf[9] *ger* helldr sem ec bið far m*eð* m*er*. oc v*er* kona attila[10] k*onu*ngs [oc hans drottn- U 59 *ing*[11]. En [en unga b*er*ta | yður[12] syst*ir* s*ka*l v*er*a min kona. þa suarar b*er*ta[13] oc mællti v*ið* erca. fru þu ert k*onu*ngs barn oc skalltu æ*igi* rœgia [mane*n* er[14] han*n* ko*m* a þitt ualld af[15] trunaði þat er yður tign. lat[16] han fara i brœt hu*er*t er han*n* vill. eða huat sagd*ir* þu .i. sin*n* syst*ir* erca[17] sua at ec hœyrða [hu*ar*t æ*igi* þetta[18]. En helgi Guð i himnu*m*[19] ueittu m*er* þetta[20] at ek v*er*da[21] drottni*ng* hunal*an*dz. oc drottni*ng*[22] attila k*onu*ngs. mun þu nu þat sama. nu hæu*ir* Guð ueitt þer þat[23] er þu batt. eigi skalltu rœgia [ut lenzkan[24] man*n*. þu s*ka*lt v*er*a drottni*ng* [hunal*an*dz en rikasta[25] oc ek vil fara með þer. oc aðr en [b*er*ta haui[26] mællt[27] sitt œrendi. þa vill Roddolfr upp standa oc ganga ibrot [þvi at han*n*[28] hygr at erka[29] muni[30] segia [fæðr sinu*m*. sva sem[31] hon het. Nu kallar ho*n* hœyr nu [godr drengr[32] Roðolfr [oc hu*er*f[33] aptr

---

[1] A hefuer svikit. [[2] B *mgl.* [[3] AB svikit hefuer hann. [4] AB *tilf.* nu. [5] A *mgl.* [6] AB ok. [7] A riddara. [[8] B mun hann. [9] *sål.* Mb[3]. [10] B Attiliz. [[11] A *mgl.* [[12] AB jungfru Herat þin. [13] AB Herat. [[14] AB mann. [15] A med. B ad. [16] B ad lata. [17] AB *mgl.* [[18] B *mgl.* [19] B *tilf.* uppe. [20] AB þath. [21] B sie. [22] A *mgl.* [23] B *tilf.* sama. [[24] AB vtlendann. [[25] A Attila kongs og Hunalanndz. B Att. kongs. [[26] AB Herat hafdi. [27] B talad. [[28] A *mgl.* B og. [29] A *tilf.* drottning. [30] A mun. [[31] AB kongenum sem (B þad er). [[32] A godi win. B gode riddare. [[33] A hverf. B snu.

oc far æ*igi* ibrot[1]. Ec vil[2] v*era* drottni*n*g attila k*onu*ngs. en b*er*ta[3] þin kona. oc ek fæ þer nu min*n* gullring [at ueði at sua s*ka*l u*er*a sem ek sægi þer. oc þetta ser nordu*n*gr k*onungr* oc osa*n*g-t*ri*x k*onungr*. at ho*n* selldi honu*m* æin*n* gullri*n*g[4]. Nu ætla[5] þ*ei*r at hon mun vilia æiga norðu*n*g k*on*-*un*g. en hans v*ar*[6] þo rœyndar[7] æcki v*ið* getið. | U 60
(52).[8] [en þa geck sigurðr[9] [ibraut þaðan oc for[10] t*il* k*onungana*[11]. Nu mællti Norðu*n*gr k*onungr*[12] goði vin [sig*ur*ðr. huart hævir þu af trunaði rækit mitt ærenndi. en ef þu hæv*ir* uel rækit oc t*il* lycta fœrt[13] þa[14] s*ka*l ec þat launa þer. [skalltu g*er*az[15] min*n*[16] jarll oc man ec gefa þer mikit[17] riki. þa svarar Sigvrðr[18] h*er*ra af trunaði sæg*ir* [hon m*er* þat at[19] hon vill æ*igi* taka man*n* a þessu*m*[20] .xii. manuðu*m*. oc at festi*n*g | þessa mals feck hon m*er* A 101
æin*n*[21] gullring. se h*er* nu h*er*ra [gullri*n*gin þen*n*a[22]. en sua hialpi Guð m*er* at ec rac mitt[23] ærendi sem ec kuna. oc æ*igi* fæ[24] ec þat nu betr ræcit. oc [fair æin*ir* hugða ec at þat muni betr reca oc diarflegar[25] utlænzkr[26] maðr oc[27] f*irir* [ia*m* tiginlegu*m* monu*m*[28]. Nu su*ar*ar norðungr k*onu*ngr oc lez[29] þess uilia

[1] A *mgl.* B skiótt. [2] A *tilf.* feiginn. [3] AB Herat. [[4] A *mgl.* B *har* hringenn *for* æinn gullring. [5] B mælltu. [6] B er. [7] AB *mgl.* [8] A *tilf.* 82. Capitule. [[9] AB Nu geingur Sigifrid. [[10] A i hallina. B burt þadann og i borg-ana. [11] *sål. rettet for* Mb[3] kirk. AB kongs. [12] B *mgl.* [[13] AB Sigifrid huad seigir þu af trunadi ef þu hefuer (B hefur þu) vel fært til lykta vart eyrindi. [14] A þo. [[15] B vel og skalltu vera. [16] A *tilf.* madur og. [17] A mitt. [18] AB Sigifrid. [[19] B hann. [20] A *mgl.* [21] AB sinn. [[22] A hring þennann. B hringinn. [23] B *mgl.* [24] B feck. [[25] A faar ein hygg ek ath þat skal betur reka. B hvør eirn higg eg ad þad skule ei betur reka. [26] AB vtlenndur. [27] AB *mgl* [[28] A jafntignum monumm. B jafntijguglega menn. [29] B læst.

giarna[1] biða [ef adra .xij. manaði[2] s*ka*l lukazt vart œrendi[3]. oc biðr Sigurð haua þar[3] f*irir* mickla þock[4] sina ferd. oc af þ*ei*ra tali byr norðungr
U 60 k*onu*ngr f*er*ð sina oc[5] heim t*il* sins rikis. | (53). [6]osa*ng*t*ri*x[7] k*onu*ngr heimt*ir*[8] sigvrð[9] t*il* sin. sin*n* vin oc [er Sigurðr[10] ke*m*r f*irir* k*onu*ngs hasæti.
Mb³ 159 þa mæl*lt*i | osangt*rix*[7] k*onu*ngr. goði vin Sigurðr[10] þu[11] hæv*ir* nu[5] v*er*it iminu riki .ij. uetr. oc nu hæui ek þat roynt at þu ertt kurteiss riddari oc þu mant v*er*a rikr m*aðr* iþinu l*an*di [at ætt.[12] oc nu vil ec gefa þer nockot riki. þu skallt v*er*a min*n* hirðst*i*ori[13] oc riða með[14] min*n* h*er* oc v*er*ia mitt
U 61 l*an*d. | Nu suarar sigurðr[9] æigi fæ ec golldit attila k*onu*ngi er han*n* drap mina brœðr[15] oc han[16] rak mic fra minu riki. en ungi min*n* brodir alibrandr v*ar* særðr han*n* er nu heill oc vil ec han*n* sœkia h*er*ra oc [s*ka*l hann g*er*az[17] *yð*aʀ[18] þionostu m*aðr*. han*n* er mycklu vaskari[19] m*aðr* en ec em oc bett*ri* ʀ*iddar*i. han er [yðr so*m*iligr at þiona.[20] þa suarar Osa*ng*t*ri*x k*onu*ngr oc þikc*ir* þat vel fallið at han*n* fari æpt*ir* sinu*m* brodur oc komi þ*ei*r baðir oc g*er*iz hans m*enn*. (54). oc æpt*ir* þat riðr Roddolfr ibrott oc allt þar t*il* er h*ann* kemr aþan*n*[21] skog. er hans riddarar eru oc hava þ*ei*r sic vel halldit [siðan er þ*ei*r skilðuz[22]. han*n* tekr þa t*il* fylðar[23]

---

[1] AB *mgl.* [2] *rettet for* Mb³ mananaði. [[3] A adra xij manudi og man þa lukast hans eyrindi og bidur hann hafua. B næstu xij manude, og ma þa lukast hannz mál, og hann hafa. [4] A *tilf.* fyrer. [5] AB *mgl.* [6] A *tilf.* 83. Capitule. B *tilf.* Cap. LV. [7] AB Osantrix. [8] A heiter. [9] AB Sigifrid. [10] A Sigifrid. [[11] B mællte þu. [[12] B *mgl.* [13] *rettet for* Mb³ hirðstori. [14] B vijda umm. [15] A frændur. [16] AB *mgl.* [[17] A sie hann. B skal hann vera. [18] *rettet for* Mb³ þaʀ. [19] B røskvare. [[20] AB þier sæmiligt ath þiggia. [21] AB i þann. [[22] B *mgl.* [23] *sál.* Mb³.

[v*ið* sic[1] osit en*n* unga broður son attila k*onu*ngs.
þ*ei*r riða[2] [þa leið alla er liɢʀ[3] t*il* villci*na*[4] l*an*dz
afunð osangt*ri*x[13] k*onu*ngs | [5] Nu gengr sigurðr[6] A 102
f*irir* k*onu*ngs hasæti oc lytr h*onu*m oc kueðr
hann vegliga. en k*onu*ngr heilsar[7] vel | sigurði[8] B 57
sinu*m* vin*n*[9]. oc spyʀ [han*n* hue fariz havi[10]. En | U 62
han*n* su*ar*ar[11] h*er* er nu ko*m*in en ungi alibrandr
[bro*ðir* min[12] oc skalltu sea hv*er*su fridr m*aðr*
han*n* er. O*sangtrix*[13] k*onung*r fagnar vel baðu*m*
þei*m* oc [sæg*ir* at han*n* skal g*er*a hv*ar*ntueɢia
þ*ei*ra mikin*n* hofdingia i sinu rici[14]. en er þ*ei*r
hava þar dualz[15] .vij. daga. ept*ir*[16] um kuelldit þa
er k*onung*r er [sofa farin*n*[17] ganga þ*ei*r[18] sigurðr[19]
oc alibrandr[20] t*il* sin*na* hæsta. oc haua aðr tekit
sin uapn oc sitt fe allt oc riða nu[21] t*il* [kastala
erka drottni*n*gar[22] oc þa er þ*ei*r koma [f*irir* kast-
alan[23] þa kemr igegn[24] þeim erca d*rottning* oc
hen*n*ar syst*ir* b*er*ta[25] oc vilia nu fara[26] brot með
þeim þau riða þa nott sem [mest mæga[27] oc [bæði
riða þau[28] netr oc daga sem [þau mæga mest. oc[29]
[hestar þola[30]. (55). Nu er osa*n*gt*ri*x[13] k*onung*r v*er*ðr
v*ar*r at han*n* er svikin*n* þa letr han*n* bua alla
riddara sina oc sealfan sic oc riðr[31] æptir þei*m*[32]

[[1] B med sier. [2] AB *tilf.* baadir. [[3] B *mgl.* [4] A Willtina. B Wilt. [5] A *tilf.* 84. Capitule. [6] A Sigifrid. B Sigfrid. [7] AB fagnar. [8] *sål. rettet for* Mb[8] sigurði sigfrœyð. A Sigifrid. B Sigfrid. [9] *sål.* Mb[3]. [[10] AB hve farist (B fared) hefdi. [11] A *tilf.* herra. [[12] A *mgl.* [13] AB Osantrix. [[14] B skulu þid vera mykler høfdingiar. A *har* landi *for* rici. [15] AB verit. [16] A og. B og epter. [[17] B sofnadur. [18] B *tilf.* framm. [19] A Sigifrid. B Sigfrid. [20] AB *tilf.* leyniligha. [21] AB *mgl.* [[22] A kastalans Erkam kongs dottur. B kastala kongs dottur. [[23] A til kastalanns. [24] B a mote. [25] AB Herat. [26] A rida. [[27] AB þau meiga mest af taka. [[28] B so. [[29] B *mgl.* [[30] A þeirra hestar meiga mest af taka. B þeirra hestar meigu þola. [31] AB rida. [32] B honumm.

sem mest ma han*n* [bæði nætr oc daga[1]. oc nu
fara hvarir tveggi [se*m* mest[2] mægv. en rodolfr
hitt*ir* sina m*enn* oc v*er*ða þ*ei*r honu*m* fegn*ir* meoc[3]
f*irir* þvi at þ*ei*r þickiaz han aðr naliga hafa tapað.
þ*ei*r riða nu aleið t*il* hunal*an*dz. en osangt*rix*[4] k*on*-
*un*gr [riðr æpt*ir* þeim m*eð* sin*n* h*er*[5]. oc nu kemr
U 63 han*n* sua nær þeim at Rodolfr oc hans m*enn* | sea
at þ*ei*r fa æ*igi* unða*n* komiz. oc rida nu t*il* æins
kastala sa[6] heit*ir* marcstein[7] i falstr skogi oc luca
A 103 aptr kastalan[8] æpt*ir* ser[9]. | Nu kemr osangt*rix*[4]
k*onu*ngr[10] at kastalanu*m* m*eð*[11] allan sin*n* h*er*.
oc setr [þar um[12] h*er*budir. en roddolfr hæu*ir*
sen*n*t .ij. m*enn*[13] ihunal*an*d [at sægia attila k*on*-
*u*ngi hu*er*su nu er komit hans ferð.[14] [oc þægar er[15]
[þ*ei*r m*enn* koma isusa[16] afu*n*d attila k*onu*ngs. oc
[er han*n* hœyrir hu*er*su roddolfr hæu*ir* rækit h*ans*
ærendi. oc hu*er*su þa er komit um hans rað.[17] þa
kallar han*n* [þægar oc biðr fa ser sin uapn[18] oc
lætr blasa ollum sinu*m* luðru*m*. oc send*ir* m*enn*
um allt sitt riki oc samnar[19] saman h*er* uuigu*m*. oc
riðr dag oc nott sem mest ma han*n* þar t*il* er han*n*
kemr ifalstr skog. en roddolfr oc osit[20] haua barz
hv*er*n dag v*ið* [osangt*rix* k*onu*ng[21]. oc [drepit af

[[1] AB dagh og nótt. [[2] B slijkt er. [3] AB *mgl.* [4] AB Osantrix. [[5] B kiemur epter þeim. [6] B hann. [7] AB Marsteinn. [8] A kastalanum. [9] A *tilf.* 85. Capitule. [10] B *tilf.* utan. [11] A vid. [[12] A vmm sinar. B umm hann allar sijnar. [13] AB riddara af sinumm monnum (A *tilf.* er rida skulu). [[14] A aa funnd Attila kongs og hann heyrer huersu Rudolfur hefuer rekit hans eyrendi og hversu nv var komit. B at seigia Attil. kongi hve komid var hannz ferdumm. [[15] B *mgl.* [[16] AB þesser riddarar koma i Hunalannd. [[17] A seigia sitt eyrendi. B seigia honum fra ferdumm Rodolfz. [[18] B til sinna vopna. [19] Mb[3] *mgl.* [20] AB *tilf.* og þeirra føruneyti (B fielagar). [[21] A lid Osantrix kongs.

þei*m*[1] mikit lið. stundu*m* utt riðit af kastalanu*m* en stundu*m* barz or[2] vigskorðu*m*. oc aðr en attila k*onu*ngr | [komi t*il* at veita þeim[3] haua þ*ei*r latit U 64 [.xl. man*na*[4] en osangt*rix*[10] k*onungr* [hæv*ir* latit[5] .c. [man*na*. oc þessi[6] kastali er sua st*er*cr. at *osangtrix*[10] k*onungr* fær æcki at un*n*it[7]. oc er han*n* fær neosn san*na* at *attila* k*onung*r er ner[8] komi*n* með[9] ouigia*n* h*er* þa tekr han[10] upp sinar h*er*budir oc riðr heim isitt riki. [oc skiliaz[11] at sua bunu[12]. (56). en | er[13] [Osa*ng*t*ri*x k*onung*r er abrott riðin Mb² 160 m*eð* h*er* sin*n*[14] þa mællti [rodolfr v*ið* sina m*enn*[15] at þ*ei*r [skulu taka[16] sin uapn oc sina hæsta oc skulu[17] riða igegn þeim[17] attila k*onu*ngi oc sua g*er*a þ*ei*r oc hittaz [þ*ei*r Att*ila* k*onung*r[18] a .i. uelli fogru*m*. oc hæu*ir* han*n* þa æ*igi* min*na* lið[19] en .xx.[20] þus*undir* R*iddara*. En Rodolfr fær þar[21] A*ttila* k*onung*i erka dottur O*sangtrix*[10] k*onu*ngs [oc v*er*ðr þar mikill fagnaðar fundr. þa uikr[22] At*tila* k*onung*r aptr[23] m*eð*[24] alla*n* sin*n* h*er* [oc heim[25] i susa*m* oc litlu siðaR let[26] han*n* [g*er*a bruðlaup ueglikt t*il* erca.[27] oc þa | gippt*ir* han*n* b*er*ta[28] U 65 aðra[29] dottur O*sangtrix*[10] k*onung*s rodolfi h*er*tuga

---

[[1] B drapu af honum. [2] AB af. [[3] AB kemur ath veita honum (B þeim lid). [[4] AB lx (B *tilf.* manna). [[5] AB *mgl.* [[6] B enn þeirra. [7] AB giort ath vinna hann. [8] AB i naand. [9] A vid. [10] AB Osantrix. [11] A *tilf.* þar. [[12] B *mgl.* [13] A *tilf.* Erka og Rudolfur verda þess wor ath. [[14] B hertugi Rodolfur verdur þess var. [[15] AB hann til sinna manna. [[16] B skilldu taka øll. [17] AB *mgl.* [[18] B *mgl.* [19] A her. [20] AB XV. [21] AB *mgl.* [[22] B snyr. [23] B þa heim. [24] A vid. [[25] B *mgl.* [26] AB lætur. [[27] A gera wegligt brudkaup til Erkam | dottur Osantrix kongs A 104 og þar til bydur hann ollum hinum tignustumm monnum i sinu lanndi. B bua veglega veislu, og bydur til øllumm hinum tiguglegustu monnum j sijnu rijke og dreckur þa brudkaup til Erkam. [28] AB Herat. [29] A *mgl.*

sinu*m* oc gefr honu*m* mikit riki ihunal*an*di þessi ueizla er gor m*eð* mikilli pryði oc[1] man*n*feolða oc allz konar leiku*m* oc fegiofu*m* oc stendr [su veizla[2] .vij. daga.[3] Nu ræðr Attila k*onu*ngr sinu riki [m*eð* sin*n*i konu erca þav æiga .ij. sonu erp[4] oc ortuin. heða*n* ifra [er mikill ofriðr[5] millu*m* hu*n*al*an*dz. oc uillci*n*a[6] l*an*dz[7]. oc margar orrostur a at*tila* k*on*-*ung*r v*ið* [Osa*ngtrix* k*onu*ng villci*na* m*anna*[8] oc u*ið* ualldamar[9] k*onu*ng ruzi man*n*a oc haua ymsir B 58 betr. oc standa nu þessur | riki [a þa lund nocku- U 220,20 ara rið.[10] (241). | Attila k*onungr* af susa [v*ar* bæði[11] rikr [oc feolm*enn*r[12]. oc van*n*[13] morg riki. han leGr vinga*n*[14] v*ið* erm*in*rik k*onu*ng er þa[15] reð[16] puli. þessir ij. k*onu*ngar leGia vi*n*ga*n* sin amæðal[17] [sua at[18] At*tila* k*onungr* se*n*d*ir* erm*in*rik k*onungi*[19] sin*n* frænda Osið m*eð*[20] .xij. riddara[21]. erm-*in*ric[22] k*onu*ngr send*ir* igegn[23] Valltara af uaska-steini sin*n* systur son m*eð*[20] .xij. R*iddara*[21]. þa v*ar* Valltari .xij.[24] uetra[25]. þar dualdiz[26] han*n* .vij. uetr.

---

[1] A bæþi j. B bæde. [[2] AB *mgl.* [3] A *tilf.* 86. Capitule. [[4] B þau Erka attu .ij. born. Orp. [[5] AB gerist mikill stormur (A *tilf.* og vfridur). [6] A Willtinus. B Wilt. [7] AB *tilf.* og Ruzi lanndz. [[8] AB Osantrix kong Willtinus (B Wilt.) lanndz. [9] *sål.* Mb[3]. [[10] A wid miklum storm og wfride af hernade lánnga hríd. *Derefter overskrift*: Frá Attila kongi og Osantrigs kongi. B vid myklum ofride og hernade langa hrijd. Cap. LVI. — *Her ender anden redaktion af Vilkinasaga* (Mb[3] *s.* *160,10*), *og* Mb[3]'*s skriver fortsætter på samme linie, uden ny overskrift, med den følgende fortælling. Også i* AB *står denne umiddelbart efter anden redaktion af Vilkinasaga.* [[11] AB er. [[12] A af fiolmenne. B og fiølmentur. [13] B vinnur. [14] A sina vingan. B sijna vinattu. [15] AB i þann tíma. [16] A rædur. [17] B jmille. [[18] AB *mgl.* [19] *rettet for* Mb[3] k*onung*. [20] B vid. [21] A riddorum. [22] *sål.* Mb[3]. A enn. [23] A igiegn Attila kongi. B j mote Attiliz konge. [24] *sål.* AB. Mb[3] .iiij. [25] AB *tilf.* gamall. [26] AB dwelst.

.ij. uetru*m* siðaʀ ko*m* þar [en Valt*ari* com t*il* susa[1] hilldigu*n*ðr[2] dott*ir* jlias jarls af greca oc v*ar* senð at gisling At*tila* k*onung*i. þa v*ar* hon .vij.[3] vet*ra* gomul. [þessir en*ir* ungu m*enn*[4] unnuz mikit oc veit þat þo[5] æ*igi* attila k*onung*r. (242). | [6]þat er .i. A 105 dag at veizla rik er[7] *i*[8] grasgarði[9] at*tila* k*onung*s oc danz rikr[10]. oc [þa hellt[11] Vall*t*ari[12] i honð hilldigu*n*di[13]. þau[14] talaz *við* | marga luti oc þat grunar U 221 ængi m*aðr*. Nu mællti Valltari hue le*n*gi skalltu v*er*a ambatt [erca drottni*n*gar[15] oc væri bætr fallit attu forir[16] heim med oss t*il* min*na*[17] fræ*n*da. [hon mællti h*er*ra æ*igi* skalltu spotta mic[18] þo at ec se æ*igi* hia[19] minu*m* frændu*m*. Nu suarar Vallt*ari*. fru[20] þu ertt dott*ir* jlias jarls [af greca oc þin*n* er fauður brod*ir* *Osangtrix* k*onung*r villci*na* m*anna* oc annar i mikcla ruzi.[21] en ec em systur son ærm*in*rix k*onung*s af romaborg. oc an*n*ar er min*n* frændi þiðrecr k*on*ungr af b*er*n [oc hvi[22] s*ka*l ec þiona Attila k*onung*i. g*er* sua uel[23] far hei*m* með mer. oc[24] sem ec em þer hollr sua se GUð m*er* hollr [þa suarar hon. þægar[25] ec ueit þin*n* vilia at sœn*n*u [þa skalltu oc vita mic oc min*n* uilia.[26]. [þa v*ar* ec .iiij. uetra gomul er ec sa þic et fyrsta sin*n*i. oc[27] un*n*a ec þer [þægar sua mik*it* at œngu*m* lut i v*er*olldu[28] meira[29] oc fara vil ec med þer

[[1] AB *mgl.* [2] A Hilldigunn. B Hilldegrijmur. [3] A xij. [[4] A þau Walltari. [5] B þa. [6] B *tilf.* Cap. LVII. [7] B var. [8] Mb[3] *mgl.* i. [9] A garde. [10] AB bringur. [[11] AB helldur. [12] *rettet for* Mb[3] Vallari. [13] A Hilldigunn. B Hilldegunne. [14] A og. [[15] B Attil. kongs. [16] *sål.* Mb[3]. [17] AB waarra. [[18] B herra seiger hun. spotta mig ei. [19] AB med. [20] A *tilf.* sagde hann. [[21] AB *mgl.* [[22] B þvi. [23] B *tilf.* fru og. [24] AB *tilf.* suo. [[25] AB og hun svarar. [[26] A þa skalltu og vita minn vilia. B *mgl.* [[27] A ath þegar fyrsta tijma er ek sa þik iiij wetra gømul. [28] B *tilf.* ann eg. [[29] A *mgl.*

[þangat er[1] þu villt. þa suarar Vallt*ari* ef sua er
sem þu sæg*ir* þa ko*m* þu amorgi*n* er sol ren*n*r
vpp t*il* ens yzta borgar liðs oc haf sua mikit gull
með þer sem þu mat mest b*er*a a[2] anaʀi hen*n*di
þin*n*i [f*irir* þui at þu ueiz allar fehirzlur erka
drottni*n*gar[3] [frænkonu þin*n*ar[4]. oc hon sæg*ir* sua
v*er*a skulu. oc nv v*er*ðr At*tila* k*onung*r æcki varr
v*ið* þetta [rað fyʀ en[5] Vallt*ari* hæu*ir* ut riðit af
susa*m*. oc með honu*m* hilldigu*n*ðr[6] oc hofðu nu[7]
mikit fe i gulli oc .ij.[8] riðu[9] [ut af borgi*n*i oc
ængi v*ar* þ*ei*ra sua godr vi*n*r at þav tryði[10] [t*il*
þessa at vita sina færð.[11] (243). oc nu v*er*ðr v*ið*
va*r*r[12] At*tila* k*onung*r at Vallt*ari* er brot ridin*n* oc
hilldig*undr*[13] oc [nu biðr han*n* sina m*enn* .xij. riða[14]
æpt*ir* þei*m*. [hilldi*gundi* oc Valltar*a*[15] oc skulut[16]
aptr haua fe þat allt er brot er[17] tecit oc sua
høfud[18] Vallt*ara*. oc af [þessu*m* v*ar* .i. m*aðr*[19]
havgni son alld*ri*an k*onu*ngs oc nu rida þessir[20]
A 106 .xij. ʀ*iddarar* æpt*ir* [þei*m* skyndilega[21] oc sea | nu
huar*ir* an*n*aʀa reið. Nu lœypr Vallt*ar*i af [sinu*m*
hæsti[22] m*eð* mikilli [kurteisi oc[23] rœysti oc tekr ofa*n*
sina fru hillðigu*n*di[24]. oc þ*ei*ra g*er*si*m*ar nu[25] lœypr
han asin*n* hest [oc setr *sin**n*[26] hialm a hœfuð ser. oc
Mb^3 161 snyr fra*m* sinu*m* glaðil[27] nu mæll*ti* | hilldigu*n*dr[28]

[[1] A hvort sem. [2] A *mgl.* B j. [[3] B *mgl.* [[4] AB *mgl.* [[5] AB aadur. [6] AB Hilldigunn. [7] AB *mgl.* [8] B ødru. [9] AB *tilf.* þau. [[10] A og einngum trudu þau. [[11] A her til. B til ad vita þessa ferd. Cap. LVIII. [12] *sål. rettet for* Mb^3 v*ar*ar. [13] AB Hilldigunn. [[14] B sender xij sijna menn. [15] *rettet for* Mb^3 Valltari. [[16] AB og skulu þeir. [17] AB var. [18] *sål.* AB. Mb^3 hafit. [[19] A þessum xii. var einn. B þeim xij var. [20] AB þeir. [[21] B þvi sem hvatlegast. [[22] B bake. [[23] AB *mgl.* [24] AB Hilldigunn. [25] B sijdann. [26] *rettet for* Mb^3 in*n*. [[27] A vel herklæddur. B *har* sijnu gladjele *for* sinum glaðil. [28] AB Hilldigunn.

⌊við sinn sœta lafarð[1] herra[2] harmr er þat er þv skallt .i. beriaz við .xij. riddara. rið hælldr [aptr oc forða[3] þinu liui.[4] fru [sægir hann[5] grat æigi set hævi ec fyr[6] hialma klofna | skiolldu U 222 skipta[7] bryniur sunðraðar[8]. oc menn stœypaz [af sinum hæstum[9] havfuð lausa. [oc allt þetta hæui ec gort minni henndi[10] oc æcki er mer þetta ofrefli[11] | [12] oc nv riðr han[13] i moti þeim[14]. verðr B 59 nv[15] mikill[16] bardagi. oc[17] fyr er myrct af nott en lokit se viginu[18]. (244). En Valltari er nu sar mioc oc[19] drepit hævir han nu .xi. riddara en hœgni komz unðan. [oc komz[20] i [skog en Valltari hittir nu sina fru. oc buaz þar[21] um við[22] skogin. Valltari slær þa ælld við tinnv oc gerir þar[23] [mikinn ælld[24] oc þar við steikir hann .i. bœysti villigalltar. oc nu mataz þau siðan[25] oc [luka æigi fyr en allt er[26] af beinunum. Nu snyr hœgni[27] or skoginum oc [til ællzens[28] er Valltari sat hia[29] oc hygr at hann skal[30] drepa han. oc bregðr nu[31] suerði. hilldigunr mællti til Valltara[32] vara þic her [fer nu .i. af þinum ouinum. er þu barðiz[33] við iðag. oc nu tecr

[[1] A *mgl.* B vid sinn hinn ljufa lavarð. — lafarð *er rettet for* Mb[3] lafavarð. [2] A *tilf.* minn. B *tilf.* mykill. [[3] AB vndann og hialp (B hallt). [4] AB *tilf.* Nu svarar Walltari. [[5] B *mgl.* [6] B *mgl.* [7] A skýfda. B styfda. [8] A sundur rifnar. B rifnar. [[9] A *mgl.* [[10] AB *mgl.* [11] AB *tilf.* ath berriast vid þessa xij riddara (B menn). [12] B *tilf.* Cap. LIX. [13] AB Walltari. [14] A *tilf.* xij riddurum. [15] B þar. [16] AB hinn hardasti. [17] AB *mgl.* [18] B vigunum. [19] B er. [[20] AB *mgl.* [21] A þau. [[22] B *mgl.* [23] AB *mgl.* [[24] A mikit baal. [25] A *mgl.* [[26] AB aadur lietti var allt holld. [27] *rettet for* Mb[3] hœni. [[28] A ath elldinum. [29] B *mgl.* [30] B skule. [31] A *mgl.* B sijnu. [32] *rettet for* Mb[3] alltara. [33] *rettet for* Mb[3] bariz.

han*n* vpp[1] bœystið[2] uilligalltare*n*s [er af u*ar* etit oc kastar at hœgna. oc lystr[3] sua mikit hoɢ at [þægar fellr han *til* iarðar.[4] oc ko*m* a hans kin*n* sua at [þægar rifnaði holldit[5] oc ut sprac augat. oc [nu stenðr han upp[6] [skiott afœtr oc lœyp*r*[7] asin*n* hæst[8] oc riðr v*ið* þetta heim t*il*[9] susa*m*. [oc sæg*ir* Att*ila* k*onung*i vm sina f*er*ð.[10] Valllt*ari* stigr nu a bac oc riða þau suðr um feall afund ærm*in*rix k*onu*ngs [oc sæg*ir* h*onu*m nu allt at sinu*m* f*er*ðu*m*.[10] oc þo fa þ*eir* [*Attila* k*onung*r[11] halldit sinu vinfengi m*eð*[12] fegiofu*m* er ærm*in*rikr k*onu*ngr gaf Attila k*onu*ngi.

A 198.12: B 113.24 [13] | [Fra þvi er Jsungr k*onu*ngr oc synir ha*n*s komo j b*er*tangal*an*d[14].

337[3] (245). J [l*an*di þvi er heit*ir* b*er*tangal*and* u*ar* .i.[15] k*onu*ngr er [heit*ir* art*us*[16] han*n* er mikill m*aðr* f*irir* ser oc er nu ga*m*all[17] orðin han*n* a .ij.[18] sonu en*n* [ællri heit*ir*[19] iron en en*n* yng*ri*[20] apollon*ius*. [art*us* k*onung*r fær bana sott. En æpt*ir* hans

[1 A feʀ nv einn af þeim er þu laust til jardar. hann tekur vpp. B hleipur nu eirn er þu bardest vid. hann hleipur upp og tekur. 2 A brystid B beiste. [3 AB og lystur Høgna. [4 A Hogni hann fellur. B hann fiell vid. [5 AB rifnadi. [6 A siþann spratt hann vpp. 7 *rettet for* Mb[3] lœyp. [8 AB *mgl.* 9 A i. [10 AB *mgl.* [11 *sål. rettet.* Mb[3] Þiðrecr k*onung*r. A kongar. B Attil. k. 12 AB *tilf.* stórumm. 13 *Den følgende fortælling, om Iron jarl, står i* AB *lige efter fortællingen om Didriks giftermål (k. 323, s. 60—61), idet de mellemliggende fortællinger i* AB *er skudt tilbage mod sagaens begyndelse (s. 61 note 13). Fra nu af har* AB *samme rækkefølge som* Mb. [14 A Her hefur vpp þaatt. B Cap. CXLVII. [15 A Bertaanga landi rikti sa. [16 A Arkimannus het. B Artuz hiet. 17 A *tilf.* madur. 18 AB *tilf.* unga. [19 A yngri het. 20 A ellri.

dauða kemr[1] til [rikis bertanga isungr konungr oc hans synir .xi.[2] [oc allir þeir[3] sua mikclir kappar at uarla fenguz iafningiar þeira sem fyʀ er ritað[4]. Jsungr konungr æignaz allt bertanga land með hernaði en synir artus[5] konungs [flyia undan með sina menn[6] [þeir fara[7] viða um lond oc æigi fa þeir ser riki aðr en þeir koma ihunaland [oc þar finna þeir Attila | konung[8] isusam[9] |er aðr hafði (U 223) [æigi mikklu[10] æignaz hunaland.[11] han tecr við þeim baðum[12] uel[13] [oc monnum[14] þeira[15] oc geraz þeir[16] hans undir[17] menn.[18] | [æptir þat[19] ueitir[20] (A 199) Attila konungr [þeim riki baðum[21] Iron [setr hann jarll yuir[22] brandina borg. oc þat land er þar [helldr til.[23] Apollonium setr han jarll yuir tira[24] skamt fra rin. oc gefr honum [þar lonð[25] apollonius var allra manna friðastr[26] [oc stercr maðr at afli.[27] [oc enn bæzti riddari. oc manna raustastr[28] til vigs.[29] Iron [var oc[30] [væn maðr oc giorvilegr[31] synum.[32] stercr oc mikill atgervi maðr. hans kapp

[1 A fader þeirra tok bana sótt. enn epter hann kom. B og er Artuz kongur fær bana, enn eftter lifa hannz syner, þa kom. [2 A rikiss sa kongur er Jsungur het vid sina xi sonu. B Bertanga rijkiz Isungur kongur sem firr er fra sagt og hannz ix syner. 3 A *tilf.* eru. [4 B hiner mestu kappar. 5 A Arkimannus. B Artuzar. [6 B flydu undann. [7 A þeir foru. B og fara. [8 B til Attala(!) kongs. 9 A af Suava. B af Susa. [10 A *mgl.* æigi mikklu. [11 B *mgl.* er... hunaland. 12 B agiæta. 13 A *mgl.* 14 *rettet for* Mb³ menn. [15 AB *mgl.* 16 B *mgl.* 17 A *mgl.* 18 A *tilf.* 136. Capitule. [19 A epter þetta. B sijdann. 20 AB fær. [21 AB hwerium þeirra riki. [22 A gerir hann jarl og gefur honum. [23 A fylger. B liggur til. 24 A Tyram. B Tyro. [25 A þat riki. A þat land. 26 A *tilf.* synumm. [27 AB mikill og sterkur. 28 A *tilf.* og kappsmaður mikill. [29 B *mgl.* [30 AB iarl var. 31 B gofuglegur. [32 A virduligur.

v*ar* þat mest[1] at veiða dyr oc þar m*eð* g*er*ði han*n* micit afrec optlega[2]. i hans landi v*ar* .i. skogr er
B 114 heit*ir*[3] valslœngu skogr han*n* liɢr [imilli oc[4] uestra | fracl*an*dz er þa r*e*ð f*irir*[5] solumon[6] k*onung*r [er allra k*onu*nga v*ar* rikastr[7] oc uaskast*r*[8] oc auðgastr[9] [at lausa fe[10] hans kona het [h*er*borg. þau attu æina dottur hon heit*ir* sem hen*n*ar moð*ir* h*er*borg hon er allra meyia fridazt[11] k*onu*ngr un*n*i hen*n*i mikit. marg*ir* [k*onu*nga syn*ir*[12] [eða h*er*tuga[13] hofðu[14] hen*n*ar beðit. En sua mikit an*n*[15] hen*n*i salomo*n* k*onung*r at œngu*m* vill han*n* hana gipta. (246).[16] t*il* þessar meyiar spyʀ [h*er*tugi apolloni*us*.[17] han*n* send*ir*[18] sina m*enn* ifracka vellði[19] t*il* salomons k*onu*ngs at biðia [hans dottur[20] t*il* hanða ser. [þessir ʀ*iddarar* fara se*m* jarllen hafdi þei*m* boðit ifracka riki t*il* salomons k*onu*ngs at biðia hans d*ottur*.[21] þei*m*[22] er þar[23] fagnað uel en œrendu*m* þeiʀa tekr han*n*[24] seinlega. oc fara þ*eir*[23] heim v*ið*
Mb³ 162 sua buit oc [sægia ap*o*llonio[25]. h*onu*m lic*ar*[26] | illa þetta oc[27] feʀ afunð jron[28] sins broður oc sæg*ir* honu*m* þetta mal allt [hu*er*su farit hæf*ir*[29] oc þat með at a œngu*m* lut er honu*m* þvilikr[30] hugr sem

---

[1] A *tilf.* ok og skemtan. [2] A opt. B jafnann. [3] A hiet. [[4] AB millumm. [5] A *mgl.* [6] *sål.* Mb³. AB Salomon. [7] A *tilf.* ath lausa fee. [8] *rettet for* Mb³ uaskast. [[9] B hann var rijkur og audugur. A *mgl.* oc auðgastr. [[10] A *mgl.* [[11] A hwartueggi Herborg. mærinn er allra kuenna fegurst. B Herborg. kongur a dottur sem heiter einz og hennar moder Herborg. hun er føgur og frijd. [[12] B kongar. [[13] AB og hertugar. [14] B hafa. [15] A vnni. [16] A *tilf. overskrift*: Fra Apollonio Jarli. [[17] A Apollonius jarl. [18] A senndi. [19] AB riki. [[20] B hennar. [[21] A þeir riddarar sem jarl hafdi bodit koma til Salomons kongs. B *mgl.* [22] B sendemonnum. [23] AB *mgl.* [24] AB kongur. [25] *rettet for* Mb³ apllonio. [[26] B lijkar Apollonio. AB *tilf.* stor. [27] AB hann. [28] A Jrons. B Iron jallz. [[29] B *mgl.* [30] AB iafn mikill.

at fa þessa mey. oc [biðr han broð*ur* sin*n* stoða
ser t*il* oc vill hellzt fa ser[1] h*er* oc fa sua konuna.
Jron jarll seg*ir*[2] honu*m* hu*er*su rikr salomo*n* k*on*-
*ung*r er[3]. oc æcki fa þ*ei*r hans dottur með h*er* [sua
er han*n* rikr oc feolm*enn*r.[4] þa mællti isolldo[5] kona
iron jarls | er allra[6] [er fridaz[7] oc [vitrust oc[8] bæzt A 200
at ser[9] [um alla luti[10]. ec vil raða [þer rað apoll-
oni*o* oc jron iarle. þer[11] sculut æ*igi* fara [med h*er*
ifrakca riki[12] [*þ*ottit[13] sendit þagat mikcla kappa.
oc þit *set*[14] micklar ke*m*pur[15]. | þa er salomon k*on*- U 224
*u*ngr mycklu rikari en þit bað*ir*[16]. [oc mægu þit
æcki stanða við hans h*er*.[17] takit[18] fa R*iddara* oc
[buit vegliga oc[19] riðit[20] [ifracka velldi med fa ridð-
ara[21] afund salumonis[22] oc biðit [at han*n* gefi[23]
apollon*io*[24] sina dottur. með þui [at þetta mal[25]
[gangiz v*ið*[26] þa er uel[27] en ef salomon k*onung*r
syniar konun*n*ar þa vil ec gefa t*il*[28] æitt rað. eitt
fingr gull litit[29] vil ec gefa þer apolloni*us*[29]. þat gaf
min*n* fad*ir* min*n*i moður með festar fe i þessu
gulli er æin*n* stein*n* [oc þat er natt*ur*a steinsens
oc han*n*s umbunaðar[30] at[31] ef karll m*aðr* dregr

[1 A bidur sinn brodur stoda sier til og will hann fara med. B vill ad þeir brædur fare med. 2 A svarar. 3 Mb[3] *mgl.* er. [4 B *mgl.* 5 *sål.* Mb[3]. AB Jsodd. 6 AB *tilf.* kuenna. [7 B var fegurst. [8 AB *mgl.* 9 AB *tilf.* giør. [10 B *mgl.* [11 AB ykkur (A *tilf.* brædrumm) raad. þid. [12 B j Frackland. 13 *rettet for* Mb[3] tottit. 14 Mb[3] *mgl.* set. [15 AB þott þid sieud mikler kappar. 16 B *mgl.* [17 B *mgl.* 18 AB *tilf.* helldur. [19 A buid waal. B *mgl.* 20 *rettet for* Mb[3] rikit. [21 A *mgl.* B i Frackland. 22 AB Salomons kongs. [23 A hann gipti. B hann giftta. 24 *rettet for* Mb[3] apollono. [25 B þad. [26 A geingur vel. B gange vel. 27 A vel vmm raadit ath fara ei herfør aa hendur slikumm kongi. B betur giort ad heria ei. 28 A þier. B *mgl.* 29 AB *mgl.* [30 B med þeirre natturu og ummbunade. 31 A *mgl.*

[þetta fing*rgull*[1] a fi*n*gr konu. þa s*ka*l hon sua mikit un*na* honu*m* at *firir* [huet uetna[2] fram vill hon [haua han*n*[3] hu*ar*t er þat er vili [frænða henn-ar[4] eða *æigi*. (247).[5] Jron jarll oc[6] apolloni*us* þacka Jsollde[7] vel sin heilræði[8]. oc [taka þetta rað.[9] [bua sic oc sina m*enn*[10]. fara [alla leið[11] ifracka rici afund salumons k*onungs*. k*onungr*[12] tecr [vel v*ið* þvilicu*m*[13] [er han haua heim sott[14]. oc byðr t*il* sin morgu*m* monu*m* oc *ger*ir veizlu mikkla[15]. [Jron iarll oc h*ans* brodir[16] b*err*[17] upp [sina roðu[18] ef han*n* [mundi vilia[19] giptta sina[20] dot*tur* apollonio [j*arli*. en[21] salumo*n* k*onungr* neit*ar* þessu [oc uill *æigi* gippta sina æinga dottur apolonio jarli.[22] *firir* þvi at han*n* er jarll en *æigi* k*onungr*. þetta v*ar* þo talað marga daga. Apolloni*us* jarll sa h*er*-borgu oc leiz[23] forkun*n*ar uel[24] [sem honu*m* v*ar* sagt. oc nu er honu*m* halfv meiri [fyst a en fyʀ ef han mætti hana fa[25]. han*n* talar *firir* hen*n*i sitt[26] œrendi. en hon sæg*ir* at fad*ir* henar [ma uel[27]
A 201 raða *firir* hen*n*i slikt er han*n* vill. | [vill hon *æigi* neita þeim man*n*i er k*onu*ngi þick*ir* sin so*mi* at taka ser t*il* mags. oc *æigi* uill hon oc þei*m* iata[28]

[1 *sål. rettet.* Mb[3] þetta fingur. A þat. B þetta gull. [2 A hvervetna. B hvern hlut. [3 AB hans aast. [4 A hennar. B frænda. [5] A *tilf.* 137. Capitule. [6] AB *tilf.* hans bróder. [7] A Jsodd. B Jsodde. [8] A raad. [9 A *mgl.* [10 B og. [11 A *mgl.* B alla sijna leid. AB *tilf.* til þess er þeir koma. [12] AB hann. [13 AB vid þeim wal (A *tilf.* þuilikumm hofþ-ingiumm). [14 B *mgl.* [15] B rijkuglega. [16 B þeir brædur. A *tilf.* Apollonius. [17] *sål.* Mb[3]. AB bera. A *tilf.* nv. [18 AB sin eyrindi fyrer kong. [19 AB vill. [20] *sål.* AB. Mb[3] *mgl.* [21 AB *mgl.* [22 A *mgl.* B og vill ei giftta hana honum. [23] A lett. [24] B væn. [25 *for* fyst ... fa *har* A hugur aa ath faa hana enn aadur. B *mgl.* sem ... fa. [26] AB sijn. [27 A mun. B mune. [28 AB og kuedst ei vilia jata þeim manne.

er k*onungr* hæv*ir* adr[1] neitað. [Apolloni*us* suarar[2] sua ma v*era* at fad*ir* þin*n* vili æ*igi* gipta þic m*er*. en þu ert vist[3] kurteis mær. oc mikit an*n* ec þer. [og þo ath alldrei faae ek þik[4] þa wil ek hier med sina mina ast[5] og[6] tecr nu fingr gullit. oc dro[7] a hen*n*ar fingr oc sæg*ir* at þetta | vill[8] han*n* gefa U 225 hen*ni* t*il* iartegna si*ns* uilia [biðr han*n* hana v*er*a heila. hon biðr[9] han vel fara (248). [h*er* æpt*ir*[10] buaz jarlar[11] ibraut oc una illa [sin*ni* f*er*d[12]. þa er Apolloni*us* jarl kemr [a sin*n* hest[13] oc allir þ*ei*r þa mællti han*n* salomon k*onu*ngr hæv*ir* gort vara f*er*ð[14] [at ollu osomilega. oc helldr suivirðliga[15] er honu*m* þickir skom [at gipta[16] sina d*ottur* oss. oc nu mætti sua t*il*[17] | b*er*a[18] at [ek fenga hans dottur B 115 m*eð* suivirðing oc æn mætti sua v*er*a[19] at han*s*[20] riki stœði litla rið ifriði.[21] salomon k*onungr* hirðir [allitt um[22] þo at jarll [hœti honum sœku*m* eða h*er*naði[23] skiliaz at sua bunu fara jarllar heim fru h*er*borg hæu*ir* fingr[24] gull er apollo*nius* jarl gaf hen*ni*. oc siðan er hon fecc þat an*n* hon honu*m*[25] sua mikit at helldr vill hon m*eð* honu*m* liva anott[26] en með feðr sinum heima [um daga[27].

[1] AB *mgl.* [[2] AB þa mællte Apollonius. fru sagde hann. [3] A *mgl.* [4] B *tilf.* edur þijna ast. [5] B *tilf.* og vilia. [[6] *sål.* AB. Mb[3] *mgl.* [7] AB dregur. [8] B viljo. [[9] A og bidur hana nv heila lifa. enn hun bad. B hun bad. [[10] AB Epter þetta. [11] A jarlarner. B þeir jallar. [[12] A vid sina ferd. B sijnu erinde. [[13] A *mgl.* [14] B *tilf.* hingad. [[15] A svivirdiligha. B svivirdelega og helldur osæmelega. [[16] A i at gipta. B ad giefa. [17] AB ath. [18] B berast. [19] A ath bera. [20] *rettet for* Mb[3] han. [[21] B fyrer þessa søk stande litla hrijd j fride hannz rijke. [[22] A alldrei. B lijtt. [[23] AB heiti honum hernadi og. [24] AB þad. [25] AB Apollonio. [26] A wmm nott. [[27] AB aa dagh.

(249).[1] þa er Apolloni*us* reið[2] af borgin*ni* [oc han hafdi skilz fra salomo*n* k*onu*ngi. koma igegn hon-u*m* drottni*n*g oc[3] iungfru h*er*borg. oc [ganga baðar þær oc kyssa[4] j*arl*. iungfru h*er*borg [kysti apollon-i*us*. oc[5] leɢr [ihond honu*m*[6] .i. æpli rautt sem bloð mikit[7] oc fagrt. jarll*in*[8] reið um dagin oc lec m*eð*[9] þessu æpli kastar iloptið upp oc tekr[10] er ofan kemr. oc æitt sin*n* tekr[11] han sua hart v*ið* æplinu [er at honu*m* flo[12] at æplið[13] klofnar itua luti han leɢr lutina ilofa ser oc [hyɢr at. han[14]
Mb³ 163 fin*n*r | [inan i æplin*u*[15] at þar er[16] .i. bref. han toc brefit[17] oc las. þat v*ar* i[18] [þessu brevi[19]. at h*er*-borg iungfru[20] send*ir* apollonio jarlli q*ueðiu*[21]. hon uill þess[22] su*er*ia v*ið* ɢuð at ef apolloni*us* an*n*
A 202 hen*ni*. at hon | mun[23] un*na* honum halfu meira oc ef sua fær han*n* *til* hagat at koma lœynilega þa er hon send*ir* honu*m* orð at hon[24] vill koma amoti honum[25] *firir* uttan uilia sins foður. oc æ*igi* skal han*n* g*er*a skaða ariki salomonis k*onung*s jarll[26] [þick*ir* nu nockoru betr en aðr. oc æn*n*[27] lætr han *firir* ollu*m*[28] monu*m*[29] sem han uni jlla v*ið* sina f*er*ð.[30] duelsc heima isin*ni* borg tira[31] nockora[32] hrið. jron j*arll* er isin*ni* borg. oc uill buin*n* v*er*a

---

[1] A *tilf.* 138. Capitule. B *tilf.* Cap. CXLVIII. [2] A reid vt. B rijdur ut. [[3] A kemur i giegn honum. B kiemur i giegn henne drottningenn og. [[4] A kyssir. [[5] AB *mgl.* [[6] A j henndur Apollonio iarli. [7] A *mgl.* [8] *rettet for* Mb³ jarlln. AB jarl. [9] B ad. [10] B *tilf.* vid. [11] AB tok. [[12] AB *mgl.* [13] AB þat. [[14] B *mgl.* [15] *rettet for* Mb³ æplini. [[16] A ath i eplinu var. B *mgl.* [17] A *mgl.* B þad. [18] AB a. [[19] B brefenu. [20] B *mgl.* [21] B ord. [22] B þad. [23] B mune. [24] *sål.* AB. Mb⁴ *hann.* [25] *sål.* AB. Mb³ hen*ni*. [26] A jarlinn. [[27] AB er nu nokkuru (B nockud) gladari (A *tilf.* enn fyrr) enn þo. [28] AB odrum. [29] A *mgl.* [30] AB *tilf.* og. [31] A *mgl.* [32] AB vmm.

at h*er*ia ef hans b*roðir* uill þat.[1] apolloni*us* j*arll* seg*ir* at þ*ei*r skulu biða æit misseri oc [buaz v*ið* oc sua g*er*a þ*ei*r[2]. (250).[3] aðr en liðit se allt[4] misseri þa er þat .i. kuelld i tira[5] at [þar kemr .i. maðr sua sem lodðari. han*n*[6] kom t*il* jarlls[7] lœynilega. | oc feck honum .i. bref [loynile*ga*[8] oc honu*m* U 226 sendi þetta[9] jungfru h*er*borg send*ir* q*ueðiu*[10] apollonio j*arli*. salomo*n* k*onung*r er riðin or[11] sinu riki t*il* ueizlu jruma borg t*il* ærm*in*rix k*onungs*. Nu skalltu [taka þina R*iddara* .x. eða .xij. oc æ*igi* fleiri oc riða[12] sem huatast. oc þo lœynilega[13] ifracka riki þa ma [ec sua[14] til stilla at v*it* fin*nimz*. þa er jarll hæv*ir* set[15] þetta bref v*er*ðr han allcatr[16] oc þægar at morni lætr han bua [.x. R*iddara* oc reið[17] ut af borgin*n*i oc œngu*m* man*n*i sagði han*n* hu*er*t han vill riða. þ*ei*r riða mest [með obygð[18] oc skogu*m*[19] allt þar er[20] [sua ma riða oc optazt sið eða snema. oc[21] um nætr. t*il* þess er þ*ei*r koma i fracka velldi[22]. þ*ei*r riða [i hia borg[23] [þar til er woru[24] nauckor hrisskior i þeim[25] stað er [fruan kuað a at þau skylldi hittaz. þ*ei*r hitta þar ængi man*n* f*irir* s*er* stiga af hestunu*m*. oc lœynaz þar i hriskiorrunu*m*. nu þickiz jarllin æ*igi* uita hv*er*iu

---

[1] A *mgl.* [[2] B bua vid. [3] A *tilf.* 139. Capitule. B *tilf.* Cap. CXLIX. [4] AB eitt. [5] A Tyro. [[6] AB einn madur sem være loddari. [7] A Apollonius. [8] *rettet for* Mb[3] loynile. [[9] A stenndur þetta a. B og a þessu brefe stendur þetta. [10] B ord. [11] AB af. [[12] AB fara vid þina xij riddara (A *tilf.* og rid). [13] B leinelegast. [[14] A *mgl.* [15] B lesed. [16] A gladur. B allgladur. [[17] AB sina riddara (B rejsu) og ridur. [18] B obigdumın. [[19] A vmm vbygder og skoga. [20] B til ad. [[21] A þvi mega vid koma. [22] AB riki. [[23] A med borginne. B j nand borg. [[24] *sål.* A. Mb[3] þeir er. B þar ed er. [25] A þann.

gegn*ir* er[1] ængi m*aðr* kemr t*il* han*n*s.[2] þ*ei*r dueliaz þar um nottina. (251). at morni mællti jarllin at A 293 [m*enn* hans[3] skulu[4] þar biða en han vill | fara æin*n* saman a neosn [oc vill vita hv*er*s han*n* v*er*ði viss[5]. han*n* gengr [þar t*il* er han*n* kemr[6] i æitt þorp litit oc i æinv husi fin*n*r han æina konu. oc mællti t*il* konun*n*ar[7] at hon skylldi fa honu*m* [sinn høfuddvk[8] oc sina skikciu en han gaf hen*n*i sitt fingr[9] gull [oc sina goða skikciu[10] han toc hœfuðuc[11] oc [sueip*ar* um[12] hœfut ser [en kuenskikciu yu*ir* sic[13]. oc gengr [t*il* borgaren*n*ar[14] [helldr sið dags. oc þar er opit borgar lið[15] han snyr[16] [aþa holl[17] er drottni*n*gi*n*n atti. oc kom þar in t*il* B 116 kuen*n*a[18] [oc konor[19] spyria | þær [er f*irir* varo hu*er* er þessi kona[20] en hon nefniz heppa. drottning min*n*iz a at hon hæv*ir* [hana opt heyrt nefnnda Heppu[21] faranda vif þat kollu*m* v*er* foru[22] konu. þessi[23] hafði v*er*it allra putna mest.[24] hon v*ar* oc allra kuena [mest sua at œngir karllar v*oru*[25] hæri oc[26] þrecligri[27]. f*irir* [þa soc[28] nefndiz jarllen*n*

[[1] A fru Herborg hefer aakuedit ath þau skilldi finnast enn hitta þar ongvan mann og stiga þar af hestum sinumm og leynast j hrískiørunum. Nu þikkist iarl ei vita hvi gegner er. B *mgl.* [2] AB þeirra. [[3] A menn. B þeir. [4] AB skilldu. [[5] A og wita hvers hann mætti vis verda. B *mgl.* [[6] AB *mgl.* [7] B hennar. [[8] *sál.* AB. Mb[3] hofuðducin. [9] AB *mgl.* [[10] B *mgl.* [11] *sál.* Mb[3]. AB hofuddukinn. [[12] A sveipadi ifer. [[13] A og lætur ifer hofudit skikkiuna. B og lætur yfer sig kvennskickiu. [[14] A siþann til borgar. B sijdan i borgena. [[15] B *mgl.* [16] B snere. [[17] AB til þeirrar hallar. [18] A *tilf.* þeirra. B *tilf.* þeirra er þar satu. [[19] A nu. B og nu. [[20] A hver madur þessi være. B hvør þesse kona være. [[21] *sál* AB. Mb[3] nefnða. [22] AB gøngu. [23] AB *tilf.* kona. [24] B vest. [[25] AB hæst suo ath nær war einngi karl madur. [26] A ne. [27] B þreklig var hun, og. [[28] B þvi.

hen*n*ar[1] nafni margar meyiar mælltu v*ið* konuna oc [henda ser gama*n* at[2]. oc þotti v*era*[3] nyraðlekt er[4] þessi | kona v*ar*[5] komin. fru Herborg[6] [*g*eck[7] t*il* U 227 hennar oc mællti v*ið* hana[8] sem aðrar [meyiar *k*atlega[9] seg nu[10] hu*er*sv marga m*enn* toc þu a æin*n*i nott. þessi kona þottiz æ*igi*[11] kun*n*a at suara[12] kurteislega afranzeis[13] tungu sem somdi at suara conungs d*ottur* oc toc [vpp yu*ir* hœfut ser ollu*m*[14] fingrunu*m*. þa lo k*onu*ngs d*ottir* oc allar meyiar. h*er*af [þikciz fruin*n* uita hu*er*su marga m*enn* han toc heiman með ser. en aðrar meyiar leia oc hall*d*a[15] .x. m*enn* toku hana a æin*n*i nott. (252).[16] litlu siðaʀ [tok fruan æpli oc gaf hu*er*ri konu þ*ei*ri[17] er in*n*i v*ar* [oc er[18] ollu*m* hafði hon gefit. [kastar hun[19] .i. æpli t*il* forukonunar[20]. hon toc æplit oc skar isundr [oc at sem aðrar konur | A 204 þær er in*n*i v*oru*.[21] h*er*i fan hon[22] .i. bref [vafit saman[23]. þickiz han nu skilia[24] at fruen[25] hæf*ir* ken*n*t han*n*. h*ann* stendr upp oc gengr ibrot. biðr k*onu*ngs dottur [v*er*a heila[26] oc allar þær. drott*n*-

[1] A *mgl.* [[2] AB henndu gaman ath henni. [3] AB *mgl.* [4] AB vinni ath. [5] A *tilf.* þar. [6] *sål.* AB. Mb[3] hilldi. [7] *rettet for* Mb[3] feck. [[8] AB mællti og kalladi til þeirrar (B þessarar) konu. [9] *rettet for* Mb[3] hatlega. [[10] A þær og spyr. B þær og mællte. [11] A *mgl.* [12] B *tilf.* so. [13] A aa frankis manna. B a fracka. [[14] AB siþann upp ifer sik baadum hondumm og helldur vpp. [15] *rettet for* Mb[3] halla. [[16] AB þikkiast þær vita huersu marga hun tók aa einni nott. enn kongs dotter (B drottning) þottist (B þikest) vita huersu marga menn jarl hafdi heimann med sier. A *tilf.* 140. Capitule. B *tilf.* Cap. CI.. [[17] A gaf fru Herborg epli hverri konu. B gaf fru Herborg konunne(!). [18] *sål.* A. Mb[3] æ*igi*. [[19] A *har* kastar hun. Mb[3] *har* oc kastar (*jfr. note 18*). — *for* oc er ...kastar hun *har* B og hun kastar. [20] AB gongu konunnar. [[21] B *mgl.* [22] AB hann. [[23] B *mgl.* [24] AB vita. [25] AB fru Herborg. [[26] B vel lifa.

ing toc þa .i. serk mikin*n*[1] [goðan oc æin*n* haufuð duc.[2] oc gaf hen*n*i. skiliaz þau at sua bunu. han less brefit þægar er han ma oc stendr [þat i breuinu[3] at fruan[4] ke*m*r t*il* hans þa nott i þan*n* stað Mb³ 164 sem | mællt v*ar* millu*m* þ*ei*ra. j*arll* feʀ þa aptr t*il* sin*n*a man*n*a oc dueliaz þar um nott[5] [um miðia[6] nott hœyra þ*ei*r huar fara munu .ij. m*enn* oc an*n*aʀ mællti þa er þ*ei*r koma fra*m*m[7] at kiorrunu*m* ertu h*er* f*irir* [mitt id leufasta lif.[8] eða huat er með[9] þer. þa suarar jarllen. h*er* em ec með minu*m* sonu*m*[10] oc þa spratt j*arll* upp oc gec i moti hen*n*i. oc lagði hond sina yf*ir* [hals hen*n*i[11] oc kysti hana þa kallar han*n*[12] at ʀ*iddarar* skvlu [bua hæsta[13] sem huatast[14]. Nu er apolloni*us* er[15] kominn ahæst sin með[9] sina fru. oc all*ir* ʀ*iddarar* eru bun*ir* þa mællti jarlen t*il* konun*n*ar er hen*n*i[16] hafði þangat[17] fylgt oc spyʀ [hvat konu hon er[18]. hon kuezt[19] v*er*a .i. fatok kona af borgin*n*i þa toc jarllin*n* serkin*n* oc [hofuduc er h*er*borg gaf[20] honu*m* oc [gaf konun*n*i. han*n*[21] feck hen*n*i .i. bref oc bað hana fa[22] d*rottningu* oc þessi kona g*er*ir[23] sua. drottni*n*g [v*er*ðr nu[24] all[25] sorgfull [oc ryɢ[21] er hen*n*ar dott*ir* er horfi*n*. i þessu breui [seg*ir* sua[26] at [h*er*borg s*kal*[27] æ*igi* v*er*a okat [f*irir* þa sœk. at

---

[1] A *tilf.* og. [[2] B og høfudduk godann. [[3] A þat her aa. B þa. [4] AB fru Herborg. [5] AB nattina. [[6] A ath midre. [7] AB *mgl.* [[8] A minu sæte. [9] A wid. [10] AB riddurum. [[11] AB hennar haals. [12] B hun. [[13] A buast. [14] AB skiotast. A *tilf.* 141. Capitule. [15] AB *mgl.* [16] B jungfruinne. [17] AB *mgl.* [[18] AB hver (B *tilf.* kona) hun sie. [19] AB kallast. [[20] *sål.* Mb³. AB hofuddukinn er frv Herborg (B jungfru) hafdi gefit (B gaf). [[21] B *mgl.* [22] AB færa. [23] AB gerdi. [[24] B er. [25] A *mgl.* [[26] A stód. B seiger. [[27] B hun skule.

h*en*nar dott*ir* er vel komin hon er[1] itira[2] m*eð*
apol*lonio* jarli. | Sua keınr upp [allt þetta[3] rað. U 228
iarlin feʀ nu heim oc [œll þau saman. v*er*ða hon-
u*m* all*ir* m*enn* fegn*ir* fyrst itira oc hans brœðr
Jron oc aullu*m* þei*m*[4]. (253).[5] Apolloni*us* j*arll* talar
nu v*ið* sina fru oc sæg*ir* at han vill fa hen*n*ar. En
hon biðr han*n* biða oc senda m*enn* t*il* salomo*n*s
k*onu*ngs | oc sættaz v*ið* han*n*. oc man þa v*er*ða A 205
[þ*ei*ra rað sœmilegra. jarllin*n*[6] vill [æcki g*er*a a
aðra leið[7] en[8] hon vill[9]. þa er salomo*n* k*onung*r
spyʀ [þessi tiðændi[10] likar honu*m* stor[11] illa. [þa
er fruan[12] hæf*ir* v*er*it manað itira[13]. voru[14] send*ir*
m*enn* afund salomons k*onu*ngs. oc vill apoll*onius*
j*arll* sættaz. v*ið*[15] þessu mali tekr salom*on* k*on*-
*ung*r vel oc g*er*a[16] stefnu [hu*ar* þ*ei*r skulu fin*n*az
oc sættaz[17]. þa er aptr koma sendi m*enn* i tira
hæf*ir* jungfru[18] | tecit sot hættliga oc fam dogu*m* B 117
siðaʀ[19] andaz hon oc [með þvi[20] slitnar þ*ei*ra[21] sat
mal [alla stund[22] siðan[23] v*ar* illa amillu*m* þ*ei*ra
Apol*lonius* j*arls* [oc hans broður jrons j*arls*[24] oc
salomo*n*s k*onung*s. (254).[25] Jron jarll af brandina

[[1] B ad hennar dottir er komenn. [2] A i Tyro. [[3] A þeirra. [[4] AB ollumm þeim er vaal fagnath (A *tilf.* fyrst er þau koma i Tiram hans borg Jron iarl oc hans landzmenn). [5] B *tilf.* Cap. CLI. [[6] AB þetta raad sæmiligt. hann. [7] A lund. [[8] B so giøra sem. [9] A *tilf.* huart sem þetta er edur annat. 142. Capitule. B *tilf.* þetta og annat. [[10] B ad hannz dotter er burt horfinn. [11] AB forkunnar. [[12] AB enn er fru Herborg. [13] A i Tyro. B i Tyra borg. [14] AB eru. [15] AB *mgl.* [16] A *tilf.* med sier. B *tilf.* þeir med sier. [[17] B lag til satta. A *mgl.* oc sættaz. [18] AB fru Herborg. [19] B þar eftter. [[20] A vid þetta. B vid þad. [21] B kongs. [[22] AB allar stunnder. [23] A heþann frá. B þadan i fra. [[24] A *mgl.* B og Jrons jarls. [25] A *tilf.* 143. Capitule. B *tilf.* Cap. CLII.

borg[1] [veid*ir* iafna*n* dyr m*eð* sinu*m* hundu*m* oc haucu*m*[2]. s*ua* micit kapp hef*ir* han t*il* veiðan*na*[3] at optt er han*n* i[4] skogu*m* [.vij. netr eða .ix. nætr eða .xij.[5] daga sua at æ*igi* kemr han[6] t*il* sin*n*ar borgar. oc viða riðr h*ann* um œyði[7] m*er*cr. þetta likar isollde[8] hans konu illa. [er han*n* feʀ opt ov*ar*lega. oc er sko*m*mu*m*[9] hei*m*a m*eð*[10] hen*n*i en longu*m* i brottu.[11] þat er .i. sin*n* er jron jarll byr sic oc sina m*enn* [oc vill nu ællta dyr[12] oc sua lætr han bua [f*er*ð sina[13] at [abrottu skal han*n*[14] v*er*a .xij. daga. þetta hoyrði isollde[15] [ko*n*a hans[16] hon[17] mællti. h*er*ra illa [g*er*i þer[18] þat at keppaz v*ið* dyra veiðar[19]. eða riða u*ið*[20] fa m*enn* um œyðim*er*cr. oc [sua mikit sem þv leif*ir* æpt*ir* þer[21] þat er l*an*d þit oc m*enn* þin*ir*. þu riðr opt i þa morc er[22] skamt ifra riða[23] þin*ir* ovin*ir* salomo*n* k*on*-*u*ngr oc hans m*enn*. [han*n* er æ*igi* min*n*i veiði[21]
A 206 m*að*r en þu.[24] | v*er* hællðr heima[25] oc get rikis þins. [þar ma standa mikill ofarnaðr af dyra veidin*n*i. ef æ*igi* lætr þv.[26] þa suarar jron. fru[27] þat er min en mesta skemtan [at veiða dyr. oc þat nen*n*i
U 229 ec vist æ*igi* at f*irir* lata[28]. æcki ræðumc | ek salom-

---

[1] *sål.* AB. Mb^{3} *mgl.* borg. [[2] AB ridur iafnann aa dyra weidi (B weidar) med (B vid) sina hauka og hunnda. [3] B veidarinnar. [4] A aa. [[5] A x nætur edur siau edur xij. B ix nætur, viij og vij. [6] AB *tilf.* heim. [7] B *tilf.* skoga og. [8] A Jsodd. B Isodde. [9] A sialldann. [10] A hia. [[11] B *mgl.* er … brottu. [[12] A og ætlar enn aa dyra weidi. B a dyra veide. [[13] A ferdina. B þeirra ferd. [[14] A j brott skal. B þeir skule j burt. [15] A Jsodd. B Jsolld. [[16] B *mgl.* [17] AB og. [[18] AB gerer þu. [19] AB weidi. [20] B med. [21] A *mgl.* [[22] B leifer þar fyrer land þitt. enn. [23] AB eru. [[24] B *mgl.* [25] AB *tilf.* herra. [[26] A þviat af dyra veidi ma stannda mikill vfagnadur ef ei lætur þu af. B *mgl.* [27] A iarl. frv́ sagde hann. [[28] A og þa skemtan mun ek vist ei láta. B *mgl.*

on k*onu*ng eða hans m*enn*. oc æ*igi* þicki m*er* v*er*ra at veiða i hans morc[1] en sealfs mins. [þau letta[2] þessu tali oc v*er*ðr[3] drotni*n*g allreið. þetta v*ar* um uetr oc v*ar* falli*n* nyr[4] sneor. (255). [5]Sne*m*ma um morginin æpt*ir*[4] stenðr jarll upp [or sin*n*i reck*iu*[6] oc gengr at snæða oc kallar t*il* sin ueiði m*enn*ina. þa[7] er jarlin v*ar* [nystaðin or sæng sin*n*i stenðr upp fruan.[8] oc gengr [ut af[9] borgin*n*i. ska*m*mt i fra borgin*n*i stendr .i. lindi tre fagrt.[10] hon gengr und*ir* treit. oc [legr af s*er* oll klæðin[11]. þa breid*ir* hon hendr sinar[12] oc lætr fallaz ofan[13] i sneoen sem hon [er long. þa[14] stendr hon upp oc feʀ ikleði sin. [hon ser[15] i sneonu*m* [likneskiu sina. oc allz m*er*ci sua[16] sem | kona hæfdi þar legit. hon Mb^3 165 gengr[17] heim t*il* borgar oc þar t*il* er jarllin sat [iu*ir* matborði[18]. [hon mæl*ir*[19] hui snæði þ*er* sua sne*m*ma h*er*ra [huat villtu nu g*er*a[20]. [þa suarar jarlli*n*. fru[21] ec s*kal*[22] riða [ut i skog at ueiða dyr sem min*n* uandi[23] er t*il* þa mællti hon.[24] hui uilltu [æ riða ut a ueiði morc. en veiða eigi þau dyr er h*er* eru v*ið* hond sealfa. oc mattu[25] þa riða heim

[1] A *tilf.* helldur. [[2] A siþann lietta þau. [3] AB var. [4] AB *mgl.* [5] A *tilf.* 144. Capitule. [[6] A ur sinni sæng. B *mgl.* — reck*iu* *er rettet for* Mb^3 recku. [7] B og. [[8] AB stiginn vr rekkiunni stenndur drottning vpp. [[9] B upp a bake. [10] B *mgl.* [[11] AB fer af sinumm klædumm. [12] B fra sier. [13] AB *mgl.* [[14] AB var long (B *tilf.* til). sidann. [[15] AB hier sier epter. [[16] A likneskid alldz merki. B lijkneske allmyked. [17] A *tilf.* nv. [[18] A ath bordi. B vid matbord. [[19] AB þa mællte hun. [[20] B *mgl.* [[21] AB frv seiger hann. [22] B vil. [[23] AB vt aa skogh sem (B *tilf.* minn) wani. [24] AB drottning. [[25] A rida aa eydimerkur ath veida er þau dyr eru hier wid sialft og muntu. B rijda a eidemerckur, enn veida ei þau dyr sem hier eru vid sialftt, og mattu.

at kuelldi. oc sofa i sæi*n*g[1] þin*ni*.[2] þa suarar jarllen æ*igi*[3] eru dyr h*er* [v*ið* borgina[4] þau er frami se[5] i at veiða. [sma[6] dyr laupa h*er* þav er ækci[7] vil ec sla[8] minu*m* hundu*m* t*il* þ*ei*ra[9]. þa [su*ar*ar isollde. h*er*ra[10] h*er* laupa[11] þau dyr hia [sealfri borg þin*ni*[12] er varla [mattu sua viða riða i œyði m*er*cr er þu muntt[13] finna bettri veiði[14] en þat ef þu fær þessi[15] tecit. [oc hit bæzta dyr af þessu*m* ollu*m* er ec sægi þ*er* fra. sa ec nu er ec v*ar* gengin ut af borgin*ni*[16]. oc ef þu villt [skiott v*ið* skipaz[17] þa mun*n*tu æn[18] fa tekit þat[19] dyr [ef þu villt veiða.[20] æigi skalltu g*er*a hesta þina sueituga[21] f*irir* þa sœc. oc æ*igi* mun*n*tu[22] spilla hundum þinu*m* oc æin saman fær þu þat[23] tecit ef þu villt. Villtu[24] æ*igi* veiða þat [vist sægi ec þer at þa veið*ir* þat[25] an*n*aʀ m*aðr*. jarlin stenðr[26] upp þegar[27]. oc geck[28] [með henni[29] utt af borgin*ni*[30] oc t*il* linditresens. þa mællti d*rottning*. h*er*ra se h*er* nu huar þetta dyr man farit haua[31] oc [hyɢ at æf þu ken*nir*[32] huat [dyra þetta[33] man v*er*it haua. jarlin*n* litr i[34] sneoen oc ser stadin[35] at kuenm*aðr* mun þar [niðr hava

---

[1] A rekkiu. B hvijlu. [2] *rettet for* Mb[3] þin. [3] B einginn. [[4] AB *mgl.* [5] B er. [6] A *tilf.* ein. [[7] B og ei. [8] AB *tilf.* lausum. [9] A *mgl.* [[10] A sagde hun. B seiger drottning. [11] B hlupu. [[12] A borg þinne. B borginne. [[13] A mattu suo rida wmm eydimerkur ath þu muner. B muntu. [14] B *tilf.* dyr. [15] A þessi dyr. B þad dyr.
A 207 [[16] A og hid besta dyr | þetta dyr er nu seigi ek þier frá sa egh fyrer litlu er ek gekk vt af borg. B *mgl.* [[17] B fljott vid kieppast. [18] B *mgl.* [19] A þetta. [[20] B *mgl.* [21] AB sveitta. [22] B mattu. [23] A *mgl.* [24] AB enn ef þu vill. [[25] AB þa seghi ek þier wist ath þat weider. [26] AB *tilf.* nv. [27] B *mgl.* [28] B geingur. [[29] A *mgl.* [30] A *tilf.* frá þeim. [31] A *mgl.* [[32] A hygg ath. B so ef kienned. [[33] A dyr. B dyra. [34] Mb[3] *mgl.* i. [35] AB *mgl.*

lagz[1] isneoen[2]. þa mællti [fruen h*er*ra. se nu[3] ef þu munt set haua nœkcuat þetta dyr[4] villtu æ*igi* | U 230 veiða þat þa veið*ir* þat an*na*ʀ m*aðr* þa [mællti jarlin fru þetta dyr[5] s*ka*l ueiða æng*i*[6] m*aðr* næma[7] ec. oc snœri[8] aptr iborgina oc kallar t*il* [sin*na* man*na*[9] at ofan s*ka*l[10] taka þ*ei*ra sœðla. oc binda hunda hans[11] nu vil han*n* æ*igi* utt riða[12]. (256). | B 118

[13]Jron jarll sitr nu [heima i borg sin*ni*[14] allt misseri [sua at[15] alldregi kemr[16] han iskog[17] at veiða dyr. þat er[18] æit kuelld at kemr t*il* hirðar *jron*[19] jarls .i. garð syn[20] [oc tecr þar nat gisting.[21] [en jarllin*n* setr han f*irir* sec oc[22] spyʀ han*n* margra tiðænða. [han spyʀ huar þessi m*aðr* hæu*ir* þa u*er*it aðr.[23] [garð syn*n*[24] seg*ir*. f*irir* skom*mu*[25] hefi ec set tigna m*enn*. salomon k*onung* i franz m*eð* honu*m* v*ar* ec allan uetr[26] [i goðu yu*ir*leti.[27] þa suarar jarlin er salumon k*onu*ngr mikill hofðingi. huat hef*ir* han*n* optazt t*il* skemtanar. eða huat er hans iðn. [þa svarar gesturinn herra[28] han*n* er vist [goðr drengr[29] oc dyrleɢr hofdi*n*ngi hans skemtan er mest[30] at veiða dyr. | A 208 oc er han*n* allra veidi man*na* mestr.[31] oc þar með vin*n*r han*n* mikit

---

[[1] B farit hafa og lagst nidur. [2] A i sniónumm. [[3] AB drottning hygg ath (B *tilf.* nu herra). [4] A *tilf.* er hier hefer farit. [[5] AB sagde jarl. frv, sagde hann. þetta dyr er hier hefer farit. [6] *rettet for* Mb[3] æng. [7] A annar enn. [8] AB *tilf.* i brott. [[9] A sina menn. [10] B skule. [11] B þeirra AB *tilf.* þviat. [12] AB *tilf.* aa dyra weidi (B veidar). [13] A *tilf.* 145 Capitule. B *tilf.* Cap. CLIII. [[14] A i sinu riki. B heima. [[15] A ath. B so. [16] A kom. [17] A aa skogh. [18] B var. [19] B *mgl.* [20] *sål.* Mb[3]. AB sveinn. [[21] B *mgl.* [[22] AB jarl. [[23] B og so hvar hann hefer vered. [[24] *sål.* Mb[3]. AB hann. [25] A litlu. [26] A *tilf.* i giegnum. [[27] B *mgl.* [[28] *sål.* A. Mb[3] *mgl.* B þa svarar giest madur. ja. [[29] AB mikill. [30] A *mgl.* [31] B stæstur.

afrec iafnan.[1] þa [suarar iron jarll. hu*er*t[2] ridr salumon k*onu*ngr optaz[3] at veida dyr. [þa suarar G*arð* suein*n* at[4] han*n* riðr [optazt[5] aualslœngu skog. oc viða[6] an*n*ar staðar enn[7] þar veid*ir* han flest. [þa spyR j*ron*[8] jarll huat er dyra flest[9] i þeim skogi er[10] mest eru f*irir* ser. [þa suarar G*arð* s*veinn*[11] þar eru margskona*r*[12] dyr hirt*ir* oc birn*ir*. oc þar er visundr æin*n* [er allra dyra er[13] mestr[14] er m*enn* [muni set haua[15]. oc faer m*enn* þora honu*m* i nam*un*da[16] at koma. þan visund a salo*mon*[17] k*onu*ngr i sin*n*i morc. þa mællti iron[18] j*arll*. riðr salumon k*onungr* æcki t*il* at veida visunde*n* [þa suarar G*arð* s*veinn*[19]. æcki vill han ueiða lata[20] helldr g*er*az nu ung*ir* [visundar und*ir*[21] enu*m* gamla[22] oc erv orðn*ir*[23] nu .x. allz[24] vis*u*ndar[25]. oc ængi er sua diarfr at þar þori at veiða[26] er salom*on* k*onu*ngr a.[27] þetta[28] kuelld allt[29] drecka þ*ei*r oc skemta ser. [oc feR garð suein*n*en brot of morgine*n*[30]. en jarl ihugar[31] þetta meoc[32]. (257). Men apolloni*us*[33] haua farit iskog[34] at veiða dyr.[35] oc þa er þ*ei*r riða um skogi*n* [fin*n*a þ*eir*[36] ser dyr dauð hiortu oc

[1] B *mgl.* [[2] A mællti jarl. huar. [3] AB mest. [[4] AB hann svarar. [5] A mest. [[6] B vijda bæde j valsløngu skog og. [7] Mb[3] *mgl.* enn. [[8] AB þa mællti. [9] AB *mgl.* [10] AB þeirra er. [[11] AB hann svarar. [12] *rettet for* Mb[3] margskona. [[13] AB allra dyra. [14] A mest er þeirra(!). B mestur þann. [[15] A munu sied hafua. B hafa sied. [16] A giegnn. B mote. [17] *rettet for* Mb[3] salono. [18] AB *mgl.* [[19] A *mgl.* B hinn seiger. [20] A *tilf.* hann. [[21] AB fra. [22] A *tilf.* visundi komner og borner. B *tilf.* komner. [23] A *mgl.* [24] AB *mgl.* [25] *rettet for* Mb[3] visndar. [26] AB rida. [27] A *tilf.* 146. Capitule. [28] B þad [29] AB *mgl.* [[30] AB enn ath morni fer gesturinn (B gardsveirn; A *tilf.* snemma) i brott. [31] B huxar. [32] A *mgl.* B eftter. [33] A Solomons kongs. [34] B a skog. [35] B *tilf.* hiørtu og bijrne. [[36] AB hitta þeir fyrer.

biornu. oc sea at hundu*m* eru beitt*ir*[1]. þ*ei*r riða aptr t*il* borgar oc [hitta nockora[2] m*enn* [er bygua[3] v*ið* skogin oc spyria R*iddarar* ef þeir viti [nockora m*enn* sua diarfa[4] [hava v*er*it[5] at farit[6] havi[7] [iskog aplonij.[8] | þorpkarlarn*ir*[9] segia | at [meiri uan[10] at U 231 Mb³ 166 þ*ei*r uiti hu*er*ir v*er*it[11] haua.[12] [oc þat munu v*er*it haua m*enn* salomons k*onungs*. oc þyckiaz þ*eir* æ*igi* vita hvart sealfr han*n* hæu*ir* faret eða æigi[13]. R*idd*-*arar* riða heim[14] t*il* borgar tiro[15] oc sægia aplon*io*[8] jar*li*[15] [þat er[16] þ*ei*r hafa fregit[17] at salomon k*on*-*un*gr ifranz[18] hæv*ir* spillt dyru*m* hans [oc riðit iskogin*n*[19]. A*pollonio* jarlle [þick*ir* þetta illa[20]. [han send*ir* m*enn* oc bref[21] t*il* [sins broður[22] irons j*arls* [oc let[23] segia honu*m* þessi tiððænði[24] oc biðr han*n* koma t*il* sin m*eð* sina hunda | oc veiði m*enn*. oc A 209 apolloni*us* j*arll* vill fara med honu*m* at veiða dyr.[25] þa er jron j*arll* [hœyri*r*[26] sagt fra þessu*m* tiðænd-u*m*[27]. kallar han [hvar er nordia*n* min*n* en bæzti ueiði m*að*r[28]. bui[29] mina hunða skiott tak nu stapp[30] min*n* en bæzta racka. oc t*ac*[31] stut han uil ec oc[32]

---

[1] B beitt. [[2] B finna. [[3] A *mgl.* B er biuggu. [[4] AB nokkud til huorier suo diarfer. [[5] A eru. [6] B veidt. [7] A hafua. [8] *sål.* Mb³. [[9] AB aa skóg (B j skoge) Apollonius jarls. þeir. [10] A *tilf.* sie. [11] A weitt. [[12] B *mgl.* [[13] A og seigia þat hafa werid Frakka menn Solomon kongs. enn þeir kallast ei wita hvart hann hefer verid sialfur. B þad hafe vered fracka menn Salomonz kongs ad hann hafe spillt dýrumm hannz, enn þeir kvadust ei vita hvørt hann hafe sialfur vered. [14] A nv. B *mgl.* [15] B *mgl.* [[16] AB huad. [17] B friett. [18] B ad hann. [[19] B *mgl.* [[20] AB likar þetta stor illa. [[21] A sender nu bref. B og sender menn med breffinu. [[22] B *mgl.* [[23] A og lætur. B ad. [24] *sål.* Mb³. [25] A *tilf.* 147. Capitule. [26] *rettet for* Mb³ hœyri. A hefer(!). [[27] B spir þetta. [[28] A Nordian sinn besta weidimann. [29] AB bu nv. [30] A Staffa. B Stappa. [31] AB suo. [32] A *mgl.*

haua *með* m*er*. [han vil ec hællðr en et bæzta œss.[1] oc bracka. oc alla mina ena bæztu racka. tak nu oc losca[2] er ec veit allra tika bæzta. oc rusca [þu ert[3] riddara uaskastr.[4] jsollde[5] d*rottning* toc þa badu*m* hondu*m* um hals iron[6] jarli oc mællti min*n* leufi[7] h*er*ra g*er* sua vel v*er*[8] heima iborg þin*n*i[9] oc rið æcki ut at veiða dyr f*irir* þessa soc þa suarar jarli*n* frua[10] ut v*er*ð ec nu at riða. [þuiat[11] m*er* hæv*ir* sentt orð min*n* broðir apoll*onius* j*arll* oc vill han[12] veida dyr oc skulu*m* v*it* fara bad*ir*. þa mællti hon[13] grata*n*di[14]. fæ ec þic
B 119 æ*igi* latt at | veiða dyre*n*[15] rið[16] *með* þinu*m* æigin[17] brœdr oc[9] veið i þinu[18] l*an*di oc far æ*igi* i ualslœngu skog [at veiða dyr heit m*er* þvi[19]. þa suara*r*[20] j*ron*[9] jarll ec ma vel fara imin*n* skog. at[21] veiða dyr[22]. en ef salomon*n* k*onu*ngr hæu*ir* riðit iskog [mins broður þa ma ec þvi varla heita [t*il* fasta[23] at æ*igi* koma ec i hans l*an*d[24]. þa mæl*ir* fruen[25] kemr[26] þv i val slœngu skog *með* þina hunda. þa ma þar[27] v*er*ða[28] mikill stormr við visu*n*d en mikkla. oc[29] v*er*ðr[30] salomon k*onu*ngr v*arr* at hans dyr eru beitt[31] þa ma þar v*er*da af[32] mikil

---

[[1] A hann vil ek helldur enn minn hinn besta hest. B *mgl.* [2] AB Luska. [3] A *tilf.* allra. [[4] B *mgl.* [5] A Isodd. B Isolld. [6] AB *mgl.* [7] B hinn beste. [8] A wera. B og ver. [9] B *mgl.* [10] AB fru. [11] A *mgl.* [[12] B med mijnum brodur, hann vill. [13] AB drottning. [14] AB *tilf.* herra. [15] AB dyr. [16] B *mgl.* [17] AB *mgl.* [18] A *tilf.* eigin. [19] B *tilf.* trulega. [20] *rettet for* Mb[3] suara. [21] B og. [[22] *for* at veiða ... veiða dyr *har* A med þina hunda. [[23] B *mgl.* til fasta. [[24] *for* mins ... hans land *har* A bródur þins og mattu þat wel þola. jarl svarar. vist ei maa suo wera, frv, ath ek veiti ei brodur minumm lid. [25] AB drottning. [26] B komer. [27] AB þat. [28] A vera. [29] AB *mgl.* [30] B verde. [31] B drepinn. [32] A *tilf.* miogh.

osætt. (258). [1]jron jarll [kallar R*iddara* sina oc
biðr þa bua sic sem huatlegast[2]. [Jron j*arll* riðr
nu[3] ut af [brandina borg[4] m*eð* sina hunda. oc þat
er mællt[5] i sogu*m* at æ*igi* mun getit v*er*a betri
veiði[6] hunða en[7] han atti .xij. v*oru*[8] en*ir* bæztu
hundar[9] þ*ei*r er all*ir* eru nefnd*ir* i þyðesku*m*
kveðu*m* en allz [hafði han*n*[10] með ser .lx. goðra[11]
veiði hunda. [han riðr nu [m*eð* sina ueiði hunda oc
si*na* m*enn*[12] t*il* moz v*ið* apoll-¦-oni*us* jarll[13] brodur U 232
sin*n*[14] | oc allz hava þ*ei*r .lx. man*n*a er þ*ei*r riða A 210
askogin*n*. þ*ei*r riða fyrst i sin*n* skog er heit*ir* ung-
*ar*a skogr. oc veiða[15] þar nockura daga [oc steicia
dyr t*il* matar s*er*. [æin*n* dag taca þ*ei*r[16] sina hæsta
oc riða þan dag allan. oc [um nott[17] æpt*ir* oc anan
dag. oc[18] allt þar t*il* er þ*ei*r koma i val slœngu
skog. þar sla þ*ei*r[19] sinu*m* hunðu*m* oc beita[20] þar
martt[21] dyr [hiortu oc biornu oc hindr oc allz konar
dyr.[22] oc eru þar marga daga. .i. dag hava þ*ei*r
riðit viða[23] um skogin*n*. oc veitt mœrg dyr. þ*ei*r
koma a sloðena[24] þar [er laupit man hafa[25] nockuers
konar dyr. þessi[26] spor eru mycklu m*eiri*[27]. en
þ*ei*r hefði[28] fyR seð. þ*ei*r lœypa hundu*m* sinu*m* at
sporinu[29]. oc þar riða þ*ei*r æpt*ir* sealfir[30]. [siðla

[1] B *tilf.* Cap. CLIV. [[2] B bidur nu buast sijna riddara. [[3] A ok þeir rida nv. B og sijdan rijda þeir. [[4] A borginne. B borg. [5] B sagt. [6] B *mgl.* [7] A *tilf.* þeirra er. [8] A er(!). B hunda og voru. [9] A weidi hunndar. B *mgl.* [[10] B hafa þeir. [11] A *mgl.* [[12] A *mgl.* með ... menn. [13] A *mgl.* [[14] B *mgl.* han riðr ... brodur sinn. [15] A eru þeir. [[16] A þath er nu einn dag ath þeir taka. [[17] A nottina. [[18] B *mgl.* oc steicia ... dag oc. [19] AB *tilf.* lausum. [20] B veida. [21] A morg. [[22] B *mgl.* [23] B til veida. [24] B slod eina. [[25] A hafdi hlaupid. [26] A þess. [27] B stærre. [28] A hafi. B hafa. [29] A sporumm. B sporunumm. [30] A aller. B *mgl.*

um kuelldit[1] sea þ*ei*r huar hundarn*ir* laupa oc f*irir* þeim [morg dyr oc stor þar[2] er visunðr æin*n* mikill. sua at ængi þ*eira*[3] hæv*ir* set ia*m* mikit dyr [oc iafn ogurlegt[4]. oc honu*m* fylgia en*ir*[5] ungu sua at allz *ero*[6] .x. [saman visu*n*darn*ir*[7] [jarllarn*ir* laupa[8] æpt*ir* dyrunu*m*[9] oc heita fast a sina hunða. dyren spilla þar morgu*m* goðu*m* hundu*m* [f*irir* þei*m*[10]. oc æ*igi* at siðr komaz þav unðan næma .iij. [en minztu hava[11] þ*ei*r veit*t*. jarllarn*ir* veiða j valslongu skogi allz .lx. [dyra þ*ei*ra er oll eru stor[12] hiortu oc biornu með visundunu*m*[13]. oc hv*er*t dyr er [fellt er[14] lata þ*ei*r [liɢia sua at[15] æcki haua þ*ei*r af[16] [næ*m*a þat er[17] hunðar þ*ei*ra ęta. [oc þat an*n*at er sueinar þ*ei*ra steicia[18]. (259). þ*ei*r[19] haua dualz [i valslongu[20] skogi manað. þa mællti [iron iarll v*ið* broður sin apolloni*us*[21]. v*er* hofu*m* [h*er* dualz le*n*gi[22] i riki salomo*n*s k*onun*gs. nu er þat mitt rað at [v*er* snuim[23] aptr[24] v*er* hofu*m* æcki lið v*ið*[25] sal-
Mb^3 167 *omon* | k*onun*gi ef han spyʀ [fe*r*d vara[26] v*er* hofu*m* nu gort a hans ueidi skog[27] halfu meira [slag en han*n* ge*r*ði oss[28]. þa suarar apollon*ius*[29] j*arll*[30]. uilltu nu heim riða [i v*ar*t riki þat[31] þikci m*er* [vist illa ef[32] v*er* skolu*m* sua skiliaz [v*ið* veiði skog[30] sal-

[[1] A sidla vmm daginn. B sijdann. [[2] B dyr stort, þad. [3] *rettet for* Mb^3 þeir. [[4] B *mgl.* [5] A hinu. B hin. [6] *rettet for* Mb^3 oro. [[7] A dyr. B saman dyrenn. [[8] AB þeir rida. [9] A dyrinu. [[10] AB wmm daghinn. [[11] A hina minnstu fa. B þau mestu fa. [[12] AB stordyra. [13] AB wisundumm. [[14] A þeir hafa veidt. B þeir veida. [[15] AB þar liggia og. [16] B *mgl.* [[17] AB meira enn. [[18] A *mgl.* *efter* steicia *tilf.* B til matar fyrer annad framm skipta þeir sier ecke af. [19] A nu er þeir. B og nu er þeir. [[20] B þar. [[21] AB Apollonius iarl (B *tilf.* til Ironz brodur sijnz). [[22] B dvalist. [[23] A vid farim. [24] AB *tilf.* þvi. [25] B móti. [[26] B til vor. AB *tilf.* enn. [27] AB mork. [[28] AB skada enn hann hefer oss gert. [29] AB Jron. [30] A *mgl.* [[31] B nu. [[32] A stór illa ath. B stor jlla ef.

umo*ns* k*onu*ngs[1] at v*er* hofu*m* latit marga[2] hunda f*irir* þessu*m*[3] mikla visu*n*d en dyret s*ka*l hava | A 211 komiz unda*n*. þa su*ar*ar jron j*arll*. brot skulu v*er* nu [sem skiotazt[4] [v*ið* sua buit[5]. en [sua v*er*ða ec heill at an*n*at sin*n*[6] s*ka*l ec [sua riða a valslongu skog at ec s*ka*l nær haua komit þessu*m* visu*n*d oc æ*igi* s*ka*l ec[7] [fyʀ letta en han*n* er veiddr[8]. | U 233 þ*ei*r taka nu skiot[9] sina hesta oc [at ollu bua þ*ei*r nu sina f*er*ð. riða þ*ei*r nu heim v*ið* sua buit[10]. oc eru nu | B 120 allkat*ir*. (260). salomo*n* k*onung*r [hœyr*ir* nu sœgð[11] [tiðændi or[12] valslongu skogi [þ*ei*r m*enn* er farit haua u*m* skogi*n* haua þar fundit[13] morg dyr[14] su*m* stor en sum sma [oc sua þ*ei*r m*enn* sem þar haua farit um skogi*n* haua þar fundit mart dyrskin i gautun*n*i f*irir* ser at ængi vissi þess skyn ne skil[15]. Salom*on* k*onung*i likar þetta all[16] illa oc þikc*ir* [ser gorr[17] stor[18] skaði. [oc þar með suiuirding[19]. han*n* kallar nu [t*il* sin[20] ʀ*iddara* sina oc biðr þa [buaz at rida aueiði[21] oc sua [g*er*a þ*ei*r. han[22] riðr nu m*eð* .xl.[23] man*n*a oc feolða hv*n*da i[24] valslongu skog han ser[25] at þessi tiðændi munu son*n* v*er*a [er honu*m*[26] v*oru* sœgð oc[27] sua mikill feoldi[28]

[1 B hiedann. 2 AB wora. 3 A þeim hinumm. B þeim. [4 AB rida sem huatast og heim j wart riki. [5 B *mgl.* [6 B verde ad heill i annad sinn. [7 B rijda i valslønguskóg, og ei. [8 A lietta aadur egh skal hann weida. B firr lietta enn eg hefe veitt þennann vijzsund. 9 AB *mgl.* [10 A bua sina ferd heim wid suo buit. B rijda heim. [11 B spir nu. [12 AB þessi tiþendi af. [13 B ad þar eru. A *tilf.* suo *efter* fundit. 14 A *tilf.* ath eingi madur kann skyn aa. B *tilf.* daud ad einginn veit skil a. [15 AB *mgl.* 16 AB stor. [17 B giør vera. 18 AB mikill. [19 A med svivirdingh. B og skømm. [20 B *mgl.* [21 A rida vt aa skóghinn. B buast ad rijda ut a skóg. [22 A gerir hann. 23 AB lx. 24 A aa. 25 AB *tilf.* nv. 26 A þeim. [27 B ad. 28 AB *tilf.* dyra.

[mu*n* vei*ddr*[1] v*er*a[2] [dyrana i hans skog[3] at varla [man talt fa han ser oc m*a*rgar[4] ælldstoar. hu*er*su[5] skogren [hæv*ir* v*er*it[6] hœGuin[7]. Salomo*n* k*onung*r duelsk litla rið iualslœngu skog oc riðr norðr i ung*ar*askog[8] þar [g*er*ir han[9] sua mikit [at dyra veiði[10] at naliga er [al avðn orðin[11] i þessu*m*[12] skog. (261)[13]. Apol*lonius* j*arl*l hæu*ir* [senðan sin veiði man*n* Rolf biðr han*n*[14] rida ut i [ung*ar*a skog[15]. [at veiða dyr[16] [oc m*eð* honu*m* fa R*iddara*. sem han*n* v*ar* optlega vanr at haua[17]. þa er [Riðar*ar* Ap*ollonius* jarlls[18] riða um skogi*n* [oc fa[19] æcki veitt þa koma þ*ei*r þar[20] er þ*ei*r fina [morg dyr f*irir* ser[21] dauð oc[22] koma asloð mikcla þar er m*enn* haua[23] riðit[24]. Rolfr riðr viða vm skogi*n*. oc leitar æpt*ir* um[25] m*enn*ina. han*n* [riðr i æitt reoðr. oc ser f*irir*[26] ser marga m*enn* oc marga hunda. [En Rolfr er sv*a*[27] mikill rœysti m*aðr* at helldr vill
A 212 han tyna sinu | lifi en kuna æ*igi* segia sinu*m*[28] h*er*ra er han ke*m*r heim hu*er*r honu*m* hæu*ir* [skada gort oc suivirði*ng* þa[29] at veiða dyr i hans skogi

[1] *rettet for* Mb[3] veiðr. [[2] AB mun (B mundi) veiddur. [[3] AB *mgl.* [[4] B munde talt verda, þa hann sier og mercker storar. — marg*ar* *er rettet for* Mb[3] mœrgar. [5] A og. B og hvørsu. [[6] A er. B var. [7] A *tilf.* 148. Capitule. [8] A *tilf.* og weider dyr og med honum hans menn. B *tilf.* ad veida dyr og hannz menn. [[9] B giøra þeir. [[10] A *mgl.* B ad dyra weidum. [[11] B aleijdt orded af dyrumm. [12] AB þeim. [13] B *tilf.* Cap. CLV. [[14] A senndt sina weidi menn og war sa fyrer þeim er Rolfur hiet. hann bidur hann. B sendt Hrolf og fleire sijna veide menn og riddara, og bidur þa. [[15] B Valsløngu og Vngaria skoga. [[16] A *mgl.* [[17] A og med honum fara nokkurer riddarar. hann bidur hann veida dyr. B *mgl.* [[18] AB þeir. [[19] A faa þeir. [20] A *tilf.* ath. [[21] A faa dyr og eru þau. B fyrer sier dyr og øll. [22] AB þeir. [23] B høfdu. [24] AB farid. [25] A wid. [[26] B kiemur þar er hann. [[27] B og so er hann. [28] A til sins. [[29] AB giort svivirdingh.

[*firir* vttan h*ans* uilia[1]. [oc riðr[2] diarflega [iscog*in* at þei*m*[3]. oc hitt*ir* þar[4] *firir* ser salomo*n* k*onung* [af fracka riki[5]. þa [mællti Rolfr. oc spyʀ[6] hvi [salomo*n* k*onu*ngr er[7] þar komin*n*. en[8] [salomo*n* k*onungr* seg*ir*[9] at han*n* vill hefna [sin*n*ar svivirð*in*gar. er[10] Apol*lonius* j*arll* oc hans [brod*ir* Jron[11] hau*a*[12] riðit i hans[13] skog oc veitt þar morg dyr. oc þau sum er k*onu*ngr [sealfr let frið haua[14] [*firir* ser oc sinu*m* m*onnum*[15] [er | v*oru*[16] hans visu*n*dar. U 234 [þa mællt*i*[17] Rolfr[18] [muni þer þora at biða[19] ef[20] ec rið heim [oc segi ec[21] apollon*io* i*arlli*. þa suarar salomo*n* k*onungr*[22]. Apollon*ius* jarll villdi æ*igi* biða var i val slongu skogi [þa er han hafdi veitt þar[23] dyr[24]. nu [viliu v*er*[25] oc æcki h*er* hans biða. en nu mattu vel[26] b*er*a honu*m* þessur[27] tiðændi at salomo*n* k*onu*ngr [af franz[28] hæv*ir* hæfnt sin [er Apolloni*us* j*arll* œyddi skog hans þott æ*igi* haui han*n* hæfnt an*n*ars þess er han g*er*ði[29]. Salomo*n*[30] k*onu*ngr lætr nu taca sina hesta oc ridr aptr i sitt riki oc hev*ir* h*er*[31] gøruan mikin skaða. [oc alœyddan ner at dyrum oc brenðan þo viða skog*in*[32]. (262). Rolfr riðr[33] nu[34] heim oc sæg*ir* apollon*io*[35]

[[1] B Cap. CLVI. [[2] AB Rolfur ridur nu. [[3] B *mgl.* [4] AB *mgl.* [[5] AB *mgl.* [[6] AB spyr (B mællte) Rolfur. [7] A være. [[8] B veider þu j skoge Apollonius jarls. [[9] A kongur sagdi. [[10] AB sin. þviat. [[11] B menn munu. [12] *rettet for* Mb³ hau. [13] AB warn. [[14] A lætur grid hafua. B villde ei veida lata. [[15] B *mgl.* [[16] A enn þau eru. [17] *rettet for* Mb³ mællt. [[18] A *mgl.* [19] A *tilf.* hier. [[20] B vilje þier ei bijda hier til þess. [[21] AB ad seigia. [22] AB *tilf.* þinn herra. [23] A war. [[24] B *mgl.* [[25] AB vil ek. [26] AB og. [27] AB þau. [[28] A j Frans. B *mgl.* [[29] AB og vner wel sinum hlut. [30] B *mgl.* [31] A nv. B *mgl.* [[32] AB *mgl.* [33] AB fer. [34] A *tilf.* og. [35] A *mgl.*

jarlle[1] hu*ers*[2] han*n* er v*ar*r orðin*n* [at alœyddr er
hans skogr at[3] dyru*m*. oc þetta hæv*ir* salomon
k*onung*r gort[4] [af fracka riki. oc han*n* hæv*ir* hitt
k*onu*ngi*n* sealfa*n* i skoginu*m*. oc sæg*ir* a*pollonio*
jarlle oll orð þau er Salumo*n* k*onung*r hafði mællt
t*il* hans. Nu send*ir* apolloni*us* jarll orð sinu*m*
broður jron iarlle[5] h*ann* lætr oc sægia honu*m* huat
salomo*n* k*onun*gr hæv*ir* gort[6]. þa er þetta [hœyr*ir*
jron jarll[7] v*er*ðr han*n* meoc reiðr oc kallar [t*il*
sin*n*[8] nordia*n* sin*n* veiði man*n*. bidr han*n* nu taca
Mb³ 168 alla[9] sina hv*n*da | oc [kuezt sua nu v*ið* skolo skiliaz
at han s*ka*l heiman v*er*a[10] .ij. manuðr. Nu [v*er*dr
isollde allogloð oc gretr[11] sarlega. hon leɢr sinar
baðar henðr of hals [jron jarlle[12]. [oc mællti[13] min*n*
leuui h*er*ra rið æ*igi* ut sua sem þu sæg*ir*[14] u*er*
A 213 helldr heima. oc haf[15] | skemtan [i þin*n*i seing með
m*er*.[16] en [rið æ*igi* vt at þin*n*i[17] dyra veiði. þvi at
[þar mun illt af standa[18] þ*er* sealfu*m* [oc sua m*er*[19]
[ef þu villt æ*igi* lata leiðaz[20]. þa su*ar*ar jarl*inn*[21]
æcki ma ek [en lata leiðaz. En*n* v*er*ð ec vt at
riða. at veiða dyr.[22] þa mællti hans dott*ir* [isollde

---

[1] B *mgl.* [2] AB þau tiþindi sem. [3] A af. [[4] B *mgl.* [[5] A og egh hefer hitt kong i skóginum og sagde nv jarli aull þeirra ord. Nu sagde jarll ath hann vill sennda hann epter Jron jarli og skal hann nv koma ath efna sina heitstreinging. B Nu mællte jall til hannz og seiger nu skule senda ord Jron jalle, ad hann kome ad hefna hannz og efna sijna heitstreinging. [6] A *tilf.* 149. Capitule. [[7] A sier Jron jarl er aa brefunumm war. B spir Jron jarll. [[8] A *mgl.* B a. [9] AB *mgl.* [[10] A kuedzt nv skulu buast sem hann skuli brott vera. B buast hvatlega og skulumm vier vera j burtu. [[11] A grætur Jsodd. [[12] B hannz. [[13] A *mgl.* [14] B sagder. [15] B *tilf.* helldur. [[16] A i þinne rekkiu. B vid mig. [[17] AB far ei aa. [[18] AB af henne man stannda mikit vhapp. [[19] B mier og morgumm ødrumm. [[20] A ef þu vill ei letiast. B *mgl.* [21] AB Jron jarl. [[22] A nv letiast ath finna dyr. B letiast lata ad fara.

hon v*ar* þa[1] .xij. uetra gœmul. h*er*ra þer[2] mun illt af þessi dyra veiði standa [ef þv fer.[3] villtu æ*igi* moður min*n*i ueita | B 121 þessa[4] bœn [at lata dueliaz þessa utreið[5]. þa munttu vilia ueita m*er*.[6] Þa mællti jron jarll æ*igi* skalltu biðia þess at æ*igi* [riða ec at efna[7] mina heitstre*n*ging. stand*i*[8] nu upp allir riddarar [þ*ei*r er fara skolu[9] oc v*er*ðu*m*[10] bvn*ir* æcki mægu[11] konur letia mic. þa mællt*i*[12] [isollde hans | U 235 dottir.[13] þu þrœyt*ir* um[14] veiði v*ið* salomo*n* k*onun*g[15] veiztu at han*n* er meiri m*aðr* en þu.[16] oc ef nu veiztu þat æcki þa fær þu nu þat[17] rœynt aðr en locit se yðru v*ið* skipti. (263). Jron jarll ridr[18] nu ut af brandina borg með[19] marga R*iddara* [oc hæu*ir* með ser alla sina veiði hunda oc riðr t*il* tira[20] afund [sins broð*ur*[21]. þa er han[22] kemr itira þa er apolloni*us* jarll seucr oc er han æ*igi* fœrr [at riða með honu*m*[23]. En Iron jarll uill æ*igi* biða oc tecr [af honu*m*[24] sua marga R*iddara* sem han vill.[25] nu riðr iron j*arll* ut askogi*n*[26] m*eð* .lx. R*iddara*. [jron jarll riðr nu alla sina leið sua at æcki duelsk han*n* aðr[27] han*n* kemr i valslongu skog. oc [er han*n* kemr þar tekr han[28] at ueida dyr. oc hu*ar* sem [han kemr[29] [a dyra spor[30]. [þa

---

[[1] AB *mgl.* [2] AB hier. [[3] A *mgl.*. [4] A sina. B eina. [[5] A ath dveliast epter. B *mgl.* [6] B *tilf.* og dvelst heima. [[7] B effne eg. Mb[3] *har* hefna *for* efna. [8] *sål.* AB. Mb[3] standa. [[9] B *mgl.* [10] A werdi. B vered. [11] A munu. [12] *rettet for* Mb[3] mællt. [[13] A Jsodd drottning. B drottning. [14] A vt. [15] AB *tilf.* þat. [16] AB *tilf.* ert. [17] A *tilf.* sidar. B *tilf.* sijdann. [18] AB reid. [19] A wid. [[20] A hann hefer med sier marga sina hunnda. hann ridur til Tyram. B *mgl.* [[21] AB Apollonius iarls. [22] B jall. [[23] B *mgl.* [[24] B hann þar. [25] A *tilf.* haft hafa. 150. Capitule. B *tilf.* hafa. Cap. CLVII. [26] A i skog. B a skog. [[27] A hann ridur til þess er. B og alla sijna leid, þar til er. [[28] A tekur þegar. B þar tekur hann. [[29] AB þeir koma. [[30] aa dyr spor. B vid dyr.

riðr han sua æpt*ir* at æcki dyr er þat f*irir* honum at lif hafi huar sem þ*ei*r koma iskogi*n*[1]. oc nu er þat æin*n* dag. at [jron[2] jarll riðr um skogi*n* m*eð* sina hunda han*n* kemr[3] aspor[4] huar farit mun haua en mikcli[5] visunðr. þa slęr han [æpt*ir* sporinu[6] morgu*m* hundu*m* [han*n* riðr akaflega oc[7] hu*n*darn*ir* A 214 fa hitt visu*n*din[8] [sua ero þ*ei*r | skiot*ir* at þægar [geta þ*ei*r han*n* farit[9] wisundurinn[10] [snyz v*ið* hundunu*m*[11] oc v*er*r sic með hornunu*m*. hunðarn*ir* sœkia at fast. [en fyrsti kemr[12] at nordia*n* veiði m*aðr* [æpt*ir* hundunu*m* af ollu*m* þeim R*iddorum*[13] oc han hæv*ir* itaumi .ij. hunda [ena bæztu j*arlls* stutt oc stapa. oc litlu siðar jron j*arll* oc han*n* hæv*ir* itaumi bracca oc Por*sa*[14]. þar nest [kemr skenkiari jarllse*ns*[15] h*onu*m fylgia [tikrnar rusca oc luska[16] [er und*ir* eru aln*ir* allir en*ir* bæztu hundar jrons jarlls. oc huartueggi þ*ei*ra er allra ueiði hu*n*da bæz*t*r.[17] þa mællti jron[18] j*arll* v*ið* drottsæta*n*. sla nu lausu*m* þinu*m* hundu*m* [bracka oc porsa.

[[1] A þa rida þeir þegar epter ath ekki dyr kiemmst vnndann huar sem þeir rida wmm skóginn. B geingur ei undaun þeim. [2] A *mgl.* [[3] B þeir koma. [4] AB aa slód. [5] A stóri. [[6] A epter sporumm. B lausumm. [[7] B *mgl.* [8] A wisunndana. [[9] A faa þeir fundit þa. — B *mgl.* sua ero . . . farit. [10] *sål.* A. Mb[3] vistu*n*den. B hann. [[11] B snyr þegar j mote. [[12] A hinn fyrsti riddari kiemur her. B first kiemur. [[13] AB *mgl.* [[14] A Faron og Bonikt. og þui næst kemur jarl og hefuer j taumi tuo hina bestu rakka Stutt og Staffa. þa rídur drottseti jarls og hefuer j henndi Brakka og Possa. B Paron og Bonikt, þa rijdur drottsete, og hefur j taume Bracki og Polli. Por*sa* *er rettet for* Mb[3] Por. [[15] AB rídur hanns skeinkiari. [[16] AB Luska og Buska tíkur tvær. [[17] A er unndir eru alnir hiner bestu rakkar. huartueggi tíkinn er hinn besti weidi hunndur. B *mgl.* — bæz*t*r *er rettet for* Mb[3] bæzr. [18] AB *mgl.*

oc latu*m* t*il* dyrsins oc han*n* *ger*ir sua[1]. hundar[2] laupa [at dyrinu[3] allg*ri*mlega[4] oc [a sina lið hvarr[5]. visundren[6] ueiv*ir*[7] hofdinu a hœgra veg ser oc [stingr han hornunu*m*[8] und*ir* bog bracka suat[9] þægar stingr han*n*[10] igegnu*m* han*n* oc kastar [honu*m* fra[11] ser. oc nu snarar[12] han*n* [vin*n*stra veg ser[13] t*il* porsa[14] oc stingr[15] sua sinu hofði[16] i[17] hans sidu at han*n* rist*ir* han*n* daudan[18] af [sinum hornu*m*[19]. | þa kallar [h*ann* jarlin[20] [at skenkiarin*n* U 236 *ska*l[21] lausar lata[22] tikrnar lusko oc rusko[23]. han *ger*ir sua. [þær laupa þægar at dyrinu. nu eru aðr farn*ir* af enu*m* bæztu*m* hundu*m* tueir þ*ei*r er bazt*ir* uoru.[24] þær laupa nu at[25] baðar sen*n*. luska lœypr und*ir* dyret. oc þrifr[26] i kuiðen sua fast[27] at dyret [svignar v*ið*.[28] dyret lœypr [baðu*m* sinu*m*[29] æptru*m*[30] fotu*m* a[31] rygg lusko sua at isundr gec[32] ryGren oc sua fær hun[33] bana. [Rusko[34] lystr han*n*[35] sinu hofði sua at þar af fær hon bana.[36] n*u*[37] lætr nordia*n* lausa*n* stutt oc stapa[38] er bæzt*ir* uoru af aulu*m*[39] hundunu*m*[40]. stapi[41] lœypr at dyrinu [oc a

---

[[1] A Brakka og Possa. B til dyrssinz han giører so. [2] AB hunndarner. [[3] B framm. [4] A gifurligha. B allgijfurlega. [5] A hvart. [[6] B sijna leid hvør ad vijshundenum, hann. [7] AB veifar. [[8] A *mgl.* B hornena (!). [9] *sål.* Mb[3]. [10] A *tilf.* horninu. [[11] AB ifer hofud. [12] AB snyst. [[13] A aa winstra vegh. B *mgl.* [14] A Possa. B Polla. [15] AB stirer. [16] B horne. [17] AB aa. [18] B til daudz. [[19] AB hornunumm. Nu eru farner tueir hiner bestu hunndar. [[20] A Jron jarl. B jarl. [21] A skuli. [[22] B a skeinkiarann ad hann late lausar. [23] AB Busko. [[24] AB *mgl.* [25] AB *tilf.* dyrinu. [26] A bítur. [27] A *mgl.* [[28] A wiknar. B kiknar vid. [[29] AB hinumm. [30] B epter. [31] A ofann aa. B uppa. [32] AB brotnar. [33] *sål.* AB. Mb[3] han*n*. [34] A Busko. [35] A *tilf.* med. [[36] B *mgl.* [37] *rettet for* Mb[3] n. B j þuj. [38] AB Stappa. [39] *sål.* Mb[3]. [40] A hunndumm. B veidehundumm. [41] A Stappa. B Stappe.

halsin sua fast at han*n* tekr milli horna dyrinu[1]. þar bitr han*n* allfast[2] en dyrit [skekr han*n* allfast með hœfðinu. oc um sid*ir* kastar dyrit honu*m*[3]
A 215 ilopt | upp sua langt[4] at [þa er[5] han kemr [a jorðina[6] þa er hu*er*t bein brotið i honu*m*. Nu vill stuttr vpp laupa a [hals dyrinu[7]. en dyrit lystr han*n* með hofðinu.[8] oc kastar honu*m* [a jorðina[9] s*va*[10] ath hann kemur daudur nidur.

Nu hleypur[11] dyrit undann og werdur hrædtt [fyrer hunndunumm[12] þa slær Jron iarll lausumm sinumm hunndumm Parðn[13] ok Bonikt. dyrit rennur nu vndann enn hunndarnir sækia[14] epter. Einn riddari hefer fylgt[15] jarli. [hann het[16] Wanndilmar. hann var mikill og sterkur og allra manna var hann þo vdiarfastur. hann hræddist miogh dyrit [þegar hann sa þat og hleypti[17] vndann og sier[18] ath þat munndi[19] faa tekid hann og hleypur af hestinum og vpp i eitt trie. Nu hleypur dyrid epter honum og unnder treit, [Nu werdur hann haalfu[20] hræddari enn aadur[21] og hleypur vpp i kvistuna [er aa woru trenu[22]. enn kvisterner faa ei borit
B 122 hann og fellur hann ofann. Nu er | dyrit[23] vnder og hefur[24] snuist [j mot[25] hundunumm riddarinn[26] fellur ofan og kemur millumm hornna dyrsins[27] og sinum meginn[28] huorr fóturinn haalsins. hann spenner hond-

[[1] AB suo (B *tilf.* hart og) haatt ath hann sest ofann aa haals dyrinu (A *tilf.* og milli hornanna). [2] AB fast. [[3] AB kastar honum wid (B med) sinu hofdi. [4] B hart. [[5] B adur. [[6] AB nidur. [[7] A haals dyrsins. B bak dyrenu. [8] AB horninu [[9] AB *mgl.* [10] *her mangler et blad i* Mb[8]; *lakunen udfyldes efter* A *med varianter fra* B. [11] B leitar. [[12] B *mgl.* [13] B Parme. [14] B *tilf.* a. [15] B *tilf.* Jron. [[16] B er heiter. [[17] B og hleiper. [18] B enn sier hann. [19] B mun. [[20] B og var hann þa myklu. [21] B firr. [[22] B *mgl.* [23] B *tilf.* þar. [24] *sål.* B. A er nv. [[25] B a mote. [26] B Vandilmar. [27] B dyrenu. [28] B *tilf.* veit.

unumm wnm horn[1] dyrsins og helldur allfast. dyrit
verdur allhrætt[2] hleypur vndann enn hunndarner epter.
Jarl og hans menn hlaupa[3] nv epter hunndunumm.
þeir fara nv[4] langa leid. þa mællte jarl wid Nordian
[sinn hinn besta[5] weidi mann egh sie [huar dyrid
hleypur og þar med ath mikil furda er ath madur
nokkur liggur[6] aa haalsi dyrsins. Nu sier Nordian suo
sem jarl sa[7]. Þa kallar jarl[8] hátt. sækiumm[9] epter
dyrinu [þviat nv[10] mun þat mædast, einn wor madur
er nu kominn aa dyrith. Nu [hleýper Nor- | -dian og U 237
hverr riddari sem hans hestur ma[11] fara. dyrit hleypur
[nv sem þat má fara vid[12] manninn. þar fylgia vij
hiner yngstu[13] wisunndar og aller hundar Jrons ialls
þar er nv mikit kall,[14] hunnda skøll [og óp, af weidi-
monnum[15]. dyrit hleypur | nordur áa[16] heidina til wng- A 216
ara skogs. Wanndilmar er nu suo[17] hræddur ath hann
muni falla[18] af dyrinu [fyrer þa søk ath þetta dyr er
suo mikit ath hann veit at hann hefer[19] bana ef hann
fellur ofann [og þat veit hann ef hann fær halldit ath
dyrit mun mædast[20]. a þessa lund hleypur dyrith þar
til er þat kiemur j wngara skog og þar[21] i
skoginumm komast[22] fyrer hundarner Paron[23] og Bonikt
og faa rekit[24] dyrit apttur og nv verdur dyrenu[25]
þungt ath hræra [haalsinn og hofudit er madurinn
sat aa.

J þessu[26] kemur ath Jron jarl wid[27] sitt gladil.

[1] B halz. [2] B nu hrædt og. [3] B hleipa. [4] B *tilf.* so. [[5] B *mgl.* [[6] B undarlega sión, eg sie hvar dyred hleipur og madur nockur. [7] B *mgl.* [8] B hann. [9] B *tilf.* nu fast. [[10] B og. [[11] B hleipa þeir aller so sem bestar meiga. [[12] B og med. [13] B ungu. [14] B *tilf.* og mykil. [[15] B *mgl.* [16] B j. [17] B *mgl.* [18] B *tilf.* ofan. [[19] B þvi hann veit hann mune fa. [[20] B *mgl.* [21] A *tilf.* fyrer. [22] B koma. [23] B Parme. [24] B tekid. [25] *sål.* B. A dyrit. [[26] B høfuded og veria sig er madurinn var þar. nu. [27] B med.

hann leggur i giegnumm dyrit. [med þessu[1] fellur wisundurinn. þa mællti Jron wid Wanndilmar[2] riddara. þu ert kalladur allra manna vvaskastur [til wigs. hier[3] hefer þu nv vnnid þat verk ath eingi er suo diarfur edur hraustur j minu lanndi[4] ath meiri sæmd hafi mier[5] vnnid [enn þu wid þinne reysti[6] og skalltu þess wel niota [er vid komumm heim fyrer saker hugprydi þinnar og athgiorfui[6].

Nu ridur ath Nordian og adrer riddarar þar er dyrid hefer fallit, [þeir lofa nu[7] miok afrek jarls [er hann hefer gert[8] enn eingi þeirra[9] weit nema hann einn er[10] þann veg hefer tilborid. þeir [taka dyrit og gera[11] til matar[12] og gefa sinumm hundumm og eru nv all káter. þa ridur Jron iarl vid alla sina menn heim og hefer nu efnt sina heitstreinging vel og prydiliga.

[151. Capitule.[13]

338 [n] (264). Þa er Jron[14] jarl kemur heim [i Brandina borg[15] geingur [i giegn[16] honum hans frv[17] og hennar dotter jungfru Jsolld[18] og fagna nu vel jarli og verda nv[19] miok fegnar. hann tok i hond Jsolldi[20] og leiddi hana fyrer Wandilmar riddara og sagdi ath þessa giof vill hann gefa honum. [þat þakkar Wandilmar[21] vel jarli. epter þat var giert þeirra brullaup og fekk hann Jsolld dottur jarls. [Suo launar
A 217 Jron | jarl Wanndilmar er hann fieck fyrer hans saker weidtt hinn mikla wisunnd[22]. Wandilmar war siþann greifi Jrons iarls[23].

[[1] B vid þetta. [2] B Valdilmar. [[3] B og. [4] B lide. [5] B madur. [[6] B *mgl.* [[7] B og lofudu. [[8] B *mgl.* [9] B *mgl.* [10] B hvi. [[11] B giøra dyrit. [12] B *tilf.* sier. [[13] B Cap. CLVIII. [14] B *mgl.* [[15] B til Brandina borgar. [[16] B a móte. [17] B *tilf.* Jsollde. [18] B *mgl.* [19] B þær. [20] B sinne dottur. [[21] B hann þakkar. [[22] B fyrer hrædsluna. [23] B *tilf.* i langa rijd.

Þaa er heþann var lidinn nokkur stunnd þa mællte jarl vid [sina weidi menn og nefndi[1] Nordian. Mantu þat hversu[2] hiner vngu wisunndar woru j wngara skogi. [þat wære[3] nu vel fallid ath taka þa [sem hinn gamla[4]. Nordian kallast vera albuinn [þegar jarl will fara[4]. þetta heyrir Jsodd[5] og grætur nv all sárligha | og geinngur til jarls[6] og bidur[7] enn sem fyrr B 123
at jarl skal[8] | ei fara aa dyra weidar. enn jarl will U 238
fara [ad visu[9] sem hann hefer ætlad. þa sagde Jsodd[10] ath hana hefer dreymt einn[11] draum þann er hun weit víst ath mikit illt mun[12] af stannda þui mikla dyri er Jron[13] hefer weidtt[14]. jarl suarar ath hann vill rida[15] j sinn skog ath veida dyr og ekke mun hann þa fara leingra og þat sagdi hann wid[16] sina tru. þa [gladdist Jsodd[17] og leyfdi[18] honumm [þa ath hann fare[19]. Nu rídur jarl og [hefer med sier 12 riddara[20] og hunnda sina og fer nv 3[21] dagha til þess er hann kemur j Wngara skog. Nu rídur hann wmm kuelldit j skoginn og sier þar marga ellda og stóra.

[152. Capitule.[22]

339[a] (265). Nu er ath seigia fra Solomon kongi hann spyr ath Jron jarll hefer drepid hans wisund hinn mikla og spillt aullumm hanns hinum bestumm dyrumm og gert margt illt i hans riki. ok þa er hann heyrer þessi tiþindi þa[23] kallar hann til sin sina riddara og bidur þa vaapna sigh og sagde ath nv

---

[[1] B sinn veidemann. [2] B þegar. [[3] B og er. [[4] B *mgl.* [5] B Jsollde. [6] B *tilf.* og leggur badar hendur umm hannz halz. [7] B *tilf.* hann. [8] B skule. [[9] B *mgl.* [10] B Jsolld. [11] B *mgl.* [12] B mune. [13] B hann. [14] B *tilf.* Jron. [15] B fara. [16] A a. [[17] B gledst Jsolld. [18] B leifer. [[19] B ad fara. [[20] *sål.* B. A wid honum xij riddarar. [21] B sogd. [[22] B Cap. CLIX. [23] B *mgl.*

skal[1] hann hefna sín aa Jron jarli og Apollonio hans bródur.

[2]Salomon kongur [byst nv skyndiligha og hefer med sier[3] D riddara [alvopnadra hann ridur nu[4] alla leid þar til er hann kemur j wngara skóg eitt kuelld
A 218 og hefer þa[5] slegit landtiølldum. | [wmm kuelldit sidla[6] ridur kongur sialfur vt af skóginum og vill brenna bygd[7] Apollonius jarls wmm nottina. Jron jarl er þa kominn i skoginn og ridur i giegn þeim. þa er jarl og hans menn sia lid mikit rida igiegn sier flyia aller riddarar i skoginn, enn jarl er[8] suo mikill reysti madur ath helldur vill[9] hann faa bana enn flyia og hans godi winur Nordian vill[9] ei flyia fra honum. þa tekur Salomon kongur hondum Jron jarl og lætur binnda huartueggia þeirra. [þa wendir Salomon kongur[10] aptur til sinna manna.

Epter þetta[11] snyr hann [apttur vid sitt lid[12] i sitt Riki og hefer vid[13] sier Jron jarl. hann[14] lætur kasta honum j dyflitssu. Wanndilmar hans maagur kemur heim wid þa riddara er epter voru og sagdi Jsodd[15] þessi tiþindi. þar er nu mikill [og hardur[16] harmur j þeirra lanndi er jarlinn er tekinn. [þa er Jron[17] jarl hefer leigid þriar nætur j dyflitssu þa kemur sa madur er giætti turnsins og færdi jarli vist. þa mællti Jron jarl til þessa mandz ef hann [mundi wilja reka[18] eyrindi hans til Salomons kongs. Sa madur sagde ath hann maa wel[19] mæla wid Salomon kong slikt er jarl will. þa mællti jarl ath hann skal[20] bidia kong ath hann komi til tals vid [mig wmm[21]

[1] B skule. [2] B *tilf.* Cap. CLX. [[3] B rijdur nu ut vid. [[4] B *mgl.* [5] B þar. [[6] B sijdla, og. [7] B bigder. [8] B var. [9] B villde. [[10] B og vender sijdann. [11] B þad. [[12] B heim. [13] B med. [14] B kongur. [15] B Jsollde. [[16] B *mgl.* [[17] B og er. [[18] B vill bera. [19] B *mgl.* [20] B vill. [[21] B hann.

daghinn epter. þessi madur giorer sem jarl bad. hann
sagdi kongi ath iarl vill tala vid hann. kongur geinngur
til turnsins [þar er jarl sat j[1] og spyr huad jarl[2] will
honum [edur fyrer þui hann senndi honum ord[1]. þa
sagdi jarl ath hann vill bidia hann[3] einnrar | bænar U 239
[ef hann will veita honumm[1]. enn þat er su bæn ath
hann laati vt[4] Nordian ok [kuedst hann heim vilia
sennda[5] til Brandina borgar wid [sinum riddurumm og
eyrindumm[6]. þa sagde kongur ad[7] jarl er [ekke mak-
ligur af honum veitslu[8] enn þo vill[9] hann veita honum
þessa bæn.

[153. Capitule.[10]

340[a] (266). | Þa er Nordian látinn lauss og feing- A 219
inn honum[11] hestur og skal hann nu rida i Brandina
borg wid eyrinndi[12] jarls og [sagdi Jsoddi[13] | hans B 124
qvediu og bidur ath hun skal[14] koma og safna hinumm
mestumm[15] gersimum [þeim er eru j hans lanndi og
bioda[16] til vt lausnar jarli[17]. Nordian rídur nv sina
leid[18] þar til er hann kemur j Wngara skog. þar
hitter hann Apollonium jarl og hans riddara alvopn-
ada og will hann fara i Frakkland epter bródur sín-
umm [wid her. þa[19] er Nordian kemur til hersins þa
[tekur Apollonius jarl sótt mikla og[20] hættligha og | Mb[3] 169
[21]fam dogu*m* siðaʀ [andadiz han af þ*ei*ri sott[22]. Nu
staðnar[23] h*er*in oc fara þ*eir*[24] heim [oc eru nu[25]

[[1] B *mgl.* [2] B hann. [3] B kong. [4] B til. [[5] B vill jall senda hann heim. [[6] B sitt erende. [7] *sål.* B. A er. [[8] B þess ei maklegur ad hann veite honum. [9] B skal. [[10] B *mgl.* [11] B eirnn. [12] B *tilf.* Jron. [[13] B seigia Jsollde. [14] B skillde. [15] B bestu. [[16] B j hanns rijke. [17] B Jrone jarle. Cap. CLXI. [18] B *tilf.* alt. [[19] B med sinn her, og. [[20] B hefur Apollo tekid sott. [21] *her begynder igen* Mb[3] *efter lakunen.* [[22] A do hann vr þeirre sótt. B andadest hann. [23] AB stodvast. [24] B *mgl.* [[25] AB er þeir eru.

hœfdingia lausir. Nordian ridr nu t*il* brandina borgar oc sæg*ir* [nu jsollde[1] [oll sin œrendi oc syn*ir* hen*ni* rit jrons jarls[2]. [fru isollde[3] tecr v*ið* honu*m* fæginsa*m*lega[4] oc sæg*ir* at hon s*ka*l vist[5] æcki duelia[6] at lœysa ut jron j*arl* [ef nockor fong eru a þvi[7]. [Nv send*ir* hon[8] boð um allt sitt riki oc læɢr skatt a huern mann bæðe [ungan oc gamlan[9] hon dregr saman sua mikit fe at hon hæu*ir* ladit æin uagn af gulli oc silfri [oc goðu*m* *ger*simu*m*[10]. hon feʀ nu[11] afu*n*d Attila k*onu*ngs [oc sæg*ir* honu*m* huat tit er oc biðr han*n* stoða t*il* m*eð* ser. Attila k*onungr* suarar aþessa lund at han vill ækci t*il* stoða med fegiofu*m* fyst at sin*ni* með hen*ni*. en senda vill han bref t*il* salomo*n* k*onu*ngs at han þeciz af jsolde þetta er ho*n* byðr honu*m* oc lati ut jron j*arll*. f*irir* þa soc *ger*ir attila k*onungr* sua at Salomo*n* k*onungr* v*ar* hans vin. Antiocus k*onungr* fad*ir* salomo*n* k*onung*s hafðe fostraða*n* attil*a* k*onung* allt f*ra* bar*n*œsku. en salomo*n* k*onungr* oc att*ila* k*onungr* un*n*uz f*irir* þvi micit. oc f*irir* þa soc[12] [h*er*iaði salomon k*onungr* alld*r*ige

---

[[1] A *mgl.* [[2] AB sitt eyrinndi. [[3] A hun. B Jsolld. [4] AB wel. [5] AB *mgl.* [6] B *tilf.* vid. [[7] B mgl. [[8] AB ok sendir. [[9] AB audgan og vaudgan. [[10] AB *mgl.* [11] A first. [[12] A aa þessa leid ath hun hefer ekki bedit og ei vill hun beida til stoda j fegiofumm wid Attila ath hann geri aa henndur Salomon kongi her helldur vill hun bidia ath Salomon kongur þekkist af Jron jarli þetta er honum er bodit og laati hann vt af dyflitsu og gerir Attila kongur þetta ath hann sender bref Salomon kongi þeir vnnust mikit i barnæsku og þui. B og seiger a þessa leid ad hun vill ecke tilstoda j fiárgiøfum vid Attila kong ad hann giøre her á hendur Salomon konge, helldur vill hun bidia, ad Attala kongur sende ord Salomon konge med sijnu brieffe ad hann þeckest af Jrone jarlle þetta er hann hefur boded, og lat ut

i[1] riki jrons jarlls eða[2] apollo*nius* [hans broður[3]. at þetta riki atti rœynðar[4] [att*ila* k*onung*r[5] þott jarlar*nir*[6] varðueitti. | (267)[7]. jsollde[8] ferr nu alla sina leið þar t*il* er hon ke*m*r j fracka[9] riki[10] t*il* U 240
borgar salomo*n* k*onungs*[11]. hen*n*i er þar vel fagnat | A 220
setr k*onung*r hana hia[12] drottn*ingu* sin*n*i et fyrsta kuelld er isollde[13] ko*m* t*il* salom*on* k*onungs* [syn*ir* hon*n* honu*m* bref attila k*onu*ngs oc[14] stoð[15] upp or sinu sæti oc [hne*ig*[16] k*onu*ngi[17] oc mællti sua. goði h*er*ra sal*omon* k*onung*r um[18] langa leið [sotta ec[19] aþin[20] fu*n*d [m*eð* mikclu*m*[21] harm oc þo [með morgu*m*[22] g*er*simu*m* oc[23] gulli oc silfri [oc p*ur*pura[24] pellu*m*[25] goðu*m* hestu*m* [oc goðu*m* h*er*neskiu*m*[26] oc margskonar kurteisu*m* Riddoru*m*. allt þetta fluttu[27] v*er* iyðart riki [oc ualld[28]. [hœyr nu[29] h*er*ra .i. bœn [hu*er*s ec bið[30] lat ut min*n* h*er*ra jron iarll oc tac allt þetta fe [oc alla þessa luti er v*er* hofu*m* flutt i yðart riki[31]. þa suarar sal*omon* k*onung*r[32] þu ert vist[33] kurteis kona far hei*m*[34]

Jron jarl ur dyblisunne. Attala kongur giører þetta fyrer þa søk ad þeir untust myked Salomon kongur og Attala kongur, og fyrer þvi. [[1] AB hafdi Salomon kongur alldrei heriad aa. [2] A og. [[3] B jarls. [4] A allt. B *mgl.* [[5] B *mgl.* (!). [6] A jarl. [7] A *tilf.* 154. Capitule. [8] AB Isolld drottning. [9] B Franka. [10] B *tilf.* og. [11] B *tilf.* og syner honum breff Attala kongs. [12] A *tilf.* sier fyrer. B *tilf.* sier og. [13] AB hun. [[14] B *mgl.* [15] AB *tilf.* hun. [16] *rettet for* Mb[3] hneg. [[17] AB fellur (B fiell) aa knie fyrer honum (B konge). [18] B *mgl.* [[19] AB hefe ek sott. [20] B a ydvarn. [[21] AB wid mikinn. [[22] A miklum. B wid morgumm. [23] AB i. [[24] AB purpura og. [25] A pellumm og. B perlumm og. [[26] A og godre herneskiu. B hardneskiu. [27] AB flytiumm. [[28] A *mgl.* B ydur til sæmdar. [[29] A heyrdu. [[30] A er ek bidur þigh. [[31] A og þessa lute er wier hofumm flutt þier til haunda. B *mgl.* [32] AB *tilf.* frv. [33] AB *mgl.* [34] A helldur.

iþitt riki oc haf *með*[1] þer allt gull þitt oc [silfr oc[2] *ger*simar. En[3] jron *jarll* hæu*ir* sua mart illt gort i[4] minu riki oc m*er* t*il* suivirðingar at vel ma han þess nu giallda oc varlega[5] ma ec han*n* [þægar ut lata eða abrott fara[6]. þa stendr upp drottni*n*g sal*omon* k*onung*s oc gengr [t*il* hans[7] oc leɢr sinar baðar henðr [upp um[8] hans hals. oc kyss*ir* han oc mællti. Min*n* leui[9] h*er*ra oss hæu*ir* heim sot dyrlig fru jsollde hon stendr nu f*irir* yðru*m* knia*m* gratandi oc fær æ*igi* sina bœn[10]. veit m*er* nu [oc hen*ni* sina[11] bœn m*eð* orð senðing [vars ens kersta[12] vinar attila k*onung*s þa mællti sal*omon* k*onung*r [v*ið* sina[13] [riddara at þ*eir*[14] skulu[15] fara ut i turni*n* oc taca j*arll*[16] oc leiða han in*n* [t*il* sin[17]. oc sua g*er*a [þ*eir* ʀ*iddarar*[18]. (268).[19] þa er jron jarll stoð[20] f*irir* salomo*n* k*onung*i þa mællti k*onung*r til fru[21]
B.125 isollde se þar | nu[22] jron jarll [bonda þin*n*[23] han
Mb^{8} 170 viliu*m* v*er* nu senða aptr m*eð*[24] yðr t*il* | sins h*er*ra att*ila* k*onung*s uiliu*m* v*er* [han*n* upp[25] gefa f*irir*[26] sac*ir* hans orðsendingar oc yðaʀar kurteisi. [Nu stendr upp isollde oc gengr at jron jarlle oc leɢr upp bad*ar* sinar henðr of hals honu*m* oc kyssir han*n*. oc v*er*ðr nu hu*ar*t oðru allfeg*it*[27]. Nu þackar jsolde[28] Sal*omon* k*onung*i [vel sin*n* uelg*er*ni*n*g[29].

---

1 AB wid. [2 AB *mgl.* 3 AB *mgl.* 4 A aa. 5 AB warla. [6 A laata brott. [7 A fyrer kong. B fyrer hann. [8 AB ifer. 9 *sál.* Mb^{8}. 10 AB *tilf.* af ydur. [11 AB herra þessa. [12 AB þins. [13 B til sinna. [14 A frv ath þær. 15 A skuli. B skilldu. 16 AB jarn (B jarninn) af Jron jarli. [17 A fyrer kong. B fyrer sig. [18 A þær. 19 A *tilf.* 155. Capitule. B *tilf.* Cap. CLXII. 20 AB stendur. 21 AB *mgl.* 22 AB *tilf.* frv. [23 AB þinn vnnasta. 24 A vid. [25 A honum hann. B honumm. 26 B *mgl.* [27 AB *mgl.* 28 A Jsodd. B Jsolld. [29 B *mgl.*

Salomon | k*onung*r [setr nu[1] iron jarll i hasæti[2] A 221 hia ser oc lætr skutil sueina sina[3] þiona honum. [dueliaz þ*ei*r[4] þa nott en at morni stendr jron jarll[5] f*irir* salo*mon*[6] k*onung*i [oc all*ir* þ*ei*r ʀ*idd*-| U 241 *arar* er heiman hofdu[7] fylgt isollde. þa seg*ir* salomo*n* k*onung*r[8] at han*n* vill at iron jarll su*er*i honu*m* [þess æiða[9] at æ*igi* siða*n* s*ka*l[10] han h*er*ia i[11] hans riki.[12] jron j*arll* uin*n*r þess[13] æið[14] oc .xij. ʀ*iddarar* með honu*m* at þ*ei*r skulu[15] nu u*er*a satt*ir* hedan[16] ifra oc jron iarl [s*ka*l æ*igi* þessa[17] hefna [a[18] salo*mon* k*onung*i[19] er han v*ar* settr j dyflizuna[20]. Jron jarll oc fru[21] isollde[22] gefa Sal*omon* k*onung*i margar giaf*ir* [aðr en þau fari[23] ibraut[24]. Jron jarll feʀ[25] nu heim ihuna l*an*d [oc fyrst[26] afund attila k*onung*s oc sæg*ir* honu*m* [hv*er*ia sætt[27] salomon k*on*ungr hæv*ir* gort t*il*[28] h*ans* orðsendingar.[29] [seg*ir* nu jron jarll at han er komin aualld attila k*onung*s[30] oc spyʀ huat h*ann* vill nu g*er*a af honu*m*. Attila k*onung*r seg*ir* [at jron j*arll* s*ka*l[31] fara heim[32] isitt riki sem aðr [hafði h*ann* haft[33]. Jron j*arll* þackar nu[34] att*ila* k*onung*i[35] sina vingan

---

[[1] A lætur. [2] A sætid. [3] B *mgl.* [[4] AB og dvelst jarl þar. [5] A *tilf.* vpp. [6] *rettet for* Mb[3] salono*n*. A *mgl.* [7] *rettet for* Mb[3] hofdu*m*. [[8] A og aller hans riddarar þeir er heimann hafa sott og fylgt Jsodd. þa sagdi Salomon kongur. B *mgl.* [[9] A eid. [10] B skule. [11] A aa. [12] B *tilf.* og er. [13] A þenna. B *mgl.* [14] B *tilf.* winna. [15] B skule. [16] A þaþann. [[17] B skule ej. [18] B vid. [[19] A *mgl.* [20] AB turninn. B *tilf.* Cap. CLXIII. [21] AB hans kona. [22] A Jsodd. B Jsolld. [23] A foru. [[24] B *mgl.* [25] A for. [[26] AB *mgl.* [[27] AB hversu mikla sæmd. [28] A fyrer. [29] *rettet for* Mb[3] orsendingar. [[30] B em eg nu a ydru vallde. [[31] B hann skule. [32] AB aptur. [[33] AB war hann. [34] AB vel. [35] AB *tilf.* alla.

þa er han*n* hæv*ir* lyst v*ið* han i þessi[1] f*er*ð. [oc skiliaz þ*ei*r nu[2] god*ir* vin*ir*. Nu [riðr jron jarll heim oc er nu i[3] sinu riki langa rið. oc æigi miklu siðaʀ [tekr sott jsollde kona jrons jarls[4]. oc þessi sott leiðir hana t*il* bana þet*ta* þyckir jron jarli enn mesti skaði.

[drap jrons jarlls af Aca hertuga.[5]

341* (269). Attila k*onung*r [af susa*m* s*kal*[6] fara t*il* ueizlu[7] [t*il* romaborgar suðr[8] t*il* ærm*in*riks k*onu*ngs m*eð*[9] honu*m* fara marg*ir* hans hœfðingiar. þa feʀ oc jron jarll af brandinaborg. oc haua[10] allz .c. ʀ*iddara* oc marga sueina[11]. attila k*onung*r [hæv*ir* nu komit með sina m*enn*[12] suðr *i*[13] au*m*lungal*an*d[14] iþa borg er heit*ir* fritila[15]. oc g*er*ir imoti
A 222 þei*m*[16] veizlu aki avrlinga[17] | trausti brod*ir* ærm*in*ri*ks* k*onung*s. þar er nu en dyrlegsta[18] veizla. um kuelldit [drecka þ*ei*r gott[19] vin*n*. bolfriana [ko*na* h*er*tuga*n*s[20] ske*n*k*ir* u*m* kuelldit hon er allra kuen*na* friðaz[21] hon*n* skenk*ir*[22] tignu*m* monu*m*. hon ser þar m*eð*[23] k*onu*ngi æin*n* man*n* mikin*n*[24] sa hæu*ir* har sua [micit oc[25] fagrt [se*m* barit[26] gull bleict

[1] A þeirre. [[2] A skiliast nv ath þessu. B og skildust nu. [[3] AB rædur Jron jarl. [[4] A fær Jsodd drottning sott. B feck Jsolld sott. [[5] AB *mgl.* [[6] AB skal nv. [7] A *tilf.* vt. [[8] AB i Roma borg. [9] AB wid. [10] AB *tilf.* þeir. [11] B *tilf.* 156. Capitule. [[12] AB kemur. [13] Mb[3] *mgl.* i. [14] A Ømlunngha lannd. B Ørlungalaud. [15] B Fritula. [16] AB honum. [17] *sál.* Mb[3]. AB Ørlunngha. [18] A wirduligasta. B dyrsta. [[19] A og drukkit gott. B er þar drucked. [[20] A kona hertuga Aka. B drottning hertogannz. [21] B fegurst. [22] A er af. B skeinker øllumm. [23] AB *tilf.* Attila. [24] B *mgl.* [[25] AB *mgl.* [26] B brenda.

skeɢ oc biart andlit oc at ollu fagrt[1] faugr avgu [hæf*ir* han*n*[2] oc hvita hond[3] oc æ*igi*[4] er ha*n*s iafni*n*gi iþessu samsæti at fægrð þetta er jron jarll [af brandinaborg[5] hon[6] litr optlega t*il* jrons j*arls* þa er hen*ni* þick*ir* se*m* aðrir gai [æ*igi* at u*m* at hugsa oc þo bliðlega[7]. jron [ser oc[8] hu*er*su fogr þessi kona er. han*n* gair litt at drecka um kuelldit. honum fellr mikill hugr ti*l* konun*n*ar[9] [sua at af | U 242 þessu v*er*ðr[10] han*n* seucr. all*ir* m*enn* *a*ðrir[11] [drecka oc[12] eru kat*ir*[13] oc um sid*ir* [leɢiaz allir *d*avð[14] druckn*ir* niðr næma jron j*arll* oc bolfriana[15]. þa talaz þau v*ið* sin amilli huat [huaru þ*ei*ra byr iskapi v*ið* anat.[16] jron j*arll* gefr [bolfria*na* þat[17] fin*grgull*[18] er att hafði hans brod*ir* a*pollonius* oc han*n* hafði gefit [fru h*er*borgu dottur sal*omon* k*on*-*u*ngs[19]. um morgi*n*en | æpt*ir*[20] feʀ attila k*onung*r [t*il* Mb³ 171 ueizlu[21] iroma[22]. at þessi ueizlu er[23] þidrec[24] k*on*-*ung*r af b*er*n oc viðga[25] oc heim*ir* [þessu sin*ni*[26] leku[27] þ*ei*r þettleifr danski oc valllt*ar*i af uaska-steini[28] sem fyʀ [v*ar* ritað[29]. (270). þa er attila k*on*-*ung*r feʀ[30] heim af veizlun*ni* [riðr han[31] t*il* ueizlu

[1 A *mgl.* [2 AB *mgl.* 3 B húd. 4 AB einghi. [5 B *mgl.* 6 AB Bolfriana. [7 AB síst. [8 AB jarl sier. 9 A þessarar konu. B hennar. 10 A ward. 11 *rettet for* Mb³ ðrir. [12 A *mgl.* drecka oc. [13 B *mgl.* sua at . . . katir. 14 *rettet for* Mb³ avð. [15 AB verda aller menn daud drukkner nema þau (B *tilf.* jall) tvau. [16 B hvøriu þeirra byr j skape. [17 B henne. 18 *rettet for* Mb³ fin*n*. [19 AB Herborgu. A *tilf.* 157. Capitule. 20 B *mgl.* [21 B sijna lejd. 22 A j Roma borg. B til Romaborgar. 23 AB var. 24 *sål.* Mb³. 25 *rettet for* Mb³ viga. AB wid honum Vidga (B Virga). [26 AB þa. 27 B kunnu. 28 AB *tilf.* margskonar (B margar) jþrótter. [29 AB er sagt. B *tilf.* Cap. CLXIV. 30 B reid. [31 AB rida þeir.

i frittila[1] [m*eð* aca h*er*tuga[2]. oc taka þar veizlu. en[3] at þessi[4] ueizlu gilldrar t*il* jro*n* j*arll* at tala v*ið* bolfriana. oc at skilnaði þ*ei*ra tals bi*n*da þau sin*n* amilli m*eð* iarteinu*m* at huart [þ*ei*ra skal[5] oðru A 223 un*n*a [hu*ar*t er þav mæga[6] fi*n*az eða æ*igi*[7]. | Att*ila* [k*onung*r oc all*ir* h*ans* m*enn* riða[8] nu heim norðr[9] ihunal*and* [isitt riki[10]. jro*n* j*arll* feʀ oc[6] hei*m* ibrand-ina borg [m*eð* sina m*enn*[11]. han*n* riðr æn*n*[12] opt-lega ut[13] a skog at veiða dyr [með sina hu*n*da[14]. (271). nockoru siðaʀ er þat[15] jro*n* j*arll* byr f*er*d sina oc m*eð*[16] honu*m* norðian hans[17] ueiðim*aðr* [oc nocorir aðrir[18] ʀ*iddarar*[19]. oc [haua með[20] ser marga hunða. [Nu buaz þ*ei*r sua heiman sem þ*ei*r skyli v*er*a heima*n* .ij. manudr[21]. þ*ei*r rida nu[22] langt ibrot i[23] œyðim*er*cr. veiða dyr [oc skemta s*er*[24]. jarllin*n*[25] riðr nu suðr [iskoga sua sem œydim*er*crnar vin*n*az þar t*il* er allt koma þ*ei*r i avmllunga l*an*d iriki aka oc frittila.[26] þa spyʀ [jron jarl[27] at ærm*in*r*ik*r k*onung*r hæv*ir* buit[28] veitzlu mikcla iromaborg oc þar[29] t*il* boðit þiðreki k*onu*ngi [af b*er*n.[30] oc h*er*tugi aki s*ka*l þar oc[31] t*il* k*om*a. þa send*ir* jron j*arll* æin*n*[32] ʀ*iddara* iborgina [sa f*er*r m*eð* hans brefi[33]

B 126 [1] B Fritula | borg. [[2] A vid hertughann Aka Ørlunngha trausta. [[3] B *mgl.* með . . . veizlu. en. [4] B þeirre. [[5] B skuli. [6] B *mgl.* [[7] A 158. Capitule. [[8] B ridur. [9] AB *mgl.* [[10] AB *mgl.* [[11] B *mgl.* [12] AB *mgl.* [13] A *mgl.* [[14] AB *mgl.* [15] *sål.* Mb[3] A. B *tilf.* ad. [16] A wid. [17] B *mgl.* [18] A *mgl.* [[19] B *mgl.* [[20] B hafde vid. [[21] A Nu buast þeir sem þeir munu brott wera tuo mánudi. B *mgl.* [22] AB *mgl.* [23] AB aa. [[24] B *mgl.* [25] AB Jron jarl. [[26] A suo sem þeir finna eydimerkur til ok aller koma þeir i Ørlunngha land i riki Aka Ørlunngha trausta. B j Ørlungaland. [[27] B hann. [28] AB *mgl.* [29] A *tilf.* er. [[30] A *mgl.* [31] AB *mgl.* [32] AB *tilf.* sinn. [[33] A Fritila sa hefer hans eyrindi. B Fritula vid sijnu erinde.

t*il* bolfriana[1] [at jron j*arll* send*ir* [hen*n*i ord[2] hv*er*su þau skulu fin*n*az [þa er aki[3] er heima*n* riðin.[4] þessi R*iddari* f*er*r se*m* [.i. loddari[5] oc fær s*er* klæði lodðara oc f*er*r[6] sua i borgi*na*[7] [þar er[8] dryckia micil [i hollin*n*i[9] fru bolfria*n*a [stendr oc[10] skenk*ir* h*er*tuganu*m*[11]. oc þa er hon gengr imoti bord[12] k*er*inu [er skenkiarin hev*ir* in*n* borit[13] þa kemr[14] t*il* hen*n*-|-ar senði m*aðr*en[15] oc [fær hen*n*i U 243 brefit ihond[16]. oc sæg*ir* hen*n*i iartegn*ir*[17] hon [lætr brefit[18] isin*n* pung[19] oc mæll*ti*[20] at jron j*arll* skylldi riða [j borgena[21] þa er aki væri brot riðin um nott. R*iddarinn* hv*er*fr[22] brot or hollin*n*i[23] skyndilega. fru bolf*r*iana tecr nu[24] borð k*er*it oc [skenk*ir* h*er*tuganu*m*[25] han tecr [nu v*ið* k*er*inu oc drecr t*il* bolf*r*iana[26] oc mællti [se h*er*na[27] fru. oc drecc til halfs v*ið* mic. hon [tecr v*ið* skalen*n*i[28] oc dreccr[29] af allt[30]. [þetta kuelld[31] lætr h*er*tugin*n* hana drecca[32] t*il* halfs | v*ið* sic. oc aðr en letti v*ar*[33] bolf*r*iana A 224 druckin sva at hon sofnaði[34] fast h*er*tugin[35] biðr R*iddara* [sina taka upp[36] bolf*r*iana[37] oc b*er*a t*il*[38]

[1] A borgar. [[2] A kuediu Bolfriana og. B *mgl.* at jron . . . ord. [3] A *tilf.* Ørlunngha trausti. [[4] B *mgl.* [[5] A loddarar. [6] B kiemur. [7] B *tilf.* og geingur til hallarinnar. [[8] A ok er þa. [[9] A i høll Aka. B *mgl.* [[10] B *mgl.* [11] AB *tilf.* Aka. [12] A drykkiu. [[13] A er skutilsveinninn bar innar i hallina. B *mgl.* [14] AB kom. [15] AB madur Jrons jarls. [[16] B feck henne i hendur eitt breff. [17] A *tilf.* jarls. B *tilf.* Jrons jarls. [[18] A lætur þat. B tekur brefed og lætur. [19] AB puss. [20] AB *tilf.* til riddarans. [[21] *sål.* AB. Mb[3] istegina(?). [22] B snyr. [23] AB borginne. [24] AB *mgl.* [[25] A byrlar. [[26] A vid. B vid bordkierenu og dreckur af til halfz. [[27] A se her. B so heir nu. [[28] AB tok vid. [29] AB drakk. [30] B *mgl.* [[31] A allt kuelldit heþann j fra. B allt kvellded. [32] B *tilf.* þaþann fra. [33] A werdur. B vard. [34] AB sofnar. [35] AB Aki. [[36] AB taka. [37] B hana. [38] A *tilf.* sinnar. B *tilf.* svefnz til sinnar.

reckiv oc sealfr f*er*r[1] han þa at sofa. Ridd*arar* leGia bolf*ri*ana [upp i hviluna[2] m*eð* ollum sinu*m*[3] klæðu*m*. [þa biðr han riddara*na* fara[4] at sofa. [oc standa .vi.[5] k*er*ti [er bren*na* skulu[6] at hofði oc at fotu*m* h*er*tuganu*m*[7]. þa er sko sueinen hafði dregit af [honu*m* h*ans* klæði[8]. þa biðr han[9] han brot ganga. han lycr fast hvrðena þa gengr [han þangat sem hans fru v*ar*[10] [han tecr af hen*n*i hen*n*ar pung oc yr þat sem i v*ar* han*n* hitt*ir* þar i æitt bref han*n* recr þat isunðr oc less. h*er* stendr þætta a[11]. jron jarll af brandi*n*a borg send*ir* q*veðiu* bolf*ri*ana sin*n*i un*n*astu han er komi*n* iþan skog er ska*m*t er heðan ef aki h*er*tugi riðr [ut af sinu riki þan dag er amorgin er[12]. þa an*n*at kuelld [i dagsætr skolu v*it* fin*n*az[13] [v*ið* þan lunð er stenðr hia borg-
Mb8 172 in*n*i mu*n* | han*n* þa dueliaz m*eð* yðr nockora rið[14]. [Með þvi at aka h*er*tuga dueliz meiR sin bravtreið þa ge*r*it m*er* þar u*m* skyr orð oc mun ec þa þess biða m*eð* þeim er þu t*ruir*[15]. h*er*tugi*n* brytr[16] sama*n* brefit [sua sem aðr v*ar*[17] oc lætr[18] [niðr ipung-

---

1 AB geingur. [2 AB i rekkiu. 3 AB *mgl.* [4 A siþann ganga þeir. B *tilf.* j burt. [5 AB enn hann tendrar. 6 B skillde. 7 B hennar. [8 B henne skoklæde. 9 B hertuginn. [10 B hertuge Ake þar ad er svaf hannz fru. — A *mgl.* er brenna . . . fru var. [11 A og leyser til hennar puss og finnur brefit og less og er þat þar aa ath. B og tekur ur hennar pusse þad sem j var, þar hitter hann eitt breff og rekur j sunndur og les. hier stod þad a. [12 A aa weitslu aa morginn. [13 AB wmm dagseturs skeid skalltu mik finna. [14 A *mgl.* B vid þinn lund utan borgar, mun eg þa dveliast vid þier medan hann er j burt. [15 AB enn ef hannz ferd (B før) dvelst leingur enn ætlad er (B enn nu er a kvedit) þa send (A *tilf.* mier) mann j (B a) morgin (B *tilf.* til fundar vid oss) þann er þu meiger wel trua. 16 A braut. [17 B *mgl.* A *har* hafdi werid *for* var. 18 B leggur.

in*n*[1] oc legz [nidr i hvilu sina[2] oc [sefr. (272). Nu er h*er*tugi*n* hæu*ir* sofit lengi. þa stenðr han upp snem*ma*[3] um morgi*n*in oc gengr þangat se*m* bolf*ri*ana sefr vecr hana vpp oc er[4] en katasti v*ið* hana oc biðr hana standa upp m*eð* ser. vill han*n* nu [riða sina leið. han*n* bað koma t*il* sin*n* ʀ*iddara* .xij. bað þa | bua sic sne*ma* dagse*n*s. oc s*ka*l han*n* U 244 nu riða suðr t*il* ruma borgar þ*ei*r buaz allir kurteislega m*eð* godu*m* uapnu*m* oc haua sina ena bæztu hesta[5]. f*irir* miðia*n* dag [riða þ*ei*r[6] ut af borgi*n*ni[7] frittila[8] [oc f*a*ra[9] leið sina allt þar t*il* er þ*ei*r ko*ma* i skogi*n* þ*ei*r riða nu[10] allan dagi*n*[11] t*il* nons. þa mællti [h*er*tugi aki[12] v*ið* sina m*enn*. vist reið[13] ec nu sneypilega[14] ef[15] ec s*ka*l æ*igi* biða mi*n*s fræ*n*da þidr*i*x k*onungs*[16] af b*er*n oc riða m*eð* honu*m* t*il* [veizlun*n*ar. er þat illa funðit ef han kemr j fritila at v*er* se*m* þa æ*igi* heima.[17] Nu s*ka*l[18] aptr uenda oc biða hans heima snyr nu aptr hest*i*nu*m*[19] oc all*ir* þ*ei*r oc er þ*ei*r ko*ma* [aptr i skogin þa riða þ*ei*r um rið. oc litlu[20] æpt*ir* solar setr þa sea[21]

[1 AB j pussinn. [2 A nidur siþann. B nidur i reckiu sijna. [3] *rettet for* Mb[3] snem. [4 AB sefur (B *tilf.* allt) til dags. þa wekur hann Bolfrianam og er nv. [5 A buast. hann hefer med sier xx hina fræknustu riddara og wel buna ath wopnumm. 159. Capitule. B buast ad rijda sijna leid, kallar nu til sijn xij riddara og ætlar ad rijda sudur til Romaborgar. þeir bua sig aller hæverskliga vid sijnum vopnum og hafa sijna enu bestu hesta. | Cap. CLXV. [6 AB ridur Aki. [7] A B 127 *mgl.* [8] B *mgl.* [9] *rettet for* Mb[3] fra. [10 A og ridur. B sijna leid. [11] AB dag. [12 AB hann. [13] AB rid. [14] AB snaaplighs. [15] A ath. B er. [16] AB *mgl.* [17 AB weitslu. ok ef Þidrek kongur kemur j Fritila (B til Fritula) og se ek ei heima þa er þat vsæmilight (B osome mykell). [18] AB vil ek. [19] *rettet for* Mb[3] hestunum. AB sinumm hesti. [20 AB j skóg þann nordan verþann er skamt er fraa borginne og var þat. [21] A saa.

þ*ei*r hv*ar* riðr .i. m*aðr*. f*irir* honu*m* ren*na* .ij. hunðar avinstri [sin*ni* henði[1] hev*ir* han*n* hauc han*n* A 225 hæv*ir* fagran [oc f*ri*ðan[2] skiollð | oc markaðr a haucr af gulli oc hunðr. þar ken*ir* aki at v*era* mun[3] jron jarll [af brandina borg[4]. oc kallar nu a sina m*enn* at þ*ei*r skulu[5] riða t*il* oc drepa han*n*. þa bregðr aki sinu su*er*ði oc [allir R*iddarar*[6] riða igegn[7] honu*m*. jron jarll ken*ir* nu [þen*na* en fyrsta[8] man*n*. [sa hefer raudann skiolld[9] [oc amarkaðan leon af gulli[10] [at þetta er[11] h*er*tugi aki [af frittila borg er allra kappa v*ar* mestr oc b*er*serkia[12]. þ*ei*r fin*n*az[13] v*ið* gotuna oc b*er*iaz þegar[14]. jron jarll v*er*r sic [vel oc drengilega[15] oc aðr en letti skilsk han*n* v*ið* sin*n* hest oc lætr sigaz t*il* iarðaren*n*ar með morgu*m* storu*m* saru*m*[16] h*er*tugin aki riðr [nu abrot v*ið* sina [m*enn* skilsk nu[17] v*ið* jron jarll davðan. h*er*tugi[18] aki ridr[19] [nu t*il* bus þes er han a[20] v*ið* skogin oc [tecr þar gisting[21] um notti*na*. (273). þetta sama kuelld ke*m*r i frittila borg[22] þiðrecr k*onu*ngr af b*er*n [v*ið* alla sina m*enn* þar er þa v*ið*[23] hanu*m* [viðga en st*er*ci[24] oc heim*ir* þ*ei*r dueliaz þa nott ifrittila[25] i goðu*m* fagnaði [iholl aka[26] [h*er*tuga en um morginin æpt*ir* byz i brot þiðrec[27]

[[1] A hendi sier. B hende. [[2] AB hialm og nyann. [3] B mune. [[4] B *mgl.* [5] AB skuli. [[6] B hannz riddarar og. [7] A j mot. [[8] AB hinn fyrsta þeirra. [[9] *sål.* A. Mb[3] sa hævðan skiolld. B *mgl.* [[10] A og a markadur leo med gulle. B *mgl.* [[11] A og var þat. B þar var. [[12] A er allra kappa var mestur. B *mgl.* [13] AB hittast. [14] AB *mgl.* [[15] AB allhæverskligha langa hríd. [16] A *tilf.* og vgurlighum. [[17] B riddara, og skiliast þeir þar. [18] B enn. [[19] A *mgl.* nu abrot . . , ridr. [[20] AB i eitt bv er hann atte. [[21] B er þar. [22] AB *mgl.* [[23] A vid sina menn og þar med. B og vid. [[24] B Virga. [25] B þar. [[26] B *mgl.* [27] *sål.* Mb[3].

k*onu*ngr snem*m*a m*eð* ollu*m* sinu*m* mon*n*um allt[1]
þar t*il* er þ*ei*r koma a[2] skogin. þar hitta þ*ei*r igot-
un*ni*[3] .i. man*n* dauðan f*irir* ser. oc er þeir [ko*m*a
at fra*m*[4] sea þ*ei*r [þar oc[5] .i. hest m*eð* riddara soðli.
sea hestr bitr oc | beʀ t*il* þ*ei*ra oc vill æ*igi* [lata U 245
hœndla sic æpt*ir* sin*n*[6] h*er*ra þar eru oc .ij. hvndar
oc nollra[7] þ*ei*r oc gre*n*ia[8]. [þ*ei*r vilia oc æ*igi* alata
taka sinv*m* h*er*ra þar ero oc haucar .ij.[9] itrenu
uppi[10] oc gialla[11] hatt. þa mællti þiðrecr k*onu*ngr
at þ*ei*r skylldi ofan stiga oc vita [hv*er*r sea m*að*r
muni v*er*a er h*er* ligi þui at[12] [han*n* hæv*ir* kvrteis-
lega*n* bunat[13] [oc han mun v*er*it hava abburðar
m*að*r þvi[14] vn*n*a honu*m* mikit[15] hans hundar oc
havkar oc hestr [at þ*ei*r þick*i*az mikillar g*er*simi
haua mist. þa er þ*ei*r mistu sins h*er*ra þ*ei*r stiga
nu af baci oc[16] taka upp man*n*in oc [sea ef þ*ei*r
mægi ken*n*a[17]. þa seg*ir* þidrecr k*onung*r h*er* er
fallin dyrlegr drengr oc mikill hœfðingi jron jarll af
brandina | borg [huar þ*ei*r m*enn* munu v*er*a er han A 226
hava[18] drepit tœku*m* nu oc buu*m* vm lic hans þa
taca[19] þ*ei*r vpp [stor treo[20] iskoginu*m* oc g*er*a þar[21]

[[1] AB snemma wmm morgininn byst þidrek kongur wid sina menn og vill rida epter sinumm frænda Aka. þeir rida (A *tilf.* vt af borginne og) alla leid. [2] AB i. [3] AB *mgl.* [[4] AB rída ath manninumm. [[5] AB *mgl.* [[6] AB ath þeir ridi ath hannz. [7] A gnøllta B gnølldra. [8] B geyia. [[9] AB wid (B ad) þeim ok wilia aa þa raada og tueir haukar sitia. [10] AB *tilf.* ifer. [11] A *tilf.* hardla. [[12] AB ef þeir kienna (B kiende) manninn. [[13] B *mgl.* [[14] A sagde hann og mun vera nokkur afburdar madur, suo. B og mun þetta vera nockurzkonar hreiste madur og hæverskur riddare. so. [15] B *mgl.* [[16] AB þeir. [[17] AB vita (B higgia) ath ef þeir kienni (B kienna) hann. [[18] AB huer sem hann hefer. [19] A briota. B brutu. [[20] A stort trie. B stor trie. [21] B *tilf.* af.

grof [virðulega. taka nu jron j*arll*[1] oc leɢia [h*ann* Mb³ 173 igrofi-|-na með allan sin*n* h*er*bunað[2]. b*er*a at[3] griot oc viðu oc g*er*a um m*er*kilega[4] sua at kena mægi[5] hv*er*r þar liɢr. oc [þa er þ*ei*r bua v*m* jron j*arll*. þa[6] keınr þar aki h*er*tugi [at riðandi[7] m*eð* sina m*enn* han fagnar[8] vel þiðreci k*onu*ngi sinu*m* fræ*n*da oc [sæg*ir* at[9] þ*ei*r munu[10] riða all*ir* saman til roma borgar. þa [su*ar*ar þiðrecr k*onung*r h*er*tuganu*m* at han*n* mun[11] vita hu*er*r drepit hæf*ir* jro*n* j*arll* [af branðina borg[12]. En h*er*tu*g*in[13] seg*ir* [at han*n* drap han oc hans m*enn*. þa su*ar*ar þiðrecr k*onung*r oc[14] spyʀ hu*er*ia sœc gafttu honu*m* [er þu drapt sua goðan dreng sem v*ar* jron jarll af B 128 bra*ndina* borg[15]. þa sv*ar*ar aki[16] | han villdi veiða [imorkun*n*i tvifœtt dyr m*eð* velsamlegri flærð oc m*eð*f*er*ð oc slogligri raða g*erð* beɢia þ*ei*ra f*irir* uttan min*n* vilia[17]. [þiðrecr k*onung*r oc m*eð* honum aki h*er*tugi hans frænði[18] [rida nu alla sina leið t*il* rumaborgar[19]. (274). [20]Norðian oc [m*eð* honu*m* .iij. ʀ*iddarar* þei*m* þick*ir*[21] [jro*n* j*arll*[22] sein*n* [aptr t*il* sinn riða nu um kuelldit suðr a leiðina at leita

---

[[1] AB *mgl.* [[2] A þar i ofaun Jron jarl med allann sinn herklæþnad. B þar j lijk Jronz jallz vid øllumm sijnumm herklædumm. [3] AB *tilf.* siþann. [4] B mykelega. [5] AB maa. [[6] A nv. B þa er þeir eru þar ad. [[7] A *mgl.* [8] AB heilsar. [[9] B *mgl.* [10] AB skulu nv. [[11] AB spurdi (B spir) Þidrek kongur ef hann man (B mune). [[12] AB *mgl.* [13] *rettet for* Mb³ hertutin. [[14] B eg drap haun og mijner menn. Þidrekur kongur. [[15] A *mgl.* B er þu drapst hann so godann dreing og mykinn høfdingia. [16] A hann. [[17] AB j minne mørk vlofad medann ek være (B var) j brottu. [[18] A *mgl.* B þeir. [[19] A *mgl.* [20] A *tilf.* 160. Capitule. B *tilf.* Cap. CLXVI. [[21] AB ødrumm riddorumm (B *tilf.* Jrons jalls) þotti. [[22] B hann.

h*ans* þa er[1] þ*ei*r koma [imorc þa er han*n*[2] v*ar* drepi*n* [oc i þat reoðr er han v*ar* iarðaðr[3] þa hœyra þ*ei*r at hundarn*ir* nœllra[4] [yv*ir* leiði jrons j*arls*[5]. [þa riðr nordia*n* þar t*il* oc ken*ir* þar hunða jro*n*s j*arls* oc hans hest oc hauka. þar sea þ*ei*r oc umbunað nockuerskonar[6]. [Nu | riða[7] þ*ei*r þar til U 246 oc ken*n*a[8] þar sin*n* h*er*ra [jron jarll[9] dauða*n*[10] m*eð* sin en storu sar þickiaz [þ*ei*r nu sea[11] at þet*t*a man gort haua aki [h*er*tugi. taka þ*ei*r nu hestin*n* oc sua hundana' oc sua et sama havkana. dueliaz nu þar t*il* i avmlunga l*an*di er þ*ei*r v*er*ða varir at þetta hæv*ir* gort aki h*er*tugi or fritila[12]. [siðan riða þ*ei*r heim norðr[13] i hunal*an*d [m*eð* þessi tidændi[14] [oc sægia att*ila* k*onung*i[15] oc nu setr han*n* an*n*an h*er*tuga[16] yv*ir* bra*n*di*n*a borg [at styra þvi[17] riki er [aðr hafdi haft[18] jron jarll.

[dauðe Aka hertuga[19].

342[3] (275). Þau tiðændi v*er*ða [a langbarðal*an*di at andaz æin*n* greifi[20] er heit*ir*[21] aki avrlinga[22]

[[1] A og leitadi hanns. B afftur til sinna manna, rijda umm kvellded ad lejta hanns er a leid, og er. [[2] AB þar (A *tilf.* ath) sem jarl. [[3] AB *mgl.* [4] A gnaullra. B geya edur gnøllta. [[5] B *mgl.* [[6] A *mgl.* [[7] A riufa. B og leita. [8] AB finna. [[9] A *mgl.* [10] AB *mgl.* [[11] AB nv vita. [[12] A enn hanns menn taka nv hanns hest og hunnda og hafa med sier. B hertugi edur hanns menn, taka nu hannz hest hauka og hunda og hafa vid sier, dveliast i Ørlungalande, þar til er þeir vita, ad þetta hefur giort Ake. [[13] AB rida nv aptur (B sijdann). [[14] AB wid þessum (B þeim) tiþindumm. [[15] B a fund Attala kongs. [16] B høfdingia. [[17] A og rædur saa þui. B og yfir þad. [[18] A átt hefer. B att hafde. [[19] A *overskrift:* Her hefur vpp þaatt. B Cap. CLXVII. [20] A hertugi. [[21] B nu ad andast. [22] AB Orlungha.

trausti. han a æpt*ir* .ij. sonu[1] v*ið* konu sini [oc er huartu*e*ggi[2] bar*n* at alldri[3]. heit*ir* an*n*ar egard[4] en annaʀ aki sem fad*ir* hans het[5]. En þ*e*ira mod*ir* A 227 het[6] bolf*ri*ana [hon v*ar*[7] allra kuen*n*a | friðust[8]. [en gamli aki v*ar* sa*m*feðri v*ið* erm*in*ric k*onu*ng oc en rikasti m*aðr*[9]. Nu f*er*r þiðrecr k*onu*ngr oc m*eð* honu*m* .c. ʀ*iddara*[10] oc viðga[11] hans en goði vin [oc felagi[12]. oc riða alla sina leið sua se*m* f*irir* liɢr t*il* þess er þ*eir* koma iroma[13] afunð ærm*in*riks k*onu*ngs oc nu [b*er*r han*n* vpp sitt[14] ærendi[15]. [at han*n*[16] vill biðia [bolfriana af Drecanfil[17] t*il* handa [sinu*m* enum bezta vin viðga[18]. þessu mali tekr[19] vel erm*in*rikr k*onungr* oc sæg*ir* ef viðga[29] vill v*er*a m*er*[20] [s*va* trur[21] se*m* aðr [v*ar* han þer[22]. [oc sua mikill min*n* vin[23] þa [vil ec gefa þer[24] þessa konu[25] oc þar með borgina[26] oc s*ka*l han*n* þar v*er*a yv*ir* greifi. oc [at raði þiðrex k*onungs* oc erm*in*r*iks* k*onungs*[27] er nu þetta gort[28] at Viðga[29] gengr at æiga bolfria*n*a oc er han[30] greifi ærm*in*r*iks* k*on*-*ungs*[31]. En þiðrekr k*onu*ngr [f*er*r nu aptr isitt

[1] B *tilf.* unga. [2] *rettet for* Mb[3] huartuggi. [[3] A og eru born ath alldri. B *mgl.* [4] A Eddgeir. [5] *rettet for* Mb[3] hete. AB *mgl.* [6] B *mgl.* [[7] A og er. B er. [8] AB *tilf.* og ung kona. [[9] A hinn gamli Aki var brodir Erminreks kóngs sammæddur og war rikur madur. B *mgl.* [10] B manna. [11] B Virga. [12] *rettet for* Mb[3] falagi. [[13] A til Romaborgar. B og rijdur til Romaborgar. [[14] AB bera þeir vpp sín. [15] A *tilf.* fyrer Bolfriana og Erminrek kongi. B *tilf.* fyrer kong. [[16] B Þidrekur kongur. [[17] A hennar. B Bolfriane. [[18] A Vidga. B Virga sijnumm vin. [19] A skilldi taka. [20] A honum. [[21] A slikur. B slijkur madur. [[22] A war hinn Þidrek. B er hann þier. [[23] B *mgl.* [24] A honum. [[25] B mun eg giffta honum Bolfrianamm. [26] A *tilf.* Gregen. B *tilf.* Greings. [[27] A *mgl.* [28] A raadit. B ad rade giørt. [29] B Wirga. [30] AB *tilf.* nu. [31] B *tilf.* og er nu effter j Romaborg.

riki[1]. (276). Nv sitr erm*inrik*r k*onung*r i[2] sinu riki [han*n* er[3] yf*ir* k*onu*ngr i rumaborg. oc vm morg on*n*ur stor k*onunga*[4] riki. [oc t*il* hans þiona oc luta all*ir* k*onu*ngar oc h*er*tugar f*irir* sun*n*an feall.[5] [oc þo viða an*n*ars staðar[6] oc er han mestr [oc rikastr k*onu*nga[7] i [þan luta | heims[8] er heit*ir* U 247 europa. [þvi at sealf*ir* keisa*rar*[9] raða[10] nu mest ut um bolg*ara*[11] la*n*d. oc v*m* gricl*an*d. [En riki erm*inriks* k*onungs* stenðr allt ut t*il* seofar þess er heit*ir* aðrimar[12]. oc þat er æitt[13] sin*n* at erm*inrikr* k*onung*r send*ir*[14] raðgiava sin*n* sa[15] heitir sifca. t*il* þess staðar[16] er heit*ir* sarca stein*n*[17] han*n* sk*a*l þar skipa ollu*m*[18] k*onu*ngs malu*m* oc dœma | log[19] Mb^3 174 oc m*eð* honu*m*[20] marg*ir* ʀ*iddarar*. [oc er þetta fœr en vegligsta[21]. oc nv feʀ sifka [með erindi sitt. allt sua[22] [sem honu*m*[23] hæv*ir* sagt erm*inrik*r k*onungr*[24]. en heima v*ar* kona hans [er het odila[25] [hon er allra kuen*na* friðust þ*ei*ra er m*enn* hafa set. oc þat b*er*sc[26] at sem aðr[23] hæu*ir* ætlat k*onungren*[27] at æinsaman er stodd odila[28] i [husi nockvrv[29] [oc fyʀ en hana varir kemr þar[30] erm*inrik*r k*onungr* .i. saman lœynilega[31] oc han seg*ir*

[[1] A fer heim og stirer sinu ríki lánnga hríd. B rijdur nu heim j Bern. Cap. CLXVIII. [2] A ath. [[3] B og er nu. [4] A kongs. B borgar. [[5] B *mgl.* [[6] AB *mgl.* [[7] A og ríkastur hofud konga. B yferkongur. [[8] AB þeim luta heimsins. [[9] A keisare. [10] A rikti. B rijkia. [11] B Borgara. [[12] B *mgl.* A *har* Adriaticus *for* aðrimar. [13] AB eitt huert. [14] A sennde. [15] B er. [16] A *mgl.* [17] B stinn. [18] B *mgl.* [19] AB landz løg. [20] A *tilf.* rida. [[21] AB *mgl.* [[22] A *mgl.* B med sijnu erinde. [23] A fyrer. [[24] B effter bode. [[25] AB Odilia. [26] A bar. [27] A Erminrek kongur. [[28] B *mgl.* hon er . . . odila. A *har* Odilia *for* odila. [[29] A einu huse litlu. B ejrne lijtille stofu. [[30] A þa kom þar ath henni. [31] AB *mgl.*

hen*n*i at han*n* vill hava hen*n*ar vilia[1] [sem han*n* hæf*ir* aðr f*irir* ætlat opp*t*[2]. En hon vill þat vist A 228 æ*igi* [oc þo þorir hon æ*igi* an*n*an veg v*er*a | lata en k*onung*r vill[3] oc han g*er*ir [sva sem han*n* hæf*ir* aðr ætlað[4] [at han*n* a lag v*ið* hana oc aðr bryz hon v*ið* sva at [j sunndur[5] rifnuðu[6] henar klæði oc fær hon [harð leicit f*irir* aðra sœc[7]. Nu gengr han[8] abrœtt en hon an*n*an veg. (277). Nv kemr sifka heim[9] oc hæf*ir* [vel rekit[10] erenði oc gengr [nu heim[11] isin*n* garð [oc i sin hus. oc hitt*ir* konu sina[12] odila*m*[13]. en er hon ser sifca stendr hon upp oc gengr i moti honu*m* oc veinar ser[14] oc grætr all[15] sarlega. oc nu mællti sifka hvi grætr þv[16] frv ec hugða attu munðir helldr fagna [er ec vera heim komin[17] [en grata æ*igi*[18]. Nu su*ar*ar hon þat er langt at sægia [hvi ec græt[19]. En þvi velldr erm*in*-*rik*r k*onung*r oc hans illzca þat v*ar* [.i. sin*n*[20] [er þv v*ar*t i brottu farin*n*[19] er ec sat imin*n*i litilli stofu oc saumaða ec þina silki skyrtu. en[21] þar kom[22] erm*in*rikr k*onu*ngr[23]. oc aðr han*n* [fœri ðaðan ibrottu[24] munttu aldregi honu*m* fa golldit[25] m*eð* illu[26]

---

[1] AB lag. [[2] B *mgl.* opp*t* *er rettet for* Mb[3] opp. [[3] B *mgl.* [[4] AB henni (B þo) epter sinne ætlan. [[5] *sål.* AB. Mb[3] han. [6] A *tilf.* oll. [[7] A þo hardleikid fyrer aadur enn lykur. — *for* at hann . . . sœc *har* B og fær hun þa hardteked fyrer adra søk, og adur hann feinge hennar lag, bryst hun vid so j sundur riffna hennar klæde. [8] AB kongur. [9] A aptur vr þeirri før. B heim afftur. [[10] A wel vt hennt sitt. þo hann vel rekid hannz. [[11] AB *mgl.*
B 129 [[12] B ad finna | sijna husfreyiu. [13] A Odiliam. B *mgl.* [14] AB *mgl.* [15] A *mgl.* [16] A *tilf.* suo. [[17] AB vaarri (B minne) heimkvamu. [[18] A *mgl.* [[19] B *mgl.* [[20] A þa. [21] A ath. B og. [22] AB *tilf.* til min. [23] B *mgl.* [[24] A fór þaþann. [25] B borgad. [26] A ilsku.

þa vsœmð er han ge*r*ði me*r*. oc sæg*ir* honu*m* [allt glœglega[1] hv*er*su[2] fa*r*it[3] hæv*ir*[4]. Nu su*ar*ar[5] sifka. v*er* katt fru oc lat sem þetta havi æcki v*er*it. en ek s*ka*l sua t*il* haga at k*onung*r s*ka*l þessa[6] giallda með margskonar osœmð aðr en ec hætta. Nu gengr sifca t*il* k*onu*ngs[7] oc lytr honu*m* oc [heilsar h*onu*m oc er[8] allra glaðastr. En k*onu*ngr tecr honu*m* vel [oc hava nu saman oll rað[9] [sem aðr.

| Vm svic sifca[10]. U 248

343[3] (278). Þat er .i. sin*n* er þ*ei*r sitia amalstefnu[11] erm*in*rikr k*onu*ngr oc sifka [oc hans rað giafar.[12] Nu mællti sifka [t*il* k*onu*ngs[13] hera seg*ir* han*n* þu er*t*[14] allra k*onu*nga [rikastr oc[15] mestr i u*er*olldu. oc allir k*onu*ngar oc tign*ir*[16] m*enn* luta yðr oc þiona [t*il* ydars rikiss með[17] storu*m* sk*a*tt[18] giofu*m* [um allar norðr halfur heimsins[19] f*irir* uttan þat [er Osangt*ri*x[20] k*onu*ngr [villcina l*an*dz[21] veit*ir* þer[22] œnga sœmð | af [sinu riki[23]. oc þat harmar A 229 oss meoc þina [ena kerstu[24] vini [oc er han æcki meiri m*aðr* f*irir* ser helldr en þ*ei*r er yðr þiona[25] somilega[26]. Oc þat rað vil ec gefa yðr at [þ*er* sendit[27] yðarn[28] son en dre*n*gilega[29] friðrec t*il* hans

[[1] A *mgl.* B allgløgglega. [2] AB sem. [3] *rettet for* Mb[3] fait. [4] AB hafdi. [5] *rettet for* Mb[3] suar. [6] B þess. [7] A borgar. [[8] A er nu. [[9] B *mgl.* [[10] A sin sem fyrr. 161. Capitule. B *mgl.* [11] B *tilf.* tveir saman. [[12] A hans raadgiafi. B *mgl.* [[13] AB *mgl.* [14] *rettet for* Mb[3] er. [[15] AB *mgl.* [16] B rijker. [[17] A til ydvarrar tignar wid. B vid. [18] *rettet for* Mb[3] skitt. [[19] B *mgl.* [[20] AB ath Osantrix. [[21] A villtina lanndz. B *mgl.* [22] B ydur. [[23] B vilsina lande. [[24] AB *mgl.* [[25] B *mgl.* [26] AB *mgl.* [[27] *sål. rettet.* Mb[3] þendit. A þu skallt sennda. B þier skulud senda. [28] A þinn. [29] B diggelega.

oc[1] [bidia han veita yðr[2] skatt fyrst[3] með ska[4] en um siðir með þvi at þv mant [g*er*a h*er* ahenðr honum[5] oc bu þu for hans sœmilega. oc lat honu*m* æ*igi* fylgia marga men*n* þat er sendi man*nzz*[6] hattr [at þ*ei*r skulu æ*igi* v*er*a marg*ir* m*enn* saman.[7] þetta lik*ar* k*onu*ngi vel [oc vill sua v*er*a lata.[8] oc nu kallar han*n*[9] sin*n* son friðrec oc sæg*ir* honum hv*er*su han*n* skal haga [sin*ni* f*er*ð oc hv*er*t hans œrenði s*ka*l v*er*a[10] oc[11] nu [byr friðrecr sina f*er*ð oc m*eð* honu*m* .vi. R*iddarar*[12] oc [fara siðan allt t*il* þess[13] er þ*ei*r koma t*il* [borgar þ*ei*rar er heit*ir*[14] [villcina borg[15]. þa borg a .i. jarll [sa er m*aðr*[16] Mb³ 175 osa*n*gt*rix*[17] k*onung*s. Nu hef*ir* S*ifka* [sent | man*n*[18] f*irir* loynilega [oc þo skyndile*ga*[19]. oc nu koma sendi m*enn* S*ifka*[20] afund jarllse*ns*[21] m*eð* þ*eiri*[22] ordsending. at [þa er jarlin spyʀ f*er*ð[23] friðrex [k*onu*ngs sonar[24] [s*ka*l han[25] m*enn* g*er*a t*il* at[26] drepa han. oc er sa jarll frændi sifka. Nu er Friðrekr [kemr iborgina[27] þa [kemr igegn ho*num* jarllin oc hans m*enn* oc drepa þa alla[28] .vij. oc

---

[1] AB ath. [[2] B heimta. A *har* þier *for* yðr. [3] B *mgl.* [4] A vmmælumm. B vinattumalum. [[5] AB herria aa hans riki. [6] AB manna. [[7] A ath wera ei marger samann. B *mgl.* [[8] B *mgl.* [9] A *tilf.* til sin. B *tilf.* a. [[10] A *mgl.* [11] A *mgl.* B Cap. CLXIX. [[12] A byriar herra Fridrek sina før og wid honum vij riddarar. B fer Fridrekur vid vij riddara. [[13] AB foru (B rijda þeir) sina leid allt þar til. [[14] B *mgl.* [[15] A Willtina borg. B Wilsina borgar. [[16] A og sa madur. B *mgl.* [17] AB Osantrix. [[18] A sendt menn. B sendemann. [19] *rettet for* Mb³ skyndilea. [20] A hans. [[21] B *mgl.* [22] *rettet for* Mb³ þeir. [[23] B þegar er hann spir til ferda. [[24] AB *mgl.* [[25] B ad hann skule. [26] AB og. [[27] AB vill vt rida. [[28] A kom j mót honum jarl og hans menn og drepur jarl þa alla. B koma j mote honum jallz menn og drepa þa.

lycr þar ævi friðrex s*va* sem sifka hæv*ir* [f*irir* raðit[1]. Nu er erm*in*r*ik*r k*onung*r spyʀ þetta þa hyɢr han at þat [skulu v*er*it hava[2] rað osangt*rix*[3] k*onu*ngs. oc han*n* [muni þui raðit[4] haua er han v*ar* beiddr skatz. (279). An*n*at sin*n*i ga*n*ga þ*ei*r a [æinmæli oc malstefnu[5] erm*in*ric k*onu*ngr oc sifka. oc nu mællti sifca þat grvnar mic h*er*ra at [þu munt[6] haua fengit œngan skatt af ænglandi. oc [þar af[7] skyld*ir* þu at visu skatt hafa. oc [þat ueit ec ef[8] þitt in*n*zigli kemr þangat at ængla k*onung*r þorir[9] æ*igi* at neita þer skatt at giallða. oc þat væri nu mitt rað at þu send*ir* nu þin son reginballð oc m*eð* honu*m* | ma*r*ga ridda*ra*[10]. | oc mun U 249 A 230 honu*m* v*er*a | frægðar[11] for mikil[12] oc badum ycr B 130 k*onung*r[13] oc [þat rað vil ec gefa þer at hans f*er*ð lat*ir* þu bua [an*n*ars vegar en[14] oðru*m* m*o*nu*m* er tit þu skallt lata[15] bua hanu*m* skip[16] f*irir* þvi at þat er halfu min*n*i fekostnaðr en halfv[17] meiri rausn enda megu þa æ*igi* ovin*ir* hans suikia han*n*[18] [sem broður hans[19] en ef hann fær skatt sem mic var*ir*[20] þa er þan*n* skatt bettra [at flytia askipu*m* en at b*era*[21] ahestum oc [þessi skipa for er mycklu auðsottari en þer[22] man sagt u*era*. Þetta [rað liz

---

[[1] B ràd fyrer giørt. [[2] A skal werid hafa. B hafe verid. [3] AB Osantrix. [[4] AB man þvi reidst. [[5] A maalstefnu. B radstefnu. [[6] B þier muned. [[7] A þaþann. [[8] A þess wænter mik ath. B þess varer mig ef. [9] AB þori. [10] *rettet for* Mb[3] ridda. [11] AB fremdar. [12] *sål.* AB. Mb[3] mikla. [13] AB *mgl.* [[14] A sem skyndiligast annars kostar enn nv. [[15] *for* þat rað . . . skallt lata *har* B latum. [16] A *tilf.* til ferdar. [17] AB miklu. [18] A *mgl.* [[19] B *mgl.* [20] A wæntter. [[21] A heim ath flytia enn. [[22] A er þann veg skipfør miklu betri og audsottri enn þat. B er þesse skipferd myklu skiemre og audsoktare enn ydur.

konungi vel raðit[1] oc vill sua uera lata[2]. oc[3] kallar til sinn sinn son reginballd. oc sægir honum [huat han ætlaz firir[4]. en han biðr foður sinn raða [firir sinni ferð[5]. oc lez mundu[6] gera allt þat er hann villdi. Nu ferr reginballd [þar sem skipin eru i æinni á[7]. oc með[8] honum sifka. oc hitta þar .iij. skip oc nu sægir reginballd at han vill haua[9] et bæzta skip [er þar se[10]. Sifka segir at konungr vill þat æigi lata. [oc hann sealfr vill þat haua[11] [ef han skal fara[12]. oc visar honum til [þess skips er verst var[13] oc telr þo vera[14] full gott til æigi lengri ferðar.[15] oc nu vill reginballd æigi fara næma hann havi gott skip. þa suarar sifca [at þa mun hann haua firir reidi foður sins ef hann[16] kemr sua aptr[14] ahanns fund at þu ract æigi hans œrendi. Nu ferr reginballd oc hævir et versta skip oc er hann [er komin[17] skamt i haf þa fær hann [veðr sua mikit[18] at hans skip lœysir allt i sunðr[19] oc þar tyniz hann[20] oc allir hans menn.

[Fra dauða Samsons sonar erminrix konungs[21].

344[3] (280). Þat er æitt sinn at erminrikr konungr riðr ut adyra veiði. oc með honum hans en

---

[[1] A raad likar kóngi afar vel. B lijkar konge vel. [2] A *tilf.* 162. Capitule. [3] AB Erminrek kongur. [[4] AB sina raadagierd. [[5] A sinne før. B sinne ferd. [6] B munde. [[7] A þar til er skipinn eru j einni aa. B til skipanna. [8] AB vid. [9] A *tilf.* lata. [[10] AB *mgl.* [[11] A *mgl.* [[12] AB *mgl.* [[13] AB hinns (B þess) vesta skipsins. [14] AB *mgl.* [15] B leidar. [[16] AB þar (B *tilf.* fyrer) muntu hafa (B fa) reidi þins fødur ath (B eff) þu. [[17] A nv kominn. B kemur. [[18] A wedur suo mikit og storm. B so mykinn storm. [19] B *tilf.* under honum. [20] AB Reginballd. [[21] A *mgl.* B Cap. CLXX.

yngsti[1] son samson oc sifka [hans raðgiafi. oc er sifka[2] allokatr oc riðr þo [m*eð* k*onung*i iafna*n*[3]. þa mællti k*onungr* [en goði[4] sifka hvi ertv sua ocatr. | S*ifka* suarar h*er*ra seg*ir* han*n* mer þikcir A 231 þat mikil sko*m*m er þin*n* son*n* g*er*ði[5] er han villdi[6] taka mina dottur nauðga en[7] allra meyia er fægrst[8]. en þess v*er*ðr alldrigi hefnt næma [þu hefn*ir* sealfr h*er*ra a nockora lund[9]. oc nu u*er*ðr k*onung*r reiðr sinu*m* syni [sa*m*son v*ar* þessi fru*m*vaxta oc æ*igi* alvaxin han*n* er yngstr k*onung*s sona oc æfnileg-astr. Nu riðr erm*in*rikr k*onung*r[10] at sa*m*soni[11] [syni sinu*m*[12] oc g*ri*pr t*il* hans af reiði mikilli oc sua [ihar honu*m*[13] at han[14] fell [af | hestinu*m*[15] oc U 250 k*onung*s[16] hestr lœypr ollu*m*[17] fotu*m* asueinin*n* oc fær sueine*n*[18] [af þvi[19] bana. oc nu riðr k*onu*ngr heim oc þat sama kuelld spyʀ k*onu*ngr[20] at regi*n*-balldr son hans[21] er druknaðr oc nu hæv*ir* han*n* latit alla sonu sina af raðum sifka oc er han nu allocatr[22]. (281).[23] Nu [er þat en .i.[24] sin*n* at odila[25] kona sifca gengr m*eð*[26] | sinar mœyiar t*il* sin*n*ar Mb³ 176 frouo[27] drottningar[28] erm*in*rix[29] k*onung*s [oc sitia

---

[1] A wngi. [[2] B og er nu. [[3] AB wid kongi. [[4] A hinn godi win. B gode vin. [5] A villdi gera Samson. B Samson vill giøra. [6] B vill. [7] AB er. [8] AB frídust. [[9] B þier hefnit. [[10] A Samson var nv j føruneyti og ei roskinn hann er yngstur kongssona og allra efniligastur. ok nu rídur Erminrek kongur. B og rijdur. [11] *rettet for* Mb³ salomoni. AB *mgl.* [[12] B honum. [[13] B hart. [14] B sveirnenn. [[15] AB þegar af baki. [16] AB hans. [17] B *tilf.* sijnumm. [18] AB hann. [[19] B þar af. [20] AB hann. [21] AB *tilf.* nv. [22] B allkatur. [23] A *tilf.* 163. Capitule. B *tilf.* Cap. CLXXI. [[24] A werdur þat eitt. B er þat eitthvort. [25] AB Odilia. [26] AB vid. [27] A fru. B frur. [28] A konu. [29] *rettet for* Mb³ arm*in*rix.

þer oc drecka allar sama*n* gott vin oc eru katar[1]
[oc seg*ir* oðila drottn*in*gu[2] mart fra egarð oc aka
af[3] aurlingal*an*di[4] oc þat [sæg*ir* odila með[5] at
egarð [mundi uilia ef h*ann*[6] mætti ækci þyrma[7]
drottni*n*gu[8] oc [seg*ir* at hon[9] hafði[10] hen*n*i þat
ærendi boðit oc biðr hana varaz. en d*r*ottni*n*g
reiðiz[11] meoc oc þick*ir* egarð haua mællt mickla
sko*mm* v*ið* sic. oc þa ke*m*r þar erm*in*rikr[12] [oc
sitr[13] oc drekr m*eð* þeim. Nu[14] m*œll*ti odila[15] nu er
B 131 vestan veðr oc | suna*n* oc[16] fagrt ski*n* oc heitt. oc
stu*n*dv*m* smatt regn oc fagrt austan oc norðan
huat kemr þaðan nema en*n* ungi egarð oc hans
brod*ir* aki[17]. oc [þa er þat er[18] [þa er grida[19] laust
hu*er*t villi dyr oc hv*err*[20] skogar fugl oc furðu
[mikla hrœsni[21] g*er*a þ*ei*r af ser. k*onu*ngr þæg*ir* nu
oc sv*ar*ar[22] œngu. Nv su*ar*ar d*r*ottni*n*g æ*igi* er þat
mikil furða [at æ*igi* hafi fir*ir* þeim gr*ið*[23] dyr eða
A 232 fuglar | er hv*er*t sin*n* er þ*ei*r koma [h*er* t*il* var[24]
skulu[25] æ*igi* haua[26] gr*ið*[27] f*ir*ir þeim varar þionostu
konur[28] ef þ*ei*r mægu raða. oc æn*n* þæg*ir* erm-
*inrik*r k*onung*r. oc at hygr[29] han [full giorla[30] huat
þær[31] konur sægia oc þa*n*gat v*ar* gengi*n* m*eð* k*on*-

[[1] A ath þær sitia allar saman. B og þær sitia allar samt og skiemta sier. [[2] AB Nu sagde Odilia sinne fru. [3] *sål.* AB. Mb[3] a. [4] AB Ørlungha lanndi. [[5] AB sagde Odilia (B hun) sinne frú. [6] *rettet for* Mb[3] hon*n*. [[7] B mune ei þirma. [8] AB *tilf.* sialfri. [9] A hann. [[10] B hun hefde. [11] A hrædist. [12] AB *tilf.* kongur. [[13] B *mgl.* [14] A hun. B þa. [15] AB Odilia. [16] AB *mgl.* [17] AB *mgl.* [[18] A *mgl.* [[19] *sål.* AB. Mb[3] egar*ð*. [20] *rettet for* Mb[3] hvern. [[21] A mikit ræd. B mykel ræde. [22] B *tilf.* allz. [[23] AB þott ei faai frid (B grid) fyrer þeim (B honum) grimm. [[24] A til. B til vor. [25] B skule. [26] A faa. [27] B frid. [28] AB meyiar. [29] A hugar. B *tilf.* heirer. [[30] A *mgl.* [31] B þessar.

*ung*i [sa m*aðr*[1] [er heit*ir*[2] fritila. oc er fost*ri* egarz [oc aka[3] oc æn*n* mællti d*r*ottni*ng*[4]. Nu eru þau orð bori*n* at son*n*u at sealfrar mi*n* a[5] ec at geta f*irir* þeim oc mic vilia þ*ei*r osœma ef þ*ei*r skulu[6] raða. Nu su*ar*ar k*onung*r af[7] reiði mikilli. ef æ*igi* skalltu d*r*ottni*ng*[8] [hava g*ri*ð af þei*m*[9] þa skulu þ*ei*r æ*igi* fa g*ri*ð f*irir*[10] mer. oc[11] þat vil ec su*er*ia at æ*igi* s*ka*l ec þar[12] liGia [a aðra nott er ec em aðra[13] adr en*n* v*er* skolu*m* fin*n*az. oc sua hatt skolv þ*ei*r hanga at [ængi m*aðr*[14] s*ka*l [hanga hæra[15]. oc nu su*ar*ar fritila. nu mun þess giallda egarð oc hans brod*ir* aki[16] at viðga[17] er riðin afund þiðrex k*on*-*ungs* af b*er*n [oc ef han*n* væri | heima fyʀ[18] en U 251 hans st*i*up[19] syn*ir* væri hængd*ir* myndi margr hialmr klofin*n* u*er*a[20] [oc mundi þar fylgia hœfut[21] oc mœrg brynia slitin. margr skiolldr veikr gorr. oc [margs man*n*z[22] son mundi sic aldrigi sea sið-an[23]. oc nu su*ar*ar k*on*ungr æcki mægu þ*ei*r neota [þins ofr mælis[24] þottu ser þ*ei*ra fostri hælldr skulu þ*ei*r nu hanga nockurv[25] hæra. en ec hafða aðr ætlað. oc nu mællti fritila. mæda*n* ec stend upp[26] oc min son s*ka*l ec æ*igi* þat sea at þ*ei*r

---

[[1] B *mgl.* [[2] A ath hiet. [[3] B Akasonar. [4] A *tilf.* ei meigu frialsar vera fyrer þeim worar þionusto meyiar. B *tilf.* Ey meiga v riddarar veria fyrer honum mijnar meyar og þionustu konur. [5] AB verd. [6] A meigu. [7] A med. B vid. [8] AB fru. [[9] A faa grid fyrer þeim. B grid hafa. [10] B af. [11] AB *tilf.* vmm. [12] A *mgl.* [[13] A adra nott. B adra nott sem adra. [[14] AB einskis mans barn. [[15] A hærra hangit hafa. B firr hærra. [16] A *mgl.* [17] B Virga. [[18] A enn aadur. B og firr. [19] *rettet for* Mb[3] stup. [20] A *mgl.* [[21] AB suo ath hofudit munde fylgia. [[22] B margr modur. [[23] A *mgl.* margs . . . siðan. [[24] B þessa þins formælis. [25] AB *mgl.* [26] B uppe.

hangi agalga. oc nu gengr fritila[1] t*il* sins hestz [oc nu sem hardast ma han not oc dag þa riðr han[2]. (282). [Nu lætr erm*inrik*r k*onung*r blasa sinu*m* luðru*m*. oc stefn*ir* t*il* sin ollu*m* riddœru*m*[3] [oc hæu*ir* marga ʀ*iddara*[4] [oc riðr t*il* funðar egarz oc hans brod*ur*[5]. oc [er f*ri*tila kemr .i. dag at rin laupa þ*ei*r[6] af hestu*m* sinum oc a ana vt [hava hestana m*eð* ser yv*ir* ana. trelinn borg[7] stenðr a [rina*r*[8] backa oc nu ser egarð[9] hu*ar* m*enn*en*ir* suima oc [ken*n*ir oc mællti egarð[10] min*n* fostri fritila svimr þar. oc æ*igi* vill han*n* skips biða[11]. [oc þvi veit ec at all stor nauzsyn er t*il* hans fara. oc nu er fritila kemr[12] yv*ir* ana ganga þ*ei*r egard oc aki igegn honu*m* oc spyria hvi han*n* [feʀ sua skyndilega. en han*n*[13] su*ar*ar œrin*n* næuzsyn er[14] t*il*. erm*inrik*r k*onun*gr er komin*n* af*er*ð[15] með sin*n* h*er* oc vill drepa ycr[16] oc forðit ycr. nu su*ar*ar egarð ver[17] munu*m* sættaz er[18] v*er* finnu*mz*[19] oc skolu v*er*[17] æcki ræðaz varn fœður brod*ur* oc nu seg*ir* f*ri*tila þei*m* oll[20] m*er*ci huaðan af þetta er.
Mb^3 177 en þ*ei*r vilia æ*igi*[21] flyia oc se*n*da | boð æpt*ir* sin-

[1] AB hann. [[2] A sem hardast og rídur i brott dagh og nott sem mest ma hann. 164. Capitule. B sem hradast og rijdur j burt dag og nott. [[3] B *mgl.* A *tilf.* sinumm. [[4] AB *mgl.* [[5] A og ridur dagh og nott til bródur sins. B til fundar vid Eggard og hannz brodur Aka. [[6] A nv kemur Fritila einn dag aadur enn þeir hlaupa. [[7] AB og leggiaz
A 233 ifer ana | og hafa hesta sina med sier enn ein trieborg (B turnborg). [8] *rettet for* Mb^3 rina. [[9] AB arbackanum og i þeirre borg war Eggard. hann sier. egar*ð* *er rettet for* Mb^3 egarz. [[10] A mællti. B kienner. [11] B bidia. [[12] AB ok nv kemmst (B kiemur) Fritila. [[13] AB fære (B fare) suo akafligha. enn Fritila. [14] A helldur. B dregur. [15] AB aa før. [16] AB *tilf.* gerit suo vel (B nu giøred so) farit sem buatast. [17] A wid. [18] AB ef. [19] A hittunst. [20] AB *tilf.* sonn. [21] AB *tilf.* vndann.

um monnum. oc nu draga þeir [upp bru[1] af dik-
inu oc vilia | v*er*ia borgina[2]. oc nu kemr erm*in*rikr B 132
k*onun*gr [með sinu liði[3] til borgaren*nar*. oc aðr
han*n* riðr at borgini tecr han*n* sitt merki oc riðr
[han sem hardast[4] ma hann at dikinu oc skytr
m*er*kis stongen*ne* in*n* yu*ir* dicit. Nu mællti egarð
h*er*ra huat gefr þu oss at soc. fi*rir*[5] hvi villtu taka
borg vara. þa mællti k*onun*gr huat sem ec gef ycr[6]
at soc [þa skulu þit i þvi tre han*n*ga idag er ec
fin*n* hæst[7]. Aki mellti aðr en v*er* latim[8] vart lif
þa skalltu oss dyrt kaupa oc lata margan duganda[9]
dreng. Nu skiota huarir a aðra um[10] rið. Nu letr
erm*inrik*r k*onun*gr reisa valslœngur[11] oc þar i [lætr
han leɢia | elld. oc siðan letr han*n* slœngua i borg- U 252
ina *sva* at allr logar kastalin*n* oc[12] stadren*n*. oc
nu mællti fritila. [oc biðr þa dœyia *firir* sœmð en
æigi bren*na*[13] her[14]. Nu ganga þ*ei*r ut[15] [með .lx.
man*na*[16] [nu b*er*iaz þ*ei*r við ærm*inrik* k*onung*[17].
þar til er fallnir eru af erm*in*rik k*onu*ngi .cccc.
hunðruð[18]. Nu v*er*ða þeir brœðr hand tekn*ir* [oc
hengd*ir*[19] bad*ir*[20] oc er nu[21] um þ*ei*ra alldr sua
sem sjfka hafði raðit. [Nu feʀ erm*inrik*r k*onu*ngr

[[1] AB bruar. [2] A *tilf.* 165. Capitule. [[3] AB med (B vid) sinn her. [[4] AB sem allra mest. [5] AB *mgl.* [6] AB ydur. [[7] AB skalltu þenna dagh haanga vid þat trie sem hier er (B er eg fæ) hæst. [8] AB látumm. [9] AB dyrligann. [10] AB langa. [11] A valslonghu. [[12] AB leggia (A *tilf.* þeir) mikinn elld þann er siþann war slongt i borgina suo ath nv logar. [[13] A gongumm vt og deyumm med sæmd en brennum ei. B og bidur at utganga og deya vid sæmd, og brenna ei jnne. [14] AB *tilf.* sem grey. [15] B *tilf.* af borg. [[16] A lx manns. [[17] AB enn Erminrek kongur aa mote (B ad mote þeim) og berriast. [18] A manns. B manna. [[19] A *mgl.* [20] B *mgl.* [21] AB *tilf.* lokið. A 234

heim. (283). oc[1] nu keınr Viðga[2] aptr oc hittir nv sina borg brenða[3] oc allt[4] lausa fe. oc konv sina finnr hann i æinum kot bœ.[5] oc nu tecr Viðga alla sina menn. oc allt sitt fe oc ferr a fund þiðrex konungs [til bernar[6] oc segir honum sua buit. oc vill þiGia hans rað hve með skal fara. þiðrekr konungr feR nu með Viðga[2] a fund erminrix konungs oc spyR han hveriv þetta gegnir.[7] eða huart [Viðga hæuir[8] nockora soc til þess[9]. en konungr sægir at æigi beR þat til oc[10] Viðga er saclauss oc byðr honum til [sin oc skal hann[11] nv gera hans metnað æigi minna en aðr. oc nu [gefr han[12] honum þa borg er rana heitir oc nu ræðr[13] Viðga þeiRi borg. Nv feR þidrecr konungr heim[14] oc þickcir[15] þat[16] mikill harmr er erminrikr konungr er sua[17] illr sinum frændum.

[drap Egarz[18] oc Aka.[19]

345[3] (284). Nv er þat .i. sinn at erminrikr konungr kallar sifca a malstefnu. oc nu mællti Sifka [við konung[20]. herra sægir hann. nu liz mer sem þu munir[21] verða[22] at varaz þinn frænda þiðrec

---

[[1] A enn heim kemur Erminrek kongur. *derefter overskrift*: Fra Wirga. B enn heim fer Erminrek kongur til Romaborgar. Cap. CLXXII. [2] B Virga. [3] AB og er hun brend. [4] A *tilf.* hanns. B *tilf.* hennar. [5] AB *tilf.* enn hun kann ath seigia (B *tilf.* honum) hversu Erminrek kongur hafde medfarith. [[6] B af Bern. [7] B giegne. [[8] AB hefer Widga (B Virga). [9] B þessa. [10] A þviat. B *mgl.* [[11] A þess ath hann skal. [[12] B fær kongur. [13] A ried. [14] AB *tilf.* wid suo buith. [15] *sål.* Mb[3]. [16] AB þetta. [17] A *tilf.* mikill og. [18] *rettet for* Mb[3] Egaz. [[19] A 166. Capitule. B Cap. CLXXIII. [[20] AB *mgl.* [21] AB munnt. [22] B þurfa.

k*onu*ng [af b*er*n mer liz sem[1] han*n* mun bua [yu*ir* nockoru*m* storraðu*m* við yðr[2] firi þvi at han*n* er otrur[3] maðr oc en mesti kaps[4] maðr oc nv[5] grunar mik huartt[6] þu munt[7] fa halldit þinu*m* k*onu*ng domi [eða æigi[8] firi ofkappi hans | oc [nu munttu[9] A 235 verða við at buaz[10] oc geta[11]. han*n* hæv*ir* siðan er han*n* varð k*onu*ngr mikit[12] aukit sitt riki [i marga staðe[13]. En han*n* min*n*kar þitt rici eða hueʀ hæuir skatt af [aumlunga landi[14] þan er [han feck með sinu su*er*ði er atti þin*n* faðir.[15] þat er ængi[16] næma | þiðrecr k*onu*ngr[17] [oc miðlar han*n* þer U 253 æcki af[18] oc alldregi man*n*tu fa | meðan han*n* ræðr B 133 firir bern. [k*onu*ngr suarar[19] þat er satt er nu min*n*iz þu a[20]. þat land atti faðir min*n*. oc æigi veitt ec at ec sea v*er*r tilkomin*n* en þidrekr k*on*-*u*ngr oc þat v*er*ð ec at visv fa[21]. oc nu mællti sifca. g*er*um nu þat rað at þu skallt senda Reinalld en meira[22] riddara oc með honu*m* .lx. | ridd- Mb² 178 ara til aumlunga l*an*dz oc biðia[23] þer senda skatt[24]. en ef þat er sua gort þa er þat uel. en sa er við[25] mælir sa er þin*n* san*nr* ovinr. huart sem þat er þiðrecr k*onu*ngr[26] eða [annaʀ maðr[27]. oc þetta rað likar k*onu*ngi uel. oc vill nu sua v*er*a lata. Nu

[[1] AB *mgl.* [[2] AB wmm nokkur storrædi vid þik. [3] AB vitur. [4] AB ofurkapps. [5] A þo. B þad. [6] AB ef. [7] A skallt. B villt. [[8] AB *mgl.* [[9] A þu munnt. B þa mun. [10] AB sia. [11] A *tilf.* þin þui. B *tilf.* þvi ad. [12] A miog. [[13] AB aa margann wegh. [[14] A Orlunngha lanndi. B Ømlunga rijke. [[15] AB þinn fader feck med (B vid) sinv sverdi. [16] AB *tilf.* madur. [17] AB *tilf.* af Bern. [[18] B *mgl.* [[19] B nu er kongur heirer þetta mæler hann. [20] A *tilf.* ath. [21] AB ath hafua. [22] A mæta. [23] B bid. [24] AB *tilf.* af landinu. [25] A j mót. [26] AB *mgl.* [[27] A adrer menn.

fara þessir[1] sendi men*n* alla sina leið til þess er þeir koma i aumlunga land. oc nu stemna þeir þing við lanz men*n* oc beʀ Reinalld[2] upp sitt[3] erendi. Nu suara landz men*n* ver hofum skatt gefit aðr[4] þiðreki k*onu*ngi[5] þan*n* er uer attum[6]. En nu með þui at[7] han vill upp geva skattin*n* ærm*in*rik k*onu*ngi þa v*er*ðr sua at vera en æigi uiliu*m*m uer baðum [þeim giallda skatt[8]. Nu [senda þeir orð[9] þiðreci k*onu*ngi at hann skal til koma oc hallda suorum[10] firir þa. oc lata segia honu*m* [huat tit er[11]. Nu riðr Þiðrecr[12] k*onu*ngr ut af bern með[13] .xij. riddara oc til þings. [oc nu er hann kemr þar[14] stenðr hann upp oc talar oc lycr sua sinu male at hann bað reinalld[15] fara heim oc sægia erm*in*ric k*onu*ngi at alldregi fær hann skatt af aumlunga[16] lande mæðan [þiðrecr k*onu*ngr er[17] ibern. oc her a
A 236 ofan skal hann | haua mikkla[18] oþœck firer þessa orðsending. (285). Nu feʀ Reinalld [afund erm*in*rix k*onu*ngs oc segir honum sua buit[19]. Sifka hœyrir þessi tiðændi. þa mællti sifca[20] [ja segir hann[21] nu for sem mik grunaðe[22] [firir longu[23] at þiðrecr k*onu*ngr uill nu æigi vera min*n*i maðr en þu. oc sua man uera af þu varaz[24] æigi meiʀ. Nu suarar erm*in*rikr k*onu*ngr male sifca sua liz mer sem

---

[1] AB *mgl.* [2] *sål.* AB. Mb[3] Reginballd. [3] A *mgl.* B sijn. [4] AB *mgl.* [5] AB *tilf.* af Bern. [6] AB *tilf.* ath greida. [7] B ef. [[8] A ykkur lúka. 167. Capitule. [[9] AB gera þeir menn (B *tilf.* ord). [10] AB *tilf.* up. [[11] B hvor komid var. [12] *rettet for* Mb[3] kiðrecr. [13] AB vid. [[14] A þa. *for* þar *har* B til þijngs. [15] AB *tilf.* riddara. [16] A Orlunnga. B Ømlunga. [[17] A hann er kongur. B eg em kongur. [18] B *mgl.* [[19] A og seiger Erminrek kongi. AB *tilf.* ok nu er. [20] AB hann. [[21] B herra. [22] B varde. [[23] A *mgl.* [24] AB *tilf.* hann.

min*n* frændi þiðrecr k*onu*ngr af bern hævir[1] gort sua mikit kapp bæði við mic oc [sua uið alla[2] aðra huar sem han*n* hævir farit oc nu vill han iafnaz við [mic oc[3] mitt riki oc þat skal [honu*m* sua[4] verða golldit sem nu [mægu þer[5] hœy*ra*[6]. at fyʀ en han fai þvi aflat skal han [hanga þa er ec veit oc hann hvarr ockar er rikari[7]. þa mællti heimir Guð hialpi þiðreci k*onu*ngi. en firir [þui er[8] þu spillir sua morgum þinum frændum oc ætt mon*n*um þa[9] muntu þess giallda [um sidir[10] með allzkonar osœmð. [þui at[11] þessu oc ollu oðru velldr sifca. [ja seg*ir* viðga þetta verði[12] en mesta skom[13] [U 254] su er [jafnan verði getið[14] meðan verolld stendr [erm*in*rikr k*onu*ngr[15]. (286). Nu gengr Viðga[16] þegar[17] til sins hæstz oc riðr nu[18] allra mest nott oc dag sem han ma. [En erm*in*rikr k*onu*ngr letr a somu stundu[19] við kueða alla sina luðra og letr kalla at allir hans | men*n* skulu taka uapn sin oc hesta. [Mb³ 179] oc er þessi he*rr* er buin riðr hann nott oc dag sem allra mest ma hann. oc samnar at ser huerium manni er h*ann* fær[20]. [oc stefnir með þenna her til bernar.[21] Viðga[22] kemr um miðia[23] nott [til bernar[24]. oc eru[25] aptr oll[26] borgar lið. | oc nu uerða [B 134]

[1] AB hafe. [[2] A alla. B *mgl.* [[3] A *mgl.* [[4] A *mgl.* B honum. [[5] A skal meiga. [6] *rettet for* Mb³ hœya. [[7] AB vera heingdur þa veit hann hvart ek em rikari (B orijkare) enn hann. [[8] B þad. [9] A nv. [[10] A *mgl.* [[11] AB *mgl.* [[12] AB Nu mællte Vidga (B Wirga) ja ja sagdi hann. þat verdur (B *tilf.* ad vijsu). [13] A *tilf.* Erminrek kongi. B *tilf.* er hann giører konge. [[14] A æ mun uppi. B jafnann mun gieted. [[15] AB *mgl.* [16] B Virga. [17] B *tilf.* j stad. [18] AB *tilf.* med (B i burt vid) oll sinn hervaapn. [[19] A 168. Capitule. Nu lætur Erminrek kongur. [20] AB náer. [[21] A og stefner til Bernar. B *mgl.* [22] AB Virga. [23] A *mgl.* [[24] B fyrer Bern. [25] A er. [26] AB *mgl.*

uarð menn uarir uið at maðr er komin*n* undir borgina oc spyria hueʀ þar[1] se. Viðga[2] nefnir sic oc biðr upp lata borgina. Nu ganga uarð menn til borgar liðs en sumir at sægia þiðreki k*onu*ngi at Viðga[2] er þar komin*n* hans[3] felagi. En þegar er þiðrecr k*onu*ngr hoyrir þetta stendr hann[4] upp oc A 237 gengr i gegn honu*m* | oc þegar er þ*ei*r fin*n*az fagnar [k*onu*ngr honum[5] [uel oc[6] bliðlega[7] oc spyʀ [hv*er* tiðændi han*n* kann sægia. oc ænn spyʀ hann[8] ef [Viðga viti[9] hui erm*in*ricr k*onu*ngr heimtir skatt af minu lanði[10]. Vidga[2] segir[11] ec kan*n* sægia þer ill tiðændi oc mikil. oc þo[12] sonn. [Ef her biði þer[13] dags þa man her koma[14] erm*in*ric k*onu*ngr með u uigian her. oc nu erttu sua rœgðr firi honum at hann vill drepa þic sem alla[15] frændr sina. (287). Nu [gengr k*onu*ngr isina holl oc lætr blasa sinum luðrum oc stefnir til sin ollum sinum hofdingium oc radgiofum oc riddorum[16] oc segir [huer tidændi Viðga hefir sagt.[17] oc lycr a [þessa lund sinu[18] male at nu munu oss uera[19] .ij. kostir geruir[20]. sa er annaʀ[21] at biða hans[22] oc ueria sic[23] sem bæzt[24] oc mun erm*in*rikr k*onu*ngr lata [marga dugandi[25] drengi. oc uer munum [oc firi sakar ofreflis[26] lata

---

[1] B hann. [2] B Wirga. [3] B *tilf.* godi. B *tilf.* góde vin og. [4] A Þidrek kongur. [[5] B hann honum æfar. [[6] A *mgl.* [7] B *tilf.* og kysser hann. [[8] A tiþinnda. kongur spyr. [[9] AB Wirga veit þat. [10] A riki. [11] A *tilf.* herra. [12] A eru þau. B eru þo. [[13] AB ath ef her bídur þu. [14] B kominn. [15] AB adra. [[16] A stefner kongur samann ollumm rikiss monnum j einn stad. [[17] A honum þessi tiþindi. B allt hid sanna huor tijdinde Wirga hefer sagt honum. [[18] A þa lunnd þessu. [19] AB *mgl.* [20] B fyrer hondumm. [21] A *tilf.* kostur. [22] AB hier. [23] AB oss. [24] A *tilf.* megumm wer. B *tilf.* kunnumm. [[25] AB fyrer oss marga dyrliga. [[26] AB saker hans ofrikiss.

uart riki oc sua sealfa oss aðr letti[1]. Sa er annaR
kostr at uer buum oss oc riðum [i brottu[2] oc leif-
um borgina[3]. Guð ma[4] raða ner[5] uer fam hana.
oc holldum uer þa monnum uarum oc liui. oc er
þat mitt rað ef þer vilit sem ec. Nu suarar hilldi-
brandr [hans en*n* bæzti uin[6] [þat ueit Gud[7] at nu
uerðu uer at lata vart riki usœmilega ner sem uer
fam[8] þat. oc hueR [þ*ei*ra er nu uill flyia. þiðrecr
k*onu*ngr[9] hann skal nu[10] upp standa oc bua sic
sem tiðast fir*ir* þui at [æcki er nu her lengr | at U 255
tala[11] undan skal nu riða at sin*ni*[12] en[13] uer mæg-
um fa uart[14] ef Guð uill. oc nu [er þetta hæuir
mellt hilldibrandr[15] uerðr mikill [romr um alla
bern[16] af konum oc bornum [sumar grata sina
menn sumar sonu sumar brœðr sumar feðr sumar
adra uini sina goða[17]. en ioðrum[18] stað er mikit
uapna brac [oc hesta gnegivn[19] er hueR riddari tecr
sin uapn oc hest. oc er nu a þessi nott | mikill Mb³ 180
grat*r*[20] oc veinan ibern[21]. oc mikill stormr af luðr-
um oc opi. oc [nu ero albunir allir t*il* reiðar með
uapnum oc ganga þeir allir[22] i [enar mestu k*on*-

---

[1] B lietter. [[2] A brott. B i burt. [3] B borg vara. [4] A *tilf.* enn. B *tilf.* eirn. [5] A ath. [[6] A *mgl.* [[7] B *mgl.* [8] A faim. [[9] AB er (B *tilf.* nu) fylgia vill Þidreki kongi. [10] B strax. [[11] A *mgl.* [12] *rettet for* Mb³ sin. [13] B og. [14] AB *tilf.* riki. [[15] A *mgl.* [[16] A graatur. B gratur umm alla borg. [[17] A sumar grietu fedur sina edur brædur edur adra goda wine. B sumer grata fedur sina, sumer brædur sijna, sumer sonu sijna, sumar bændur sijna, sumer adra goda vine. [18] A i annann. [[19] AB *mgl.* [20] *rettet for* Mb³ grat. [21] AB *mgl.* [[22] A er þeir eru buner gánnga aller riddarar. B nu er albuner eru aller riddarar med vopnumm, þa ganga þeir aller samt.

*u*ngs hallir[1] oc [sitia þar oc talaz við[2]. oc drecka [uin um stund[3]. Nu kemr [riðandi at bern[4] heimir þeirra f*e*lagi[5]. oc kann segia en sœmu tiðændi. at erm*in*ricr konungr [mun æiga[6] skam*mt* þangat.
A 238 oc | hann hæuir[7] .v. þusundir ridd*ara*[8] oc otal annaʀa manna[9]. En þiðrekr konungr hæuir .dccc.[10] riddara. [oc er þeir hœyra þessi tiðændi. þa[11] [sueʀ heimir þat við[12] Guð at uist latum uer uart riki [uið usœmð[13] firir sakar erm*in*rix k*onu*ngs oc en ma hann fa af oss meira skaða en gagn aðr en uer skilium[14]. þott hann taki bern oc allt[15] aumlunga land. oc nu tekr hilldibrandr meistari[16] [merkis stong[17] þiðrex konungs. oc biðr nu alla fylgia ser. En hann [lez munu fyrir r*i*ða[18]. Nu laupa [allir
B 135 riddarar hu*er*ʀ a | sin*n* hest[19]. Oc nu riðr firi[20] hilldibrandr ut [i langbarðal*and*[21] oc [snyr með mundinu[22]. oc [sua iʀ*iki*[23] [erm*in*rik*s* konung*s*[24]. nu brenna þeir borgir oc kastala [oc þorp oc bœi[25] oc margan mann drepa þeir. oc aðr þeir riði[26] norðr um feall. haua þeir brentt iriki erm*in*rix k*onu*ngs .xi.[27] þusundir þorpa oc bea oc kastala. (288). oc

---

[[1] AB hina mestu (B *tilf.* kongs) hall. [[2] A hvila sik vmm stunnd. B setiast nidur og hvijlast. [[3] A gott win. [[4] AB þar. [5] *rettet for* Mb^3 falagi. [[6] AB a. [7] AB *tilf.* meir enn. [8] *rettet for* Mb^3 ridda. [9] A riddara. [10] A nv hunndrad. B ix hunndrad. [[11] A nu. [[12] AB svarar Wlfard kempa (B Ulfar). þat weit. [[13] B osæmelega. [14] AB skiliunnst. [15] B *mgl.* [16] AB *mgl.* [[17] A merke. [[18] A mun nv fyrer rida. B liest nu mundu fara ad rijda. — riða *i* Mb^3 *er rettet for* raða. [[19] A riddarar aa sina hesta. [20] A *mgl.* [[21] A j Lungbardi. B a Langbardi land. [[22] AB svdur vmm (B med) Munndiu. [[23] B sia nu riki. [[24] *rettet for* Mb^3 Erm*in*rikr konungr. [[25] B *mgl.* [26] B rijda. [27] A ix.

nu riða þeir aptr Viðga[1] oc heimir oc ski*li*az[2] nu uið sina[3] felaga [all okatir[4] oc fara[5] afund erm*in*rix k*onu*ngs heimir gengr [nu afund erm*in*rix k*onungs*[6] með reiði mikilli oc mællti[7]. þu erm*inrik*r k*onu*ngr hæfir mart illt gort a þinum frændum[8]. [friðrec oc reginballd[9] [sendir þu fyrst sealfr til dauða[10]. oc en unga samson draptu[11] oc þina broður sonu [egarð oc aka[12] leztu hengia. oc her a ofan hæuir þu abrot recit or[13] sinu riki [þin*n* frænda[14] þiðrec k*onu*ng. oc þeth*er* oc ulfrað[15] [þin*n* systur son[16]. oc en goða dreng hilldibrand. oc marga [aðra goða[17] ridðara suma drepit en suma brott recit. oc | þessu[18] ollu illu[19] uelldr sifca en illraði. þa U 256 suarar sifca. þat sagða ec þer firir longu h*er*ra þa er þu drott heimi hengat oc gerðir hann sua sto*l*zsan[20] at nu ofr yrðir han sealfan þic oc þat veri[21] | Mb² 181 fallit attu letir han[22] fara i sama skog oc hans faðir sat oc getti han*n* þinna hesta sem fad*ir* hans. þa mællti heimir þat veit Guð ef nu hæfða ec h*er* mitt et goða su*er*ð naglring. þa skyllda ek sua[23] drepa þic sem .i. | hund. oc nu lystr han*n* A 239 t*il*[24] sifca með nefa sinu*m* a hans uanga sua at þegar fell[25] han*n* [agolfit fra*m*[26] firir fœtr k*onu*ngi[27] oc or reota[28] .v. tenn or hans hofði oc ækci veit

---

[1] AB Wirga. [2] *rettet for* Mb³ skiaz. [3] A Þidrek sinn. B sinn. [[4] A *mgl.* [5] B rijda. [[6] A fyrer kong. B a kongs fund. [7] A nv mællte Heimer. [8] AB ætt monnumm. [[9] A *mgl.* [[10] AB þina sonu sennder þu sialfur til bana. [11] AB *tilf.* sialfur. [[12] A *mgl.* [13] AB af. [[14] AB *mgl.* [15] A Wlfard. B Ulfar. [[16] B þijna systur syne. [[17] A agiæta. B adra hrausta. [18] A *tilf.* og. [19] B hinu jlla. [20] *rettet for* Mb³ stozsan. [21] AB *tilf.* betur. [22] A *tilf.* falla og. [23] AB Sifka. [24] AB *mgl.* [25] B fellur. [[26] AB *mgl.* [27] B kongz. [28] AB hrutu.

han*n* til sin[1]. oc nu mællti erm*inrik* k*onu*ngr [standi upp all*ir* min*ir* men*n* oc taki han*n* oc hengi[2]. oc nu gengr heim*ir* skyndilega ibrot. [þa er han*n* hœyr*ir*[3] orð k*onu*ngs oc [þar t*il* sem u*oru* hans vapn oc byr sic sem tiðast. Nu lœypr han*n* a sin*n* hest[4] rispa oc riðr ut [at borgar liði[5]. en æpt*ir* honu*m*[6] .lx. R*iddara* aluapnaðra. oc nu [kemr at liðinu Viðga oc loypr f*irir* mitt liðit[7] oc hæu*ir* mimung ihendi. oc nu þorir ængi [þessi R*iddari*[8] ut at riða. oc [kemz heim*ir* undan[9] at sin*ni*. oc riðr ut askog. oc allt þar [sem eru bu eða æign*ir*[10] erm*in*rics k*onu*ngs eða[11] sifca þa bren*ir* han*n* oc drepr m*enn*. oc [æ*igi* lett*ir* han*n* fyʀ en han*n* hæu*ir* bren*n*t .d. bœa. oc nu liɢr han*n*[12] uti a skogu*m*. En sifca þorir alld*rig*i með[13] færi men*n* at riða en .lx. R*iddara*[14]. oc [nu ottaz þeir æ[15] heimi.

[fra Þiðreci k*onu*ngi oc margreifa roðingeir[16].

346[3] (289). Nv er at sægia fra þiðreci k*onu*ngi at han riðr norðr[17] vm feall [oc f*er*r leið sina allt þar t*il*[18] er han*n* kemr iborg þa er heit*ir* bacalar

---

[1] A *tilf.* fraa þui. [[2] A standit upp skiott og heingid hann. [[3] A þegar hann heyrdi. B *tilf.* þesse. [[4] A grípur sin vopn og hest og hleypur aa. [[5] A vmm borgar hlidit. B af borgarhlide. [6] AB *tilf.* fara. [[7] A hleypur i midtt borgar hlid Vidga. B kiemur ad borgarhlide Virga, og hleiper fyrer mitt borgar hlided. [[8] A þessara riddara. B af þessumm riddurumm. [[9] A suo kiemst Heimer ut. B komst Heimer undannn. [[10] A til er hann hitter bv. B til fyrer eru bu og eigner. [11] B og. [[12] A liggur. [13] AB vid. [14] A *mgl.* [[15] AB þo oltast þeir (B hann) iafnann. [[16] A *overskrift:* Fra Þidreki kongi. B Cap. CLXXIV. [17] B leid sijna sudur. [[18] A þar til. B til þess.

hon stendr v*ið* rin[1]. þar ræðr f*irir* mikill hofðingi
margreifi Roðingeiʀ oc nu er greifi*n* hœyr*ir* [sagt
at komin*n* er þiðrecr k*onu*ngr af b*er*n[2] ska*m*t fra
borgin*ni* [han*n* lætr[3] bua alla sina men*n*[4] [oc setr
a hesta oc sealfr riðr han*n*[5] ut af borg*inni* oc kona
hans gudelinda oc lætr han*n*[6] skipa allt með [klæð-
um allzkonar oc riða[7] sua igegn þiðreci k*onu*ngi.
oc nu er þ*ei*r fin*n*az riðr at[6] guðilinða[8] at þiðreci
k*onu*ngi oc gefr honu*m*[9] m*er*ci af silki[10] halft grœntt
en halft rautt. oc markat a leo [allt með[11] gulli oc
æn*n* gefr[12] hon honu*m* æitt purpura pell þat er
ængi m*aðr* sa meiri g*er*simi. [Nu gefr margreifi | U 257
rodi*n*geiʀ[13] honu*m* [hesta. oc gull oc uapn oc goð
klæðe[14]. oc [nockora goð g*ri*pi hv*er*ium þ*ei*ra ʀ*idd-
ara* er með k*onu*ngi v*oru*.[15] riðr nu þiðrecr k*on-
u*ngr t*il* borgaren*n*ar með [margreifa Rodi*n*g*eir*[16]
oc sitr þar [i enu*m* bæzta[17] fagnaði. (290). | [18]Nu A 240
riðr þiðrecr k*onungr* oc með honu*m* greifin[19] til
susa*m* afu*n*d Attila[20] k*onungs*[21]. oc er att*ila* k*on-
ungr* spyʀ [at þiðrecr k*onungr* er þar komin*n*[22]
lætr han*n* bla-|-sa [ollum sinum luðrum[23] oc bua alla Mb³ 182
sina riddara sem bezt ma hann oc ut[24] letr hann
bera oll[25] sin merki oc riðr siðan[26] i moti þiðreci

---

[1] *sål. rettet.* Mb³ rin*ar*. [[2] A þetta ath Þidrek kongur er. [[3] B þa lætur hann. [4] B *tilf.* sem tijdast. [[5] A sem best og ridur sialfur. [6] AB *mgl.* [[7] AB leikurum (B allzkonar leikum) og ridur. [8] AB *tilf.* kona greifans | (B margreifannz). [9] A Þidreki kongi. [10] AB *tilf.* gert. B 136
[[11] A med. B vid. [12] B gaf. [[13] AB ok hier med (B og nu) gefur margreifinn. [[14] A margar gersimar. B eirn hest og øll vopn og klæde. [[15] A hverium hans riddara nokkura giof. B nockra goda gripe hvørjumm riddara. [[16]A margreifanum. B margreifa. [[17] A med hinum besta. B j mesta. [18] A *tilf.* 169. Capitule. [19] AB margreifinn. [20] B *her og oftere* Attala. [21] B *tilf.* þeirra húna. [[22] AB ferd (B før) Þidreks kongs. [[23] AB i alla sina lúdra. [24] AB nv. [25] A fyrer sier. [26] AB *tilf.* vt.

k*onu*ngi með[1] mikilli[2] pryðe [oc drambi[3] oc [með honum[4] hans [kona erka drottning[5] oc með honum [margir leikarar[6] með allzkonar skemtanar leikum. oc nu er þeir finnaz fagnar huaʀ odrum[7] uel. Nu riðr þiðrecr k*onu*ngr með[8] Attila k*onu*ngi heim isusa*m*. oc setr[9] [Attila k*onu*ngr[10] hann et nesta ser. oc ollum hans riddœrum[11] skipar hann ueglega oc gerir [han*n* nu[12] mikcla ueizlu oc gofuglega[13] oc byðr[14] þiðreci k*onu*ngi með ser at v*er*a sua lengi sem han*n* vill sealfr [oc þiɢia hans oll en bæztu fong þau er til se[15] oc þetta boð þeckiz [nu þiðrecr[15] k*onu*ngr. oc [duelsk nu með[16] attilla k*onu*ngi langa rið.

[fall Osangt*ri*x konungs.[17]

347[3] (291). Attila k*onu*ngr sægir nu Þiðreci k*onung*i huersu [mikit uandreði osangt*rix* k*onu*ngr villcina man*n*a hæuir gort honum langa rið[18]. bæði iman*n*drapum oc i land auðn. oc nu suarar Þiðrec k*onu*ngr [oc lez uilia[19] [at þess[20] [ueri hefnt[21] meðan han [skal uera[22] iriki attila k*onu*ngs oc æigi uilium uer nu þat[23] þola. [oc æigi mycklu h*er* æptir coma[24] til attila k*onu*ngs sendi men*n*[25] með[26] þeim tiðænðum. at osangtrix[27] k*onu*ngr[28] er komin*n* [með

[1] B vid. [2] AB hinni mestu. [[3] B *mgl.* [[4] AB *mgl.* [[5] A kona Erka. B drottning Erka. [[6] AB fer mikill fiauldi (A *tilf.* riddara og) leikara. [7] A *tilf.* afar. [8] AB vid. [9] A setti. [[10] B *mgl.* [11] A monnum. [[12] A *mgl.* B nu. [13] A fagurliga. [14] AB bidur. [[15] A *mgl.* [[16] B dualdist vid. [[17] A 170. Capitule. B Cap. CLXXV. [[18] AB mikil wandrædi hann hefer þolad vmm hrid af Osantrix (A *tilf.* Willtina lanndz) kongi. [[19] AB ath hann vill. [[20] B a þessu. [[21] AB verdi ennder. [[22] A er. [23] A *tilf.* leingur. [[24] A eitt sinn kiemur. B *tilf.* ejtthvørt sinn. [25] A madur. [26] AB vid. [27] AB Osantrix. [28] B *tilf.* Vilcinalandz.

her mikin[1] ihans riki[2] oc brennir bygðir og œyðir
lanð hans oc hevir drepit [marga men*n*[3]. oc nu er
þetta heyrir attila k*onu*ngr oc þiðrecr konungr. [Nu
suarar[4] attila k*onu*ngr. þat skulu vita allir minir
men*n* at nu skulu [uer við buaz[5] sem tiðazt [oc
skulu uer ut riða oc[6] ueria uart land. oc dugi nu
hueʀ sem drengilegast.[7] oc nu mællti þidrecr k*on*-
*u*ngr | [uið sina men*n*[8] meistari hilldibrandr þu U 258
skallt taka mitt merki oc allir uarir[9] men skulu nu
uera bunir at ueita lið | Attila konungi. oc a þessi A 241
stundu mu*n* rœynt uerða huart aumlungar þora at
ueita honum[10] lið. Nu riðr Attila k*onu*ngr ut af
susa*m*[11] [með sin*n* allan her. oc með honum[12] þið-
recr k*onu*ngr oc margreiui roðingeiʀ. oc [allz hæuir
han*n*[13] .x. þusunðir riddara. oc [þenn*a*[14] her flytia[15]
þeir[16] [i þann stað[17] er heitir brandi*n*a borg. [en
þa borg heuir aðr tecit osangtrix konungr oc
drepit | þar margan mann. attila konungr oc þeir Mb² 183
sezt nu þar. Osangtrix[18] konungr [med allan sinn
her er þar. (292). oc nu er Osangtrix konungr
spyrr at Attila konungr er þar nær kominn. byr
han her sinn oc riðr ut igegn Attila konungi. oc
nu er þeir hittaz. oc eru huarir tueggiu bunir til

[1 A *mgl.* 2 AB land. [3 AB margann mann. A *tilf.* 171. Capitule. [4 AB þa mællte. [5 A þeir buast. B þier vid bua. [6 A ath. 7 AB best maa og skoruligast. [8 AB til sinna manna. 9 A miner. 10 A kongi. B Attila kongi. 11 AB *her og ofte* Susa. [12 A og. B vid sinn her og vid honum. [13 A alls hafa þeir. B hafa vid sier. 14 *rettet for* Mb3 þenn. [15 B vid þennann her fara. 16 A *tilf.* þar til er þeir koma. [17 B þar til þeir hittast, þa eru hvørtvegge buner til vijgz, þar. [18 AB ok þar situr (B *tilf.* sialfur) Osantrix.

uigs[1]. þar ma sea margan fagran hialm oc nyian skiolld [hvitar bryniur oc hu*o*ss[2] suerð[3]. [oc margan drengilega*n*[4] riddara[5]. Nu kallar Osangtrix[6] konungr huart Attila konungr er buinn oc hans heR[7] at beriaz. oc [nu kallar hann[8] rað at ⌊hynir ueri sic drengilega[9]. Nu heitr han a uillcina[10] menn at þeir skulu[11] nu beriaz [af kappi[12]. oc nu flyi[13] ængi B 137 fra honum[14]. Nu suarar Þiðr*e*cr[15] konungr | af bern [oc mællti[16] þu Osangtrix[6] konungr munt[17] skiott fin*na* at Attila konungr er nu[18] albuin[19]. En fyrst[20] skulu þer mœta þui liði er aumlungar heita oc þar nest hunum oc weried[21] yðr sua[22] [sem nu se her[23] komnir þeir er socia munu ydart lif. oc enn mællti hann til sinna man*na* sœkit fra*m*m uel goðir drengir mic uentir at þeir[24] muni fa bana. en uer sigr. [oc ueitum ver uel lið et fyrsta sinn Attila k*onu*ngi[25]. Nu riðr fra*m*m[26] hilldibranðr með[27] m*er*ki þiðrex konungs oc hœggr a baðar[28] henðr. [oc fellir villcina men*n* hue*r*n[29] a annan ofan. oc þegar æptir honum riðr þiðrecr k*onu*ngr oc firir honum falla

[[1] A vid alla sina riddara og hefer ei minna her. ok er hann spyr ath Attila kongur er þar nær kominn byr hann sinn her og ridur vt af borginne j gegn Attila kongi. enn er þeir hittast þa eru hvorer tueggiu bvnor til wiga. B *mgl.* [2] *rettet for* Mb[3] huss. [[3] AB hvita brynniu og huast sverd. [4] B skøruglegan og hæverskann. [[5] A 172. Capitule. [6] AB Osantrix. [7] AB lid. ⌊[8] A nu kalla ek þat. B seiger þad. [[9] AB hwerr weri sigh sem dreingiligast. [10] A Wiltina. B Vilcinj. [11] B skule. [[12] AB med miklu drambi. [[13] B flyia. [14] AB odrumm. [15] *rettet for* Mb[3] Þiðrcr. [[16] AB *mgl.* [17] A maatt. [18] B *tilf.* kominn og. [19] AB buinn. [20] B firr. [21] *sâl.* AB. Mb[3] *mgl.* [22] A *mgl.* [[23] AB þui (B þviad) hier eru. [24] B hans menn. [[25] A *mgl.* B og veitumm vel lid Att. konge. [26] AB *tilf.* meistari. [27] AB vid. [28] AB tvær. [29] *rettet for* Mb[3] huen.

villcina menn a tuer liðar[1]. oc ulfrað[2] hans[3] frændi
[fylgir honum alldrengilega[4] [oc her æptir riðr
fra*m*m[5] hueʀ at oðrum aumlunga [lanz hers[6]. oc
firi þessi | fylking falla uillcina[7] menn [huar sem A 242
þeir koma fram[8] oc hilldibrandr meistari[5] beʀ merki
þiðrex k*onu*ngs sua lanct[9] fra*m*m iher villcina[10]
manna sua at allar fylkingar riða þeir i gegnum.
oc þo[11] snua þeir aptr a[5] leid aðra. oc drepa [uill-
cina menn | huern yuir annan. oc a þessa lund fara U 259
þeir þan*n* dag allan oc nu[12] ser[13] osangtrix[14] kon-
ungr oc riðr herðilega[15] a hendr hunum[16] oc drepr
margan man*n*. oc uerður[17] [nu orrostan[18] all[19] mann-
skeð [af huaʀa tueggiu liði[20]. Osantrix[21] konungr
riðr i enduerðri[21] fylki*n*g | [oc veitir nu morgum Mb³ 184
manni skaða[22]. oc nu riðr ulfraðr[23] i gegn[24] honum
frænði þiðreks konungs með[25] sina sueit oc [æiga
þeir all[26] harða[27] orrostu. oc aðr en letti fellr
Osangtrix[14] konungr. oc [nu er konungr er fallin[28]
flyia uillcina[29] menn en hynir[30] sœkia nu æptir oc

[[1] A og fellir margann mann. þegar ridur epter Þidrek kongur og hoggur aa tvær henndur og feller Willtina menn hvorn aa fætur ødrumm. B her Vilcina manna, og fellur hvørn yfer annann. [2] A Vlfard. B Ulfar. [3] B Þidreks kongs. [[4] A fylger honum allhraustligha. B rijdur eftter honum, og berst hid hraustlegasta. [5] A *mgl.* [[6] A *mgl.* lanz hers. [7] A Willtina. [[8] A *mgl.* [9] *rettet for* Mb³ lant. [10] A Willtinus. [11] A þa. [[12] A huern ifer annann framm. þetta. [[13] *for* oc her æptir ... leid aðra *har* B og j þessare filkingu vard myked mannfall, og hvar sem þeir komu framm j lid Vilcina manna, eru þeir miøg mannskiæder, og rijda framm eina, enn aptur adra leid, og a þessa lund for framm umm stund orustann. Þad sier. [14] AB Osantrix. [15] A hardligha. B framm. [16] A honum. [17] *sål.* Mb³. [[18] AB þesse orrosta. [19] B *mgl.* [[20] A *mgl.* [21] *sål.* Mb³. [[22] B *mgl.* [23] A Vlfard. B Ulfar. [24] *rettet for* Mb³ egng. [25] AB wid. [[26] AB eigast þeir wid. [27] B langa. [[28] A epter hann fallinn. [29] A Willtinus. B Vilcini. [30] A hiner.

drepa sua[1] margan mann at[2] fatt kemz[3] undan oc heuir nu Attila konungr sigr oc [þo latið aðr i orrostunni[4] .v. hundruð[5] riddara[6]. [En þiðrecr konungr hefir latit halft hunðrað af sinum monnum.[7] Nu feʀ Attila konungr heim [með sinn her[8] oc hæuir nu frelst [sitt riki fyrir uillcina[9] monnum. Nu taka uillcina[10] menn hertnit[11] til konungs son Osangtrix konungs[12].

Mb[4] 185 | [13][fra hær for Att*ila* k*onung*s[14].

348[4] (293). [En e*r* attila k*onun*gr hæf*ir* hæima v*ær*it æigi lengi þa spyrr han[15] þau tiðinde at valldemaʀ k*onun*gr af holmgarðe brodir Osantrix k*onung*s er komin*n* i hunaland oc hæriar með[16] [almikin*n* hær[17]. Oc nu er þ*at* æin*n* dag at þiðrekr k*onun*gr[18] [stendr i hinu*m*[19] hæsta turn oc nu ser h*ann* viða um hunaland [han*n* ser mikin*n* reyk oc mikin*n* loga viða of landit[20]. oc nu gengr h*ann* [til Att*ila* k*onung*s[21] oc mælti. Stat upp h*er*ra oc bu
A 243 þik oc [allir þinir[22] men*n*. [Ek hæfi þat set at |

---

[1] AB *mgl.* [2] AB og. [3] A komst. [[4] A hefer laated. B þar til lætur hann adur. [5] B *tilf.* manna og marga sijna. [6] *rettet for* Mb[3] riddarara. [[7] A og xx riddara og cc af Þidrek kongi. B og þat manna sem fiell af Þidrek kongi. [[8] A vid suo buith. B vid øllumm sijnumm her. [[9] A allt sitt riki af Willtinus. B allt sitt land af Vilcini. [10] A Willtina. [11] AB Hernit. [12] B *tilf.* yfer sig. [13] *Her begynder 12. læg i Mb. og med dette den fjerde skrivers hånd.* [[14] A *overskrift:* Her hefur vpp þenna þaatt fra Attila kóngi. B Cap. CXXVI. [[15] A þessu næst er þat sagt ath Attila kongur spyr. [16] AB og hefer. [[17] B allmyked lid. [18] B *tilf.* af Bern. [[19] A var i. B stendur j einumm. [[20] A hann sier mikinn reyk og loga wmm lanndit. B *mgl.* [[21] A fyrer Attila kong. [[22] B alla þijna.

þæna dag man Valldemar k*onun*gr brænna[1] mart þit bu [oc marga fagra staðe[2] oc mikin*n* skaða man h*ann* ge*r*a a[3] riki þino. oc ef þu villt æigi [h*ann* fin*na*[4] oc v*æ*r*ia land þitt þa mun h*ann* [þo[5] her koma oc skaltu[6] þo b*æ*riaz at þu vilir æigi eða flyia ælligar[7]. Ok nu stændr Att*ila* k*onun*gr upp[8] oc biðr blasa ollum[9] luðru*m*. Oc [nu riðr Attila k*onun*gr vt af Susa með sin*n* hær.[10] Oc nu hæf*ir* Valldemaʀ k*onun*gr tækit æina rika[11] borg af Att*ila* k*onun*ge oc i þ*æ*i*ri[12] borg tok h*ann* æin*n*[5] goðan[13] riddara Roðolf sendiman*n* oc bindr h*ann*. Oc nu hæf*ir* h*ann* drepit allz .x. hundrað man*na*. Oc h*ann* hæf*ir* brænt [.x. hundrað þorpa[14] oc .xv.[15] kastala oc borgir oc tækit[16] mikit fe oc men*n*[17]. Oc nu er h*ann* spyʀ at Att*ila* k*onun*gr hæf*ir* hær uvigian flyr[18] han*n* undan oc aptr i sitt riki. (294). Nu færr Att*ila* k*onun*gr með hær sin*n* oc hæf*ir* nu samnat um allt sitt riki h*æ*r*togu*m* oc græivo*m* oc riddaro*m* oc allzkonar | hær[19]. oc nu er h*ann* U 260
er buin*n* færr h*ann* i ruzi land. Oc vill nu hæfna sin oc þægar [er h*ann* kom i riki vilcina lan*n*z oc ruzi landz h*æ*r*iar h*ann* oc brænnir allt þar[20] sem h*ann* færr[21] oc ge*r*ir þæi*m* mikin*n* skaða. þætta spyr[22] Valldemar k*onun*gr huat Att*ila* k*onun*gr hæfz

[[1] B þvi eg hefe mykel tijdinde, enn þo sønn ad seigia þier, þviad þennann dag hefur Valldimar kongur brendt. [[2] A *mgl.* B og fagrann stad. [3] B *mgl.* [[4] B frelsa. [5] A *mgl.* [6] A *tilf.* þa. [[7] B þad skiótt eyda. A *tilf.* 173. Capitule. [8] A *tilf.* skiott. [9] AB *tilf.* sinumm. [[10] B stefner til sijn her ovijgumm, og rijdur nu ut af Susa. [11] AB *mgl.* [12] B þessare. [13] B agiætann. [[14] A xi þorp. [15] AB xx. [16] A tok. [17] AB margann mann. [18] B ridur. [19] A lýd. B lydumm. [[20] AB hann kemur þar (B i Vilcina land) heriar hann huar. [21] B kiemur [22] AB *tilf.* nv.

at oc samnar [ser liði[1] um allt sit riki oc færr igegn
þæi*m* oc hittaz i vilcina[2] lande oc hæf*ir* Valldemar
B 138 k*onun*gr þa miclu mæira | lið. oc nu ætlaz[3] þ*æi*r
at b*œr*iaz huar*ir*tvæggio. Oc skipar Att*ila* k*on*-
*un*gr huna hær oc sinu mærki igegn[4] merki vald-
emars k*onun*gs. En þiðrekr k*onun*gr sætr[5] [sitt
mærki oc[6] sina fylking i gegn mærki þiðreks [sonar
valldemars kon*un*gs.

Vm bardaga huna oc Ruziman*n*a[7].

Mb[4] 186 349[4] (295). | Oc nu riða þ*æi*r saman [oc b*œr*iaz
allraustlega hvarer aðru*m* igegn.[8] Oc nu riðr þid-
r*ekr* af bærn fir*ir* miðri sin*n*i fylking oc hoggr[9]
ruzimen*n* a [hvaratvæggio hlið ser[10]. Oc nu riðr
A 244 at hono*m* þidr*ekr* Valldemars[11] s*on* | oc bæriaz þ*æi*r
nu tvæir [sua at ængi maðr væit*ir* nu hvarigu*m*[12].
Oc[13] nu væit*ir* hvarr oðro*m* stór [hogg oc marg
sar oc stór[14] oc b*œr*iaz [af hino mæsta kappi[15] [oc
ofstopa[16]. Oc nu hæf*ir* þidr*ekr* [af b*œr*n hlotið[17]
.ix. sar[18] en þiðr*ekr* [vald*emars* son .v. sar. oc oll
stór[19]. Oc nu riðr þidr*ekr* af bærn [allra diarfleg-
az[20]. oc æigi lett*ir*[21] h*ann* aðr[22] en h*ann* hæf*ir*
[tækit þiðr*ek* vald*emars* s*on* oc siðan[23] bundit. Oc

[[1] A her. B sier her. [2] AB Pulina. [3] AB buast. [4] A j mot. B a móte. [5] A lætur. [[6] B *mgl.* [[7] AB Walldimarssonar. [[8] AB allhraustligha og berriast med miklu drammbi (B *tilf.* og akafa). [9] B hefur. [[10] A tuær hlidar. [11] A *tilf.* kongs. [[12] B sijn a mille. [13] AB *tilf.* þar verdur nu hardur funndur (B adgangur) og. [[14] AB slogh. [[15] B med hinumm mestu kappzmunumm. [[16] A og hreysti. B *mgl.* [[17] B Valldimarson feinget. [18] A *tilf.* og oll stór. [[19] B kongur v. [[20] A allra dreingiligast. B framm og sæker ad nafna sijnumm med hinumm mesta akafa. [21] B hætter. [22] AB fyrr. [[23] B hann felldann og feinged.

nu hæyra *þæir* mikit hæróp oc þæss verða *þæir* var*ir* at nu flyr Att*ila* k*onun*gr [með ollo*m* huna hær[1]. Oc nu kallar þidr*ekr* af b*ær*n hat oc grimlega. Allir minir men*n* snuit aptr[2] oc bæriz æigi vil ek flyia [at sua buno oc en*n* munut þer sigr fa[3] ef þer vilit duga yðr[4]. Oc riðr nu fra*m* harðlega[5] oc hoggr a baðar[6] hliðar oc allir h*an*s men*n* fylgia h*onom* drængilega. Oc nu hæf*ir* attila k*onungr* latið af sinu liði .v. hundrat man*na* oc flyr nu undan við suabuit til þæss er h*ann* kæmr undan[7] i hunaland. En þiðr*ekr* af b*ær*n bærsk nu allan þan*n* dag. Oc nu hæf*ir* h*ann* latið af sino*m* mannom .cc. man*na*[8]. En valld*emar* k*onun*gr hæf*ir* allz latið [mæiʀ en .xx. hundrað[9] riddara[10]. (296). Oc nu sœkir þidr*ekr* með [alla sina men*n*[11] þar til er [værit hæf*ir*[12] æin borg forn oc [var þa æydd[13]. Oc i þa borg for þidr*ekr*[14] [með sina men*n*[15]. [En um utan sitr[16] Valld*emar* k*onun*gr oc hæf*ir* mæiʀ en*n* .xij. þusundrat riddara. Oc hv*ern*' da*g* bærsk[17] Þ*iðrekr* k*onun*gr við [þat mikla[18] lið. oc dræpr af þæi*m* fiolða liðs[19]. oc g*er*ir þæi*m* mart illt | annat[20]. U 261
[Oc nu er þiðr*ekr* oc h*an*s men*n* hafa vista fatt. þa hæf*ir* Þiðr*ekr* k*onun*gr[21] til gilldrat með niosnu*m* at h*ann* v*er*ðr varr at Valld*emar* k*onun*gr sitr yf*ir*

[[1] AB og allur Huna her med honum. [2] B ad. [[3] A og enn munu þier sigur faa. B *mgl.* [4] A *mgl.* [5] A diarfligha. [6] AB tuær. [7] A heim. B. *mgl.* [8] AB *mgl.* [[9] A ij þusunnder. [10] A manna. B *mgl.* [[11] A sinumm monnum. [[12] A var. B vered hafde. [[13] A aud. B var þa aud. [14] AB *tilf.* kongur. [[15] A wid þetta lid. [[16] B og ad utann berst. [17] *rettet for* Mb[1] bærks. [[18] B þetta. [19] B manns. [[20] A *mgl.* En um ... annat. [[21] A ok vmm sider hafua þeir wista faatt. 174. Capitule. Þath er eitt sinn ath Þidrek kongur hefer. B og nu hefur Þidrek kongur vista fatt. Cap. CLXXVII. Þad er *osv.* *som* A.

matborðe[1] oc allr h*an*s hæʀ. Oc nu lætr h*ann* vapna[2] .v. hundrat riddara oc lætr vt ganga[3] m*eð* [sinu*m* mærkio*m*[4] [halft þriðia[5] hundrat riddara. Oc um[6] annat borgar hlið lætr h*ann* vt riða annat [halft þriðia[5] hund*rat*. finna æigi fyʀ ruzi men*n* en þ*æir*[7] koma tvæim megin [at þæi*m*[8] oc nu œpa þ*æir* hær óp [mikit þ*æir* þidr*ekr* k*onung*r[9] oc blasa A 245 i alla[10] luðra. Oc nu hyggr Vald*emar* | k*onun*gr[11] oc h*an*s men*n* at þar se komin*n* [Att*ila* k*onun*gr með sina men*n*[12] oc flyr nu undan m*eð* allan sin*n* hær oc nu dræpr Þiðr*ekr* [*oc* h*an*s men*n*[13] af h*onom* mikit lið. Oc tækr þidr*ekr* k*onun*gr þar[14] ærna vist[15] og wín. ok er þeir voru[16] skamt vndann flydir þa ward[17] Walldimar kongur var wid ath þetta var [ekke vtann[18] gabb og spott hans vvina enn ekki lid er komit af Attila[19] og nv snyr hann aptur til borgarinnar og situr vmm hana þar til er Þidrek kongur [er wista lauss[20]. og þar kemur er[21] þeir [eta hrossinn[22].

(297). Einhvern dag mællte Þidrek kongur vid B 139 meistara Hilldibrand og ganga [samann tveir[23] aa tal | og [riedu wmm[24] hvad til raadz skilldi taka. nu mællti Þidrek kongur. hvern munu wer finna j woru lidi suo frækinn riddara ath diarfleik hafi til ath rida j giegnumm her[25] Ruzi manna og yrdi suo wel ath hann kiæmi aa funnd margreifans mins [besta vinar[26] og

[1] A bordi. B bordumm. [2] AB vaapnast. [3] AB fara. [[4] A sinu merki. [[5] B iij. [6] AB *mgl.* [7] AB *tilf.* Þidrek. [[8] A *mgl.* [[9] A *mgl.* [10] AB *tilf.* sina. [11] A *mgl.* [[12] A her Attila kongs. [[13] A *mgl.* [14] AB *mgl.* [15] *her mangler et blad i* Mb[4]; *lakunen udfyldes efter* A *med varianter fra* B. [16] B eru. [[17] B verdur. [[18] B *mgl.* [19] B *tilf.* konge. [[20] B og hanns menn hafa øngva vist. [21] B ad, ad. [[22] B atu hross sijn ad liktumm. [[23] B þeir nu. [[24] B rædast vid. [25] B lid. [[26] *sål.* B. A herra.

segdi honum[1] j hverium naudumm wier erumm stadder. þa svarar Hilldibrandur. þar þikki mier eingi madur [jafn likligur til[2] sem þinn godi win Willifer. ef nokkur hefer diarfleik til j waaru lidi þa wænter mik ath hann mune hafa. [Þidrek kallar hann nv til sin og mællte. ríd vt[3] Willifer ef þu hefuer frækuleik til[4] ath rida j giegnumm lid [Walldimars kongs[5] og mætti þa suo tilbera[6] ath þu mætter koma[7] aa funnd [margreifa Rodingeirs[8] þa wænter mik ef þu hitter hann ath hann muni oss lid weita ef hann weit j hverri naud wier erum stadder. Nu [suarar Willifer[9]. ek hefer [so stór sar, ad ek em[10] ei wel tilbuinn ath fara i suo sterka orrostu. oc þat annat ath[11] meþann ek maa bera minn skiolld og mitt sverd wil ek alldrei vid þik skilia[12]. fyrer þui mællte hann suo ath hann treystist ei ath rida. og enn[13] mællti Willifer kalla þinn frænda [Wlfard, bidt hann fara þessi senndiferd[14] eingi madur er [her jafnvel til fallinn[15] þessarar | farar[16] fyrer saker arædiss A 246 og styrkleiks. ok nv gánnga | þeir þar til sem var U 262 [Wlfard. Nu mællte Þidrek kongur.[17] þu minn [frændi Wlfard willtu rída[18] mina senndiferd[19] j giegnum lid Ruzi manna og bera bod [margreifa Rodingeir[20] hversu wier erumm komner[21] og seig honum [j hverium naudum wier erumm staddir[22]. Nu suarar Wlfard.[23] herra,

---

[1] B *mgl.* [[2] B so lijklegur. [[3] B og nu gánga þeir til Villifers og kalla hann til sijn, þa mællte Þidrek kongur rijd til. [4] B *tilf.* og hreiste. [[5] B Ruszi manna. [6] B *tilf.* ad so vel yrde. [7] *sål.* B. A *mgl.* [[8] *sål.* B. A margreifans. [[9] B mællte Willifer til Þidreks kongs. [[10] *sål.* B. A stor sar og. [11] B a. [12] B skiliast. [13] B nu. [[14] B Ulfar. lat hann fara j þessa sendefør. [[15] B betur til fallinn til. [16] B ferdar. [[17] B Ulfar, og kalla hann til sijn. [[18] B gode frænde, seiger þidrek kongur munt rijda vilja. [19] B sendefør. [[20] *sål.* B. A margreifanum. [21] B stadder. [[22] B þad j hvøriar nauder vier erumm komner. [23] B Ulfar.

Willifer vill rida þessa senndifør, hann er mest[1] kempa j [woru lidi[2], enn ek em vngur madur og litt reyndur ath hreysti ath fara i suo mikla raun. Nu suarar Þidrek kongur Willifer hefer stor[3] saar og morg[4] og maa hann ei rida þui j einwigi vid suo mikinn her. Nu svarar Vlfard[5] Willifer wor winur þorer ei ath rida[6] og wisadi til min. enn ef þu fær mier þinn goda[7] hest Falka og goda hialm Hilldigrim, ok þitt góda[8] sverd Ekkisax þa rid ek þessa senndi før[9] ef þier vilied. þa mællte Þidrek þad man egh til winna ath þu farer þessa før þa skipta þeir waapnumm[10] Þidrek kongur og [Wlfard.

175. Capitule.

350ª (298). Wlfard[11] hefer nv aull vopn Þidreks kongs og [suo hans[12] goda hest og ridur nv vt af borginne er myrkt var af nótt og þar til [ath menn Walldimars haufdu haft ellda[13] og tekur sier elldiskid logannda. ridur nv þar til er hann kemur[14] i midt lid Walldimars kongs ok nv hyggia aller ath [hann muni[15] vera nockur af vardmonnum[16] er hann ridur svo whræd-iligha j giegnum lid þeirra. Vlfard[17] kemur þar er stenndur j midiumm herbudumm lanndtiald mikit. þar sefur sialfur Walldimar kongur [og marger hofþ-ingiar[18]. hann lystur j[19] þetta lanndtiald elldzskidinu[20] er hann hafdi[21] til ath lysa sier med leid[22]. Nu logar þetta tialld fyrer þui ath silkid er elldfimt[23]. Nu hlaupa

---

[1] B mesta. [[2] B vorre ferd. [3] B mykel. [4] B *tilf.* bæde. [5] B Ulfar. [6] B *tilf.* i giegnumm herinn. [7] B skióta. [8] B hvassa. [9] B ferd. [10] B *tilf.* sijnumm. [[11] B Ulfar, Ulfar. [[12] B hans hinn. [[13] B er sveinar Walldimarz kongs høfdu hafdan elld. [14] B rijdur. [[15] B mun. [16] B monnum Valldjmars. [17] B Ulfar. [[18] B *mgl.* [19] B *mgl.* [20] B *tilf.* logande. [21] B hefur adur haftt. [22] B *mgl.* [23] B eldnæmt.

þeir vpp [er i lanndtiallldinu[1] eru er tialldit logar ifer
þeim og vilia forda sier. [þa drepur Wlfard x riddara[2]
annare | sinne hennde enn[3] | þuiat nott er myrk þa B 140
vissi hann ei hvart Walldimar kongur hafde laatid sitt A 247
lif[4]. hann [hleyper nv[5] i brott. Þidrek kongur og Hilld-
ibrandur og Willifer stannda nv[6] aa borgar arminum[7]
og sia þeir ath landtialldit logar[8]. og þetta sama hafdi
giertt [Wlfard ath brenna landtialldit[9], huad sem hann
hafdi meira[10] giert og woru nv allkaater[11].

[176. Capitule[12].

351ª. Nu ridur Vlfard[19] þa nott og[13] dag til kuelldz
sem allra mest ma hann [þar til er hann kemur j
Huna land og[14] finnur Attila kong wid sinn her og
[margreifann. hann kienner[15] wopn Þidreks kongs og
[hyggur ath hann muni sialfur wera. og[16] ridur | framm U 263
fra lidinu[17] j móte honum. Enn er[18] þeir finnast þa
mællte Wlfard[19] waal kominn margreife. Þidrek kongur
sender[20] þier kvediu sina[21]. ok nv kennir margreife
ath þetta er ei Þidrek [og þessi[22] er madur Þidreks
kongs. Nu mællte hann. Gud se þess lofadur er ek
veit Þidrek kong heilann ok skulum vier skiott koma
ath[23] weita honum lid. Nu [suarar Wlfard og sagde[24]
allt af sinne ferd ok hvert eyrinndi Þidrek hefer[25]
honum bodit. Margreifinn fer nv aa funnd Attila kongs
og seiger honum þessi tiþinndi.

[[1] B j tialldenu. [[2] B þar drepur Ulfar xv høfdingia. [3] A *tilf.* ridur. [4] B *tilf.* eda ey. [[5] B hleipur nu a sinn hest og rijdur. [6] B ut. [7] B arme. [8] B tók ad loga. [[9] B Ulfar. [10] B fleira. [11] B *tilf.* og geingu ad sofa. [[12] B *mgl.* [13] B *tilf.* þann. [[14] B adur hann. [[15] B margreifa Rodingeir, enn er margreifinn sier hann þa kienner hann. [[16] B *mgl.* [17] B *tilf.* og sem allra mest ma hann. [18] B þegar. [19] B Ulfar. [20] B sende. [21] B *mgl.* [[22] B kongur enn þad. [23] B og. [[24] B seiger Ulfar margreifa. [25] B kongur hafe.

Enn er Attila kongur heyrer þetta[1] steenndur hann
vpp og [lætur blaasa ollum sinumm lvdrumm og taka
aller sin waapn og[2] lanndtiolld og vennda aptur ath
veita lid Þidrek kongi. þeir rida nv vid sinn her þar
til er þeir koma j naand vid borg þa er Þidrek kongur
er inne[3]. Enn er wid werda waarer wardmenn Walld-
Mb[4] 187 imars kongs[4] | [5]at hæʀ var komin*n* uvigr i ruziland
þa [fara þ*æi*r skyndilega oc sægia[6] k*onun*gino*m*.
þa lætr Valld*emar* k*onungr* þæyta luðra sina oc
byðr at allir[7] men*n* skulo vapnaz oc taka hæsta
sina oc riða undan[8]. (299). Nu er Þ*iðrekr* k*on-*
ungr ve*r*ðr var þess[9] at Vald*emar* k*onungr* riðr
undan. ganga þ*æi*r or borgin*n*i oc riða[10] at þæi*m*
A 248 oc drepa | af þæi*m* .cc. man*n*a. En þa er Þ*iðrekr*
k*onungr* fæʀ aptr [til borgarinar[11]. þa mæt*ir* h*ann*
Att*ila* k*onun*gi með mikin*n* h*ær*. oc [þa er þ*æi*r
hittaz[11] fagnar huaʀ þ*æi*ra oðro*m* forkun*n*ar[12] væl[13].
oc var[14] Att*ila* k*onungr* fægin*n* er Þ*iðrekr* k*on-*
ungr var[15] hæill [oc lifs[16]. Oc ept*ir* þat ganga
þ*æi*r upp i [borg*ar* stadin[17]. Nu mælti [M*argræifi*
R*oðingæirr*[18]. Mikil harmr var þat at ver mattu*m*
æigi fyrr koma at væita yðr lið sua nauðolega sem
þer vorot[19] staddir. Þa m*ælti* hildib*ra*ndr. Ek hæfi
nu at alldri hundrað[20] vætra oc kom ek [æigi i
slika nauð[21] fyrr [sem h*er* hofo*m* v*er* haft fim

---

[1] B *tilf.* sagt. [[2] B mæler at blasa skillde øllumm lúdrumm, og taka upp hanz. [3] B j. [4] B *tilf.* af Holmgarde. [5] *her begynder igen* Mb[4] *efter lakunen.* [[6] A seigia þeir skyndiligha. B fara vardmenn skindelega ad seigia. [7] AB *tilf.* hans. [8] A heimleidiss. B *tilf.* Cap. CLXXVIII. [9] A wid. [10] A leggia. B leggia þegar. [[11] A *mgl.* [12] B *mgl.* [13] AB *tilf.* og woru glader. [14] A vard. B verdur. [15] A er. [[16] A *mgl.* B og lifer. [[17] A borgena. [[18] AB margreifinn. [19] B hafed vered. [20] A lxx. [[21] A alldrei i slika raun.

hundrað man*na*[1] oc sua hæf*ir* at oss gengit sultr at v*er* hofo*m* etið fim hundrað hæsta oc .vii.[2] æin*ir* lifa[3] ept*ir* [af þæi*m*[4] er v*er* hofo*m*[5] hi*n*gat. Her ept*ir* gengr Þ*iðrekr* k*onun*gr þar til er var Þidr*ekr* Valld*emars* sun. oc syn*ir* h*ann*[6] Att*ila* k*onun*gi oc m*ælti* her er Þ*iðrekr* sonr Valld*emars* k*onun*gs[7] er ek fecc tækit iorroston*n*i en fir*ir* sakir okkars vinfængis vil ek þer h*ann* gefa oc mattu g*er*a huart er þu vilt at drepa h*ann* eða lata [h*an*s faður[8] læysa h*ann* vt [m*eð* gulli oc silfri[9] [oc storo*m* borgu*m* oc miklu riki[10]. Nu m*ælti* Att*ila* k*onun*gr Nu [gaftu mer þa[11] giof er bætri þotti mer en skippund rauðs gullz oc haf fir*ir* mikla þauck [oc vara vinattu[12]. | Nu fara þ*æir* Att*ila* k*onun*gr oc U 264
Þ*iðrekr* k*onungr* hæi*m*[13] aptr i huna land [oc er æki at sægia fyr af for þ*æi*ra en þ*æir* koma hæi*m*. Þidr*ekr*[14] hæf*ir* nu morg sár oc stor oc liggr[15] nu i saro*m*. En þidr*eki* Valld*emars* syni var[16] kastað i dyflizo oc var h*ann* oc[17] miok sárr.

[ærka d*rotning* læcn*ar* þiðrek Valldimars so*n*[18].

352[4] (300). Þa er Att*ila* k*onun*gr hafði hæima v*ær*it [æitt misseri[19] þa er þ*at* æit sin*n*i at h*ann*

[[1] A og neÿd. B sem vier høfumm hier verid, fimm manna. [2] B iiij. [3] A eru. [[4] A af hestumm þeim. B hestar þeir. [5] AB høfdumm. [6] A Þidrek. [7] AB *tilf.* af Ruza (B Ruszi) lannndi. [[8] A Valldimar. B hannz fødur Valldimar kong. [[9] B vid gialldi. [[10] A borgum edur rikiumm. B og storborgum, og | myklu rijke, helldur enn hann B 141
fae hann ei. [[11] A munntu hafa þokk fyrer þessa. [[12] A *mgl.* B og vinattu. [13] AB sina leid. [[14] AB suo sem fyrr foru þeir framm. Þidrek kongur. [15] AB *tilf.* hann. [16] AB er. [17] AB *mgl.* [[18] A 177. Capitule. B Cap. CLXXIX. [[19] A wmin hríd.

vill [riða at[1] hæria. oc nu lætr h*ann* þæyta ludra sina oc [sendir boð[2] sua vitt sem h*an*s riki var[3] at[4] allir men*n*[5] skylldi til h*an*s koma þ*æir* er h*onom* A 249 villdi lið væita | oc þærði[6] at b*æ*riaz. Oc nu er Att*ila* k*onun*gr [buin*n* m*eð* allan sin*n* hær oc[7] hæf*ir* h*ann* [nu æigi min*n*a hær[8] en lxxx. hundraða riddara[9] oc utal an*n*ara man*n*a.[10] En Þiðr*ekr*[11] er sua[12] saʀ at æigi ma h*ann* nu fara med Att*ila* k*onun*gi at væita h*onom* lið. Nu gengr Erka d*ro*tning a fund Att*ila* k*onun*gs oc m*æ*l*t*i. æin*n*ar Mb[4] 188 bæinar[13] vil ek yðr biðia h*err*a | at þ*er* takit [út af[14] dyflizo þiðr*ek* Valld*emars* sun frænda min*n* oc læyfit [h*onom* at ek læcni h*ann* oc græða h*ann*[15] at hæilo oc yrði[16] sua væl at þit sættiz.[17] Valld*emar* k*onun*gr oc þ*er*.[18] oc er þui þa bætr raðit at [þ*iðrekr* se[19] æigi drepin*n*. Nu suarar Att*ila* k*onun*gr. Þætta ma ek yðr æigi væita [er þer biðit[20] fir*ir* þui at ef h*ann* v*er*ðr hæill meðan ek em brotto þa [fa ek h*an*s volld[21] alld*ri* siðan. Þa mælti Erka d*ro*tnin*g*. ef h*ann* v*er*ðr hæill þa legg ek i væð mitt hofut.[22] [en með þ*vi* at h*ann* se[23] brot riðin*n* þa er þ*er* komit hæi*m* þa skaltu hoggua mitt hofut af i læyfi. Nu ræiðiz Att*ila* k*onungr* mioc[24] oc m*ælti*. viltu taka ut af dyflizo min hin*n* mæsta ovin Þ*iðrek* Valld*emars* sun oc [villtu h*ann*[25]

[[1] A vt rida og. [[2] AB sennda sina menn. [3] A er. [4] A til ath. B og. [5] AB *mgl.* [6] A þyrdi. B þore. [[7] A albuinn vid sinum her og. B er buinn vid øllum sijnumm her. [[8] AB ei færra lid. [9] A manna. [10] A riddara. [11] AB *tilf.* kongur. [12] A miogh. [13] *sål.* Mb[4]. [[14] AB vr. [[15] AB mier ath græda hann (B lækna hann og græda). [16] AB wære. [17] AB sættuzt. [18] AB þu. [[19] A Þidrek Walldimars son er. B hann er. [[20] A *mgl.* [[21] AB fæ ek hans walld. [22] AB *tilf.* og lif. [[23] A see hann og i. [24] AB *mgl.* [[25] A *mgl.*

græða at hæilu. nu ef ek tapa[1] hono*m* oc riðr h*ann* [brot fra þer[2] i ruziland þa er mer þ*at* mæira at lata en Susat[3] b*org* mina. fir*ir* þui at h*an*s frændr mono[4] h*ann* [læysa m*eð*[5] morgo*m* storborgu*m*[6] oc miclu riki hælldr en*n* þ*æir* fa h*ann* æigi. Nu [bioðit þ*er* fru yðart[7] hofut [at væði.[8] dylst ækki i þui[9] ef þu gefr upp Þ*iðrek* Valld*emars* son. at af skal hogga þitt hofut. oc ef h*ann* v*er*ðr hæill þa fær þu æigi ban*n*at h*ono*m [at riða hæi*m*.[10] [Nu verdur so sem drottning vill.[11] [Nu lætr Erka d*ro*tning[12] taka Þ*iðrek* [frænda sin*n* vt af[13] dyflizo oc færa h*ann* i æin*n* turn oc lætr u*m* h*ann* bua alvægliga.[14] oc sitr | siolf yfir h*onom* oc græðir U 265 h*ann*.[15]

[brot ferð Þ*iðreks* Valld*emars sonar*.[16]

353[4]. Nv fær Att*ila* k*onun*gr m*eð* sitt lið langar læiðir um [bygðir oc[17] ubygðir þar til er h*ann* kemr i pulina land oc i ruzila*n*d þa hæriar h*ann* oc brennir oc æyðir [land Valld*emars* k*onun*gs[18]. | A 250 (301)[19] [Nu er þar til at taka er Erka d*rotning* er[20] hv*er*so ho*n* græð*ir* Þ*iðrek* V*alldemars* son frenda sin*n* [ho*n* lætr h*ann* fara i æina hina bæzto sæing[21] oc færði h*onom* hv*er*n dag | [fra adru*m*[22] B 142

---

[1] A *tilf.* fyrer. [[2] A fra heim. [3] AB Susam. [4] *sål. vist* Mb[4], *rettet for* mano. [[5] AB i brott leysa. [6] A borgum. [[7] AB bydur þu firir hann (B þad) þitt. [[8] A *mgl.* [9] AB *mgl.* [[10] AB ath hann ridi (B *tilf.* ecke heim) j Rutzi land. [[11] *sål.* B. Mb[3] *mgl.* A hwad meira suo verdur þetta sem drottning vill. [[12] A og lætur hun. [[13] AB Walldimars son af (B ur). [14] B allvandliga. [15] A *tilf.* med allri virkt. [[16] AB *mgl.* [[17] B *mgl.* [[18] A lanndit. [19] A *tilf.* 178. Capitule. B *tilf.* Cap. CLXXX. [[20] A næst þessu er ath tala wm Erku drottningu. [[21] A *mgl.* B hun lætur hann fara j enu bestu laug. [[22] A *mgl.*

[margar dyrligar[1] krasir[2] oc g*er*ði hono*m* iamnan[3] kerlog.[4] oc geddi h*ann* margu*m* gersimo*m*. En ho*n* let fara æina sina[5] þionastu kono til *Þiðreks* k*on*-*ung*s af bærn [at læcna h*ann*[6] oc kun*ni*[7] ho*n* æigi sua væl læcning sem d*ro*tningin. hofðoz[8] sár h*an*s illa oc grœro sæint. oc gek af [vandr þæfr.[9] En þa er *Þiðrekr* Vald*emars* son var hæill orðin[10] þa tækr h*ann* vopn sin oc skuar[11] sik með godo*m*[12] bryn-hoso*m* oc stæyp*ir* yf*ir* sik bryn*i*o[13]. setr a hofoð ser[14] hialm skygðan sem glær [hvitan se*m* silfr Mb[4] 189 harðan sem stal.[15] þa m*æl*ti | h*ann* við hialmin*n*. þu hin*n* harði hialmr sæg*ir* h*ann* morg hogg oc stor hæf*ir* þu þolat af Þiðr*eki* k*onun*gi [af b*æ*rn[15] oc [oll haugg þau er ek þa[16] [af h*onom*[17] galt ek h*onom*[18] æigi fœri [oc æigi[19] smœri oc h*ann* liggr en[20] i saro*m* en ek em hæill[21] oc[22] ef þ*æt*ta hæfði annaʀ maðr g*er*t þa [myndi ek[23] dræpa h*ann*. en h*ann* er sua goðr drengr at æigi [kem ek[24] bana h*onom* [þ*vi* at[25] h*ann* er [nu uvigr.[26] Nu [skal ek ut[27] riða af Susat[28] oc [alla mina læið til þess er ek kem[29] hæi*m* i ruziland. nu ban*n*ar mer æigi[30] þ*at* [Att*ila* k*onun*gr oc æigi *Þiðrekr* af b*æ*rn. oc ængi annarra.[31] Oc [nu er[32] við þ*æt*ta v*er*ðr vor

[[1] AB hinar dyrdligstu. [2] A *tilf.* med ferskum drykk. [3] A *mgl.* [4] AB kerlaug. [5] B *mgl.* [[6] AB *mgl.* [7] B kann. [8] A *tilf.* af þui. [[9] A hræfa þefur. B ærinn daun. [10] B *mgl.* AB *tilf.* ath einhverium deigi. [11] A byr. B skrijder. [12] A *tilf.* vøpnumm og. [13] A hvitri brynnio. B bryniunne. [14] A *tilf.* hardann. [[15] A *mgl.* [[16] AB þau (B øll) hogg er ek hefi þolad. [[17] B *mgl.* [18] A *tilf.* apttur. [[19] A ne. [20] A nv af þui. B nu. [21] AB *tilf.* vorþinn. [22] A *tilf.* sver ek þess ath. [[23] A skillda ek nv j stad. [[24] AB nenne ek ath. [[25] AB er. [[26] A vvigur. B so ungur. [[27] A i stad vil ek. [28] A Susam. B Susa. [[29] A *mgl.* [30] A einngi. B einginn madur. [[31] A *mgl.* [[32] A er. B *mgl.*

Erka d*rotning* at h*ann* ætlar til brotfarar[1] [spyr
ho*n* *Þiðrek* frænda sin*n*[2]. huat ætlar þu seg*ir* ho*n*
fir*ir* þer. Nu sæg*ir* *Þiðrekr* Valld*emars* son. Ek
hæfi v*er*it her i huna landi allz[3] til læingi oc vil
ek nu hæim fara i mit riki. Þa m*æl*ti Erka d*rotn*-
ing. þu riðr heðan[4] i brot m*eð* litlu*m* drængskap
oc launar m*er* sua þan*n*[5] vælg*er*ni*n*g | er ek hæfi A 251
gort við þik oc[6] ek hæfi lagt i væð fir*ir* þik mitt
hofut. En þu hirðir [nu þat æigi[7] [þo at mer se
banat[8] ef þu kemz i brot. Nu m*ælti* Þið*rekr*. þu
ert rik d*ro*tning oc man æigi Att*ila* k*onungr*
drepa þik en ef ek bið h*an*s þa man h*ann* vist mer
bana. Nv gengr h*ann* þannog[9] sem[10] *Þiðrekr* k*on*-
ungr [af b*ær*n huilldi[11] | oc spyrr[12] huart h*an*s sar U 266
være[13] groin [eða huart h*ann* være hæill maðr oc
hraustr.[14] Þið*rekr* k*onungr* svar*ar*. Sar min ero
morg oc stor sua at [daun*n*[15] gengr af oc[16] ek ma
huarki riða ne ganga [meðan ek em slikr.[17] Þa
gengr *Þiðrekr* Valld*emars* son ibrot oc þar til er
hæstr h*an*s var oc kastar a sauðle oc stigr a bac
siðan.[18] [en þan*n*[19] hæst atti Att*ila* k*onungr*. Nu
m*ælti* Erka d*rotning* til [sins frenda Þið*reks*[20].
Ver [þu her með[21] mer oc skal ek[22] þ*er* sua til
stoða at þit skulut v*er*ða[23] men*n* satt*ir* Att*ila* k*on*-

---

[1] AB brottferdar. [[2] A spurde hun. Þidrek frændi. B og seiger Þidrike frænda sijnumm. [3] AB allt. [4] A *mgl.* [5] A litinn. B minn. [6] AB ath. [[7] AB ekki wmm. [[8] A mitt lif. [9] AB þar til. [10] B er hann visse ad. [[11] AB laa (B hvijlde) j einne rekkiu. [12] B *tilf.* Þidrek af Bern. [13] A eru. [[14] A og þa ætladi hann ath drepa hann ef hann være gróinn. B edur hvørt hann væri heill madur og hraustur, fyrer þvi spurde hann þess ad hann ætlade hann ad drepa. [15] B odaunann. [[16] A *mgl.* [[17] A *mgl.* B medan slijk eru sem nu. [18] A *mgl.* [[19] AB þenna. [[20] A hans. [[21] B nu hia. [22] B *mgl.* [23] AB vera.

ungr oc þu. En ef þu villt þ*at* æigi. þa er Att*ila*[1] k*onungr* sua g*ri*mr at h*ann* man mit hofot af hoggua er h*ann* kemr hæi*m*. En þ*iðrekr* riðr nu i brot oc lætr sem [hon mællti[2] ækki.

[F*ra* ærka d*rot*ning oc þ*iðreki* k*onu*ngi af b*er*n.

354[4] (302). Nv[3] grætr Erka d*rotning* allsarlega[4]
oc væinar ok rifr klæði sin oc gengr þar til er
þ*iðrekr* af b*æ*rn hvilir[5] i saro*m*. Nu m*ælti* Erka.[6]
Þiðr*ekr* goðr[7] drængr nu em ek her komin at sœkia
þin hæil[8] rað. Ek hæfi græddan Þiðr*ek* Valld*emars*
Mb^4 190 son. en h*ann* launaðe | mer sua at nu ræið h*ann*
ibrot. en ef[9] Att*ila* k*onun*gr kemr hæi*m* væit ek
visan bana min*n* nema ek niota þin við.[10] Þa
m*ælti* Þ*iðrekr* k*onun*gr væl er þat at h*ann* launaðe
B 143 þ*er* sua er þu græddir | h*ann* at hæilu oc g*er*ðir
væl við h*ann* [oc færðir hono*m* hv*er*skonar[11] krasir
oc g*er*dir h*onom* kerlog[12] oc geddir h*ann* með[13]
gersimo*m*[14]. En þu sendir[15] hi*n*gat hinu[16] verstu
ambott til min oc ho*n* kun*n*i æigi sar min at
græða [oc æigi villdi hon[17] oc ho*n* la með man*ne*
A 252 hv*er*ia nott oc er þ*at* ækki [læcna siðr.[18] | Nu ero
min sar halfo værri[19] en þa er ek hafða ny fengit
fir*ir* þui at nu er holldfui a[20] þæi*m*. Nu em ek
saʀ ok siukr sua at ek ma æigi ganga oc æigi sitia
oc við engan man*n* b*æ*riaz oc æigi [komut þ*er*[21]

[1] AB *mgl.* [[2] A hann heyre. B hun mæle. [[3] A 179. Capitule. Her af. B Nu. [4] A suo saarligha. [5] A la. B liggur. [6] A hun. B Erka drottning. [7] B gode. [8] B *mgl.* [9] AB er. [10] B *tilf.* og hafe eg lijf mitt. [11] B hvern dag. [12] B kierlaug. [13] B ad. [[14] A *mgl.* [15] A gerdir. [16] A eina hina. B þijna hina. [[17] A *mgl.* [[18] A lækna haattur. B læknara sidur. [19] AB werr. [20] A ath. B af. [[21] AB komtu.

fru fyʀ til min [en nu[1] [siðan er[2] ek ko*m* i þessa sœing.[3] Þa gret[4] erka d*rotning* oc væinar [oc lætr illa oc væit at sua er se*m* h*ann* hæf*ir* sagt um sin sar. Oc en m*æl*ti ho*n*[5]. Goði h*er*ra Þ*iðrekr* k*onun*gr. þu ert yfir maðr allra man*na*[6] i verolldo at hug oc at hreysti. Væi [verði mer sagði ho*n*[7] er ek skylldi æigi græða þik sua at þu mett*ir* hiolpa[8] mer. En ef ek hæfði sua g*er*t þa hæfði æigi Þ*iðrekr* [Valld*emars* sun[5] brot riðit. Nu a ek engan man*n* i minu riki þan*n* er | m*er* hialpi við.[9] Nu U 267 mun Att*ila* k*onun*gr [af hogga[10] mitt hofot en þ*at* man spyriaz um all laund. [O h*er*ra þiðr*ekr* k*on*-*un*gr v*œr*it þ*er* nu hæilir þa mendi ek[11] lifa oc raða minu riki. oc nu m*ælti* ho*n* opt hið sama oc væinar [oc rifr sin klæði oc sit har[12] oc b*œr*r a sitt briost.

[Fra þiðreki k*onu*ngi oc þiðreci Valld*emars* syni.[13]

355[4] (303). Nv m*æl*ti Þ*iðrekr* k*onungr* fae m*er* hi*n*gat brynio mina oc vopn[14] [oc en*n* m*æl*ti h*ann* fae mer min*n* skiolld[15] oc skulo við Þiðr*ekr* saman koma.[16] Nu er þ*iðrekr* k*onungr* hef*ir* vapnat sik bað h*ann* taka sin*n* hæst oc læggia a soðul oc siðan leypr h*ann* a bac oc riðr sem[17] mest ma h*ann*[18] oc [er h*ann*[19] riðr blœða h*an*s sar sua at oll er h*an*s brynia oc h*an*s hæstr[20] all bloð-

[1 B *mgl.* [2 A sitz. 3 AB hvilu. 4 A grætr sarligha. [5 A *mgl.* 6 A *mgl.* [7 AB mier verdi. 8 *sål.* Mb[4]. AB hialpa. 9 A til. [10 B afhøfda. [11 AB værir þu heill Þidrekur kongur þa munda ek nv. [12 A *mgl.* B miog og rijfur sijn klæde. [13 AB og. 14 AB *tilf.* min. [15 A *mgl.* 16 AB ganga (B koma) j vijg. 17 B *tilf.* allra. 18 A *tilf.* 180. Capitule. 19 A Þidrek kongur. [20 B nu voru hanns sár ad blæda sem mest, so ad hannz brynja og hestur eru nu.

ogr.[1] nu riðr h*ann*[2] þar til er h*ann* kemr fir*ir*
vilcina[3] borg. J þ*æi*ri borg var fridrækr[4] drepin*n*
sun Ærminriks k*onung*s er Sifka reð a[5]. J[6] þ*æi*ri
borg i æino*m* turn stoð æin iuncfru dott*ir* jarls
þess er firir[7] reð borgin*ni*. ho*n*[8] hafði set for Þ*ið*-
reks Valld*emars* sonar. oc nu ser ho*n* æin*n* man*n*
akaflega rida ept*ir*[9] oc gengr ho*n* til borgar hlids-
ins. sem ho*n* ma leyniligaz [oc þo skyndilega.[10]
Oc nu kemr Þ*iðrekr* k*onungr* sua ner at [ho*n* ma
Mb4 119 tala við h*ann*[11] oc mælti | h*ann*. Sattu nockorn
A 253 man*n* | fru h*er* riða fra*m*[12] þan*n* er hæfði huita
brynio oc hvitan skiolld oc gran ·hæst þ*at* var
min*n* felagi oc vil ek h*onom* fylgia i sitt[13] riki. þa
m*ælti* ho*n*. Ek sa þan*n* man*n* er þu sægir ifra oc
h*ann* er æigi langt riðin*n* fram i skogin*n*.[14] oc nu
keyr*ir* h*ann*[15] hæst sin*n* falka sporo*m* oc riðr halfo
akafligar [nu en aðr.[16] Nu grunar dottor[17] jarlsins
at þessi man[18] æigi v*æ*ra vin [hins er fir*ir* ræið
hælldr mun h*ann*[19] vilia drepa h*ann* oc þickiz
ho*n*[20] nu hafa ofbratt til sagt. at skamt væri[21]
milli þ*æi*ra oc kallar [annat sin*ni*[22] a [h*ann*. Goði
h*er*ra rið higat ek se at þer erot miok sar*ir* bloð
fællr ut um yðra brynio. Goði[23] h*er*ra rið higat
[ek man binda yðor[24] sar þo[25] [f*ait* þer[26] brat[27] ept*ir*

[1] A blodught. B blódug. [2] A *tilf.* allt. [3] A Willtin. B Vilcinj. [4] A Þidrek. [5] A bana. B *mgl.* [6] AB a. [7] A *mgl.* [8] AB og. [9] AB *mgl.* [[10] A og skunndulig-ast. B *mgl.* [[11] AB hann naer ath (B má) tala vid hana. [12] AB fra borginne. [13] B hanz. [14] A *tilf.* 181. Capitule. [15] AB Þidrek kongur. [[16] AB og setur framm sitt gladiel og sinn skiolld setur hann fyrer sitt briost og ridur nu all-kappsamligha (B all akaflega). [17] A drottseta. [18] A mad-ur muni. [[19] AB hans ær fyrer reid og mun. [20] AB *mgl.* [21] A var a. [[22] A *mgl.* [[23] AB manninn. [[24] AB og vil (B mun) ek græda (B binda) þin. [25] A þa. [[26] *sål. rettet.* Mb4 fær þer. AB fær þu. [27] B skiott.

riðit þæi*m* man*n*e[1] er [þ*er* vilit hitta. en þer meg-
it[2] æigi sua skiott riða [at þ*er* megit h*ann* fin*n*a[3]
fir*ir* yðru*m*[4] saro*m* [þ*vi* at þau blæda oll.[5] en ef
[þ*er* vilit dvæliaz þa man[6] ek binda | yðor[7] sar oc B 144
man yðr[8] þa hœgra[9] at riða. Nu vill Þ*iðrekr* k*on-*
ungr vist[10] æigi. [Riðr nu[11] siðan[12] sem akafligaz
oc nu þikkiz ho*n* þ*at* vita at þ*æi*r [muno v*æra*[13]
san*n*ir uvin*ir* oc hvaʀ | hæf*ir* sar af adru*m* fengit. U 268
oc vill ho*n* æigi ganga i brot[14] fyʀ en ho*n* væit
[hv*er*so þ*æi*ra vidskipti færr.[15]

[fra þ*vi* er Þ*iðrekr* k*onung*r biðr hin þiðrec biða sin.[16]

356[4] (304). Nv riðr Þ*iðrekr* k*onungr* af b*ær*n
þar til er h*ann* kemr fir*ir* þan*n* skog er hæit*ir*
borgar skogr sa skogr[17] liggr milli pulina landz oc
huna landz. Nu ser Þ*iðrekr*[18] af b*ær*n ræið Þ*ið-*
reks Valld*emars* sonar er h*ann* ræið fir*ir* skogin*n*
oc kallar [a h*ann*.[19] Snu aptr. Ek vil gefa þer
gull oc silfr [sua mikit[20] sem ek a ihuna lande. oc
koma þer i vingan[21] við Att*ila* k*onung*. Nu m*ælti*
þ*iðrekr* Vald*emars* son. hui byðr fiandi | þin*n* mer A 254
gull oc silfr. Er[22] ek skal alldri þin*n* vinr vera oc
ef mer veri æigi osæmð .j.[23] þa skylldir þu alldri
sia ærka d*ro*tning siðan.[24] Rið ibr*o*t fra mer þ*vi*

---

[1] A *mgl.* [[2] AB þu vill finna enn þu matt (B munt). [[3] A *mgl.* B ad þu meiger hann hitta. [4] AB þinumm. [[5] A *mgl.* [[6] AB þu vill dveliast þa mununda. [7] AB þin. [8] AB þier. [9] A hægt. [10] A þat. B þad vijst. [[11] AB og ridur. [12] A *mgl.* [[13] A eru. [14] AB *tilf.* vr þeim stad sem hun var. [[15] AB þeirra vidskipti (B *tilf.* hvørsu fer) og ætlar ath sia þeirra bardagha. [[16] A 182. Capitule. B Cap. CLXXXI. [17] AB *mgl.* [18] AB *tilf.* kongur. [[19] AB *mgl.* [[20] A þat allt. B þad. [21] AB *tilf.* og sætt. [22] AB *mgl.* [23] B *mgl.* [24] A *mgl.*

at [daun illr[1] stendr af saro*m* þino*m*. Nu m*ælti* þ*iðrekr* k*onung*r af b*æ*rn. Snu aptr hinn goði felagi þer[2] er engi sœmð i at riða sua[3] af huna lande at hofut Erka d*ro*tningar [þin*n*ar frændkon*u*[4] liggi at[5] væði fir*ir* þic. [þ*vi* at[6] [vit skulu*m* þer[7] bæði[8] stoða til at [þu skallt koma[9] i sætt[10] við Att*ila* k*onung*. Nu m*æ*lti þ*iðrekr* valld*emars* son en[11] þau samo orð [sem aðr.[12] Nu reidist[13] þiðr*ekr* af bern oc m*æ*lti. Ef þu villt æigi aptr snua með mer i huna land fir*ir* sakir gullz oc silfers[14] oc min*n*-
Mb[4] 192 ar[15] vinattu. oc æigi fir*ir* lif Erka d*ro*tningar | þin*n*ar frændkono oc æigi fir*ir* mænzku yðra [eða yðarra ættman*na*.[16] þa stig nu af hæsti þino*m* ef þu þorir at b*æ*riaz. En ef þ*at* villðu æigi þa skalltu vera hv*e*rs manz niðingr oc alldri siðan [hæita dugandi[17] maðr ef þu villt flyia fir*ir* æinu*m* man*n*e en min hæstr er sua goðr at þu skalt æigi [fa undan riðit[18] oc mantu þa vera[19] dræpin*n* i flotta oc alldri siðan man þitt nafn v*æ*ra haft með hreysti man*n*o*m*.

[v*m* liflat þidrex.[20]

357[4]. Nv snyr þiðr*ekr* Valld*emars* son aptr sino*m* hesti er h*ann* hæyrir þessi orð oc vill vist [b*æ*riaz oc alldri[21] flyia þot h*ann* vissi visan bana sin*n*. Oc nu leypr huar[22] af sinu*m* hæsti oc ganga

[[1] A vdaun. B odaun og jllur vindur. [2] B þad. [3] AB *tilf.* buit. [[4] A *mgl.* Mb[4] *har* frændkonar. [5] AB j. [[6] AB enn. [[7] B vier skulumm þig. [8] AB suo. [[9] A vid skulumm koma þier. [10] AB *tilf.* og winattu. [11] A *mgl.* [[12] B *mgl.* [13] *sål.* AB. Mb[4] riðr. [14] *sål.* Mb[4]. [15] B mykillar. [[16] A *mgl.* [[17] B vera dugandiz. [[18] A vndann komast. B fa undann komest. [19] A verda. [[20] AB *mgl.* [[21] A ei. [22] AB hwartueggi.

saman oc bœriaz [langa hrið[1] forkunnar rausliga[2] oc diarflega[3] oc spillir huar[4] annars skilldi oc brynio oc ero þœir nu baðir[5] sarir.[6] Nu er þœir hafa lengi bardzt mæðiz Þiðrekr af bœrn af sarom þæim er hann hafði fyr haft[5] [oc þæim er nu[7] fek hann.[8] Oc sua er nu Þiðrekr Valldemars sun og[9] moðr oc sætr nu | huaʀ sinn skiolld firir sik [at A 255 styðiaz[10] a oc huilaz.[11] Þa mælti Þiðrekr af bœrn. þu goðr vinr | [oc nafne[12] snu aptr forom hæim U 269 baðir saman[13] oc skal ek þer sua tilduga[14] at þu [komer isætt við Attila konung[15]. en af sua illa er[16] at þu [kemr[17] æigi i sætt við hann[18] þa skal ek [taka min vopn oc[19] minir menn oc[20] fylgia þer hæim i þitt riki.[21] En þiðrekr Valldemars sun vill þœtta vist æigi. [Ganga þœir nu saman annat sinni[22] oc bœriaz af mikilli ræiði [oc nu i æinu miklu hauggi er Þiðrekr konungr af bœrn hio kom a hals þiðreki Valldemars syni[23] hinum hægra megin sua | at af [fok hinum vinstra megum.[24] B 145 (305). Nu gengr Þiðrekr konungr til sins hæstz oc hæfir hofot [þiðreks Valldemars sonar[25] i hændi ser [oc knytir við sinar slagalar[26] oc riðr [nu[27] samu læid þar til er hann kemr[28] til [borgarinnar

[[1] A *mgl.* [2] *sál.* Mb[4]. [3] A hardliga. B sterklega. [4] A huaruÍueggi. [5] AB *mgl.* [6] A *tilf.* 183. Capitule. [7] A enn. [[8] B *mgl.* [9] *sál.* AB. Mb[4] nu. [[10] A og stydzt. [11] A hvilist. [[12] A *mgl.* [13] AB sammt. [14] AB til stoda. [[15] AB skallt faa sætt af Attila kónngi. [16] AB werdur. [17] B kiemst. [[18] A fær ei grid af Attila kongi. [19] B *tilf.* so. [[20] A og miner menn. [21] B *tilf.* og land. [[22] AB og ganga saman. [[23] AB Nu weiter Þidrek af Bern nafna (B frænda) sinumm (B *tilf.* þidr. Valld. s.) eitt mikid slagh aa hans haals. [[24] A tok hofudith aa winnstra wegh. B flaug høfuded. [[25] A nafna sins. [[26] A *mgl.* B og knyter slagólar sier. [27] B afttur ena. [[28] A *mgl.*

vilcin*ar*.[1] oc [hitti þar þa samv iunkfru[2] sem fyʀ
hafði boðit[3] at binda[4] h*an*s sar [þæckiz h*ann* nu
þ*at* oc lætr nu binda sin sar oc er ho*n* [batt h*an*s
sar[5] þa hafði h*ann*[6] kastat æinu klæði [yf*ir* hofut
Þ*iðreks* Valld*emars* sonar[7] at[8] æigi [skylldi hon[9]
sia. Þa keınr þar jarli*nn* faðir h*æn*nar oc spyʀ
hv*er*r sa maðr veri er þar var ihia h*an*s dottor.
Þa m*æl*ti þ*iðrekr* ek væit æigi huart ek skal sægia
yðr hit san*n*a um mitt nafn[10] fir*ir* þui ef sua[11] er sem
Mb4 193 mik grunar at ek mun her hafa latið [æin*n* min |
skylldan[12] frænda. En þo skal ek sægia yðr [hit
san*na*.[13] Ek hæiti þið*rekr*[14] sun þetmars k*onung*s
af b*ær*n.[15] Nu er jarlin*n* hæyr*ir* þ*et*ta byðr h*ann*
þiðr*eki* til sin um kvælldit virðulega oc þ*at* þiggr
h*ann*. þui at h*ann* var þa bæði sárr miok[16] oc moðr
oc er h*ann* þar þa nott i goðo*m* fagnade oc sua
bærr[17] til at Þ*iðrekr* oc dott*ir* jarlsins liggia [bæði
i æin*n*i reckio[18] [u*m* nottina.[19] (306). En er dagr
ko*m*[20] þa gengr jarlin*n* til sin*n*a man*n*a oc læitar
raðs[21] við þa huat h*ann* skal[22] bioða þiðr*eki* k*on*-
A 256 *ungi* fir*ir* sin frænda þæss[23] er h*onom* [se | sœmð
i[24] [oc sua baðu*m* þæi*m*.[25] Þa suar*ar* h*onom* æin*n*
riddari sa er[26] frændi sifka. Nu er Þ*iðrekr* [er
æin*n*[27] komin*n* oc sua[28] sarr taku*m* nu vopn vár
oc dræpu*m* h*ann* oc þurfu*m* ver æigi þa at hrœð-
az[29] h*an*n um alldr siðan. En ef v*er* lato*m* h*ann*[30]

[[1] *sál.* Mb4. AB Willcina (B Vilcini) borgar. A *tilf.* og hefer med sier hofudit. [[2] AB hittir (B *tilf.* þar) sømu fru. [3] AB *tilf.* honum. [4] B *tilf.* umm. [[5] B hafde þad giørt. [[6] *for* þæckiz ... hafði hann *har* A hann hafdi. [[7] A aa hofud nafna sins. [8] A suo ath. B so. [[9] A skilldu. [10] B *tilf.* edur eij. [11] A sa. [[12] A einhvern minn. [[13] B satt. [14] A *tilf.* af Bern. B *tilf.* og er. [15] A *tilf.* 184. Capitule. [16] AB *mgl.* [17] AB bar. [[18] AB j einni hvilu. [[19] B þa nótt. [20] AB kemur. [21] A raada. [22] B skule. [23] A þa. [[24] B sæmde. [[25] A *mgl.* [26] AB var. [[27] AB her. [28] AB þo. [29] B ottast. [30] A *tilf.* nv. B *tilf.* lausann.

i brot fara þa kann væra at hann taki upp alla[1] vara borg oc dræpi alla sina uvini sua er hann grimr at hann þyrmir engu[2] vetta þo at minna [hæfðim ver til[3] gert en nu er. Nu suarar jarlinn. Ef ver drepom þiðrek konung her [með[4] liðs fiollda[5] þa æigom ver visan[6] ufrið af Attila | konungi þægar U 270 er hann spyʀ at drepinn er þiðrekr konungr [oc firir honom getom[7] ver æigi halldit varom[8] stað miklu er hann rikare maðr. Nu suarar annar hofðingi gerom hælldr annat rað gerom væizlu[9] [Þiðreki konungi[10] oc gefom honom goðar gjafir [i gulli oc silfri[11] oc fam honom marga riddara at fylgia honom [i svsat[12] oc man hann þætta væl þæckiaz sua er hann goðr drengr oc þesso raði [lyðir jarlinn.

Fra Þiðreci konungi.

358[4] (307). Nv lætr jarlinn æfna til[13] [væizlu mikillar[14] at væita þiðreki konungi oc duællz Þiðrekr[15] þar marga daga þa lætr jarlinn bua .vi.[16] hina bæztu riddara sina með purpura[17] oc allzkonar aðrom[18] gersimum. oc gengr nu firir Þiðrek[19] oc mælti[20]. Þiðrekr konungr. Þæssa .vi.[21] ʀiddara [vilium ver[22] yðr gefa til yðars hæils hugar [við oss. Þiðrekr suarar[23] biðr hann hafa[24]

---

[1] B *mgl.* [2] B øngumm. [[3] AB hafi til verit. [4] *rettet for* Mb[4] mið. [[5] A *mgl.* [6] A waan(!). [7] B faumm. [[8] A og faam vier þa ei halldit warn. [9] AB *tilf.* wirduligha. [[10] A honum. B mote Þidreki kongi. [[11] AB wid gull og silfur. [[12] AB heim i Susam. [[13] AB fylger jarl og lætur nv tilefna. [[14] A dyrdligrar weitslu. B j dyrliga veislu. [15] A hann. B *mgl.* [16] AB vij. [17] A *tilf.* klædumm. B *tilf.* klæde. [18] AB *mgl.* [19] AB *tilf.* kong. [20] AB *tilf.* herra. [21] AB vij. [[22] A wil ek. [[23] AB enn Þidrek kongur. [24] B *tilf.* hier.

fir*ir* micla [þaukk oc þiggr *Þiðrekr*[1] alla þæssa sœmð er *jarlinn gerð*i h*onom*[2]. þa m*æl*t*i* jarli*nn* Ein*n*ar bœnar vil ek biðia yðr h*er*ra er ek villdi giarna[3] þiggia[4]. k*onung*rin*n* svar*ar*. Eigi ma ek þui fyʀ hæita[5] en ek væit hv*er*s þu biðr oc fir*ir* [sakir ydarra[6] vælg*er*ninga [man ek yðr þ*at* væita sem þer biðit.[7] Þa m*ælti* j*arlinn*. Ek villdi giarna at þ*er* fir*ir* [kun*n*it mik æigi fir*ir*[8] þ*at* er ek drap [yðarn frænda Friðræk[9] með[10] raðo*m* Sifka oc
Mb³ 194 vist | eigi [menda ek þ*æt*ta[11] g*er*t hafa ef ek [hæfða
B 146 vitað þ*æt*ta mal með sanendu*m*.[12] Þa m*æl*t*i* *Þiðrekr* | [k*onun*gr til jarlsins[13]. at viso skal[14] [þ*æt*ta æigi yðr at sok[15] gefa fir*ir* þui at þ*er* hafit virðuliga[16] við [mer tækit[17] oc gefit mer godar[18] giafir. En ef þu hæfðir æigi sua g*er*t þa [skyllda ek at viso hæfna[19] mins frænda.[20] Oc nu er *Þiðrekr* [albuin*n* at fara ibrot oc með h*onom* þessir vi. hin*ir* kurtæiso riddarar. Nu[21] gengr j*arlinn* [til hæst*s*[22] *Þiðreks*[23] oc tækr [af þ*at* klæði[24] er yf*ir* var [lagt h*an*s saðul[25] oc [fær nu set[26] hofuðit oc verðr sua[27] viss[28] hv*er*so farit hæf*ir*[29] þ*æi*ra vidskipti[30] Þiðr*eks* Valldemars sonar. her ept*ir* leypr *Þiðrekr* k*onun*gr

---

[1] AB *mgl.* · [2] AB til hans. [3] B *mgl.* [4] AB *tilf.* af ydur. [5] AB játa. [[6] A ydra. B saker þinna. [[7] A werdur ek skylldur at gera þat er þu bidur. [[8] AB gefit mier. [[9] A þinn frænda Þidrek. [10] B af. [[11] AB munda
A 257 ek þat. [[12] AB vissa sannindi vmm þat (B þetta) | maal. [[13] AB til hans. [14] B *tilf.* eg. [[15] A ydur þessa sok fyrer. [16] A sæmiligha. B sæmdarlega. [[17] A migh gert. B *tilf.* og vid mykille list. [18] AB virduligħar. [[19] A hefnda ek ath visu. [20] A *tilf.* 185. Capitule. [[21] A kongur kominn til sins hestz og. B kongur albuinn, og vid honum þesser vij riddarar, nu. [22] *rettet for* Mb⁴ hæst. [[23] A ath honum. [[24] B klæded. [[25] A sodlinum. [[26] A kenner. [27] B *mgl.* [28] A *tilf.* hinns sanna. [29] A hafa. [30] A skipti. B *tilf.* og.

abac [hesti sinu*m* oc *með* hono*m* h*an*s .vi.[1] riddarar. riðr nu [þar til er h*ann* kemr[2] hæi*m* i hunal*and*[3] [oc er h*ann* kemr hæi*m* i susat[4] þa gengr moti h*on*-*o*m Erka d*ro*tning oc hyggr [nu er ho*n* ser ræið *Þiðreks* oc h*an*s riddara[5] at [þar man i for *vera*[6] *Þiðrekr* Valld*emars* sun oc v*er*ðr nu miok[7] fægin. Nu tækr *Þiðrekr* k*onun*gr hofut nafna sins. oc kastar fir*ir* fætr d*ro*tningin*ni*.[8] Þa grætr Erka d*ro*tni*ng* oc | harmar [þ*at* mioc er[9] sua marg*ir* U 271 hæ*nn*ar ætmen*n* leto[10] sitt lif firir hæ*nn*ar sakir. Oc nu gengr þ*iðrekr* til sin*n*ar sæingar[11] oc liggr [þar nu i saro*m* sem fyrr. en[12] þessir .vi.[13] Riddarar ero þar i goðo*m* fagnaðe [*með* h*ono*m oc þionaðu þ*æi*r h*ono*m med mikilli sæmð oc trulæik.[14]

[F*ra* bardaga Att*ila*.[15]

359[4] (308). Nv er at sægia [fra for[16] Att*ila* k*onun*gs at[17] h*ann* hæf*ir* brænt storar borg*ir* [oc kastala[18] i riki Valld*emars* k*onungs*. [En þa er þ*æt*ta spyR Valld*emar* k*onungr* at ufriðr er i h*an*s riki þa sendir h*ann*[19] boð um allt sitt [land at allir skulo[20] til h*an*s koma þ*æi*r er skilldi mego vallda oc þori at b*æ*riaz. oc nu er Vald*emar* k*onungr* er[21] albu-

[[1] AB og wid honum vij. [[2] A *mgl.* [3] AB Susam. [[4] AB *mgl.* [[5] A *mgl.* [[6] A med honum fare. B þad mune vera. [7] AB *mgl.* [8] AB henne. [[9] A ath. [10] A laata. [11] AB rekkiu. [[12] AB i sárumm sem (B *tilf.* hann hafdi) aadur hann færi þessa før (B j þessa ferd) ok. [13] A B vij. [[14] AB og þiona honum wid mikilli list og kurteísi (B truleik). [[15] A 186. Capitule. B Cap. CLXXXII. [[16] B af ferd. [17] AB *mgl.* [[18] A *mgl.* [[19] A og vfridur er j hans riki. þetta spyr Valldímar kongur og senndir. [[20] AB riki og lætur vid kueda alla sina lýdra og bidur ath aller menn skuli [21] AB *mgl.*

A 258 in*n* at fara i mot Att*ila* k*onun*ge | þa hafðe h*ann* æigi min*n*a lid en*n* ·x. þusundrat[1] riddara oc mikin*n* annan hær. Nv færr h*ann* þar til er h*ann* hitt*ir* Att*ila* k*onung* oc v*er*ðr nu þar mikil[2] orrosta er þæssir tvæir k*onun*gar fin*n*az[3]. Nv b*œr*iaz þ*œir* langa rið af mikilli reysti oc drængskap. Riðr Att*ila* k*onun*gr [fræ*m*str isin*ni*[4] fylking oc hæf*ir* sialfr sit mærki i hændi[5]. [Nu riðr i annarri fylkingu hilldibrandr með lið *Þiðreks* k*onun*gs aumlunga[6] oc hæf*ir* mærki *Þiðreks* i sin*ni* hendi oc bersk[7] [h*ann* nu[8] all hraustlega. oc fællr fir*ir* hon*om* margr[9] madur af lidi Walldimars kongs. slikt sama gerir nv margreifi Rodingeirr.

[187. Capitule.[10]

360[a]. Valldimar kongur ridur nv framm alldiarfligha[11] og eggiar[12] Ruzimenn og lætur blaasa morgumm ludrum, gerist nv mikill stormur [af op og eggian[13] Ruzi manna. ok nv fellur miog[14] her Huna[15]. fer aa þa leid widskipti þeirra at Attila kongur flyr vndann med allt lid sitt og aadur hefer hann laatid af sinumm monnum ei færre enn x. c. þetta sia þeir margreifinn og Hilldibrandur ath Attila kongur flyr. þa minnist Hilldibrandur hversu frækner menn[16] Ømlungar eru[17] til wigs [og eggiar þa nú ad nyu ad berjast[18] og slikt sama gerir margreifinn víd sitt lid

---

[1] AB þusunndir. [2] A allhord. B forkunnar hørd. [3] AB hittast. [[4] A framazt i. B fremstur j. [5] AB *tilf.* og berst wid miklu drambi. [[6] A Enn j annarre fylkinng ridur Hilldibranndur. B og i annare filking rijda framm menn Hilldibrands vid Ømlunga her. [7] *rettet for* Mb[4] bersks. [[8] A *mgl.* [9] *her mangler et blad i* Mb[4]; *lakunen udfyldes efter* A *med varianter fra* B. [[10] B *mgl.* [11] B hardlega. [12] B *tilf.* miøg. [[13] B og gnyr af eggian og atreid. [14] B *mgl.* [15] B *tilf.* og nu. [16] B *mgl.* [17] B sjeu. [[18] *sål.* B. A *mgl.*

[og eggia þa hworer adra[1] og hallda nv vpp orrostu[2] forkunnar hraustliga. ok aa litilli hrid[3] hafa þeir fellt x .c. manna. Suo ber til ath[4] mote þeim kemur jarl einn af greka[5] Walldimars kongs og lagde til Hilldibrandz suo [fast sinu spióte[6] ath Hilldibrandur fell[7] af baki til jardar.

[188. Capitule.[8]

361[a]. Enn er þetta sier margreifinn ath Hilldibrandur er fallinn eggiar hann sina menn | [9] og suo B 147 Ømlungha ath þeir gánngi framm[10] ath | veita[11] Hilldi- A 259 branndi ath hann kiæmist[12] vndann. ok nv rídur margreifinn | þar til er war Hilldibranndur og fær [tekit U 272 hest hans ok færer honum. og er hann kemur aa sinn hest berst hann allra frækuligast[13] og ridur nv hardt framm og [berst vmm stunnd[14] med mikilli hæversku.[15] Nu likur suo þeirra widskipti ath Hilldibrandur flyr vndann fyrer þui ath suo mikit ofur efli var [vid ath eiga ath æigi matti[16] lennda og hefer nv lated .c. manna af Omlungum. ok suo lætur margreifinn ei færre menn og komast[17] suo vndan ath sinne ok fara nv þar til er þeir koma j Hunalannd og hitta þar Attila kong ok hafa nv feingit vsigur [med wsæmd og fara nv[18] heim i Susam. (309). ok er þeir koma heim geingur Hilldibranndur þar til er Þidrek kongur liggur[19] j saarumm og mællte þui[20] er ek feiginn er ek sie [þig lijfs[21] enn þui munda ek fegnastur verda [ath þu yrder herfær.

[[1] B *mgl.* [2] B skiølldumm. [3] B stundu. [4] B a [5] B Gerseka borg frænde. [[6] B forkunnar sterklega. [7] B fellur. [[8] B *mgl.* [9] B *tilf.* alla. [10] B *tilf.* hart. [11] B *tilf.* lid. [12] B komest. [[13] B honum sinn hest afttur, og nu berst Hilldibrandur allra hraustlegast. [[14] B beriast umm hrijd. [15] B hreiste. [[16] B i mote, ad ej ma vid. [17] B komust. [[18] B og fara so. [19] B hvilde. [20] B þess. [[21] *sål.* B. A: ath þu ert heill.

189. Capitule[1].

362[a]. Þidrek kongur spurde Hilldibrannd huad giorst hafdi[2] til tiþinda j þeirra ferd j Ruzi lannd. Nu suarar Hilldibrandur. þar er nokkut af ath seigia. þu hefer optt fra sagt ath Attila kongur wære mikill hreysti madur[3] og diarfur til wigs, enn mier virdist sem hann man[4] vera einngi kempa edur arædiss[5] madur. helldur þikki mier hann vera eitt hid mesta grey[6], fyrer þui ath þa wier komumm j Ruzi land þa kom ath moti oss Walldimar kongur. ok þa er wier worumm buner[7] til orrostu þa komu j mot oss Rutsi menn og bordust forkunnar hraustliga, og er wigit var hardast og wier skilldum best sækia þa flydi sa
A 260 hinn ille hunndur | Attila kongur og liet falla sina merkistøng wid allann her Huna. þa minntist ek aa hversu [mikit traust[8] egh atta þar er voru Ømlunngar og[9] med mier margreifinn[10]. þa reid ek framm i gegnum her Ruzi manna þrim[11] sinnumm og [fell þar margt af Ruzum. þa kom aa móti[12] mier einn jarl Walldimars kongs og [13] lagdi til min suo ath ek steyptunzt aa jord af minumm heste, [enn þat eigumm wier ath launa margreifanum[14]. ath hann kom mier aa minn hest[15] og kom mier suo vnndann og suo hofum vier og feingit vsigur og svivirding j Ruzi lanndi.

Nu suarar Þidrek kongur. Meistari Hilldibrand [hætt og seig[16] mier æigi fleira af ydvarre ferd, þviat

[[1] B ef þu yrder heill og herfær. [2] B hefdi. [3] B *tilf.* godur dreingur. [4] B mune. [5] B afrex. [6] B *tilf.* og vesta. [7] B komner. [[8] B traust lid. [9] B *tilf.* so. [10] B margreife Rodingeir. [11] B þrisvar. [[12] B j þeirre hrijd fiell ei færra enn xc manna. enn litlu hier eftter kom ad. [13] B reid ad mier dreingelega og af øllu afle. [[14] B og þo ad sinne hiellt eg mijnu lijfe. en þad attu ad launa margreifa Rodingeir og so eg, fyrer þvi. [15] B *tilf.* og færdi mier hann. [[16] B hætted og seiged.

hun er stór ill[1] vorþinn, en mik væntir ath mier muni
betrast og mun egh heill werda minna saara. ok ef
suo verdur þa skulum vier enn koma j Ruzi lannd,
og aadur wier skiliunst þaþann[2] þa skulum vier reyna
hwarir fyrr[3] flyia Walldimar kongur | edur wier[4]. ok ei U 273
skulu Ruzi menn leingi hælast ath þeir beri meira lut
enn Hýnar[5] edur Omlungar. enn aadur heþann var
lidit eitt misseri war Þidrek kongur [heill.

190. Capitule[6].

363[a] (310). Þath var einn dag ath Þidrek kallar
Attila kong aa tal vid sigh og mællte. Manntu nockud
þat[7] herra hve mikla vsæmd þu forst næsta sinn j
Ruzi lannd af Walldimar kongi edur[8] willtu hefna þin
edur hafua suo gert. þa svarar Attila kongur [ath
wisu wil ek ei suo gert hafua[9] ef egh hefui fulltingh
af þier og ek[10] vænter ath þu muner | mier[11] lid veita B 148
sem fyrr af ydrumm dreingskap og hreysti. Nu
svarar | Þidrek kongur. Ath wisu skal ek ydur lid A 261
veita. ef þier wilied hafa min raad þa skal nv her
safna wmm allt þitt riki og nv skulumm wier ei
dvelia[12] fyrer þviat annadhvort skal Walldimar kongur
flyia sitt riki fyrer oss edur laata sitt lif. edur ath
þridia kosti skulumm wier [ei lijfz[13] apttur koma.

Nu lætur Attila kongur sennda bod wmm allt sitt
riki ath huerr madur skal til hans koma sa er honum
vill lid weita[14] til at berriast. | [15]Nu fær Att*ila* kon- Mb[4] 195
*un*gr a litilli stundo mikit lið æigi [min*n*a en .x.

---

[1] B illa. [2] B *mgl.* [3] B *tilf.* skulu. [4] B vorer menn. [5] B Hyner. [[6] B heill ordinn. Cap. CLXXXIII. [7] B i þvi. [8] B hvørt. [[9] B *mgl.* [10] B mig. [11] B *tilf.* enn fullting og. [12] B dveliast. [[13] *sål.* B. A *mgl.* [14] B *tilf.* og diarfleik hefur. [15] *her begynder igen* Mb[4] *efter lakunen.*

þusundrat[1] [riddara. oc en*n* lætr h*ann* senda boð a nyia[2] læik at allir skulo til h*an*s koma þ*æi*r er ero tvitugir[3] eða ællri. oc aðr en h*ann* fæʀ af huna landi þa hæf*ir* h*ann*[4] .xx. þusundrat[5] riddara oc mikit lið annat. Nu feʀ h*ann* með þen*na*[6] hær i ruziland oc pulina land oc brenn*ir* borg*ir* ok kastala[7] [allt þar se*m* h*ann* fæʀ[8]. oc nu er Att*ila* k*on*-*ungr*[9] *með* allan sin*n* hær fir*ir* þa borg er hæit*ir* palteskia[10] sa staðr er sua sterkligr[11] at nu vita þ*æi*r varla hv*er*so þ*æi*r fa [þ*æn*na stað tækit[12]. þar [er sterkr stæinvæggr[13] oc storir kastalar. diki [bræið oc diup[14] oc i staðino*m* var mikill hærr [at v*œr*ia þan*n* stað[15] oc þ*æi*r er staðin*n* vardvæita[16] hræðaz allitið hær At*tila* k*onungs*. En er Att*ila* k*onun*gr[17] ser hv*er*so staðrin*n* man v*œr*a torunnin*n*[18] þa lætr h*ann* sla hærbuðir oc skipt*ir*[19] i þria staðe herinu*m* vndir sinu m*œr*ki sætr h*ann* .x. þusundrat[20]. En annur[21] .x. þusundrat[22] riddara setr h*ann* i annan stað[23] oc þar hofðingia[24] yf*ir* *Þiðrek* af b*œr*n [oc þessi fylking fylg*ir* ok mikill fioldi ribballda[25]. Oc i þriðia stað sætr h*ann* .x. þusundrat[26] ʀidd*ara* til at fylgia [M*argrœifa* R*oðin*-*gœir*[27] oc hæf*ir* h*ann* oc mikin*n* [hær loddara[28]. Nu

[[1] AB færra enn .x. þusunder. [2] B nyann. [3] B xx vetra. [4] B *tilf.* alls. [[5] A *mgl.* [6] AB *tilf.* mikla. [7] A *tilf.* og. [[8] B *mgl.* [9] AB *tilf.* kominn. [10] A Palltica. B Faltica. [11] A styrkur. B sterkur. [[12] A vnned. [[13] B eru sterker steinvegger. [[14] AB breidtt og diupt. [[15] AB *mgl.* [16] A byggia. [17] AB *mgl.* [18] A stórvnninn. [19] A skiptti. B skifttа. [20] AB þusund (B þusunder) riddara og mikinn her annan. [21] B adra. [22] AB þusund. [23] A *tilf.* og annad lid halfu fleira. [24] AB *mgl.* [[25] A *mgl.* B og þeim her filger myked fiølmenne ribballda. [26] A þusunnd. B þusunder. [[27] A margreifanumm. [[28] B herfiølda.

sætr i sin[1] stað hver*r* [þessara hofðingia[2] sinar
h*ær*buðir fir*ir* borgina[3] oc margan dag b*æ*riaz þ*æir*
við borgarm*enn*[4] | oc vin*n*a morg stór verk oc U 274
hvar*ir* tvæggio tapa[5] | [nu af oðro*m* morgu*m* man*ne*[6]. A 262
(311). [oc er þ*æir* hafa legit u*m* staðin*n* .iii.
manaðe[7]. [þa seg*ir* *Þiðrekr* k*onungr* Att*ila* k*on-*
ungi at æigi vill h*ann* v*æ*ra lengr i þæi*m* stað með
allan þen*n*a h*ær*. oc m*ælti* a þessa lund[8]. [h*er*ra
Att*ila* k*onun*gr[9]. Nu viliu*m* v*er*[10] annat huart at
þ*er* riðit m*eð* [yðrar fylkingar vt[11] i ruziland oc
sua marg*r*æifin*n*[12] i annan stað [en v*er* mano*m*[13]
sitia um þ*æn*na stað með[14] vara fylking oc skiliaz
æigi heðan[15] fy*r*[16] en stadrin*n* er unnin*n*. En m*eð*
þui at þer vilit helldr her sitia[17] þa viliu*m* v*er*
fara i annan stað. Nu sv*arar* Att*ila* k*onungr* hof-
samlega[18] oc ko*m*[19] þ*at* i hug at *Þiðrekr* k*onun*gr
myndi[20] nu vilia æinsaman ha*fa*[21] af[22] ordlof fir*ir*
þ*at* [at þessi staðr v*æ*ri unnin*n*. oc[23] h*ann* þickiz
nu sia at mikit er spilt [at borgar veggiono*m*[24] er
dag oc nott hafa gengit valslengor[25] þær[26] er [æigi

[1] A sinum. B hvøriumm. [[2] A þessara hofþingia og riddara. B høfdinge. [3] A borginne. [4] A þa. B þa er stadnumm hallda. [5] AB tyna. [[6] A morgumm monnum. B hier nu mørgumm manne. [[7] A wmm þenna stad lagu þeir þria manade. 191. Capitule. [[8] A Þidrek kongur kallar Attila kong aa tal vid sig og mællte. B þa er þad eirn dag, ad Þidrek kongur kallar Attala kong a tal og mællte. [[9] AB Herra sagde hann. ei wilium wier her leingur wera j þenna (B þessum) stad med allann waarn her. [10] AB *tilf.* herra. [[11] AB ydra fylkingh (B *tilf.* upp). [12] A marger riddarar. B margreifi Rodingeirr, enn. [[13] B munumm vier. [14] AB wid. [15] B *tilf.* fra. [16] A aadur. [17] B vera. [18] AB hógsamligha. [19] AB kemur. [20] A mun. B mune. [21] *rettet for* Mb[4] ha. [22] AB *mgl.* [[23] A ef þessi stadur werdur vnninn enn med þui ath. [[24] B umm borgarveggena. [25] AB *tilf.* ath borginne. [26] B þar.

hafa fœri men*n*[1] ræidt en .iij.[2] hundrað oc ero þær margar i hv*er*ri fylkingo. oc þ*at* annat[3] kemr h*onom* i hug at ef Att*ila* k*onung*r vill ept*ir* sitia *með*[4] sina fylking æina saman at þa kan*n*[5] vera at þar komi Valld*emar* k*onungr* oc b*œ*riz við h*ann* Mb4 196 [með uvigian her[6] sem h*ann* spyʀ | at [þa hæf*ir* h*ann*[7] saman dregit en þa missir h*ann* lidvæizlu *Þiðreks* k*onung*s oc marg*rœ*ifa.

[Attila k*onung*r suar*ar* a þa læið male *Þiðreks* k*onung*s. Goði vinr[8] sua mikit kapp hæfi ek a lagt at fa [þenna stað[9] at æigi ma ek heðan fara aðr en B 149 mit mærki er borit | yfir vigskorð borgarin*n*ar[10] en ek vil biðia þic [hælldr at æigi farir þu[11] ibrot oc A 263 sua M*argrœifi* R*oðingœirr*[8] fir*ir* þui at | v*er* hofo*m* optlega bariz [við ruzi men*n*[12] sua at v*er* [hofo*m* orðit[13] liðvana af ofrliði[14] landzman*n*a nu hofo*m* ver mikin*n* her sua at [oss ma[15] ækki til saka ef ver skiliu*m* æigi lið vart. Nu sv*arar* þ*iðrekr* k*on*-*ung*r. Sæint fáám ver unnit ruziland ef ver liggio*m* þrir[16] um æina borg. Ver komo*m* [i allan[17] hær ruziman*n*a með æigi mæira lið en*n* .x. h*undrað* man*n*a[18]. en nu hofo*m* v*er* [.x. þusundrat[19] riddara oc mæira[20] hær annan oc leystumz ver[21] sua ibrot [af hærino*m*[22] at ruzimen*n* leto fir*ir* oss mæira en .xx. h*undrað* man*n*a[23]. Nu [verit þer[24] ept*ir* h*er*ra

[1 A eina hafa æigi færre. 2 AB *mgl.* 3 A *mgl.* 4 AB vid. 5 A kunni. [6 B *mgl.* [7 A hann hefer. B hann hafe. [8 AB Gode vin sagde Attila kongur. [9 B stadinn. 10 AB þessarar borgar. [11 A ath helldur farer þu æigi. [12 AB j Ruzi lanndi. [13 A vrdum. 14 AB ofurefli. [15 A mun. 16 A her þrir. B hier aller. [17 A i annann. B eitt sinn i. 18 B *mgl.* [19 AB xxx þusunder. 20 AB mikinn. 21 AB *tilf.* þa. [22 AB *mgl.* 23 A riddara. [24 AB were þier her.

með yðarn her oc M*ar* ɢr*æifinn* [m*eð* sin*n* hær[1]. en ek man | vt riða með[2] mina fylking oc hitta U 275
fir*ir* mer flæiri staðe fir*ir* þui at nu muno hynir fa sigr [oc þesso iatta þ*æir*[3]. (312). Þ*iðrekr* k*onungr* tækr nu upp allar[4] sinar h*ær*buðir. oc flytr nu allan sin hær[5] iruziland h*ann* færr nu [hærskilldi yf*ir* oc huar sem h*ann* ko*m* drepr h*ann* nu margan man*n* oc brytr margan kastala oc borg*ir* oc g*er*ir mikit illvirki[6] oc nu kemr h*ann* fir*ir* þan*n* stað er hæit*ir* smaland[7] oc þar legz[8] h*ann* um staðin*n* med[9] her sin*n* oc a margar orrostor við borgar mennina. [Oc nu er h*ann* hef*ir* þar v*ær*it .vi. daga[10] þa kemr þar Valld*emar* k*onungr* [með her ruzi man*na*[11] oc hæf*ir* æigi mina hær en [.xl. þusunðraða[12]. En þ*iðrekr* k*onungr* lætr blasa i alla sina luðra oc biðr aumlunga oc hyni vapna sic oc hlaupa a sina hæsta oc riða igegn Valld*emar* k*onungi* oc sægia[13] at þ*æn*na dag skal Vald*emar* k*onungr* fa bana eða flyia eða at þridia kosti skal þ*iðrekr* k*onungr* sialfr falla med[14] allan hær sin*n*. Nu riðr Þ*iðrekr* k*onungr* [i andv*er*ðri[15] fylkingu oc með h*onom* h*ans* | frændi vlfarð[16] [oc mæist*ari* A 264
hilldib*randr*[17] oc h*an*s hin*n* goði vin villdif*er*. oc nu verðr horð orrosta oc long bæði[18]. Þiðr*ekr* k*onungr* er nu riðin*n* imiðian hær Ruziman*na* oc

[[1] A med sitt lid. B vid sijna filking. [2] AB vid. [[3] A 192. Capitule. B Cap. CLXXXIV. [4] AB *mgl.* [5] B *tilf.* upp. [[6] A og brytur borger og kastala og drepur margann mann. B herskillde yfer og giører margt jllt, brenner borger og kastala, og drepur margan mann. [7] A Sinalannd. B Syrialand. [8] B liggur. [9] A wid. B vid allann. [[10] AB Enn er vij dagar hafa þaþann lidit er hann kom til borgarinnar. [[11] B *mgl.* [[12] A xl þusunder. B lx þusunder riddara. [13] AB sagde. [14] AB wid. [[15] B sialfur i ondveige(!). [16] B Ulfar. [[17] A *mgl.* [18] A *mgl.*

hoggr a tvær liðar bæði men*n* oc hæsta oc fællir
hv*er*n a[1] annan oc h*an*s kappar fylgia h*onom* all-
Mb[4] 197 drengiliga [oc hv*err* | þ*æi*ra fællir mikin*n* man-
fiolda[2] oc allir Aumlungar ero nu katir oc bæriaz
nu[3] allan þan*n* dag með[4] miklu drambi oc nu
bærsk[5] *Þiðrekr* [k*onun*gr sua i hærino*m* sem leon[6]
i dyra flokki oc hræðaz nu allir h*an*s vopn ok allr
er h*ann* bloðogr oc sua h*an*s hæstr oc nu hitt*ir*
h*ann* fir*ir* ser m*ær*ki oc fylking sialfs[7] Valld*emars*
k*onun*gs oc riðr þar at[8] alldiarflega[9] oc hoggr [i
æino hauggi þan*n* riddara er bærr mærkit a h*an*s
hægri hond oc af hondina með bryniun*n*i oc þa[10]
fællr mærkit a iorðina oc þar með hoggr h*ann*
sialfan Valldemar k*onung* bana hogg her ept*ir*
verðr [op mikit oc[11] gnyr af aumlungum oc hyn-
u*m* oc æggiar hv*err* annan. oc falla ruzi men*n*
hundraðu*m*. Nu flyia [ruzimen oc er þa drepit aðr
sua sem storð[12] þar er þ*æi*r hafa fundiz. auml*ungar*
oc hyn*ir* b*ær*iaz allan þan dag oc [þa nott[13] oc
annan dag oc drepa hvern man*n* er þ*æi*r [fa staðit
oc nu hæfir litill lutr undan komiz.[14] (313). En
þrim dagu*m* siðar en þ*iðrekr* k*onungr* var brot
riðin*n* [fra Att*ila* k*onun*gi[15]. g*er*ir Att*ila* k*onun*gr
U 276 sua harða atgangu at borg-|-in*n*i m*eð* mango[16] [oc

[1] B umm. [[2] A *mgl.* [3] AB *mgl.* [4] AB vid. [5] AB ferr. [[6] A i herinum sem wargur. [7] B *mgl.* [8] A til. [9] AB allskorulighа. [[10] A þann bana hogg er merkid bar og þar. B j einu hogge þann riddara er merckid bar, og af høndena med brynjunne, og þa. [[11] A mikill. B op og. [[12] A Ruzi menn og er þaa adur drepit nidur wnnworpum. B þeir og eru þo adur drepner unnvørpumm. [[13] AB nottina (B *tilf.* med) epter. [[14] A naa en fátt var epter. 193. Capitule. B fa, og lijtill hlutur hefur undan komiz af þeim her. Cap. CLXXXV. [[15] A *mgl.* B fra Faltica borg. [16] AB walslonghum.

lasbogo*m*[1] [at nu fa þæir[2] unnit[3] staðin*n* oc a
þæi*m* degi ganga hynir upp i borgina m*eð*[4] allan
sin*n* hær oc drepa | margan man*n* oc taka orgryni[5] B 150
fear oc briota þan stað nalega allan til iarðar. oc
þau verk[6] [voro þa unnin er en mego[7] sia þ*æir* er
þar koma i þan sama stað.

[vm Attila k*onu*ng oc Jron J*arl*[8].

364[4] (314). Her ept*ir* flytr Att*ila* k*onun*gr
allan sin*n* hær | vpp i Ruziland [þar sem h*ann* A 265
spyʀ til Þ*iðreks* k*onungs*[9]. oc nu er Þ*iðrekr* k*on-*
*un*gr [er aptr horfin*n* til smalænzku. þa co*m*[10] þar
Att*ila* k*onungr* m*eð*[11] sin*n* her oc segir nu þ*iðrekr*
k*onungr* Att*ila* k*onung*i oll tiðindi þau er [orðit
hafðo[12] [i h*an*s ferð siðan þ*æir* skilduz[13]. J þæi*m*
stað[14] var Jron jarl broðir Valld*emars* k*onungs*.
h*ann* ræðir við sina men*n* sua liz mer sem ver
æigi*m*[15] tua kosti fir*ir* hondo*m*[16]. sa er annar kostr[17]
at hallda[18] [upp bardaga[19] við Att*ila* k*onung* meðan
v*er* megu*m*. En þo er þess mest von at v*er*
[standimz ekki vid þ*æi*ra ofræfli oc latimz[20] v*er*.
en hin*n* er annar kostr at v*er* gefi*m* oss upp oc
staðin i valld Att*ila* k*onungs*. þa fæʀ jarlin*n* af
sino*m* skom[21] oc niðr leggr h*ann* alla sina hærn-
eskio oc a þessa lund ganga[22] allir hofðin-|-giar Mb³ 198

[[1] B *mgl.* [[2] A faa þeir nv. [3] B *mgl.* [4] AB wid. [5] AB ogrynne. [6] B virke. [[7] AB er þa (B þar) woru vnninn maa enn. [[8] AB Enn. [[9] A *mgl.* [[10] AB aptur kominn (B horfinn) til sinna landa þa kemur. [11] A *tilf.* allann. [[12] A gerst haufdu. B giørdust. [[13] A *mgl.* [14] B *tilf.* er þeir fundust. [15] AB eigumm. [16] B hende. [17] B *mgl.* [18] AB wier holldumm. [[19] A orrostu. [[20] AB stondumst ei ofurefle þeirra (B þetta) og latunnst. [21] AB skoklædumm. [22] AB gera.

Ruzimann*a* oc[1] ganga bærfættir oc vap*n*lausir[2] ut af borgin*n*i oc syna a þessa lund at þ*æir* ero yf*ir* komn*ir* ok þæn*na* dag er upp gefin tign oc vælldi ruzi [k*onun*ga i valld Att*ila* k*onung*s. Nu ræðs Att*ila* k*onungr*[3] við þ*iðrek* k*onung* hvart grið skal[4] gefa þesso*m* jarle. þat syniz mer rað[5] [sagde Þidrek kongur[6] [ef þ*er* vilit sua *ger*a[7] at gefa [þessu*m* jarli[8] grið oc h*an*s manno*m*. [þo kom h*ann*[9] a yðart valld oc allt h*an*s riki er nu undir yðr [komit þat er yðr nu drængskapr oc tign at drepa h*ann* æigi [þo hæf*ir* h*ann*[10] engi vopn at v*æri*a sik[11] oc allt riki ruzimann*a* megut þer þa[12] væl æignaz. Nu m*ælti* At*tila* k*onungr* [til jarlsins[13] ef þ*er* vilit oss þiona m*eð* trunaðe[14] þa skulut þer þ*at* upp sægia a yðra tru oc þa viliu*m*[15] v*er*[16] yðr grið gefa oc allu*m*[17] ydro*m* mo*n*no*m* þæi*m* er a vart valld ero komn*ir* [með raði[18] Þ*iðreks* k*onung*s oc annarra varra[19] hofðingia. Nu sv*arar* Jron jarl a þessa lund. h*er*ra Att*ila* k*onung*r. Ef v*er* hæfði*m* lið sua mikit at v*er* fengi*m* halldit [staðino*m* fir*ir* huna hær[20] þa gengi*m* v*er* æigi a yðart valld oc fir*ir* þui megut þer *ger*a [hvat er[21] [þ*er* vilit[22] af varo raði. [En fir*ir* þui lagðu*m* v*er* niðr var vopn oc luku*m*
U 277 upp staðin*n*[23] | oc gengo*m* sialfir fir*ir* yðr [bæro*m* foto*m*[24] ok stondu*m* nu fir*ir* yðru*m* kniom at v*er*

[1] A ath þeir. [2] *rettet for* Mb[3] vaplausir. [[3] AB manna. Attila kongur ræder nv wmm. [4] B skule. [5] B radlegt. [[6] *sål.* AB. Mb[3] *mgl.* [[7] A *mgl.* B ef þier vilied sem eg herra. [[8] A jarli. B honum. [[9] A þaa kom hann. B er hann kom. [[10] B er hann hefur nu. [[11] A *mgl.* komit þat . . . væria sik. [12] A nv. B *mgl.* [[13] A *mgl.* [14] B truleik. [15] AB meigumm. [16] A *tilf.* wel. [17] B *mgl.* [[18] A wid raad. B vid rade. [19] A *mgl.* [[20] A stadinn. [[21] AB þat sem. [[22] B ydur lijkar. [23] B stadnumm. [[24] B berfætter.

visso*m* yðr [goða drengi oc mikla men*n* sua sem nu er komit[1] oc sa lutr annaʀ bar[2] til at allir hin*ir* stærsto haufðingiar ʀuziman*n*a ero nu dauðir[3] oc[4] skulo ver nu at viso þ*at* ge*r*a með trunaðe | at A 266 væita yðr lyðni. Oc nu tækr[5] Att*ila* k*onun*gr upp [Jron jarl[6] oc setr h*ann* med sinum [hofðingium.

vm malstefnu þiðrex k*onun*gs oc Attila k*onun*gs[7].

365[4] (315). Nv kallar[8] Att*ila* k*onungr* Þ*iðrek* k*onung* amalstefno oc marga aðra [hofðingia[9] oc raða nu[10] landraðu*m* hv*er*so nu skal sætia allt þ*æt*ta riki er þa hafa þ*æir* unnit. [oc her ept*ir*[11] m*eð* umræði[12] þ*iðreks* k*onun*gs oc annaʀa hofðingia sætr Att*ila* k*onungr* Jron jarl hofðingia i ruzilandi at styra þui riki oc dœma landzlog oc giallda skatt Att*ila* k*onun*ge oc væita hono*m*[13] liðvæizlu hvers er h*ann* þarf við[14].

| [vm þiðrec k*onun*g oc attila[15]. B 151

366[4] (316). Ðiðrekr k*onun*gr af b*æ*rn kom til Att*ila* k*onun*gs i Susat[16] þa er h*ann* flyði sitt riki fir*ir* Ermenrik k*onun*gi sinu*m* faður brœðr oc þar

[[1] B godann dreing og mykinn mann so sem oss er nu vorded. [2] B er berr. [[3] *for* En firir þui lagðum . . . . eru nu dauðir *har* A og þviat nv eru aller dauþer hiner stærstu hofdingiar Ruzi manna. [4] AB þa. [5] AB lypter. [[6] AB Jrone jarle. [[7] A willdar monnum. B tignar monnum. [8] AB heimter. [9] B *tilf.* j Ruszi lande. [10] A *mgl.* B umm. [[11] A Nu. [12] A raadumın. [13] AB *tilf.* lotning og. [14] B *tilf.* hier eftter rijdur Attala kongur heim j Hunalannd vid allan sinn her. [[15] A Hier hefur vpp þátt. B Cap. CLXXXVI. [16] A Susa. B Susam.

var með[1] honom hans broðir Þether[2] hann var þa [vetr gamall[3] er hann kom i susat[4] oc hæfir Mb[4] 199 hann nu þar dualz .xx. vætr með Attila konungi.| hann var allra manna drengiligaztr [oc vaskastr[5] firir allra luta sakar. oc sin iamn alldra fekk hann alldrigi þann er hans maki [mendi væra[6] firir sakar sterklæiks oc venlæiks oc allrar [hœværsku oc kurtæisi[7]. Attila konungr atti[8] tva sono annar hæitir Ærpr[9] en annar ortvin[10] þæssir þrir suæinar[11] ero[12] allir iamgamler oc sua mikit ann hverr þæira oðrom at varla mego þæir skiliaz[13]. Erka drotning ann mikit sinom sonom [Erp oc Ortvin[14] oc æigi minna ann hon [junkherra Þether sinom fostra[15] oc slict sama Attila konungr oc allra manna lof hafa þæir i huna lande.

[vm Þiðrec konung oc ærka drottning[16].

367[4] (317). A æinum degi gengr Þiðrekr konungr [af bærn[17] i þa holl er atti Erka drotning [oc hon sitr inni með sinar fylgis konor[18]. [oc er drotningin[19] ser at þar er kominn Þiðrekr konungr af bærn stendr hon upp[20] oc fagnar honom blid- U 278 lega[21] oc lætr[22] taka æina gullskal fulla[23] | [af vini oc berr siolf þiðreki konungi[24] oc mælti. Vel

[1] AB vid. [2] A Þettmar. B Þietter. [[3] B ungur. [4] AB Susam. [[5] A *mgl.* [[6] A mundi wera. B munde verda. [[7] A athgiørfui. [8] AB a. [9] B Erper. [10] B Otun. [11] A menn. [12] A *tilf.* nær. B *tilf.* miøg so. [13] A skilia. [[14] A *mgl.* B Erpe og Ortun. [[15] A Þettmar. B jungherra Þietter. [[16] AB *mgl.* [[17] AB *mgl.* [[18] A ok hun situr jnni vid sin- A 267 umm | fylgiss konumm. B *mgl.* [19] B hun. [[20] A hun stenndur vpp j mote Þidreki kongi. B *tilf.* j móte honum. [21] A wel. B vel og blijdlega. [22] AB liet. [23] AB og fylla. [[24] A med win og færa honum.

kominn goði herra [sit her[1] oc dreck [með oss[2] [oc haf her[3] allt þat er ver kunnum at væita yðr. Ok en mælti hon. herra huaðan komtu eða huat villtu eða[4] attu nokkot skylt œrindi við oss[5]. eða kantu at segia oss[6] nokkor nytiðindi. Þiðrekr konungr er nu fullr af harme oc nu flytr vatn[7] [af hans baðom augum[8] oc suarar a þessa lund fru ek kom af minom garði oc hingat a ek skylld œrindi en engi kann ek at sægia ny tiðindi. En þo kann ek sægia mikil[9] tiðindi oc [ero nu[10] forn. Ek miniz nu hverso ek let mitt riki oc mina[11] goðo borg bœrn. oc hina riku Rauennam [oc marga aðra dyrlega staðe[12] oc sua kom ek a miskunn oc halld[13] Attila konungs. oc allz þessa hæfi ek[14] mist[15] .xx. vætr. oc þœtta hit sama harmar mik miok[16]. þætta mal[9] vil ek firir yðr kera oc firir ollom hynom sua at [spyriaz skal[17] um allt huna land.

[vm þiðrec konung er ærka drottning bað attila konung fa honvm lið[18].

368[4]. Nv suarar Erka drotning. Goði herra Þiðrekr konungr þat ero mikil tiðindi er nu minniz þu a[19] oc þat er æigi kynligt at[20] yðr komi þat optlega ihug þer hafit lengi i varo riki vœrit oc væitt oss opt [mikit lið[21]. En þer hafit latið mikit riki firir yðrom frænda Ermenrik konungi. Nv[22] ef þer vilit minaz rikis yðars oc til riða[23] oc fræista

[[1] A sit. B mgl. [[2] A med mier. B vid oss. [3] rettet for Mb[4] er. [4] B tilf. hvert. [[5]A mgl. [6] A mgl. B ockur. [7] AB tilf. ut. [[8] B um hans bæde augu. [9] A mgl. [[10] A nv þo. [11] rettet for Mb[4] mino. [[12] A mgl. [13] A walld. [14] Mb[4] mgl. ek. [15] B minst. [16] AB mgl. [[17] A spyriest. [[18] AB mgl. [19] B mgl. [20] B þo. [[21] AB mikla sæmd. [22] A enn. B og. [23] B sækia.

Mb[4] 200 at þ*er* fait | un*n*it þa er þat macligt at hyn*ir* stoði[1]
yðr til með sin*n*i liðvæizlu [skal ek oc[2] v*æra* hin
fyrsti maðr oc nu skulut þ*er* þ*at* hæyra huat ek
[man til stoða[3] þ*æi*rar[4] færðar. Ek vil fa þer mina
tva sono ærp oc ortvin[5] oc þar m*eð* .x. hundrað
ʀiddara oc [en*n* her með vil[6] ek bidia Att*ila* k*on*-
ung at h*ann* væiti yðr lið. Nu sv*arar* *Þiðrekr*
A 268 k*onungr* oc bað d*ro*tningina hafa fir*ir* mikla þauk. |
(318). Nu stendr upp Erka d*ro*tning [ok tekr sin
y*fir* klæði[7] oc gengr til þ*æi*rar hallar er isat Att-
ila k*onun*gr [ok *Þiðrekr* k*onungr* fylgir h*ænne*[8].
Nu er d*ro*tningin kemr fir*ir* hasæti Att*ila* k*onun*gs
fagnar k*onun*gr[9] hen*n*e vel oc let b*era*[10] hen*n*i
B 152 æina gullskal | [fulla af vini oc[11] gefr hen*n*i oc bað
hana sitia [i hasetino[12] hia ser oc spyʀ ef ho*n*
[hafi[13] nokkor tiðindi frægit[14] nyliga eða huart ho*n*[15]
þikkiz nokkot œrinde æiga. Þa [su*arar* Erka
d*ro*tning h*er*ra seg*ir* ho*n*[16]. Ek a skyllt œrindi [a
yðarn fund þ*at* er[17] *Þiðrekr* k*onungr* af b*æ*rn hef*ir*
kert fir*ir* mer um rið. [h*ann* hef*ir* oss a mint[15]
hv*er*so h*ann* var rekin*n* ór sinu riki oc hv*er*so
h*ann* let sin*a*[18] goðo[19] borg b*æ*rn oc rauenn-
U 279 a*m* | oc [allt sit riki[20] [hef*ir* h*ann* latið[21] oc nu raða
fir*ir* h*ans* ovin*ir*[22]. Þ*at* harmar h*ann*[23] miok oc
vil [nu giarna[24] fara aptr i sitt land[25] oc hæfna sin
ef h*ann* fær af yðr [lið veizlu[26]. *Þiðrekr* k*onungr*

---

[1] AB stydie. [[2] AB og til þessa fulltings (B *tilf.* vid ydur herra) skal ek. [[3] A skal til leggia. B ma ydur tilstoda. [4] AB þessarar. [5] B Ortun. [[6] A hier med skal. [[7] A *mgl.* B og tekur sijna gódu skickiu. [[8] A henni samfara var Þidrek kongur. [9] A hann. [10] AB byrla. [[11] A med wín. [[12] A *mgl.* [13] B hefde. [14] B feinget. [[15] A *mgl.* [[16] B seiger drottning. [[17] AB vid ydur. þviat. [18] *rettet for* Mb[4] sino. [19] A *mgl.* [[20] AB alla sina eign (B eigu). [[21] A *mgl.* [22] B *tilf.* hanns løndumm. [23] AB *tilf.* nv. [[24] A nu. B giarnann. [25] A riki. [[26] A styrk. B styrk og lid.

hef*ir* v*œr*it[1] [langa rið[2] *h*er[3] ihuna landi oc v*œr*it i morgu*m* haska beði[4] i orrostu*m* oc i æinvigi[5] oc [margan dag illa*nn* haft[6] fir*ir* [yðrar sak*ir*[7] hef*ir* h*ann* oc [mikit lið væitt yðr oc m*eð* sino sv*er*ði mikit land[8] yðr u*n*nit. nu munut þ*er* þat vilia[9] h*onom* væl launa oc[9] fa h*onom* her af yðro landi til[10] at vin*n*a sitt riki.

[liðveizla At*tila* k*onungs* v*ið* þ*iðrek* k*onung*[11].

369[4]. Þa suar*ar* Att*ila* k*onungr* reiðulega oc þykkir illa [at h*ann* er þess bæðin*n*[12]. Ef Þ*iðrekr* k*onungr* vill hafa lið at vin*n*a sitt land [eða varn styrk[13] þa ma h*ann* þess[14] sialfr biðia eða er h*ann* sua stollz at h*ann* vill æigi lið hafa nema ver bioði*m*[15] h*onom*. Þa suar*ar* dr*o*tningin. Þ*iðrekr* k*onungr* ma væl þ*œt*ta œrindi ræka[16] oc æigi gengr h*onom* þ*ar* til kapp eða metnaðr [at æigi rak h*ann* sitt œrindi[17]. [fir*ir* þui talaði ek hælldr en h*ann* at h*ann* hugði oc sua ek[18] at þa skylldi v*er*ða bætra[19] h*an*s œrindi. en [þa at æin*n* saman ræddi h*ann* um[20]. Ek skal væita hono*m* til liðvæizlu[21] mina sono [erp oc ortvin[22] oc þar með[23] .x. h*undrað* riddara væl vapnaða. Nu [mattu segia h*er*ra huat

[1] AB dvalist. [[2] A leingi. [3] *rettet for* Mb[4] er. [4] A *mgl.* [5] A einvígumm. [[6] AB marga naud þolat. [[7] A ydra skulld. [[8] AB mikla sæmd. [9] A *mgl.* [10] AB *mgl.* [[11] AB *mgl.* [[12] B er hun hefur hann þess bedit. A *tilf.* og mællte. [[13] A *mgl.* B edur vopnastyrk. [14] AB *tilf.* vel. [15] AB biodumm. [16] B ræda. [[17] AB er ei taladi hann sitt maal. [[18] A fyrer þui ath helldur ætladi hann suo. B helldur fyrer þat hann hugde og so eg. [19] A skiotara. [[20] A hann taladi einn til. [21] AB lids bada. [22] B Ortumm. [[23] A og.

A 269 er þu villt h*onom*[1] fa[2]. | Þa sv*arar* Att*ila* k*onungr*. Mb[4] 201 fru vist segir þu sat*t* at Þ*iðrekr* k*onungr* af b*ærn* | hæf*ir* længi með oss værit oc mart gott oss gort [ok mikit styrkt vart riki siðan[3] h*ann* ko*m* i vart land oc vist er þ*at* macligt at v*er* fam h*onom* lið [til at fa[4] sitt riki oc en fir*ir* þui er[5] þer rekit h*an*s œrindi þa skal mer þickia bætra at g*era* þ*æt*ta bæði fir*ir* h*an*s sakir ok yðrar[6]. Nu hafit þ*er* væitt h*onom* yðra tua[7] sono oc .x. h*undrað* riddara[8]. þa skal ek[9] væita h*onom* min*n* man*n* [Margræifa R*oð*-*ingœir*[10] oc með h*onom* .xx. h*undrað* riddara. oc alla væl buna. Þa m*æ*l*ti* Þ*iðrekr* k*onungr* til Att*ila* k*onun*gs. Nu for sem mer var von at[5] at mikit gagn[11] mendi[12] mer af standa liðvæizlu Erka d*ro*tn-i*n*gar [oc sua þ*at* h*er*ra at þer mendit[13] vel við verða at væita oss lið[14]. oc [þessa fulting[15] viliu*m* ver þiggia með þauk [oc ofusso[16]. oc hafit fir*ir* guðs lau*n*. oc nu dvælr mik [ækki vetta. þæssi hæʀ byz nu allan þenna vætr oc er nu ækki vetta iamtit*t* oc iamkert[17] at smiða i huna landi sem at bua sværð oc spiot oc hialma oc brynior [skiolldo B 280 sauðla[18] hesta[19] oc allzkonar hærneskio | at bua [sem riddarar skulo hafa i hær[19]. Oc sne*m*ma þess vars samnaz hæʀ saman i susat[20] sa er fara skal m*eð* Þ*iðreki* k*onungi* at vin*n*a sitt[21] riki. (319). [22]Oc

[[1] A munnt þu seigia huad þu villt. [2] A til leggia. B tilstoda. [[3] A *mgl.* [[4] A ath hann faa. [5] AB *mgl.* [6] A yduarrar bænar. [7] A *mgl.* [8] A manna. [9] Mb[4] *mgl.* ek. [[10] A margreifann. [11] B geinge. [12] AB munde. [13] B mundud. [[14] A *mgl.* [[15] AB þetta. [[16] A *mgl.* B og aufusu, [[17] A ekki. þessi her er bvinn hier epter allann þenna wetr er ekki vætta iafntidt. B ecke vætta þegar þesse her er buinn. Allann þann vetur er ecke jafntijtt og kiært. [18] B *tilf.* og ala. [[19] A *mgl.* [20] A Susa. B Susam. [21] A hanns. B *mgl.* [22] B *tilf.* Cap. CLXXXVII.

nu er þessi her er albuin*n*[1] þa er þ*at* æin dag at
syn*ir* Att*ila* k*onung*s | [erpr oc ortvin[2] oc [hin ungi B 153
h*er*ra Þether[3] oc [með þei*m*[4] marg*ir* ung*ir* dreng*ir*[5]
sato i æino*m* apalldrs garði oc þa ko*m* þar Erka
d*ro*tni*n*g oc kallar[6] [til sin[7] sina sono oc m*æ*l*t*i [til
þ*æi*ra[7]. [Minir liufo syn*ir*[8] nu skal ek bua[9] ykr i
færð m*eð* Þ*iðreki* k*onun*gi [h*ann* skal fara i sitt riki
at vina þ*at*[10]. Hon let færa þæi*m* brynhosor oc
þ*æi*r vapna sik með oc her[11] nest letr ho*n* taka
tvær brynior [ok·fœra þæi*m*. þæssar brynior voro
liosar[12] sem silfer oc [af horðo stale gorvar. Nu[13]
steypa þ*æi*r [a sik bryniuno*m*[14] [þessar brynior ero
miok bunar m*eð* rauðo gulli. oc nu[15] lætr ho*n* fœra
þæi*m* tva hialma. [þessir hialmar ero skygðir[16]
[sem sværð[17] og allir | naglar þ*æi*r | er istanda ero A 270
bunir af[18] gulli. oc nu hafa þ*æi*r spent sino*m* hialm-
o*m* þa lætr ho*n* færa[19] þæi*m* tva skiolldo huar-
tvæggi þ*æi*ra er þykkr[20] oc ste*i*ndr[21] rauðu*m* stæini
oc bunir [m*eð* gulli[22] merki með stong[23] en þ*at*
gegn*ir* þui er þ*æi*r hafa æigi a sino*m* vopno*m* dyr
eða fugla at [en*n* ero þ*æi*r æigi sua gamlir at þ*æi*r
havi[24] v*æ*rit dubbaðir til riddara. Oc nu m*æ*l*t*i
Erka d*ro*tning gratande | Nu hæfi ek buit ykr til Mb⁴ 202
vigs [mina baða sono[25] oc þ*at* hygg ek at æigi

---

[1] AB buinn. [[2] B Erper og Ortun. [[3] A ungherra Þetter. B jungherra Þietter. [[4] A wid þeim. B med honum. [5] A menn. [6] AB kalladi. [[7] A *mgl.* [[8] B *mgl.* [9] B lata. [[10] AB er (B enn) hann skal winna sitt riki. [11] A þar. B þvi. [[12] A hvitar. B og færa þeim, og þær eru miøg bunar vid rauda gulle og liosar. [[13] A *mgl.* [[14] A ifer sik. [[15] A þær voru hardar sem staal og miøk bunar med raudu gulle. Nu. B sijdann. [[16] AB skygda. [[17] B *mgl.* [18] A wid. B *mgl.* [19] B fa. [20] B *tilf.* og þrij-birdur. [21] *rettet for* Mb³ stendr. A steinder. B steindumm. [[22] A gulli og. [23] B *tilf.* fær hun þeim. [[24] A fyrer alld-urs saker hafa þeir ei. [[25] B *mgl.*

skulo tvæir k*onun*gs syn*ir* [b*er*a bætri vopn en þit[1]. nu v*ær*it[2] þit sua vaskir oc raust*ir* sem ykkor vapn duga oc sua mikit sem i[3] skipt*ir* at þit [komit hæilir[4] hæi*m* þa þikki mer halfu[5] mæira varða at þit [megit hæita[6] raust*ir* [men*n* oc godir[7] drengir. þa er þit [hafit v*ær*it[8] i orrosto.

[F*ra* ærp og ortvin[9].

370[4] (320). Nv kallar ho*n* [til sin[10] sin fostra Þether[11] oc lagði um h*an*s hals baða sina arma oc kyssir h*ann* oc m*æ*l*ti*. Min liufe fostre Þether[11] se her nu mina tva[12] syni [erp oc ortvin[9] er ek hæfi buna til vigs[13] at fylgia Þ*iðreki* k*onun*gi oc [þer er[14] [þit skulut[15] b*ær*iaz til yckars[16] rikis. Nu [þessir þrir ungo svæinar er þer erot an*n* hv*er*R yðar sua mikit aðru*m*[17] [at alldrigi [komut þ*er* sua ilæik[18] at æigi vægði hv*er*R ydar adru*m*[19]. [Nu farit þer i hina fyrsto hærfor fylgis væl oc væiti hv*er*r yðar aðru*m* lið[20] i þesso*m*[21] læik er nu komit þer i. Þa sv*arar* Peth*er*[11] fru nu ero bunir þin*ir*[22] synir til
U 281 orrosto [oc ek | nu[23] hialpi mer sua guð at ek skal fœra[24] þer baða þina sono hæila. En ef þ*æi*r falla i orrosto þa ma ek æigi aptr koma oc æigi skaltu þ*at* spyria at ek lifa ef[25] þ*æi*r ero daudir. [Oc nu

[[1] A betur buner. B betur til vijgs buner vera. [2] AB være. [3] AB *mgl.* [[4] B komest. [5] A miklu. [[6] A sieud. [[7] A *mgl.* B og goder. [[8] A komit. [[9] AB *mgl.* [[10] A a. B *mgl.* [11] A Þettmar. B Þietter. [12] A *mgl.* [13] A bardaga. [[14] A *mgl.* [[15] B þetta hin mesta sæmd ad. [16] AB ykkar eiginn. [[17] AB þessara iij sveina (B þesser iij sveinar) ann hvorr audrumm (B *tilf.* og so myked). [[18] B komu þeir so j leik med ødrumm. [[19] A *mgl.* at alldrigi... aðrum. [[20] A Nu fare þier hina fyrstu herfør. fylgiast þier wel og veita hverr yduarr odrum. B *mgl.* lid. [21] A þeim. [22] B *tilf.* tveir. [[23] AB þa. [24] B fa. [25] A þa.

mælti d*rotning* at h*ann* skal[1] hallda sin orð oc [hafa fir*ir* guðs þauck ef h*ann* æfnir þ*ætta*[2]. Oc ho*n* letr fœra[3] h*onom*[4] hosor af goðo[5] stale [oc æina[6] goða brynio þessi[7] er | huit oc horð oc [oll A 271 tvi gor[8] h*ann* [vapnar sik þesso*m* vopno*m*[9]. þa fœrir[10] æin riddare h*onom* hialm er Erka d*ro*tni*ng* hef*ir* bua latið [þessi hialmr er allr buin*n* rauðo gulle en ofan v*er*ðr skygðr sem glær[11]. þessi hialmr er ok[12] buin*n* [m*eð* morgu*m* dyrligu*m*[13] stæino*m*. [þa er tækin*n* æin skiolldr oc[14] er fœrðr h*onom* [þessi er harðla[15] sterkr oc [h*ann* er lagðr með gulli oc raut leon amarkat.[16] Nu ero þessi*r* þrir junkhærrar[17] vapnað*ir* oc sua er sagt i forno*m* sogo*m* at engi maðr [hafi sett. iij[18]. k*onung*s sono með[19] mæiri[20] kurtæisi buna ne[21] mæira gulli oc dyro*m* stæinu*m* en oll var[22] hærneskia þessa[23] suæina.

[heimfor þidrex k*onu*ngs[11].

371[4] (321). Nv er i Susat[24] sua[25] mikill gnyr | B 154 ok stormr af [vapna braki[26] oc af[27] allzkonar[28] kalli oc [hæsta gneggian[29] oc [allzkonar gny[30] af hær-

[[1] A hun bad hann. [[2] AB haf fyrer gudz laun ef þu efner. [3] AB fa. [4] B *tilf.* godar. [5] AB hordo. [[6] A og med. B er hann vopnar sig vid, og hier eftter lætur hun fa honum. [7] AB hun. [[8] A tvigiør og aull laugd miklu gulli. B øll tvigiørd og løgd med miklu gulle. [[9] A byr sigh hier med. B steiper a sig brynjunne. [10] A fær. [[11] AB *mgl.* [12] A *mgl.* [[13] AB wid hinumm dyrustumm (B dyrlegustu). [[14] A skiolldur. [[15] A hann er hardur og. B þesse skiolldur er hardur stinnur og. [[16] AB lagdur gulle fyrer midium (B midiann) og aa markadur leo. [17] AB sveinar. [[18] AB sa. [19] AB wid. [20] B *tilf.* list og. [21] AB og. [22] A *mgl.* B er. [23] B þeirra iij. [24] AB Susa. [25] AB *mgl.* [[26] AB wopnum. [27] Mb[4] *tilf.* kalli oc. A *mgl.* af. [28] AB *mgl.* [[29] B hestar gneggjudu. [30] B er(!).

ino*m*[1]. allr þessi staðr er sua fullr af manno*m* oc
hesto*m* at ængi maðr fær fram komiz þott ganga
Mb⁴ 203 vili. engi ma | hæyra[2] annars mal ef æigi er við
sialft. Nu stigr Att*ila* k*onungr* upp a æin*n* turn
ok kallar hatt. hlyðit[3] mer allir men*n* [ok næmi
staðar[4] meðan ek tala mitt œyrindi. [Ok [þui nest
verðr lioð[5] u*m* alla borgina sua er mikils[6] metið
h*an*s œyrendi[7]. [þa m*œlti* k*onungrinn*[8]. Sua liz mer
sem her [man v*œra*[9] saman komin*n* mikill hærr
man*na* oc margir dyrlig*ir* hofðingiar. Nu skulut
þer sua fara með þen*na* hær sem ek kenni yðr.
Þiðr*ekr* k*onungr* skal fara æin*n* saman með sin*n*
hær. en min*n* maðr [Margræifi R*oðingœirr*[10] h*ann*
skal fara með[11] annan flok [með þæi*m* riddaro*m*
er ek hæfi fengit[12] Þ*iðreki* k*onun*gi. Oc nu allir
adr*ir*[13] men*n* þ*œi*r er saman ero komn*ir*[14] oc æigi[15]
ero talldir þ*œir* skulo fylgia mino*m* sono*m* oc [hin*n*
ungi Þether[16]. Oc þesso iatta allir er [Att*ila* k*on-
ungr* hef*ir* boðit[17]. Nu riðr út [af susat M*argrœifi*
R*oðingœirr* með sina[18] fylking h*an*s hæʀ er [mikill
A 272 oc[19] væl buin*n*. [Nest h*onom*[20] laupa a sina hæsta |
junkhærra[21] ærpr oc [ortvin h*an*s broðir[22] oc [með
þ*œi*ra[23] fylking er hærtogi nauðung af valka[24] borg
U 282 h*ann* hæf*ir* merki Þ*ethers.*[25] | oc þar er[26] Vlfarð[27]

[[1] A *mgl.* B *tilf.* ok. [2] A hier heyra. B heira a. [3] AB hlydi. [[4] B *mgl.* [[5] B þegar næst var hljótt. [6] B myked. [[7] A *mgl.* ok þui . . . œyrendi. [[8] AB ok nv mællte hann. [[9] AB muni. [[10] A margreifinn. [11] AB vid. [[12] A þann er ek fekk. [13] AB *mgl.* [14] AB *tilf.* hier. [15] B *mgl.* [[16] AB iungherra Þettmar (B Þetter). [[17] A kongur baud. [[18] AB fyrst af Susa margreifinn wid sina (B med sinne). [[19] AB *mgl.* [[20] A næst. B hier næst. [21] A junkherrar. B *tilf.* Þetter. [[22] A Ortuin. B Ortun syner Attila kongs. [[23] A j þeirre. B vid þeirra. [24] A Walkim *el.* Valkun. B Vølsku. [25] A þett's. [26] AB *tilf.* hinn hrausti. [27] B Ulfar.

frændi þ*iðreks*[1]. oc þar er hin*n* [goði riddari[2] hialprik frændi [Þ*iðreks* k*onung*s[3]. oc er h*ann* leypr a sin*n* hest[4] þa m*ælti* Erka d*ro*tning goði vinr hialprikr þer fa[5] ek mina sono til gezlo oc latið þa með yðr riða þa er þer komit til[6] orrosto. [þa svar*ar* hialprikr[7]. fru þæss vil ek[8] sv*æri*a við guð at alldri kæm ek hæi*m*[9] af þessi orrosto ef ek læt þina sono. Þa m*ælti* Erka d*ro*tning oc bað h*ann* [hafa mikla þauk fir*ir* sin hæit[10]. Nu riðr út af Susat[11] Nauðung hærtogi oc [þar nest Þether. oc þar nest Erpr oc Ortvin[12] [oc goði riddari hialprik þa vlfarð oc allt lið þ*æi*ra[13]. Nu læypr Þ*iðrekr* k*on-ungr* a sin*n* hæst falka oc mæist*ari* Hilldib*randr* hæf*ir* [h*an*s mærki[14] oc riðr út[15] fir*ir* Þ*iðreki* k*on-ungi* oc[16] Villdifer oc allr herr Þ*iðreks*[17] sa er h*an*s m*ær*ki fylg*ir* [riðr nu út[18] oc er nu i þesso*m* þrim flokko*m*[19] æigi [min*ni* hæʀ en .x. þusundrat[20] ʀ*idd-ara* oc mikill[21] uvigr hæʀ annar.

[en um heim for þidrex k*onung*s[22].

372[4] (322). Nv fara þ*æi*r sina læið með sin*n* hær oc ækki er af at sægia þ*æi*ra færð[23]. þa er Þ*iðrekr* k*onungr* hæf*ir* alæið[24] snuit sino*m* hær þa

---

[1] AB *tilf.* kongs. [[2] AB riki. [[3] A Þett's. B Þetters. [4] AB *tilf.* vid sinumm vopnumm. [5] *sál.* Mb[4]. AB fæ. [6] AB j. [[7] A hann svarar. [8] AB *tilf.* ydur. [9] B *tilf.* afttur. [[10] A wel efna og gaf honum mikit gull. B hafa fyrer mykla þock og efna vel ord sijn. [11] AB Susa. [[12] A aller jung-herrar iij. B þar næst Þetter og so aller hvor eftter odrum. [[13] B *mgl.* [[14] AB merki Þidreks kongs. [15] A nv. B nu ut. [16] AB *tilf.* næst epter. [17] AB hans. [[18] A *mgl.* [19] B filk-ingumm. [[20] AB minna lid enn x þusunder. [21] AB *mgl.* [[22] AB ok. [23] A *tilf.* meþann þeir foru framm. B *tilf.* med-ann þeir fara framm. Cap. CLXXXVIII. [24] AB aleidiss.

kallar h*ann* til sin tva [sina men*n*[1]. h*ann* seg*ir*
at þ*æir* skulo[2] fara sem[3] mest ⌊megu þ*æir*[4] dag oc
nott til þess er þ*æir* fin*n*a Erminrik k*onung*. oc
sægia at þ*iðrekr* k*onungr* oc þether h*an*s broðir
Mb4 204 vilia nu riða hæim i aum-|-lunga land i sitt riki ok
fara m*eð*[5] her. oc ef Ærmenrik*r* k*onungr* vill v*ær*ia
landit þa skal h*ann* koma igegn[6] þæi*m* við gronss-
A 273 port[7] með sin*n* hær. oc þessir tvæir men*n* | fara
[alla sina læið[8] oc æigi fin*n*a þ*æir* Erminrik k*on-
ung* [fyʀ en*n*[9] [þ*æir* koma[10] i romaborg [ok er
þ*æir* koma fir*ir* Erm*in*rik[11] k*onung*[12] þa m*æl*ti sa
B 155 er œyrindit bar [hæyr þu[13] k*onun*gr Erm*inrikr*. |
þu er*t* vist otrur svikare[14]. Þiðr*ekr* k*onun*gr oc
h*an*s broðir þether hafa nu samnat h*er* um allt
huna land. ok þar ero m*eð* þæi*m* tvæir synir Att-
ila k*onun*gs ok nu vilia þ*æir* hæfna þæss er þu
tokt af þæi*m* þ*æir*a riki með osæmð [ok nu[15] kan*n*
v*ær*a at [nu v*er*ði þer[16] golldin aull[17] [þin otru[18]
fir*ir* þui at allan þ*æn*na vætr hafa þ*æir* buit sitt
lið oc nu ero þ*æir* a leið komn*ir*. En ef þu villt
v*ær*ia þitt riki þa ko*m* þu i gegn þæi*m* [til grons-
port[19]. oc nu sendi h*ann* oss at segia þer þessa[20]
hærsogo. [oc vill h*ann* æigi[21] stælaz a hendr þer
U 283 [eða a land þitt[22]. Nu [er | Erminrikr k*onungr*
hæyr*ir* þessi tiðinde saugð[23] lætr h*ann* taka tva
goða hæsta oc goð klæði tvæggia man*n*a ok lætr

[[1] A sina laupara. B menn sijna hlaupara. [2] A skilldu. B skule. [3] Mb4 *mgl.* sem. B *tilf.* allra. [[4] A maa hann. [5] AB vid. [6] AB j mót. [7] A Gransport. B Grunzport. [[8] A wid sin eyrendi. [[9] B adur. [[10] A *mgl.* [11] B *mgl.* [[12] A *mgl.* [[13] B heired. [14] AB *tilf.* þviat. [[15] A *mgl.* [[16] A þier sie. [17] AB *mgl.* [[18] B þinn ojøfnudur og otruleikur. [[19] A wid Gransport. B vid Grunnzport. [20] AB *mgl.* [[21] B þviad ei vill hann. [[22] A *mgl.* [[23] AB heyrer Erminrek kongur þessi tiþindi (A *tilf.* savgd) og.

fa þesso*m* manno*m* er h*ono*m hafa sagt hærboðit[1]. oc [m*æl*t*i* at þ*æi*r skulo[2] [riða hæi*m* oc[3] hafa flr*ir* h*an*s vinattu þessa [sendifor. fir*ir* þui at[4] ek hræðomz[5] allitt hær huna ef æigi koma þ*æi*r at oss obuno*m*[6]. ok við sua buit rida brot sendi men*n*. (323). En Erminrikr k*onungr* sendir boð u*m* allt sitt land[7] [sua vitt sem þessi tiðindi spyriaz[8] at til h*an*s komi[9] hv*err* maðr er sua er ungr[10] eða sua gamall at h*ann* ma væl[11] riða eða vop*n*[12] sin b*er*a [eða þori at b*ær*iaz[13] oc þ*æt*ta h*ær*boð fæʀ .iii. daga ok .iij. nætr. En er þ*æt*ta var[14] liðit þa er saman ko*m*it [i romaborg[8] .xvii. þusundrat[15] ʀ*iddara* oc albunir[16] til bardaga oc þ*æi*ra er hin*n* fyrsti maðr[17] h*ær*togi [Viðga Velent son af fritila oc þessir ero búnir með stinno*m* hornbogo*m* oc svortu*m* hialmo*m* oc huito*m* spanga brynio*m*[18]. þa m*æl*t*i* Viðga[19] til Erminriks k*onun*gs. her ero nu komnir allir minir men*n* oc æigi fæ ek samkat[20] mæira hær alitilli stundo | oc allir þessir ero nu fusir[21] at A 274 b*ær*iaz við hyni en æigi em ek fuss at b*ær*iaz við þ*iðrek* k*onung* af b*ær*n eða h*an*s broðor Peth*er*. en þo verð ek [at g*er*a nu slict er[22] [þu villt.

F*ra* ærm*in*rik k*onungi*[23].

373[4] (324). Nv er [sua mikit kall[24] [oc óp[25] oc [stormr um[26] alla þessa borg oc vapna brak oc

[1] B hersøgu. [[2] A bad þa. [[3] B *mgl.* [[4] B sendeferd og bad þa rída heim, þad. [5] AB ottunnst. [6] B ovørumm. [7] A riki. B rijke og land. [[8] A *mgl.* [9] AB skal koma. [10] AB vígur. [11] B *mgl.* [12] *rettet for* Mb[4] vop. [[13] A *mgl.* [14] AB er. [15] AB þusunder. [16] AB aller wel buner. [17] B *mgl.* [18] A *tilf.* stórumm. [[19] B Virga. hann mællte. [20] AB safnat. [21] AB buner. [[22] A wera sem. B giøra slikt er. [[23] AB þier wilit. [[24] A mikill stormur. [[25] AB *mgl.* [[26] A kall fyrer.

hæsta gnæggr[1] [oc þyss man*n*a at hv*er*t stræti er
nu fullt af hærma*nn*o*m*[2]. Oc nu fæʀ k*onun*gr Erm-
inrikr upp i æin*n* hin*n* hæsta turn oc kallar at nu
Mb[4] 205 skolo[3] h*onom* allir hlyða. Min*n* goði vinr Sifka |
þu skalt hafa mitt m*œr*ki oc mina hirð oc æigi
min*n*a lið en .vi. þusundrat[4] riddara en ef þu kemr
i vig þa skaltu hitta *þiðrek* k*onung* af b*œr*n oc
allir yðrir m*enn* skulo[5] h*ann* sœkia oc h*an*s fylk-
ing oc væri þ*at* drengiligt at við þ*at* slit*ir* þu
þessa[6] orrosto at þu bær*ir* h*an*s suærð þer i hændi.
Oc en kallar h*ann*. [Min*n* goði frændi[7] Reinalld
þu skalt v*œr*a h*œr*togi y*fir* .v. þusundrad[8] ʀ*iddara*.
þu skallt styra þesso liði til motz við hyni oc i
þessi orrosto skulut þer drepa [margan man*n*. Min*n*
frændi *Þiðrekr* k*onungr* oc Peth*er* huartvæggi
þ*œi*ra skylldi v*œr*a drepin*n* i þessi orrosto ef þer
fait sigr[9]. Oc en*n* hæyrdo[10] goði vinr viðga[11] min
hin*n* bæzti h*œr*togi þu skalt hafa i þina fylking .vi.
þusvndrað[12] riddara oc þessir allir ero fvsir [at
b*œr*iaz[13]. þu munt æigi koma aptr i romaborg með
U 284 usigri. Ek [villdi | giarna at drepin*n* v*œr*i *Þiðrekr*
k*onungr* oc þeth*er* h*an*s b*roðir*[14] oc[15] nu h*œr*ia a
B 156 mitt riki oc fir*ir* hve*t*vitna[16] fram annat[17] | latið þer
alldrigi[18] koma hæi*m*[19] með lifi sono Att*ila* k*on-
ung*s. Nu gefi yðr guð sigr i þessi færð[20] oc farit

---

[1] AB gnegg. [[2] A *mgl.* — *for* hermannom *har* B monn-um. Cap. CLXXXIX. [3] B skule. [4] A þusund. B þus-under. [5] A skulut. [6] B þessare. [[7] A Minn kiære frænnde. B o minn gode vin. [8] A þusund. B þusunder. [[9] A margreifann. [10] *sål.* Mb[4]. AB heyrdu. [11] B Wirga. [12] A þus. B þusunder. [[13] AB ath berriast vid Hyni. [[14] B vil lijda giarnann ad Þidr. k[r]. og þetter hanns brod[r]. [15] AB er. [16] *rettet for* Mb[4] hvevitna. AB hvervetna. [17] A *mgl.* B annann. [18] B ei. [19] AB aptur. [20] AB før.

hæilir oc *vær*it nu hraust*ir* oc goðir[1] dreng*ir* þar[2] fir*ir* megit þ*er* hafa [ordlof.

Viðga oc reinalld oc Meistar*e*[3] hilldibran*d*[4].

374[4]. Nv suarar Vidga oc lez nu *vær*a albuin*n* at b*ær*iaz við [hyni oc æi þikir h*onom* illt at b*ær*iaz við[5] sono Att*ila* k*onung*s en ækki mæin vill h*ann*[6] ge*r*a | Þ*iðreki* k*onun*gi ef h*ann*[6] skal[7] A 275 raða. [Nu lata þ*æir* blasa ollo*m* sino*m* luðro*m*[8] oc laupa upp[9] a sina hæsta oc riða með kalli oc opi oc luðra gang[10] ut af borgin*n*i (325). Nu fara þ*æir* sina læið [með sin*n* hær[11] norðr um fiall[12] oc æigi letta þ*æir* sin*n*i færð[13] fyʀ en þ*æir* koma i þan*n* stað er hæit*ir* gronsport[14] oc þar hitta þ*æir*[15] fir*ir* norðan ana Þ*iðrek* k*onung* af b*ær*n með[16] sin*n* hær. [Nu sætia aumlungar niðr sin lantiolld[17] fir*ir* sunnan ana oc hyn*ir* hafa slægit sino*m* landtiolld-o*m* fir*ir* norðan ana[18] oc nu liggia þ*æir* her[19] [hvar*ir* tvæggio[8] þessa nott. A þessi nott var Meistare hilldib*randr* varðmaðr Þ*iðreks* k*onungs* [af bern y*fir* hærbuðo*m*[20] oc þa er allir m*enn* ero sofnaðir i hærbuðo*m* þa riðr[21] hilldib*randr* ofan med anni æin*n* saman [læynilega oc[22] þar til er h*ann* hitt*ir* vað á anni oc riðr nu y*fir* ana. [oc aðr en h*ann* fin*n*i[23] riðr[24] maðr at[25] moti hono*m* oc sua er myrkt af nott at hvargi þæirra ser[26] fyʀ en [hvaʀ riðr upp

---

[1] B hvater. [2] *sål.* AB. Mb[4] þa. [3] *rettet for* Mb[4] Meistara. [[4] AB fagra sæmd og mikit lof (B ordlof). [[5] AB *mgl.* [6] AB ek. [7] B ma umm. [[8] A *mgl.* [9] A uv. [10] Mb[4] *tilf.* rida. [[11] A *mgl.* [12] AB Mundiu. [13] A før. [14] A Grænsport. B Grunnzport. [15] AB *tilf.* fyrer sier. [16] AB vid. [17] *sål.* Mb[4]. [[18] A *mgl.* [19] AB þar. [[20] A *mgl.* B yfer hans herbudum. [21] B *tilf.* meistare. [[22] A *mgl.* [23] B finnur. [[24] A þa kom einn. [25] AB j. [26] AB *tilf.* annann.

a annan[1]. Nu [mællte Hilldibrandur hvor erttu riddari er suo vsidliga lætur og suo akafliga ridur. Þa svarar Reinalld[2]. Eigi þarf[3] ek at segia þer mitt Mb^4 206 nafn nema ek vilia fir*ir*. þui at[4] þu riðr ein*n* | saman[5] sem ek. Oc æigi þarf ek at spyria þic ept*ir*[6] nafne fir*ir* þui at ek kenni þik þo at æigi sæims[7] við a .xx. vætru*m*. þu ert mæistare hilld*ibrandr* [maðr[8] *Þiðreks* k*onung*s. Þa sv*arar* Hilldibr*andr*[9]. [Þu sægir satt[10] ek em vist hilld*ibrandr* hin*n* bæzti vinr *Þiðreks* k*onung*s [æigi vil ek þui fir*ir* þer leyna ne[11] fir*ir* engu*m*[12] man*ne* iv*er*olldo[13] at ek em h*ans* vinr oc vist ertu væl komin*n* [min*n* hin*n* bæzti vin[14] ræinalld oc sæg mer tiðindi af [*y*ðro[15] liði[16]. Þa sv*arar* Ræinalld[17] þau ero hin fyrsto tiðindi yðr[18] at sægia at yf*ir* [hær Erm*inriks* k*onung*s[19] er æin*n* hærtogi Vidga[20] yðar hin*n* godi vinr oc annaʀ er[21] Sifka yðaʀ hin*n* mikli[22] uvinr oc [þ*at* kan*n* ek yðr U 285 annat[23] at sægia | at[24] sua ræið ek læynilega af var*om* landtiolldo*m* at allir hyggia þat at [en*n* sofa ek imin*n*i sæing[25]. en ek villda riða afund *Þiðreks* k*onung*s [oc segia h*onom* tiðindi[26] ef æigi hitta A 276 ek þic[27] oc þ*at* villdi | ek vist at h*onom* [færiz væl at.[28] en þo v*er*ð ek væita mino*m* manno*m*. en engo [vil ek[29] læyna þiðrek[30] þui er h*ann* vill vita af varri færð.

[[1] A þeir mætast. [[2] *sál.* AB. Mb^4 suarar hilldib*randr.* [3] A *mgl.*(!) [4] B *mgl.* [5] B *mgl.* [6] AB ath. [7] AB sæunst. [8] B hinn beste vin. [[9] A hann suaradi. [[10] AB *mgl.* [[11] A þui vil ek leyna. [12] B nockrumm. [13] AB *mgl.* [[14] A *mgl.* [15] *rettet for* Mb^4 þðro. [[16] B mijnu lande. [17] A hann. [18] B þier. [[19] A herinumm. [20] B Wirga. [21] B *mgl.* [22] AB mesti. [23] B enn. [[24] A *mgl.* [[25] AB ek sofa j minne hvilu. [[26] B *mgl.* [27] AB *tilf.* og seigia ydur tiþindinn (B þesse tijdinde). [[28] AB færist wel (B fære vel ad) enn berriast munu wier j dagh. [[29] A *mgl.* [30] AB *tilf.* kong.

[*Fra* meistara Hild*ibrandi* oc R*æinalldi*[1].

375[4] (326). Oc nu riða þ*æi*r [baðir saman[2] upp með ánni oc talaz við. Oc nu kemr upp tungl oc g*er*ir sua liost at þ*æi*r megu sia yfir hvar tvæggia liðit. Nu mælti Hilldib*randr.* hvar er [lið Sifka oc h*an*s[3] landtiolld[4] h*ann* er vaʀ hin*n* mæsti uvinr. nu mætta ek h*onom* væita nokkot illt ef æigi viltu mæinat hafa. Þa sv*arar* Ræinalld [þu matt[5] sia æitt land tialld gult[6] oc [af upp[7] stongin*ni* þrir | B 157 gullknappar storir þat land tialld mattu[8] væl ken*na* þat a erm*inrikr* ko*nungr*. þar liggr Sifka i en þo at ækki ban*na*[9] ek þer þa mattu[10] h*onom* ækki mæin g*er*a at sin*ni* sua liggr þar um mikill hæʀ. Þa m*æl*t*i* hilld*ibrandr* hvar er Vidga[11] vaʀ [keri vin[12] með[13] sit lið. Nu sv*arar* Ræinalld. Þu mat sia grœnt landtialld oc [af upp með[14] stongin*ni* æin*n* [mikill silfr knappr[15]. [J þesso landtialldi[16] sæfr [Viðga oc þar[17] marg*ir* aumlungar oc þ*æi*r hafa þæss[18] hæitstrængt at idag skulu þ*æi*r kliufa margan hialm þan*n* er hyn*ir* muno upp sætia oc þ*at* fa þ*æi*r væl[19] æfnt. Þa m*æl*t*i* Hilld*ibrandr* hv*er*r a þar landtialld svart. þa sv*arar* Ræinalld þar mattu væl ken*na*[20] mitt tialld[21] þar sofa i min*ir* men*n*. Nu m*æl*t*i* Hild*ibrandr*. Nu hæf*ir* þu væl g*er*t er þu sagðir mer dæili[22] hv*er*so skipat er[23] [ydro*m*

[[1] A *mgl.* B Cap. CXC. [[2] A *mgl.* B saman. [[3] A *mgl.* [4] A lanndtialld Sifka. B landtialld. [[5] AB þar muntu (B mattu). [6] B gillt. [[7] AB vpp af. [8] A muntu. [9] A bannadi. [10] A muntu. [11] B Virga. [[12] A felagi hinn besti. B hinn gode vin. [13] AB vid. [[14] A af vpp. B upp af. [[15] B mykinn silfurknapp. [[16] A þar i. [[17] B Wirga og. [18] A þat. [19] A *mgl.* [20] A sia. [21] AB landtialld. [22] AB *tilf.* a. [23] B sie.

hærbuðo*m*[1]. Nu [skalltu fara með mer vpp með anni gagnvart þui[2] er standa [var landtiolld[3] oc[4] Mb[4] 207 skal ek segia þer | hv*er*so v*er* hofo*m* skipat varo*m* A 277 hærbuðu*m*[5]. [oc sua g*er*a þ*æir*[6]. | (327). Ok [þa er þ*æi*r riða[7] upp með anni[8] riða i gegn þæi*m* .v.[9] men*n*[10] þ*at* ero auml*ungar*[11] [oc ero[12] af liði Sifka oc[9] h*an*s varðmen*n*. Nu riða þessir .v. diarflega at þæi*m* oc hyggia at þ*æt*ta myni v*æra*[13] hyn*ir* oc fara a niosn i hær[14] þ*æi*ra oc brægða sværðo*m* oc vilia drepa þa. Nu brægðr hilld*ibrandr* sv*er*ði sinu alldiarflega oc riðr i gogn[15] þæi*m*. Nu m*æ*l*t*i Ræinalld oc biðr þa æigi riða at[16] sua hart þessi maðr fylgði mer hi*n*gat ok er min*n* maðr. Nu þikiaz þessir ken*n*a at þ*æt*ta [man v*æra*[17] Mæistare hilld*ibrandr* oc hoggua til h*an*s[18] a h*an*s hiolm hott [ok sundr hialm hottin*n*[19] oc[20] ekki [vetta bitr[21] hialm- U 286 in*n*. | Nu hoggr hilld*ibrandr* [til eins þeirra[22] [með sværðe[23] a h*an*s hals sua at af flygr hofuðit oc sa fællr dauðr af hæstino*m* oc at suabuno skiliaz þ*æi*r. [þ*ui* at[12] Ræinalld vill æigi at þ*æi*r b*æ*riz lengr[24]. [riðr nu[25] Ræinalldr oc hilld*ibrandr* sem þ*æi*r[26] hofðo[27] ætlat oc[28] varðmen*n* riða læið sina.

(328). [Nv koma þ*æi*r hilld*ibrandr*[29] a arbakkan*n* gagnvart h*æ*rino*m*. þa m*æ*l*t*i hilld*ibrandr*. Þar mattu sia landtialld [oc fim stangir[30] ok gullknappr

---

[[1] A i landtiolldum ydrumm. [2] B þar. [[3] B vorar herbuder. [[4] A *mgl.* skalltu fara . . . oc. [5] AB her. [[6] A *mgl.* [[7] AB nu rijda þeir. [8] AB *tilf.* og þa. [9] A *mgl.* [10] AB riddarar. [11] AB Omlungar. [[12] A *mgl.* [13] B *mgl.* [14] AB lid. [15] AB mote. [16] B *mgl.* [[17] AB er. [18] AB *tilf.* hardt. [[19] A og hann i sunndur. B *mgl.* [20] AB enn. [[21] A beit. [[22] *sål.* AB. Mb[3] igegn. [[23] B *mgl.* [24] A *mgl.* [[25] AB rida þeir. [26] A *tilf.* megu og þeir. [27] B *tilf.* adur. [28] AB enn. [[29] A og koma. [[30] AB wid (B med) fimm stongumm.

a hv*er*ri[1] þat er audkent þ*at* er tialld[2] Þ*iðreks* k*onung*s. oc þar mattu[3] sia a hægra veg rauð*t*[4] landtialld med[5] rauðo silki þat er med[5] ix stongo*m* oc [ix. gullknappo*m*[6] þ*at* er landtialld Attila k*on*-*ung*s. þar [i ero[7] syn*ir* [Att*ila* k*onung*s[8] oc junkh*er*ra Þether b*roðir* Þiðr*eks* k*onung*s. oc vill h*ann* nu hæfna sin*n*ar svivirðingar. Oc en m*ælti* h*ann*[9]. A vinstra væg [fra Þ*iðreki* k*onung*i[10] mattu[11] sia æitt landtialld grœnt þ*at* [er tialld Margræifa Roð-*ingœirs*[12] oc vill h*ann* nu væita lið Þedth*er* oc þ*iðreki* k*onungi*. Nu hæfi ek sagt þer hv*er*so sætt ero var landtiolld oc þ*at* [skal spyria med sonno[13] Sifka at Þ*iðrekr* k*onungr* vill [hællzt lata[14] | sitt A 278 mærki igegn[15] [fara Sifka oc þ*at* skal h*ann* spyria[16]. Þa m*ælt*i Ræinalld. Sifka hæf*ir* aðr sua ætlat at b*œr*iaz við þ*iðrek* k*onung* en mitt mærki [vil ek lata fara igegn[17] [M*argrœifa* R*oðingœir*[18] h*onom* fylgia hynir þ*œir* ero ækki var*ir* vinir. | En þa B 158 v*er*ðr Viðga vaʀ vinr [m*eð* sina fylking[19] b*œr*iaz við junkh*er*ra[20] þeth*er* oc junkh*er*ra[21] sono Att*ila* k*onung*s oc er h*ann* [þo hælldr[22] trauðr at b*œr*iaz við þeth*er* fir*ir* sakir [h*an*s broðor[23] Þ*iðreks* k*on*-*ung*s en þo man sua [v*œr*a v*er*ða[24] oc nu kyssir [hvaʀ þ*œi*ra annan oc skiliaz. biðr hvaʀ þ*œi*ra annan væl fara[25]. (329). Riðr hilld*ibrandr* nu hæi*m*

[1] A *tilf.* stong. [2] AB landtialld. [3] A mvntu. [4] *rettet for* Mb[3] rauð. [5] AB wid. [[6] AB gullknappur aa hverri stong. [[7] B eru jungherrar. [[8] A hans. [9] AB Hilldibrandur. [[10] A þier þar. B Þidreki kongi þar. [11] A munntu. [[12] A aa Margreifinn. R*oðingœirs* er *rettet for* Mb[4] Rodolfs. [[13] A skal spyria. B spyria (!). [[14] A laata bera. [15] A j móte. [[16] AB honum. [[17] A skal fara j mote. [[18] AB margreifanumm. [[19] A *mgl.* AB *tilf.* ath. [20] AB *mgl.* [21] A *mgl.* B hans jungherra. [[22] A *mgl.* [[23] A *mgl.* [[24] AB verda ath wera. [[25] A hverr annann og bidiast wel fyrer.

til sin*na* landtiallda [oc þar til vadsins er aðr hæf*ir*
h*ann* yf*ir* riðit[1]. [En Ræinalldr i sin landtiolld[2].
[oc er h*ann* kemr i landtialld þa er þar[3] fir*ir* h*on*-
Mb[4] 208 *om*[4] Sifka með marga m*enn* | ok er nu albuin*n* at
b*œr*iaz h*ann* hæf*ir* spurt um for Hilldibranz[5] oc vill
nu riða ept*ir* h*onom* oc drepa h*ann*. Þa mællti
Ræinalld til[6] Sifka. Villtu riða ept*ir* hilldibrand
oc drepa [min*n* goða vin með þino liði[7]. þa ma ek
a allitilli[8] stundo fa æigi min*na* lið [en þu hæf*ir*[9]
oc skaltu þa[10] fyʀ við mik b*œr*iaz en við[10] h*ann*
oc vænt*ir* mik aðr þu naer hilldi*brandi* at [fyrr
skaltu lata[11] margan man*n* oc [þo er[12] mæiri von
at h*ann* riði [sina læið at sin*ni* huart er þu riðr
U 287 ept*ir* | hono*m* eða æigi[13]. Þa svaraðe Sifka. [Þu
Ræinalld. Viltu g*e*raz uvinr erm*inriks* k*onun*gs er
mik sætti hofðingia til þessarrar hærfarar oc þu[14]
villt fir*ir* standa varo*m* ovino*m*[15]. þa sv*arar* Rein-
alld[16]. Ek vil eigi [v*œr*a uvinr Erminriks k*onungs*
hælldr vil ek væita yðr lið til orrosto þott ek[17]
b*œr*iz við vara frændr ok vini. en æigi ma[18] ek
þætta væita yðr at þer drepit hilldib*rand* [er h*ann*
riðr ein*n* vndan[19]. Nu kan*n* v*œr*a at þen*na* [hin*n*
sama[20] dag fait þer fullgoða kosti at hitta hilld*i*-
brand. þa er h*ann* kemr með sinu*m* mon*nom*. Nu

[[1] A *mgl.* [[2] AB Reinalld ridur (B *tilf.* og heim) i sitt landtialld. [[3] A þar er. [4] B *mgl.* [5] *sál.* AB. Mb[4] h*ans*. [6] B vid. [[7] B hann. [8] AB litilli. [[9] B *mgl.* [10] AB *mgl.* [[11] A þu laater. [[12] A þo. B þess. [[13] AB fyrer ydur huert er hann vill. [[14] AB hvi villttu (A *tilf.* Reinalld) gerast vvin Erminreks kongs og. [15] B fiandumm. [16] A hann. [[17] AB ath helldur wera vvin Erminreks kongs er mik sette hofdingia (B hofud til) þessarar ferdar fyrer þui ath ek skal veita ydur lid þo ath þier. [18] B mun. [[19] A *mgl.* B *tilf.* ydur. [[20] A *mgl.* B sama.

vil ek þ*at*[1] engu*m*[2] ban*n*a [at til h*an*s riði[3] oc kan*n* þa v*œr*a at sialfr væri h*ann* sik. Ok af [þesso*m* orðo*m*[4] læz[5] Sifka [ok h*an*s men*n*[6] [oc riða æigi[7] | A 279 ept*ir* hilldib*randi*. En hilldibrandr[8] [riðr hæi*m* til landtiallda[9] *Þiðreks* k*onung*s oc er þa i dagan. han*n* sæg*ir* *Þiðreki*[10] aull þau tiðindi er h*ann* [varð vaʀ a þ*æi*ri nott[11]. En k*onungr* sæg*ir* at en*n* for h*ann* drengilega sem fyʀ.

[Fra Þiðreci k*onu*ngi oc Erm*in*riki k*onu*ngi[12].

376⁴ (330). Ok nu er mornar oc alliost er orðit stendr Þiðrekr k*onun*gr upp oc lætr blasa [sin bosun[13] oc þægar istað lætr við kvæða junkh*œr*ra Þether sina ludra oc slict sama [M*argrœifi* Roð*ingœirr*[14] oc standa nu upp allir oc vapna sik. oc er[15] þ*æi*r koma a sina hæsta þa riðr fir*ir* M*œistari* hilldib*randr* oc bærr i sin*n*i hændi m*œr*ki stong[16] þ*iðreks* k*onun*gs. oc þægar ept*ir* h*onom*[17] riðr Þ*iðr*-*ekr* k*onungr* oc [hv*er*r ept*ir* aðro*m* allir[18] h*an*s men*n*[19] oc riða til þessa[20] vaðs er aðr [um nottina[21] hafði yf*ir* riðit[22] hilldib*randr*. Oc er [þ*at* sia aumlungar[23] letr Sifka blasa [basun erm*inriks* k*onun*gs[24]. oc er þ*œt*ta hæyr*ir* Viðga[25] oc ræinalld þa lata þ*æi*r blasa ollo*m* sino*m* manno*m*[26] til at vapnaz oc bua sik til orrosto. Oc nu læypr viðga[25] a sin*n*

[1] AB þa. [2] B *tilf.* manne. [[3] AB til hans ath rida. [[4] A þessu. [5] AB letst. [[6] A *mgl.* [[7] AB ath rida. [8] B hann. [9] B landtialldz. [[10] A kemur j dagan j landtialld Þidreks kongs og sagde honum. [[11] A var war vorþinn. [[12] A *mgl.* B Cap. CXCI. [[13] AB ollum sinumm lvdrumm. [[14] AB margreifinn. [15] A þegar. [16] B *mgl.* [17] B þat. [[18] A aller. B hvørr eftter honum. [19] B manna. [20] AB þess sama. [[21] A *mgl.* [22] AB *tilf.* meistare. [[23] AB þetta sia Omlunngar. [[24] A *mgl.* [25] B Virga. [26] AB lvdrumm.

hest skemming med[1] allu*m* sinu*m* vopno*m*[2] oc er
Mb[4] 209 albuin*n*[3] at b*œr*iaz. slict sama rei-|-nalld með sin*n*
hær. Vallt*ar*i af vaskastæini er nu komin*n* a sin*n*
hæst oc bærr i hændi ser mærkistong Erminriks
k*onung*s. þ*at* mærki er a [þa lund[4] g*er*t at hin*n*
[ytri lutr[5] m*œr*kisins er [suart silki sem ramn[6]. en
annaʀ lutr[7] er silki litt sem gull. en hin*n* þriði
lutr m*œr*kissins[8] er græn*n*[9] sem gras oc utan[10]
B 159 við þ*at* mærki er | saumat siautig*ir*[11] dynbiollor [af
gulli[12] sua ringir þ*œtt*a merki oc glymr at hæyr*ir*[13]
um allan hærin*n* [þegar er[14] riðit er m*œr*kit[15] eða
U 288 vindr bæʀ þat oc | her ept*ir* riðr sifka með alla
sina fylking[16] [.vi. þusundrat[17] ʀ*iddara* oc [mikin*n*
fiolða[18] sargenta[19]. [Oc er Þiðr*ekr* k*onun*gr ser
m*œr*ki Erminriks k*onun*gs[20] oc h*ann* væit at þar
fylkir[21] Sifka. þa kallar h*ann*[22] Mæist*ar*i hilld*ibrandr*
skylldi[23] b*er*a [þar i mot[24] h*an*s m*œr*ki þat er gort
af huito silki þar stendr i leo [af gulli með korono[25]
oc þar fylgia dynbiollor [af gulli[26] æigi fæ̈ri en [.vij.
tigir[27]. þ*œtt*a m*œr*ki hæf*ir* erka d*r*otning latið g*er*a
oc gaf *Þiðreki* k*onun*gi. [Nu riða saman þessar
tvær fylkingar[28]. Ræinalld riðr [með sino*m*[29] flokk.
h*an*s m*œr*ki er a þessa lund buit[30] þ*at* er raut
silki[31] sem bloð oc fir*ir* ofan [a millo*m*[32] oc[33] spiotz-

---

[1] AB vid. [2] AB herwaapnum. [3] AB nv buinn.
[[4] A þa leid. B þann hatt. [[5] A ytzti litur. [[6] AB svart
(B svartur) sem hrafn. [7] B *mgl.* [8] AB *mgl.* [9] A
grænt. [10] B ut. [11] A *mgl.* B LXX. [[12] AB *mgl.*
[13] B heirist. [[14] B þa. [15] A med merkit. B *mgl.* [16] A *tilf.*
vid. [[17] A vj þusunnd. B vij þusunder. [[18] A mikill fiauldi. [19] A
A 280 skardiant. B annarz lidz. [[20] AB þetta sier | Þidrek kongur
huar merki Erminreks kongs er. [21] AB fylgir. [22] AB *tilf.* ath.
[23] AB skuli. [[24] A j mote. B a mote. [[25] A med koronu
af gulli. [[26] AB *mgl.* [[27] A lx. B lxxx. [[28] A *mgl.*
[[29] AB vid sinn. [30] B *mgl.* [31] A *mgl.* [[32] AB milli.
[33] B *mgl.*

ins ero þrir knappar af gulli oc h*ann* stæfn*ir* sin*om* [hær igegn[1] [M*argræifa* Ro*ðingæir*[2]. [oc þa riðr Viðga[3] með sin*n* hær h*an*s mærki bar hin*n* st*er*ki runga er engi risi [fekz sa er h*onom* v*æ*ri iamst*er*kr[4] þ*æt*ta m*ær*ki er suart oc af [hvito*m* stæini[5] hamar oc tong oc stæði. her igegn riðr h*ær*togi nauðung oc bærr i sin*n*i hændi m*ær*ki huit oc a markat[6] leo af[7] gulli oc þ*at* merki gaf erka d*r*otning[8] þether. [oc þar ept*ir* riðr junkh*er*ra þeth*er* oc tvæir syn*ir* Att*ila* k*onun*gs erpr oc ortvin[9]. ok hin*n* goði riddare hialprik er allra [riddara er kurtæisaztr oc[10] vaskastr[11]. þ*æi*ra [skor er buin allt[12] [með rauðo gulli[13] suo[14] at liomin*n* stendr af sem a loga sei.

[er þiðrecr k*onu*ngr bersk við Sifka[15].

376[4] (331). Nv riða þessar .vi.[16] fylkingar saman. Þ*iðrekr* k*onungr* [af b*ær*n[17] riðr nu fra*m* [með sin*n* hæst falka oc sit goða sv*er*ð ækkisax[18] oc hoggr atvær hlidar ser men*n* oc hæsta oc fællir hv*er*n yfir[19] annan allt þar[20] sem h*ann* fæʀ[21]. oc fyr*ir*[22] h*onom* riðr mæist*ar*i hilld*ibrandr* með h*an*s m*ær*ki [ok drepr margan man*n* annari sin*n*i hændi[23] oc þ*æi*ra goði[24] felagi Vildifer fylg*ir* [þæi*m* all-

[1 A monnum j mot. B her a mote. [2 A Margreifanum. [3 B Nu rijdur framm Virga. [4 A fæst honum sterkari. [5 A hvitu silki. 6 AB markadur. 7 A med. 8 AB *tilf.* junkherra. [9 A og þar fylgia ij syner Attila kongs. B og sonumm Attala kongs Erp og Ortun. [10 A manna er. 11 A traustastur. B hraustastur. [12 A skari er buinn allur. [13 AB vid gull. 14 *sål.* AB. Mb4 *mgl.* [15 AB *mgl.* 16 A iij. [17 A *mgl.* [18 A aa sinumm heste Falka. 19 B umm. 20 B þad. 21 A fell(!). 22 *rettet for* Mb4 fyr. [23 B *mgl.* 24 AB *mgl.*

drengiliga[1] ok er þessi orrosta en harðasta oc falla nu Mb^4 210 A 281 miok aumlungar | af liði[2] Sifka. | ok nu kallar *Þið-rekr konungr* hatt [ok eggiar sina men*n* ok m*æl*ti fra*m* hart var*ir* men*n* oc[3] b*æ*riz nu af kappi miklu ok drengskap. þ*er* hafit optlega bariz við ruzimen*n* eða vilcina[4] men*n* oc fengu*m* ver þa optaz[5] sigr. [En nu i þessi orrosto sækiu*m* ver vart land ok[6] riki oc [her af[7] mego*m* v*er* [hæita miklir[8] men*n* ef v*er* fam vart æiginland[9] oc hedan af v*er*ðr þessi [væizla miklu[10] akavare. Oc nu riðr *þiðrekr* k*onungr* imiðia fylking Sifka oc drepr [men*n* ok C 289 hæsta[11] [ok alt þ*at* sem fir*ir* | h*onom* v*er*ðr oc sua fram i gegno*m* þ*æi*ra fylking[12] oc aptr aðra læið h*ann* bræðaz nu allir ok engi þorir fir*ir* hono*m* at standa huar sem h*ann* riðr ok þa hæf*ir* h*ann* drepit utal man*na*. A annan veg i miðri fylking auml*unga* riðr Villdif*er* [oc fir*ir* h*onom* falla auml-*ungar*[13] oc hvar sem h*ann* kom i hærin*n* þa hælldr ængi maðr sino*m* hesti ok sino*m* vopno*m* fir*ir* h*on*o*m* ok nu hæf*ir* h*ann* drepit [marga rika[14] hofðingia ok er h*ann* en*n* æigi [sárr drava.[15] Þætta ser h*ær*togi Valltari af Vaskastæini hv*er*so mikin*n* skaða Villdif*er* g*er*ir a aumlungu*m* [oc fir*ir* h*onom* flyia Auml*ungar*[16] hvar sem h*ann* kemr fram[17] ok riðr [i gegn hono*m* allkapsamlega[18] ok leggr m*ær*kispiotino fir*ir* h*an*s briost ok[19] [spiotið gengr i gegn-

---

[[1] A honum allhraustliga. [2] A *mgl.* [[3] B a sijna menn og mælti. [4] A Willtin. B Vilcjnj. [5] AB jafnann. [[6] AB Nu sækiumm wier waart. [[7] A *mgl.* [[8] A þa mester. B heita mejstara. [9] A land. B eigid land. [[10] AB orrosta halfu. [[11] A margann mann. [[12] A og suo ridur hann i giegnum fylking. B og fer so fram i giegnumm filkingar. [[13] B *mgl.* [[14] A marga. B margann. [[15] A saar drafa. B sar. [16] A þeir nu. [[17] B *mgl.* [[18] AB j mote honum akafliga (B allakaflega). [19] AB svo ath.

o*m* h*ann* oc út[1] um hærðarnar ok nu hoggr [villdif*er* af ser spiotskaptið[2] oc riðr[3] at valtara oc hoggr a h*an*s lær við sauðlino*m* ok sundr tækr bryniuna sua at isauðlino*m* nam staðar ok sin væg | fell huarr af sino*m* hæsti dauðr a iorð. Oc B 160 nu er Sifka ser at h*an*s merki er fallit oc drepin*n* er hin*n* matki[4] kappi valt*ar*i snyr h*ann* sino*m* hæsti undan ok flyr oc þar ept*ir*[5] allt h*an*s lið. En þ*iðrekr* k*onung*r oc allir[6] h*an*s men*n* ræka flottan*n* oc drepa þa[6] [allan þan*n* dag[7] oc fylgia þæi*m* [allan þan*n* dag langa læið[8] ok skiliaz æigi við fyʀ en dræpin*n*[9] er [mæstr luti[10] [þæssa hærs[11] oc er þ*at* [langa rið at[12] | þ*iðrekr* k*onungr* riðr[13] aðr A 282 h*ann* skiliz[14] við oc h*ann* snyr aptr[15].

[Fra Viðga hinum sterka[16].

377[4] (332). Nv ser viðga[17] at Sifka flyr oc allir h*an*s men*n* oc nu væit h*ann* at æigi fa aumlungar sigr ef sua fæʀ i aðru*m* stað sem her oc [nu riðr vidga[18] fram alldiarfliga.[19] h*ann* ser huar riðr hærtogi nauðung oc hæf*ir* dræpit margan man. [Vidga riðr at h*onom*[20] oc huar [i moti oðro*m*[21] oc þui nest verðr[22] hin harðasta[23] orrosta oc með þui skilia þ*æir* sit æinvigi at Viðga[24] ræiðir upp [ann-

[[1] A vt geck. [[2] A hann af sier spioted. [3] B sijdann rijdur hann. [4] A mesti. B mykle. [5] B er og. [6] AB *mgl.* [[7] A margan mann. [[8] AB langa hríd. [9] A fallinn. [[10] A mikill lutur. B mesti hlutur. [[11] B þess lids. [[12] AB løng leid (B *tilf.* er). [13] B rekur. [14] AB skilst. [15] A *tilf.* fra hernum. [[16] A *mgl.* B Cap. CXCIL. [17] B Wirga. [[18] B rijdur nu. [19] AB alldreingiligha. [[20] B Wirga rijdur honum j giegn. [[21] A odrumm j giegn. B odrumm. [22] AB *tilf.* þar. [23] A snarpasta. [24] B Wirga.

Mb^4 211 arri hendi[1] sit*t* sværð mimung oc hog-|-gr sundr *mær*kistongina ok fællr mærkit a iorð. oc i þæsso bili annat hogg[2] a h*an*s hals sua at [sundr tækr bryniuna ok halsin ok fællr ser huart a iorðina hofuðit oc bolrin*n*[3]. ok *þæt*ta sia iunkh*er*rar. Þa mælti Ortvin[4] [við hialprik sin*n*[5] felaga mattu[6] sia hv*er*so hin illi hundr [Viðga g*er*ir skaða a varo*m* man*nom* ok nu hæf*ir* han*n*[7] dræpit varn hærtoga nauðung ridu*m* nu til h*an*s ok lato*m* æigi[8] længr fara [a þessa lund.[9]

[Fall Þether.

379 (333). Her ept*ir*[10] riðr fra*m* Ortvin[11] alldrengiliga i [moti Viðga[12]. oc með h*onom* hialprik. U 290 ok þar i mot hin*n* st*ær*ki Runga oc v*er*ðr | nu þæssi orrosta forkunnar stærk. oc aðr en letti falla [til iarðar[13] dauðir ortvin[14] oc h*an*s felagi hialprik. oc er *þæt*ta ser erpr oc Peth*er* þa riða *þæir* fra*m* [all ræystimanlega[15] oc b*ær*iaz af miklo kappi þether oc Runga. [oc æitt mikit hogg hoggr Þeth*er* a h*an*s hialm oc klyfr hialmin*n*[16] oc hofuðit sua at i ioxlono*m*[17] nam staðar oc fell Runga dauðr til iarðar. Oc iþesso bili hæfir nu Viðga[18] drepit erp. A 283 | þa er *þæt*ta ser þether at [drepin*n* er iunh*er*ra[19] huartvæggi erpr oc ortvin. þa riðr h*ann* i gegn

[[1] AB *mgl.* [2] B *mgl.* [[3] A af tok høfudit. [4] A Ortum. B Ortun. [[5] A til Hialpriks sins. [6] A nu munntu. B nu mattu. [[7] B Virga hefur. [8] AB *tilf.* suo. [[9] A fyrer þa søk ath wier eigumm aa dreingiumm wol. [[10] AB Nu. [11] B Ortun. [[12] B giegn Wirga. [[13] A þeir. [14] B Ortun. [[15] A allhraustliga. B alldreingelega. [[16] B Nu hoggur Þetter myked høgg a hialm Runga so hann klyfur hann. [17] A i joxlum. B j øxlumm. [18] B Virga. [19] *sål.* Mb^4.

Viðga[1] ræiðr[2] oc nu vill h*ann* lata sit lif eða hæfna sin*n*a fostbræðra oc hǫggr nu at[3] Viðga[4] opt ok hart. Þa m*æ*lti Viðga. Ertu þar þether broðir Þiðreks k*onungs* [af bærn[5] [ek ken*n*i þik.[6] rið a braut ok i annan stað[7]. fir*ir* h*an*s sakir vil ek ækki mæin þer g*er*a [ok bersk við aðra men*n*.[8] þa svaraði þether. Þat væit guð fir*ir* þui at falln*ir* ero min*ir* junkh*er*rar ærpr oc ortvin[9] oc þu hin*n* illi hundr hæf*ir* þa baða drepit [þa vil ek vist æigi lifa[10] nema ek fa hæfnt þ*æi*ra. oc annathuart [skal v*æ*ra at þu skalt[11] fælla mik dauðan af mino*m* hæsti eða ek skal v*æ*ra þin*n* bana maðr. oc nu hauggr h*ann* en*n* halfo stærkligar oc sækir nu allra fastaz. Nu mælti Viðga[12]. Þat væit guð með mer at þat g*er*i ek nauðigr [ef ek drepr[13] þik fir*ir* sakar þins broðor. *Þiðreks* k*onungs* [af b*æ*rn.[14] Þa hio[15] þether til Viðga[16] af ollo afle a h*an*s hialm en þessi hialmr er sua harðr at ækki stal er harðare. Nu stokkr sværðit af hialmino*m* [fra*m* oc hlæypr ofan[17] fyrir framan sauðulbogan*n* sua at af tækr[18] hofut hæstzins [fir*ir* framan bogan*n*[19] oc þar let skemingr | sitt lif [hæstr Viðga.[20] [Nu m*æ*lti Mb⁴ 212
Viðga þar sem h*ann* stendr a iorðun*n*i Þat væit hin hælgi guð at nu g*er*i ek þat v*æ*rk at[21] [vist

---

[[1] B drepner eru hvørutvegge jungherrar, Erp og Ortun, rijdur hann framm j mote Wirga. [2] AB *tilf.* miog. [3] AB til. [4] B Virga. [[5] A *mgl.* [[6] AB *mgl.* [7] AB *tilf.* og berst vid adra menn þviat. [[8] AB *mgl.* [9] B Ortun. [[10] A *mgl.* [[11] A skalltu. [12] B Virga. [[13] *sål.* Mb⁴. AB ath drepa. [[14] AB *mgl.* [15] B høggur. [16] B Virga. [[17] A nidur. [18] AB tók. [[19] A *mgl.* B fyrer framann bogana. [[20] A *mgl.* B hestur Virga. [[21] AB Þath weit Gud sagde Widga (B Virga) ath þat geri ek naudigur er.

B 161 hugða ek at æigi skyllda | ek[1] g*er*a oc sua [mikil nauð[2] hændir mik nu at nu v*er*ð ek lata mitt lif eða en*n*[3] aðru*m* kosti v*er*ð ek nu at drepa þik. Oc nu tækr Vidga[4] baðo*m* hondo*m* of[5] meðalkafla sins suærðs [mimungs oc reiðir upp[6] ok hoggr nu a bak peth*er*[7] sua at [suærðit bæit isundr[8] bryniuna ok bukin*n* oc fell h*ann* með[9] tvæi*m* lutu*m* a iorðina[10] oc her ept*ir* v*er*ðr [nu mikil[11] orrosta oc drepr Viðga[12] margan man*n* oc h*ann* lætr [nu ok A 284 margan man*n*[13] af aumlungu*m*. | (334). G*o*ði[14] riddari vlfarð bærsk nu oc[15] allan þ*æn*na dag af[16] miklo kappi. h*ann* [bæʀ m*æ*rki Margræifa R*oðingæirs*.[17] h*ann* er nu riðin*n* langt fram i hær auml*unga* oc hoggr a tvær liðar[18] ser men*n* oc hæsta oc h*onom* fylg*ir* [m*argræifi* R*oðingæirr* alldrengi- U 291 liga oc hafa | nu[19] drepit mikin*n* fiolða man*n*a oc engi skor[20] stændr fir*ir* þæi*m*. [slict sama riðr fra*m* fra sino*m* m*onno*m Ræinalld hin*n* mæri riddare oc hoggr hyni[21] oc kastar hv*eriom* yf*ir* annan ok alla hæf*ir* h*ann* sina brynio bloðga oc sin*n* hest. h*ann* ser nu hv*er*so mikin*n* skaða g*er*ir Vlfarð[22] ha*n*s frændi a aumlungu*m* oc nu vilia[23] flyia h*an*s men*n* fir*ir* M*argræifa* R*oðingæir*[23] oc Vlfarð. Nu riðr

[[1] A ek villda alldrei. [[2] A mikil vndur og naud. B mykla naud. [3] AB ath. [4] B Virga. [5] AB *mgl.* [[6] A *mgl.* [7] B honum. [[8] AB j sunndur tok (B tekur). [9] A j. B vid. [10] AB jord. [[11] A hørd. B umm hann mykel. [12] A *mgl.* B Virga. [[13] AB og margann (B marga). [14] *rettet for* Mb[4] Guði. [15] AB *mgl.* [16] AB wid. [[17] A berst med margreifanum(!). B hefur merke margreifannz. [18] B hendur. [[19] AB margreifinn allhraustliga (B allskøruglega), og nv hafa þeir. [20] A skari. [[21] AB Reinalld hinn mæri (B meiri) riddari berst (B *tilf.* nu) vid miklu drambi og høggur Hyni allann þenna dagh. [22] B Ulfar. [23] AB *mgl.*

Ræinalld i moti[1] þæi*m* alldrængiliga m*eð* miklo kappi oc sætr sitt glaðil fir*ir* briost [sins frænda Vlfarð[2] sua at [sundr nam[3] bryniona ok briostit oc ut um hærðarnar oc [fællr h*ann*[4] dauðr af sino*m* hæsti. Þesso ner [er staddr M*argræifi* R*oðingæirr*[5] [ok tækr upp sina merkistong oc hælldr upp merkino[6] oc riðr nu fram allra diarflegazt[7]. h*ann*[8] hoggr sino sv*er*ði til riddara er bar m*ær*kit[9] a h*ans* hals sua at af na*m* hofuðit oc sundr m*ær*kistongina. oc fællr m*ær*kit a iorð.

[F*ra* bardaga þiðrex k*onu*ngs *eptir*[10] fall h*an*s brod*ur*.

3804. Nv[11] er þætta sa[12] aumlungar at fallit er m*ær*ki Ræinalld[13] oc Sifka hæf*ir* flyit [oc nu[14] flyia [allir aumlu*ngar*[15]. [Oc er Ræinalld ser at [allt h*an*s[16] lið flyr þa v*er*ðr h*ann* oc at flyia sialfr. (335). [her ept*ir*[17] riðr æin*n* riddare all kapsamlega at Þ*iðreki* k*onungi* þat er h*an*s maðr oc sægir [ok callar. Goði h*er*ra Þ*iðrekr* k*onungr*[18] rið æigi længr æpt*ir* þesso*m* hær rið hælldr aptr.[19]

---

[1] B giegn. [[2] A hanns. B sijns frænda Ulfars. [[3] AB i sunndur nemur. [[4] A fellur. B so fiell hann. [[5] AB var staddur margreifinn. [[6] A tekur vpp sitt merki. B *mgl.* [7] AB *tilf.* og helldur nv (B *tilf.* upp) sinu merki. [8] A *mgl.* B og. [9] AB merki Reinalldz. [10] Mb4 *mgl.* eptir. [[11] A ok. B og nu. [12] AB sia. [13] AB Reinalldz. [[14] AB þa. [[15] B þeir eirnenn. [[16] B sitt. [[17] B Nu. [[18] B gode herra. [[19] *for* Oc er Ræinalld . . . hælldr aptr *har* A enn Reinalld hleypur ath margreifanum og hoggur i hans hialm suo hartt ath hann fellur af hestinumm og weit ekki til sin. enn siþann reid Reinalld vndan ath forda sier. Nu kemur einn riddari j mot þidrek kongi og mællte. herra.

Ek kan*n* sægia þer [ill tiðindi ok mikil oc ero A 285 saun*n*. hin*n*[1] illi hundr Viðga[2] | drap fyrst þin*n* goða hærtoga nauðung oc þar nest [hæf*ir* þu lat- Mb[4] 213 ið[3] [ortvin oc h*an*s | broðor[4] erp þina junkh*er*ra oc [en[5] er drepin*n* þin goði vinr[6] hialprik oc nu er dauðr[7] þin*n* broðir peth*er*[8] oc þætta alt hef*ir* ge*r*t hin*n* illi hundr viðga[2] rið[9] aptr hærra oc hæfn[10] þæirra.

[v m þiðrec k*onu*ng oc hans orrostu.

381[4]. Nv[11] suar*ar* *þiðrekr* k*onungr*. huat gaf guð mer at sok er h*ann* let koma sua[12] illan dag yf*ir* mik at ækki vapn fæsti a m*er* i dag [ok ek hæfi ækki sar[13] en min*ir* junch*er*rar ero baðir[14] dauðir oc min*n* [liufi broðir peth*er*[15] oc þot þat tælia ek [at h*ann* er dauðr[16] þa ma[17] ek þ*at* væl[5] b*er*a ef min*ir* junch*er*rar lifði.[18] fir*ir* þa sok at[19] fra þæsso*m* dægi ma ek æigi koma i hunaland. oc nu verð ek dæyia eða hæfna min*na* junch*er*ra. (336) Nu snyr h*ann* aptr sinu*m* hæsti falka oc keyr*ir* h*ann* fast m*eð* sporo*m* oc h*onom* fylgir nu U 292 allr h*an*s hæʀ oc sua riðr h*ann* | [huat ok þioð-synlega[20] at ængi maðr[21] fær h*onom* fylgt ok nu riðr h*ann* þar til er orrostan [hæf*ir* v*æ*rit[22] oc sua

[[1] A sonn tiþinndi og ill. hinn. B jll tijdinde enn eru þo sonn, sa. [2] B Virga. [[3] AB *mgl.* [[4] B Ortun og. [5] B *mgl.* [[6] A hier med þinn goda win. [7] B drepinn. [8] AB Þetter. [9] B rijded. [10] *sål. rettet.* Mb[4] hæfnd. AB hefnid. [[11] AB Þa. [12] B *mgl.* [[13] A *mgl.* B og eg em ecke sar. [14] A *mgl.* [[15] A brodir. [[16] A *mgl.* [17] AB mætta. [18] B lifdu. [19] AB *tilf.* vpp. [[20] AB hart. [21] B *mgl.* [[22] AB er.

er h*ann* nu ræiðr ok harmsfullr oc grimmr at ælldr brænnande flygr af h*an*s mun*n*i oc ængi riddare er sua diarfr at vit h*ann* þori at b*œr*iaz. Oc er þ*œt*ta | ser Viðga[1] þa flyr h*ann* sem aðr*ir* [men*n*. B 162
þan*n* hæst sem att hafði þeth*er* þæi*m* riðr viðga sem skyndiligazt[2] ofan með ánni musula[3]. en Þiðrekr k*onung*r riðr ept*ir* h*onom* oc nu kallar *Þiðrekr* k*onungr* á Viðga[4]. Þu[5] hin*n* illi hundr bið min ek vil hæfna broðor mins er þu drapt ok æigi skalltu længr lifa ef þu þorir at [b*œr*iaz við æin*n* man*n*[6] [þa bið min[7] en Viðga[8] lætr sem h*ann* hæyri æigi oc riðr nu allra | huatazt[9] oc en*n* kallar A 286
þiðr*ekr* annat sin*n* oc bað han*n* biða ef h*ann* þorir oc sægir at þ*œt*ta er skom at flyia fir*ir* æino*m* man*n*e oc[10] h*ann* vill hæfna broðor sins. Þa sv*ar*-*ar* viðga[11]. Ek drap þin*n* brodor nauðigr oc æigi hæfði ek h*ann* drepit [ef ek mætta hallda mino lifi.[12] oc ef ek fæ þ*œt*ta bætt við þik m*eð* gulli ok silfri þa vil ek vist bæta. Oc nu riðr h*ann* allt [þat er[13] h*an*s hæstr ma fara. En þ*iðrekr* sækir ept*ir* h*onom*. Oc nu riðr [viðga út a sióin*n* en þiðrekr er nu komin*n* naliga at h*onom*. oc i þesso bili sokkr viðga i sioin*n* oc nu skytr þ*iðrekr* k*on*-*ungr* spioti ept*ir* h*onom* oc[14] spiotskaptið stoð

---

[1] B Wirga. [[2] AB wid.þann hest er att hafde Þetter og ridur. [3] A Musala. B Vinsala. [4] B Virga. [5] AB og mællte. [[6] B bijda einz mannz. [[7] A *mgl.* [8] B Virga. [9] B hardazt. [10] B er. [11] B Virga. [[12] B hefda eg matt hallda mijnumm heste og undann honum rijda. [[13] A til þess. [[14] A Þidrek ath sionum enn Widga hleyper aa sioinn. Þidrek er þa nær honum kominn og skytur sinv spioti ath honum. ok i þessu bili sokkur Widga i sióinn. enn. B Wirga ad siónumm og a sióenn ut, en Þidrek kongur er nu kominn so nær ad hann skytur sijnu spiote ad honum, og i þessu bile sockur Virga i sióenn, enn.

ept*ir* er i hafði bitið jorðina i ár osino*m*. oc þar stendr[1] þat spiotskapt[2] [en i dag oc þ*at* ma þar sia hv*err* er þar kėmr[3].

[vm þiðrec k*onun*g.[4]

382[4] (337). Nv riðr Þ*iðrekr* k*onungr*[2] aptr[5] þar sem[6] bariz hafði v*œr*it oc ser h*ann* þar fallin*n* margan sin*n*[7] man*n* [vin oc frænda[8] oc nu kemr h*ann* þar [at er[9] liggr h*an*s broðir þeth*er*.[10] Oc Mb[4] 214 þa m*œl*ti h*ann*. þar | liggr þu [min*n* broðir þeth*er*[11] þat er mer hin*n* mesti harmr er þu ert sua buin*n* ok nu tok h*ann* upp h*an*s skiolld oc kastar a brot þæi*m* skilldi er aðr hæf*ir* h*ann* fir*ir* þui at sa[12] er hoggin*n* til onytz. Oc nu gengr h*ann* þar til se*m* voro h*an*s iunkh*err*ar faln*ir* með[13] sinar hinar huitu[14] brynior [oc hina horðo hialma[15] [ok þo hafði þ*at* nu ækki tioat þ*vi* at þo hofðo þ*œir* nu fallit.[16] Oc [nu m*œl*ti Þ*iðrekr* k*onungr*[17] Min*ir* liufo junkh*err*ar[18] þ*at* er mer mestr harmr er ykr hæfi ek latið oc huat ma ek nu fara hæi*m* i susat.[19] U 293 Þat væit guð með mer[20] | hælldr villdi ek hafa borit[21] stor sar oc v*œr*it[22] þit hæilir. [23]Oc nu gengr Þ*iðrekr* k*onungr* brot oc allir h*an*s men*n* ero nu til h*an*s komn*ir*. Þa m*œl*ti þ*iðrekr* k*onungr*[24]. hæyr þu nu. margræfi R*oðingœirr*.[24] Bær þu mina

---

[1] A stod. [2] B *mgl.* [[3] A lánnga æfi sidann. [[4] AB *mgl.* [5] A *mgl.* [6] AB til er. [7] A *mgl.* [[8] B vine og frændur. [[9] B sem. [10] AB Þetter. [[11] AB broder. [12] B hann. [13] AB wid. [14] A bestar. [[15] A *mgl.* [[16] AB *mgl.* [[17] B mællte. [18] AB herrar. [19] AB Susann. [20] A *tilf.* ath. [21] A *mgl.* [22] AB være. [23] B *tilf.* Cap. CXCIII. [24] A *mgl.*

goða[1] *qveðio* Attila *konungi*[2] oc fru[1] Erka *drot*ningo hæi*m* i huna land. | Alldri siðan vil ek koma A 287 [i huna land[3] sua margan dreng goðan se*m* Att*ila* k*onungr* hef*ir* latið fir*ir* minar sakir. Oc nu suarar margræifin*n* oc marg*ir* adrer hofðingiar [oc sægia.[4] Eigi skaltu sua *gera* þ*at* kan*n* opt [hænda i orrosto[5] at hofðingiar lata[6] sina dyrliga drengi ok fa [þo sia*lfir*[7] sigr sua se*m* her er. [Nu skalltu þ*at* væl þacka at þu fect sigr en[8] æigi skalltu fir*ir* lata þic[9] þot þu haf*ir* [latið þina[10] iunkh*err*a Ver skolu*m* helldr biðia erka d*ro*tning at ho*n* v*er*ði væl við þ*at*[11] þot ho*n* hafi mist [sin*n*a sona[12]. oc allir skulu*m* v*er* [þar til stoða þer[13] sua at Attila k*onungr* skal [nu æigi v*er*a þ*er* v*er*ri vinr[14] en aðr. Nu m*ælti*[15] þ*iðrekr* k*onungr* oc quæz[16] alldri myndo[17] hæi*m* fara at sua buno. fir*ir* þui at ek het[18] Erka d*ro*tningo at ek skylldi færa hæn*n*i baða sono sina en nu hæfi ek þ*at* æigi æfnt. Þa gengo til þ*iðreks* k*onungs* | allir hofðingiar oc allir ridd- B 163 arar oc sogðo. Goði h*err*a Þ*iðrekr* k*onungr* far hæi*m* með[19] oss i hunaland. [V*er* skolu*m* þ*er*[2] sua til stoða at Att*ila* k*onungr* oc Erka d*ro*tning skal [nu v*æra* þin*n* vin æigi min*n*i[20] en aðr. Villtu æigi fara aptr i huna land[21] þa viliu*m*[22] v*er* allir þer fylgia [far þa[23] ept*ir* þino riki oc b*ær*rsk[24] við erminrik k*onung*. oc viliu*m* v*er* alldri aptr koma

---

[1] AB *mgl.* [2] A *mgl.* [[3] A þar. [[4] AB *mgl.* [[5] B verda i orustumm. [6] B late. [[7] B þeir opt. [[8] A og. [9] B *tilf.* ad helldur. [[10] A mist þinna. [11] B *mgl.* [[12] AB sina sonu. [[13] AB til stoda. [[14] B vera meire vin þinn. [15] A svarar. [16] B kvadst. [17] A munu. B munde. [18] AB *tilf.* þui. [19] AB vid. [[20] A þier nv æigi wera werri winur. [[21] B *mgl.* Ver skolum . . . huna land. [22] B skulumm. [23] B þu. [24] *sál.* Mb[4].

fyʀ[1] en þu hæf*ir* þitt riki. Þa sv*arar* *Þiðrekr* k*onungr*[2]. þat þori ek vist æigi at fara með hær Att*ila* k*onung*s lengr[3] [at sin*n*i[4] sua illa sem [at hæf*ir* borit[5] er ek let h*an*s tva sono.[6] oc hælldr værð[7] ek hæi*m* fara með yðr. Oc nu [snua þ*œir* aptr ollo*m* h*œr*ino*m* oc fara alla læið sina allt þar til er þ*œir* koma[8] i huna land a fund Att*ila* k*onungs* [isusat.

Fall erp oc ortvin[9].

Mb^4 215 383^4 (338). | Nv er *Þiðrekr* k*onungr* kemr i
susat[10] þa gengr h*ann* i æit litid[11] hús oc vill nu
vist æigi (koma at[12] fin*n*a Att*ila* k*onung* [oc Erka
d*rotning*.[13] Nu gengr marɢ*rœifi* R*oðingœirr*[14] i
haull Att*ila* k*onungs* oc fir*ir* h*ann* ok m*œlti*. Sit
hæill h*er*ra[14] Att*ila* k*onungr*. Oc þa sv*arar* [A*tt-*
ila k*onungr*.[15] Vel komin*n* [min*n* maðr[16] m*ar-*
grœifi R*oðingœirr*.[17] hv*er* tiðindi kantu at segia
A 288 mer af yðarri | ferð. hvart[18] [lif*ir* *Þiðrekr* k*onungr*
af b*œrn*[19] eða huart[18] hafa hyn*ir* sigr fengit eða
[usigr eða[20] huart hæf*ir* yðr farit[21] væl at eða illa.
U 294 Þa sv*arar* [M*argrœifi* R*oðingœirr*[22]. lif*ir* | *Þiðrekr*
k*onungr*. oc hyn*ir* hafa sigr fengit i orrosto oc þo
hæf*ir* oss illa fariz fir*ir* þa sok at v*er* hafo*m* latið

---

[1] B adur. [[2] A þott þu wilir enn nv berriast wid Erminrek kong og sækia þad riki er þu átt. [3] B *mgl.* [[4] A *mgl.* [5] B borist. [[6] A mier hefer tiltekist. [7] AB wil. [[8] A fara þeir heim. [[9] *sál.* Mb^4. AB *mgl.* [10] A Swsa. B Susam. [11] AB *mgl.* [[12] AB *mgl.* [[13] A *mgl.* [14] AB *mgl.* [[15] A Attila. B kongur. [[16] A *mgl.* [17] AB *mgl.* [18] B *mgl.* [[19] A hefer Þidrek kongur. [[20] A ei. [21] AB farist. [[22] AB margreifinn.

vara iunkh*err*a erp oc ortvin[1]. Nu grætr erka d*rotning* er ho*n* hæyr*ir* þ*æt*ta sagt[2] oc naliga allir þ*æir* er in*n*i ero[3] i hollin*n*i. þa m*ælti* Att*ila* k*on*-*ungr* hv*er*ir hafa fallit af hyno*m* med mino*m* son-o*m*. þa sv*arar* m*ar*G*ræifinn* h*er*ra[4]. margir dyr-lig*ir* drængir. hin*n* fyrsti maðr [junch*er*ra Peth*er* af b*ær*n[5] oc [þin*n* goði vin hialprik oc h*ær*togi nauðung[6] Villdif*er*[7] oc marg*ir* aðrer goðir[8] dreng*ir* oc miklir haufðingiar. oc sua hafa Aumlungar latið fir*ir* oss halfo[9] flæiri men*n* ok með[10] flotta [komuz undan þ*æir* er lifit þago.[11] Nu m*ælti* A*ttila* k*on*-*ungr* [oc varð[12] við [drengiliga þessi tidindi. Nu er[13] en*n* sem fyR[14] þ*æir* v*er*ða at falla er fæig*ir* ero oc engu*m* man*n*e gefr lif [goð vapn eða mikit afl ef þo[15] skal h*ann* deyia. ⸌Vist reyndi[16] þ*at* her[17] i þessi[18] færð at hin[19] bæztu vopn er bun*ir* voro með min*ir* syn*ir* erpr *ok* ortvin[20] oc þ*æir*a fost-broðir peth*er*[21] þar með[22] lago þ*æir* nu allir[2] dauð-ir. [oc en m*ælti* A*ttila* k*onungr*.[23] huar er nu min*n* goði vin þ*iðrekr* k*onungr*. þa sv*arar* æin*n* maðr.[24] J æino stæikara husi [þar sitr nu þ*iðrekr* k*onungr*[25] oc mæist*ari* h*illdibrandr*. oc [þar hafa þ*æir*[26] af farit

---

[1] B Ortun. [2] A *mgl.* [3] AB voru. [4] A *mgl.* [[5] A Petter broder Pidreks kongs. B Petter Pidreks kongs broder aff Bern. [[6] A þinn gode win hertuginn Naudunng Hialprik. B hinn mykle hertuge þinn góde vin Naudung. Hialprik og. [7] AB *tilf.* og Wlfard (B Ulfar). [8] A *mgl.* B dyrleger. [9] B myklu. [10] AB vid. [[11] A komst vndan meiginherr Erminriks kongs. [[12] A werdumm. B og verdur. [13] B *mgl.* [[14] A alldreingiliga þeṣsi tiþinndi. [[15] B afl edur gód vopn ef þa. [16] B reindest. [17] AB *mgl.* [18] B *tilf.* orustu og. [19] B þau. [20] B Ortun. [21] AB Petter. [22] AB *mgl.* [[23] AB Attila kongur spyr nu. [24] A gardtzurr(!). [[25] B situr hann. [[26] A þar. B hafa.

sino*m* vapno*m* oc [vilia æigi[1] koma i augsyn [þ*er* h*er*ra[2] sua þikk*ir* h*onom* illa er h*ann* let[3] [sina iunkh*er*ra[4]. þa m*æl*ti *A*tt*ila* k*onungr*. [Min*ir* tvæir riddarar gangit ut ok biðit þ*iðrek* k*onung* min vin in*n* koma h*ann* ver*ð*r en*n* mik hitta þo at a þessa lund hafi at boriz.[5] [Þessir tvæir riddarar ganga þar sem sat Þ*iðrekr* k*onungr* af bær*n*.[6] oc biðia h*ann* ganga in*n* fir*ir* A*ttila* k*onung* oc segia þ*æir* sik ept*ir* h*onom* senda[7]. Þ*iðrekr* k*onungr* sv*arar* at miklo er h*onom* i [sino skapi[8] þyng*ra* [oc mæiri harmr[9] en*n* h*ann* vili koma med adro*m* man*n*o*m* at sua buno oc þessir riddarar ganga in*n* oc segia A*ttila* k*onungi* at þ*iðrekr* k*onungr* vill æigi koma i augsyn hono*m*.

[þiðrec k*onungr*.

384[4] (339). Ept*ir* þ*æt*ta stendr upp erka d*rot*ning[10]
gratande oc m*eð* hen*n*i hæn*n*ar[11] þionastu[12] konor oc
Mb[4] 216 gengr þar til | er sat[13] þ*iðrekr* k*onungr*. ok er ho*n*
kemr i husit m*æl*ti ho*n* [við þ*iðrek* k*onung*[14]
[Goði vinr þ*iðrekr*[15] hv*er*so varðu sik min*ir* syn*ir*
[baðir eða hv*er*so goðir dræng*ir* voro þ*æir*[16] aðr
U 295 þ*æir* fello.[17] Þa sv*arar* þ*iðrekr* k*onungr* af | mikl-
B 164 u*m* harmi. fru vist voro | þ*æi*r goðir drengir oc

[[1] AB ei vill hann. [[2] A vid ydur. B ydar herra. [3] AB hefer laated. [[4] A ydra sonu. [[5] A kalli nv jnn minn hinn goda win þidrek kong. [[6] A Nu ganga ij ridd-
A 289 arar | þann veg sem Þidrek kongur sat. B þesser ganga nu þangat er situr Þidrek kongur. [7] *sål.* AB. Mb[4] sendan. [[8] A sinumm hug. [[9] AB *mgl.* [[10] AB suo er hann j illu skapi. Erka drottning stenndur nv vpp. [11] AB margar. [12] A hennar fylgiss. [13] AB situr. [[14] AB til Þidreks kongs. [[15] A godi herra sagde hun. B gòde vin. [[16] A *mgl.* [17] A felli.

væl vorðo þ*æi*r sig[1] oc ængi þ*æi*ra[2] villdi fra aðru*m* skiliaz. þa gek ho*n*[3] at hono*m* oc lagði [badar sinar hendr of[4] hals h*an*s oc kysti h*ann* [oc m*æ*l*ti*.[5] Godi vinr þ*iðrekr* k*onungr* gac [nu med mer in i holl til[6] Att*ila* k*onun*gs oc v*ær* nu væl komin*n* oc [v*ær* katr. Opt[7] hæf*ir* sua til borit fyʀ sem nu at þ*æi*r m*enn* fengo bana i orrosto er [þess var[8] auðit. oc þ*æi*r er ept*ir* lifa v*er*ða þo sialfra[9] sin at geta. ekki tyr[10] at harma dauða men*n*. v*ær* nu katr[11] oc væl komin*n* m*eð* [oss ok[12] Att*ila* k*onungi* oc gack [nu með[13] mer. Nu stendr *Þiðrekr* k*onungr* upp oc gengr in*n* ept*ir* Erka d*ro*tning i hollina. Oc er h*ann* kemr fir*ir* Att*ila* k*onung* stendr k*onungr* upp oc biðr *Þiðrek* k*onung* v*ær*a væl komin*n* oc kyssir h*ann* oc [bað h*ann* sitia hia ser i hasæti en*n* sem fyʀ oc þ*æt*ta þækkiz þ*iðrekr* k*onungr* oc er nu m*eð* Att*ila* k*onung*i en langa*r*[14] riðir oc er þ*æi*ra vinfængi nu engu v*er*ra en fyʀ.

andlat ærka drottningar.[15]

385[4] (340). | Tvæim vætro*m* siðaʀ en bariz A 290
[hæf*ir* v*ær*it[16] við gronsport[17] tækr sott Erka d*ro*tn-

[1] *sål.* Mb[4]. [2] AB *mgl.* [3] AB drotning. [[4] AB sina (B *tilf.* bada) arma wmm. [[5] A *mgl.* B so mælande. [[6] B inn med oss i høll. A *mgl.* til. [[7] AB kaatur. jafnann. [[8] A þa werdur. [9] AB sialfer. [10] AB tiaer. [11] AB *tilf.* og gladur. [[12] A *mgl.* [[13] AB inn vid. [14] *rettet for* Mb[4] langa. [[15] A sagde ath þeirra winatta skal nv ei wera verre enn aadur og bidur hann sitia hia sier. og þetta þekkist Þidrek kongur. ok er nv med Attila kongi langa hrid. B bad hann sitia i hasæte hia sier enn sem firr, og sagde, ad nu skule þeirra vinfeinge ei verra enn adur, og þetta þeckest Þidrekur kongur. Cap. CXCIV. [[16] AB var. [17] A Gransport. B Grønzport.

ing oc er þæssi sott hætlig sua at þat þikkiz hon fin*n*a at ho*n* mun æigi læingi lifa[1] ef æigi [vill letta[2] þessi sott sua færr [sottin akapt.[3] [oc nu[4] [a æinu*m* dæigi[5] sendir ho*n* orð *þiðreki* k*onun*gi at h*ann* komi til h*æn*nar. oc er h*ann* spyʀ [at ho*n* sendir h*onom* orð þa[6] ferr h*ann* þægar i[7] stað a h*æn*nar fund. [oc er þau fin*n*az þa quæðr[8] væl huart þ*æi*ra annat.[9] Oc nu m*æl*ti *Þiðrekr* k*on*-*ungr*. þætta[10] ma [v*ær*a hin*n* mesti[11] harmr oc[12] ef þessi sott fær þer[13] fir*ir* komit[14] ma mikit spillaz huna land. ef sua dyrlig kona fær bana oc þ*at* væit guð ef sua bæʀ til at þa læt ek[15] min*n* hin*n* bæzta vin. Oc nu m*æl*ti Erka d*ro*tning. *Þiðrekr*[16] þu hæf*ir* v*ær*it [mikill vinr vaʀ[17] oc Att*ila* k*on*-*un*gs oc mikit hæf*ir* þu styrkt vart riki oc mikit[18] gott æigu*m* v*er* þ*er* at launa. Nu kan*n* sua til b*er*a at þessi sott skili vara [vinattu. Nv[19] vil ek at þ*er* þiggit af oss vingiaf*ir*. Ek vil gefa þer .xv. m*ær*kr [af raudo gulli[20] i æino staupi oc h*er* með oll klæði skorin af purpura [er engi
U 296 maðr sa | dyrligri en her var iskorit. þ*æt*ta mægo v*ær*a yðor semdar klæði oc tignar.[21] [Junkfru herað min frændkona[22] hana vil ek yðr gefa oc getið sua hen*n*ar raðs. Þa su*arar* *þiðrekr* k*onungr*. Goða

---

[1] A hafa. [[2] A lietter. [[3] AB hun akafliga. [[4] A ok þo. B *mgl.* [[5] A *mgl.* [[6] A wanmatt drottningar. B þad, þa. [7] B af. [8] B kvadde. [[9] A *mgl.* [10] AB þat. [[11] B oss vera mykill. [12] *sål.* Mb[4]. A ollum. B *mgl.* [13] B ydur. [14] AB *tilf.* og af þessu. [15] AB *tilf.* einn. [16] AB herra Þidrek kongur. [[17] B minn hinn beste vin. [18] AB margt. [[19] AB wingan og. [[20] AB gulls. [[21] A ath einngi madur aa dyrdligra pell. þetta mega sagde hun wera ydur tignarklædi. B enn einginn madur sa dyrlegra pell enn hann er j skored, þetta ma vel vera sagde hun ydrar jungfrur Herad minnar frændkonu. [[22] B *mgl.*

fru Erka d*rotning*[1]. vist er þin sott hætlig. | Mb⁴ 217 mikla vinattu[2] hæf*ir* þu lyst við oss nu sem fyʀ [bæti guð þer nu þina sott. en ækki fam v*er* at gort en*n*[3] mæira er Att*ila* k*onung*i at lata [slica kono[4] en mikin*n* lut[5] huna landz. oc þa var [Þ*iðreki* k*onun*gi sua mikill harmr[6] at h*ann* gret sem barn oc æcki fek h*ann* flæira um rætt oc nu gekk h*ann* ibrot. | A 291 Oc en m*æl*t*i* ærka d*ro*tning huar er min*n* keri[7] vin. M*æistari* hilldibrandr. her em ek sagði h*ann* oc gek til h*æn*n*ar* [oc spyʀ hvat ho*n* vill.[8] ho*n* toc af hendi ser sin*n* hin*n* bazta gullhring oc gaf h*onom* oc m*æl*t*i* at þau skulo skiliaz vin*ir*[9] oc sua finnaz [þa er þau hittaz.[10] þa sv*arar* M*æistari*[11] hilldib*randr*. fru haf fir*ir* guðs laun þessa vingiof oc marga aðra er þu gaft mer fyrr [oc alla vinattu[12] er þu væitt*ir* bæði m*er* oc þ*iðreki* k*onungi*[13] oc nu grætr M*æistari* hilld*ibrandr* oc allir þ*æi*r er [hia ero.[14] Þa m*ælti* Erka d*rotning* við sina riddara [oc biðr kalla til sin[15] Att*ila* k*onun*g hælldr[16] | B 165 skyndilega. Oc er [þessi riddare hef*ir*[17] rekit h*æn*n*ar* œyrindi. stendr Att*ila* k*onun*gr upp skyndilega[18] oc [þegar sem h*ann* kemr fir*ir* hennar sæi*n*g. spyrr h*ann* hvat ho*n* vill h*onom*. Erka d*rotning* sagði.[19] Riki k*onun*gr Att*ila*. Nu kan*n* v*æ*r*a* at

---

[1] A *mgl.* [2] AB wingan. [[3] A og. [[4] A þigh. B þvilijka konu. [5] AB lvta. [[6] A Þidrek kongur suo harmsfullur. [7] A gode. [[8] AB *mgl.* [9] A wal. [[10] AB *mgl.* [11] AB *mgl.* [12] A wingan. [[13] B *mgl.* [[14] A hia woru. B fyrer voru. [[15] AB kallid til min. [16] A *mgl.* [[17] B þesser riddarar hafa. [18] A *mgl.* [[19] A geingur til drottningar og spyr huad hun will wid hann mæla. hun suarar. hinn. B er hann kemur fyrer sængena, spir hann hvørt drottning vill tala vid hann. enn hun seiger.

vit skilimz[1] [oc kan*n* sua til b*er*a at þv v*er*ðir kvanlauss[2]. þa mantu æigi længi[3] þat vilia. leita þer goðrar kvanar[4] oc dyrligrar sem v*er*t er en ef þu tækr illa kono þa ma þat v*er*a þitt gialld oc margra annarra. Goði h*er*ra Att*ila* k*onungr*. tak æigi kono af niflunga landi oc æigi af kyni alld*ri*ans oc ef þat g*er*ir þu[5] þæss mundo[6] gialda oc af engu*m* lut man [iammikit uhap[7] standa [wmm þina daga[8] oc þin*n*a barna sem af þesso ef þ*æt*ta g*er*ir þu. Oc þa er ho*n*ʻ hæf*ir* þ*æt*ta mællt [snyz ho*n* fra h*onom*[9] oc þui nest andaz ho*n*. Oc þa er þat spyrsk [at Erka d*ro*tni*n*g er dauð þa[10] harmar þat oc gret[11] hv*er*t barn oc hv*er* maðr of[12] allt huna land oc viða annars staðar. oc þ*at* mæla allir at alldri kom[13] dyrligri kona i huna land. eða su er flæiro*m* ma*n*no*m*[14] hæfði[15] gott g*er*t en Erka
A 292 d*rotning*. oc þ*at* með | at enga kono i huna lande hafa[16] flæiri[17] men*n* gratið.

U 297 | [Vm licfærð fru Erka d*ro*tningar.[18]

386^4 (341). Attila k*onun*gr lætr bua vægliga um lic [sin*n*ar fru d*ro*tningarinar[19]. oc var ho*n* jarðat við[20] borgarvæggin*n* oc yf*ir* henar græpti stod Att*ila* k*onungr* oc þ*iðrekr* k*onungr* [af b*ær*n[21]. oc allir

[1] AB skiliunst. [[2] A nu ber suo til ath þu ertt kvaanlauss. B og ef so ber til ad þu ert konulauz. [3] AB *mgl.* [4] AB konu. [5] *sål.* AB. Mb[4] *mgl.* [6] AB munnttu. [[7] A þier jafnmikit illt. B jafnjllt. [[8] *sål.* AB. Mb[4] *mgl.* [[9] A snyr hun framm. [[10] A andlat drottningar. [11] AB grætur. [12] AB wmm. [13] A komi. B kiæme. [14] A *mgl.* [15] B hefur. [16] AB hafi. [17] A jafnmargir. [[18] AB *mgl.* [[19] AB Erka drottningar. [20] A fyrer. [[21] AB *mgl.*

hin*ir* dyrligsto men*n* er þa voro i susát[1] oc allir greto en*n* med[2] nyio hen*n*ar dauða.

[hær hæfr vpp sagu Niflunga oc fra vidskiptu*m* þ*æi*ra Sigurðar svæins oc haugna oc gun-|-nars k*onung*s oc af bardagano*m* Mb[4] 218
i susat. oc hv*er*so grimilldr hæf*n*di[3] sin*n*ar osæmðar er hen*n*i var gor at saclauso i fyrstun*n*i oc hæfr her vpp capitula.

387[4] (342). A þæssum tima i niflunga landi i þæirri borg er hæitir V*er*niza þar ræðr[4] fir*ir* Gunnaʀ k*onung*r oc m*eð* h*onom* h*an*s broðir haugni oc hin*n* þriði þ*æi*ra magr sa er agetastr hæf*ir* v*œr*it fir*ir* allu*m* koppo*m*[5] oc haufðingio*m* hvartvæggia i suðr laundo*m* oc norðr landu*m*. en til þess bar [h*an*s afl oc allzkonar atgorvi[6] hugpryði ok spæki oc framvisi en [þ*œt*ta var[7] Sigurðr svæin*n* er þa[8] atti grimilldi d*ottor* alld*ri*ans k*onung*s oc systor [þ*æi*ra gunnars oc haugna[9] er þa atti brynilldi[10] hina riko oc hina fagru. Oc [þaðan ifra er[11] Sigurðr hafði fengit grimh*illdar* stoð þ*œt*ta[12] riki m*eð* mikilli pryði [a alla lund fyrst at þui at iammarger haufdingiar sem þar styrðo fenguz æigi iamcapsam*ir* oc matker oc fir*ir* þei*m* voro hræddir allir þ*æi*ra vvin*ir*. oc þar nest með þui at mæira attu þ*æi*r

---

[1] AB Susa. [2] AB af. [3] *rettet for* Mb[4] hæfdi. [[4] A Her hefur vpp þaatt. Ein borg i Niflunga lannde heiter Wermintza, þar rædur. B Cap. CXCV. I Niflungalande i þeirre borg er heit-, er Vermista þar ried. [5] A kongumm. [[6] B hann afl og atgiorfe, allzkonar. [[7] A þat er. B sa var. [8] AB *mgl.* [[9] A Gunnars kongs. B Hogna og Gunnarz kongs. [10] A *tilf.* Budla dottur. [[11] A siþann. [12] AB þeirra.

lausa fe gull oc silfr en allir[1] k*onun*gar aδ*rir* þ*æi*r
voro ærit[2] grimmir sino*m*[3] ovino*m*. en hv*er*r þ*æi*ra[4]
var adru*m* sua goδr vinr. sem allir[3] v*ær*i þ*æi*r
brœδr. Sigurδr[5] svæin*n* var ok[6] fir*ir* þæi*m* of[7] alla
luti. hans horond var sua hart sem sigg villigaltar
eδa horn[8] [oc ængiskonar vapn matti a fæsta[9] nema
A 293 milli hærδan*na* þar | var h*an*s horond sem ann-
arra man*na*.

[F*ra* G*ri*milldi oc b*ryn*i*lldi*.[10]

388[4] (343). Nv er þat æit sin*n* at d*ro*tningin
brynilldr gengr i[11] sina holl oc þar sitr [fir*ir* hen*ni*
grimhilldr syst*ir* Gun*n*ars k*onun*gs oc þa er bryn-
illdr kemr til sins sætis. þa m*æ*l*t*i ho*n* til grim-
U 298 illdar.[12] | hui[13] er tu sua stollz at þu stændr æigi
upp i gegn[14] mer [d*ro*tningo þin*ni*[15]. Þa sv*arar*
G*ri*milldr. [Ec kan*n* þat segia þer huat til bæʀ
B 166 er eigi stend ek upp þer igegn þat[16] hit | fyrsta at
þu sitr i þui hasæti er min modir atti oc em ek
æigi v*er*r til komin en þu þar at sitia. Þa m*æ*l*t*i
brynilldr þot þin moδir ætti þ*æt*ta sæti[17] oc þin*n*
fadir ætti þessa borg oc þ*æt*ta land þa skal ec nu

[[1] A þviat þar var þeim køppumm samann skipad er aller ottudust. ok þeir attu meira gull ok silfur enn neiner. B a alla lund, first af þvi ad aller høfdingiar jafnmarger sem þar styrdu, feingust ei jafn kappsamer, og fyrer þeim voru hrædder þeirra oviner. þeir attu meira lausafie gull og silffur enn aller. [2] A ørfer enn. B ørfer vinumm sijnumm, enn. [3] A *mgl.* [4] B *mgl.* [5] A *tilf.* kongur. [6] AB *mgl.* [7] AB wmm. [8] *sål.* AB. Mb[3] *mgl.* [[9] A ok varla matti vaapn aa bita. B ad einskiz konar vopn a festa. [[10] A *mgl.* B Cap. CXCVI. [11] A wmm. [[12] A Grimilldur drottning Sigurdar. þa mællti Brynhilldur. [13] AB þui. [14] AB mote. [[15] A *mgl.* [16] B *tilf.* er. [17] B hasæte.

þat æiga enn æigi þu hælldr mattu nu[1] fara [of skoga at kanna hindar stiga[2] eptir Sigurði[3] þinom bonda [þar til er tu nu komin bœtr enn vera[4] drotning i niflungalande. Þa mælti Grimilldr. [Þui bregðr þu nu mer | oc færir mer þat nu [i brigzli Mb[4] 219 oc til sviviršingar er ek hugði at mer skylldi at væra vægr oc somi[5] at min bondi se Sigurðr svæinn.[6] Nu hæfr þu vpp þænna læic [er þu mant[7] vilia at vit talim[8] flæira [ockar amilli[9] hvat þer er til sœmðar eða vsœmðar. Seg nu mer fyrsto[10] spurning er ek spyr þic hverr tok þinn mæydom eða hver er þinn frumvæR. Þa svarar brynilldr. þar hæfir þu mik[11] spurt þæss er ek kann væl at sægia[12] oc mer er ængi osœmð i. Riki konungr gunnaR kom til minnar borgar oc með honom margir dyrligir[13] hofðingiar oc með raði minna vina tok ek hann til manz[14] [oc var ek honom giptt með margskonar pryði oc gor til hin dyrligazta væizla með manfiolða oc með honom[15] fór ek hæim higat[16] iniflunga land. oc þæsso vil ek æigi þik læyna oc [engi annan ef eptir spyR[17] at hann er minn frumvæR.[18] Nu svarar grimilldr. Nu lygr

---

[[1] A Ei weit ek waan þeirrar drottningar j werolldu ath ek þurfa lotning weita og þuiat ek hefer feingit þann kong er frægstur er j werolldu. Nu svarar Brynhilldur. Med svikum komtztu ath Sigurdi, enn ek skal þo ifer þier ríkia og þui næst munnttu. [[2] AB hinndarstigu wmm skóga. [3] AB *tilf.* sweine. [[4] A ok er þat betur fallit ath þu sier. B þar til ertu betur fallinn enn vera. [[5] B til svivirdu, sem ek hugdi mier skillde vegur ad verda. [[6] A *mgl.* þui bregðr . . . svæinn. [[7] A wmm brigsli og munntu. [8] B tølumm. [[9] A *mgl.* [10] A eina. B first. [11] A *mgl.* [12] B *tilf.*: þier af. [13] A *mgl.* [14] AB *tilf.* mier. [[15] A siþann Sigurdur sveinn var fraa mier svikinn ok med Gunnari kongi. [16] AB *mgl.* [[17] A ongann mann annarra. [18] AB *tilf.* og minn bóndi.

þu [þ*at* er ek spurða þic[1] sem m*er* var von sa
maðr er þin*n* meydo*m* tok fyrsta sin*n* hæit*ir*[2] S*ig*-
A 294 *urðr* svæin*n*. | Nu sv*arar* brynilldr. Ek varð[3]
alldrigi Sigurðar kona oc alldri h*ann* min*n* maðr.[4]
Þa m*ælti* Gr*i*mild*r* þat[5] skyt ek her til þessa fingr
gullz er h*ann* tok af þer[6] þa er h*ann* hafði tækit
þin*n* meydom þ*æt*ta sama gull tok hann[7] [af þin*n*i
hændi[8] oc gaf mer. Oc nu er brynilldr ser þ*æt*ta
gull [þa kenn*ir* ho*n*[9] at ho*n* hæf*ir* átt oc nu kemr
hæn*n*i i hug hv*er*so farit hæf*ir* oc idraz nu hælldr
sarlega hv*er*so þ*æ*r skulo þræyt[10] hafa [með ser of
þ*æt*ta mal sua[11] at [iammargir skulo hæyrt hafa[12]
U 299 oc þessir lut*ir* ero nu [upp komn*ir* fir*ir* | alþyðo
er fyʀ hafa fair men*n* vitað oc sua mikils þikkir
brynilldi þ*æt*ta v*er*t at h*æn*n*a*r licame er nu sua
rauðr sem ny dreyrt bloð. oc nu þægir ho*n* oc
mælir ækki orð stendr upp oc gengr ibrot oc[13] vt
af borgin*n*i. (344). hon ser ræið þriggia man*n*a til
borgar*innar*. [þ*æi*ra er hin*n* fyrsti maðr[14] G*unn*-
arr k*onungr* oc [h*an*s brodir haugni oc hin*n* þriði
G*er*noz[15]. [hon gengr imoti þæi*m*. oc væinar oc
grætr allsarliga oc rifr sin klæði.[16] [Gun*n*aʀ k*on*-
ungr oc h*an*s b*roðir* haugni[17] hafa riðit þ*æn*na
dag a skog at væiða dyr. oc er þ*æi*r sia brynilldi

[[1] AB *mgl.* [2] A hiet. [3] B var. [4] A bonde. [5] AB þvi. [6] B hende þinne. [7] Mb[4] *mgl.* hann. [[8] AB af þier. [[9] B og kienner. [10] A þrætt. B þrejtt. [[11] A *mgl.* B umm þetta, so. [[12] AB marger hafa heyrt þeirra tal (B vidurtal). [[13] A opinnberer fyrer alþydu er aadur woru leynder og fylldist nv wgurligrar grimmdar wid Sigurd er hann skal suo opt og saarligha hana svikit hafa ok geingur siþann. [[14] A þar var. [[15] AB Hogni og Gernost. [[16] A hun geingur j giegn þeim og grætur sarliga og rifur sin klædi. B *mgl.* [[17] A þeir. B *mgl.*

d*r*o*tning*[1] hv*er*so ho*n* lætr oc þat vito þ*æir* æigi
huat hana [man harma[2] [oc staudva[3] nu hesta sina.
þa m*æ*l*ti* d*r*o*t*ni*n*gin. Riki G*unnarr* k*onungr* ek
gaf mik upp i þitt valld oc fir*ir* let ek mitt riki | Mb4 220
ok mina vini oc mina frændr þ*æt*ta allt gerða ek
fir*ir* þinar sakar huart skaltu eða annar maðr
hæfna min*n*ar suivirðingar [oc ef þu villt æigi
hæfna min[4] þa [mattu þo[5] hæfna sialfs þins. Sig-
urðr svæin*n* hæfir rofit yckor trunaðar mal oc sagt
sin*n*i kono grimilldi allt[6] hv*er*so þu | lagðir[7] þin*n* B 167
trunað undir h*ann*. oc þa er þu fect æigi sialfr
mitt lag oc letz S*igurð* svæin taka min meydóm
þat sama færði[8] grimildr mer [i brigzli[9] i dag fir*ir*
ollo*m* mo*n*no*m*. | Þa sv*arar* haugni. Þu rika A 295
d*r*o*t*ning b*rynilldr* grat æigi længr oc haf engi orð
um oc lat sem þ*æt*ta hafi æigi v*ær*it.[10] þa sv*arar*
b*rynilldr* væl ma ek sua lata sagði ho*n*. Sigurðr
svæin*n* ko*m* hi*n*gat[11] til yðar sem æin*n* vallari en
nu er h*ann* sua stollz oc sua rikr at æigi man[12]
langt heðan liða aðr en þer munot[13] allir h*onom*
þiona. oc sua ko*m* h*ann* til min fyrsta sin*n*i at
æigi vissi h*ann* sin*n* faðor eða[14] sina moðor. oc
enga sina ǽtt.[15] Þa m*æ*l*ti* G*unnarr* k*onungr*. Fru.
Æigi skaltu grata [oc þægi þu þægar istað.[16] S*ig-
urðr* svæin*n* mun æigi læingi[17] v*ær*a vaʀ h*er*ra oc
min syst*ir* Grimildr man æigi v*ær*a þin d*r*o*t*ning.

[1] A *mgl.* [[2] A muni harma. B angrar. [[3] AB stodua þeir. [[4] B *mgl.* [[5] A muntu. B mattu. [6] B *mgl.* [7] Mb4 *har måske* sagðir. [8] B lagde. [[9] AB til brigsla. [10] B orded. [11] AB *mgl.* [12] A maa. [13] A wilit. B skulud. [14] B og ei. [15] A ættmenn. [[16] A *mgl.* [17] A leingur. B *mgl.*

[*Fra* brynilldi oc G*unnari*.

389[4]. Nv *ge*rir brynilldr ept*ir* þ*vi* sem k*onungrinn* bað.[1] G*unnarr* k*onungr* oc [h*an*s broðer haugni[2] rida nu i borgina oc til hallarin*n*ar oc h*onom* fagna h*an*s men*n* oc sua [lætr nu G*unnarr* k*onungr* oc h*augni* oc *ge*rnotz[3] sem þ*æi*r hafi æcki vettan*n*a[4] spurt oc slict hit sama brynilldr. Sig*ur*ðr svæin*n*[5] hæf*ir* ridit a skog at væiða dyr at[6] skemta ser med[7] sino*m* mo*n*no*m*.[8] [oc er h*ann* nu æcki hæima þæssar riðir.[9]

U 300 | [um Hœgna oc Sigurð suein.[10]

390[4] (345). [Fam dogo*m* siðaʀ at kvælldi kemr hæi*m* S*igurðr*[11] svæin með sino*m* mo*n*no*m*[12] oc er h*ann* kemr i hollina [þar er in*n*i sitr G*unnarr* k*onungr* stendr[13] k*onung*r vpp oc fagnar væl magi sino*m* [S*igurði svæin*[14] oc slict sama H*augni* h*an*s b*roðir* oc *ge*rnotz oc allir þ*æi*r er in*n*i ero[15] oc þ*æt*ta kvælld dræcka þ*æi*r oc ero allkatir. Brynilldr d*ro*tning er [nu all ugloð. Fám dogo*m*[16] siðaʀ m*ælti* haugni [til sins broðor G*unnars* k*onungs*.[17] H*er*ra [ner viltu riða út[18] a skog oc[19] væiða

A 296 dyr oc v*er* allir saman. | K*onungr* sv*arar* at h*ann* vill nu ut riða [þa er[20] gott er væðr æin*n* hv*er*n

[[1] A hun gerir nu svo. B Brinhilldur giorer sem kongur vill. [[2] AB aller (B *mgl.*) hans brædur. [[3] B lata þeir aller. [4] A *mgl.* B vætta. [5] A kongur. [6] A *mgl.* B og. [7] B og. [8] A riddorumm. [[9] B *mgl.* A *har* tidir *for* riðir. [[10] AB *mgl.* [11] A *tilf.* kongur. [[12] B *mgl.* [[13] AB stenndur Gunnar. [[14] A *mgl.* [15] AB voru. [[16] A allkaat. og litlu. B og allkat, og ei mørgumm dogumm. [[17] A til Gunnars kongs. B vid Gunnar kong. [[18] A nær skalltu ridu. B vjer skulumm rijda. [19] B ad. [[20] A þegar.

dag. oc nu liða nocorir dagar. þa gengr haugni til stæikara hus oc mælti [vid stæikarann[1] læyniliga. [Þann dag er a morgin | er skaltu hafa buit snimma[2] Mb⁴ 221 varn mat oc allar krasir skaltu [væra lata[3] saltar sua sem þu fær fong á. oc bær þat firir Sigurð svæin allt[4] er [saltazt fær þu.[5] oc her eptir gengr hann i brot oc kallar sinn[6] skænkiara oc mælti. at morni er ver motomz snimma þa skaltu skenkia oss sæint. oc nu gengr [haugni aptr.[7]

[ænda lyct Sigurdar sueins.[8]

391[4] (346). [Nesta morgin eptir[9] ardegis [kallar Gunnarr konungr oc haugni at þæir vilia buaz at riða út at væiða dyr. þar eptir ganga þæir til borða[10] oc snæða. Oc þa kemr Sigurðr[11] svæinn þar oc mælti til Gunnars konungs. herra[4] hvert villtu riða[12] hui snædir þu sua snimma. Þa svarar konungr. Ver vilium ýt riða at væiða dyr oc skemta oss. hvart viltu fara með oss eða viltu[13] hæima væra. Þa svarar Sigurðr svæinn.[14] Herra viltu riða út[15] þa vil ek vist fylgia þer. Þa mælti[16] konungr. Gac þa[17] til borðz oc snæð oc sua gerir hann. oc[18] þessi stæikari oc skænkiari hafa allt sua gert sem haugni [bað þa.[19] þa er þæir [hafa

---

[[1] B til steikaranz. [[2] A J morgun snemma skalltu hafua buit. [[3] A giaura. [4] B *mgl.* [[5] A sallt er. [6] A til sin. [[7] B hann j burt. [[8] A *mgl.* B Cap. CXCVII. [[9] A ath morni. B Næsta morgun. [[10] AB will Gunnarr kongur og Hogni vtrída ath weida dyr. þeir gannga nv til bordz. [11] A *tilf.* kongur. [12] AB *tilf.* edur. [13] AB *mgl.* [14] A kongur. B *mgl.* [15] AB *tilf.* ath weida dyr. [16] A *tilf.* Gunnarr. [17] AB þu. [18] AB enn. [[19] A baud þeim.

snætt ero bunir[1] *þæi*ra hæstar oc[2] riða *þæi*r vt a
skogin*n* oc hlæypa[3] at dyro*m* oc sla[4] sino*m* hund-
u*m*. oc þegar er S*igurðr* svæin*n* er vt riðin*n* [af
B 168 b*orginni*[5] gengr Grimilldr til sin*n*ar | reckio[6] oc
legz niðr at sofa. fir*ir* þa sok at sua illa er hen*n*i
A 297 við brynilldi at æigi vill ho*n* | með[7] hen*n*i sitia
oc enga skemtan [við hana[8] æiga. Haugni hef*ir*
riðit nocoro[9] siðar af b*orginni* en adr*ir* *þæi*r oc
hæf*ir* talat við d*ro*tningu b*rynilldi* langa rið. oc
i [*þæi*ra æin mæli er *þæt*ta[10] at brynildr biðr
haugna at sua skal h*ann* til haga at S*igurðr*
svæin*n* skal æigi hæi*m* koma þ*at* quælld. oc at
U 301 h*ann* megi þan | dag deyia. en þar til vill ho*n*
gefa h*onom* gull oc silfr oc adrar g*er*simar[11] [slict
allt er h*ann* beiðiz[12]. En h*ann*[13] sægir at S*ig-
urðr* s*væinn* er sua mikil kenpa[14] at æigi [ma
h*ann* vist[15] sægia þat huart h*ann* getr[16] radit h*an*s
bana en við kvæz[17] h*ann* [læita mono[18] at sua
megi verða. oc her ept*ir* riðr haugni [vt a skog-
inn[19] en d*ro*tningin bað. h*ann* væl fara oc æfna
orð sin. (347). Nu hlæypa *þæi*r ept*ir* dyro*m*[20] oc
fara [all mæðilega oc[21] stundo*m* rena *þæi*r. oc
S*igurðr* s*væinn*[22] er *þæi*ra fræmstr nu sem hv*er*t
sin*n*i oc nu hafa *þæi*r dræpit æin*n* villigault mik-
in*n*[23] oc her ept*ir* hafa *þæi*r aðr[24] længi sott. oc

[[1] A eru buner og snætt eru til reidu. [2] A *mgl.* B sijdann. [3] B er þeir þar koma, hlaupa þeir. [4] AB *tilf.* lausumm. [[5] AB *mgl.* [6] B hvijlu. [7] A hia. [[8] B med henne. [9] B nockud. [[10] AB þessu (B þeirra) eintali er þat. [11] B *tilf.* og. [[12] A *mgl.* [13] AB Hogni. [14] AB kempa. B *tilf.* og sterkur madur. [15] B *mgl.* [16] B fær. [[17] A er þat i hans sialfrædi, enn wid lietst. [[18] B leitast mune. [[19] B *mgl.* [20] B dýrenu. [[21] AB veidimannligha (B allveidemannlega) enn. [22] A kongur. [23] A *mgl.* [24] AB *mgl.*

þa er hundarner hafa vid fæstz[1] svinit[2] skaut haugni sino spioti þen*n*a villigaullt[3] | til bana oc Mb⁴ 222
her yf*ir* standa þ*æi*r [nu allir ok skera suinit oc taka allt innan ór[4] oc gefa hundo*m* sino*m* oc nu er allo*m* þæi*m* sua[5] varmt oc nu ero þ*æi*r sua moðir at naliga [hyggia þ*æi*r at þ*æi*r[6] mono springa oc þa koma þ*æi*r þar sem flytr æin*n* bæckr oc G*unnarr* k*onungr* slær ser niðr oc drækkr oc [adru*m* mego*m*[7] h*an*s broðir haugni oc þa kemr at S*igurðr* svæin*n* oc slæzt þægar[8] niðr at bæckino*m* sem aðrer þ*æi*r. Oc þa stendr upp haugni er h*ann* hæf*ir* drukkit oc tækr sitt spiot baðo*m* hondo*m* oc læggr milli | hærða S*igurði*[9] svæin sua at A 298
stendr i gogno*m* h*an*s hiarta oc [vt um briostið.[10] Oc þa m*æl*ti S*igurðr* svæin*n* [er h*ann* feck lagit.[11] Þæss matti mik æigi vara af mino*m* magi er nu gerðir[12] þú oc ef þ*æt*ta vissa ek þa er ek stoð upp a mina fætr[13] aðr þu ynnir þ*æt*ta v*er*k[14] at fa mer bana sar þa v*æ*ri min*n* skiolldr brotin*n* oc hialmr spiltr oc mitt sv*er*ð skorðott[15] oc mæiri von [aðr þ*æt*ta væri gort at allir þer[16] fiorir væri dauðir.[17] oc her ept*ir* dæyr nu[18] S*igurðr* svæin*n*. Nu m*æl*ti haugni. Allan þ*æn*na morgin[19] hofo*m* v*er* ællt æin*n* villi gaullt oc v*er* fiorir fengi*m*[20] h*ann* varla sott en nu a litilli rið[21] hæfi ek væitt æinsaman æin*n* biorn eda[22] æin*n* visund oc v*er*ra v*æ*ri[23] oss

[1] B fest. [2] A þa. [3] B gøllt. [4] B *tilf.* þvi. [[5] A og er vordit. [[6] AB hyggiast þeir. [[7] AB ødru meiginn (B *tilf.* þess beckiar). [8] AB *mgl.* [9] A *tilf.* kongi. [[10] B briost. [[11] B *mgl.* [12] B giører. [13] B *tilf.* bada, þa. [14] A *mgl.* [15] A brotid. [16] B þeir. [[17] A ath fyrr lægi þier aller davþir enn þat væri giortt. [18] AB *mgl.* [19] A dag. [20] AB fengumm. [21] AB stunndu. [22] AB og. [23] AB war.

fioro*m* at sœkia S*igurð* svæin ef h*ann* væri við bu-
in*n* en at drepa biorn eða[1] visund [er allra dyra
er fræcnastr.[2] Nu m*ælti* G*unnarr* k*onungr* vist
hæf*ir* þu væl væitt oc þæn*n*a visund skolu*m* v*er*
hæi*m* hafa oc fœra Grimilldi min*n*i systor huar
sem ho*n* er. Nu taka *þæir* upp lic S*igurðar*
svæins oc fara [með hæi*m*[3] til borgar. (348). Oc nu
stændr d*ro*tning brynilldr uppi a borg oc ser at
G*unnarr* k*onungr* oc ha*n*s broðir Haugni oc G*er*n-
oz riða til b*orgar*. oc sua at þar mono *þæir* fara
U 302 með S*igurð* svæin dauðan. Hon gengr | [or borg-
in*n*i moti[4] þæi*m* oc m*ælti* at *þæir* hafi væitt allra
man*n*a hæilaster oc biðr þa nu[5] færa Grimilldi ho*n*
sæfr[6] i sin*n*i sæing faðmi ho*n* h*ann* nu dauðan[7].
[þui at nu hæf*ir* h*ann* þat sem h*ann* hæfir til
A 299 g*er*t oc sua Grimilldr.[8] | Þæir b*er*a nu likit upp
B 169 at | loptino oc er læst loptið. oc þægar briota *þæir*
upp hurðina oc bera in*n* likit oc kasta i sæingina
upp i [fang h*æn*n*e*[9] oc við *þæt*ta vacnar ho*n* oc[10]
ser at S*igurðr* svæin*n*[11] er nu þar [i rækkiun*n*i
hia hen*n*i oc er nu dauðr.[12] Þa m*ælti* G*rimilldr*
við S*igurð* sv*æin*[13]. [Jll þickia mer[14] þin sár huar
Mb[4] 223 fectu þau. hér | stendr þin*n* gulbuin*n* skiolldr hæill[15]
oc æcki er h*ann* spilltr oc[16] þin*n* hialmr [er hv*er*gi
brotin*n*.[17] hui vartu[18] sua saʀ þu mant v*æra* myrðr.
vissi ek hv*er*ʀ *þat* hæfði gort þa mætti þat væra

[1] AB og. [[2] A *mgl.* [[3] A heim. B med þad. [[4] AB vt (B *tilf.* af borg) j giegn. [5] B *tilf.* fara ad. [6] B hefur sofed. [7] AB *mgl.* [[8] AB þuiat (B þa) hafdi nu Sigurdur kongur (B hefer Sigurdur sveinn) sem hann (B *tilf.* er verdur, og hann) hafdi til giort og bæde þav (B *tilf.* Grijmhilldur). [[9] AB fadm Grimilldar. [10] AB ath hun. [11] A kongur. [[12] AB daudur hia henni. [13] AB *mgl.* [[14] AB illa þiki (B Jll þiker) mier nv. [15] A *mgl.* [16] B *tilf.* ecke. [[17] AB *mgl.* [18] AB erttu.

h*an*s gialld. Þa sv*arar* h*augni*. Æigi var h*ann* myrðr. V*er* ælllto*m* æin*n* villigolt oc sa hin sami villigaultr [væitti h*onom*[1] bana sár. Þa sv*arar* Grimilldr. Sa sami villigaullltr[2] hæf*ir* þu v*æ*rit haugni oc engi [maðr annarra[3] oc nu grætr ho*n* sarlega. Þ*æi*r ganga nu brot af loptino oc in i hollina oc erò nu kat*ir* oc brynilldr æigi ukatare. En G*r*imilldr[4] kallar sina men*n*[5] oc [lætr taka[6] lic S*igurðar* svæins oc bua[7] um all vægliga. Oc er þessi tidindi spyriaz at S*igurðr*[8] svæin*n* er drepin*n* þa sægir þat hv*er*r maðr at [æigi mun[9] ept*ir* lifa i v*er*olldini oc alldri siðan mon borin*n* [v*er*ða þuilikr[10] maðr fir*ir* sakir afls oc [reysti oc allrar[11] kurtæisi caps oc milldi er h*ann* hafði umfram hv*er*n man*n* annarra[12] oc h*an*s nafn mun aldrigi tynaz i þyðværskri tungo oc slict sama með norðmannom[13].

[Fra hertnið k*onun*gi oc hans drottning Ostacia.[14]

392[4] (349). [Hærtnið k*onun*gr [var rikr maðr i villcina lande[15] oc mikill hofdingi fir*ir* allra luta sakir. h*ann* er[16] allra kappa mæstr h*an*s kona var ostacia[17] dott*ir* Runa k*onun*gs af austr riki hennar stiupmoðir var sua fiolkunnig at ho*n* fir*ir* ger*ði henn*i* i barneskio oc kastaði

[1] B Sigurde. [[2] A *mgl.* [[3] AB annar. [4] A *tilf.* drottning. [5] A riddara. [[6] AB syner þeim. [7] AB *tilf.* þeir. [8] A *tilf.* kongur. [[9] A einngi madur man. B einginn mune. [[10] AB vera slikur. [[11] AB *mgl.* [12] B annann. [13] A *tilf.* Litlu sidar anndast drottning Brynhilldur. [[14] A *mgl. såvel overskrift som hele kap.* 392. B Cap. CXCVIII. [[15] B i Wilcina lande var madur rijkur. [16] B var. [17] B Ostancia.

til h*æn*nar sin*n*i fiolkyngi sua at ho*n* er nu [iamkun*n*ig se*m* fir*ir* hen*ne*[1] var h*æn*nar stiupmoðir. Ostacia[2] er æigi at siðr allra kuænna vænst oc vitrazt oc ærit er ho*n* illgiorn. hærtnið[3] k*onun*gr ann hænni mikit.[4]

U 303 | [Fra Jsungi k*onu*ngi enum sterka oc hans sonu*m*.[5]

393[4] (350). J þæn*n*a tima ræðr[6] bærtangalande Jsungr k*onungr* hin*n* stærki med sino*m* sono*m* h*ann* er mikill[7] vvinr h*ær*tnið[8] k*onun*gs
A 300 | oc hæf*ir* væitt mikit lið iamnan Att*ila* k*onun*ge oc g*er*t mart illt villcina[9] mo*n*no*m*. H*ær*tnið[10] k*onungr* villdi þess giarna hæfna er drepin*n* var Osant*rix* k*onun*gr h*an*s [faðor broðir[11] fyrst[12] Att*ila* k*onungi* eða Þiðreki k*onun*gi oc þar nest Jsungi k*onun*ge er hin*n* þriði var [hin*n* mesti hofuðs[13] maðr at drapi osant*rix* k*onun*gs. Nu samnar h*ær*tnið k*onun*gr saman[14] [hær miclu*m* oc fæʀ með hærin*n* til þæss er h*ann* kemr i b*ær*tanga land i riki Jsungs k*onun*gs þar brænn*ir* h*ann* oc drepr
Mb[4] 224 men*n* oc | tækr mikit fe.[15] [Jsungr k*onun*gr oc h*an*s syn*ir* sitia i b*ær*tanga borg oc[16] v*ær*ða æcki við varir huat h*ær*tnit k*onungr* hæf*ir* g*er*t. Oc þa er h*ær*tnit k*onungr* hæf*ir* fængit sua mikit h*ær*fang oc sua viða farit sem h*ann* villdi i b*ær*tangal*andi* fæʀ h*ann* hæi*m* aptr oc hæf*ir* halldit ollo*m*

[[1] B iafnfiølkunnug sem firr. [2] B Ostancia. [3] B Hernid. [[4] A *mgl.* Hærtnið konungr var ... mikit (*kap.* 392). [[5] AB *mgl.* [6] AB ried fyrer. [7] B *mgl.* [8] AB Hernitz. [9] A Willtina. [10] AB *her og senere* Hernit, Hernid. [[11] AB fader. [12] B *tilf.* a. [[13] A mestur hofud. B hofudz. [14] AB sier. [[15] A lidi og fer i Bertangaland og. [[16] A *mgl.* B Jsungur kongur og hanns syner.

sino*m* mono*m*. (351). Jsungr k*onungr* oc h*ans* syn*ir* spyria huat gort hæf*ir* h*ær*tnit k*onungr* [af vilcinal*andi*[1] er þ*æi*ra var [hin*n* mæsti[2] uvinr. þ*æir* samna hær um alt sitt riki oc fæʀ[3] ept*ir* h*ær*tnit k*onungi* oc vilia[4] hæfna sin. h*ann* sendir orð sino*m* hinu*m*[5] goða vin þetlæif dansca oc [aðro*m* man*n*e[6] fasolld stollza. þ*æi*r [verðaz við væl ordsendingina[7] oc fara með sino*m* m*onnu*m til motz vid Jsung k*onung* oc koma nu allir saman[8] i vilcinal*and*[9] [oc bræn*n*a þar morg heroð oc[10] stor oc drepa margan man*n*. fir*ir* þæi*m* flyr allt þar sem þ*æi*r fara. engi maðr[11] er sua diarfr at þori at skiota æino spioti moti[12] gegn þæi*m*.[13] allt flyr sumt a morkina sumt a skip oc | sumt a hæiðar B 170 [obygðar. sum*ir* flyia til[14] h*ær*tnit k*onung*s oc sægia[15] [h*onom* at comin*n* er i h*ans* riki[16] jsungr k*onungr* [af b*ær*tanga landi[17] med sina sono oc [þar er[18] með h*onom* þetlæifr danski oc fasolld stollzi oc allz hafa þ*æi*r .v. þusundrat[19] herman*na*[20] oc engi fylking stendr fir*ir* þæi*m* oc ængi kappi þorir at biða þ*æi*ra[21]. | Við þessi tidindi verðr A 301 h*ær*tnið k*onungr* ræiðr miok oc sendir boð um allt sitt land at allir h*ær*menn[22] komi [saman vilcina[23] man*na*[24] oc væri land sitt. þessi tiðindi þickia ollo*m* ogorlig at b*ær*iaz igegn [sua miclu*m*[25] kappu*m* sem nu ero komn*ir* i [vilcina land.[26]

[[1] A *mgl.* [[2] B mestur. [3] AB fara. [4] A will. [5] A *mgl.* [[6] AB *mgl.* [[7] A werda wal vid ordsendingina. B verpast vel vid ordsendingunne. [8] AB samt. [9] A Willtina land. [[10] A brendu nv borger og herud. [11] B *mgl.* [12] AB i. [13] A honum. [[14] B og obigder, sumt flyr a fund. [15] B segir. [[16] A þessi tiþinndi(!). [[17] A *mgl.* [[18] A *mgl.* B þar. [19] A þusunnd. B þusunder. [20] A riddara. [21] A þar. [22] AB *mgl.* [[23] A til hans Willtina. [24] AB menn. [[25] AB slikum. [[26] A Willtina lanndi.

[orrosta Jsung k*onungs*.

394[4] (352). Her ept*ir*[1] samnaz saman með[2]
U 304 h*ær*tnið k*onun*gi mikill | hēr. oc h*an*s kona ostacia[3]
fæʀ út oc rærði sin*n* gand[4] þ*at* kollo*m* ver at ho*n*
færi[5] at sæiða sua sem gort var i forneskio at fiol-
kungar konor þ*æ*r er v*er* kollo*m* volor[6] skylldo
sæiða[7] h*onom* sæið. Sua mikit g*er*ði[8] ho*n* af ser i
fiolkyngi oc trollskap at ho*n* sæiddi[9] til sin margs-
konar[10] dyr [leona or[11] biorno oc flugdræka stora[12]
ho*n* tamði þa alla þar til at þ*æi*r lyddo h*æn*n*e* oc
ho*n* matti visa þæi*m* a hændr[13] sino*m* uvino*m*.
Sua sægir i kvæðo*m* þyðærsko*m* at h*æn*n*ar* hæʀ
v*æri* likr fiando*m*[14] sialfo*m*. ho*n* siolf var ok sem
æin*n* flugdreki. h*ær*tnið k*onungr* flytr sin*n* hær
igegn[15] isungi k*onun*gi oc þar er þ*æi*r fin*n*az v*er*ðr[16]
Mb^4 225 strong orrosta. Jsungr k*onun*gr oc h*an*s | synir
[með sin[17] m*ær*ki ganga hart fram oc drepa margan
man*n* hauggua a tvær hliðar ser hæsta oc men*n* oc
fir*ir* þæi*m* fællr hærrin*n* allt þar sem þ*æi*r [komo
fram.[18] J aðru*m* stað riðr fram þetlæifr danski [með
sina fylking h*ann* væit*ir* oc margu*m* man*n*e bana
[oc fir*ir* h*onom* standaz ækki vilcina men*n*. oc[19]
hina þriðiu fylking hæfir fasolld stollzi h*ann* bærsk
þen*n*a dag af miclu kappi oc skilr margan man*n*
við sin hæst sua at alld*ri* sa sik siðan.[20] Villcina[21]

[[1] A Nu. B her. [2] B j mote. B vid. [3] A Ostantia. B Ostancia. [4] *sål.* A. Mb^4 gauð. B gaund. [5] B fare. [6] A wølvur. B vølfur. [7] B sida. [8] B giører. [9] B seider. [10] A allskonar. [[11] AB og leona. [12] B *mgl.* [13] B hvørn aff. [14] B fiandanumm. [15] B a mote. [16] AB ward. [[17] A wid sin. B vid sitt. [[18] A rida. B fara framm. [[19] B ef fyrer honum standa. [[20] *for* með sina . . . sik siðan *har* A og Faasolld stollzi hann weiter morgumm manni bana. [21] A Willtina. B Vilcini.

m*enn* falla i þ*æi*ri orrosto sua sem þa er akr er skorin*n*.

[Fall Jsungs.[1]

395[4] (353). J þæsso bili kemr til ostacia[2] með sina suæit þa er ho*n* hæf*ir*[3] saman dregit | af[4] fiol- A 302 kyngi. drekarn*ir* flugo yf*ir* hærin*n* oc væita[5] manom[6] bana með klom sinu*m* oc með mun*n*i oc leonar b*æ*riaz oc bita [oc slict sama birnir[7] oc siolf ostacia[8] flygr sem dreki yf*ir* h*æ*rino*m* oc pin*ir* til oll dyr oc alla[9] dreka at b*æ*riaz. Jsungr k*onungr* oc h*an*s syn*ir* sia nu hv*er*so þessi [micla oc[10] hin illa suæit[11] g*er*ir þæi*m* mikin*n* skaða. h*ann* keyr*ir* sporo*m* sin hest oc spenn*ir* fast sit spiotskapt þ*at* er hatt oc sua digrt at [i þriu er clofin*n* askrin*n* oc h*an*s spiotskapt er æin*n* lutrin*n* af hino*m* digra aski[12] h*ann* ser huar flygr hin*n* illi dreki sa er [mæiri oc[13] hræðilegre en allir aðrir. h*ann* skytr spiotino at drekano*m*. drekin*n* ser hv*er*so þ*æt*ta micla spiot flygr [til h*an*s bre*g*ðr[14] ser undan [flygr spiotið hia h*onom*[15] en*n* drekin*n* steypir[16] ser ofan[17] at k*onungi*no*m*[18] oc tækr[19] með sin*om* [mun*n*i oc klono*m*[20] oc[21] glæypir h*ann*. þ*æt*ta ser [h*an*s ællzti

---

[[1] AB *mgl.* [2] A Ostantia. B orustunnar Osancia (!). [3] B hafde. [4] A af sinne. B med sinne. [5] A weittu. [6] B mørgum manne. [[7] AB *mgl.* [8] A Ostantia. B Ostancia. [9] A *mgl.* [[10] AB *mgl.* [11] B *tilf.* og grimma. [[12] A j þriu er klofinn askurinn. B þo þad være j þrent klofed, þa er hvør partur nógu digur. [[13] B nu. [[14] A ath honum og bregdur. B ad sier, bregdur hann. — bregðr *er rettet for* Mb[4] breðr. [[15] A og miste hans. [16] B varpar. [17] A nidur. [18] *rettet for* Mb[4] k*onung*nom. [19] A grijpur hann. B tekur hann. [[20] B klom. [21] A *tilf.* drepur hann og.

son sa er allra þ*œi*ra var[1] sterkaztr. h*ann*
U 305 læggr drekan*n*[2] með sino spioti [gogno*m* fotin*n* | uppi[3] við bukin*n*.[4] drækin*n* snaraz við lagino oc þrifr sino*m*[5] klom h*ann* sva fast at gogno*m* gengr [bryniuna oc[6] bukin*n* sua fær h*ann* bana. oc aðr
B 171 hæfir h*ann* drepit leon oc | biorn. [Nu i þesso bili[7] hæf*ir* lorantin[8] hin*n* yngsti sonr k*onung*s [drepin æin*n*[9] leon oc orðit sárr[10] oc æin*n* dræka særði h*ann* til bana oc þæssi dreki væit*ir*[11] h*on*o*m* bana sár með sino*m* klo*m*. Sva læingi stendr þessi orrosta at drekarn*ir* oc leonar hafa latið naliga allir sitt lif af storo*m* hoggo*m* [sona Jsungs k*onungs*[12]. Oc Jsungr k*onungr* [er nu dauðr með
A 303 alla sina sono[13] fir*ir* dyrono*m* oc dreko*m* oc engi | maðr[14] væitti þæi*m* bana annars kostar en með
Mb[4] 226 fiolkyngi ostacie[15]. (354). Fasolld | stollzi lætr b*er*a sitt m*œr*ki fra*m* i miðian hær vilcina[16] man*n*a igegn h*œr*tnið[17] k*onungi* oc stendr[18] þar snorp[19] orrosta milli þ*œi*ra [tvæggia hofðingia[20]. fasolld hæf*ir* nu drepit annarri sin*n*i hændi morg hundrat vilcina[21] man*n*a h*ann* er nu miok sáʀ oc moðr i vigino. Nu riðr at h*onom*[22] sialfr h*œr*tnið k*onungr* oc læggr til h*an*s sino [glaðel i[23] h*an*s briost sua at ut geck um hærðarnar [fællr nu fasolld[24] dauðr

---

[[1] A hinn ellste kongsson. sa var þeirra. [2] A *mgl.* [3] B upp. [[4] A vpp j kvidinn j gegnum fotinn. [5] A *tilf.* baadum. [[6] A *mgl.* [[7] A Nu. B Eigi myklu hier eftter. [8] B Borantin. [[9] A drepit einn. B drepit eitt. [10] A *tilf.* med. [11] B veitte. [[12] A Jsungssona. B *mgl.* [[13] B og syner hanns eru dauder. [14] AB *mgl.* [15] A *mgl.* B Ostanciæ. [16] A Willt. B Vilcini. [17] AB *her og oftere* Hernit *og* Hernid. [18] A er. [19] A hørd. B skørp. [[20] B *mgl.* [21] A Willtinus. B Vilcini. [22] AB Faasold. [[23] B gladjele fyrer. [[24] AB fell hann nv.

af sino*m* hesti oc fallin er nu aðr mæstr lutr liðs h*an*s. þætta ser þetl*æifr* danski þar er h*ann* bærsk oc hæf*ir* fællt vilcina[1] men*n* sua at æigi liggr lægra valkaustrin*n* en saðul h*an*s bar[2] h*ann* hæf*ir* latið oc flæsta alla sina men*n* oc sialfr er h*ann* nu[3] miok saʀ. æigi at siðr riðr h*ann* nu diarflega fram i h*ær* vilcina[4] man*n*a oc vill hæfna fasolld sins hins[5] kera vinar. h*ann* keyr*ir* hæstin*n*[6] sporo*m* oc [riðr at h*ær*tnið k*onungi* leggr sino spioti[7] i h*an*s skiolld sua at sundr tækr skiollldin*n* oc bryniuna tvæfallda[8] oc vndir hondina oc snæið[9] isundr herðarnar allt a hol við herðar blaðit oc fællr k*onun*gr [þægar af hæstino*m*[10] til iarðar. Þetlæifr[11] drepr þar með sino sværði margan goðan dreng yf*ir* h*ær*tnið k*onungi* oc marg*ir* flyia nu. en fair standa ept*ir*[12]. Þa flygr æin[13] hin*n* v*ær*sti dræki yf*ir* Þetlæif með gapanda mun*n*[14] oc vill væita h*onom* bana. þetl*æifr* læggr [sino glavel[15] vpp i gegn drekano*m* i h*an*s mun*n* sua at [ut geck[16] u*m* halsin*n*. | drekin*n* spennir h*ann* með A 304 sino*m* clóm oc lystr með vængiono*m* oc fællr allr yf*ir* h*ann* ofan[17] oc sua fær þetl*æifr* danski bana. oc hæstrin*n* undir h*onom*. (355).[18] þa er fallner eru aller kappar af bertanga[19] skiliaz villcina[20] men*n* ei

---

[1] A Willtinus. B Vilcina. [2] B ber. [3] AB *mgl.* [4] A Willtinus. B Vilcini. [5] AB *mgl.* [6] AB sinn hest. [[7] A leggr sinu spiote til Hernitz kongs. [8] B ferfallda. [9] A skier. B snijdur. [[10] AB af hesti. [11] AB *tilf.* Danski. [12] A vppi. [13] B *mgl.* [14] AB munne. [[15] A wid sinumm gladil. B med sijno gladjele. [[16] B upp geingur. [17] AB framm. [18] *med honom ophører fjerde hånd i* Mb *(linie 22 på 113. blads bagside), og femte hånd fortsætter umiddelbart på samme linie med* þa. [19] A *tilf.* lidi. B *tilf.* lande. [20] A Willtinus. B Vilcinj.

fyrr við en drepit er hv*er*t manz barn [bertanga hers.[1] Villcina[2] men*n* hitta sin*n* herra hertnið k*on*-
U 306 *ung* mioc [sáran með[3] | storu*m* saru*m* flytia[4] h*ann* með ser. oc koma til lœcnar[5] þeir er bezter eru i villcinal*ande*[6] oc groða[7] h*ann*. Þa er h*er*tnið k*on*-*un*gr er heim komen isina borg. þa er h*an*s kona ostatia[8] siuc. oc þa v*er*ðr[9] h*er*tnið k*onun*gr varr við huaðan af[10] h*anom* er komen liðveizla. su er drekarn*er* eða dyren hava hanv*m* veit. oc hv*er*sv h*an*s kona var fio*l*ku*n*neg[11] oc þrim[12] dagum siðaʀ dœyr hvn með litlum *o*rðstir[13]. Hertnið k*onun*gr
Mb^5 227 v*er*ð*r*[14] | en*n*[15] heill sinna sára. oc styrir sinv riki [villc*ina* l*ande*[16] sua sem [hœyrer en*n*[17] isagv h*ans*. oc h*ann* vinr morg storvirke meðan h*ann* er k*on*-*un*gr i villc*ina*[18] l*ande*. oc af hanvm er allmikil[19] saga. þo at þes uerðe nu eigi her[20] getet [i þessare frasogn.

kuanfang attila k*onun*gs er han*n* fecc G*ri*milldi.[21]

396^5 (356). Attila k*onun*gr [af Susa[22] spyrr at dauðr er Sigurðr svein*n*[23] oc æpt*er* lif*ir* h*an*s kona grimhilldr ær allra kvinna er[24] vitrast [oc fegrst.[25] en*n* h*ann* ær nu kvanlaus. H*ann* send*er* æpt*er* sinvm
B 172 frœnda osið [i h*er*ral*and*[25] at h*ann* skal | coma til

[[1] B af Bertanga her. [2] A Willtinus. B Vicini(!). [[3] A særdann. [4] AB *tilf.* þeir. [5] AB læknarar. [6] A Willtina lande. [7] AB græda. [8] A Ostantia. B Ostancia. [9] B var. [10] AB *mgl.* [11] *rettet for* Mb^5 fioku*n*neg. [12] B fám. [13] *rettet for* Mb^5 órðstir. [14] *rettet for* Mb^5 v*er*ð. [15] B nu. [[16] A *mgl.* B Vilcinj lande. [[17] A seiger. B heirist. [18] A Willtina. [19] A mikil. [20] B *mgl.* [[21] A *mgl.* B i þessare sogu. Cap. CXCIX. [[22] AB *mgl.* [23] A kongur. [24] AB *tilf.* fridust og. [[25] A *mgl.*

h*an*s. Oc er hertogen*n* spyrr at h*an*s frende attila k*onun*gr vill h*ann* hitta. [Gerer h*ann* færð sina[1] til Susa.[2] oc með hanv*m* [.xx. ridd*er*ar.[3] Attila k*onun*gr fagnaðe honv*m* vel oc seger at h*ann* have hanu*m* sent orð. oc vill at h*ann* fare [hans sendefor[4] iniflvngal*and*. | [attila k*onun*gr vill senda A 305 h*ann* at biðia ser konv[5] G*ri*mhilldar systvr Gvnn*ars* k*onun*gs er átt hev*er*[6] Sigvrðr svein*n*. Osiðr hertoge lez fara vilia hv*er*t er k*onun*gr vill h*ann* [sent hava.[7] [Nv byz h*ann*[8] til þessar ferðar með mikilli kurteisi[9] oc hev*er* með ser .xl.[10] enna kurteisastu riddera oc marga sveina vel buna. H*ann* fer alla sina leið til þess er [þeir komv iniflungal*and* oc hitta[11] Gunn*ar* k*onung*[12] i v*er*nico[13]. Þeim er þar vel fagnat. [dvelz h*ann*[14] þar nokora daga. (357). Ein dag heimter han*n* gunn*ar* k*onung* a tal[15] oc með hanum hogna oc gernoz oc er þeir ero a malstefno. mellte osið hertoge. Attila k*onungr* af Susa sender goða[16] kveðio gu*n*n*are* k*onun*ge oc [hogna h*an*s broðor.[17] Att*ila* k*onun*gr vill fa [yðra systor Grimhilldi[18] með sva miklo fe sem yðr som*er* at senda honv*m*. oc h*ann* vill v*er*a yðar vin. En aðr ek fare heðan[19] verð ek hœyra mitt erende hvert[20] | vera skal. Þa suar*ar* Gunn*arr* k*onungr*. att*ila* U 307 k*onun*gr er maðr[21] rikr oc mikill hofðingi. [vill

[[1] A fer hann. [2] B Susam. [[3] A xxx riddara. [[4] A *mgl.* [[5] A Attila kongur will bidia sier konu. B ad bidia Attala kongi. [6] AB hafde. [[7] AB sennda. [[8] A Osid byst. B og byst. [9] AB *tilf.* og drambi. [10] AB lx. [[11] B hann kiemur j Niblungaland og hitter. [12] *rettet for* Mb[5] k*onungr*. [13] A Vermintzu. B Vermustu. [[14] AB og dveliaz. [15] A *tilf.* wid sigh. [16] AB *mgl.* [[17] AB hans brædrumm (B *tilf.* Høgna og Gernost). [[18] AB yduarar systur Grimilldar. [19] AB *tilf.* j brott. [20] B hvørsu. [21] A *mgl.* B kongur.

hogne oc Ger*n*oz[1] minir brœðr sem ek þa megom ver ei synia [hanum þessa.[2] Þa suar*ar* hogni. Sua liz mer sem os mune þat vera mikill vegr at [hin*n* riki attila k*onun*gr[3] fae varrar[4] systor. h*ann* er allra k*onun*ga rikastr [oc mestr.[5] nu megvm ver [af þvi vera[6] meiri men*n* en nv[7] erom ver. en
Mb[5] 228 þetta mal [verðr þo[8] at rœða | fyr henne. fyr þ*vi* at hennar skap er sua stort. at ei ma attila k*onungr* oc enge annarra[9] iverolldo henna*r*[10] fa fyr uttan hennar vilia. Gernorz biðr [raða k*onung* oc þa hogna.[11] oc þikkir þetta vel fallit ef þeim syniz
A 306 | Nu ferr Gunn*arr* k*onungr* oc [með hano*m*[12] Vsið oc hitta Grimilldi oc seger Gu*n*n*arr* k*onungr* [henne aull[13] þesse tiðinde oc spyrr huessu henne [man v*er*a[14] iska*pe*[15] þetta[16] rað. En hvn seger at [ho*n* þorer eigi at[17] neitta attila k*onunge* ser til manz. Sua er h*ann* rikr k*onungr* oc sua er fengit þess manz at reka h*an*s erende. at helldr vill ho*n* þessv iatta[18] [ef þ*at* er rað Gunn*ars* k*onun*gs[19] [hennar broðor. en k*onun*gr seger þ*at* at eigi vill han*n* neita þessu raðe með þ*vi* at þ*at* er ei imote he*n*nar vilia. Gu*n*n*arr* k*onun*gr oc h*an*s brœðr tala[20] allt þetta mal [við hert*oga* Osid[21] sua at [þetta skal v*er*a[22] r*a*ðet.[23] Oc her æpt*er* byz hert*oge* osið

[[1] A wilia. Ger*n*oz *er rettet for* Mb[5] Geroz. [[2] A þessa raadz. [[3] A Attila. [4] AB vora. [[5] A *mgl.* [[6] B verda af þessu. [7] B adur. [[8] B verdumm vier þo adur. [9] A *mgl.* B madur annarra. [10] *rettet for* Mb[5] henna. [[11] A þa raada. B Gunnar kong ráda og høgna. [[12] AB hertugi. [[13] A *mgl.* [[14] A mune vera. B sje. [15] *sål. rettet.* Mb[5] iska. A jskap. B j skape. [16] AB þesse. [[17] A þorer nv (!). [18] AB *tilf.* enn neita. [[19] A *mgl.* [[20] A og siþann tala þeir hertuginn og þeir brædur. B og hanns brædur tala. [[21] A *mgl.* [[22] A þessu war. B þetta vard. [23] *rettet for* Mb[5] reðet.

hei*m* at riða. Oc er h*ann* er albuen*n* þa tecr gu*nnarr* k*onun*gr skiolld gullbven[1] oc hialm er att hafðe Sigvrðr s*veinn* er allra vapna er beztr. oc gefr h*ann*[2] osið oc skiliaz þeir goðer vinir. Riðr[3] hert*ogenn*[4] heim i hvnal*and* oc seger att*ila* k*onunge* alla[5] sina ferð. k*onungrenn* þakkar hanu*m* vel oc seg*er* at h*an*s ferð er hin bezta vorðen. (358). Litlo siðar [byr att*ila* k*onungr* færð sina oc skal nv fara iniflvngal*and* ept*er* sinni festar konv g*ri*mh*illdi*. Þessi ferð er bven allvegleg.[6] Att*ila* k*onungr* hev*er* .d. hvndrað ridd*er*a oc marga sveina. Þa er gun*narr* k*onungr* spyrr at att*ila* k*onun*gr oc þiðrecr ero ko*m*ner i hans land. riðr h*ann* v́t igegn þeim með allu*m* sinum [env*m* beztum[7] mannvm. oc þa er þeir finnaz. riðr G*unnarr* k*onungr* f*yr* att*ila* k*onung* oc [heilsar honv*m*. oc h*an*s broðer hogne f*yr* þiðrek k*onung* oc kyssaz þeir[8] oc hittaz nv ener bestu vinir [riða nu aller saman[9] aptr til borgar[10] v*er*nicv.[11] oc er [nv bven en dyrlecsta[12] veiðzla. oc at þesse veizlv [gipt*ir* G*unnarr* k*onungr* att*ila* k*onunge* g*ri*milldi systvr | sina. oc er lokit er þesse veizlv. riðr att*ila* k*on*- U 308
ungr oc þiðrecr[13] k*onungr* brvtt oc at skilnaðe gaf G*unnarr* k*onungr* þiðreke k*onun*ge [grana hest sig*urðar* s*veins*[14] oc sv*er*ðet gra*m* gaf h*ann* mar-

[1] A buinn vid gull. [2] AB hertuganumm. [3] AB fer. [4] B hertoge Osid. [5] B þessa. [[6] B fer Attala kongur til og byr ferd sijna j Niblungaland eftter Grijmhilldi sinne konu. þesse ferd er buenn all veglega. [[7] B bestu. [[8] B minnest vid hann. [[9] B og rida. [[10] *efter* litlo siðar *har* A byr Attila kongur ferd sina og wid Þidrek kongur og fara sina leid j. [11] A Verminnu. B Vermistu. [[12] A þar wirdulig. [[13] A giptist Grimilldur Attila kongi. ok ath liþinne weitslunne ridur Attila. [[14] AB hestinn | Grana er att hafdi Sigurdur (A *tilf.* B 173
kongur) sweinn.

greifanum[1]. [En att*ila* k*onunge* grimh*illdi* oc silfr sua mikit sem hanvm v*ar* some at. oc[2] skiliaz nu goðer vinir. Riðr att*ila* k*onungr* oc þið*rekr* k*on*-*un*gr hei*m* i sitt riki. oc geter vm stvnd sins rikis[3]. Mb^{5} 229 en h*an*s kona g*ri*mhilldr | grœtr hv*er*n dag sin livua bvanda[4] Sig*ur*ð s*vein*.

[er attila k*onun*gr oc G*ri*milldr bioða hei*m* Gv*n*ari oc hœgna.[5]

397[5] (359). Oc er liðnir vorv .vij. vetr sua at grimh*illdr* hev*er* veret i hvnal*ande* þa er þ*at* eina not at hvn mellte við att*ila* k*onung*. [Herra att*ila* k*onungr*[6] þ*at* er mikill harmr er a þessv*m* .vij. vetrvm [hevi ek eigi hitta[7] mina brœðr hve ner A 307 villtv herra[8] þeim heim bioða. Ec kan*n* | segia þer þau tiðindi er þo kann[9] vera at aðr vitir þv at Sig*ur*ðr s*veinn* [min*n* maðr[10] atti sva mikit gull at engi k*onungr* i v*er*olld*u* [var iamn avðegr. en þat mikla fe hava nv[11] minir brœðr. oc eigi vilia þeir mer af vnna eins penni*n*gs. en mer þætte[12] sœmelegre herra at ek rœða[13] fyr þessv fe. oc þat skalltu vist[14] vita ef ek fœ[15] þetta gull at allt skalltv þ*at* eiga með mer. [En er att*ila* hœyrer þesse orð þa ihvgar h*ann* vandlega hvat hvn seger oc[16] veit at satt er. En att*ila* k*onungr* er[17] allra manna fegiarnastr. oc þikkir illa [er h*ann* skal ei fa[18] niflunga skatt oc suar*ar* a þessa lund ek veit

---

[1] B *tilf.* Rodingeir. [[2] A *mgl.* [3] B landz. [4] AB mann. [[5] A *mgl.* B Cap. CC. [[6] A herra. B *mgl.* [[7] A hitta eg alldrei. B kom eg ei ad hitta. [8] AB *mgl.* [9] Mb^{5} *mgl.* kann. [[10] A kongur. [[11] A átte slikt, og þat hafa. [12] B þotte. [13] AB reda. [14] B *mgl.* [15] B feinge. [[16] A kongurinn j hugar þetta og. [17] Mb^{5} *mgl.* er. [[18] A ef hann fær æigi. B ef hann skal ecke fa.

fru at Sigvrðr s*veinn*[1] atte mikit gull. þ*at* fyrst er h*ann* toc vndan[2] þeim mikla dreka er h*ann* [hafðe drepit.[3] nest þ*at* er h*ann* fecc i hernaðe. oc þar með þ*at*[4] er h*ans* faðer [hafðe att[5] Sigm*und*r k*onungr*. en allz þessa missu*m* ver. en þo er *g*v*nn*arr[6] k*onungr* várr en kerste[7] vin. Nv vil ek fru[8] at [þv bioðer þeim ef þv vill[9] heim þinvm brœðrvm. En*n* ekki vil ek til spara at bva þa veizlv sem vegligast. þau skilia sina rœðv at sinni. Oc [eigi mikilli stv*n*du siðar letr[10] Grimilldr[11] kalla til sin [.ij. men oc seger þeim sin ere*n*de.[12] at hon vil senda þa i niflvngal*and* [at reka mitt erende.[13] en til þessar [farar skal ek ykr[14] bva með gulli [oc silfri[15] oc goðum[16] klœðum. oc goðum hestvm. [oc þesser leicmen segia at þeir vilia allt[15] [þ*at* er hvn byðr giarnsamlega gera.[17] Nu byr hon færð þeirra[18] [hv*er*ia leið er hv*n* ma vegligast[19] oc fœr þeim bref oc in*n*sigli. att*ila* k*onungs* oc sitt. | (360). U 309
Þesser men*n* fara alla sina leid[20] [til þess er þeir koma[21] i niflvngal*and*. oc hitta Gv*nnar* k*onung* i [v*er*nico borg. Gu*nnarr* k*onungr*[22] tecr[23] vel[24] sendi monn*um* att*ila* k*onung*s mags sins. oc ero þ*eir*

---

[1] A kongur. [2] A vnndir. [[3] A drap enn. [4] B *mgl.* [[5] A atti. [6] *rettet for* Mb[5] kv*n*uar*r*. [7] AB beste. [8] A *mgl.* B þo. [[9] B þier bioded eff þier vilied. [[10] A litlu siþarr let. [11] A Gudrun. B drottning Grijmhilldur. [[12] AB fimm leikmenn. hun ræder (B talar) fyrer þeim sitt eýrendi og seiger. [[13] A *mgl.* B at reka hennar erinde. [[14] AB ferdar skal (B vil) ek ydur. [[15] A *mgl.* [16] A dyrum. B dyrlegumın. [[17] A *mgl.* B giøra sem drottning bydur þeim. [18] B þessa. [[19] A sem wegligast. B a þa lund er hun ma vandlegast. [20] *sål.* AB. Mb[5] *mgl.* [[21] A *mgl.* [[22] A Wermintzu. hann. B Vermistu, hann. [23] B tok nu. [24] AB *tilf.* vid.

þar igoðvm fagnaðe. Nv [er sende men[1] haua
þar dualz litla rið[2] stendr vpp sa er erendit bar.
Gengr f*yr* Gu*nnar* k*onun*g oc m*e*ll*t*e[3]. Att*ila*
k*onun*gr af Susa oc ha*n*s [drottni*n*g G*r*imh*illdr*[4]
send*er*[5] q*ueðio* Gu*nnare* k*onunge* [i v*er*nizv[6] oc
h*an*s broðor[7] hogna oc [Genorz. oc[8] Gislh*er*[8] oc
A 308 allu*m* þeirra vin*um*[9] G*uðs* | oc sina. Ver vili-
Mb[5] 230 v*m* yðr | bioða heim til veizlu [oc[10] vinattu[11] ivart
land. Att*ila* k*onungr* er nu gamall oc þungfeʀʀ
at styra [sinu riki.[12] en h*an*s unge sun aldrian er
en[13] fara vetra gamall. Nu liz [oss sem þier mvnit
vera bezt til komner[14] at stiorna[15] þessv riki með
[yðrum frœnda h*an*s moður breðr.[16] þa rið[17] er
h*ann* heuir ei sialfr alldr til at geta sins rikis. Nu
B 174 verðit | þer at koma æptir varre orðsending. oc
raðet[18] landraðum [með oss[19] hvat sem þa syniz
oss[20] af at taka um þetta mal. oc havit með yðr
sva marga men*n* sem yðar some[21] er til oc veret
heiler. (361). Þa er k*onungr* gv*nnarr* hev*er* lesit
þetta bref. kallar h*ann* [amalstemnv sina brœðr
hogna. oc[22] g*er*noz oc gislher. h*ann* berr vpp þetta
mal oc [leitar raðs við þa[23] hv*er*so hatta skal. þa
svar*ar* hogne. þa*t*[24] kan v*er*a herra at þér vilit fara
i Hunaland[25] [at heimboðe þins mags[26] att*ila* k*on*-

[1] B *tilf.* Attala kongs. [[2] A *mgl.* [3] B sýner honum brefed, hann tekur vid brefenu og les, enn so seiger þesse bref. [[4] A Gudrun. [5] AB senda. [[6] A *mgl.* B j Vermistu. [7] AB brædrum. [8] B Giller. [9] B *tilf.* og. [10] A *tilf.* i. [[11] B *mgl.* [[12] B rijkenu. [13] AB *mgl.* [[14] B sem er, hann muu vera best kominn til. [15] A styra. [[16] A ydrum frænda. B ydur frændum sijnum modur brædrumm. [17] *rettet for* Mb[5] riðr. [18] AB rada. [[19] A *mgl.* [20] A *mgl.* [21] AB sæmd. [[22] A Hogna. B a malstefnu Høgna og sijna brædur. [[23] A *mgl.* B vill vita. [24] *sål.* AB. Mb[5] þa. [25] *sål.* AB. Mb[5] niflungal*and.* [[26] A til.

ungs en með þ*vi* at þu [far*er* i Hunaland[1] þa mantu eigi [aptur koma[2] oc enge sa[3] er þer fylgir.[4] f*yr* þ*vi* at g*ri*mh*illdr*[5] er ut*ru* kona oc vitr. oc ma vera at hvn se isvikvm um[6] os. Nv svar*ar* gv*n*n*arr* k*onungr*. Att*ila* k*onungr* [min*n* magr[7] hev*er* mer orð sent með [vinattv[8] at ek skal koma til hunal*ands* oc fara þesser menn með[9] sannendv*m*. en þ*at* er þitt rað hogni at ek skal[10] ei fara. en þetta rað gefr þu mer ept*er* þ*vi* sem [þin moðer gaf minu*m* feðr[11] er hv*er*t sinni v*ar* verra et[12] siðarra en et fyrra. Nv vil ec þ*at* eigi af þer þiggia. Nv skal ek [at sonno[13] i hvnal*and* oc vent*er* mik at ek kome aptr epter[14] minv*m* vilia. oc áðr en ek fer af hvnal*ande* man allt hvnal*and* gevit i mitt valld. en þv hogne fylg | mer ef þv villt. en A 309 ella sit[15] heima[16]. ef þv þorer ei at fara. þa m*e*llte hogne ei melir ek þetta f*yr*[17] þ*vi* at ek [mvni v*era*[18] rœdd*ar*e um mitt lif en þv [skallt vera[19] | U 310 vm þitt. oc ei þikki mer verra at beriaz en þer [skal þickia.[20] en at sonnv ma ek þer þ*at* segia ef þv ferr i hvnal*and* hvart er þv ferr með marga men*n* eða fa [engi þeira kemr[21] aptr [lifs i nifl*ungaland*.[22] en ef þu vill fara i hvnal*and* þa vil ek[23] ept*er* sitia.[24] eða mantv ei [Gv*n*n*arr* k*onungr*[25] hv*er*sv ver skilldvmz[26] við sig*urð* s*vein*. en [með

[[1] *sål.* B. Mb[5] far*er* i niflungaland. A fer. [[2] *sål.* AB. Mb[5] *mgl.* [3] AB þeirra. [4] A fylgia. [5] A Guþrun. AB *tilf.* wor syster. [6] AB vid. [[7] A *mgl.* B vor mágur. [8] A wingan. [[9] B *mgl.* [10] B skule. [[11] A þinn fader gaf minne mædur. [12] B hinu. [[13] AB fara ath wisu. [14] A med. [15] AB *tilf.* þu. [16] A *tilf.* og giæt rikiss þins. [17] AB af. [[18] A see. B væri. [[19] AB *mgl.* [[20] A *mgl.* B þiker. [[21] AB þa man einngi (B *tilf.* þeirra) koma. [[22] A med lifi. [23] AB *tilf.* æigi. [24] A wera. [[25] A *mgl.* [26] A skildum.

þ*vi* at[1] þv mant ei. þa [veit ec þan*n* man*n* i hvnal*ande* er mvna skal. en þ*at* er g*r*imh*illdr*[2] var systir oc hon skal vist[3] þic aminna þa er þv kemr Mb[6] 231 i Susa.[4] þa svar*ar* G*unnarr* k*onungr* þottv ser sva rœdr[5] f*yr* þinni systvr Gri*m*h*illdi*[6] at f*yr* | þa skylld[7] þorer þv ei at fara. þa skal ek fara ei at siðr. Hogna v*er*ðr nv hermt við er sva opt er i b*r*igzli fœrt h*an*s moðerne. h*ann* ste*n*dr vp*p* oc gengr in*n* iholl til[8] sins frœnda folker. oc mellte [við ha*nn*[9] þv mant vilia fara ihvnal*and* með oss sem G*unnarr* k*onungr* hev*er* nv raðet epter orðsending Grimh*illdar*.[10] oc með oss skalv fara aller varer men*n* oc vapne sic nv [oc bvez hvatlega[11] oc þeir einir þvrvo[12] at fara er þore at beriaz. (362) [Þa stoð vp[13] drotni*n*g oda moðer G*unnars* k*onungs* oc gis*l*h*er*. oc[14] gengr til k*onung*s oc mellte til h*an*s. Herra mik drœymðe[15] æin*n* draum er þv skallt hœyra. en*n* þ*at* er i [þessvm drav*m*.[16] at[17] ek sa i hvnal*and* [sva marga fvgla dauða at allt land vart v*ar* avtt af fvglv*m*.[18] Nv hœyre ek A 310 [þ*at* at þer niflvng*ar*[19] etlet at fara ihvnal*and*. | en af þesse ferð veit ek at standa man mikit uhap. hvartvegia niflv*n*gv*m* oc hvn*um*. oc meiri von B 175 [þikki mer[20] ef þer faret at margr | maðr[21] lati [fyr þ*at*[22] sitt lif. Ger sua vel herra far ei. illt eina man af standa [þot*t* er faret.[23] þa svar*ar* hogne.

[[1] A ef. [[2] A mun muna Guþrun. [3] AB *mgl.* [4] AB Svsam. [5] A *tilf.* her. B *tilf.* Høgne. [6] A Gudrunu. [7] AB sok. [8] A *mgl.* [[9] AB *mgl.* [10] A Guþrvnar. [[11] AB sem hvatast. [12] B þurfe. AB *tilf.* med oss. [[13] AB *mgl.* [14] AB *mgl.* [15] A hefer dreymt. B dreimde i nott. [[16] AB drauminumm. [17] B *mgl.* [[18] AB marga (B máta!) fvgla dauda enn allt vart land autt (B var landed eidt) af fuglunum (B fuglumm). [[19] A ath þier. [[20] A *mgl.* [21] A *mgl.* [[22] B þar. [[23] A þessi ferd.

G*unnarr* k*onungr* hev*er* nv raðet ferð sina[1] [sva sem h*ann* vill vera lata.[2] oc ekki hirðvm ver vm dravma yðra gamalla kvinna. fatt gott [vitit þer.[3] [ekki megv yðor orð standa[4] vm vara ferð.[5] þa svar*ar* drott*ning*. G*unnarr* k*onungr* man[6] raða [sinni ferð.[7] oc sva þv hogne [hvart er þit skalut fara i hvnal*and* eða ei.[8] Enn min unge son gislh*er* h*ann* skal heima vera. Ja seger gislh*er* ef minir brœðr fara þa skal ek vist ei ept*er* sitia. [oc hlœy*p*r[9] vpp[10] oc tekr [vop*n* s*in*[11]. | (363). Nv send- U 311
er G*unnarr* k*onungr* boð [vp*p* i[12] sitt land at til h*an*s skalu[13] koma aller h*an*s men*n*. þeir er vaskastir erv. oc frœcnaster erv. oc hanum[14] bazt hvgaðer. Oc er þesse ferð er bven.[15] hev*er* G*unnarr* k*onungr* .x. hvndrad manna.[16] goðra drengia. oc vel bve*n*na. með hvitv*m* bryniо*m* oc biartv*m* hialmv*m* oc skarpv*m*[17] sv*er*ðv*m* oc hvossv*m* spiotom.[18] oc skiotv*m* hestvm. oc þar sitr heima morg fogr kona oc dyrlig ept*er* sin*n* bvanda. [oc sin*n*[19] sun oc broðvr. Nv tecr hogni m*er*ki G*unnars* k*onungs* i sina hond. [Þ*at* m*er*ki er in*n* [yzta lvt lit[20] sem gvll en i miðiv hvitt. oc i[21] markaðr avrn með koronv af[22] ravðo silki. [oc neðsti lvtr merkis[23] grœn. G*unnarr* k*onungr* hever þvilikan orn[24] a allri

[1] AB þessa. [[2] A *mgl.* [[3] AB wita þeir. [4] B standast. [[5] A *mgl.* [6] AB ma. [[7] A sinumm ferdumm. [[8] A *mgl.* B hvørt þier skulud fara edur eige. [9] *rettet for* Mb[5] hlœyr. [[10] A *mgl.* B og hleipur nu. [[11] *sål.* AB. Mb[5] vopsen. [[12] AB wmm allt. [13] B skuli. [14] B *mgl.* [15] AB albuinn. [16] AB *mgl.* [17] A snorpumm. [18] AB *tilf.* og nyium skiolldumm. [[19] B *mgl.* [[20] B meste hlutur silkiz, alt. [21] B a. [22] B og. [[23] B enn hinn meste hlutur merkesinz er. [[24] *efter* sina hond *har* A hann hefer ørn med gulli og koronu.

sinni h*er*neskiv. En hogni hevir[1] a sinni h*er*neskio.[2] oc ei með koronv. Gernorz oc Gislh*er* hava Mb[6] 232 skiolldo | rauða oc [lact með gulli haucr oc þ*at* marc hava þeir aller asinni h*er*neskiv. oc með sama lit erv þeirra merki. Her af ma þa kenna með sina skor hvar þeir riða.[3] niflvng*ar* fara nv alla sina leið til þess er þeir koma at rín. [þar sem A 311 saman kem*r*[4] dúná oc rín.[5] | oc þar er breitt[6] er arnar hittaz. en þeir finna ekki skip. þ*ei*r dveliaz þar um nottena með[7] sinu*m* landtiolldu*m*. (364). Vm kvelldit er þeir eru metter [at nott*ur*ðe[8] mellte G*unnarr* k*onungr* til hogna [sins broðvr[8] hveʀ skal hallda vorð [þessa[9] nott[8] af varum˙m*onnu*m. Scipa [þeim er þer syniz.[10] Þa svar*ar* H*ogne*. [Þer megoð[11] skipa þeim[12] er [yðr syniz til varð halldz[13] vp með ánne. en f*yr* neðan liðit vil[14] ek her[15] vera [varð halldz maðr[16] sialfr. þ*vi* at þa mego*m* ver til geta ef ver fám oss nockort skip. En G*unnare* k*onunge* likaðe[17] þetta vel[18]. Þa er aðrer[19] men*n* forv[20] at soua. tecr hogni oll sín vópn oc gengr með ánne ovan en á er tvngls lios mikit oc ma h*ann* f*yr* þ*vi* sea sina leið. Nu kemr H*ogne*[21] til ei*n*s vatz [er heitir mœre[22]. oc h*ann* ser nockora men*n* a vatneno. oc ser h*ann* þeirra bvnað liggia við

---

[1] A *tilf.* og orn. [2] B *tilf.* ørn. [[3] A aa merktur leo med gulli og slikt hid sama aa allre herneskiu, og þar af maa þa kienna hvar sem þeir rída. B lagdur a haukur vid gulle. [4] *rettet for* Mb[5] kem. [[5] A þar er saman falla Dyna og Rín. B *mgl.* [6] AB *tilf.* yfer. [7] AB i. [[8] A *mgl.* [9] B j. [[10] B til hvorn er þier lijkar. [[11] A *mgl.* [12] B þann. [[13] A þier likar. [14] A man. [15] AB *mgl.* [[16] AB wardmadur. [17] AB likar. [18] B *tilf.* Cap. CCC. [19] A *mgl.* [20] AB eru farner. [21] B hann. [[22] A *mgl.*

vatnit [oc[1] milli oc are*nnar*[2]. h*ann* tecr klœðen oc
felr. oc þetta[3] erv ekki aðrer men*n*. en [þ*at* sem
kallaðar[4] erv siokonor. [þær eigv æðli a[5] sio eða
votnv*m*. en þessar siokonvr hava faret ór rín oc i
[þetta vatn[6] at skemta ser. Nv kallar siokonan[7]
oc biðr h*ann* fa ser | klœðe sin. [oc gengr vp ór U 312
vatnenv.[8] Nv svar*ar* H*ogne*. [Seg mer þetta fyrst.
Hvart[9] skalvm coma[10] iv*ir* þessa œ[11] oc aptr. [með
þ*vi* at ei seg*er* þv[12] mer þ*at* er ek spyr þic. fær þv
alld*ri* þin klœði. [þa mællte ho*n*.[13]. þer megoð
komaz aller heilir iv*ir* þessa œ[14] en alld*ri* aptr. oc
mantv þo[15] hava áðr [eð mesta[16] æ*r*viði firir. Nv
brigðr H*ogn*e sinv sverðe oc [drepr siokon*una*.[17] oc
hæggr ímiðio svndr hvaratvegio oc dottor hennar slict
sama.[18] (365). oc en*n* gengr h*ann* ova*n* | með ánne A 312
vm rið. þa ser h*ann*[19] eit skip vt amiðia ána oc
ein man*n* á[15] oc[20] bað h*ann* roa at lande. oc[21] sœkia
ein*n* Elsungs[22] man*n*. [en sva kallar h*ann* h*er* f*yr*
þ*vi*[23] at þa erv þeir komn*er* iriki elsvngs iarlls ens
vnga. oc hygr h*ann*[24] at skipmaðren[25] man[26] þa
roa skiotare[27] [imot hanvm.[28] þa svar*ar* scipmaðren

---

[1] B *mgl.* [[2] A *mgl.* [3] B þesser. [[4] B þeir er kallader. [[5] AB þeirra edli er i. [[6] AB watnid. [7] A *tilf.* aa Hogna. [[8] A *mgl.* [[9] A huar. [10] AB wier komast. [11] AB a. A *tilf.* framm. [[12] B nema þu | B 176 seiger. [[13] A *mgl.* [14] AB a [15] B *mgl.* [[16] AB mest. [17] *rettet for* Mb[5] siokona. [[18] AB hoggur sækonuna sunndur j midiu og slikt sama (B *tilf.* drepur hann) dottur hennar. [19] B *tilf.* a. [20] AB *tilf.* kallar. [21] AB *tilf.* bad hann. [22] *sål.* AB. Mb[5] elsvngis. [[23] AB og (B *tilf.* fyrer) þui sagde (B kallar) hann svo. [24] A *mgl.* [25] *rettet for* Mb[5] skipmaðen. [26] AB muni. [27] B hvatara. [[28] A igiegn honum enn aadur. B i giegn þeim enn ødrumm.

Ecki sœker ek helldr [elsvngs man*n*. en*n* annan man*n*
Mb^{6} 233 oc[1] vil ek vist ei | roa [vttan kavp.[2] þa mellte h*ogne* oc tecr sin*n* gullri*ng*[3] oc helldr vpp. se her goðr [drengr þina[4] skipleigv. [her er ein*n* gvllri*ng*r[5]. h*ann* gef ek þer [i þin*n* ferio skatt[6] ef þv flytr mik. Oc er þesse [skipmaðr veit at hanv*m* er gullringr boðen i[7] skipleigu[8] þa minniz h*ann* þess at h*ann* hever[9] sko*m*mv[10] aðr qvangaz oc fengit fagrar[11] konv oc an*n* mikit. oc vill fa henne gull huar sem h*ann* getr. h*ann* legr[12] sinar arar v́t oc rœr at lande. Nv stigr h*ogne* askipit oc fœr farning*ar*[13] ma*n*ne sin*n* gvllri*ng* [oc gengr vt askipit.[14] Nv vill feriomaðren roa aptr yv*ir* ána. en*n* h*ogne* biðr h*ann* roa vp með la*n*de. en ferio*maðren*[15] vill ei roa. h*ogne* seg*er* at h*ann* skal roa ef h*ann* vill oc sva þott h*ann* vili eigi. Nu v*er*ðr ferio maðren rœdr. oc rœr sem h*ogne* vill. [oc baðer þeir roa[16] allt þ*ar* til er þeir [koma til liðs[17] niflvnga. (366). Nv er G*unnarr* k*onungr* afotv*m*[18] oc allt lið h*ans*. oc hava feng*it* aðr eitt skip. oc er þ*at* allitit[19]. [oc með[20] þ*vi* litla skipi hava nockorer men*n* [faret iv*ir* øna[21]. oc þegar er þeir forv[22] fra[23] lande fyllir [allt þetta skip.[24] oc hvelv*er* vnd*er* þeim oc komaz þeir navðvglega til landz. en er [h*ogne* kemr[25] til þeirra með þetta mikla skip. v*er*ða nifl-

[[1] B þa enn aðra, so. [[2] A vtann kauplaust. B upp til þijn utann kaup. [3] B *tilf.* af hende sier. [[4] A vin. [[5] B eirn gullhring. [[6] A *mgl.* B i þinn feriutoll. [7] B *tilf.* sijna. [[8] A madur sier, ath honum er gull bodit. [9] B hafde. [10] A litlu. [11] AB fagra. [12] AB lætur. [13] AB feriu. [[14] AB *mgl.* [15] *rettet for* Mb^{3} ferio. [[16] A *mgl.* B *mgl.* roa. [[17] AB finna. [18] AB klæddur. [19] A albuid. [[20] B *mgl.* [[21] A ifer farit. [22] AB fara. [23] B þvij ad. [[24] A þetta skip. B þad allt. [[25] A þeir Hogni koma.

vng*ar* fegn*er*.[1] Stigr G*unnarr* k*onungr* [sialfr askipit. oc með hon-|-*um* .c. ma*nn*a[2]. roa þeir a U 313 miðia øna. h*ogne* | rœr sva mikit at i einv*m* verre A 313 brytr h*ann* sv*n*dr baðar árarnar. oc af keipana oc mellte at[3] alld*ri* þriviz sa [er þessa hae hio os til handa.[4] [oc hliop vp*p*[5] oc bra sverðe oc hio havoð af skipma*nn*en*um*[6] er sat f*yr* hanu*m* aþilionu*m*.[7] Þa mellte G*unnarr* k*onungr* [til H*ogna*[8]. Hvi gerðer þv þetta illa v*er*c. hvat gaftv han*um* at soc. Þa svar*ar* H*ogne*. Ek vil ei at boð fare f*yr* i hvnal*and* varre ferð. [nu kan*n* h*ann* ekki af[9] at segia. Oc þa[10] mellte G*unnarr* k*onungr* reiðvlega illt eina mantv gera nu oc hv*er*t sinni. oc alld*ri* ertv kátr nema [þa er[11] þv g*er*er illt. Þa [svar*ar* H*ogne*[12]. hvat skal ek spara nv at gera illt meðan ver farv*m* fr*a*m[13]. ek veit nv g*er*la at ekki barn i varre ferð kemr aptr. [G*unnarr* k*onungr* styrir oc nv[14] brestr isvndr stiornviðin[15] oc gengr f*ra* styrid[16] oc svifr[17] [skipinv bœðe f*yr* stravme[18] oc veðre. Nv lœypr H*ogne*[19] skyndilega aptr [til styrisins[20] oc dreg*r*[21] i stiornviðina[22] allharðhendilega.[23] Oc þa er h*ann* hev*er* [bœtt stiornviðina[24]. oc [h*ann* hev*er*[25] við komit styrinv. þa er skamt til landz. oc i þessv bili[26] hvelvir skipinv. oc vit þ*at* koma

---

[1] AB *tilf.* Nu. [[2] A aa skipit og wid honum fiauldi riddara. [3] AB *mgl.* [[4] AB madur er þetta rædi (B reide) bio til. [[5] A *mgl.* [6] A baatmanninumm. [7] B a þiljunne. [[8] A *mgl.* [[9] A og kann þessi nv ekki fraa. [10] B enn. [[11] B þegar. [[12] A mællte Gunnar(!). [13] A *tilf.* þui at. B *tilf.* er. [[14] AB Nu (B enn) er Gunnar kongur styrer þa. [15] A stiorninn. [16] *sål.* AB. Mb[6] styrir. [17] A *tilf.* fra. [[18] B skiped fyrer straumenumm. [19] A hann. [[20] A þann vegh. B þannig. [21] B þegar þrijfur hann. [22] A stiorn wid. [23] A allhardmannliga. [[24] B þa bætt. [[25] AB *mgl.* [26] A *mgl.*

þeir til landz. at hvert klœðe[1] er alvátt [um þa. *þat* er *in*nan borðz[2] var. [Leiða *þeir* nv[3] skipit
Mb[5] 234 B 177 aland. | oc bœta at *þat* | [sem brotet var. oc lata
aptr fara sina men iv*ir* ána i mote sinv liði.[4] oc [flytiaz iv*ir* ona allt þar til er iv*ir* er komit allt liðit. Oc ept*er* *þat* fara þeir[5] leið sina allan þan dag. (367). At kvellde [legiaz þeir niðr. oc lata H*ogna* hallda[6] vorð.[7] [oc er[8] aller men*n*[9] erv sofnaðer. þa gengr H*ogne* einsaman a niosn langt fra liðinv. h*ann* kemr þar at er ein*n* maðr ligr[10] oc sefr sa
A 314 er með vopnvm. oc sverð sit hevir h*ann* lagt |
vnd*er* sik oc koma hiollten fram. tecr H*ogne* [til sverðsens[11] oc bregðr sverðinv oc kastar fra ser. h*ann* stigr[12] sinvm hœgra[13] fœte a hans siðv[14] oc biðr h*ann* vaka. en þesse maðr lœypr vp oc þrifr til sverðsens.[15] oc[16] missir h*ann*[17] oc mellte. vei verðe mer f*yr* þenna[18] svefn er nv svaf ek. [Nv er komen[19] herr iland mins herra. Rodi*nge*irs m*argreifa*. Ec hev*er* nv vakat[20] .iij. daga oc .iij. nætr oc f*yr* [þat sama[21] sofnaða ek. Þa mellte H*ogne* við h*ann* oc f*in*nr at h*ann*[22] er goðr drengr.[23] [Þv mant vera góðr drengr. se her min*n* gullring.

---

[1] AB fat. [[2] AB þat er jnnbyrdiss. [[3] AB og þar leida þeir vpp. [[4] A er þarf. B sem brotnad er, og lata sijdann aptur fara yfer ána i giegn sijnu lide. [[5] A siþann flytia þeir þar aa allann herinn til landz, ok siþann fara þeir. Mb[5] *mgl.* þeir. [[6] A legst nidur herinn enn Hogni hellt. [7] B *tilf.* Cap. CCII. [[8] A sem. [9] AB *mgl.* [10] AB *tilf.* fyrer honum. [[11] A *mgl.* B j. [12] B stijngur. [13] A *mgl.* [14] AB hlid. [15] B sijnz sverdz. [16] AB *tilf.* nv. [17] B *tilf.* þess. [18] B minn. [[19] AB mista ek mins sverdz, og illa mvn þikia minumm herra giætt sins rikiss er suo svaf egh. ok nv sier hann hvar lidit er komit, og enn
U 314 mællti | hann, wei verdi þessum swefni er nv suaf ek er kominn ær. [20] AB *tilf.* aadur. [[21] AB þa sok. [22] B þesse madur. [23] A *tilf.* og mællte.

hann skal ek þer geva fyr þinn dreugskap. oc þv skallt betr niota. en sa er fyrr var gevit. ek skal oc fa þer sverð þitt[1] og sva gerer hann.[2] Nv svarar þesse maðr. haf fyr mikla guðs þocc [þina giof.[3] fyrst er þv gaft mer sverð mitt en siðan þin[4] Gvllring. Nv mellte hogne. Ecki skalltv vera rœdr [um þenna[5] her ef þv geter landz Rodingeirs margreifa. hann er várr vin. Fyr [þessv rœðr varo liði[6] Gunnarr konungr [af niflvngalande. oc hans brœðr.[7] Seg mer enn[8] góðr drengr. hvar visar þv oss til gistingar i nótt eða hversv[9] heiter þv. Ek heiti ekkivorðr[10] [sagði hann.[11] Oc nu vndrvmc ek hversv þv ferr. [er þv[12] hogne alldrians son. er drapt minn herra Sigurð svein.[13] get þin meðan þv ert i hvnalande. þv [mátt her eiga[14] marga avondar men. En ecki kann ek visa þær til betra natstaðar en i bakalar. til margreifa Roðingeirs. hann er goðr hofðinge[15]. þa mellte Hogne. þangat[16] hever þv oss visat er aðr havom ver ætlat. Rið nv heim [til borgar[17]. [oc seg at vér[18] manvm þangat[19] koma. [seg oc at ver erum helldr[20] vater.[21]

[[1] A Ek skal fa þier þinn hest og sverd. B þu munt vera hraustur madur, eg skal fa þier þitt sverd. [2] A *tilf.* og enn mællte hann. þv godur dreingur see hier minn gullhring. hann skal ek þier gefa fyrer þinn dreingskap og þu skalt betur niota hans enn sa er aadur var gefinn. B *tilf.* sellde honum sverded, og enn mællte Høgne, siá hier godur dreingur eirn gullhring, hann skal eg þier giefa fyrer þinn dreingskap og þu skallt betur niota hannz, en sa hann var adur giefinn. [[3] A þessa giøf. B *mgl.* [4] B þann. [[5] AB fyrer þessum. [[6] AB þessum her (B þessu lide) rædur. [[7] A *mgl.* [8] AB *mgl.* [9] AB huad. [10] A Ekkihard. B Ekevard. [[11] A *mgl.* [[12] AB þv ertt. [13] A *tilf.* kong. ok þu. B *tilf.* og nu. [[14] AB att þar. [15] A dreingur. [16] A þann veg. [[17] A *mgl.* [[18] B ad. [19] A þar. B þannig. [20] B *tilf.* miøg. [[21] A *mgl.*

A 315 (368). | Nv skiliaz þeir. oc riðr eckivarðr[1] heim. en
h*ogne* [ferr aptr[2] til sinna manna. oc seger G*unnare*
k*onunge* [allt hv*er*sv han*um* hev*er* fariz.[3] oc biðr
þa standa vpp sem hvatazt. oc riða heim[4] til borg-
are*n*nar. oc sva g*er*a þeir. Ecki*n*varðr[5] riðr hei*m*[6]
[sem hvatlegast[7] til b*orgar* oc er h*ann* kemr i
hollena. hev*er* m*argreife* R*oðingeirr* mataz. oc
Mb[6] 235 ætlar [at sova | ganga.[8] Þa seger eickinvarðr.[9] at
h*ann* [hev*er* hitt[10] H*ogna* oc sva at G*unnarr* k*on-
ungr* er þ*ar* komen með mikit lið. oc vill[6] riða
þangat [til gisting*ar*[11]. Roddi*ngeir*[12] m*argreife*
stendr vpp. oc kallar til allra[13] sinna manna. biðr
þa taka [skyndiliga oc buaz um sem bezt oc[14]
vegligast. oc sva sin hvs. Oc [nv sialfr m*argreife*
R*oðingeirr* letr[15] taka sina hesta oc vill vt[16] riða
B 178 imote þeim [með margv*m*[12] | ridd*er*v*m*.[17] [oc aller[18]
h*an*s menn erv nv istarve [oc vm bvnaðe.[19] En
er[20] m*argreife* R*oðingeirr* riðr vt af borg*enne*.
U 315 kemr[21] igegn[22] hanv*m* | G*unnarr* k*onungr* með
allt sitt lið. R*oðingeirr*[23] m*argreife* fagn*ar* vel
niflv*ngum* oc byðr þeim með ser[24] [til fagnaðar.[25]
En þessv tecr vel G*unnarr* k*onungr*. Oc H*ogne*
biðr eckinvarð[26] hava f*irir*[23] mikla gvðs[27] þock.
hv*er*sv h*ann* rac þeirra œrende.

---

[1] A Ekkihard. B Ekevardur. [[2] A *mgl.* B fer. [[3] A *mgl.* B allt hvørsu fared hefur. [4] A *mgl.* [5] A Ekkihard. B Ekevard. [6] B *mgl.* [[7] AB *mgl.* [[8] A sofa. [9] A Ekkihard honum. B Ekevard honum. [[10] A hitti. [[11] A *mgl.* [12] B *mgl.* [13] AB *mgl.* [[14] A sin vopn og buast sem. B skindelega sijn vopn og buast vid sem. [[15] A nv lætur margreifi Rodingeirr. B sialfur hann lætur. [16] AB *mgl.* [[17] A *mgl.* [[18] AB *mgl.* [[19] A miklv. B og fyrer bunade. [20] AB *mgl.* [21] AB þa ridur. [22] A j mot. [23] B *mgl.* [24] AB *tilf.* ath fara. [[25] A *mgl.* [26] A Ekkihard. B Ekevard. [27] AB *mgl.*

[her sæg*ir* i fra er margreifi R*oðingeirr* gefr si*n*a d*o*t*tur* Gi*s*l*her*.[1]

398[5] (369). Nv koma nifl*ungar* igarð R*oðingeirs* m*argreifa* oc stiga af sinv*m* hestom. En*n* men*n* R*oðingeirs*[2] m*argreifa* [taka þa oc[3] gœyma vel.[4] [Oc sva sem sagt hæv*er* eck*in*v*ar*ðr l*ætr* m*argreifenn*[5] *gera* tva ellda [vti i garðenv*m*[6] er þ*ei*r ero vater. oc við annan ell*d*[7] sitr G*unnarr* k*onungr* oc H*ogne* [oc þeirra brœðr.[8] oc svmer þ*eir*ra men*n*. [en svmt lið þeirra[9] við annan ælld. En þ*ei*r er f*irir* v*oru* fylgia m*argreifa* in*n* i hollina. oc skipar h*ann* þ*ei*m ápalla. Nv fara nifl*ungar* af sinu*m*[10] klœðu*m* [við elldana.[11] Þa mellte Gvdelinda kona m*argreifa*. hvn var systir[12] h*ertoga* Naudungs[13] er fell við g*ra*nsport.[14] Niflvng*ar* hava hingat fœrt[15] marga hvita brynio. oc margan[2] harðan hialm | oc skarpt[16] sverð nyian skiolld. oc A 316
þ*at* [er harmanda[17] mest at G*ri*mh*illdr*[18] grœtr hv*er*n dag Sig*ur*ð svein sin*n* bvanda. Þa er þesser ælldar ero [brv*n*ner gengr G*unnarr* k*onungr* oc H*ogne* oc þeirra[19] brœðr in*n* i hollena.[20] oc sitia þ*at* quelld oc drecka[21] með hinvm bezta fagnaðe. [oc ero nv allkater.[22] Oc [þa fara þeir[23] at sova. R*oðingeirr*[24] m*argreife* ligr i sinni sœng hia sinni

[[1] AB *mgl.* [2] AB *mgl.* [[3] A *mgl.* B taka vid og. [4] A þeirra. [[5] A Nu lætur margreifi Rodingeirr. B og giøra so sem fyrr hefur sagt Ekevard. Margreifinn lætur. [[6] A vt j gardinn. B jnn i gardenumm. [7] *rettet for* Mb[5] ell. A *mgl.* B elldinn. [[8] B *mgl.* [[9] A og sumer. [10] B *mgl.* [[11] A *mgl.* [12] B søk til dauda. [13] *sål.* AB. Mb[5] niðvngs. [14] B Grønzport. [15] B flutt. [16] A snørp. [[17] A harmadi mik. B harmar mig. [18] A Gudrun. [[19] A buner geingur Gunnar kongur og hans. [20] AB *tilf.* epter margreifa Rodingeir. [21] AB *tilf.* win. [[22] A *mgl.* [[23] B fara nu aller. [24] B *mgl.*

konv. oc talaz þav við. Þa mellte R*oðingeirr* m*argreife* frv hvat skal ek geva G*unnare* k*onunge* oc h*ans* brœðrv*m*. þ*at* er þ*ei*m se v*ir*ðilict[1] við at taka. [oc m*er* se vegr at geva.[2] Hon svar*ar*. þ*at* herra sem [yðr syniz rað til.[3] þ*at* allt skal v*era* mitt rað [um þenna lut er þitt er.[4] Oc en*n* mellte R*oðingeirr* m*argreife*. Ek ma segia þer [vm ivngh*er*ra Gislh*er*[5] ef þ*at* er yðart rað [at ek man geva hanu*m* iungfrv[6] mina dott*ur* ena fysto giof. Nv svar*ar* Godelinda. Þ*at* er vel at þv gev*er* hanu*m*[7] ockra dott*ur*. ef sva er at h*ann* mette niota. en þ*at* rœðv*mk*[8] ek.[9] (370). [Nv er lios dagr oc[10] stendr R*oðingeirr* m*argreife* vp [oc klœðez. oc h*ans* ridd-
Mb^5 236 *er*ar oc | þa standa vp[11] niflung*ar* oc kalla [sin klœðe.[12] En R*oðingeirr*[13] m*argreife* biðr þa dveliaz með ser nockora daga. en niflu*ngar* vilia nv fara [oc dveliaz ecki.[14] Oc þa seg*er* R*oðingeirr*[15] m*ar*-*greife* at h*ann* vill riða[16] með þ*ei*m [með sinum
U 316 ridd*er*um.[17] oc ganga | nv til borða[18] oc drecka nu gott vin. oc ero allkáter. [Þar ero nv margskon*ar* leikar oc annor skemtan.[19] Nv lætr R*oðingeirr* m*argreife* bera in*n* ein*n* hiälm [gvlle varðan[20] oc settan dyrlegv*m*[21] steinv*m*. oc gefr G*unnare* k*on*-*unge* [oc þessa giof þackar G*unnarr* k*onungr* vel

---

[1] AB wirduligt. [[2] A *mgl.* B enn mier vegur i ad giefa. [[3] AB þier þikker raad. [[4] A *mgl.* B hier umm sem þitt er. [[5] A *mgl.* [[6] A frv ath gefa junkherra Gisler. B fru, ad eg giefe. [7] AB Gisler. [8] *rettet for* Mb^5 rœðv*m*. AB hrædunst. [9] B *tilf.* og nu hætta þau þessu tale. [[10] AB ok er lioss dagur er þa. [[11] A og suo. B og aller hannz riddarar, og þa stannda vpp. [[12] B til sinna klæda. [13] AB *mgl.* [[14] A *mgl.* [15] AB *mgl.* [16] AB fara. [[17] AB wid sina menn. [18] A bords. [[19] A *mgl.* [[20] AB buinn med rauda (B af raudu) gulli. [21] A dyrumm. B vid dyrlegumm.

þikkir vera en mesta[1] gerseme. Þa tecr R*oðin-*
geirr m*argreife* ein nyian skiolld[2] oc gefr G*er*norz.
Þa [gefr m*argreife* sina dott*ur* Gislh*er* oc meler.[3]
Goðe herra Gislh*er* þessa mœy vil ek þer geva til
eigin konu ef þv villt þiggia.[4] Gislh*er* svar*ar*. oc
biðr h*ann* geva allra manna heilastan. [oc lez vilia
þiggia m*eð* þock.[5] Ok | en*n* mellte R*oðingeirr* A 317
m*argreife*. Se her | iuncherra Gislh*er* eitt sverð B 179
er ek vil geva þer þ*at* hæit*er* gr*a*mr. þ*at* hev*er*
at Sig*ur*ðr s*veinn*. [þ*at* hyg ek at v*er*a skal allra
vapna bezt er i yðarre for se.[6] oc en*n* þackar
Gislh*er* þessa giof. oc [biðr h*ann* hava f*yr*[7] Guðs
lavn alla sina[8] sœmð er h*ann* hev*er* gert[9] han-
u*m* i [þeirri for.[10] Nv m*ellte* [R*oðingeirr* m*ar-*
greife til H*ogna*.[11] Goðe vin H*ogne*.[12] hv*er*n gr*i*p
mattu[13] þan*n* sia h*er* með mer er þv villt hellzt[14]
þegit hava. Þa svar*ar* H*ogne*. Mer [liz sva[15] [seger
h*ann*[16] sem h*er* man[17] hanga ein*n* skiolldr sa[18] er
davcblár[19] [at lit[16]. h*ann* er mikill oc stercr [uent*er*
mek at v*er*a mune. h*ann* hev*er*[20] stor hog*g* h*ann*[21]
vil ek þiGia [at giof.[22] þa svar*ar* R*oðingeirr*[23] m*ar-*
greife. þ*at* kemr vel við [f*yr* þa soc at[24] þan*n*
skiolld bar [goðr drengr.[25] h*er*tog*e* Naudung[26] oc

[[1] A og þakkar kongur wal ok þikkir honum mikil. B og þiker vera enn besta. [2] AB *tilf.* og wal buinn. [[3] AB tekur margreife sina dottur og fær (B færer) junkherra Gisler og seger. [4] *sål.* AB. Mb[5] þickia. [[5] A ek þigg giarna seiger hann. [[6] A *mgl.* B þat higg eg ad skule þeirra vopna bezt vera, er j ydvarre ferd eru. [7] B *mgl.* [8] B þa. [[9] A alla þa sæmd er hann gerdi. [[10] AB þessare ferd. [[11] B margreife. [12] A seiger hann. [13] A muntu. B mun eg. [14] AB *mgl.* [[15] B synest. [[16] AB *mgl.* [17] B mune. [18] A hann. [19] B dockur. [[20] A hann hefer. B vænter mig ad hann mune þola. [21] AB þann skiolld. [[22] A *mgl.* [23] B *mgl.* [[24] A fyrer þui ath. B þvi. [[25] A *mgl.* [26] *sål.* AB. Mb[5] niðvngr.

[h*ann* fecc stór[1] hoG und*er* mimv*n*gs eggio*m*[2] af enu*m* sterka viðga.[3] aðr h*ann* felle. oc [er þetta hœyrer frv Gvdeli*n*n[4] grœtr hvn sarlega si*n*n broðor navðvng. oc þesse skiolldr var nv[5] geven*n* h*ogna*. Þeir þakka R*oðingeir*[6] m*argreif*a forkv*nnar* vel [sinar giaver oc velgerni*ng*.[7] Þa er þeir [eroametter[8] lata þ*ei*r taka sina hesta. oc bua [sialfa sik. oc með[9] þ*ei*m R*oðingeirr*[10] m*argreife* oc með honv*m*[11] ene*r* voskvstv Ridd*er*ar. oc Riða vt af borge*n*ne. er þ*ei*r vorv [at þvi[12] bvn*er*. þa [bað frv Gvdelin þa[13] fara vel oc [hæila. oc koma sva aptr með sœmð oc[14] virðing. [Oc margreiv*enn* kyssir sina frv Gvdelin*n* aðr h*ann* riði brott oc biðr hana vel styra sinv riki þ*ar* til er þav finnaz.

U 317 | fra niflungum.[15]

399[5] (371). Nv er ecki af[10] at segia þeirra ferð [annat en þeir[16] riða [hv*er*n dag ept*er* anna*n*[17] [Oc þan*n* dag er þ*ei*r riða[18] til svsam. er [vatt veðr oc
Mb[6] 237 mikill vindr.[19] oc allir niflv*n*gar eru nv uat*er* | [oc þeirra clœðe.[17] Oc er þ*eir* koma [fr*a*m hia borg einnihv*er*re[20] er heitir þorta.[21] riðr imot[22] þeim

[[1] B feck. [2] AB egg. [3] AB Wirga. [4] B Godelinda. [[5] A þess(!) skal nv vera. [6] B *mgl.* [[7] A sínar vidtøkur. B sijna vidtøku og velgiørdning. [[8] A hafa matast. B hafa snædt. [[9] A sig og wid. [10] A *mgl.* [11] AB *tilf.* vij. [[12] AB *mgl.* [[13] AB mæltte fru Godelinda ath þeir skilldu. [[14] A heiler, ok koma apttur med. B koma heiler afttur med sæmd og. [[15] A *mgl.* B og margreivenn kisser konu sijna adur hann rijdur j burt, og bidur hana vel styra rijkenu, þar til er þau finnast afttur. Cap. CCIII. [[16] A fyrr enn þeir. B og. [[17] A *mgl.* [[18] A *mgl.* B til þess er þeir koma j Hunaland, en er þeir koma. [[19] B gott vedur en þo nockud regn. [[20] A hia þeirre borg. B fra eirne borg. [21] AB Sporta. [22] AB j gegn.

ein*n* maðr. h*ann* er sende maðr att*ila* k*onungs* oc skal fara ibakalar[1] oc bioða [R*oðingeir* m*ar*g*reifa* til veizlv. En h*ann*[2] riðr f*yr* liðinv með sina men*n*. oc er þeir finnaz. spyrr margreivin.[3] Hverr ero tiðindi [i svsa.[4] Þesse maðr svar*ar*. Þat er nv [i svsa[4] tiðast at niflvngar | ero kom*ner* A 318 i hvnal*and* oc att*ila* k*onungr* byr nv þeim veizlo. [en ek var sendr imote þer at bioða þer til veizlv*nnar*.[5] En nv man[6] ek aptr huerva með yðr f*yr* þ*vi* at nv hevi ek fengit mitt erende. [Snyr h*ann* aptr nv með þeim. oc riðr[7] með R*oðingeir*[8] m*argreifa*. Þa mellte R*oðingeirr*[9] m*argreife* við sende man*n*. Hverso mikit boð ætlar att*ila* k*onung*r at g*er*a eða hv*er*sv mavrgo*m* mo*nn*u*m* til bioða. Þa svar*ar* sendemaðr. Mer liz sva sem eig*i* mvne her vera faer[10] i yðarre for.[11] En att*ila* k*onun*gr | B 180 hev*er*[12] boðet margom mann*um* til veizlv. En drottn*ing* G*rimhilldr*[13] hev*er* stemnt halvo fleiro*m* sinvm vinv*m*. oc hon samnar mo*nn*u*m* um allt riki sitt. þeim er henne vilia lið veita. oc her er[14] sva mikit til emnat þessarar veizlv sem h*er* skili vera allmikit fiolmenne. oc þo [mvne hvn[15] lenge standa. [Roding*eirr* biðr[16] þenna man*n* riða f*irir*[17] til borg*are*n*nar*. oc segia at nv eru niflv*ngar* ko*m*n*er*. [fyrer borg Attala kongz. hann rijdur strax a fund Attala kongs, og seiger honum þesse tijdende ad nu eru komner Niflungar[18] f*yr* borg h*an*s oc Roð-

---

[1] B i Makalar. [[2] AB margreifa til weitslu. Margreife (B *tilf.* Rodingeirr). [3] B *tilf.* er hann kienner þennann mann. [[4] A *mgl.* [[5] B *mgl.* [6] AB maa. [[7] A og suo gerir hann og ridur nu. [8] B *mgl.* [9] AB *mgl.* [10] AB *tilf.* menn. [11] *rettet for* Mb[5] fór. A før. B ferd. [12] A *tilf.* til sin. [13] A Guþrun. [14] *sål.* AB. Mb[5] *mgl.* [[15] A mun. B mun hun. [[16] A Nu bidur margreifenn. B Nu mæler margreife og bidur. [17] AB *mgl.* [[18] *sål.* B. Mb[5] *mgl.*

ingeirr m*argreife*.[1] Nv send*er* k*onungr*[2] um alla þessa[3] borg at hv*ert* hus [er bvet sum með[4] tiolldum. en isvmu*m* skal gera ellda[. oc er nu mikill f*irir* bunaðr i borg svsa.[5] Nv mællte att*ila* k*onungr* til þiðrecs k*onung*s oc biðr [h*ann* at h*ann* skal[6] vt riða igegn þ*ei*m. oc [nv gerer h*ann* sua. oc riðr vt með sina men*n*. Oc er þ*ei*r fi*n*naz fagna hvar*er* adrum vel[7] oc riða aller saman[8] til borgar.

[Fra drottning Grimilldi.[9]

400[5] (372). [Drotni*n*g G*rim*h*illdr*[10] stendr ieinu*m* tvrn oc ser for brœðra sinna oc [þ*at* at þeir
U 318 riða nv i borgena sv*s*a.[11] Nv ser hon[12] þar marg-|an [nyian skiolld. oc marga[13] hvita brynio. oc [margan dyrligan dreng.[14] Nv mællte G*rim*h*illdr*[15]. [nv er þetta eð grœna svmar fagrt.[16] [nv fara minir brœðr með margan nyian skiolld oc marga hvita brynio. oc[17] nv mi*nn*v*m*c ek hv*er*su [mik harmar[18] en storo sar Sig*ur*ðar s*veins*. Nv grœtr[19] hon [allsarlega S*igurð* s*vein*[20] oc geck[21] i mote
A 319 þeim[22] niflv*ngum* | oc bað þa uera[23] velk*om*na. oc kyssir [þan*n* er henne var nœstr. oc[24] hv*er*n at øðru*m*.[25] Nv er þesse borg nalega[26] full af monn-

---

[[1] *for* fyrer borg Attala ... margreife *har* A hann ridur aa funnd Attila kóngs og sagdi honum þessi tiþinndi. [2] B *tilf.* bod. [3] AB sína. [[4] A see buit med. B sie bued sum vid. [[5] A stóra. [[6] A ath hann skal. B hann skule. [[7] A suo gerir hann, fagna her hvarer audrum. [8] AB samt. [[9] AB *mgl.* [[10] A Guþrun. [11] *rettet for* Mb[5] svna. B Susam. [[12] A sier. [[13] A nyiann skiolld ok fagrann hialm og. B hialm og marga. [[14] A dyrdligann dreng. B *mgl.* [15] A drottning. B hun. [[16] B *mgl.* [[17] A og. B *mgl.* [[18] AB mik (B eg) harma. [19] A griet. [[20] AB sarliga. [21] B *tilf.* þo. [22] A *mgl.* [23] AB *mgl.* [24] B *tilf.* so. [[25] A alla. [26] B *mgl.*

u*m* [oc hestv*m*.[1] oc þar ero oc[2] f*irir* isvsa morg hvnd*r*að[3] manna[4] [oc sua hesta sua at ei fær talu a komit.

Fra brœðrum G*r*imilld*ar*.[5]

401[5] (373). | [Attila k*onung*r tecr vel við sinu*m* Mb[5] 238
magv*m*.[6] oc er þ*ei*m fylkt[7] i hallernar þer [sem bunar ero.[8] [oc ger*er*[9] f*yr* þeim ælldar. en[10] niflvng*ar* fara ecki af sinu*m*[11] brynio*m*. oc ecki lata þeir sin vopn at sinni. Nv ke*mr* G*r*imhilldr[12] in*n* i hollina þar er f*irir* vorv[13] hennar brœðr [við elld[14] oc þurka sik.[15] hvn ser hversv[16] þ*ei*r lypta vp[17] sinu*m* kyrtlu*m*. oc þar vnd*er* erv hvitar brynior. Nu ser H*ogne* sina systor G*r*imh*illdi*.[18] oc tecr þegar[19] sin*n* hialm oc setr a hauoð ser. oc spenner fast. oc slict eð sama folkher.

[Fra G*r*imilldi oc brœðrv*m*.[20]

402[5]. Þa mællte G*r*imh*illdr*[21]. H*ogne* sitt heill. Hvart hev*er* þv nu[22] fœrt mer [nifl*unga*skatt þ*ann*[23] er atte Sig*ur*ðr s*veinn*. [Þa svarar Hogne.[24] Ek fœre þer. s*eger* h*ann* mikin vvin*n* þar fylgir min*n* skiolldr oc min*n* hialmr [með minu sverðe.[25] oc ei

[1] A rossumm. [2] A *mgl.* [3] *rettet for* Mb[5] hundað. [[4] B *mgl.* oc hestvm . . . manna. [[5] AB *mgl.* [[6] B *mgl.* [7] A fylgt. B filgt. [[8] AB er aadur woru (B eru) bvnar. [[9] A og gerfer. B Attala kongur tekur vel vid síjnumm magumm. þar er fyrer i Susa mørg hundrud manna. nu er giørder. [10] A ok. B *mgl.* [11] B *tilf.* klædumm edur. [12] A drottning. [13] AB eru. [14] B ellda. [[15] A *mgl.* [16] AB huar. [17] A *mgl.* [18] A Guþrunu. [19] B sijdann. [[20] AB *mgl.* [21] A Guþrun. [22] AB *mgl.* [[23] AB nokkurt af Niflunngaskatti. [[24] *sål.* AB. Mb[5] *mgl.* [[25] AB og mitt sverd.

lei*f*ða[1] ek mina brynio. Nv me*ll*te G*unnar*r k*on*-
ungr [við G*rim*h*illdi*. Fru[2] systir gack hingat oc
sit her. Nv gengr G*rim*h*illdr*[3] at sinu*m* vnga
brœðr Gislh*er* [oc kyssir h*ann*[4] oc sitr ihia hanu*m*
[oc milli oc G*unnars* k*onungs*[5] oc nv grœtr
B 181 hun | sarlega. oc nu spyr Gislh*er* huat grœtr þu
fru. ho*n* suar*ar* þ*at* kan ek vel þer[6] segia. Mic
harmar þ*at* mest [nu sem iamna*n*[7] [þau storo[8] sar
er hafðe Sig*ur*ðr s*veinn* ser miðil[9] herða oc
ekki vopn [var fest[10] a h*an*s skilldi. þa suar*ar*
H*ogne*. Sig*ur*ð s*vein* oc h*an*s sar latv*m* [nv
u*er*a kyrr oc getv*m* eigi.[11] att*ila* [k*onung* af hvna-
A 320 l*andi*[12] [gero*m* h*ann*[13] | nv sva livvan sem aðr uar
þer Sig*ur*ðr svein*n*. h*ann* er halvo rikare.[14] en
ecki fœr[15] [nv at gort at grœða sar Sig*ur*ðar s*veins*.
sua v*er*ðr þ*at* nu v*er*a sem aðr er vorðet. Þa
U 319 stendr up*p* G*rim*h*illdr*[16] oc gengr[17] ibrott. Þvi |
næst kemr þar þiðrekr af bern oc kallar at nifl-
v*n*gar skulo fara til borðz. Oc honv*m* fylgir svn
att*ila* k*onung*s alld*ri*an. Nv tecr [gu*nnarr* k*on*-
ungr[18] suein*in* alld*ri*an[19] oc ber ifaðme ser út.
En þiðreckr k*onungr* [af bern[20] oc H*ogne* ero sua
goðer vin*er* at hvaʀ þeirra legr hond sina ivir
annan. oc ganga sva[21] út ór hollenne. [oc alla leið[22]
þar til er þeir koma til k*onung*s hallar oc a hv*er*i-

---

[1] *rettet for* Mb[5] leiða. [[2] AB fru Guþrun (B Grijm-hilldur) waar. [3] A Guþrun. B hun. [[4] B *mgl.* [[5] A millumm og Gunnars kongs. B mille og Gernost. [6] B ad. [[7] A *mgl.* [[8] A þess stóre(!). B þad stóra. [9] A medal. B j mille. [[10] A festi. [[11] A wier nv kyrt wera. B vier liggia kirt og giætumm ei. [[12] A kong. B kongur er rijkur kongur. [[13] AB ger hann þier. [14] AB *tilf.* madur. [15] AB faaim (B faumm) vier. [[16] A grætt sár hans. þa stod Guþrun vpp. [17] AB gekk. [[18] A drottning. [19] B upp. [[20] AB *mgl.* [21] B *mgl.* [[22] A allt.

o*m* tvrn oc a [hverre holl oc a hv*e*rio*m* garðe. oc a hv*e*rio*m* borgarv*egg*[1] standa nv kurteisar[2] konor. oc [allar vilia[3] hogna sia sua [frœgr sem h*ann* er[4] um oll laund [af[5] hrœysti oc drengskap.[6] Nv komo þeiʀ[7] i [hall Attila kóngs.[8]

[*Fra* attil*a* k*onung* *oc*[9] brœðru*m* G*rimilldar*.[10]

403[5] (374). Att*ila* k*onungr* sitr nu isinu hasete. oc setr a hœgra veg[11] ser G*unnar* k*onung* sin*n* mag. oc [þar nestr sitr[12] iv*n*ch*er*ra Gislh*er*. þa g*er*norz. þa H*ogne*.[13] þa folkh*er* [þeirra frœnde.[14] A vi*n*st*ri* | [lið att*ila* k*onungs*[15] sitr Þiðrekr k*on*-*ungr* [af bern[6] oc[16] R*oðingeirr* m*argreife* þa meistare Hilldibrandr. Þesser aller sitia ihasete me*ð*[17] att*ila* k*onung*e. Oc nu er skipat þesse holl [fyrst með[10] env*m* tignasto*m* mann*um* [oc þa huerio*m* at oðro*m*.[18] Þ*ei*r drecka þ*at* kvelld gott vin. oc her[19] er nv en dyrlegsta veizla[20] [oc með allzkonar fongo*m* er bezt megv vera. oc eru nv kater.[21] Oc nu er sva mikill fiollðe ma*n*na[22] kome*n* iborgena. at huert h*us* er fullt nalega [i borge*n*ne.[23] Oc þessa nott soua þeir igoðum f*ri*ði oc [ero nu allkater oc með goðum umbunaðe.[24] | (375). Þa er mornar oc men*n* standa upp. kenır lil niflu*n*ga

Mb[5] 239; A 321

[[1] A hveriuın mwr. B hvøriumm garde. [2] A kurteisiss. [[3] A vilia. B allar vilja þær. [[4] AB er hann frægur. [5] B ad. [[6] A *mgl.* [7] AB Niflungar. [[8] *sál.* AB. Mb[5] *mgl.* [9] Mb[5] *mgl.* oc. [[10] AB *mgl.* [11] A bond. [[12] AB þa. [13] AB Hogna. [[14] A *mgl.* B þeirra frænda. [[15] Attila kongi. [16] AB þa. [17] AB hia. [[18] A *mgl.* B og so hvørjum af ødrumm. [19] AB *mgl.* [20] B *tilf.* alls hins. [[21] AB med hinumm bestumm føngumm og eru nv kaater og glader. [22] A *tilf.* saınan. [[23] AB *mgl.* [[24] A goduın wmmbunadi. B godumm fagnade med dyrligumm bunade.

þiðrekr k*onun*gr. oc hilldibrandr [oc marg*er* aðrer
ridd*er*ar.[1] Nu spyrr þiðrecr k*onungr* hu*er*su þeim
haui[2] sovez [þa nott.[3] Þa suar*ar* H*ogne* oc letr
ser haua uel sofnat.[4] En þo er mitt skap æcki
betra en [til meðal lags.[5] Nu meler þiðrekr k*on-*
ungr. v*er* katr min goðe vin hogne.[6] oc glaðr oc
með oss velkomen. oc uara þic her i hvnal*ande*.
f*yr* þ*vi* at þin systir G*rim*h*illdr*[7] grœtr en*n* [hu*er*n
dag[8] S*igurð* *svein* oc allz mantu þess við þurva.
aðr en*n* þu komer[9] heim. [Oc nu er þiðrecr en*n*
fysti maðr er varat hev*er* niflunga.[10] þa er þeir[11]
ero buner[12] ganga þeir ut[13] igarðen. Gengr a aðra
lið [Gunnare k*onunge*[14] þiðrekr k*onungr* en a aðra[15]
U 320 m*eistare* hill*dibrandr* oc með H*ogna* | gengr folk-
h*er*. oc nu ero aller niflung*ar* upp staðner. oc
ganga um borgena oc[16] skemta ser. Oc nu stendr
att*ila* k*onungr* upp oc gengr ut i sualernar. oc ser
til huar ganga niflung*ar*. oc margr maðr gengr
nu at sia [sk*r*autlega[17] ferð þeirra.[18] oc er þo[19]
allum tiðast at spyria huar hogne ferr[20] [sua er
h*ann* frœgr.[21] Nu ser att*ila* k*onungr* huar H*ogne*
B 182 ferr oc folkh*er*. | oc ei er þeirra bunaðr uerre en
Gu*n*n*ars* k*onungs*. oc ei kenn*er* att*ila* k*onungr*
til viss huar[22] H*ogne* ferr[23] eða folkh*er* [f*yr* þ*vi* at
ei ma h*ann* sia þa[24] sua gerla.[21] [þ*vi* at þeir
hava[25] siða hialma. oc spyrr hu*er*er þar[26] ganga[27]

[[1] A *mgl.* *for* ridderar *har* B høfdingiar. [2] A hefer. B hefur. [[3] A *mgl.* [4] AB sofist. [[5] A ath medallagi. B ad medallæge. [6] A *mgl.* [7] A Guþrun. B *mgl.* [[8] A *mgl.* [9] AB kemur. [[10] A *mgl.* B *tilf.* j Susa. [11] A Niflungar. [12] B klædder. [13] B jnn. [[14] A Gunnar kongur. [15] AB *tilf.* hlid. [16] AB ath. [17] *rettet for* Mb[5] skautlega. [[18] A til þeirra ferda. B til þeirra þar er þeir fara. [19] AB *mgl.* [20] AB wære. [[21] A *mgl.* [22] AB hvert. [23] B er. [24] B þad. [[25] AB suo hafua þeir. [26] B þesser eru sem. [27] A gangi.

með G*unnare* k*onunge* oc þiðreke k*onunge*. þa suar*ar* h*ertoge* blodlen*n*. Þat vent*er* mek at þ*ar*[1] man[2] u*er*a Hogne oc folk*er*. Þa suar*ar*[3] k*onung*r. vel metta[4] ek kenna H*ogna* f*yr* [þui ath hann var med mier vm hrid og[5] ek dubbaðe h*ann* til ridd*er*a. oc erka drotn*in*g. Oc vist v*ar* h*ann* þa uar vin goðr.[6] Nu ge*n*gr H*ogne* oc folk*er* um borgena. | oc helldr huar þeirra sinni hende um herðar aðrum. oc sia þeir þar margar kurteisar[7] konor. oc nu taka þeir ovan sina hialma oc lata sia sic. En H*ogne* er [at þessu[8] auðkendr.[9] h*ann* er mior um miðian[10] oc breiðr um herðar lanct andlit [hev*er* h*ann*[11] oc bleict sem aska. oc eitt auga oc allsnart.[12] oc ei er h*ann* at siðr allra ma*n*na drengelegastr. Nu [standa nifl*u*ngar[13] | með sit lið ut við[14] borg*ar*-veg*ginn* oc [sia staðen oc skemta[15] ser. En*n* þið-rekr [af bern gengr nu heim[16] isin*n* garð [sem h*ann* a erende til.

A 322 · Mb[5] 240

Fra giucungu*m*.[17]

404[5]. Att*ila* k*onungr* ser nu hu*er*su mikit fiolme*n*ne er her sama*n* kome*t*[18] oc ecki fœr h*ann* skipat þessu allu[19] folki i eina holl. En nu er gott veðr oc fagrt skin[20] h*ann* letr bua væizluna ieinu*m* apalldrs garðe. (376). J þessu bili gengr drott*ning*

---

[1] AB þad. [2] B mune. [3] AB *tilf.* Attila. [4] AB matta. [[5] *sål.* AB. Mb.[5] rið þ*vi* at. [6] A *mgl.* [7] A kvrteisis. [[8] A *mgl.* B med þessu. [9] B *tilf.* ad. [10] A *tilf.* mann. [[11] A *mgl.* [12] B alsvart. [13] *rettet for* Mb[5] niflingar. [[14] AB ganga niflunngar med (B vid) allt sitt lid vt wmm (B vid). [[15] A skemmta. B sia yfer stadinn og skipta. [[16] AB kongur geingur (A *tilf.* heim). [[17] A *mgl.* B Cap. CCIV. [18] *rettet for* Mb[5] komen. [19] AB *mgl.* [20] *sål.* AB. Mb[5] sem.

G*rim*h*illdr*[1] i holl þiðrecs af bern. oc til einmelis[2] við h*ann*. [h*ann* fagnar henne vel oc spyrr huat hon vili.[3] hon seger gratande oc veinande.[4] Goðe vin þiðrecr.[5] Nu em ek komen at sœkia [þin hæil[6] rað. Nu vil ek þic biðia [goðe herra[7] at þu veit*er*[8] mer lið [at ek[9] hemna mins ens mesta harms þar[10] er drepin u*ar* Sig*ur*ðr s*veinn*. Ec vil nu[10] þess hemna a hogna oc G*unnare* oc aðrum þeirra brœð*r*um[11]. Nu villtu sua[12] goðe herra. þa vil ek geua þer [sua mikit[13] gull oc silfr sem sialfr villtu.
U 321 Oc her með | vil ek þer lið veita er[14] þu villt riða
A 323 um[15] rin oc villtv[1] hemna þin.[16] | Þa s*eger* þiðrecr k*onungr*. fru þ*at* ma ek gera vist eigi. oc huer er þ*at* gerer. [þa skal þ*at* vera gort[17] uttan mitt rað oc [uttan min*n*[18] vilia f*yr* þ*vi* at þeir eru minir ener beztu uinir. oc helldr skillda[19] ek [veita þeim gagn en ugagn.[20] Nu gengr hon braut gratandi. oc iþa holl er i[10] var bloðlin h*er*t*oge*. [Hon mellte en.[21] Herra bloðlin*n*. viltu ueita mer lið at hemna minna harma. Nu [minnir mik[22] sarlega hu*er*su niflung*ar* [biogu við[23] Sig*ur*ð s*vein*. þess villda ek nu hemna þeim[24] ef þu villdir mer lið ueita. Oc [ef þu villt sua gera þa man[25] ek þer geua mikit riki oc [þ*at* sem þu beiðiz[26]. [Þa suar*ar*

---

[1] A *mgl.* [2] AB eintals. [3] B vill honum. [[4] A og mællte grátande. [5] AB *tilf.* kongur. [[6] B ydar god. [[7] A *mgl.* [8] B munt veita. [[9] AB til ath. [10] AB *mgl.* [11] *rettet for* Mb[5] brœðum. [12] B sem eg. [[13] B *mgl.* [14] AB ef. [15] AB ifer. [16] A *tilf.* aa Sifka og Erminrek kongi. [[17] A skal. B *har* fyrer *for* gort. [[18] AB *mgl.* [19] A vil. B skal. [[20] A giora þeim gagn enn mein. [[21] AB og mællte. [[22] B minnest eg. [[23] B lieku. [24] A *mgl.* B a þeim. [[25] A þa maa. B villtu mier lid veita, þa vil. [[26] AB huad er þv beider.

bloðlin*n*. Fru[1] [er ec geræ þetta[2] þa man[3] ek
haua *firir*[4] mikla uvinattu[5] att*ila* k*onungs*. h*ann* er
þeirra sua[6] mikill vin. þa gengr drotn*ing* [þaðan
abrott. Oc[7] [nu gengr hun[8] til att*ila* k*onungs* oc
mellte [en við h*ann* sem fyrr.[9] Herra att*ila* k*on-*
ungr[10] huar er þ*at* gull [eða huar er þ*at*[11] silfr
er minir brœðr haua fœrt þer. Att*ila* k*onungr*
seg*er* at þeir haua ekki fœrt hanu*m* gull ne[12] silfr.
En þo vill h*ann* þeim velfagna. er[13] þeir hava
h*ann* heim sott. [þa mellte d*r*otn*ing*.[14] herra huer
skal hemna | minnar sviuirðingar ef þu villt ei. B 183
Nu er mer þ*at* en*n* in*n* meste harmr. hu*er*su myrðr
var S*igurðr* s*veinn*. Ger nu sua vel herra hemn
min. oc þa mattu[15] fa[16] niflunga skatt. oc allt nifl-
ungal*and*. [þa mellte k*onungr*.[17] Fru hett oc mel
ei [þetta optar.[18] hui munda ek[19] suikia mina maga.
er[20] þe*i*r hava gengit a mina tru. [oc ei skalltu
þ*at* gera ne ein*n*[21] | maðr at misbioða þeim.[22] Nu Mb[5] 241
gengr hon[23] a brutt. oc þikkir [henne nu allra verst.[24]
(377). Nu gengr att*ila* k*onungr* ut[25] i apa*lldr*s[26]
garðen. þar sem | veizlan skal vera. oc kallar til A 324
sin boðsmen oc þangat driva nu aller. Nu mellte
drotn*ing* til niflung*a*. þer skaluð nu selia mer til
varðveizlu vopn yður. her skal [nu enge maðr[27]
með vopnu*m* ganga.[28] þer [megoð nu vel[29] sia at

[[1] B fru, seiger hann. [[2] A ef ek geri þat er þv bidur. B *mgl.* [3] AB maa. [4] A þar fyrer. B fyrer þad. [5] A vþakk. [6] AB *mgl.* [[7] A *mgl.* [[8] AB *mgl.* [[9] A til hans. B *mgl.* [10] A *mgl.* [[11] AB og. [12] B og. [13] B first. [[14] A *mgl.* [15] A muntu. [16] AB hafa. [[17] B *mgl.* [[18] A slikt. [19] A *tilf.* wilia. [20] B so ad. [21] B einge. [[22] A *mgl.* [23] AB drottning. [[24] B allra mest. [25] A *mgl.* B jnn. [26] *rettet for* Mb[5] apaðs. [[27] A eingi. [28] B *tilf.* i minne veislu. [[29] A meigit. B munud þad nu giørla.

sua gera huner.[1] Nu s*varar* Hogni[2] þu ert ein drotni*ng*. huat skalltu taka vopn man*n*a. oc þ*at* kendi mer min*n* faðer [þa er ek var ungr[3] at alldri[4] skillda ek legia min vopn a[5] konu t*ru*. oc meðan ek em i huna*lande* þa let ek alld*ri* min vopn. Nu setr hogni up sin hialm ok bindr nu allra fastast. oc nu [finna þetta allir at[6] H*ogne* er U 322 [nu mioc[7] reiðr [oc[8] illu skapi.[9] | oc vita ei hveriu gegnir. þa suar*ar* Gernorz. [h*ogne* uarð[10] alld*ri* igoðu skapi siðan er [h*ann* kom[11] i þessa ferð. oc [þenna dag kan vera at h*ann* syni sin*n* drengskap oc vitrleik.[12] [Oc nu grunar gernorz[13] at uera manu[14] svic.[15] oc sua at hogni man[16] fyrr vitað haua huersu takaz man niflu*ngum* þesse ferð. oc setr[17] nu up*p* hialm sin*n* oc [spenner fast[18] oc [ganga við sua buet[19] [i grasgarðen.

Fra Hogna oc gernoz.[20]

405[5]. Nu skill[21] att*ila* k*onungr* at hogni [lœtr ræiðulega oc h*ann*[22] spenn*er* fast[23] [sinum hialme.[24] oc spyrr þiðrec af bern. Huerir [setia upp þar sina hialma oc lata reiðulega.[25] Þa suar*ar* þiðrecr[26] sua syniz mer sem þar[27] mune verá[28] H*ogne*

[1] AB *her og ofte* Hyner. [2] *sål.* AB. Mb[5] *mgl.* [[3] A *mgl.* [4] B *tilf.* ad ei. [5] B i. [[6] A sia þeir hversu. B finna aller hvørsu. [[7] AB *mgl.* [8] B *tilf.* i. [[9] A *mgl.* [[10] A ath vera muni svik og Hogni var. [[11] AB wier komumm. [[12] AB kann wera ath þenna dag reyni (B reiner) hann sinn fræknleik. [13] B hvor madur. [14] B mune. [[15] A *mgl.* [16] AB muni. [17] B lætur. [[18] B lætur reiduglega. [[19] A geingur suo. [[20] A i apalldurs gardinn. B til Apalldurz gardssinz. [21] AB sier. [[22] A *mgl.* [23] B *mgl.* [[24] AB sinn hialm. [[25] A þar sette wpp sina hialma. B þar sæte med sijna hialma og late reiduglega. [26] AB *tilf.* kongur. [27] B þad. [28] AB *mgl.*

oc h*an*s broðer *ger*norz. oc eru baðer goðer dre*nger* [a[1] ukunnu lande. oc þetta gera þeir við mikin moð.[2] [oc en mællte þiðrecr k*onungr*. Vist eru þeir goðer dreng*er*[3] oc meiri von herra at þenna dag meger[4] þu þ*at* vel sia ef sua[5] ferr sem [mer vere von.

um bardaga niflu*n*ga.[6]

406[5]. Nu stendr att*ila* k*onungr* up oc gengr i mot þeim G*unnare* k*onunge* oc Gislh*er* oc toc [sinni hœgre hende[7] i hond [G*unnare* k*onunge*[8] oc [vinstri hende toc h*ann*[9] i hond iunch*er*ra[10] Gislh*er*[11] oc kallar [H*ogna* oc Gernorz oc att*ila* k*onungr* setr þessa alla i veglict sæte. a hœgri hlið ser. huern fra aðrum. sua sem fyrr uar sagt.[12] Mikill elldr var[13] gor i garðenu*m* oc allt umhverfes þan elld er[14] sett borð. [oc þar sœten með.[15] Oc nu eru aller niflung*ar* komn*er* in*n* igarð með sinu*m*[16] hialmu*m*. oc huitu*m* brynium. [oc skorpu*m* sverðum[17] en þeirra skilld*ir* oc [þeirra glaðel[18] ero selld

[1] A j. [[2] B *mgl.* [[3] AB *mgl.* [4] A muner. [5] B ad. [[6] AB mik warer. [[7] A sinne hendi. B med hægre hønd. [[8] B Gunnarz kongs. [[9] A annare. [10] AB *mgl.* [11] B Gillers. [[12] A ath Hogni og Gernotst og Folker skulu sitia hia sier. aa winnstre hlid sier setur hann Þidrek | kong og margreifa Rodingeir og hertuga Osid. kongur bid- A 325
ur hann skipa monnum sem hans raad er til. B ad Høgne og Gernost skule filgia þeim. Attala kongur setur þessa j veglegt sæte a hægre hlid sier hvørn fra ødrumm, first Gunnar kong og Giller, þa Høgna og Gernost og Folker, og a vinstre hlid sier setur hann Þidrek kong af Bern, og margreifa Rodingeir, og hertoga Osid sinn frænda. kongur bidur hann skipa monnum eftter þvi sem hannz rad er til. [13] B er. [14] AB eru. [[15] A *mgl.* B og þar setiast menn. [16] AB *tilf.* hinum biortum. [[17] A *mgl.* [[18] A gladil. B gladjel.

Mb[5] 242 til varðveizlo. oc þar [hava | þ*ei*r til sett sina
sueina. oc .xx. sveina haua þeiʀ til set f*yr* gezlu
liðz at[1] bera þeim niosn ef svic [eða ufriðr[2] [kunne
hefiaz.[3] oc þessu hev*er* raðit h*ogne* oc g*er*norz.
U 323 Folkh*er* sitr [hia fostra[4] ald-|-*ri*ans s*onar* att*ila*
k*onungs*. drottn*ing* Gr*i*mh*illdr*[5] letr setia si*nn*[6] stol
gagnvart att*ila* k*onunge* oc þ*ar* er[7] h*ertoge* bloð-
len*n*. (378). J þessu bili gengr d*rotning* Gr*i*mh*illdr*[8]
til [sins ridd*er*a er f*yr* ræð*r* aðrum ridd*er*um. oc[9]
heit*er* jrungr[10] oc mellte við han*n*. Goðe vin jr-
B 184 ungr[11] villtu | hemna minnar sviu*ir*ðingar. Nu[12]
vill eigi he*m*na att*ila* k*onungr* oc ei[13] þiðrecr k*on*-
ungr oc eng*er* miniʀ[14] vin*ir*. Þa suar*ar* irungr.[15]
hu*er*s uilltu hemna lata fru eða f*yr* h*vi* grœtr þu
[sua sarlega.[16] Þa s*varar* d*rotning*.[17] nu kemr
m*er* mest ihug huersu S*igurðr sveinn* uar myrðr.
h*an*s uillda ek [nu hemna. ef nockorr vill nu mer
til duga.[18] þa toc hun h*an*s gullbuen*n* skiolld oc
mellte. Goði vin irungr.[15] villtu hemna mi*n*nar
sviu*irðing*ar. [Ec fœ[19] þer þenna skiolld fullan af
rauðu gulli sem mest fœr þu fyllt. oc [h*er* með
alla mina vinatto. Þa mællte jrungr. fru[20] þ*at* er
mikit fe[21] en þo er [en meira u*er*t at fa þina vin-

[1] A ifer hafa þeir sett xx riddara til giætslu og. B yffer haffa þeir sett sijna xx sveina ad giæta til sijnz lidz, og. [2] A *mgl.* [3] *sål. rettet.* Mb[5] kunne hefiar. A hæfist. B heffur hafest. [4] A og þar fostri. B þar og næst fostre. [5] A Guþrun. [6] AB *mgl.* [7] AB aa situr. [8] A *mgl.* [9] B er. [10] A Hirunngs riddara hofþingia. *for* jrungr *har* B Hijrungur. [11] *rettet for* Mb[5] jrung. AB Hirunngur. [12] A min. [13] B *mgl.* [14] AB adrer waarer. [15] AB Hirungur. [16] A *mgl.* [17] B hun. [18] A hefna. — *for* duga *har* B stoda. [19] A fæ ek. B þa fæ eg. [20] A mina winattu. Fru seiger Hirungur. B hier med alla mijna vingan gief eg þier. Fru seiger Hijrungur. [21] AB *tilf.* er þv bydur mier.

attu. Oc[1] stendr upp skiot oc vapnar sik oc kallar sina riddera [til sin[2] oc [biðr þa vapnaz. | oc hever A 326 nu .c. riddera.[3] Nu setr hann upp sitt merki. Oc nu mæler drotning at hann skal[4] [fara fyrst oc[5] drepa[6] þeirra sveina. oc lata engan [þan komaz igarð[7] er aðr er[8] fyr uttan [af niflungum oc engan þan ut komaz[9] [með livi er aðr er fyr innan.[10] (379). Oc nu gengr drotning skindilega[11] igarðen. [þar er veizlan var oc setz isitt[12] hasete.[13] oc nu renn[14] til hennar aldrian son hennar. oc kyssir hana. [Oc nu mellte drotning.[15] minn sœte son mantu uera licr þinum frœndum. Oc heuir[16] þu hug til þa skalltu ganga til hogna oc þa er hann lytr fram ivir[17] borðet oc tecr mat af diskinum. reið upp þinn neva oc liost[18] a hans kinn sem allra[19] harðast[20] mattu. þa mantu vera[21] goðr drengr. [ef þetta þorer[22] þu.[23] [Sveinnenn rann þegar[24] [ivir til hogna.[25] oc þa er hogne[26] lytr fram ivir borðet. þa lystr sueininn sinum neva ahans kinn. en[27] þat hoG uarð[28] meira en von [vere at.[29] af sua ungum manne.[30] Oc nu sinni vinstri hende tecr Hogne [sueinin með harenu.[31] oc mellte. þetta heuer þu eigi gort með[32] þinu raðe. oc ei með[33] raðe attila

[1 AB meira verd ydur wingan. hann. [2 A *mgl.* [3 B *mgl.* 4 B skule. 5 B ad. [6 A drepa fyrst. [7 A i gardinn komast. B þeirra j gardenn koma. 8 AB eru. [9 A og eingann þann vt. B *mgl.* [10 B *mgl.* 11 *sål.* Mb^{5}. A *mgl.* [12 B og bidur adur Hijrung j ad lata øngvann af niflungum ut koma med lijfe er adur eru fyrer utann jnnann(!). drottning sest nu j. 13 A sæte. 14 AB rann. [15 AB og mællte hun hljott j eyra sveininumm. 16 A hefder. B hafer. 17 B umm fyrer. 18 B liosta. 19 A *mgl.* 20 AB mest. 21 B verda. 22 B giører. [23 A *mgl.* [24 B og nu rann hann. [25 A til þar sem Hogni sat. 26 AB hann. 27 A og. 28 B verdur. [29 AB var. 30 A *tilf.* og blod stokk vr nausumm Hogna aa bordit. [31 A j haar sveinsjns. 32 A wid. B eftter. 33 A vid.

k*onungs* [faður þins.[1] helldr [er þetta[2] eggian þinnar moður. oc þess mantu[3] nv lit*t* niota [þessu | sinni.[4] Oc sinni hœgre hende tecr hogne um meðalkafla | sins sverðs oc dregr ór sliðrum. oc hegr[5] af havoð sveinsins. oc kastar [hofðenu abriost G*r*imh*illdi*.[6] oc[7] meltte hogni. i þessum apalldrs garðe dreckum[8] gott vin. oc þ*at* uerðum ver dyrt at kaupa. [ena fystu[9] skulld lyc ek [með þessu G*r*imh*illdi* systor.[10] oc en hogr h*ann* [iv*ir* havoð folkh*er* til fostra suei*n*sins oc af h*an*s hovoð.[11] [Nu er launat drotningo[12] sem uert[13] er hu*er*su þu getter þessa sueins. Nu lœypr att*ila* k*onungr* upp oc kallar.[14] Stande[15] vpp [hvner aller[16] min*ir* men*n*. oc [vapne sic oc drepe[17] niflung*a*. Oc nu loypr upp hver maðr er iuar garðenum. Oc niflungar bregða nu sverðu*m* sinu*m*. At raðum[18] g*r*imh*illdar*[19] varu breiddar fir uttan garðz liðit nauta huðer rablautar. oc þa er niflungar laupa[20] ut af garðenum falla þeir ahuðunum.[21] [oc þar fœr[22] margr maðr sua at h*ann* fec bana. En irungr stendr þar með sina men*n* oc drepr þar margan goðan dreng[23]. Oc nu drepa niflung*ar* igarðenum margan man*n*. oc la nu valren margu*m*[24] h*u*ndraðum[25] igarðenu*m*.

U 324 · Mb⁵ 243 · A 327

[[1] A *mgl.* [[2] AB epler. [3] B máttu. [[4] AB *mgl.* [5] AB hoggur. [[6] A fyrer briost drottningar. [7] A þa. B nu. [8] AB *tilf.* wier. [[9] A þessa. [[10] AB minne systur (B *tilf.* Grimhilldi). [[11] B af høfud Folkers fostra sveinsins. [[12] AB og mællte. Nu lyk ek (B *tilf.* drottningu og) þier. [13] A makligt. [14] B *tilf.* hátt. [15] AB stanndit. [[16] A aller hyner og. B aller. [[17] AB drepid. [18] AB raade. [19] A drottningar. [20] B hørfa. [21] *rettet for* Mb[5] ahuðuðum. [22] *sál.* Mb[5] (= ferr). [[23] A *mgl.* B og þar fellur margur godur dreingur. [24] AB *mgl.* [25] *rettet for* Mb[5] handraðum.

[Fra niflungum.[1]

407[5] (380). [Nu *er*[2] niflu*ngar* | finna at þeir B 185
lata sina men þa er ut koma af garðenu*m* snuaz þeir ap*tr*[3] oc gera en*n*[4] hrið annat sinni oc[5] beriaz við huni igarðenum.[6] oc ei letta[7] þ*ei*r [aðr en þ*ei*r hava drepit[8] hu*er*t manbarn[9] af hunu*m* þ*at* er ei kom aflot*t*a undan.[10] att*ila* k*onungr* stendr nu iv*ir* einu*m* kastala oc egiar þaðan[11] alla sina men til atgongu við [sina maga[12] niflung*a*. En þiðrecr k*onungr* [af bern gengr heim isin*n* garð m*eð* alla sina men.[13] oc þikkir stór[14] illa er sua marger h*an*s goðer[15] vinir skulu ganga i tua staðe oc beriaz. En drotn*ing* Gr*im*h*illdr*[15] gerer þ*at* allan þan dag. tecr brynior oc hialma oc skiolldu oc suerð er att*ila* k*onungr* a[16] oc vapnar með þa menn[17] er beriaz vilia. oc stundum gengr hun út iborgena[18] oc egiar men[19] atgongu. oc kallar at [huer maðr[20] er þigia vill gull oc silfr [oc goða gripi[21] [af henni[22] sœki [at niflungu*m* oc drepi þa. þetta er henn*ar* athevi[23] alla*n* þenna dag.[24]

| [Vm orrostu j homgarðe.[25] U 325

408[5] (381). Nu uerðr snorp orosta þenna dag er[26] hun*er* sekia garðen en niflung*ar* veria [oc

---

[[1] AB *mgl.* [[2] *sål. rettet.* Mb[5] Nu snuaz. A Þa er. B þa. [3] *rettet for* Mb[6] apr. [4] Mb[6] *tilf.* a. B *mgl.* [5] AB ath. [6] B þa sem j gardenumm eru. [7] B hætta. [[8] A fyrr enn drepit er. [9] AB manns barnn. [10] A *mgl.* [11] AB *mgl.* [[12] A *mgl.* B þá. [[13] A geingur i sinn gard. [14] A afar. B æfar. [15] A *mgl.* [16] B atte. [17] A *mgl.* [18] A aa borg. [19] AB *mgl.* [[20] B hvørjumm manne. [[21] AB *mgl.* [[22] A ath hann. [23] B athøfn. [[24] A wel framm ok drepi Niflunnga. þetta gerir hun þann dag allann. [25] *rettet for* Mb[5] holmgarðe. [[26] A Nu verdur hord orrosta er. B *mgl.*

heit*er* ho*m*garðr er orostan stendr i oc sua heit*er* h*ann* en i dag. niflunga ho*m*garðr.[1] Her verðr mikit mannfall. [huartvegia af hunu*m* oc niflungum.[2] oc þa[3] falla hun*er* halvo fleiri. [Oc sua[4] Mb[5] 244 drifr þo[5] til manfolk[6] | af heroðu*m* | oc aðru*m* A 328 borgum. oc[7] nu haua hun*er* halvo [meira lið en fyrst er til v*ar* tekit.[8] Nu mellte H*ogne* t*il* G*unnars*[9] [sins broðor.[10] Mer liðz sua sem hun*er* oc aumlungar[11] mune[12] marger falln*er* v*er*a.[13] En sua marga [hunska men*n*[14] sem ver havum drepit. þa driva þo[15] til halvo fleiri [af heraðe[16] oc [er þo[17] sem ver gerem[18] ecki. En hofðingiar huna koma [þo huergi nær.[19] Oc beriomz ver nalega við þrela þæirra.[20] Nu er m*er* þ*at* [en meste[21] harm*r*[22] er ei komu*m*[23] ver ut af [þessum garðe.[24] oc mette*m*[25] ver þa sialver kiosa við hv*er*ia [men wer skylldim b*er*iaz.[26] en gerla megum ver sia hu*er*su þesse leikr man fara ef sua buit skal standa. Niflung*ar* manu falla þott helldr þole þeir[27] spiot[28] oc skot huna[29] en sv*er*ð þeirra.[30] En ecki afrek meg*um* uer vinna ef eigi [megu*m* ver niota[31] varra hogvapna [við hune[32]. Oc nu vil ek [seger h*ann*[32] at ver leiti*m*[33] ut af garðenu*m* drengelega.[34] en steinvegr var gerr

---

[[1] A *mgl.* B er heiter Høgnagardur. [[2] A af hwarumtueggiumm. [3] AB þo. [[4] A og. B enn þo. [5] A *mgl.* B þar. [6] B mannfiolde. [7] B ad. [[8] AB meira her (B fleire menn) enn j fyrstu (B *tilf.* er til var tekid i firstu ad beriast). [9] AB *tilf.* kongs. [[10] A *mgl.* [11] AB Niflungar. [12] *rettet for* Mb[5] mun*ne*. A munu. [13] A *mgl.* [[14] A *mgl.* [15] A *mgl.* [[16] A *mgl.* B af hierødumm. [[17] A suo. B er. [18] B giørumm. [[19] A hvergi i nand. B hvørge nærer. [20] A eina. [[21] A *mgl.* [22] *rettet for* Mb[5] harm. [23] A komunzt. [[24] A gardinum. [25] AB mættum. [[26] A vier berdunnst. B menn vier mættum beriast. [27] B *mgl.* [28] *rettet for* Mb[5] spoit. [29] AB *mgl.* [30] B Huna. [[31] A niotu wer. [[32] A *mgl.* [33] A laatim. [34] A *mgl.*

um þenna garð [limðr sem borg*ar* vegr[1] oc same[2] steinvegr er en [um h*ann*[3] idag. Nu laupa þ*ei*r h*ogne* i[4] vestán [verðan garðen.[5] þ*ar* [uar steinvegren[6] hellzt stockin*n*. [Nu briota niflu*ngar*[7] vegen[8] allsterclega.[9] Oc ei letta þ*ei*r aðr hlið er a garðenu*m*. Oc nv lœypr H*ogne* [þegar ut um hliðit.[10] oc þar f*irir* [vtann war[11] strœte breit oc haller a tuer hendr[12] oc ecki er[13] rumt. g*er*norz oc gislh*er* fylgia hanu*m* oc marg*er* niflung*ar* oc sœkia f*ra*m amilli husa*n*na. þa kom[14] amoti[15] þ*ei*m blodlin iarll[16] [með sina sueit[17] oc u*er*ðr þar [nu þeirra imilli[18] snorp[19] orosta. (382). [20]Nu lata huner við kueða[21] sina luðra. oc kalla at niflung*ar* eru ut komn*er* ór[22] garðenu*m* oc þar til driva nu aller hunar[23]. [oc nu er h*er*t*oge* blodlin komi*n*n i orustu við niflunga.[24] [driva nu til huner[25] [þessar orustu[26] sua at hu*er*t streti er fullt [þar inand[27] af hunu*m*.[28] oc v*er*ða nu niflúng*ar* of liði born*er*. oc hrokva nu
| aptr igarðen. En hogni [at up*p* hollenne[29] oc B 186
styðr | sinu baki við [hurð hallarenn-|-ar.[30] oc hun A 329
var luct oc[31] skytr f*yr* sic skilldinum oc hœgr[32] U 326
sinni hendi hu*er*n man*n*[33] iv*ir* annan af sumum hendr eða[34] fœtr. sumu*m* havoð suma sundr imiðio.

[[1] A *mgl.* B lundur sem borg. [2] A sa. [[3] A *mgl.* [4] *sål.* A. Mb[5] *mgl.* B a. [[5] A *mgl.* [[6] A er steinvegg-urinn var. B sem hann er. [[7] B enn niflungar briota hier. [8] AB garþinn. [9] A *mgl.* [[10] A vt vmm. B midt umm hlided. [[11] *sål.* AB. Mb[5] ut um. [12] B hlidar. [13] AB *mgl.* [14] B koma. [15] A j moti. [16] AB hertugi. [[17] A *mgl.* [[18] A *mgl.* [19] AB hin hardasta. [20] B *tilf.* Cap. CCV. [21] AB *tilf.* alla. [22] AB af. [23] B hynsker menn. [[24] A *mgl.* [[25] AB *mgl.* [[26] B *mgl.* [[27] A *mgl.* B naliga. [28] B monnum. [[29] A vpp ath einne holl. B upp med eirne høll. [[30] A hallar wegginn. [31] A *tilf.* styrk. [32] A *tilf.* med. [33] B *mgl.* [34] A og. B en sumum.

oc engi[1] sœkir sa at honu*m* at ei [hev*er* þ*vi*lika[2] kaupf*er*ð.[3] oc sua mikil þrong er þar um at þeir er drepn*er* eru megu traulla[4] falla til iarðar. oc sua ver h*ann* sic með sinu*m* skilldi at ecki fœr h*ann* sar. oc a vinstri lið niflu*ngum* stendr holl þiðrecs k*onung*s. oc þar stendr ha*n*n sialfr [uppi a[5] vigskorðum með allt alvapnat sitt lið. Nu snyr g*er*norz[6] og Gisler og Folker af strætinu og wnder haallina[7] og snua [þar vid sinu baki.[8] ok werria sig alldrengiligha, ok drepa þar margann mann og Hyner sækia nv ath þeim allfast. Nu mællte Gernoz til Þidreks kongs[9] betur mætter þv nv til gánga wid[10] þína menn og weita oss og læta ei suo [marga menn[11] berriast vid einn mann. Nu suarar Þidrek kongur godi win Gernoz mier er þat[12] hinn mesti harmur er þessum stormi var lypt. her læt ek nv marga goda wine og fæ ek[13] ekki ath gert. ek vil ei berriast wid Hyni[14] menn Attila kongs mins herra og[15] ekki mein vil ek gera Niflungumm ath suo bvnu. (383). Gunnarr kongur veit nv ath Hogni Gernoz og Gisler hans brædur eru ut farner af gardinumm og þat med ath [honum er komid[16] ofurefli lidz og berst wid [hann og aller hafa nv fra honum flyit og aptur j gardinn.
A 330 Gunnar kongur[17] hefer stadit [og warit hlidit | hid eystra þad er fyrer stód[18] Hirungur og hans menn. Þa er Gunnarr kongur heyrer at Hogni [mun þurfa[19] lidveitslu þa strykur[20] hann westur j gardinn til þess

---

[1] A ei. [[2] AB hafe slika. [3] B kaupfør. [4] AB warla. [[5] A upp j. B uppa. [6] *her mangler et blad i* Mb[5]; *lakunen udfyldes efter* A *med varianter fra* B. [7] B þessa høll. [[8] B bake ad høllenne. [9] B *tilf.* herra Þidrek kongur. [10] B med. [[11] B margann mann. [12] B *mgl.* [13] B *tilf.* nu. [14] B *mgl.* [15] B enn. [[16] B komid er. [[17] B Gunnar kong. hann. [[18] B vid eistra hlided, þar er fyrer. [[19] B hannz broder þarff med. [20] B rennur.

hlidz er Niflungar hafa aa brotid og geingur vt [vid sina menn allvaskliga og þegar fyrer vtann gardinn stannda Hyner alwæpnader og werdur þar hin hardasta orrosta og sæker Gunnar kongur hart framm og eingi er suo sterkur hans manna at honum fæi fylgt.

Nu kiemur j giegn Gunnari kongi hertugi Osid frændi Attila kongs er allra kappa er mestur og berriast þeir Gunnar kongur af miklu kappi langa hríd til þess er myrkt var af nott. Ok nv fyrer þui ath Gunnar kongur er kominn einn samt j her Huna og hann atte wid ath eiga hinn mesta kappa werdur hann ofurlidi borinn og handtekinn og lætur sin waapn og her epter bunndinn. Enn er Hyner hafa fengit þenna sigur ward heróp mikid. og þa kallar Attila og drottning ath þeim skal færa Gunnar kong og drepa ei. Osid færer Gunnar kong fyrer kne Attila kongi. er honum kastad j orma gard epter | raade drottningar U 327 og þar lætur hann sitt líf. og sa turn stenndur[1] j midri Susa. (384). Nu heyrer Hogni og Gernoz huad Hyner kalla ath þeir hafa tekid Gunnar kong. werdur Hogni suo ódur ath [hann hleypur fra hurdunne og fram a strætid og høggur a bædar henndur og ma nv ekki vid hann festast[2]. og þetta sier Gernoz. snyr i mot honum a strætid[3] og hoggur Hyni [a | bædar A 331 henndur[4] og hans sverd nam [stad hvergi[5] fyrr enn j

[[1] *efter* geingur vt *har* B enn þar woru fyrer utann gardenn hyner alvopnader, og veitast(!) ad Gunnare konge enn hann ver sig dreingelega, og einginn er so stirckur ad eirn þore ad honum, enn med þvi vid ofurefli var ad eiga fá þeir teked hann, og þa kalla þeir Attala kongur honum skal færa Gunnar kong og drepa hann ei. Nu stendur Gunnar kongur fyrer knie Attala kongs enn Attala kongur stendur upp og fer med Gunnar konge og med honum mykill mannfølde, hann kastar Gunnare konge j einn turn, enn þar eru inne eturormar, og þeir veita Gunnare konge bana, og so lætur hann sitt lijff, sa turn stendur enn. [[2] B eckert má fyrer honum standa. [3] B strætenu. [[4] B badumm høndumm. [[5] B alldrej stadar.

jordunne. Ok honum fýlger junkherra Gísler[1] og drepur margan mann med sinu sverdi [Gram og suo mikit giøra þeir af sier ath ekki stenndur fyrer þeim og aller Hyner flyia, enn sumer woru drepner. og nv koma Niflunngar vt ꜳ strætid af gardinumm og æpa mikid heróp og kalla ath Hyner eru illir hunndar. renni nv er Niflungar wilia nv hefna sin. ok nv hlaupa þeir allt wm borgina og drepa menn huar sem þeir koma og er nv allmyrkt af nótt. ok Hyner fara nv ok berriast wid þa flokkum.

Attila kongur fer nv vpp j sinar haller og lætur[2] lwka apttur gardinn og weria suo at niflunngar fꜳ þar ekki ath gertt. Margreife Rodingeirr geinngur vpp i hall Þidreks kongs og dvelst þar wmm stunnd med honum. Hertugi Blodlin fer j eina hall vid sina menn og Hirungur vid sína menn. A þessi nott drifur fioldi manna i borgina, nv er og myrkt.

(385). Hogni lætur nv wid kueda sinn bason[3] og stefner til sin ollumm Niflunngumm. enn Hogni er nv kominn vid borgar vegginn. Nu koma til hans aller Niflunngar, þa mællte Hogni vid Gernoz, hversu margann mann hofum wier lꜳtid med Gunnari kongi Gernoz suarar ath þetta er wel mællt. wier skulum nv kanna vora menn, til hægri handar fra Hogna skal stannda Gisler vid sitt merke, enn miner menn sagde Gernoz til winnstri handar Hognna og vt j fra mier þeir menn er fylgt hafa þessum merkiumm er epter
A 332 eru | ok ut j fra Gisler skulu wera þeir menn er fylgdu merkium Gunnars kongs og med þeim Folker. ok suo
U 328 skipa Niflungar sinu lidi. Nu telia þeir hve marga | menn þeir hafa lꜳtid, og hafa lꜳ́tid ccc manna. enn vijc eru epter. og þa mællti Hogni ath enn hafa þeir mikid lid og Hyner skulu enn lata marga menn ꜳdur Niflungar lwti allir, og þessu jꜳta aller. Nu mællte

---

[1] B *tilf.* alldreingelega. [2] A *mgl.* lætur. [3] *rettet for* A baron.

Hogni[1] | [2][vere nu dagr. oc mette*m* ver sea at beriaz Mb[5] 245 sua sem nu er nott. þa mundu*m* ver fa nu sigr.[3] [Nu hev*er* att*ila* k*onungr* litlu[4] [fleira lið en v*er* hovum. En[5] ef ver [skulum her biða[6] [þess er dagar.[4] þa [man drifa til borgar lið af heroðum oc munum ver þa eiga við sua mikit lið at oss man vera ofrefle. Oc ei veit ek hvart ver munu*m* nokot frægðar v*er*c vinna aðr ver latim vart lif. Oc mikill[7] harmr er ver fam oss ei[8] elld. [þa myndim[9] ver en [mega b*er*iaz[10] [oc nu snyr h*ogne*[11] brut*t* m*eð*[12] fa men. | Oc [þar ner var[13] æitt steikara hus. oc þar B 187 fa þeir ser elld. Oc kasta þegar[14] þ*ei*m elldi i husit. oc brenna up*p*. oc nu gerer liost um alla borge*na*.

[vm bardaga niflunga *ok* h*una*.

409[5] (386). Þa setia[15] niflung*ar*[16] up sin merki oc [ganga um borgena með kallæ oc

---

[[1] *efter* med sinu sverdi (s. 315,₂) *har* B og stendur þesse orustann framm a nótt, og er nu Høgne komenn framm ad borgarveggenumm, og þar nemur hann stadar, þa mællte Høgne vid Gernost, vier høfumm lated Gunnar kong og margt af vorumm monnum. [2] *her begynder* Mb[5] *efter lakunen.* [[3] A være nv suo dagur sem nv er nátt og mættumm wier siá ath berriast munndi wier faa sigur. B enn ef være nu lios dagur sem nu er nótt, þa mættumm vier beriast. [[4] B *mgl.* [[5] A fleiri menn enn wier. enn. B þuij. [[6] A bídum. B bijdum hier. [[7] A veit ek ei hwart wier faaim nokkurt frægdar werk unnid aadur vier laatum waart lif. þui at tit mun dr*í*fa lanndherr og winnumm wier þa æigi suo mikid ofurefli ath margur mun wera wmm einn. enn þat er oss hinn mesti. B kunnumm wier eckert frægdarverk ad vinna adur enn vier latunst þar og so mun drijffa borgarlid ad og so aff hierødumm, og munumm wier þa eiga vid myked ofurefle, og þad er mier enn meste. [8] *sål.* AB. Mb[5] *mgl.* [[9] B þviad þa mættumm. [[10] AB berriast wid Hyni. [[11] AB Nu (B sijdann) snyr Hogni. [12] AB wid. [[13] AB fyrer honum vard. [14] AB *mgl.* [[15] AB þa laata. [16] A *tilf.* fara.

luðra þyt.[1] oc egia huni at sœkia at ser [er þeir koma f*yr* hallernar. En[2] hun*er* standa a[3] vigskorð-u*m* uppe[4] oc skiota [a þa oc[5] huarer á aðra. Oc vilia hun*er* ei beriaz [f*yr* dagan.[6] Oc[7] þo drepa A 333 niflung*ar* [mart manna a þeirri[8] nott. | Oc nu[9] dagar. þa laupa huner up [a borgena. oc ganga in*n* þ*ei*r er sott hava[10] af heruðum. oc hava [þa allmikin*n*[11] her.

[Fall h*ertoga Bloðlinns*.[12]

410[5]. [Nu setia up*p* huar*er*tuegio sin merki[13] [oc blasa ollu*m* sinu*m* luðru*m* huar*er*[14] oc þar nest verðr [en snarpasta[15] orrusta [oc lang.[16] Oc sœki*a*[17] hun*er* nu alldrengelega[18] f*ra*m. Egiar nu huer ann-an. [Oc g*rim*hilldr drotni*n*g egiar nu hu*er*n man at drepa skal af niflungum slict allt sem ma. oc byðr þar til[19] gull oc silfr. þenna dag eru þeir h*er*t*oge*[20] blodlin*n* oc [jrungr i bardaga.[21] [Oc nu er att*ila* k*onungr*[22] huergi ner. [Gernoz lœtr bera sit[23] m*er*ki imot blodlin. oc gangaz[24] þer tuinnar[25]

[[1] A blaasa ollum sinumm baarunumm (!) med miklu kalli og ope vmm borgina. B ganga um borgena med lúdr-umm og kalle. [[2] B *mgl.* [3] A j. B upp j. [4] AB *mgl.* [[5] A *mgl.* [[6] A aadur dagar. B vid þa adur dagar. [7] AB enn. [[8] AB margann mann aa þessari. [9] AB *tilf.* er. [[10] A j borgina þeir er sott hafa til. B og þeir menn sem j borginne eru tilkomner. [[11] B þeir þa aller samann myk-inn. [[12] *muligvis kan overskriften* fall h. *opløses på anden måde.* AB *mgl.* [[13] B *mgl.* [[14] A *mgl.* B og blasa øllumm sijnumm bárunumm (!). [[15] A hin strangasta. B hørd. [[16] AB *mgl.* [17] *rettet for* Mb[5] sœki. [18] AB dreingiliga. [[19] AB ath drepa (B *tilf.* skule) Niflunnga. ok (B *tilf.* Grijmhilldur) drottning (B *tilf.* eggiar þar til hvørn mann, og) bydur (A *tilf.* þar til; B *tilf.* þeim.). [20] B *tilf.* Osid. [[21] AB Hirungur komner j orrosto wid Niflunga. [[22] B Enn Attala kongur kiemur. [23] A framm. [24] A gánga. [25] A ij.

fylkingar at mote með miklu kappe.[1] Nu gengr G*er*noz f*ra*m f*ra* allu*m* sinu*m* m*annu*m. oc hogr atuer hliðar ser.[2] oc drepr nu margan man*n*. Oc nu kemr igegn hanum h*er*t*oge* blodlin*n*. Oc hefia þ*ei*r þar sitt einvigi með stor*um* hogu*m*. oc sœkia[3] langa | rið allrœ*y*stimanlega.[4] Oc g*er*noz skilz sua U 329
þaðan.[5] at h*ann* heuir af hogit hauoð [bloðlin*n* i*arls*.[6] Oc nu g*er*a niflungar mikit af ser. [Oc er nu fallin ein*n* hofðin*g*i huna.[7]

[Oc þa hœyrir Roddi*ngeirr* m*argreife*. oc verðr reiðr mioc at fallen er blodlin*n* h*er*t*oge* ok kallar[8] asina men*n* at nu skulu þ*ei*r beriaz oc drepa niflunga. oc lœtr h*ann*[9] bera merki sit*t* f*ra*m [i orrustu allrœystimanlega.[10] oc firi han*um* falla niflu*ngar*. [oc nu hev*er* h*ann* barez langa rið.[11] (387). [Nu gengr hogni ein*n*saman | f*ra*m i miðian her huna. Mb⁵ 246
oc hœɢr annarre sinni[4] hende hu*ar*tuegia til hœgre handar oc uinstri handar[4]. oc[12] firi sic f*ra*m huni sua lanct sem suerð h*an*s tecr. oc mikit vegr h*ann* oc[13] með sinu spioti. oc allar hendr heuir h*ann* nu bloðgar up til axlar oc øll er h*an*s brynia se*m* drœyri.[14] [oc sua lenge heuir h*ann* nu barz oc sua lanct er h*ann* nu kom*enn* i her huna at[15] nalega er h*ann* nv móðr. oc ei veit h*ann* nu huárt h*ann* [fœr aptr komez[16] til sinna manna. oc snyr at

[[1] B *mgl.* Gernoz . . . kappe. [2] B *mgl.* [3] AB sækiast (B *tilf.* ad). [4] A *mgl.* [5] A wid. [[6] AB Blodlins. [[7] A *mgl.* [[8] AB Ok er þetta heyrer margreife Rodingeirr (A *tilf.* werdur hann reidur miog og kallar; B *tilf.* kallar hann). [9] AB *mgl.* [[10] A i orrostona. B *mgl.* [[11] A *mgl.* [12] A *tilf.* feller. [13] A *mgl.* [[14] B og geingur eirn saman langt framm fra sijnumm monnum. Hogne berst allhraustlega og feller margan mann af hunumm. [[15] A ok suo langt er hann nv komin fram j her Huna ath. B og er langt kominn framm i húnaher, og. [[16] A kemst aptur.

A 334 [æin*n*i holl. oc brytr up*p* | hollena[1] oc gengr in*n*. oc snyz aptr at[2] durunu*m*. oc nemr þa[3] staðar[4] oc hvilir sic. R*oðingeirr* m*argreife* gengr nu hart f*ra*m a hendr niflung*um*. oc verðr þar [nu mikil[5] orrosta. Nu sœkia hun*er* at holle*n*ne. [þar sem hogni er inni. oc h*ann*[6] ver dyrrenar.[7] oc drepr margan man*n*. Nu ser G*rim*h*illdr*[8] þetta huar Hogni er. [oc sua at h*ann* drepr margan man*n*.[9] Hun kallar hátt a huni oc biðr [at þ*ei*r skulu sla elldi[10] i hollena. [þ*vi* at af tre var gort hraf[11] hallarenar. Oc sva [er gort.[12] Þa kallar Grimhilldr[13] sin*n* kera vin jrung.[14] Goðe jrung*r*[15] sagðe hun. Nu mattu[16] sœkia at hogna. [þar sem h*ann* er[17] i einu husi. fa mer nu h*an*s hovoð. en ek man fylla þin*n* skiolld af rauðu gulli. Nu snyr irungr[18] til hallar-e*nn*a*r* huatlega[19]. [sem drotni*n*g bað.[20] oc nu er[21] rœykr vorðen iholle*n*ne. þar sem hogni er inni. Jrungr[22] hlœypr in*n* i hollena [alldiarflega. oc þa er h*ann* kom in*n*. hœgr h*ann*[23] til hogna [alldiarf-lega með[24] sin*u*[25] suerði. a h*an*s lœr sua at isundr nemr bryniuna. oc sua mikit af[26] lere sem eð mesta stycki þ*at* er [til ketils[27] er[19] brytiat. Þa hlœypr [h*ann* þegar[28] v́t ór holle*n*ne. Nv ser G*rim*h*illdr*[13] at H*ogna* bloðer.[29] oc gengr til jrungs[30] oc mellte.

---

1 A *mgl.* [2 B *mgl.* 3 A þar. B *mgl.* 4 B stad. [5 B en hardasta. [6 B og Høgne. 7 A dyrinn. B dyrnar. 8 A drottning. [9 AB *mgl.* [10 A ath þeir slaai elld. B þa sla elld. [11 AB (B *tilf.* er) af trie var ræfur (B ræfrid). [12 B giøra þeir. 13 A Guþrun. 14 AB Hirung (B *tilf.* jarl). 15 *rettet for* Mb[5] jrung. AB win. 16 A muntu. [17 A hann er byrgdur. 18 *sål. også* A. B Hijrungur. 19 A *mgl.* [20 B *mgl.* 21 *sål.* AB. Mb[5] *mgl.* 22 B Hijrungur. [23 A og hoggur. [24 AB *mgl.* 25 *rettet for* Mb[5] sina. 26 AB *tilf.* hans. [27 AB i kietil. [28 A Jrungur. B Hijrungur. 29 *sål.* Mb[5]. 30 B Hijrungz.

Hœyr[1] min livvi jrvngr[2] [allra drengia beztr.[3] Nu
veitt*er* þu hogna sar en annat sinni mantu drepa
h*ann*. Hon toc [.ij. gullringa. oc spenti oðrum um
h*an*s hialmband enu*m*[4] hœgra mœgen. | en oðru*m* U 330
envm[5] vinst*ra* megen. oc mellte. Jrungr goðe
drengr[6] fer[7] mer nu hafuð hogna. þu skallt haua
sua mikit gull oc silfr sem [þu villt[8] mest fylla
þin skiolld. oc | vel [annat iammikit.[9] Oc nu hlœypr B 188
jrungr[10] annat sinni [ihollena at hogna. Oc nu varaz
hogni[11] við. oc snyr igegn honu*m*. oc legr sinu spioti
und*er* h*an*s skiolld i h*an*s briost sua at sundr | A 335
tecr bryniona oc | bukin*n* sua at um herðarnar Mb[5] 247
kom út. oc þa letr irungr[10] sigaz við steinvegin*n*.[12]
oc þesse [steinuegr heiti*r* irungs vegr[13] en i dag.
oc spiotit hogna nemr[14] staðar i steinveginu*m*.[15] þa
mellte hogni hefða ek sua golldit grimh*illdi*[16] sina
illzku sem nu gallt ek [jrun*n*ge mitt[17] sár. þa hefða
ek latit drengilega syngia mitt suerð ihunalande.

[v*m* bardaga G*islhers*.[18]

411[5] (388). J þessu bili eru nu[1] mikil tiðindi.
R*oðingeirr* m*argreife* sœk*er* nu hart f*ra*m oc drepr
niflung*a*. oc honu*m* i mot kemr iu*n*cherra Gislh*er*.
oc nv nœyta þ*ei*r sinna vapna. Oc suerð gislh*ers*
gr*a*mr beit[19] nu sua vel. at þa er h*ann* hogr skiolld

[1] AB *mgl.* [2] B vin Hijrungur. [[3] A *mgl.* [[4] A sinn gullhring oc spennti aa hans hialmband. [5] A hring. [[6] *efter* Hon toc *har* B nu Hijrung sijnumm ørmumm og mællte. [7] *sål.* Mb[5]. [[8] AB ek ma. [[9] B annann jafnmijkinn. [10] B Hijrungur. [[11] A ath Hogna. Nu verdur hann var. B jnn i høllena, og vard Høgne var. [12] AB steinvegginn. [[13] AB steinveggur heiter Hirungs weggur. [14] *rettet for* Mb[6] nemar. [15] AB wegginumm. [16] A Gudrunu. [[17] B Hijrunge. [[18] A *mgl.* B Cap. CCVI. [19] AB bitur.

oc brynio oc [hialma sneið[1] sem klœðe. oc þar fellr R*oðingeirr*[2] m*argreife* f*yr* gislh*er* [davðr til iarðar[3] með[4] stor*um* saru*m*. oc þetta alltt þa[5] h*ann* [með þvi sama[6] suerði er fyrr gaf h*ann* gislh*er* at vingiof. Nu sekir hart f*ra*m Gernoz oc gislh*er*. oc sœkia in*n* i hollena att*ila*[7] k*onungs* oc drepa þar margan man*n*. En folkh*er* h*ann*[8] sok*er* nu[9] fast[10] f*ra*m oc drengilega at hollen*ne*[11] er hogne er inni. oc [sua hogr h*ann* nu[12] huern man[13] iv*ir* annan. ad alld*ri* stigr h*ann* a bera iorð [helldr buc af buc.[14] oc nu ser hogni huar [ferr ei*n*n niflu*n*gs maðr oc fellir huni. oc vill veita hanum lið.[15] Nu spyrr hogni hueʀ [er sa[16] maðr er til min[17] sœkir sua drengela.[18] þa suar*ar* h*ann*. Ec er folkh*er* þin*n* felage[19]. Se gotona nu[2] [ek hev*er* her[20] hogvit. þa suar*ar* H*o*g*ne*. haf mikla guðs þavk f*yr*. huesu[21] þu lezt[22] syngia [þitt suerð i hialmu*m* huna.

F*ra* þidreci k*onu*ngi oc niflungu*m*.[23]

412[5] (389). Nu ser þiðrecr k*onungr* at roddi*n*-*geirr* m*argreife* er dauðr.[24] þa kallar h*ann* hatt. Nu er dauðr min*n* bezte vin [R*oðingeirr* m*ar*-
A 336 *greife*[25]. Nu ma ek ei lengr vera kyrr. | Taki allir minir menn sin vopn. oc verð ec nu beriaz við

[[1] AB hialm snidur hann. [2] A *mgl.* [[3] A *mgl.* [4] AB *tilf.* morgumm. [5] B þáde. [[6] AB af þui. [7] A til. [8] AB *mgl.* [9] B og so. [10] AB hartt. [11] AB hvsinu þui. [[12] AB høggur nv (B so). [13] B *mgl.* [[14] A *mgl.* [[15] A fer einn af Niflungumm og sæker til mots vid hann. B ad er ejrn Niflunga madur og j mote honum Hýner og vill veita honum. [16] A sia. [[17] B sa madur er ad mier. [18] *sål.* Mb[5]. [19] AB leikmadur. [[20] AB hversu egh hefi. [21] *sål.* Mb[5]. A hve. [22] B lætur. [[23] AB þinn hørpu streing. [24] B fallenn. [[25] A margreifenn.

niflunga. Nu gengr þiðrecr ovan a strœtit. oc sua er sagt i þyðeskum kueðum. at[1] þar var blauðum | U 331 ma*n*ne ei vėrt. er saman komo[2] ivig þiðrecr[3] oc niflung*ar*. oc sua[4] viða hœyr*er* um b*orgena*[5] huersu eckisax syngr i hialmu*m* niflunga. Oc nu[6] er þiðrecr[3] allreiðr. en niflung*ar* v*er*ia sic [vel oc[7] drengiliga. Oc [fella mioc aumlunga[8]. [men þiðrecs k*onungs* oc niflvng*ar*[9] falla nu[6] mioc iþessi orrostu. Nu sœkir þiðrecr sua hart fra*m* með[10] sina men. at goðe drengr hogni [af troia[11] feʀ nu vndan[12] með sitt huassa suerð. [þar er oc inni gislh*er* oc g*er*noz.[13] oc þiðrecr k*onungr* sœkir nu [ept*er* þeim.[14] oc meistare hilldibrandr. Oc | Mb⁵ 248 nu er inni i hollinni hogni Gernoz[15] oc gislh*er*[16] oc folkh*er*. Nu gengr þiðrecr k*onungr* in*n* i hollena alldiarflega[17] oc f*yr* honu*m* stendr folkh*er* [i durunu*m*. oc ver hanu*m*. oc fysta hog*g*[18] hog*g*r þiðrecr k*onungr* [með sinu suerðe[19] a h*an*s hialm[20] sua at [hovoðet fykr af.[21] oc þa kemr H*ogne* imot[22] hanu*m*. oc hefia þeir þar sit einvigi.[23] oc me*i*stare[24] hilldibrandr sœkir at g*er*noz. oc verðr þar mikill stormr. Oc nu hœgr[25] hilldibrandr g*er*noz [með hinu*m*[26] [mikla lagulf. oc þar af f*er* gernoz bana sar. oc

---

[1] *sål.* AB. Mb⁵ oc. [2] A kom. [3] AB *tilf.* kongur. [4] AB *mgl.* [5] A herinn. [6] AB *mgl.* [[7] A *mgl.* [[8] A falla miok Omlungar. B *mgl.* [[9] B *mgl.* [10] A wid alla. [[11] B *mgl.* [12] A aa hæl. [[13] A og sæker til þeirra Gernoz og Gisler. B *mgl.* [[14] A ath þeim. B ad hollinne. [15] *sål.* AB. Mb⁵ *mgl.* [16] B *tilf.* hans brædur. [17] A *mgl.* [[18] A þa mællte hann. Seed er nv ath þv nidungurinn ætlar ad drepa wini þina wigmóda og nær ath þrotum komna, og munu aller dugandi menn kalla þigh ath werra dreing. þa. B *har* slag *for* hogg. [[19] A *mgl.* B *tilf.* Ekesax. [20] A haals. [[21] AB af tok høfudit. [22] B j giegn. [23] B *tilf.* med stórumm høggum. [24] *rettet for* Mb⁵ mestare. [25] AB veitir. [[26] AB *mgl.*

fellr nu dauðr til iarðar.[1] Oc nu standa[2] ei fleiri upp[3] i þessi holl [þeir er vapn fœrer eru[4]. en þessir fiorir. þiðrecr[5] oc H*ogne* [með sitt vig.[6] Hilldibrandr. oc Gislh*er* [iaðru*m* stað.[4]

[Fra Hogna oc h*ans* syni Alld*rian*.[6]

A 337 413[5] (390). | Oc nu kemr att*ila* k*onungr* af sin-
B 189 u*m* turn. [oc til þar[7] | er þ*ei*r beriaz. þa mellte H*ogne*. þ*at* er drengs verk. att*ila* k*onungr* at þer[8] gevit grið þessum sueini Gislh*er*. h*ann* er saclaus af drape Sig*ur*ðar sueins[9]. oc ek einsaman veitta hanum banasar. Latet er Gislh*er* þess ei giallda. [h*ann* ma verða goðr[10] drengr ef h*ann* ma[11] hallda sinu lifi.[12] Þa mellte Gislh*er*. ei [mœli ek[13] þvi þetta at ei þore ek at ueria mik. þ*at* veit min systir grimhilldr[14]. [ath þa[15] er drepin uar Sig*ur*ðr svein. þa uar ek .v. vetra gamall.[16] oc la ek i reckio minnar moðor [með henni. oc saclaus em ek þess[17] vigs.[18] en*n* ecki hirði ek at liva ein[19]
U 332 [eptir mina[20] brœðr. Oc nu sœk*er* [Gislh*er* at | hilldib*ra*ndi m*eistara* oc hogr huert hog at oðru. En þeirra[21] einvigi ferr sem von var at.[10] ad meistare h*illdibrandr* veitir[22] Gislh*er* bana sar. oc fellr

[[1] A mikid slagh og þar af fieck hann bana sár, þviat aadur var hann nær sprunnginn af mædi. [2] A eru. [3] A inni. B menn. [[4] A *mgl.* [5] A'B *tilf.* kongur. [[6] AB *mgl.* [[7] A þar til. B þar. [8] *rettet for* Mb[5] þeir. [9] *rettet for* Mb[5] suei*nn*. [10] B *mgl.* [11] B náer ad. [[12] A enn nv er litil þravt slikumm kempum ath drepa hann nær sprunginn af mædi. [[13] A mæler þv. B mællte eg fyrer. [14] A Guþrun. [[15] *sål.* AB. Mb[5] oc þar. [16] A *mgl.* [17] B þessa. [[18] A *mgl.* [19] B eirnsamann. [[20] AB ef drepner eru (A *tilf.* aller) miner. [21] B þetta. [22] B var rijkare, og veitte.

h*ann* nu.[1] (391). Nu mellte h*ogne* [til þiðrecs k*on*-*ungs*.[2] Nu liz mer sua sem her man[3] skilia occart vinfengi [sua mikit sem u*er*it heuir. oc nu [vil ec[4] sœkia sua fast ept*er* minu livi at annat huart verðr nu vera at ek letr nu mitt lif eða ek vinr þitt lif.[5] vinnu*m* þetta einvigi[6] með drengskap. oc fœri nu huargi aðrum[7] ibrigzli sina œtt. [En[8] suar*ar* þiðrecr k*onun*gr. Engi man bið ek mer liðveizlu[9] iþessu einvigi. oc þ*at* vil ek vist vinna með list oc drengskap. þ*ei*r b*er*iaz lengi oc sterclega.[10] oc varla [kan nu at[11] sia huar [þeirra man nu betr[12] haua. oc [sua lengi stendr þetta | vig at[2] huartvegi A 338 er nu moðr oc sar bœðe.[13] Oc nu[14] verðr þiðrecr k*onungr* sua reiðr. [oc sua fœr h*ann* mikin*n* moð[15]. at þ*at* harmar h*ann* huerso lengi h*ann* skal[16] beriaz við ein*n* man*n*.[17] [Þa mellte | hann[18] þetta er Mb[5] 249 vist mikil skom er[19] ec stendr her allan dag. oc f*yr* mer [skal standa oc beriaz[20] ein*n* alfs son. Nu suar*ar* hogni. huat ma[21] verra von f*yr* alfs son[22] en[23] diovolsins sialfs. Oc nu verðr þiðrecr k*on*-

---

[[1] A Hilldibrandur ath honum, en Gisler ver sigh prydiligha og weiter Hilldibrandi morg saar og stor, enn þo fer svo sem won var ath Gisler lætur sigast til jardar med storumm saarumm. [[2] B *mgl.* [3] AB muni. [[4] B villtu. [[5] A og sie egh æigi ath þv meiger med dreingskap þetta einvigi winna aa mier módumm og saarumm. wæra ek suo hvildur sem þu ertt þa skilldir þv alldri þinn likam heilann heþann bera, og þo skal ek enn æigi vpp gefa mitt lif fyrer ne einum manne. [6] A *mgl.* [7] B *mgl.* [8] B nu. [9] B lid veita. [[10] A þeir taka nv og berriast leingi allhraustligha. [[11] AB maa. [[12] A betur skal. [13] AB *mgl.* [14] A af þessu. [[15] A *mgl.* [16] B skule. [17] A *tilf.* þann er aadur hafdi barist iij dægr. [[18] A ok nv mællte hann. B og mællte. Mb[5] *mgl.* hann. [19] *sál.* AB. Mb[5] *mgl.* [[20] A skal standa. B stendur. [21] AB mun. [22] A syni. [23] AB *tilf.* fyrer syni (B son).

ungr sua reiðr at elldr flygr af h*ans* mu*n*ne. oc þar af u*er*ðr sua heit brynia hogna. at h*ann* breðr af. [oc hon bliuir honu*m* ecki. helldr bre*n*ner hon[1] h*ann*.[2] Oc nu mellte Hogni.[3] Nu [vil ek giarna sœtaz oc geua upp min vopn[4]. Nu brin*n*[5] ek af minu*m* brynio ringum. v*e*ra ek sa[6] fiskr sem nu em ek maðr. þa [em ek sua steictr at sumt mitt holld v*ere* nu[7] ett. Nu tecr þiðrecr k*onungr* við hanu*m* oc nykir af hanum brynio*n*ne. (392). [Oc nu gengr[8] Grimh*illdr* oc tecr ein*n* mikin*n*[9] bra*nd*[10] þar er husid[11] hafði bru*n*nit. oc gengr at gernoz sinu*m* broðor. oc stingr brandenu*m* loganda imun*n* honu*m*. oc vill vita huart h*ann* er davðr [eða liuande.[12] [En gernoz er at visu dauðr. oc nu[13] gengr hon at gislh*er* oc stingr elldibrandenu*m*[14] imu*n*n hanu*m*. h*ann* uar eigi aðr dauðr. oc af þessu dœyr
U 333 gislh*er*.[15] Nu ser þiðrecr k*onungr* [af bern[16] huat | grimh*illdr*[17] gerer. oc mellte til att*ila* k*onun*gs.
B 190 Se huersu diovollin[18] Grimh*illdr*[19] [þin kona[20] kuellr | brœðr sina goða drengi. oc huersu [margr maðr hev*er*[21] latit sitt lif f*yr* hennar sak*er*. oc hu*er*so morg*um* goðum m*onnum*[22] hon heu*er* spillt. hunu*m* oc aumlongu*m* *ok* niflung*um*. oc slict sama [villdi hon koma þer ihel. oc mer ef þ*at* mette

---

[1] B *mgl.* [[2] A *mgl.* [3] *sål.* AB. Mb[5] *mgl.* [[4] A verd ek vpp at giefa min wopn þuiat. [5] AB brennur. [6] AB suo. [[7] A være summt mitt holld. [8] B *tilf.* drottning. [[9] A Nu tekr drottning einn. [10] A logbrand. B elldibrand. [11] *sål.* AB. Mb[5] hogni. [[12] AB *mgl.* [13] B sijdann. [14] B *tilf.* logande. [[15] A enn suo skilur hun vid hann ad af þessu deyr hann ok slikt sama gerir hun wid Gisler, hann var ei aaþur davþur. [[16] A *mgl.* [17] A drottning. [18] AB *tilf.* þessi. [19] A Guþrun. [[20] B *mgl.* [[21] B marger menn hafa. [22] AB dreingiumm.

hun. þa mellte[1] att*ila* k*onungr*. vist er hon diavoll oc drep þu hana [oc þ*at* vere[2] gott v*er*c ef þu hefðer þat gort .vij. notto*m* fyr. þa[3] veri margr | A 339 dyrligr dre*ngr*[4] sa heill er nu er[5] dauðr[6]. Nu lœ*y*pr[7] þiðrecr k*onungr* ad *g*r*i*mh*illdi*[8] oc hogr h*ana* i sundr imiðio. (393). Nu gengr þiðrecr k*onungr* til hogna oc spyʀ ef[9] h*ann* muni vera[10] grœðande. Hogni [seg*er* at h*ann* man[11] liva nokora daga[12]. En [engi von er at ei man[13] h*ann* dœyia af þessum sarum.[14] Nu letr þiðrecr k*onungr* bera[15] hogna heim isina holl[16] oc [binda sar h*an*s. Herrað het frœnkona þiðrecs k*onung*s. hana fœr h*ann* til at binda sar h*ans*.[17] oc um kuelldit [melir hogni við þiðrec k*onung* at h*ann* fae hanu*m* konu. oc segir at h*ann* vill sova með[18] um nottina. oc sua gerer [þiðrecr. Oc at morni[19] meler hogni við þessa konu. Nu kan vera þa er heðan liða nokorar[20] stunder. at þu munt eiga son við mer oc skal sa suein heita ald*r*i*a*n. Oc her eru lyclar er þu skallt varðveita. | oc fa þeim sueini er[21] h*ann* verðr roskin*n*. Mb[5] 250 þessir lyclar ganga at sigisfroð[22] kiallara [er i er[23] hirdur[24] niflunga skattr. Oc her ept*er* dœyr hogni.

[[1] A gerir hun wid sialfa ydur. þa suarar. [[2] AB wist være þat. [3] B og. [4] *rettet for* Mb[5] dre*n*. [5] *sål.* AB. Mb[5] *mgl.* [6] AB drepinn. [7] *rettet for* Mb[5] lœpr. [8] A Guþrunu. AB *tilf.* og reider vpp sitt sverd (B *tilf.* Ekesax). [9] *sål.* AB. Mb[5] er. [10] A *mgl.* [[11] A seigist mega. B seiger ad hann mune. [12] AB hríd. [13] B mune. [[14] A ei sagdi hann sik græþanda. [15] AB færa. [16] B hvijlu. [[17] AB binndur Herat kona Þidreks hans saar. [[18] A bidur Hogni Þidrek kong faa sier konu af góđri ætt oc vill hann hvíla hia henne. B mællte Høgne til Þidreks kongs ad hann fäe honum konu til ad hvijla hiá. [[19] A hann. Ath lidnum .iij. dægrumm. B Þidrek kongur, og umm morgunenn. [20] B *mgl.* [21] AB ef. [22] B Sigfred. [[23] B og er i. [24] *sål.* AB. Mb[5] huitr.

Oc nv er lokit œve niflunga [oc sua allra[1] enna
rikustu[2] manna[3] [i huna lande nema att*ila* k*on*-
ungs oc þiðrecs k*onung*s oc meistara hilldibranz.[4]
I þessi orrustu hava fallit þvsund niflunga. oc fior-
ar þusund*er* af hunu*m* oc avmlungv*m*. sva segia
þyðeskir men*n*. at engi orrosta hevir[5] verit frœgri[6]
i [fornsogum helldr[7] en*n* þessi. oc ept*er* þessa
orrostu [hever vorðit[8] sua mikil auðn i hunal*ande*
storme*n*nis[9]. at ei á dogum att*ila* k*onungs* hev*er*
[orðit iamn gott manval i hvnal*ande*[10] sem aðr
A 340 [var en þesse ofriðr hófz[11]. | Nu er þ*at* fr*a*m komit
er erka drottni*n*g spaðe[12] [att*ila* k*onunge*. at[13] oll-
um hunu*m*[14] mundi standa af ugagn[15] ef h*ann*
U 334 kvangaðez[16] i niflunga l*and*[17]. | (394). her ma nu hæyra
frasogn þyðærskra manna huærso farit hafa þæssi
tidinde [þ*æi*ra nockorra[18] er fæddir [hafa v*ær*it[19]
i susat[20] [þar er þæssir atburdir hafa orðit[21] oc
margan dag hafa set staðina en obrugðna [þa
somo[22] er tiðindin urðo huar[23] haugni fell eða Jr-
ungr[24] var væginn eða orma turnin*n* er[25] gunnar
k*onun*gr fecc bana oc garðin*n* er en*n* er[26] kallaðr
niflunga garðr oc [stændr vallt[27] a somu læið [se*m*

[[1] A allra. B og so. [2] AB tignnustu. [3] B *tilf.* og bestu dreingia. [[4] A *mgl.* [5] AB j Hunalanndi hafi. [6] A fegri. [[7] AB fornum sid. [[8] A hefdi weret. B ward. [9] A *mgl.* [[10] A wered jafnmikid mannval. [[11] AB *mgl.* [12] B hafde spád. [[13] A ath Attila kongi og. [14] B *mgl.* [15] A mikid vhapp. B ohapp. [16] *Med* kvangaðez *ophører femte hånd i* Mb *(midt på linje 11 på 125. blads bagside), og fjerde hånd fortsætter umiddelbart på samme linje med* i. [17] A lanndi. [[18] A þeir. B af þeim monnum. [[19] A woru. [20] AB Svsa. [[21] AB *mgl.* [22] B suma. [[23] A þar er. [24] B Hijrungur. [25] B *tilf.* þar. [26] A *mgl.* [[27] *sål.* Mb[4]. A allt. B stendur jafnann.

þa var er niflungar voro drepn*er* oc[1] hliðin[2] [hit forna hlidit hit eystra[3] er fyrst hofz orrostan oc hit væstra hliðit[4] er kallat er haugna hlið er[5] niflungar bruto[6] a garðinu*m*[7] [þat er en kallat a samu læið sem þa var[8]. þ*æi*r men*n* hafa [oss oc[9] sagt ifra þesso[10] er fœddir hafa v*æ*rit i [brimu*m* eða mænstr borg[11] oc engi þ*æi*ra vissi dæili a adro*m*[12] oc sagðu allir a æina læið[13] fra. oc [er þat[14] mæst[15] ept*er* þui sem sægia fornkvæði[16] i þyðærskri tungu [er gort hafa storir men*n*[17] um þau stortiðinde er i þæsso landi hafa orðit.

| [Fra þiðreci k*onu*ngi oc fru herad.[18] B 191

414[4] (395). Þiðrekr k*onun*gr af bærn hæf*ir* nu latid [margan dyrlegan dreng[19] [i hunal*andi* af aumlungu*m*[20] [oc nu er h*onom* all illt i skapi[21]. þ*æi*r talaz nu vid .ij. saman þidr*ekr* k*onungr* oc [hilld*ibrandr* h*an*s mæistare.[22] þa m*ælti*[23] k*onungr*. [M*æistari* hilldibr*andr*. Vist er mer[24] þat hin*n* mesti harmr er ek hæfi sua længi mist mins rikis [oc her v*æ*rit i hunal*andi*[25]. oc nu hæfi ek latið | alla Mb4 251
mina [drengi oc vini[26] [oc alla mina sœmð.[27] Se her

[[1] A *mgl.* [2] B *mgl.* [3] *sál.* B. Mb[4] væstra. [4] B *mgl.* [5] B og. [[6] A *mgl.* [7] B gardinn. [[8] AB *mgl.* [9] B *mgl.* [[10] A frasagt. [[11] A þeim borgumm. B brinnon edur mesturborg. [12] A audru. [13] AB lunnd. [[14] A þo. [15] B *mgl.* [16] AB forn kuæþi. [[17] A þau er ort hafa werit þar og giør. B þaug er giort hafa froder menn. [[18] A Her hefur vpp þaatt fra Þidreki kongi og Hilldibranndi Meistara. B Cap. CCVII. [[19] AB dyrdliga dreingi. [[20] A *mgl.* [[21] A og. B og er honum allmyked i skape. [[22] AB meistari Hilldibrand. [23] A *tilf.* Þidrek. [[24] A wist er. [[25] A *mgl.* [[26] A dreingi. B vine. [[27] A *mgl.*

nu [m*æistari* hilld*ibrandr*[1] hu*er*so drepn*ir* ero varir
A 341 vin*ir* marg*ir* [hin*n* goði[2] | m*argræifi* [Ro*ðingæirr.*
Nu er drepin*n*[3] G*unnarr*[4] k*onung*r af niflunga
l*andi* oc haugni af troia [er v*ær*it hafa varir virkða
vin*ir.*[5] [huat g*er*o*m* v*er* her i hunal*andi*. f*irir* hui
skulu*m* v*er* her ælldaz[6] oc þat viti[7] guð [m*eð* mer[8]
at hælldr vil[9] ec dæyia f*irir* mitt riki [auml*unga*
l*and* oc mina goðo borg b*ær*n en ek vili v*er*ða[10]
œrvasi i hunal*andi* [m*eð* usœmð[11] oc v*er* hofu*m*
œrit længi þionat att*ila* k*onungi*. þa sv*arar* m*æist-*
ari[12] hilld*ibrandr*. He*r*ra v*er* hofo*m*[13] lengi v*ær*it
U 335 fra varo riki oc mikit hafu*m* | v*er* latit [fyrst af raðu*m*
Sifka oc mikit ofr æfli æigu*m* v*er* við at skipta
fir*ir* riki erm*in*riks k*onungs*. en við þætta rað er
þu mælir nu[14] vil ek samþyckiaz at dæyia hælldr
i au*m*lungal*andi* en elldaz m*eð*[15] usœmð i huna-
l*andi*. þa m*ælti* þ*iðrekr* k*onungr*. [M*æistari* hildi-
b*randr*.[16] huat hæf*ir* þu nu spurt af min*ni*[17] borg
b*ær*n hv*er*r [fir*ir* h*ænne* ræðr.[18] Þa s*varar* m*æist-*
ari[19] h*illdibrandr*. h*er*ra[19] ek væit þ*at* æigi hv*err*
h*ænn*e ræðr en [hæyrt hæfi ek nokkot[20] at þar
[man[21] v*æra* yf*ir*[22] h*ær*togi sa er hæit*ir* alibrandr
oc myni[23] v*æra* min*n* son oc er sagt at h*ann*[24] er[25]
allra kappa[26] mestr oc allra drengia mestr[27] [fir*ir*
allra luta sakar.[16] en sua ma v*æra* at min kona
oda hafi v*ær*it ulet þa er ek for brot [af b*ær*n[28] oc

[[1] A *mgl.* [[2] AB ok hinn gode warr win. [[3] A *mgl.* [4] B *mgl.* [[5] B og þeir brædur. [[6] A *mgl.* [7] AB weit. [[8] A *mgl.* [9] AB skal. [[10] A enn ek werdi. [[11] A *mgl.* [12] A *mgl.* [13] B *tilf.* so. [[14] A enn wid þad. B og vid þessa radagiørd. [15] AB wid. [[16] A *mgl.* [17] B vorre. [[18] A rædur henne? B henne rædur. [19] AB *mgl.* [[20] A þat hefer ek heyrt. B nockut hefe eg spurt og heirt. [21] B mune. [[22] A rædur fyrer. [23] AB mun. [24] B *mgl.* [25] AB see. [26] A manna. [27] AB bestur. [[28] B *mgl.*

hafi hann værit siðan[1] fœddr. Þa sægir þiðrekr konungr. Væri þin sonr hærtogi[2] yfir minni borg [bærn. þat[3] væri oss mikit happ hann myndi oss væl fagna ef hann væri oss sua trúr sem þu [hæfir værit.[4] Nu mælti hilldibrandr. herra hverso muntu til æfna um þessa færð.[5] Nu svarar[6] konungr. Ekki fam ver nu komit hæim[7] i aumlungaland [með hær[8] sua mikil mann auðn sem [her hæfir orðit[9] [i hunalandi[10] [at[11] Attila konungr ma æigi nu fa oss sina hofðingia til at vinna vart riki.[12] Nu vil ek fara i aumlungaland læynilega | A 342 oc væri sua væl at ek kœmi [i aumlungaland[13] [með æigi flæiri menn en tvæir væri við[14] saman. þa vil ek sværia um at æigi kem ek annat sinn ór aumlungalandi [með usœmð[15] [þar skal ek dæyia eða fa mitt riki. Þa sægir Mæistari hilldibrandr. þessi færð mun þickia væra[16] stefnd með litilli sœmð ef vit forom herra[16] tvæir æinir[16] saman. en hælldr en æigi komim[17] ver i aumlungaland. þa em ek fuss at[16] a þæssa læið gerim[18] vit.[19] (396). Oc en mælti[20] hilldibrandr. Skolum vit[21] nokkot þætta mal [æiga vit Attila konung[22]. þa svarar þiðrekr konungr þætta rað er nu sua gort at hæim vil ek fara [i aumlungaland[23]. huart er Attila konungi þikkir væl eða illa. oc þesso skal

---

[1] A siþarr. [2] B mgl. [[3] A þat. B Bern þa. [[4] B mgl. [5] A raadagiaurd. [6] AB tilf. Þidrek. [7] A mgl. B her vid. [[8] B mgl. [[9] B ordinn er. [[10] A mgl. [11] A mgl. [[12] B mgl. [[13] A þar. [[14] A æigi wid fleiri menn enn wid wærumm ij. B enn vid værimm ij. [[15] AB mgl. [16] B mgl. [17] B komimst. [18] B giørumm. [19] B vier. [[20] A Nu spyr. [21] AB wier. [[22] AB fyrer Attila konungi tala. [[23] A mgl.

Mb⁴ 252 leyna Att*ila* | k*onung* [oc hu*er*n man*n* annarra[1].
B 192 aðr en vit ero*m* | brotbun*ir*.[2] [Oc nu[3] m*ælti* þ*ið-
rekr* k*onungr*.[4] Fru herad skal fara m*eð* okr ef
ho*n* vill. gak[5] oc sæg h*œnne* [oc spyr huart ho*n*
vill fara eða æigi. Oc m*æistari* h*illdibrandr* kemr
til fru herað oc segir h*œnne* m*eð* æinmæle[6] huat
Þ*iðrekr* k*onungr* [af bœrn[*] hæf*ir*[7] ætlat. [8]Herað
[s*varar* a þa lund. Ef þ*iðrekr* k*onungr* vill heðan
fara af huna l*andi* þa vil ek vist h*onom* fylgia en
þ*œt*ta rað vil ek hæyra af h*ans*[9] mun*ni*[10] [ef sua
skal v*œra*[11]. [þa gengr hilldib*randr* til Þ*iðreks*
U 336 k*onungs* oc sæg*ir* [h*onom* hv*er*so ho*n* | hæf*ir* suar-
at. Þa[12] gengr Þ*iðrekr* k*onungr* til h*œnn*ar oc
m*ælti*. Fru herað.[13] villtu fara hæi*m* [m*eð* mer[14] i
aumlunga l*and* ef ek vil fa mitt riki [eða bana at
adru*m* kosti oc æigi ma ek nu duæliaz[15] lengr i
hunal*andi*. sua marga mina kersto vini se*m* ek hefi
her latið[16] [oc m*æistari* hilldib*randr* skal fara m*eð*
mer min*n* hin*n* bæzti vinr.[17] [Ek hæfi nu latit mitt
riki[18] .xxx. vætra oc ij væt*r*. Þa su*arar* herað.[19]
h*er*ra giarna vil ek yðr[20] fylgia [hæi*m* i yðart[21]
land.[22] at[23] þ*at* man guð vilia at [þer fait yðart[24]
riki [sua lengi sem þer hafit mist.[25] engi dagr

[1] B annann. [[2] A *mgl.* [3] A enn. [[4] B *mgl.* [5] B *tilf.* nu mæistari Hilldibrandur. [[6] A Hilldibrandur gerir suo, sagdi henni. B hann giører so eg seiger henne eintaled. [7] B hafe fyrer. [8] AB *tilf.* fru. [9] B *tilf.* sialfz. [[10] A seigist þetta wita wilia af sialfum Þidrek kongi. [[11] AB *mgl.* [[12] B hennar svør. sijdann. [[13] *for* Þa gengr . . . Fru herað *har* A Hilldibrandur sagde þetta kongi, kongur geinngur nv til frv Herat og mællte. [[14] A med okkur. B vid oss. [15] B dvelia. [[16] A *mgl.* [[17] A og meistari Hilldibrand skal fara wid mier. B *mgl.* [[18] A egh hefi mist mins rikiss. B hier hefe eg nu og lated mitt rijke. [19] B hun. [20] AB þier. [21] B þitt rijke og. [[22] A *mgl.* [23] AB og. [[24] AB þu faair þitt. [[25] A *mgl.* B so leinge sem þu hefur mist.

mun[1] sa koma[2] er ek mætta iamfægin verða sem [þat at þ*er* fengit yðra[3] sœmð. bu þik þa skiot. [sagdi kongur[4] þæ*t*ta kuælld skolu*m* ver abrot fara[5] af Susat.[6] ho*n* sægir at sua skal[7] vera.

[F*ra* þiðreki k*onun*gi oc h*ans* fru.[8]

415[4] (397). Oc at kuælldi [þessa dags[9] þa hæf*ir* m*æistari* h*illdibrandr* buit [þæ*i*ra færð oc .iij. hesta[10] oc hin*n* fiorða hest[11] hef*ir* h*ann* klyfiat m*eð* gulli oc silfri oc þæ*i*ra klednaði[12]. Nu hæfia þæ*ir* upp herað a sin*n* hest oc klyfiar[13]. Þa m*ælti* m*æistari*[14] h*illdibrandr*. [h*e*rra æigi muntu vilia fara m*eð* usœmd fra att*ila* k*onungi*. sua[15] at æigi hitt*ir* þu h*ann*. Þiðrekr k*onungr* s*varar*. fari þit [fru herað fir*ir* ut til borgar hliðs en ek vil ganga at[16] hitta att*ila* k*onung*. [Þ*iðrekr* k*onungr* gengr[17] upp i hollina att*ila* k*onun*gs þar sem h*ann* sœfr oc h*ann* sæg*ir* varðmannu*m*[18] at h*ann* vill [ganga in*n* at hitta att*ila*. en[19] varðmen*n* lata [ganga þ*ið*-*rek* k*onung*[20] hv*er*t er h*ann* vill [vita þæ*ir* at h*ann* er s*va* mikill vin att*ila* k*onungs*. at ækki mun þat saka þott h*ann* gangi m*eð* vopnu*m* til h*ans*.[21] Þ*iðrekr* k*onungr* gengr in*n* i hollina þar se*m* sœfr Att*ila* k*onun*gr oc vækr h*ann*. þa [m*ælti* Att*ila* k*onungr* er h*ann* ser at þar er komin*n*

---

[1] B ma. [2] A wera. [[3] AB sa ath (B er) þu feinger þina (B þitt rijke og). [[4] *sål.* AB. Mb[4] *mgl.* [5] AB rída. [6] AB Swsa. [7] B skule. [[8] AB *mgl.* [[9] A þess dags. B *mgl.* [[10] A þeirra hesta. B þeim .iij. hesta med sødlumm. [11] B *mgl.* [12] A klædum. [13] B *tilf.* a annann. [14] AB *mgl.* [[15] A muntu suo wilia fara herra fra Attila kongi. [[16] AB Herat (A *tilf.* fyrr vt) af borginne | enn eg vil. [[17] B A 343
hann geingur nu. [18] B *mgl.* [[19] A hitta kong. B finna Attala kong, enn. [[20] B hann ganga. [[21] AB *mgl.*

Þiðrekr k*onungr* æin*n* saman.[1] Væl komin kér[2] vinr *Þiðrekr* k*onungr*. huat viltu hui færr þu m*eð* vapnu*m* æin*n*saman. Nu sv*arar* *þiðrekr*.[3] h*er*ra
Mb[4] 253 [þ*at* skalltu nu hæyra er ek | mun[4] [sægia þer huat til berr er ek bær min vopn oc[5] gac æin*n* saman við mik a æinmæli.[6] k*onungr* stendr upp oc g*er*ir sua. Þa melti *Þiðrekr* k*onungr*. Riki[7] att*ila* k*on-ungr*. ek kan*n* þer sægia tidindi. Ek hæfi latid mina goðo[8] borg b*œr*n oc allt mitt riki oc þ*at* hafa minir[9] úvinir. Nu harmar mik þat sua miok at æigi
U 337 ma[10] | v*œr*a sua buit lengr. Ek vil fara hæi*m* i aumlunga land oc skal ec fa mitt riki eða bana at adru*m* kosti. Þa sv*arar* At*tila* k*onungr*. huar ero þin*ir* hær men*n*[11] huerso [mat þu[12] fa þitt riki[13] eða[14] hu*er*ia lund hæf*ir* þu þ*œt*ta rað stofnat. *Þiðrekr*[15] sv*arar*. Ek vil fara leynilega i mitt riki [þ*vi* at ek hæfi nu enga hærmeɴ til sua at ek mega með ofriki[16] sœkia mitt land. Þa m*œlti* Att-*ila* k*onun*gr. Min*n* goði vin *Þiðrekr* k*onungr* duællz en*n* hælldr[17] med oss um hrið. en ef æigi viltu þat þa vil ek fa þer [lið huna her til[18] at þu fair þitt riki. [far æigi með usœmð heðan fra oss.[19] Þa m*œlti* *Þiðrekr*. h*er*ra [þ*œt*ta er sua sem mer er von at þer at þu mundir hafa af drengilega oc haf fir*ir* þauk þitt vinattu boð[20] en æin*n*saman

[[1] B seiger Attala kongur. [2] A kiære. B gode. [3] AB *tilf.* kongur. [[4] A *mgl.* B þad skal eg nu. [[5] A *mgl.* [6] AB eintal. [7] A *tilf.* herra. [8] A *mgl.* [9] B vorer. [10] AB *tilf.* nv. [11] AB *tilf.* edur. [[12] A munntu. [13] A *tilf.* far ei wid wsæmd heþann frá oss. [14] AB *tilf.* aa. [15] AB *tilf.* kongur. [[16] AB ek hefer ongva hermenn ath. [17] B *mgl.* [[18] A her Huna. B Húna her. [[19] A *mgl.* [[20] A Attila kongur. for þat sem mik wardi af ydur ath þier mundut dreingiliga vid oss giaura og haf fyrer Gudz þøkk. B Attala kongur. þat var sem mig varde ad þier mundud hafa dreingelega af mále, og fyrer þetta haf mykla Gudz þøck.

vil ek [hæi*m* fara oc[1] leynilega oc m*æistari* hilldib*randr* me*ð* mer. æigi vil ek optaʀ spilla þinu*m* [dyrligu*m* drengiu*m* at vin*n*a mitt land.[2] þa[3] gengr Att*ila* k*onun*gr með honu*m* ut til borgar hliðs oc þar skiliaz[4] | þ*æi*r oc kyssast[5]. oc nu grætr[6] Att*ila* A 344 k*onungr.* oc harmar þat miok at h*ann* skal [þ*iðrek* k*onung* sua brot læysa at æigi se m*eð* mæira soma en nu. En*n*[7] þ*iðrekr* k*onungr* biðr Att*ila* k*onung* oc h*ans* riki v*æra* iguðs gezlu oc sægir at en*n* [muno þ*æir* hittaz[8] vin*ir*.[9] oc leypr [nu a sin*n* hæst | falka.[10] fara [nu alla sina[11] læið. Riðr B 193 m*æistari* hilldib*randr* fir*ir*[12] með klyfia hestin*n* [en ept*ir* Þ*iðrekr* oc herað.[13] þ*æir* snua[14] hina væstri læið til mundio oc [þar vill nu þ*iðrekr* k*onungr* fra*m* fara.[15] [þ*æir* fara nu[16] nætr oc daga oc hitta ækki m*enn* oc æcki fara þ*æir* iborgir. (398). Æina nott koma þ*æir* fir*ir*[17] bacalar. Þa m*ælti* þ*iðrekr* k*onungr* oc snyr sinu*m* hæsti [at borgin*ni*.[18] Nu harmar mik bacalar þin*n* h*er*ra M*ar*gr*æifi* [Ro*ðingæirr* er allra man*n*a var milldastr oc baztr drængr.[19] þa er ek hafða latið mitt riki [fir*ir* minu*m* fadur brodor kom ek[20] her fir*ir* bacalar[21] þa kom igegn[22] mer m*argræifi*[23] m*eð* sina d*rot*ni*ng* gudel*inda*. hon gaf mer æin*n* grænan gun*n*fana sa [varð margu*m* hunu*m*[24] at bana [oc

---

[[1] A fara. B rijda. [[2] A dreingium. [3] B Sijdann. [4] A skildust. [5] B minnast til. [6] A *tilf.* þat. [[7] A ei med meire sæmd þidrek kong j brott leysa. [[8] B mune þeir finnast. [9] AB *mgl.* [[10] A aa bak. [[11] B þau nu alla. [12] B undann. [[13] A *mgl.* [14] B *tilf.* nu. [[15] B *mgl.* [[16] A *mgl.* B fara nu. [17] AB j. [[18] A af borginne og mællte. [[19] A *mgl.* [[20] B og eg kom. [21] A *tilf.* og. [22] A j móte. [23] B *tilf.* Rodingeir. [[24] A war morgumm manni.

æitt hit þycka purpura pæll[1] [þat þorði at b*er*a
Mb[4] 254 vtlændr hofdingi vel.[2] | Nu harmar mik miok min*n*
[goði vin m*argrœifi*[3]. [verir þu[4] nu lifs þa fœri ek
æigi sua fir*ir* þ*œn*na stað at æigi fyndi ek þik[5].
U 338 Þa sv*arar* m*œistari*[6] hilldib*randr*. vist | seg*ir*[7] þu
satt[8] m*argrœifi* uar goðr drengr. þat reyndu*m* v*er*
i ruzilande. þa er ek [hafðe latið[9] min*n* hæst oc
h*ann* [fecc mer hæstin*n*[10] oc ef æigi v*œr*i h*ann*
þa[11] menda oc lata mitt lif þess a ek min*n*az a[12]
h*onom*.[13] Nu fara þ*œi*r[14] sina læið oc riða ner[15]
skoginu*m* [luruvalld oc u*m* daga dvæliaz þ*œi*r
iskoginu*m* en*n* um nætr fara þæir.[16]

[Fra þiðreki k*onu*ngi oc M*eistara* hilldibran*di*.[17]

416[4] (399). Elsungr jarl hin ungi hæf*ir* farit
yf*ir* rin með sinu*m* [manno*m* tvæi*m* riddaru*m* oc
A 345 .xxx. h*ann* feʀ sin*n*a œrinda.[18] | oc [nu fœr
h*ann* af niosn. at Þ*iðrekr* k*onungr* af b*œr*n mun
þar riða. h*ann*[19] min*n*iz þess at hin*n* gamli Samson oc h*an*s synir Erm*in*rik oc Þetmaʀ hafa
drepit h*an*s frænda elsung jarl af b*œr*n hin*n* gamla
oc [hin*n* skegsiða[20]. oc [liz sem h*ann* muni v*œr*a
bæzt til komin*n* at[21] hæfna. riðr nu m*eð* skoginu*m*

[[1] A *mgl.* [[2] AB *mgl.* [[3] B goda vin margreifa Rodingeir. [[4] AB være hann (A *tilf.* hier). [5] AB hann. [6] AB *mgl.* [7] A sagdir. [8] A *tilf.* ad. B *tilf.* herra. [[9] A liet. [10] B annan hest. [11] B þar. [12] B af. [[13] A sotti hann mier til handa. [14] A þav. [15] AB j naand. [[16] A Lutuualld. enn dveliast j skóginumm wmm daga. enn rida nættur. [[17] A *mgl.* B Cap. CCVIII. [[18] A riddorum. B riddørumm ij og xxx. [[19] B fer a niosn umm ferder þidreks kongs og. [[20] B skegglausa. [[21] A litst þeim hann vera betur til fallinn ath. B vill hannz.

oc læitar þ*æi*ra [þa er sol er lag[1] um kuælldit. m*æ*l*ti* Þi*ðrekr* k*onungr*[2] at þ*æir* skulo[3] buaz oc riða læið sina [u*m* nottina[4]. Nu riðr k*onungr* fir*ir* oc[5] herað en [hilldib*randr* ept*ir* oc læiðir þ*æi*ra klyfia hæst. Oc nu litr hilldib*randr*[6] aptr h*ann* ser joreyk mikin*n* [oc þar undir blickia[7] fagrir skilldir[8]. [Nv keyrer hann hestinn og ridur epter Þidreki kongi og sagdi honum[9]. Jegh see joreyk mikinn og þar vnder[10] skillder fagrer[11] oc huitar brynior oc riða [huast ept*ir* oss.[12]. Nu suarar[13] herað oc grætr. [þ*æt*ta manu vera yckrir uvin*ir* oc mun ykr ofr æfli i vera viðr at æiga.[14] Þa snyr þ*iðrekr* k*onung*r aptr sinu*m* hæsti oc lyptir [upp hialminu*m*[15] oc m*æ*l*ti*. þat er vist ioreykr oc vapnaðir men*n* undir. hv*er*ir muno þar fara sua rikman*n*lega hv*er*s [gettu m*æistari*.[16] þa sv*arar* hilldib*randr*.[17] Ekki væit ek her von hofðingia nema[18] Elsungs iarls at h*ann* se farin*n* yf*ir* rin oc [væit ek[19] ef h*ann* er oc [hef*ir* h*ann* af spurt[20] varri færð þa kan*n* v*æ*ra at h*ann* vili hafa varn fund. Þa m*æ*l*ti* þ*iðrekr*.[21] Sua riða þessir m*enn* akapt[22] sem þ*æi*r vili oss fin*n*a. en*n* [hv*er*so skulu*m* v*er* þa[23] huart skal undan riða askogin*n* oc[24] forða oss eða skulu*m* ver stiga af hestono*m*[25] oc

---

[[1] B *mgl.* [2] A *mgl.* B *tilf.* til Hilldibrands. [3] B skule. [[4] AB *mgl.* [5] B *tilf.* fru. [[6] A Hilldibrand epter med klyfia hestinn og litur. B mæistari Hilldibrandur lijtur nu. [7] B blaka. [[8] A *mgl.* [9] B *tilf.* herra. [10] B *tilf.* blika. [[11] *sål.* AB. Mb[4] *mgl.* [[12] A fast epter. B hvatt eftter oss. [13] B *tilf.* fru. [[14] A mik vgger þar see wviner ydrer. B þat ugger mig at þetta mune vera yckrer fiandmenn og mune vera ofurefle vid ad eiga. [[15] B sijnumm hialme. [[16] AB getur þv meistari Hilldibrandur. [17] AB hann. [18] B utann. [[19] B *mgl.* [[20] AB hafi hann (B hefur) spurn af. [21] AB *tilf.* kongur. [22] AB akafliga. [[23] A *mgl.* [24] A at. [25] A hestumm worumm.

[buaz við at[1] veria oss. Þa snyr Mæistari[2] hilldi-
B 194 brandr aptr sinum hesti oc tekr[3] af hofði ser |
hialminn oc litr a ræið þessa manna oc mælti
[siðan. herra[4] menn tvæir hins fiorða tigar [rída
A 346; U 339 þar[5]. stigum [ofan af varom[6] hestom [sem huataz[7] |
oc buumz við. Ver skulum æcki flyia firir þæim
hitt skal spyriaz um[8] huna land at þessir skulo
Mb[4] 255 falla [sumir firir varom vapnom[9] | en sumir
hreddir[10] undan flyia oc hlæypr af hestinum. oc
slict sama Þiðrekr konungr [binda sina hesta[11] oc
taka ofan herað þa spenna þæir fast [sina hialma[12]
oc brægða suærðum. Þa mælti þiðrekr konungr.
Vist ert þu [enn goðr drengr sem fyrr. mæistari[13]
hilldibrandr. [huar sem men skulo bæriaz þa er
sa sæll[14] er a aðra lið ser a[15] slican dreng[16]. fru
herað grat æigi enn[17]. ver kat þar til er þu ser
okr falla[18] en bætr mun [fara enn sua.[19].

[Fra Þiðreki konungi oc fall elsungs jarls.[20]

417[4] (400). Nv kemr at þæim riðandi[21] elsungr jarl [með sina[22] menn. Þa mælti junkherra Aumlungr systur sun elsungs jarls [er allra manna er vaskastr[23] hann ser konona oc mælti. Vilit[24] [þessa kono[25] lata [oc fari hon hæim með oss[26] þa [skulut

---

[[1] AB *mgl.* [2] A *mgl.* [3] *rettet for* Mb[4] te. [[4] A herra. B *mgl.* [[5] *sål.* AB. Mb[4] *mgl.* [[6] B af. [[7] A *mgl.* [8] A j. [[9] A vnder worumm høggumm. B *mgl.* [10] B med hrædslu. [[11] A *mgl.* [[12] A sinn hialm. B sijnumm hialmumm. [[13] A gódur dreingur. [[14] AB sæll er sa. [15] A hefer. [16] A *tilf.* þa er berriast skal. [17] AB *mgl.* [18] AB fallna. [[19] A werda. [[20] AB *mgl.* [21] A *mgl.* [[22] B og hans. [[23] B *mgl.* [24] A wili þid. A vilie þier. [[25] AB konuna. [[26] A *mgl.*

þer[1] hallda yðro lifi. [þa suarar Hilldibrand[2] ho*n* for til annars af Susat[3] m*eð* *Þiðreki* k*onun*gi en at fara hæi*m* með yðr oc þat viliu*m* v*er* vist[4] æigi. Þa sv*arar* æin*n* ælsungs maðr. Alldri hæyrði[5] ek gamlan man*n* suara diarflegar [oc uhræðilegar oc þo drambsamlegar. Þa sv*arar* *Þiðrekr* k*onungr*[6]. Þu munt v*æra* miclu[7] b*er*nskare at viti oc allri kurteisi þo at æigi ser þu œri[8] at vætra tali h*ann* hæf*ir* sig[9] flutt fram allan sin*n* alldr med sœmð oc drengskap oc sua er han*n* gamall orðin*n*. [Ver þu[10] æigi sua diarfr at þu snæiðir h*onom* opptar fir*ir*[11] sina ælli Nu m*ælti* Auml*ungr*. gefit upp vopn yð*ur*[12] skiot oc sialfa yðr[13] i vart valld. en*n* ef æigi viltu þ*at* tæk ek min*n*i hendi i[14] þitt skegg sua at mestr[15] lutr skal hendin*n*i brot fylgia. Þa sv*arar* hilld*ibrandr*. kemr[16] þin hond a mitt skegg þess mantu iðraz | firir þui at annat huart skal A 347
v*æra*[17] at sundr mun[18] bræsta min*n* armr i æino hoggui eða af skal falla þin hond skiot eða hv*er*r er hofðingi yðaʀ. Þa sv*arar* æin*n*[19]. þottu ser harr[20] i skeggi þa [er tu vist[21] favis. [ken*nir* þu æigi h*er*ra[22] Elsung jarl varn [oc fir*ir* hui er tu sua[23] diarfr at þu þorir at spyria ept*ir*[24] varo*m* haufðingia.[25] Ver ero*m* oc vist fol er ver stondu*m*[26] sua lengi fir*ir* tuæi*m* ma*nn*o*m* þ*æir*[27] iamnaz vid oss

[[1] A skulu þid. [[2] *sål.* AB. Mb[4] *mgl.* [3] AB Swsa. [4] A *mgl.* [5] AB sa. [[6] A *mgl.* [7] A *mgl.* [8] A ellri. [9] *sål.* Mb[4] B. A suo. [[10] B enn þu verdur. [11] B umm. [12] *rettet for* Mb[4] yðr. [13] B yckur. [14] AB vm. [15] A meire. B meste. [16] B kome. [17] A werda. [18] A skal. [19] AB Jngram. [20] B hærdur. [[21] A ertu þo. B muntu þo harla. [[22] A edur kienner þu. [23] B *tilf.* favijz og þo. [24] B ad. [[25] A *mgl.* [26] A *tilf.* her. [27] A þeim er. B og þeir.

[i orðo*m*.[1] h*ann*[2] bregðr sinu sv*ær*ði hærmilega oc
hoggr til m*æistara*[3] hilldib*rands* a h*an*s hialmhott
oc þ*at* sværd bitr hialmhottin*n* en þar[4] fir*ir* innan
var hilldigrimr hialmr þ*iðreks*[5] oc þar[6] varð stað-
U 340 ar[7] nema þ*æt*ta hogg [se*m* fyʀ.[8] En | þ*iðrek*r k*on*-
ungr [sialfr hefir nu[9] þan*n* hialm er att hef*ir*[10] Sig-
Mb^4 256 urðr suæin [er allra vapna | er baztr oc mæst gull-
buin*n*.[11] en[12] hilldib*randr* brigðr sinu sv*er*ði gram
er att hafði Sigurðr suæin*n* oc hoggr til ingrams
a h*an*s hialm [oc sua stritt klyfr h*ann* hialmin*n*
oc hofuðit oc bukin*n* oc bryniuna at ælldr flygr
af[13] en suærðit nam staðar i sodulboganu*m*[14] fræmra
[oc Jngram fra*m* af hestinu*m* dauðr.[15] Nu bregðr
Þ*iðrekr* k*onungr* [sino sv*ær*ði[16] ecki sax oc [hoggr
fyrsta slag hin*n* fyrsta[17] riddara a h*an*s œxl sua
at af fykr[18] hondin m*eð* sidunni oc sa fællr dauðr
B 195 af hestinu*m* oc annat slag | væit*ir* h*ann* sialfu*m*
iarlinu*m* elsungi[4] undir hondina hœgri hœggr upp[19]
œxlina [m*eð* bryniuni[20] oc suerðit[21] sniðr af hond-
ina oc upp a kinnina oc sundr kialkan*n* oc sua
i[22] iaxlana oc steypiz h*ann* hin*n*[23] vinstra væg
dauðr af hestino*m*. (401). Nu varð mikil hræzla [oc
skialpti[24] oc allir vilia nu[25] v*ær*a hæima [i babil-
onia.[26] en þo[27] uerðr her nu strong orrosta oc a

[1 A *mgl.* 2 AB Jngram. 3 AB *mgl.* 4 A *mgl.* 5 AB *tilf.* kongs. 6 AB enn. 7 AB *tilf.* ath. [8 A *mgl.* [9 AB hefer. 10 AB hafdi. [11 A *mgl.* 12 AB *tilf.* meistari. [13 A suo ath klofnar haufudit med brynniunne. 14 A *tilf.* hinumm. [15 A enn Jngram fell davþur aa jørd. B enn Jngram fellur af hestenumm daudur. [16 A *mgl.* [17 AB weiter hid fyrsta slagh hinum (B einumm) fremmsta. 18 A flygur. B flyr. 19 B *tilf.* vid. [20 A *mgl.* 21 AB *mgl.* 22 A *mgl.* 23 AB aa. [24 A og mikill skialfti. B *mgl.* 25 B *tilf.* helldur. [26 A j Babilon. B *mgl.* 27 A þa.

litilli hrið[1] hæf*ir* Þ*iðrekr* k*onun*gr [nu drepit[2] .vii. r*iddara* [annarri sin*n*i hendi.[3] en m*æistari* hildib*randr* hæfir | nu drepit .ix.[4] Þa[5] sækir at h*onom* hin*n* ungi Auml*ungr* oc b*æ*rsc við h*ann*. en fir*ir* Þ*iðreki* k*onungi* flyia nu allir þ*æi*r er ept*ir* ero. A348 Nu væit*ir* hilldib*randr* Auml*ungi* æitt slag a h*an*s [skiolld oc a h*an*s[6] hialm oc fir*ir* þui[7] [micla hoggi[8] fællr Auml*ungr* oc hilldib*randr* a h*ann* ofan oc biðr h*ann* gefa upp sin vopn oc hallda [sinu lifi.[9] Þa sv*arar* Auml*ungr*. Vist æigi[10] er mer bœtra[11] at lifa við þat at sua [gamall maðr[12] skal mik hafa [yf*ir* stigit.[13] en þo vil[14] ek gefa upp min vopn [oc lifa at sin*n*i.[15] [h*ann* gefr upp vopn sin oc[16] biðr hilldib*randr* h*ann* upp standa oc spyʀ huat man*n*a h*ann* er eða[17] fir*ir* hui[18] þessir men*n* hafa sott þ*æi*ra lif. en Auml*ungr* [sæg*ir* elsung j*arl* uilldo[19] hæfna sins[20] frænda elsungs jarls[21] er drepit hafði samson k*onung* oc þ*iðrekr* k*onungr* var[22] skylldr [frendi h*an*s.[23] Nu m*æ*l*ti* Þ*iðrekr* k*onungr*. Auml*ungr* goðr [drengr þu skalt nu sægia[24] oss tiðindi [ef þu væizt suðr til fealz[25] oc siðan skalltu þiggia þitt lif [oc þin vopn oc alla þina hærneskio[26] oc allra[27] þin*n*a faronauta [oc þ*at* skaltu hafa fir*ir*[28] ibœtr þins frænda els*ungs* j*arls*. þa m*æ*l*ti* Auml*ungr*.[29] Goði h*e*rra þ*iðrekr* k*onungr*. Ec kan*n* segia þer

---

[1] A stundu. [[2] A *mgl.* [[3] AB *mgl.* [4] A *tilf.* riddara. [5] AB Nu. [[6] A *mgl.* [7] AB þessu. [[8] A slagi. [[9] A lifi suo. [10] A *mgl.* [11] *sål.* Mb[4]. AB betra. [[12] A gomul rytta. [[13] A vnnit. [14] B skal. [[15] A *mgl.* B B ad sinne og lifa. [[16] A þa. [17] A *mgl.* [18] B hvad. [[19] AB suarar ath Elsungur jarl willdi. [20] *sål.* AB. Mb[4] sinna. [21] B *tilf.* hins gamla. [22] AB er. [[23] B *mgl.* [[24] A win, segh. [[25] A þav er þv veitzt. B *mgl.* [[26] A *mgl.* [27] B *mgl.* [28] B first. [[29] A *mgl.*

U 341 mikil tidindi af þino*m* faðorbrœðr ermenrik | k*on*-*ungi*. h*ann* hef*ir* nu nockora[1] rið siukr v*œr*it af þui at h*an*s kuiðr var slitnaðr oc ofan hafa sigit h*an*s þarmar oc istra[2] oc her hef*ir* Sifka lagt til rad at skera skylldi til oc draga[3] sua ut istru[4] og seiger ath þa munde wera betur.[5] Ok suo war gert og er nv halfu[6] werr enn ꜳdur. ok nv vitum wier æigi hvort [kongur lifer[7] edur æigi. ok nv hlær Hilldibrand og Þidrek[8] og bidia hann hafa mikla[9] þaukk fyrer sin tiþindi. Nu [fara aptur riddarar aller þeir er ꜳ flotta komu og seigia ath daudur er Elsungur jarl huar sem þeir koma. og fꜳir hafa vndann komizt[10] hans manna. Og þetta hafa giort ij menn, einn gamall madur[11] og annar gilldur madur. (402). Nu fara þesser menn [ifer Rin og alla leid j Babilon.[12]

A 349 | Ok er þeir koma i [stadinn kunnu þeir seigia slik tiþindi sem fyrr.[13] þa spyr rꜳdgiafi jarls, [huerier hafa þetta gert.[14] þa suara riddararner. ij menn hafa þetta gert. ok annar þeirra war suo gamall ath furda war ath.[15] og þat [weit ek[16] ei. hvi sa fianndi var suo[17] gamall ordinn og wist war þat fiandi[18] og hann hafdi fiandann sialfann j henndi sier[19]. þar fyrer stod ekki wætta ok þat hid grꜳ skegg war suo mikid ath

---

[1] A wmm. [2] A hans jstur. [3] B *tilf.* skillde. [4] AB jstruna. — *Her mangler 9 blade i* Mb; *lakunen udfyldes efter* A *med varianter fra* B. [5] B betra. [6] B myklu. [[7] B Ermenrekur kongur mun lifa. [8] B so þidrek kongur. [9] B *tilf.* Gudz. [[20] B vijsar Ømlungur þeim leid sudur yfer fialled, en riddarar Elsungs jallz fara heim afftur sijna leid, og hvar sem þeir koma, seigia þeir mykel tijdende, drap Elsungs jarls og margra. [11] B kall. [[12] B heim. [[13] B holl Elsungs jarls, eru þeir spurder tijdinda, seigia þeir drap jallssinz og hannz manna .xvi. enn .xv. eru heim komner. [[14] B hvørier þetta haffe giort edur hvij hafe so tilborid. [15] B *mgl.* [[16] B vitumm vier. [17] B *tilf.* diarffur og. [18] B *tilf.* og hann steipe honum. [19] B *mgl.*

huldi hans bringv.[1] [þa seiger radgiafenn, þad þike mier mest von ad þad mune vered hafa Þidrik kongur af Bern og hannz fostre Hilldebrandur, og mune komit hafa j vort land, og þar sem hafa sig hirt, þa munu þeir giøra mørgumm manni skada ádur þeir hafa bana, og j þessu bile kiemur þar rijdande | B 196 Ømlungur, og med honum rijda xij menn, og þar hafa þeir øll vopn Elsungz jarlls. Og er borgarmenn sia þetta, þa seigia þeir ad þad mun vera Elsungur jarll, og mune riddarar hafa flued fra honum lifande.[2]

Nu stenndur vpp sialfur rædgiafenn og marger riddarar fylgia honum[3] og heilsa wal[4] Omlungi og kalla[5] mikla giæfu er hann er apttur kominn. spyria nv hverier þesser ij menn eru er [vid hann hafa[6] barist. edur hver sa war[7] hinn gamli og hinn skeggsidi[8]? Nu svarar Omlungur. Sa hinn gamli[9] er þier spyriest[10] epter, er[11] gódur dreingur [sem gaf mier líf er atte kost æ[12] ath drepa mik, ok enn [ædri madur[13] [var | U 342 Þidrek kongur af Bern, enn enn gamle madurinn er[14] meistari Hilldibrand en þat er þeirra dreingskapur ath þeir werdi sik suo[15] wal. þeim þreingdi ærinn[16] naudsyn til. þeir stodu [fyrir .ij. monnum og fimmtigumm[17] og þo lietum wier xiiij[18] menn fyrer þeim tueimur.[19]

---

[1] B bryniu. [[2] *sål.* B. A *mgl.* [3] B *tilf.* og so þeir er flued høfdu. [4] B *mgl.* [5] B *tilf.* þad. [[6] B þar hafe. [7] B er. [8] B *tilf.* er so stórt hió. [9] B *tilf.* og skieggsijde. [10] B spired. [11] B *tilf.* vijst. [[12] B og hann gaf mier lijf og atte hann kost. [[13] B jngre madurinn. [[14] *sal.* B. A er þar var Þidrek kongur og. [15] B *mgl.* [16] B yffrid. [[17] B ij fyrer xxxij monnum. [18] B xvj. [19] B *tilf.* eru þeir þvi betre drenger, sem þeir vørdu sig hreistemannlegar.

418[a] (403).[1] Þidrek kongur [mællte wid Hilldibrannd ath þeir skulu rida sydur wmm Mundiufiall, ok þa er fyrer þeim[2] skógur. Nv wender Þidrek kongur j skóginn. þar stiga þeir af hestinumm og taka ofann klyfiarnar. Nu [er epter j skóginumm[3] Þidrek kongur og fru Herat.[4] Enn meistare[5] Hilldibrand rídur af skoginum til borgar og þessa borg aa annar[6] jarl sa heiter Hlodver[7] og er nv gamall[8]. hans son A 350 er | vngur. hann heiter Konrádur. þa hitter Hilldibrand einn mann j skóginumm. þess[9] heimili er j borginne. Hilldibrandur spyr þenna mann. Hver rædur þessi borg [er eg sie her. þessi[10] madur svarar. [þar rædur fyrer[11] hertugi Lodver[7] og hans son Konradur. Hilldibrandur mællte [huad kanntu seigia af þui[12]. Hwer rædur fyrer Bern? hann[13] svarar. þat er[14] Alibrandur son gamla Hilldibrandz. þa mællte Hilldibrandur og hlær.[15] Hversu gódur dreingur er Alibrandur edur hversu mikill madur er hann fyrer sier? borgar madur suarar. Alibrandur er allra kappa mestur og ifer[16] ollum monnum wmm[17] milldi og kurteísi. hann er þo[18] grimmur og kappsamur og illur sinumm vvinumm og wid einngann mann will[19] hann iafnast. [Nu ridur Hilldibranndur wid[20] honum og enn mællte Hilldibrandur wist erttu godur dreingur. [Hver tiþinndi kantu fleiri[21] seigia? borgar madur suarar. Søgd eru mikil

[1] B *tilf. overskrift* Cap. CCIX. [[2] B og meistare Hilldebrandur fara alla sijna leid sudur umm Mundiu fiall, og er þeir koma af fiallenu ofan er þar. [[3] B dvelst þar eftter. [4] B *tilf.* hia honum. [5] *sål.* B. A er. [6] B eirn. [7] B Lodvijgur. [8] B *tilf.* madur. [9] B sa høggur vid, hannz. [[10] B borgar. [[11] B þat er. [[12] B *mgl.* [13] B borgarmadur. [14] B *tilf.* herra. [15] B *tilf.* vid. [16] B fyrer. [17] B ad. [18] B so. [19] B villde. [[20] B og nu meistare Hilldibrandur og þesse madur med. [[21] B hvad kantu meira ad.

tiþinndi[1] og þikki mier[2] won ath sønn sie ath Erminrek kongur[3] mun wera davþur.

Þa suarar Hilldibrandur. Þat eru[4] mikil tiþindi og munu ei god þikia hans winum. (404). Nu koma þeir vnder borgina. þa mællti Hilldibrandur. willtu godur dreingur reka mitt eyrendi j borgina, [enn egh wil nv ei fara leingra | ath sinne.[5] bid koma til min junkherra U 343 Konrad [fyrer þui ath hann er liettfærri enn hans fader.[6] borgar madur [kuadzt reka munndu[7] hans eyrendi.[8] Ok þa er hann kømur j borgina hitter hann[9] Konrad og mællte til hans. junkherra Konrad. her stenndur fyrer [þessi borg[10] einn madur mikill med hvitt skegg og bad [migh kalla þigh[11] og gaf mier sitt fingur gull.[12] Konrad er madur litilætur | og will | A 351 B 197 fara ath[13] vtlenndur madur sennder honum ord, geingur vt[14] af borginne einn sammt.[15]

Firer vtann borgar hlid stenndur Hilldibrandur og bidur koma heilann þann[16] mann og spyr hver hann er? Ek heiter Konrad seiger hann. enn minn fader heitir Lodver.[17] Edur hvert er þitt nafn.[18] Ek heiti Hilldibrand Ylfinga meistari ef þu hefer heyrt[19] þann mann nefndann. þa geinngur Konrad ath honum og [bidur hann koma allra manna heilastann. Konrad mællte[20]. gakk med mier[21] til mins faudurs, vist skalltu her[22] wal kominn med oss. þa suarar Hilldibrandur. Ek maa nv ei fara med þier ath sinne. kantu nokkur[23] seigia[24] ny tiþinndi? ek kann seigia[25] mikil tiþinndi,

---

[1] B *tilf.* hier j lande. [2] B *tilf.* meire. [3] B *tilf.* af Romaborg. [4] B *tilf.* vijst. [[5] B og. [[6] B *mgl.* [[7] B vill reka. [8] B *tilf.* i borgena. [9] B *tilf.* jungherra. [[10] B borginne. [[11] B ad þu geinger ut til hannz. [12] B *tilf.* ad skilnade. [13] B er. [14] B *mgl.* [15] B samann. [16] B þennann. [17] B Lodvigur. [18] B *tilf.* hann svarar. [19] B heirdann. [[20] B mintest vid hann og mællte: kom þu allra dreingia heilastur og sælastur mier meistare Hilldibrandur. Eg em og Ilfinga ættar lijka sem þu ert, minn frænde. [21] B *tilf.* upp. [22] B *mgl.* [23] B nockud. [24] B *tilf.* mier. [25] B *tilf.* þier.

seiger Konradur. Ermenrek kongur[1] er daudur. þa suarar Hilldibrandur. Hverr ber nv hans korvnu? nv suarar Konradur. þat[2] er illt ath seigia, þat er hinn ille hunndur[3] Sifka Balerad. Konradur spyr[4]. Hver tiþindi kantu oss [seigia, huadann er þin før?[5] þa seiger Hilldibrandur. [þess er meiri won ath ek kunni seigia þier þat[6] er þu munt æigi spurt hafa ath drepinn er Elsungur [j Babilon ok þad[7] ath Þidrek kongur er kominn j Omlunga lannd.

Gud see þess lofadur, sagde Konradur, þviat[8] Alibrandur þinn son hefer senndt menn nordur j Hunalannd epter Þidrek kongi ath hann skal[9] koma aptur j sitt riki. og wist æigi will Alibrandur gefa vpp [sina borg[10] fyrer Sifka, og ongvann stad annann j Omlunga lanndi. fyrri wilia aller Omlungar deyia enn Sifka rædi Bern.[11] Hilldibrandur gódur dreingur far med mier [j borg[12] til mins favþurs. [þa seiger Hilldibrandur.[13] Ek werd nv fyrst ath rída vt æ skóg-
A 352 inn fyrir þui | ath þar [bídur min Þidrek kongur.[14] Þa mællte Konrad. [godur win[15], bíd mín, ek wil[16] seigia minumm fedur þessi tiþindi. (405). Ok nv geingur Konrad[17] i borgina til sins faudurs og mællte. Herra, ek kann seigia þier mikil tiþinndi og gód. Þidrek kongur af Bern er kominn j omlunga lannd og[11] Hilldibrandur wær frændi med honum. ok hann er hier [fyrer vtann borgina[18] og bídur min þar.

---

[1] B *tilf.* i Romaborg. [2] B þadan af. [3] B mordinge. [4] B *tilf.* meistare Hilldibrandur. [[5] B ad seigia, eda hvadan af er þijn koma. [[6] B meire von er ad eg mune kunna ad seigia þau tijdinde. [[7] B jall af Babilone, og annad. [8] B er Þidrek kongur er kominn j Ømlungalannd, og. [9] B skule. [[10] B borgina Bern. [11] B *tilf.* meistare. [[12] B *mgl.* [[13] B og ver þar j enumm besta fagnade. hann seiger. [[14] B liggur Þidrek kongur af Bern. [[15] B Hilldibrandur, godur dreingur. [16] B *tilf.* fara og. [17] B *tilf.* upp. [[18] B utann borgar.

| Enn er jarl heyrer þetta[1] stenndur hann vpp[2] j stad og geingur vt[3] og med honum[4] marger riddarar. ok er þeir koma vt af borginne hitta þeir[5] Hilldibrand. Hertuginn Lodver[6] geingur ath honum og [minnist wid hann[7] og sagde. Meistare Hilldibrandur[8]. her skalltu walkominn med oss og haf[9] her alla þa sæmd er wier meigumm weita þier. edur huar er Þidrek kongur? þa suarar Hilldibrandur. hann er a[10] þessum skóghi. þa kallar hertugi[11] ath taka skal[12] hans hesta og will hann rida vt [ath finna Þidrek kong. Ok[13] i þessu bili koma þar [vij borgar menn[14] med hlodnum vøgnumm af hunangi og wíni. þa lætur jarll taka þessa wagnna og aka[15] a skóginn. og þar med hina bestu wist. rida þeir nv allir[16] þar til er þeir finna Þidrek kong[17] og hefer hann þa gert sier[18] elld. U 344

Hertuginn Lodver[19] stigur af sinumm heste og hans son Konrad. gánnga fyrer kong og [fellur a kne huartueggi þeirra[20] og kyssa[21] hans hønd og bidia hann heilann koma sinn herra Þidrek kong af Bern og bioda honum[22] sialfa sig til lidveitslu huad er hann vill [gert hafa.[23]

Þidrek kongur stenndur þa vpp og tekur j hond þeim[24] og bidur þa vpp stannda og sitia hia sier.[25] þa spyria hwarer adra ath tiþindum. þa sagdi Þidrek [kongur margt af sijnumm ferdumm[26] og slikt

---

[1] B *tilf.* sagt. [2] B *tilf.* þegar. [3] B *tilf.* vid Conrád. [4] B þeim. [5] B *tilf.* meistara. [6] B Lodvigur. [[7] B legger sijna hønd umm hannz halz. [8] B *tilf.* vor frænde. [9] B hafa. [10] B hier i. [11] B hann. [12] B skule. [[13] B i mot Þidrek kongi. enn. [[14] B sjó menn til borgar. [15] B *tilf.* þeim. [16] B j skogenn, hertogenn og hannz | son Conrad og meistare Hilldibrandur. allt. [17] B *tilf.* af Bern. [18] B *tilf.* eirn mykinn. [19] B Lodvigur. [[20] B falla a knie. [21] B *tilf.* a. [22] B *tilf.* alla sijna menn og. [[23] B giøra. [24] B hvørutveggi þeirra. [25] B *tilf.* og so giøra þeir. [[26] *sål.* B. A kong af sinne hende frid. B 198

A 353 sama | [Lodver hertugi aull[1] tiþindi er [hann weit. Jarll[2] bidur þa Þidrek kong [fara heim med sier.[3] enn kongur sagde ath [þar will hann vera[4] j skóginumm fyrst. Enn meistare Hilldibrandur [skal rida sagde hann ath hitta sinn son Alibrand. og nv byst Hilldibrandur.[5] Enn fyrer þui vill Þidrek kongur ei til borgar fara ath þess hefer hann heit streingt ath alldrei [fyrr skal hann koma j nokkurskonar[6] bygd enn j sina borg[7].

419[a] (406). Nu er meistare Hilldibrandur albuinn[8] og junkherra Konrad ridur a leid med honum. Nu mællte Konrad wid Hilldibrand.[9] Ef þv hitter þinn son Alibrand, mæl vid hann kurteisliga og seig ath þv ert hans fader. enn ef[10] ei gerir þu suo, þa [er þat U 345 þinn bani.[11] | Þa seiger Hilldibrand. gode win. huad kanntu mier af ath seigia, hversu maa egh kienna minn son[12] hwart hann er edur annar madur.

Hann hefer einn hvitann hest, sagde Konradur, og [naglar j skom hans eru af gulli.[13] hans skiølldur [er hvitur[14] sem miøll og [a penntud[15] borg. eingi madur j Omlunga lanndi er hans maki[16]. og nv erttu gamall og munnttu æigi mega fyrer honum stannda. þa hlo

---

[[1] B Lodvigur øll þau. [[2] B nyleg voru, hertoginn. [[3] B heim med sier til borgar. [[4] B þad vill hann þiggia, og þo vill hann hvijlast. [[5] B vill fara ad hitta sinn son Alebrand og byst hann j burt, enn eftter er Þidrek kongur og med honum hertoginn og hannz son, og skorter þar eij dryck og annann fagnad. [[6] B skal hann firer koma i nockra. [7] B godu borg Bern. *derefter overskrift* Cap. CCX. [8] B *tilf.* og rijdur j burt. [9] B *tilf.* gode meistare Hilldebrandur. [10] A *mgl.* ef. [[11] B hrædunst eg ad þat verdi þinn bane, so er hann mijkel kiempa. [12] B Alebrand. [[13] B hinn firste nagle i hannz skóm er sleiginn af rauda gulle og so aller adrer, og so hannz hestskór er af gulle og so aller adrer. [[14] B og mercke er hvijtt. [[15] B adreiginn. [16] B *tilf.* so er hann godur riddare.

Hilldibrandur og mællte. þott Alibrand [minn son[1] hyggi sik wera mikinn mann og hans ofmetnadur er suo stolltz ath hann will[2] wid ongvann mann jafnast. enn suo gamall sem egh em þa kann vera ath [enn seigi hann æigi siþar[3] sitt nafn mier enn egh seigi honum mitt.[4]

(407). Nu rídur Hilldibrandur huatliga [þa leid er til Bernar er ok nv er hann kominn suo ath[5] hann sier staþinn. þa ridur einn madur j mot honum med tvo hunnda. og a winnstri hlid[6] hefer hann einn | hauk. A 354 Sa madur er mikill a hestbaki og situr hæverskliga sinn hest, hann hefer hvítann hest og hvita alla herneskiu og a mørkut Bern, med gylltum turnum.[7] Hilldibrand ridur | j [mót manninumm og þikkist finna ath B 199 sia mun æigi minni þikkiazt enn hann.[8]

Ok þa er Alibrand sier [j gegn sier rida einn mann med wapnum og sa rídur alldreingiligha a mót honum og ekki ma hann sia ath hann lægi sik nockut fyrer honum[9] þa verdur Alibrand reídur[10] og lítst sem þessi muni[11] vid hann kieppast[12], spenner fast sinn hialm og skytur fyrer [briost sier[13] sinum skilldi, og sitt gladil setur hann framm og keyrer sinn hest sporumm, Ok er Hilldibrand sier hversu Alibrand[14] hefer wid bvist helldur hann[15] sinum skilldi fyrer bríóst sier og setur framm sitt gladil og keyrer sinn hest sporumm og rídur j mót honum hwergi vdiarfligar

---

[[1] B *mgl.* [2] B vilie. [[3] B ei seige hann sijdur. [4] B nu skiljast þeir. [[5] B til Bernar, og er. [6] B hende. [7] B turne. [[8] B giegn honum og þikest kienna ad vera mun Alebrandur hannz son. [[9] B þad ad eirn madur med vopnumm rijdur ad sier miog drembelega, og ecke má hann þad finna ad hann mune minne þikiast enn hann. [10] B *tilf.* miøg. [11] B madur mun vilja. [12] B kieppa. [[13] B sig. [14] B þesse madur. [15] A *mgl.* hann.

[og ridast ath[1] leggur nv hvor sinu spioti j skiolld
annars suo fast at sundur bresta spiotskoptinn bædi.
ok hinn gamli hleypur þegar[2] af baki og bregdur sinu
sverdi, ok slikt sama hinn yngri. geingu[3] samann og
berriast[4] til þess er hwartueggi war módur. Ok nv
setia þeir nidur sina skiølldu og [studdust a.[5] (408).
Nu mællti Alibrandur.[6] Hverr er þessi hinn gamli
[madur er stadist[7] hefer fyrer mier wnm[8] hrid. Seig
U 346 skiott þitt heiti og gef vpp | þin vopn, þa munntu
hallda lifi þínu, enn ef æigi villtu þat[9] þa ma þat
verda þinn skadi. Hilldibrandur suarar. Willtu wita
mitt heiti þa munntu fyrr verda ad seigia[10] þitt heíti
og vpp muntu verda ath gefa [þitt sverd og wopn
adur wid skiliunst. ok ef þat villtu æigi lostigur og[11]
þa munntu þo gera werda naudigur. þa reider Ali-
brand vpp sitt swerd allkappsamliga og hoggur til
A 355 hinns gamla. og [Hilldibrandur | ath móti, werdur þar
nv hord orrosta og giaura adra hrid hálfu waskligri
enn fyrr og nv er hwartueggi[12] módur, og setur Ali-
brandur nidur sinn skiolld og will hvílast og suo will
Hilldibrandur. þa mællti Alibrandur, willtu seigia þitt
nafn [og gefa vpp þin vopn þa munntu[13] hallda þinu
lifi. enn ef ei giaurer þu suo[14] þa muntu vera[15] drep-
inn. [þu villder[16] æigi seigia þitt nafn þa er vid hitt-
unnst, og war þat þier einngi vsæmd enn nv muntu
seigia werda med vsigri.[17] Ok nv verdur hinn yngri

[[1] B enn hinn jngre, rijdast þeir nu ad, og. [2] B hvatlega. [3] B ganga nu. [4] B *tilf.* langa hrijd. [[5] B stidiast a ofan. [6] B hinn jngre. [[7] B er staded. [8] B so langa. [9] B *tilf.* giøra. [10] B *tilf.* mier. [[11] B þijn vopn, enn eff þu villt ei giøra þad lostugur. [[12] B slijkt ed sama Hilldibrandur. reider upp sitt sverd og høggur j giegn, og verdur þar nú løng orusta og snørp, og nu hafa þeir barist so ad hvørtvegge er. [[13] B þa mattu. [14] B þad skiótt. [15] B verda. [[16] B þo villder þu. [17] B *tilf.* og lata øll þijn vopn med osæmd, eda þola bana ad ødrum koste.

allra ódastur og will ath visu drepa hann og hoggur nv af aullu afli[1] til hinns gamla enn hann ver sig nv allra dreingiligast. Ok nv mællte Hilldibrandur. erttu nokkud af Ylfinnga ætt þa seig mier og fæ egh þier grid. [enn ef þat er ei þa[2] drep ek þigh. þa suarar Alibrandur. Ef þv vill hallda þinu lifi þa [gieffst upp, enn eg em ecke Ylfinga ættar[3] helldur enn þv ok vist ertu heimskur þo ath þu sier gamall, og seig skiott þitt heiti. enn med þui [ad þu[4] vissir hver ek wæri þa munder þu æigi kalla[5] minn fødur Ylfing. [sækiast þeir nv[6] allra fastast.

Hinn gamli geingur nv nær honum og hoggur helldur stórtt og nv | slær Hilldibrandur eitt[7] slagh a B 200
hans lær suo ath sunndur tekur brynniuna og fær nv Alibrand mikit saar suo ath næligha er honum sinn fótur vnytur. ok mællte. See her nv mitt sverd. Nv[8] fæ ek ei stadit leingur fyrer þier. þu hefer Fiandann j henndi þier. og rietter framm hondina. enn [hinn gamli[9] snyr skilldinum [fraa ok og tekur hendinne j mot sverdinu.[10] Nu hoggur Alibrand[11] til hinns gamla leyniliga og will afhoggua hondina. enn hinn gamli skytur skilldinum vpp haatt[12] og skyndiliga og mællte. þetta slagh mun þier kient hafa | þin kona enn æigi A 356
þinn fader. ok sæker hinn gamli suo fast ath nv fellur hinn vngi til jardar og hinn gamli a hann ofann og setur sitt sverd fyrer hans | bríóst og mællte. seig U 347
mier skiott þitt heiti og þina[13] ætt, ella skalltu laata þitt líf. þa svarar [Alibrand. þat seig egh nv alldri

[1] B kappe. [[2] B ella. [[3] *sål.* B. A er ek æigi Ylfingur. [[4] *sål.* B. A *mgl.* [5] B hallda. [[6] B sæker nu hvør ad odrum. [7] B *tilf.* myked. [8] B *tilf.* verd eg þat upp giefa, þvi nu. [[9] B Hilldibrandur. [[10] B vid og rietter framm høndena a mote sverdenu og ætlar vid at taka. [11] B hinn unge. [12] B hart. [13] B so.

þviat ekki[1] hirdi ek nv vmm [lifit heþann j fraa er[2] suo gomul graa gaas skal mik hafa ifer stigit.[3] Hilldibrandur[4] mællte. willtu hallda þinu lifi þa seigh mier skiott ef þu ertt Alibrand minn son, þa er ek Hilldibrand þinn fader. þa seiger hinn vngi. Ef þu ert Hilldibrand minn fader þa er ek Alibrand þinn son. þa stenndur vpp Hilldibrandur skiott af honum og Alibrand aa sinar fætur og kyssast og kennast[5] nv wid. werdur nv Hilldibrandur allfeiginn sinumm syni [Alebrande og Alebrand slijkt sama sijnumm fødur Hilldebrandi[6]. hlaupa nv aa sina hesta og rida [heim til borgarinnar.[7]

Nu spyr Alibrand.[8] Huar skildist þv vid Þidrek kong. [þa seiger Hilldibrandur allt, hvørsu hann skildest vid hann[9] j skóginum ok suo þat ath[10] Alibrand ridi ut [j giegn[11] honum wid[12] alla sina menn. (409). Nu rída þeir wmm kuelldit til módur Alibranndz. hun geingur j mot þeim og sier sinn son Alibrand blodgann [og saarann[13]. Nu weinar hun og grætur ok mællte, Minn sæti[14] son, [15]hwerr weitte þier þetta saar.[16] Nu suarar Alibrand. frv þetta saar maa ek val þola. [þo ath þat sie æigi litid[17]. þat hefer mier weitt minn fader[18]. hann ridur her nv wid[19] mier. þa werdur hun feiginn sinumm syni[20] og sinumm bónda[21] og geinngur j mót þeim og[22] werdur nv hvart þeirra audru feigit[23].

[[1] B hinn jngre, allijtt. [[2] B mitt lijf, ad. [3] B komet. [4] B hinn gamle. [5] B kannast. [[6] *sål.* B. A Alibrand og sinumm fedur. [[7] B bader heim til Bernar. [8] B *tilf.* Hilldebrand. [[9] *sål.* B. A Hilldebrand svarar þat war(!) þeir skildust. [10] B *tilf.* hann vill ad. [[11] B mot. [12] B med. [[13] B *mgl.* [14] B liufe. [15] B *tilf.* Alebrandur hvar ertu sár, edur. [16] B *tilf.* eda hvor er þinn førunautur. [[17] B *mgl.* [18] B *tilf.* Hilldebrandur Ylfinga meistare. [19] B med. [20] B *tilf.* Alebrande. [21] B *tilf.* Hilldebrande. [22] B *tilf.* leggur sijna bada arma umm halz Hilldebrande, og. [23] B *tilf.* og þar er nu mykel glede og fagnadur þa nótt.

| Nu binndur sar Alibrandz hans móder og snæda A 357
þar vmm kuelldid. [epter þat[1] taka þeir sina hesta og
rida til Bernar[2]. ok nv er wardmadur tilkominn og
will lykia | borgar hlidit. enn Alibrand ridur vpp j B 201
borgar hlidit og wardmadur kenner hann warla, og
Hilldibrandur ridur [nv ath og hrinnda[3] vpp hurdunni
helldur vþyrmiliga. ok nv werdur wardmadur reidur
og høggur sverdinu[4] til Hilldibranndz, enn hann bregdur
[vnnder sinumm skilldi[5] og werdur ekki sar. Enn
er Alibrandur sier þetta bregdur hann sinu sverdi[6] og
hoggur til wardmannsins a hans hals suo ath af tók[7]
høfudit. þa mællte Hilldibrandur. Nu gerdir þu illt
werk er þu drapt saklausan mann fyrer þui ath þetta
høgg sakadi ekki mik. Þa svarar Alibrand, þui volli[8]
þin brynnia [er þik sakadi ekki.[9] hefdi hun æigi [fyrer
verid, þa hefþa eg att[10] ath hefna mins fauþurs og | U 348
wære þa æigi saklaust. [Þessu næst rida þeir i borg-
ina og var þeim þar val fagnad.[11] (410). Alibrand sennd-
er nw bod wmm alla [þessa borg[12] og lætur kalla til
sin alla hina ríkustu menn [er j woru staþinum. þa[13]
er samann er [kominn mikill fiauldi manna i kongs
hall.[14] þa mællti Alebrandur[15]. Egh kann seigia ydur
gód[16] tiþinndi ath Þidrek kongur Þettmarsson er kom-
inn j Omlunnga lannd og will beida sins rikiss. Nu
skulu þier hugsa hwer andsvør þier wilid [weita edur[17]
hvart þier wilid þiona Þidreki kongi edur Sifka Balerad.

[[1] B og er þeir haffa snædt. [2] B *tilf.* og þa er nalega myrkur er þeir koma til Bernar. [[3] B þegar a eftter, og hafa hrunded. [4] B med sverde. [[5] B vid skilldenum. [6] B *tilf.* skindelega. [7] B flaug. [8] B olle. [[9] B *mgl.* [[10] B vered þa ætta eg. [[11] B Alebrandur og hannz fader rijda nu j kongsgardinn og næst i høllena, þar var fagnad Alebrande og hans førunaut. [[12] B borgena. [[13] B og. [[14] B komid i hanns høll myked fiølmenne. [15] *sål.* B. A Hilldibrandur. [16] B mykel. [[17] B hafa.

Hanns[1] mæle suarar einn hofþingi og [sagdi suo, wissi[2] wer Þidrek kong wera[3] kominn j Omlunngaland [og wer mættim a hans funnd komast[4], þa weit A 358 ek allra manna wilia | her j lanndi[5] ath þeir hafi[6] halldit rikinu[7] langa hrid fyrer Sifka og hans monnum og bida suo Þidreks kongs. þa wilia nv aller helldur deya med Þidrek kongi enn æigi fæi hann sitt rijke.[8] Ok ath þessu[9] mæli werdur mikill rómur suo ath langa stunnd næturinnar kalla allir [þeir er wid woru stadder[10] og þakka Gudi ad Þidrek kongur [meige koma j augsyn þeim, og þetta mæla sumer ad Þidrek kongur mune fa sitt rijke er hann hefer leinge mist, og honum skulumm vier þióna, og alldrei annann hafa ad honum lifande, og enn mælltu sumer, ad þetta mune osatt ad Þidrek kongur[11] see kominn j Ømlunnga lannd. þa suarar Alibrand. Þidrek kongur er [ath wisu[12] kominn j Omlunngaland. og honum hefer fylgt Hilldibrand Ylfinga meistari. hann situr nv her [hia oss[13] hann er minn fader. Nv kalla aller [j senn ath[14] Hilldibranndur see wal kominn.[15]

420[a]. Nu mællte Alibrandur. Ef [þier wilid Þidrek kong[16] hafa ath kongi skulu nv taka hesta sina og sin wopn aller hiner bestu menn og rida vt j mót Þidrek kongi. (411). Nu bua sig aller riddarar [og rida vt af borginne og wid þeim vij. c. manna. ok[17] rida nv alla sina leid þar til er þeir koma j skóginn, þar

[1] B þessu. [[2] B seiger. vissum. [3] B hingad. [[4] B *mgl.* [5] B Bern, og øllumm borgum j Ømlungalande. [6] B hafa. [7] B sijnu rijke. [8] A *mgl.* [9] B hannz. [[10] B *mgl.* [[11] *sål.* B. A *mgl.* [[12] B *mgl.* [[13] B a hægre hlid mier. [[14] B ad meistare. [15] B *tilf.* og seigia ad hann sie hinn beste dreingur og raustaste madur. *derefter overskrift* Cap. CCXI. [[16] B Þidrek son Þiettmarz kongs vilied. [[17] B med Alebrande, j dagan rijdur hann ut af borginne, og med honum meistare Hilldebrandur og med þeim 4. C. riddara.

er fyrer war Þidrek kongur [og hertugi Lodwigur.[1]
Meistari Hilldibrand og Alibrand og aller riddarar
stíga af sinumm hestumm og | hneigia[2] Þidrek kongi. B 202
kongur stenndur vpp j | giegnn þeim og kyssir[3] Ali- U 349
brand og werdur þar [míkill fagnna funndur.[4] þa stíg-
ur Þidrek kongur a sinn hest[5] og rida aller samt[6] þa
leid er liggur til Bernar. ok er þeir koma j nænd
staþnum [og borgar menn sia reid Þidreks kongs[7] fer
vt i [gegn þeim[8] aull alþýda wid leikumm og allskyns[9]
gledi. ok þa er Þidrek kongur kom [fyrer Bern[10] ridur
Hilldibrand wid hans merki. enn Alibrand [a adra hond[11]
honum. hann tekur sinne henndi j hond Þidreki kongi
og tok eitt litit fíngur gull og fær honum [og mællte[12].

| Ríki herra Þidrek kongur, siþann er anþadist A 359
þinn frændi Erminrek kongur er mik setti ifer þenna
stad og þar med[13] ath giæta alls Omlunnga lanndz
þa kom [þetta riki[14] alldrei vnder Sifka.[15] þetta litla
fíngur gull wil ek gefa ydur herra og her med Bern
og allt [Omlunnga lannd[16] og sialfan mik til fylgdar
og alla mína menn.

[Nu svarar Þidrek kongur og bidur hann hafa
fyrer Gudz laun[17] og sagde ath þetta [will hann[18]
launa honum wid gódu.[19] Nu gefa Þidreki kongi aller
riddarar, sumer stór bv, sumer hesta góda [edur adra
herneskiu, og[20] aller gefa honum riker menn hinn

[[1] B med sijnumm monnum. [2] B nijga. [3] B minntest vid. [[4] B enn meste fagnadar fundur allra manna er þar finnast. [5] B *tilf.* Falka. [6] B saman af borginne og a. [[7] B *mgl.* [[8] B mot honum. [9] B allzkonar. [[10] B j borgena. [[11] B rijdur a hægra veg. [[12] *sál.* B. A *mgl.* [13] B *mgl.* [[14] B rijke Ømlungalandz. [15] B *tilf.* og þad høfumm vier halldid jaffnann. [[16] B rijke Ømlungalandz. [[17] B þidrek kongur bidur hann hafa fyrer mijkla gudz þøck. [[18] B skal hann vijst. [19] B *tilf.* so leinge sem hann lifer. [[20] B sumer god sverd eda brynjur, hialma og skiølldu, gull og silffur, og gód perl, enn.

besta grip. Nu werdur her mikill fagnadur. med þessu[1] ridur Þidrek kongur[2] j Bern til sins gardz[3]. hertugi Alibrand og[4] Hilldibrand leida hann til sins[5] hasætiss[6], ok þenna dagh [sꜳ hann ei færre menn enn x. c. til sins bords.[7]

[8] Kongur sennder nv bod wmm allt sitt riki og stefner til sin ollumm[9] þeim er rꜳda fyrer borgumm edur kostolumm edur herudumm. Nu koma marger [hvern dagh til Þidreks kongs þeir er honum gefa borger vpp edur kastala edur onnur riki.[10]

(412). Fꜳm doghum siþar ridur Þidrek kongur vt[11] med mikinn her til þess stadar er heiter Ran. [þa er hann kiemur i stadinn[12] stefner hann þing ok ꜳ þessu þingi sagdi hann mikil tiþindi ath Sifka [hefþi samann dreigit[13] wwigann her og will [rida j Omlunnga lannd og vinna lanndet. Nu spyrr Þidrek
U 350 kongur[14] borgarmenn | huart þeir wilia hafa hann ath kongi edur Sifka og sagdi [sik ei flyia munu fyrer her
A 360 Sifka.[15] enn aller borgarmenn svara | [þeir er wid eru[16]. ath Þidreki kongi wilia[17] þeir þióna[18] ok helldur vilia þeir falla med Þidreki kongi enn weita Sifka einn penning. Þa mællte Þidrek kongur ath aller hans menn og aller[19] þeir er honum wilia[20] weita skulu[21] vꜳpna sik og nv vill hann þar ongva nott wera [sem adur var hann, firr enn hann hitter[22] Sifka.

---

[1] B *tilf.* øllu. [2] B *tilf.* nu jnn. [3] B *tilf.* og j sijna høll. [4] B *tilf.* meistare. [5] B *mgl.* [6] B *tilf.* og þa drijfa til hannz marger riddarar og gieffa sig j valld hannz og þionustu. [[7] B hefur hann ad sijnu borde x. c. riddara. [8] B *tilf.* Þidrekur. [9] B *tilf.* valldzmonnum. [[10] B rijker menn hvørn dag med sijnumm monnum fyrer hasæte Þidreks kongs. [11] B *tilf.* af Bern. [[12] *sål.* B. A *mgl.* [[13] B Balerad dregur saman. [[14] B vinna Ømlungaland, þa talar Þidrekur kongur þad erinde, og spir. [[15] B ad Sifka skule ei haffa so mykinn her ad Þidrekur kongur mune flyia, hellдur hann fae annadhvørt sigur eda bana. [[16] B *mgl.* [17] B vilie. [18] B *tilf.* enn eij Sijfka. [19] B *mgl.* [20] B *tilf.* lid. [21] B skule. [[22] *sål.* B. A aadur hann finnur.

(413). Nu ridur Þidrek kongur [vt af stadnum[1] Rama [og hefer hann nv viij þusunder manna.[2] Sifka er kominn med sinn her fyrer þann stad er heiter Gregen[3] borg wid xiij þusunder [manna. þa[4] kemur j [gegn þeim[5] Þidrek kongur.[6] þa ridur framm Hilldibrandur med merki Þidreks kongs og [þegar eftter Þidrekur kongur sialfur og[7] aller hans menn.[8]

I þessu bili kemur lid af Romaborg til[9] ath weita Sifka med vij þusunnder[10] riddara og koma a bak fylking Þidreks[11] kongs ok er Omlunngar werda þessa[12] warer þa snyr Þidrek[13] med sitt merke a[14] mót Romveriumm [enn Hilldibrandur og Omlunngar mot Sifka.[15] Alibrand hertugi ridur [nv j mot[16] Sifka alldiarfliga [allt framm vnder hans merki. ok fyrsta slagh veitti hann a hond þeim er merkit bar suo ath af tók[17] høndina og j sunndur merkisstøngina og fellur merkit a jørdina og þa ridur [Siffka j gegn honum[18] alldiarflega og hwar veitir audrumm stór høgg og þeirra einvigi stenndur wm hríd allt þar til ath Alibrand werdur rikare og Sifka fellur dauþur af sínumm heste.

Ok nv er fallinn er kongur Romveria þa œpa omlunngar mikit[19] sigur óp og þui næst gefa Romveriar sik vpp[20]. þa er Þidrek kongur verdur var [ath Sifka

---

[[1] B af. [[2] B med viij þusund riddara. [3] B Gergen. [[4] B riddara, þar. [[5] B móte honum. [6] B *tilf.* med sinn her. [[7] *sál.* B. A *mgl.* [8] B *tilf.* þar verdur hørd orusta og løng. og. [9] B *mgl.* [10] B þusundumm. [11] B *mgl.* [12] B þess. [13] B *tilf.* kongur. [14] B j. [[15] B og Alebrandur vid | sijna skør mote Sijfka, þennann dag berst Þid- B 203
rekur kongur med myklu kappe, og fyrer honum fer meistare Hilldebrandur og høggur a badar hlidar menn og hesta, og eckert matte fyrer honum standa, allt rijda þeir i giegnumm herinn hvar ed þeir koma ad. [[16] B framm j giegn. [[17] B og hvar sem hann rijdur feller hann bæde menn og hesta, og nu er hann kominn under merke Sijfka, þa høggur hann firsta slag þann er bar merked a hannz hønd og af. [[18] *sál.* B. A j gegn þeim. [19] B *tilf.* heróp og. [20] B *tilf.* og stødvast orustann.

A 361 er fallinn[1] og til hans kiemur | Alibrand þa seiger hann[2] ath vist hefer[3] hann þenna dag henndt mikit happ og ef þat hefdi hann gert ix[4] wetrumm fyrr munnde betur stannda riki Omlunnga[5]. Er Romverium [ekki mikill[6] harmur epter sinn hofþingia, og [allur þessi her gefur sik[7] vpp j walld Þidreks kongs.

U 351 | (414). [Þidrek kongur ridur nv med þenna her þa leid er liggur[8] til Romaborgar, fyrer honum eru vpp gefnar borger og kastalar huar sem hann ferr. [hann ridur j Roma borg med allann sinn her og til þeirrar hallar[9] er att hafdi Erminrek kongur og setst i hans hæsæti, ok þar setur[10] Hilldibranndur æ [hans hofud koronu Erminreks kongs.[11] þa gannga til hanns aller riddarar þeir er þionad haufdo Erminrek kongi og gerast hans menn og aller hnijga[12] nv til hans j þessu riki, sumer [med vingan enn sumer[13] med [þvi ath þeir þora ei annad.

421[a]. Nu[14] hefer Þidrek kongur gert [morg werk[15] þav er enn mæ siá. badet ær kallad ær[16] Þidreks bad. ok j Roma borg liet hann [steypa eitt[17] likneski epter sinumm hesti Fælka. og sialfumm sier. [þat er gert[18] af kopar.[19] annad likneski liet hann enn giera [nordur j

---

[[1] B vid ad stødvud er orustann og Sifka er drepinn. [2] B Þidrekur kongur. [3] B hafe. [4] B xi. [5] B *tilf.* þessu verda nu aller fegner. [[6] B lijtell. [[7] B aller giefast þeir. [[8] B og med honum rijdur allur þesse her allt. [[9] B og einginn er so diarffur ad þore j giegn honum ad skiota einu skaffte edur spióte. Þidrekur kongur rijdur nu til Romaborgar og til þeirra halla. [10] B *tilf.* meistare. [[11] B høffud honum coronu er átt haffde Ermenrekur kongur. [12] *sål.* B. A hiner gánga. [[13] *sål.* B. A *mgl.* [[14] B hrædslu giede, hann var nu þvi milldare og stiornsamare sem hann var rijkare. Cap. CCXII. Þo. [[15] B miøg mykel stórvirke. [16] B *mgl.* [[17] B giøra. [[18] B og setia uppa borgarvegginn, og steifltt. [19] B *tilf.* þetta lijkneske munu sied hafa nalega aller þeir menn er komed haffa j Romaborg.

borginne[1]. þar stenndur hann j turn og reider sitt sverd Ekkisax wid steinboga þann er ifer ana liggur.[2]

(415). Ofarliga[3] æfe Þidreks kongs [war fyrerdæmd willa Arrius[4] af kristnum monnum og snuast til riettrar truar aller þeir er med hafa farit villuna.[5]
Litlu her epter tekur sott[6] | Hilldibrandur. þessi sott B 204
er[7] hættiligh og Þidrek kongur situr ifer honum[8]. Nu mællti Hilldibrandur. herra, þessi sott hefer mier suo
fyrerkomit ath egh hygg ath [hun leidi mik til[9] | bana. A 362
Nu vil ek þess bidia[10] ath minn son Alibrand [læter þu[11] nióta okkarar winattu og min vopu wil ek honum [sie feinginn.[12] ok litlu [hier epter[13] anndast Hilldibrandur. [ok þa grætur Þidrek kongur[14] sinn góda win Hilldibrannd. [Þidrek kongur liet bua vegligha wmm lik hans og gera hans leidslu gøfugliga, og war Hilldibrandur harmadur miøg.[15] ok i allri þessi søgu
þa er einnghi | madur iafn miøgh lofadur sem[16] Hilldi- U 352
brandur. enn þat er mest af trunadarleik[17] þeim er hann hafdi vid Þidrek kóng ok þat[18] med ath hann

---

[[1] B j borginne Bern eftter sier af kopar. [2] B *tilf.* og vijda annarstadar er hann skrifadur og eftter honum giørd lijkneske, hann er so frægur og rijkur, ad eingenn þorer vid hann ad jafnast, kongur nie hertoge, og einskizkonar kiempa. Þidrekur kongur setur hertuga Alebrand yffer Ranam, og veiter honum myked lien j Ømlungalande. Enn meistare Hilldebrandur skilst alldrij vid Þidrek kong so leinge sem þeir liffa bader. [3] B *tilf.* a. [[4] B er fordæmd Ariuz manna villa. [5] B *tilf.* Nu snyr Þidrekur kongur til Christne, og meistare Hilldebrandur og allt rijke Rómverja, og lijngbardij christnast nu aff nýu. [6] B *tilf.* meistare. [7] B *tilf.* bratt. [8] B *tilf.* og alldrej skillst hann nott nie dag vid hann. [[9] B eg fae hier af. [10] B *tilf.* ydur. [[11] B late þier. [[12] *sál.* B. A sennda. B *tilf.* þau skal hann bera fyrer þier, hvar sem þu þarftt lidz. [[13] B sijdar. [[14] B Þidrekur kongur lætur nu bua veglega umm lijk hannz og grætur allsárlega. [[15] B hann var og harmadur af ødrumm eftter sinn bana. [16] B *tilf.* meistare. [17] B truleika. [18] B þar.

var allra manna vaskastur[1] og bestur til wígs, ok[2] milldastur af fee[3]. seigia þydversker menn ath [hann hefdi halft annad hunndrad[4] wetra þa er hann anndaþist. enn þydersk kuæde seigia ath hann hefdi .cc. wetra.[5]

Litlu epter andlat meistara Hilldibrandz tekur sott fru Herat kona[6] Þidreks kongs og af þessi sott fær hun bana. hun var god kona kurteis og winsæl [epter þui sem war[7] aaþur hennar frændkona Erka drottning, og Godelinda kona [margreifa Rodingeirs[8]. þessar iij konur hafa werit bestar ollumm sinumm og[9] milldastar af fee [af ollumm þeim er gietid er j þessari søgu.[10]

422[a] (417). Hernit kongur j Bergara[11] er[12] kappa mestur. hans kona var[13] Jsolld. [hann er suo mikill madur fyrer sier ath einskiskonar føruneyti vill hann hafa þa er hann fer ath veida dýr.[14] hann hefer spurt [ath j einum skogi liggur einn dreki, sa hefer morgumm manni veitt bana og marga hrædda gert. Nu vill

---

[1] B hraustastur. [2] B *tilf.* allra manna var hann. [3] B *tilf.* og fyrer var hann øllumm monnum þeim er gieted er j þessare søgu, nalega umm alla hlute. [[4] B Hilldebrandur heffde xvij tugu. [5] B *tilf.* tijræd. Hertuge Alebrandur tekur nu firsta sinne vopn sijnz fødurz, og ber fyrer Þidreki konge sverdet Gram, og hialminn er att hafde Sigurdur svejrn, og ønnur vopn er átt hafde hannz fader meistare Hilldebrandur og ber hvort sinn j hende þar i frá, þa er Þidrek kongur skal berjast. [6] B drottning. [[7] B hafde eggjad einz betra Þidrek kong sinn mann hvort sinn, eftter þvi sem giørt haffde. [[8] B margreifanz. [9] B vinumm og þo. [[10] B Cap. CCXIII (416). Þidrekur kóngur af Bern hender myked gamann ad dyraveidum og med hunda sijna og hauka, enn so er hann diarfur, og so er hann stolls, ad rijda eirnsaman j ejdemerckur, fyrer þvi ad ecke er hann hræddur fyrer monnum og einkizkonar dýrumm, og hannz enn gode hestur Blanke er so skiotur, ad einginn hestur má honum filgia, þann hest gaf honum hertuge Alebrandur. Þidrekur kongur hefur nu rided einsamann ad veida dyr langa leid. [11] *sál.* B. A Babilon. [12] B *tilf.* allra. [13] B heiter. [[14] B *mgl.*

Hernit kongur[1] rida einnsaman j skóginn og annat huart[2] vinna frægd edur fa bana. hann er ridinn j skóginn dag og nott og annann dag epter heyrer hann [j skoginn til þess ath fyrer man[3] nokkurskonar [kvikvenndi.

| Ok nv er hann vt ridinn af mikilli ræsni[4]. þa A 363 kiemur j mot[5] honum [einhverr | hans dolgur. sa er nv U 353 kennir honum mikinn stórm. enn[6] þat er einn ormur. sa er digur og lángur. hann hefer mikid gin og sterkliga fætur. Hernit kongur ridur ath drekanumm meir af kappi og metnadi enn af viturleik fyrer þui[7] ath þesse dreki er suo styrkur[8] ath þegar þeir koma samann tekur drekinn hann med sinumm klóm og flygur med hann j einn diupann dal | og þar er eitt berg B 205 og[9] einn hellir mikill. og þar a þessi dreki iij vnga. [hann kastar kongi dauþumm fyrer þa. þeir[10] eta hans holld.[11] enn drekinn rótar j brott ollum hans wopnum[12] vr sinv bæli.

Þetta spyrst vída ath Hernit kongur hefer vt ridit[13] og kemur æigi apttur. þetta spyria skakmenn þeir er vte liggia vída vm Huna lannd[14], þeir safnast samann [og wmm siþir fa þeir sier mikinn her ath þeir hafa iij þusunder skakmanna og fara med þenna her til borgar Hernits kongs. ok[15] þeir vilia fa sier fee[16] þar sem fyrer er riki kónglaust.

[[1] B i ejnumm skog til eins dreka, er mørgumm manne hefur veitt skada. Nu vill Hertnid. [2] B *tilf.* vill hann. [[3] B til þess ad fara mun j skogenumm. [[4] B kviknræde. [5] B giegn. [[6] B einhvør hannz dolga. [7] B þa søk. [8] B sterkur. [9] B *tilf.* j bergenu er. [[10] B og þeir aller saman. [11] B *tilf.* allt aff beinumm. [12] B *tilf.* og beinumm. [13] B *tilf.* einsamann. [14] B *tilf.* og hvørvetna fyrer sunnann fiall og nordan. [[15] B vid mykinn her, og hafa iij þusunder skakmanna, og fara vid þennann her j Bergara. þeir hafa ongvann høfdingia, þeir eru aller med einu skape, ad. [16] B *mgl.*

423[a] (418). Þidrek kongur [ridur iafnann ath weida dyr. ok nv hefer hann ridit langt ꜳ merkur med hauka sina og hunnda.[1] hann hefer spurn af þessum skꜳkmonnum [og huad þeir vilia giora og hann vill hitta þa og kannazt wid hverir þeir menn eru.[2] hann er suo kappsamur ath hann vill winna [nockurt rausnar werk.[3]

Ok eitt sinn hefer hann ridit ifer[4] skóginn og kemur [þar er ein mikil slód er fyrer honum og þat
A 364 veit hann ath þessa slod hafa farit[5] skꜳkmenn. | hann fer eptir slódinne og vill hitta þa [og allt þar til fara þeir er þeir koma i lannd þat[6] er att hefer Hernit kongur. Ok ekki vita skꜳkmenn ath Þidrek kongur [rídur epter. Ok suo nær er hann kominn ath hann sier her skꜳkmanna, enn þat er[7] vid skóg einn mikinn. Þidrek kongur heyrer [j skóginn huar wera munu nockurskonar stormar og þar er ath heyra mikil grenniian og stor hogg og mikid brak.[8] og æigi vill hann suo rida wmm framm ath ei [skal hann þetta[9] wita huad tidt er. [hann keyrer sinn hest sporum. hann er suo diarfur ath hvergi er honum þess framm visat ath æigi mun hann gánga.

Þa er hann hefer ridit æigi lángt[10] j skóginn sier hann vndarleg tiþindi [huar er war ein mikil slód. þessa hafdi farit einn dreki, hann rídur epter slódinne. þar
B 354 til hann sier | drekann og einn[11] leon og berriazt þeir allgrimmliga, [og her til hefer hann heyrt.[12] Nu kem-

---

[[1] B hefur nu rided langt umm merkur og skóga. [[2] B og hann vill finna þá, og. [[3] B nu nockurz konar frægdarverk. [4] B umm. [[5] B ad eirne mykille slód er fared hafa. [[6] B allt þar til rijda þeir, er þad land tekur til. [[7] B kiemur eftter þeim, og nu sier hann lided. [[8] B j skogenumm mykinn storm med grenjumm og stórumm høggumm og furdulegu brake. [[9] B skule hann. [[10] B og er hann kiemur skamt. [[11] B hann sier hvar saman eru kominn æselegur dreke og eirn mykell. [[12] B *mgl.*

ur Þidrek kong i hug [ath hann ber leon a sinum wopnum[1] og fyrer þa sok vill hann weita leoninum[2]. hann hleypur [af sinumm heste[3] og bregdur sinu [sverdi alldreingiliga[4] og stigur ath drekanumm [framm. hogg-ur annare hende a hans[5] bak suo mikid[6] slagh ath ormurinn suignar[7] ath jordunni ok nv gallt Þidrek[8] þess ath [hann hefer heima latid[9] Ekkisax fyrer þui ath þetta sverd beit ekke og hiallted epter[10] brestur af [og brandurinn fell vr hendinne og kom nidur[11] audru meginn ormsins[12]. þa kallar Þidrek kongur. hinn helgi gud [hialpi mier og weiti mier.[13] og siþann ek truda a þigh med riettu þa er þessi hin fyrsta min[14] bæn er ek bid þig. leys mik nv Gud drottinn ok ef ei leyser þu mik | þa werd ek æigi leystur. þa A 365
þrijfur hann eitt mikit trie[15] vpp med rótumm. [j þessu[16] bili vard drekinn suo reidur[17] ath hann tekur leonid[18] i sinn munn og nv [hrøkkvist hann med sinn[19] hala wmm midiann Þidrek kong og hnykker[20] suo fast hal-anum ath ekke ma hann[21] vid gera. ok med avllu þessu hefst hann vpp og flygur til sins bæliss þar sem woru hans vngar. þegar[22] kastar hann [leoninum fyrer vngana[23] og aller þeir samann eta þetta[24] leon og þa eru þeir fuller.

Nu sem hinn mikli dreki er fullur rietter hann

[[1] B hvad vopn hann hefur a sijnum vopnumm, þad er leon. [2] B þessum leon. [[3] B nu aff hestenumm. [[4] B sverde allhraustlega. [[5] B og høggur a hannz halz og. [6] B *tilf.* hid firsta. [7] B *tilf.* fyrer. [8] B *tilf.* kongur. [[9] B heima var. [10] B efra. [[11] B og fellur a jørd, enn sverded fellur ur hendinne. [12] B *tilf.* og kiemur þar nidur. [[13] B hialp mier og veit mier nu, þviad eingenn madur ma mier nu veita. [14] B *mgl.* [15] B *tilf.* og rijfur. [[16] B og j þvi. [17] B *tilf.* og ódur. [18] B leoninn. [[19] B rekur hann ad med sijnumm. [20] B *tilf.* ad sier. [21] B kongur. [22] B og þar. [[23] B nidur þessum leone. [24] B þennann.

sinn hala. nu werþur Þidrek kongur lauss. ok er þar suo myrkt ath ekki[1] sier hann. hann hleypur sem huatast þar [til er[2] hann wænter dyranna og nv hleypur hann ofann þar [er vnder[3] woru klædi nockur. [hann þreyfar til huad þat mann wera.[4] hann tekur vpp klædinn og þar finnur hann eitt sverd. Nu reider hann vpp sverdet og hoggur suo fast j griótid ath elldur flygur af suo ath [nv sier hann wmm[5] allt bergid. hann sier huar liggur hinn gamli dreki. [hans
B 206 vngar sofa[6]. ok nv vill hann annat huart winna sæmd edur fa bana. hann stigur vpp ath drekanumm[7] og | hoggur til [hans a[8] hans bak. Þetta sverd bítur [drekann og i sunndur hrygginn. hann reýner sverdet annat sinn ok hoggur hvert epter annat. þar til[9] sa dreki er davþur. [hann sier huar liggia hans vngar[10], æigi fer hann þaþann ædur hann hefer drepit þa alla[11]. (419). ok nv sier hann huar liggur aull[12] herneskia [þar tekur hann aull vopn og klædi. gieck siþann[13] vpp vr dalnum.

Nu sier hann huilik eru þessi vopn [er hann hefer
A 366 fundit. þesse[14] brynnia er hvit sem silfur og skiolldur lagdur wid gulle. | [hann hefer feingit einn hialm er skygdur er[15] sem gler. þar stannda j fimm karbunkuli [steinar ofan i koppnumm[16] og alldrei sa hann meira grip j einum hialmi. hann setur hann[17] a hofud sier

[1] B *tilf.* vætta. [[2] B sem. [[3] B sem. [[4] B og. [[5] B sier nu. [[6] B og hannz ungar. [7] B *tilf.* hart og hugmannlega. [[8] B drekanz hart og skiótt a midt. [[9] B so ad i sundur tekur hrigginn, og hann høggur hvørt høgg ad ødru, til þess er. [[10] B og þad veit hann eff hannz ungar lifa ad þeir verda ei betre, og. [11] B *tilf.* og sijdann geingur hann
U 355 i burt, og høggur sverdenu j grióted | so ad elldur flygur aff. [12] B ein. [[13] B hann tekur øll klædinn og vopnenn, og sijdann geingur hann ut og. [[14] B *mgl.* [[15] B hialmurenn er skigdur. [[16] *sål.* B. A og steinar j koppunum. [17] B hialminn.

og tekur alla þessa herneskio og vopnar sigh[1] og mællte. Gud hialpi þeim manne er [þesse wopn hefer att.

424[a]. Epter þat[2] geingur hann [epter skóginumm langa hrid og veit æigi[3] huert wera mun hans leíd. ok þar [kiemur hann er fyrer honum var einn hestur, sia er svartur[4] ath lit og saudull fylger og hefer snvist nidur[5] vnder kvidinn og þessi hestur er allra hesta [bestur og frídastur og allfeitur. og er hesturinn[6] sier manninn leypur hann enn Þidrek kongur epter honum[7] langa hríd og wid þessu werdur honumm allhermt [er hann fær æigi þenna hest tekid[8]. hann stigur vpp j hid hædsta trie. þar fester hann sinn skiaulld og [sinn hialm hilldigrim og suo þann skiolld er nv hefer hann tekid og hleypur nv[9] epter hestinum. [hesturinn hleypur nu j dal nockurn og[10] þar fær hann tekid [hestinn j taglit.[11] en hesturinn hefur vpp bæda[7] sina eptri fætur og lystur hann. annari henndi tekur Þidrek kongur wmm[12] fot hestinumm og kijpper suo fast ath hesturinn fellur. ok nv fær hann tekid wmm hæls hestinumm og fær[13] halldit ok þetta mattu æigi xij menn giaura. ath taka [þenna hest.[14] hesturinn hefur brotid[15] bæda sødulbogana. enn þar sem gerdinn[16] hefer [leigit ath hestz bakinu[17] war blodugt og sært.[18] snyr hann vpp sodlinum þott brotinn wære. og þessi

[1] B *tilf.* med. [[2] B þessa hardneskiu hefur borid, og þad þike mier vænst ad þesse vopn haffe borid Hertnid kongur er allra kappa var mestur. sijdann. [[3] B j skóginn, og veit varla. [[4] B finnur hann eirn hest svartann. [5] B *mgl.* [[6] B frijdastur, og er hann. [7] B *mgl.* [[8] B *mgl.* [[9] B hialminn Hilldegrijm, og þann er nu haffde hann feingid. epter þad hleipur hann. [[10] B so strijdt, ad hesturinn hleipur j dalinn. [[11] B hann vid tauglinne. [12] B i. [13] B *mgl.* [[14] B hestinn nema hiner vøskustu. [15] B *tilf.* i sundur. [16] B giordenn. [[17] B adleiged. [18] B *tilf.* þar ad einu var hann ei alsvartur, allra hesta var hann frijdastur nalega. Nu.

savþull hefer [werid allur lagþur med gulli[1]. þa ridur [hann þar til ad vpp eru fest wæpninn og tekur of-ann enn sinn hialm og skiolld lætur hann þar hanga[2]
A 367 og vill sækia | annat sinn. og þess þikkir honum meiri won ath fæir [munu leita wmm þenna skog[3]. (420). hann ridur [til þess[4] er hann finnur einn[5] stíg er menn munu[6] farit hafa fýrr meir og þar epter ridur hann þar til hann kemur af skóginumm. þar stenndur fyrer honum ein[7] borg. ok vmm þessa borg
U 356 [sier | hann ath[8] liggur her mikill ok þat grunar hann ath vera muni skækmenn þeir er hann hefer epter ridit. ok þetta mun vera borg sv er att hefer[9] Hernit kongur.[10]

425[a]. Ok j þessu bili stendur drottning [Jsolld j enum[11] hæsta turn og[12] sier ath af skoginumm ridur
B 207 einn madur. | ok hans herneskia er oll[13] ath siá sem gull og hans hialmur glóar sem fimm stiørnur og [gloar sem gull a hans wopnumm sem logandi elldur. verdur hun feiginn er hun kienner hestinn og herklædinn og þikkist wita ath konguriun Hernit man nv heim rída og hafa vnnit nokkurt frægþar verk.[14] hun geing-ur ofann skyndiligha til sinna manna og kallar ath

---

[[1] B adur vered gullegur. [[2] B Þidrekur kongur þar til er hann hefur upp fest vopnenn, tekur upp þennann skiølld er þa hefur hann nyfeinged, og þann hialm, og sinn hialm Hilldegrijm, og skiølld lætur hann hanga eftter. [[3] B mune so diarffer ad eftter mune leita umm þennann skiølld, þar til spurt er drekinn sie drepinn. [[4] B nu þar til. [5] B *tilf.* lijtinn. [6] B munde. [7] B og ei skamt til ein føgur. [[8] B *mgl.* [9] B haffde. [10] B *tilf.* hann rijdur nu til borgarinnar allbreistemannlega. [[11] B Jsolde j einumm. [12] B borgarinnar. hun. [13] B *mgl.* [[14] B er gulled gloar a hanns vopnumm er til ad sia sem loge, þesse riddari hefur svartann hest, og syndest henne heste Hertnidz kongz miøg lijkur, verdur hun feiginn miøg, er hun sier ad vijsu hest sijnz herra, og þikest vita, ad hann mun heim rijda.

aller skulu[1] sik vopna [sem skiotast. Ek seigi[2] yþur god tiþenndi. [3]Herra Hernit kongur ridur[4] her ath borginne, ridit vt i gegn honum allhreystimannliga.[5] hann mun[6] berriast wid þenna her þott hann hafi ongua lidveitslu menn.[7] Aller riddarar [taka sin vopn og hesta og[8] merki Hernits kongs. luka vpp borgarhlidinu[9] og rida vt a henndur[10] skakmonnum ok er skakmenn sia þetta[11] wopna þeir sigh og hlaupa a sina hesta. rida j giegn þeim og berriast. J [þessu bili[12] kemur þar ath[13] Þidrek kongur. hann þikkist kienna huar wera mun merki Hernitz kongs [epter hans wopnum.[14] hann ridur ath diarfligha og[15] veiter borgar monnum. þeir þikkiast kienna þar sinn herra Hernit kong og werda [nv | halfu diarfari enn adur, þui- A:368 at þeir vitu ath þeim er betra hans geinngi enn c. riddara. suo er hann mikill kappe.[16] [Þidrekur kongur høggur nu a tvær hlidar sier, og so myked giører hann aff sier, ad ecke vætta stenndur fyrer honum, og med þvi ad borgarmenn eru røskver, enn skakmenn hafa øngvann høfdingia þa flyia þeir. Enn Þidrekur kongur og borgarmenn reka flottann og drepa margann mann, og so langt filgia þeir þeim ad ei minna lid er dreped aff skakmonnum enn xv. c. og margt komst undann med sárumm, og nu fer hier sem vijda fer þar sem er høfdingialaust, þo samann sie saffnad vøskumm monnum ad þeir munu jafnan fa osigur.[17] (421). Þidrek kongur ridur nv aptur til borgarmanna[18] og hyggia þeir ath þar [sie þeirra herra[19]

---

[1] B skule. [[2] B eg kann seigia. [3] B *tilf.* vor. [4] B *tilf.* nu. [5] B hreistemannlega. [6] B *tilf.* ad vijsu vilia. [7] B *tilf.* og eingenn fær nád borgenne eff hann naer eij. [[8] B herklædast, og taka. [9] B borgarhlided. [10] B mote. [11] B þesse tijdende. [[12] B þessare svipan. [13] B *tilf.* rijdande. [[14] B *mgl.* [15] B *tilf.* berst og. [[16] B þeir nu myklu akaffare og diarfare enn firr. [[17] *sál.* B. A *mgl.* [18] B borgarinnar. [[19] B mun vera.

Hernit kongur til þess er hann tekur ofann hialminn.[1] C 357 ok [er þeir sia hans andlit þikkiast þeir[2] ei vita | [huadann af þessi[3] er kominn er suo er [mikill og[4] ifermannligur og æigi var þeirra [herra Hernit[5] iafnnmikill madur. Nu er drottning verdur þessa wør ad [þetta er annar madur[6] þa geinngur hun vt med mikilli ahyggiu og særu hiarta[7] til þessa manns og spyrr. godi herra, æigi vil ek [ath þier kunnid migh[8] þott ek spyria þessa. Hvert er þitt nafn eder hver er þin ætlan, edur [hverrar tignar erttu[9] edur huar fekstu vopn míns herra Hernits kongs? Hann suarar æ þessa lunnd. hui skal ek leyna mínu nafne fyrer ýdur og [þo meiri won ath[10] þier hafid heyrt [þat ædur.[11] Ek hefi kalladur werid [langan tima[12] Þidrek kongur af Bern, enn nv er ek bædi kongur ifer Bern og ifer[13] Romaborg og morgumm audrumm stórborgumm suo sem ydur mun[14] kunnikt vera þott æigi hafi þier mik sied. enn þessi vopn tok ek langt i [jørdina nidur i þeim[15] skógi þar er fyrer war einn dreki helldur[16] mikill sa er drepit mun hafa Hernit kóng[17]. þar lau hans bein og herklædi[18].

B 208 426ª. Þa er drottning heyrer þessi tiþindi | geingur hun ath Þidreki kongi leggur vpp bædar[19] henndur wmm hans hæls og kyssir hann og bidur hann

[1] A *tilf.* hefer hann þa fellt af skaakmonnum xv hundrad manna og rekit aa flotta. [[2] B þeir sia hanns andlit, og þikkiast nu. [[3] B hvør þesse madur er, eda hvadann hann. [[4] B *mgl.* [[5] B kongur. [[6] B þesse madur er ecke Hertnid kongur. [7] B brióste. [[8] B þu kunner mig. [[9] B hvar ertu tijgenn madur. [[10] B meire von. [[11] B mig firre nefndann. [[12] B langa rijd. [13] B *mgl.* [14] B *tilf.* þad. [[15] B jørd nidur hier i þessumm. [16] B furdu. [17] B *tilf.* ydvarn. [18] B hardneskia, þar tok eg øll hanns vopn, enn hestinn tók eg i skógenumm, enn adur hafde hann broted sødulenn, enn minn hestur mun vera nockur i skógenumm. [19] B *tilf.* sijnar.

[kominn allra konga[1] heilastann. hun leider | hann til A 369 hasætiss Hernits kongs og fær til [alla hina rikustu menn ath weita honum og þiona honum[2]. Þidrek kongur þekkist þetta forkunnar wel og dvelst þar wmm hrid. (422). hann sier hversu þessi kona Jsolld[3] er føgur og witur og [Þidreki kongi þokknast þessi kona vel og vill fa hennar og er þetta ræd hinna vitrustu manna.[4] gerir hun þetta ræd[5] ad giptast Þidreki kongi.[6]

Ath þessi veitslu tekur Þidrek kongur Jsolld sier til eiginnkonu og [byst siþann[7] heim j sitt riki og wid honum hans kona Jsolld[8]. Hann setur epter i borginne ath giæta lanndz einn jarl er het[9] Artus. hann er systur son Jsungs kongs af Bertanga lanndi.[10] Þidrek kongur ridur nu [sina leid[11]. | Nu þikker morg- U 358 umm[12] monnum sem Þidrek kongur muni wera davþur er suo leinngi [hefer ekke til hans spurst[13] og rida nv[14] wida wmm lannd ath leita hans ædur þeir spyria til hans ferdar, ok þat[15] med huersu mikit afreks werk hann hefer vnnit. [fer Þidrek kongur med sinumm monnum[16] heim til Romaborgar.[17]

[[1] B koma allra manna. [[2] B þionustu vid hann alla hina rijkustu menn er j voru stadnumm, og veita honum alla sæmd er þau meigu til henda, og gieffa honum allt þad er hann vill, og þaug haffa føng á. [3] B *her og senere* Jsolde. [[4] B ad øllu vel, og bidur hana ad taka sig sier til manns og vill eiga hana. er þetta rad allra hinna rijkustu og vitrustu manna er voru i stadnum. [5] B *tilf.* fyrer sier. [6] B *tilf.* og nu er tilefnad umm dyrlega veitslu og til boded mørgu stórmenne. [[7] B er lidenn er þesse veisla, byst Þidrekur kongur ad rijda. [8] B *tilf.* og vid honum rijda .v. c. riddarar, og. [9] B heiter. [10] B *tilf.* og frænde Jsolldi. [[11] B alla sijna leid vid sijna menn. [12] B *mgl.* [[13] B spirst ecke til hanns. A *har* spurt *for* spurst. [14] B *tilf.* marga daga. [15] B þar. [[16] B fara nu j giegn honum aller hiner rijkustu menn, þa er til hanns spyria. rijdur Þidrek kongur nu med alla sijna menn. [17] B *tilf.* og hefur nu enn myked vaxed hannz frægd. Cap. CCXIV.

427[a] (423). Attila kongur Huna[1] styrer sinu riki epter dræp Niflunnga og þar fædist vpp Alldrian son Hogna. þenna[2] son atte Hogni wid [þeirre konu, er Þidrek kongur feck honum næstu nótt adur hann feck bana[3]. og nv var þessi sveinn[4] .xij. wetra gamall. Attila kongur ann honum mikit.[5] Attila kongur æ einn son [sia er nv[6] .xi. vetra gamall. [þa fóstrar ein kona bæda og Alldrian[7]. þat er eitt kuelld ath Attila kongur situr j[8] hasæti og fyrer honum stenndur Alldrian [med eitt kerte og þar war[9] einn arinn og elldur æ ok af elldinum stokk[10] einn brandur logandi litill
A 370 og kom æ fót Alldrian[11] og brann j | giegnumm skóinn og hosuna[12] og fóturinn brann enn Alldrian fann ekki til þessa sialfur ædur [einn riddari[13] tok branndinn [af honum[14]. Þetta sier Attila kongur og mællte. Alldrian ath hvoriu hyggur þv suo fast ath þu gáir ei ath taka elld af þier? Þa svarar Alldrian. herra, egh hugda ath þui er litil eru[15] merki [j ath fyrer ydur[16] stenndur simile[17] braud og allskyns[18] kræser og hid besta win.[19] hwart sa dagur man[20] koma ath þu munder eta byggbraud[21] og drekka vatn[. þa seiger kongur[22], fyrer hui kom þier þat i hug[23]. enn staddur hefer ek optliga þar werid i [her ath mik þyrsti[24] og hungradi. enn nv em eg suo gamall og

[1] B i Hunalande. [2] B af Troja, þann. [[3] *sál.* B. A dottur Jrungs riddara hofþingia. [4] B *tilf.* ordinn. [5] B *tilf.* og hann er efnelegur ad allre kurteise og hæversku. [[6] B hann er. [[7] B enn Aldrian xij vetra, þa fostrar eirn báda, og øllu skiffte Attala kongur og jafnade med þeim. [8] B *tilf.* sijnu. [[9] B son Høgna, og helldur kierte fyrer hasætenu, og þar er. [10] B støckur. [11] B Alldrians. [12] B leistenn. [[13] B annar madur. [[14] B *mgl.* [15] *sal.* B. A er. [[16] B til, hier. [17] B similiu. [18] B margzkonar. [19] B *tilf.* þad huxade eg. [20] B munde. [21] B bigg. [[22] B ef þu ætter kost. Attala kongur seiger. [23] B *tilf.* ad eg skillde drecka vatn og eta bygg? [[24] B hernade a unga alldre ad so nauduglega for eg, ad bæde þyrste mig.

ørvasi ath [ek weit ath alldrei kem eg svo i her heþann i frá ath ek þurfe[1] watn ath drekka edur bygg eta.[2]

428[a] (424). Eitt sinn er Attila kongur er ridinn vt a skóg med sina | menn ath weida dyr [þa skiliast U 359 fra honum aller menn nema[3] Alldrian. þa mællte Alldrian [til kongs[4]. hversu mikid fe mun att hafa Sigurdur sweinn [þat sem kallad[5] er Niflunga skattur?[6] þa seiger kongur. þat fe [er kallad er niflunnga skattur er mest fe saman komid suo ath wier witumm.[7] þa seiger Alldrian. Hverr wardveiter nv [þessu miklu[8] fe | [9][*þa suarar konungr. eigi veit ek, huar nifl-* Mb³ 257 unga skattr er folgin. oc þat hyg ec at þat skal nu ængi maðr vita. þa suarar alld*ria*n.[10] h*er*ra,[11] huat manntu þeim manni lavna[12] er þer ma[13] syna niflunga skatt. þa suarar k*onu*ngr. hu*er*r [ma þat[14] g*er*a sva skyllða ec [þann mann mikin g*er*a[15] [i minu rici.[16] at far æin*n* skyllði [v*er*a iafn avðigr.[17] þa mællti alldrian. Villtv nv g*er*a þan*n* man*n* sva mikin*n* [oc rikan[18] sem nu seigir[19] þv [at þer ma syna niflvnga skatt.[20] þa kan*n*[21] v*er*a at ec se[22] sa maðr. þa svarar k*onungr*. Vist væri þat mikit

[[1] B alldrej kom eg i her hiedan j frá, ad eg þurfte. [2] B *tilf.* þesse sveirn | Alldrian er optlega huxe, og þo mest B 209 umm þad hvort hann mune hefnt fá sijnnz fødurz og sinnar svivirdingar a Attala konge. [[3] B og aller hannz menn eru fra honum ridner, nema hannz fostre. [[4] B herra. [[5] B edur þad fie er kalladur. [6] B *tilf.* er mest gull er i ejrn stad komed. [[7] B higgiumm vier mest saman komed. [[8] *sål.* B. A þessi. [9] *her, d. v. s. med bogstaverne* unga *begynder det sidste bevarede blad i* Mb, *skrevet med tredje hånd.* [[10] AB *mgl.* þa suarar . . . alldrian. [11] A *mgl.* B veistu þad ei herra. [12] AB giefa. [13] A mun. [[14] B mun þad meiga. [[15] A gera mikinn mann. B hann giøra mykinn mann. [[16] A *mgl.* [[17] A iafnríkur. [[18] AB *mgl.* [19] *sål.* AB. Mb³ g*er*ir. [[20] A *mgl.* [21] B ma. [22] AB meigi vera.

happ[1] [ef þv kynn*ir* at sægia mer hvar komin*n* er niflvnga skattr.[2] [þa seiger Alldrian.[3] [Villtu at ec sægia þer hvar folgin*n* er niflunga skattr.[4] þa skolv vit riða .ij. saman [sva at ængi en*n* þriði[5] skal ocr fylgia.[6] k*onung*r [suarar at þat vill han*n*[7] giarna [t*il* vin*na*.[8] [þa sæg*ir* alldrian at þ*ei*r skvlu A 371 heim riða at sin*ni*.[9] [oc sva g*er*a þ*ei*r.[10] | (425). [Nockorv*m* dœgvm[11] siðaʀ vill [attila k*onung*r riða vt askog oc vill ængi mann lata fara með ser næma alld*ri*an sinn fostra.[12] þetta þyckir monnu*m* kynlikt. [þvi at attila k*onung*r er sua gamall m*aðr* at hann er æ*igi* vel hæst fœrr. þyckir þat æcki v*er*a hans somi at riða með æin*n* man*n*. k*onung*r vill ængi man*n* lata riða með ser næma alld*ri*an.[13] [Oc sva er at þ*ei*r riða iskogin*n* sva[14] langa leið. oc[15] þar t*il* at þ*ei*r koma at einu b*er*gi. alld*ri*an tecr lvcla er at ganga b*er*ginu. lycr vpp hurð[16] oc aðra hurð.[17] oc ena þriðiv hurð.[18] [þa gengr alld*ri*an jnn i b*er*git[19] oc attila k*onung*r æpt*ir* honu*m*.[20] þa sægir alld*ri*an attila[20] k*onu*ngi at þar man v*er*a niflunga skattr. [han*n* gengr oc syn*ir* attila

[1] *sål.* AB. Mb[3] kapp. [[2] A *mgl.* B eff þu kinner ad seigia mier aff Niflungaskatte. [[3] *sål.* AB. Mb[3] *mgl.* [[4] A *mgl.* B villtu ad eg syne þier Niflungaskatt. [5] B *tilf.* madur. [[6] A *mgl.* [[7] B vill þad. [[8] A *mgl.* [[9] B og nu rijda þeir heim. [[10] AB *mgl.* [[11] A Nokkuru. [[12] A Alldrian og Attila kongur rída **a** skog og ongver menn skulu þeim fylgia. B Attala kongur rijda ut a skóg. og hannz fostre Aldrian. [[13] A *mgl.* B er Attala kongur er so gamall ad hann er varla hestfær, er hann vill øngvann mann lata rijda med þeim. [[14] A Nu rida þeir aa skóginn suo. B hinn þridia dag, þeir rijda a skóginn. [15] AB *mgl.* [16] A *mgl.* [17] A *tilf.* lykur hann vpp. [18] A *mgl.* B *tilf.* lykur hann upp. [[19] B þar geingur hann jnn. — *for* jnn i, *som findes* **i** A, *har* Mb[3] in*n*ni. [20] A *mgl.*

k*onu*ngi þar[1] gvll. oc silfr oc goð[2] uapn er att hæv*ir* Sigurðr suein oc Gun*n*aʀ k*onu*ngr oc hogni af t*ro*io.[3] oc þar er nu komit allt lausa fe nifl-unga.[4] [i æinu*m* stað er þat fe er at hafði Gunnaʀ k*onungr* gull oc silfr oc goða *gri*pi.[5] [oc i an*nan* stað gengr attila k*onungr* [þar t*il* er þat fe er *er*[6] att hæv*ir* hœgni af troio.[7] [þar v*ar* æ*igi* minna fe æn i enu*m* fyʀa stað.[8] attila k*onungr* hyɢr [lengi ser | at hv*er*ivnı lvt.[9] en alld*ri*an gengr nu[10] U 360 innan um b*er*git. [biðr ænn[11] attila k*onu*ng þar koma. [Þar syn*ir* hann honum þat fe er att hafði S*igurðr* suein þat v*ar* halfv m*eira*[12] en hvart hinna er fyʀi sa hann.[13] nu er attila k*onungr* all-katr. [oc veit nu at sua mikit fe [man þar v*era*[14] at ængi k*onungr* man[15] v*er*a rikari at fe alla sina ævi en hann[16] [man uera.[17] nu gengr æn*n* alld*ri*an innan um b*er*git oc utar t*il* dyranna oc [ut æpt*ir* þat oc lętr aptr hurðina.[18] Nu kallar attila k*onungr*. Minn goði vin[19] alld*rian* kom ænn[20] hingat t*il* min. [Þa suarar Alldrian.[21] Nu mattu[22] haua gull oc silfr oc goða *gri*pi [sua noga[23] at æigi þarftu at agirnaz meira[24] [en nu hæv*ir* þv.[25] En ek hævi | lengi sua lifat at ek hævi litlu[26] fe raðit. Mb³ 258

[[1] A hann synir nv Attila kongi. B *mgl.* [2] B *tilf.* klæde og. [3] AB Troia. [4] A *mgl.* [[5] AB *mgl.* [[6] B og sier þad fie er. — Mb³ *mgl.* er. [[7] A *mgl.* oc i . . . troio. [[8] AB *mgl.* [[9] A nv ath þessu fe. B hier leinge ad sier i hvørjumm stad. [10] AB *mgl.* [[11] A og bidur. [12] *rettet for* Mb³ min*n*a. [[13] A og er þar allt meiginn gullsins. B þa syner hann honumm þad fie er Sigurdur sveirn hefur átt, þad var myklu mest. [[14] B er þar. [15] B j verølldu skal. [[16] A *mgl.* oc veit . . . hann. [[17] AB *mgl.* [[18] A vt og læser. B sijdann ut og læser afftur hurdena. [19] A sveinn. B son. [20] A *mgl.* [[21] *sål.* A. Mb³ *mgl.* B Alldrian seiger. herra. [22] AB muntu. [23] B gnóglega. [[24] A *mgl.* B *tilf.* fie. [[25] AB *mgl.* [26] A ongvo.

[Nu vil ec fara vt iskog at ske*m*mta mer.[1] [han lycr aptr an*n*aʀi hurðin*n*i oc en*n*i þriðiv. oc b*er*r a ofan griot oc torf.[2] Nu kemr attila[3] *konu*ngi ihvg hvat þessi sveinn hæv*ir* gort. Han*n* þyckiz vita[4] at [þessi svein[5] vill nv hæfna fœðvr sins oc allra niflunga. (426). .iij. dœgum siðar [kom þar[6] alld*ri*an t*il* b*er*gsins. þa hæv*ir* attila k*onung*r hœɢvit vpp[7] .i. hvrðena. oc kallar Goði vinr alld*ri*-an lat upp nu b*er*git[8] ec vil geva þer gvll oc silfr [sem þv villt mest æiga. oc setia[9] þic hofvð[10] yv*ir*
B 210 mitt rici oc bœta þer þinn foðvr. oc þina | frændr. [oc þv skallt æiga æin saman allt þetta gvll oc silfr er h*er* er i b*er*ginv oc mikit annat t*il*.[11] oc ec skal alld*ri*gi geva þer at soc þetta er nu hæv-
A 372 *ir* þv gort. þa svarar | alld*rian*. [12]attil*a* k*onung*r þv agirntiz mioc niflvnga skat. þa er lifði þin*n* magr gvnnaʀ k*onung*r oc hans brœðr. Nv erttv orðin sua sæll at nv mattv[13] hava[14] [æin saman allt þat[15] gvll oc silfr er att hava þessir k*onu*ngar. hvart er þat nu fra*m*m komit er ec hvgða. at sa dagr [myndi v*er*ða.[16] at þv mundir eta byɢ[17] oc drecka vatn. þa svarar attila ko*nung*r. ec villda nu [hvarttuæɢia æta byɢ oc drecka vatn[18] ef kostr væri. þa svarar alld*ri*an. [Villtu nu æta byɢ oc drecca vatn[19] solltin.[20] Nv mattv[21] hvartki fa. drek[22] nu gvll oc silfr. [þar hæv*ir* þic lengi t*il*

[[1] A *mgl.* [[2] A hann læser ollum hurdum og ber aa ofan griot og torf. B og læser hurdena. [3] A *mgl.* [4] B og skilia. [[5] AB hann. [[6] AB kemur. [7] AB *mgl.* [8] AB hvsid. [[9] B og giøra. [10] AB hofþingia. [[11] A *mgl.* B þu skallt eiga allt þetta gull og silfur og myked fie annad. [12] B *tilf.* rijke. [13] A munntu. [14] B eiga. [[15] A einn þetta. [[16] AB munndi koma. [17] A braud. [[18] A giarna. [19] B *tilf.* so ertu nu. [[20] A *mgl.* [21] AB munnttu. [22] AB ettu.

þyrst.[1] þa tecr alld*ria*n [griot oc torf[2] oc h*err* f*irir* hvrðinar.[3] [oc leðr sua mikklv at.[4] að han*n* veit at attila k*onung*r kemr[5] þaðan alld*rig*i lifs[4] ibrott.[6] | (427). [alld*ria*n riðr nu alla sina leið i U :361 niflunga l*an*d afund ennar rikv brynilldar er att hafði Gvnnaʀ k*onung*r. hon [tecr við[7] honum vel. oc sæg*ir* alld*ria*n at meiri van er at attila k*on-ung*r se davðr oc [meiri von at hefnt se Gunnars k*onung*s oc hogna oc þ*ei*ra brœðra. han*n*[8] segir hen*n*i at burðin*n* [hv*er*sv farit hæv*ir*.[8] hon biðr han hava f*irir* mickla Gvðz þoc [er han bar sua mickla gevo t*il* at hæfna sins fœður. Nu tecr hon[9] v*ið* honu*m* all feginsamlega. [10]samnar saman ollum sinum mon*n*um oc let sægia þessi tiðændi [hv*er*sv farit hæv*ir*.[11] fær hon alld*ria*n marga riddara t*il* at [han s*ka*l fa[12] sitt riki. alld*ria*n[13] ridr nv yv*ir* landit með mikin*n* h*er*. oc fær [jarlldom i niflunga landi oc[14] sva mikit rici sem [att hævir[15] Gvn*n*aʀ k*onung*r oc hogni. þessv rici ræðr alld*ria*n alla sina ævi sua lengi sem han liv*ir*.[16] attila k*on-ung*r hæv*ir* latit sit lif með þvilikum atburðu*m*[17] sem nv er sagt. oc ængi maðr hæv*ir* vitað siðan hvar nifl*unga*[18] skattur er fólgenn fyrer þa søk ad Alldrjan er eirn saman vissi tok alldrej upp sijdann skattinn so leinge sem hann lifde.[19]

[[1] A *mgl.* [[2] A griotid. B griot. [3] AB hurdina. [4] B *mgl.* [5] B kiemst. [[6] A *mgl. Med hensyn til A's følgende text se note 19.* [[7] B fagnar. [[8] B *mgl.* [[9] B og tekur. [10] B *tilf.* hun. [[11] B *mgl.* [[12] B vinna. [13] B hann. [[14] B aff jørlum j Niflungalande. [[15] B adur hafde. [16] B lifde. [17] B atburd. [18] *her ender* Mb; *slutningen af sagaen gives efter* A *med varianter fra* B. [[19] *efter* hurdina *(s. 374 l. 2) har* A *følgende text*: Alldrian ridur sina leid j Niflunnga lannd og hitti sina frændur og sagdi allann athburd wmm liflaat Attila kongs og bidur sier styrks og rikiss. ok þegar gefa þeir vpp fyrer honum hofud-

429[a] (428). Epter davþa Attila kongs tok Þidrek af Bern allt[1] Hunalannd [ad rade margra vina sinna er vered høfdu med Attala konge þa er Þidrek kongur var j Húnalande. Þidrek kongur ried sijnu rijke til elle, og ecke er nu fra þvi ad seigia, ad hofdingiar hafe barest i móte honum, so eru nu aller hrædder fyrer honum, ad eingenn þorer ad hefnast a honum, þott eirnsaman rijde hann med sijnumm vopnumm.[2]

430[a] (429). [3]Heimer son Studas hefer[4] werid lánga hrid j wbygdumm skógum og [ridet opt j bygdina og gertt skada a lanndi Sifka. brenndi bæi hans og drap menn hans[5] og wmm þat la hann [dag og nótt.[6]

A þessa lunnd [for framm xx[7] wetur alla þa hrid er þidrek kongur war vr sinu riki. og [Heimer spyr ath Sifka er drepinn. kennist hann[8] wid huersu
U 362 margt illt hann hefer gert og vill nv jdrast | synda sinna.[9] Hann rídur til eins munklifis[10] wid oll sin
A 373 wopn og sinn | hest Rispa. þa er hann kiemur jnn wmm klausturgarþinn [spyr munkur[11] hver þessi madur se.[12] hann hleypur af hestinumm og bidur kalla [til sin[13] abótann. Munkar [seigia abóta ath einn madur val herklæddur er þar kominn og will hitta hann og

---

borgina. ok siþann ridur hann ifer þat riki og leggur vnder sik allt land. ok þessu riki rædur Alldrian alla sina æfi. Enn Attila kongur svallt til bana, ok fannst Niflunga skattur alldrei siþann.

[1] B *mgl.* [[2] *sál.* B. A Þidrek kongur rædur nv sinu riki þar til hann er gamall. [3] B *tilf.* Cap. CCXV. [4] B *tilf.* nu. [[5] B giørt jafnann mykinn skada a rijke Sifka og gjørt honum margt jllt. [[6] B jafnann, ad veita Sifka skada. [[7] B fórst umm xxx. [[8] B Sifka spirst drepinn, og litlu sijdar skijrest Heimer og snyst til riettrar truar, og hann kannast nu. [9] B *tilf.* og biggur nu a hvørja lund hann skule nu bæta sitt jllijfe. [10] B múklijffiz mukz. [[11] B spyria múkar. [12] B *tilf.* edur hvørt hannz erinde er þangad. [[13] B þangad.

þeir hyggia at se tilkuǫmdar madur. abotinn[1] geingur til funndar vid | manninn og spyr hver hann se?[2] B 211 hann suarar. Ek heiti Lodvígur og er ek ættadur[3] af Omlunngalanndi.[4] Enn þui[5] kom ek her[6] sem þier skulut nv heyra. hann tok skiolld af hælsi sier. ok [þvi næst tekur hann af sier sverdit Naglring og brynniu og hialm og fer af[7] brynhosumm. hann leggur þessi wopn aull fyrer fætur abóta[8] og þar legst hann sialfur nidur og mællte. herra, þessi vopn ok þenna hest og sialfann mik og[9] min klædi og lausa fe þat sem hier [hefer ek er þat [10]æigi minna enn .x. punnd[11] wil ek gefa fyrer Gudz skýlld[12] j þenna stad og sialfann mik j regluhalld wid ydur og bæta sva minar sýnder. þa mælltu aller munkar ath wist hefer[13] Gud honum þessu j hug skotid [ef ædur war hann hermadur og þionustu madur konga ok þat sia þeir æ hans vopnumm ath hann mun werit hafa nockurs konar tiginn madur.[14] og munkumm þotti þat mest[15] vert huersu mikit fe[16] hann hefer flutt[17] til stadarins og mælltu til abóta. Tak þenna mann vpp [þar sem hann liggur. hann ma[18] mikid prýda wart munklifi.[19] enn abotinn stenndur kyrr og hyggur ath þessum[20] manni [og vndrast þviat honum lítst sem þessi madur muni[21] vera mikill fyrer sier og [hyggur hann fyrer sier ath þessi man æigi vera hlydinn ef hann skal

---

[[1] B ganga til abota og seigia honum, hann. [2] B *tilf.* edur hvadann hann kome. [3] B *tilf.* nordann. [4] B *tilf.* var eg riddare umm rijd, og þionade eg hofdingiumm. [5] B fyrer þa søk. [6] B i þennanu stad. [[7] B leggur nidur, og þvi næst hialmenn aff høfdenu, hann spretter af sier sverdenu Naglhring, og sijdann fer hann af brinjunne og. [8] B a abotanum. [9] B *tilf.* øll. [[10] B hef, þad er. [11] B *tilf.* i gulle og silfre, þad fie. [12] B saker. [13] B haffe. [[14] B *mgl.* [15] B mijkilz. [16] B gull og silffur og goda gripe. [17] *sål.* B. A *mgl.* [[18] B hann mun. [19] B *tilf.* hann mun vera tijgenborinn madur. [20] B þeim. [[21] B ad sa mun.

wera j munklifinu og hrædist fyrer þui[1] ath taka wid honum.[2] Aller munkar bidia akafliga ad hann taki vid honum. Abota þikker gott feit, tekur i hond Lodvig[3] og leider [inn j kirkiuna og kórinn og leider A 374 j eitt rým og sagde a þeim palle | skal hann sitia[4] og þar leggur hann nidur[5] fyrer rvminu pellzklæde[6] enn tekur suort klædi sem adrer munkar. þann sama dag er hann vígdur til munks.

Abótinn tekur nv [allt hans fee og herneskio og kastar a sinne eign enn Lodvigur helldur nv reglu.[7] ok U 363 ef brædur[8] wissi ath þetta er[9] | Heimer Studasson þa hefdi hann alldrei suo mikit[10] gull ok silfur ath [þeir hefdi wid honum tekit.[11] hann þionar j þessv munklifi wmm hríd.

431[a] (430). [12]Aspilian risi a morg[13] bv i þessu landi Lungbardie. hann [er sem fyrri mikill og sterkur og illur widureignar. hann[14] hefer mikit eignast,[15] bw og jarder, gull og silfur og goda gripe med rongu. [og fyrer þui ath þeir woru honum minne menn þordu þeir æigi ath hallda þat er hann villdi hafa.[16] þat er eitt mikid bw og rikt er munkarner haufdu.[17] þat eignar sier Aspilian risi og þat þikkir[18] abota geysi illa [er þeir skulu lata sitt bw.[19] sender abotinn munnka a funnd risans. þeir [spyria hui[20] þat gegner er Aspilian[21] tok þeirra bw. risinn [suarar a þessa

[[1] B ohlydenn og hrædest. [2] B *tilf.* og grunar hann mune vera nockurz konar kiempa og annar madur er hann seiger. [3] B Lodvijks. [[4] B hann i kyrkiu og j korenn til einz rúmz og seiger ad þar skal hann sitia og hallda sinne reglu. [5] B *mgl.* [6] B eirn purpura og silkeklæde. [[7] B allt fie hannz og er myked. [8] B mukarner. [9] B være. [10] *sål.* B. A mikill. [[11] B þorde vid honumm ad taka. [12] B *tilf.* Cap. CCXVI. [13] B *tilf.* stor. [[14] B *mgl.* [15] B agirnst. [[16] B *mgl.* [17] B haffa átt. [18] B lijkar. [[19] B og. [[20] B koma þar farande og spyria risann, hvøriu. [21] B hann.

leid ath hann hefer tekit[1] sitt bw enn ei þeirra, og hann er betur tilkominn ath [eiga enn þeir.[2] enn mvnkar seigia ad þetta bw var[3] gefit til stadarins[4] fyrer Gudz saker. [Risinn svarar. Ek vil ennda þetta mæl wid ydur.[5] wier skulumm gera skírslu til hwarir eiga þetta bw. þier skulut fæ einn mann þann er til hafe[6] diarfleik ath berriast wid mik. med þui ath ek fæi wsigur þa skulu þeir eiga[7] þetta bv og morg onnur enn ef ek fæ sigur þa syner[8] Gud ath hann vill ath ek hafi þetta bv.[9] Ok þetta eru lanndz løg. | [þar A 375
er tueir menn deíla wmm einn lut. þar skal holmganga til wera.[10] Munkar kunna eingu[11] svara er[12] risinn hefer bodit þeim logh,[13] fara heim og seigia abóta hversu risi hefer þeim[14] svarat. þetta mæl kiærer aboti fyrer ollumm munkumm æ kapitula og seiger[15] ath þeir[16] werda ath læta sitt bw [ef ei fæ þeir þann mann er þori ath berriast vid risann.[17] þetta likar[18] munkum illa og sennda [menn vída ef nokkur will sier afla fiár og berriast wid risann. og fæst einngi.

432[a] (431). Eitt sinn[19] kiæra þeir enn | þetta mæl B 212
æ capitula[20] og harma[21] geysi miok. Þa mællte Lodwigur,[22] Huad kiære þier munkar. [23]huad giorer Aspi-

---

[[1] B sagdest teked haffa. [[2] B haffa. [3] B være. [4] B cløstursinz. [[5] B og alldrei atte Aspiliam rise þetta bú. þa mællte risenn. [6] B hefur. [7] B haffa. [8] B birter. [9] B *mgl.* [[10] B *mgl.* [11] B nu ei ad. [12] B enn. [13] B *tilf.* enn þo ad þeir eige þetta bu med riettu, þa vita þeir ei hvørt fast mune sa madur er þora mun ad beriast vid so sterckann risa. [14] B *mgl.* [15] *sål.* B. A saugdu. [16] B *tilf.* munu. [[17] B *mgl.* [18] B *tilf.* nu øllumm. [[19] B wijda umm landed ad leita eftter ef nockur mun sa madur vera, er beriast mun vilia fyrer Gudz saker vid þennann risa. Enn so vijda sem leitad er þa feckst einginn madur til. [20] B *tilf.* er einginn madur feckst til ad beriast vid risann. [21] B þetta harma þeir nu. [22] B *tilf.* mukur. [23] B *tilf.* eda.

lian[1] ýdur? þa suarar abótinn. Aspilian hefer tekit wartt bú[2] og bydur oss j giegn holmgøngu [ef wier kollumm til. nv will eingi berriast wid risann enn wier heytum þui af Gudz halfu ath sa skal lauss allra sýnda þeirra er hann hefer til skripta borid ef hann gerir þetta.[3] þa suarar Lodwig. ek gaf [mitt fe og[4] min wopn og sialfann mik til þessa stadar fyrer Gudz saker. Nu wil ek enn gera þetta [ath berriast wid risann, huar er mitt sverd edur min herklædi.[5] Þa grunar abotann ath þessi mun wera nokkurskonar kempa[6] og mællte. þitt suerd munntu[7] ecke hafa. þat er sunndur hogguid og gior[8] af hurdar jarn her j mvsterinu enn [onnur herklædi woru selld[9] a torgi til fiar stadnumm. þa mællte Lodvig. þier munnkar erud froder a bækur [enn fafróder[10] a riddaraskap. wissi[11] þier hversu god þessi vopn voru þa hefdi þier alldrei þeim lógad. ok nv hleypur hann vpp til abótans og
A 376 tekur j hans kuflhøtt bædumm høndum | og mællte. wist warttu fól er þu skilldir æigi hafa annat jarn til ath [bua þinar kirkiu hurder[12] enn mitt góda sverd Naglhring.[13] þess skalltu[14] giallda. hann hristir kufl-

---

[1] B *tilf.* rise. [2] A *mgl.* bú. [[3] B enn vier faumm øngvann mann þann er þad vilje giøra fyrer gudz saker ad berjast vid risann, enn vier heitum þvi aff Gudz halffu, eff so ber til ad madurinn fær bana, sa er berjast vill fyrer stadarinz eign, hann skal øngvann hlut haffa so illann giort, eff hann hefur til skriffta bored, ad ei skule hann eiga
U 364 heimila | vist i Paradijso, adur blod hannz sie kallt a jørdu. [[4] B *mgl.* [[5] B sama fyrer mier til sindalausnar, ad eg vil beriast vid risann. hvar er þad sverd er eg hafda hingad, eda hvar er mijn brinia, skiølldur og hialmur. [6] B *tilf.* so er hann hardbriostadur sijdann hann kom jnn i clostred og muklijfed. [7] B þad mattu. [8] B giørt. [[9] B þijn brynia, hialmur og skiølldur þad er sellt. [[10] B ydrar, enn favijser. [11] B vissu. [[12] B lata búa þijna kyrkiu-hurd. [13] B *tilf.* er margann hialm hefur i sundur snided ej verr enn klæde, og margann risason giørt høfudlausann. [14] B *tilf.* nu.

høttinn med hofdinu svo hartt ath vr[1] hrutu iiij tennur.[2] er munkar heyra nefndann Naglhring finna þeir ath þar er kominn Heimir Studasson[3] [og werda munkar nv miøk hrædder og[4] taka lukla þa er ath ganga einni [storri hirdslu,[5] þar eru i aull hans wopn[. Einn tok hans sverd Naglhring, annar brynnio og brynhosur, og hinn þridi hialm, hinn fiordi skiolldinn. hinn fimmti hans gladil. ok eru þessi wopn aull[6] suo wardveitt ath æigi [eru þav nv werre enn þa er hann let þav. Nu tekur Heimir Naglhring og sier huersu fagurliga logudu[7] hans eggiar og gull mal.[8] kemur i hug huersu mikid traust hann atte[9] vnder hans eggiumm. [ok er nv stunndumm raudur sem blód, enn stunndumm følur og þeger wmm hrid.[10] epter þat spyrr hann [huar se hans hestur[11] Rispa. þa suarar abótinn. þinn hestur[12] dró griót til kirkiu og war [nv fyrer morgumm ærum[13] daudur. þa mælltu munnkar. wier skulumm sennda wmm allt þetta ríki[14] ath leita epter | þeim[15] hesti er bestur mæ fæst. [hier eru marger U 365
goder hestar i stadnumm og hafdu þann er bestur er.[16]

433[a] (432). Nu senndu[17] munnkar[18] epter hinumm bestumm hestumm og [læta fara heim til munnklifiss.

---

[1] B *tilf.* høfdenu. [2] B *tilf.* iij a golfed nidur, enn hin fiórda a halsinn nidur, og. [3] *sål. rettet.* A Studansson B son Studaz. [[4] B er þeir haffa opt heirt nefndann, þeir verda nu so hrædder fyrer honum, ad þeir. [[5] B mijkille kistu. [[6] B *mgl.* [7] *rettet for* A logu. [[8] B haffa þau vesnad. Heimer bregdur nu sijnu sverdi Naglhring, og sier hvørsu lysa hannz gull mál, og hve blár og biturlegar eru hannz eggiar. [9] B a. [[10] B hvørt sinn er beriast skillde, og minnest nu a margann skiemteleganm dag, hvørsu hann reid med sijnum fieløgumm, hann var so raudur sem blód, enn adra stund so hvijtur sem nár, þetta er leinge, er hann þeiger og talar ecke ord. [[11] B ad sijnum heste. [12] B *tilf.* Rispa. [[13] B vid osorgun umm veturinn. [14] B land. [15] B hvørjumm. [[16] B skalltu þann haffa i þessa ferd. [17] B senda. [18] B *tilf.* umm stadenn.

kalla þa til Heimirs ath hann skal welia.[1] þar eru marger þeir hestar er [wal eru waner[2] turnreid. Heimer geinngur til eins[3] hestz og skytur sinne henndi a [sidu hestzins suo ath hann[4] fellur þegar. ok enn geinngur hann til [þess er þa þikker wæn- A 377 ligstur og hann[5] stidur sinni hendi a [bak hestinum | suo[6] ath i sunndur geingur hrygguriinn og sagde ath þesser hestar eru[7] ongu nyter og bad færa sier þann [hest er bestur se.[8] þa mælltu mvnkar ath taka skilldi hinn gamla hest og hinn magra[9] og fa honum. og þvi næst war framm leiddur einn hestur[. Sa er[10] ærid mikill og er þa afgamall.[11] þenna hest kenner Heimer ath [þad er Rispa.[12] geinngur ath hestinumm og tekur i toppinn og hnykker af ollu afli enn hesturinn stennd- B 213 ur | kyrr, þa[13] tekur hann j taglid og snarar af[14] vt fast, enn þessi hestur bregdzt ekke wid.[15] Nu hlær Heimer og mællte. Nu erttu her kominn minn godi[16] hestur Rispa.[17] og suo gamall sem þu ert og suo magur þa weit egh einghann þann enn[18] j werolldu ath[19] ek wil helldur hafa j wigh enn þigh. og nv mællte Heimer til mvnkanna. takit nv hestinn og gefit[20] korn.[21] Nu er Rispa leiddur til stalls og gefit [honum korn.[22] hann stenndur ifer þeim stalli .vij.[23] vikur. ok þa er hann[24] suo feitur og sliettur sem þa er hann var[25] vngur.

[[1] B leida til Heimerz ad hann velje umm. [[2] B vaner eru j. [3] B eunz besta. [[4] B bogenn so fast ad hesturenn. [[5] B annarz hestz þess er bestur var, og. [[6] B baked so fast. [7] B sieu honum. [[8] B er myklu er betre. [9] B *tilf.* og mykla. [[10] B *mgl.* [11] B gamall og magur. [[12] B þar er Rispa hestur hannz, hann. [13] B sem adur, sijdann. [14] B *mgl.* [15] B *tilf.* þa hrindur hann honum og vijkur vid, enn þesse hestur er so sterkur, ad ei kiemur hann honum ur stad. [16] B *mgl.* [17] B *tilf.* og nu kienne eg þig. [18] B hest. [19] B er. [20] B *tilf.* honum. [21] B *tilf.* og giæted vandlega. [[22] B hueite. [23] B vj. [24] B *tilf.* ordinn. [25] B *tilf.* vanur, so er hann kvikur sem þa er hann var.

434ª (433). Abótinn sennder ord Aspilia[1] risa ef hann will berriast ath hann skal[2] koma j eina ey einnsamann og þar skal[2] koma j mót[3] sa madur er berriast will wid hann.[4] ok[5] er Aspilia[1] risi fregnar[6] þetta stenndur hann vpp skiótt og wopnar sik og sier til reidar lætur hann bua einn aspandil[7] er menn kalla fíl.[8] Nu fara munnkar og abótinn med [þeim og fylgia Heimer[9] til holmsins ok taka eitt skip og róa [a þvi[10] til eyarinnar.

Nu tekur Heimir sinn hest Rispa[11] og byr med sodli og brynnio. hann tekur [sinar brýnhosur og brynnio og hialm setur hann sier a hofud | og[12] gyrd- U 366
er sigh med Naglhring. fester skiolld a [sinn halss,[13] og | tekur sitt gladil og hleypur a sinn hest fyrer vt- A 378
ann jstig.[14] Nu mællte abótinn til Heimirs ath hann fari heill og Gud gæti hans [og weiti asia og þetta[15] sama mælltu aller munkar.

Heimer rídur nv [vt a[16] eyna og i giegn honum Aspilia[17] og er þar[18] rædiligt [j giegn[19] ath berriast, og æigi ath sidur rídur Heimer [fast j móti risanum og bidur nu Gud giæta sin. þa kallar[20] risinn. hwart er þat madur suo litid er i gegn mier rídur. hwat willtu. hyggur þv ath berriast vid migh. mier þikkir skomm [j ath drepa þik.[21] far heim og forda

---

[1] *sál.* A. B *her som sædvanlig* Aspiliam. [2] B skule. [3] B mote honumm. [4] B *tilf.* Cap. CCXVII. [5] B Þa. [6] B spir. [7] B alpandil. [8] B *tilf.* risinn fer j þann stad er mællt er holmgangann skule vera. [[9] B Heimer og filgia honum. [[10] B *mgl.* [11] B *mgl.* [[12] B sijn vopn og vopnar sig med, hann. [[13] B halz sier. [14] B stigreip. Nu mælltu mukar sijn a millumm ad þetta er Heimer son Studaz, og vijst stie hann vasklega a sinn hest, er ei þad loged ad hann mun vera hin mesta kiempa. [[15] B slijkt hid. [[16] B upp j. [17] B Aspiliam rise a einumm fijl. [18] B þad. [[19] B mote honum. [[20] B ohrædelega honum i mote. Nu kallade. [[21] B ad berjast vid þig og drepa.

þier. þa suarar Heimer.[1] heyr þu hinn ille hunndur Aspilia,[2] Sua mikill sem þv ertt og suo sem egh hefer lægann legg og skammann búk[3] [sua skal ek þier[4] werda ærid hær ædur wid skiliunst og þat med ath med þinn hinn mikla voxt[5] munntu eigha vpp til mín ath sia. heyrdu risi, ei mun egh flyia þigh [ath sua bunu[6] einn samann.[7]

435[a]. Nu keyrer Heimer sinn hest[8] og ridur ath honum og leggur spiotinu wnder hond risans og sua duga hans hlyfdar wæpn ath þetta lagh sakar hann ekki. enn risinn skytur i giegn honum sinumm atgeirr, enn Heimer lytur vnndann framm æ[9] sodul bogann og flygur atgeirinn fyrer ofann hann og j jørdina[10] suo ath ekki tok vpp[11] og eingi madur siþann hefer funndit þenna[12] atgeir. Wid þui hinu mikla lagi er Heimer [hefer weitt[13] risanumm brestur[14] j sunndur spiótskaptid. þa hleypur Heimer vr sodlinumm og kemur standanndi [æ jord.[15] þrífur wmm
B 214 medalkafla [sins sverdz[16] og bregdur | skyndiligha. risinn hleypur og ofan. hann bregdur og sverdi og reider vpp og hoggur til Heimers enn Heimer bregdzt
A 379 vndann hogginu og missir | risinn hans og hoggur[17] j jørdina. Heimer snyst aptur skyndiligha med reiddu[18] sverdi og hoggur [af risanum[19] høndina hægri fyrer ofan [swerdz hialltid,[20] fellur hondinn og suerdit nidur[21] æ jørdina. Heimer weiter þegar annat slagh[22] æ

[1] B *tilf.* reiduglega. [2] B Aspiliam rise. [3] A *mgl.* búk. [[4] B þa seige eg þier med sønnu, ad þier skal eg. [5] B buk. [[6] B *mgl.* [7] B *tilf.* ætta eg rád allra riddara er hest kinne sitia j verølldinne, þa villda eg ei ad sijdur einsamann til ganga ad beriast vid þig. [8] B *tilf.* sporumm. [9] B yffer. [10] B *tilf.* þar sem nidur kom. [11] B úr. [12] B þann. [[13] B veitte. [14] B brast. [[15] B nidur a jørdena. [[16] B sijnu sverde Naglhrijng. [17] B *tilf.* sverdenu nidur. [18] B brugdnu. [[19] B til risannz a. [[20] B sverded, hiallted beit enn sem firr aff allt þad er tok, og. [21] B offan. [22] B *tilf.* risanumm.

hans lær, sneid ofan lærid allt med beininu.[1] ok suo seigia þydersk kuædi ath suo mikid[2] leysti hann af hans[3] lære ath ei munde einn hestur draga[4] meira. Nu sier risinn ath hann er sigurlauss er hann misti sinnar hanndar[5] og hann hefer nv feingit suo mikid sꜳr ath æigi vill hann stannda annat sinn fyrer jafnmiklu høggi. | hann reider sig til og will nv falla ꜳ U 367
Heimer[6] og weit ath hann man[7] fꜳ bana ef hann verdur vnder honum. enn suo er Heimer fóthuatur og diarfur ath þa er hann sier ath risinn will falla ꜳ hann ofann will hann ei vndann renna [ath helldur. hann hleypur ath[8] risanum wid og suo ber til[9] ath risinn fellur. fætur risans koma[10] ꜳ jordina enn ꜳ winnstri hlid Heimer annar [fótur risans[11] enn annar ꜳ hægri, enn Heimer stenndur heill ꜳ milli leggia risans[12]. ok hoggur siþann[13] hvert hogg ath odru og wmm siþir suo smátt ath sier[14] er hverr limur hans.[15] Munkar þeir er þar hallda[16] skipinu heyra suo mikinn dyn[17] ath landit skalf vnnder. ok sia þeir nv ath risinn er fallinn, hefia vpp aller kirieleison og lofa Gud fyrer sina jarteign.[18] koma nv til eyarinnar móti Heimer. hann ridur moti þeim og er ekki sꜳr. þa stigur hann ꜳ skipid med sinn hest og fara [til lanndz og[19] heim til klausturs. kominn woru ꜳdur tiþinndinn heim fyrer.[20]

436[a]. Nu geingur abotinn vt j mot Heimer og med honum aller[21] munkar.[22] bera vt skrin og helga

---

[1] B brynjunne nalega ad kniám. [2] B *tilf.* holld. [3] B risanns. [4] B bera. [5] B *tilf.* og nu fær hann ei vared sig. [6] B *tilf.* ofann. [7] B mune. [[8] B helldur hleypur hann. [9] B *tilf.* med þvij ad Heimer vard auded lijfz. [10] B komu. [[11] B *mgl.* [12] B *tilf.* snyr nu afftur. [13] B risann. [14] B j tvent. [15] B risanz, so skilst hann þadann. [16] B hielldu. [17] B gny. [18] B lausn, er hann hefur giørt er risenn er fallenn. [[19] B aller samann til landz afftur og alla leid. [20] B ad risinn er fallenn. [21] B marger. [22] B *tilf.* aller þeir er heima eru.

A 380 dóma. og[1] giera wegligha | processionem og þakka [Gudi huersu[2] hann hefer leyst þa. Heimer stigur[3] af sinumm hesti fyrer kirkiu gardinum, enn abótinn tok j hond Heimer[4] og priorinn j adra[5] og leida hann suo [j kirkiu[6] til sins sætiss. [Heimer helldur nv sina reglu enn wmm hrid sem ædur.[7]

437[a] (434). [Þessi tiþindi spyriast wida ath Aspilia risi er drepinn og þat hefer gert einn munkur. Enn er þetta spyrr Þidrek kongur af Bern finnst honum mikid wmm og hyggur ath fyrer sier hweʀ þessi munkur mune wera er suo mikit af sier gert hefer. hann minnist ꜳ þat ath dauder eru aller hans kappar. hann minnist og þess hvar kominn mun wera hans hinn kiæri win Heimer. hann spyr ekki af huart hann mun wera daudur edur lífs. einngi þotti honum jafn likligur ath hafa wnnit þetta werk sem Heimer ef hann wære lífs, enn eingi madur kann honum ath U 368 seigia | huad af Heimer war vordit.

438[a]. Nu ridur Þidrek kongur til þessa munklifiss med sina menn, kemur þar ath kvelldi eins dags. Munklifit het Wadincusan. þa er hann kemur ath klaustranum lætur hann kalla til sin abótan. abótinn geinngur vt af klaustrinu og fagnar wal Þidreki kongi ok spyr hwert hann skal fara. Kongur sagde ath hann fer sinna skylldra eyrenda. þa mællte kongur til abotans. Er her nokkur sa munkur j þessu munklífi er heiter Heimer og mun vera son Studas. þa suarar abótinn. egh kann seigia nafn allra munka j þessu klaustri og heiter her einngi Heimer. þa sagde kongur. þa werdi þier ath leyfa mier ath gannga inn i kapitula og kalla til min alla mvnka. J þessu bili

[1] B *tilf.* eru aller skrijdder og. [[2] B nu miøg Gude ad. [3] B *tilf.* nu offan. [4] B honum. [5] B *tilf.* hønd. [[6] B til kyrkiu og. [[7] B abotinn lætur hirda vopn hannz, og fagna nu aller Heimer forkunar vel, hann helldur nu sijna múkareglu eftter sem adur enn umm hrijd.

geingur vt af klaustranum einn mvnkur med sinn kufl og siþann høtt. Sa hefer breidar herdar ok lægur er hann vegsti. | Hann hefer breitt skegg og sítt og grætt A 381 sem dýfa og þessi munkur þeger og mællte ekke ord wid Þidrek kong. Þidrek kongur snyr ath manninum og þikkist kienna ath hann mun wera Heimer hans gódi felagi og mællte. Bróder, wid hofumm sied marg-ann stórann sniá siþann wid skildunnst góder winer og suo skulu wid enn finnast. þu ertt Heimer minn kiæri win. þa suarar munkurinn, Heimer er þu syter epter hann kunna egh alldrei og alldrei sa egh hann og æigi ward ek þinn madur suo leinngi sem egh hefer lifath. þa svarar kongur. bródir, minnstu nv a þad hwersu okkrir hestar drukku wt vid Frisia sua ath watnid þvarr sua mikit sem þat er. þa svarar Heimer, æigi ma egh þat muna ath egh hafa watnad med þier hestum fyrer þui ath alldrei sa egh þigh fyrr sua ath ek muna. Þa mællte Þidrek kongur. willtu enn æigi kannast wid migh, þa munder þu kienna migh þann dag er adur hafder þu mier fylgt er ek war vr rekinu minu ríki og þu komt heim til Ermin-reks kongs. ok hann rak þigh fra sier j wtlegd, þetta muntu wel muna þottu kallist alldrei mik sied hafua. þa suarar Heimer. æigi ma ek þess minnast er nv sagder þv. egh hefer heyrt nefndan Þidrek kong af Bern og Erminrek kong af Romaborg, enn einngi veit egh onnur deili a þeim.

439ª. Brodir, sagdi Þidrek kongur, siþann fiell margur snjór er vid samst, þat muntu muna er wid ridumm til weitslu j Romaborg. huar wier hittumm fyrer oss i gøtunni Jron jarl med sin storu sar, og minnst hans hauka hwersu þeir gullu ifer honum davþ-umm og hans hunndar hwersu gnistu og hans hestur gneggiadi. og hversu aller hans menn haufdu vnt sin-um herra og einngi þeirra villdi vid hann skiliast. | A 382 Ok nu sagde Heimer. ekki minnunst ek þess ath ek væri þar staddur er Jron jarl fiell. Nu suarar Þidrek

kongur. Bródir. siþann kom margur snióր, og nv skalltu minnast hwersu wier komum j Romaborg til Erminreks kongs og hwersu wærir hestar gneggiudu og allar kurteisis konur stódu og sæ. þa haufdu wier hær U 369 litt sem | gull og rokkit fagurligha. þat sama er nv grátt sem dv́fa hwartueggia þitt og mitt. oll klædi þin eru lit sem mín. Minnstu nv vinur æ huad egh minni þigh og læt mik æigi leingur standa hier fyrer þier. þa hlo Heimer og mællte. Godi herra Þidrek kongur, nv minnunst egh alls þess er þu minnter migh. ok nv vil egh med þier fara. þa kastar Heimir kuflinumm og geingur apttur i klaustrid og tekur aull sin vopn og sinn hest og ridur brott med Þidrek kongi og heim til Romaborgar. Þidrek kongur fagnnar nv Heimir forkunnar wel. lætur hann wera jnnan hirdar ifer sinumm riddorum og mikid lien weiter hann honum. ok er nv þar wmm hríd.

440[a] (435). Eitt sinn talast þeir wid Þidrek kongur og Heimer og ræda wmm sitt skattland. þa mællte Heimer. herra, þv ert nv allra konga ríkastur j werolldu. tekur þv skatt af hveriu lanndi og hverri borg her wm Lunngbarda lannd og vída annarstadar. þann skatt gielldur margur ríkur madur og fatækur. fyrer hvi heimter þu ei skatt herra þar er wera man fyrer ærid gull og silfur er egh veit ath eingi madur hefer skatt af, æigi þu herra og einngi madur annara. enn þat er af munklífi þvi er wier worumm. þa suarar Þidrek kongur. þar mun wera fyrer mikid fee sem þu sagder, þaþann af hofum vier alldrei haft skatt. enn A 383 ef wier skulumm fæ þa skalltu þar vera | hinn fyrsti madur til ath rída ath heimta skattinn. þa svarar Heimer. rida wil ek til ath heimta skattinn hwert sem þu vill. Ok fæm døgumm siþarr er Heimer buinn vt ath rída og will nv fara til munklifiss. hann rídur wid sinum wopnumm einnsamann til klaustursins. ok er hann kemur þar og munkar verda warer wid hans ferd. þeir hafa reidzt miogh er hann for suo vr klaustrinu

ath æigi bad hann abota lofs ath, enn þo ath audrumm kosti þotti þeim mikid gagn ath er hann war j brottu fyrer þui ath aller woru þeir hrædder vid hann. Honum war þar weitt gisting þa nott, enn ath morni þess dags ferr hann a kapitula og kallar þangat alla munka. þa mællte Heimer fyrst til abóta óg næst til allra mvnka. hann hefur vpp sitt eyrendi og sagdi ath þidrek af Bern hefer senndt hann þangad med þui eyrendi ath hann veit ath her er suo mikit gull og silfur og landskyllder ath æigi þarf halft ath leggiast til stadarins. Hann will hafa skatt her sem annarstadar. Wili þier gefa honum skatt sem kongi byriar ath hafa wil ek þat heyra fyrst af ýdur. þa suaradi aboti.[1] Wier wardweitumm her þat fee er | a Sancta Maria med U 370
Gudi og þat er suo [mikid og frialst fyrer hans krunu[2] ath eingumm kongi skal her skatt af giallda. þa mællte Heimer. Wili þier ei giallda skatt Þidreki kongi þa munu þier werda[3] fyrer reidi hans. og þat

---

[[1] *Fra kap. 439a (434) ɔ: efter s. 385 note 7 har* B þesse tijdinde spiriast vijda umm lønd, hvørsu ad heffur borist, ad risinn Aspiliam er daudur, og þad hefur giørt eirn munkur. Cap. CCXVIII. Þesse tijdende spir Þidrek kongur af Bern, honum þiker mykelz umm vert, og higgur ad fyrer sier vandlega, hvør þessi munkur mun vera, er so myked hefur ad haffst, kiemur honum i hug, med þvi ad leingi hefur ei | spurst til Heimerz ad hann mune vera, og B 215
sig til munkz gieffed haffa. Enn nockrumm tijma epter þad, ad Heimer hafde unned Aspiljam risa yfergaf hann múklijfed, og reid ur klaustrenu a fund Þidreks kongs seiger honumm af sijnumm ferdumm og athøfnumm og dvelst vid honum umm hrijd. Eirn dag kiemur Heimer ad male vid Þidrek kong og mællte. Herra, aller menn þióna þier og skatt giallda fyrer utann þa munka sem hallda þad clóstur er eg j dvaldest umm hrijd, og þvi vil eg fara þijna sendefør og skattz af þeim beidast þier til handa, enn kongur liet so vera sem Heimer sagde. Nu er Heimer albuenn til þessarar ferdar, og fer allt þar til er hann kiemur ad closturgardenumm, og heimter a tal vid sig abotann, og beidest skattz af honum Þidrek kongi til handa. enn abotinn svarar.
[[2] B frialst fyrer kongz ráne. [3] B hafa þar.

er og [mikil wnndur[1] ath þier dragit her samann vgrynni fiár og nioti[2] einngi madur enn þier wilit ei weita af skatt[3] kongi. þa suarar abotinn. Heimer þu ertt wist illur madur. þu [hliopt vr klaustranumm og[4] j kongs hird enn nv erttv aptur kominn[5] og willt ræna munklífit. Nu far þu heim[6] til Þidreks kongs sua sem ꜳdur hefer fiandinn kennt þier og wer þar A 384 fiandi sem Þidrek kongur.[7] Nu reiddist Heimer | suo miogh ath hann bregdur sinu sverdi Naglhring og hoggur[8] þad fyrsta hogg ꜳ hans hꜳls [ath af tok høfudit. ok hier med drepur hann alla brædurna og tekur[9] þar gull og silfur og allt þat er hann weit ath þesser mvnkar hafa wardveitt[10] og allt þat fe [ber hann brott[11] af stadnum er [hann kemst[12] med og klyfiar þar af marga hesta. ok [þa kom til hans Þidrek kongur og leggia nv elld j stadinn og brenna allann ath øsku enn flytia heim allann þeirra fiárlut og leggia j sina fehirdslv.[13]

441[a] (436). Nu [spyʀ Þidrek til eins risa er mikit gull og silfur hefer vardveitt. og[14] huergi hafa þeir spurt af meira gulli j einum stad.[15] þessi risi er nv gamall ath alldri og er allra risa mestur og sterkast-

---

[[1] B mykell osóme. [2] B nytur. [3] B *tilf.* Þidrek. [[4] B giekst i burt fra munklijfenu og hliopst. [5] B *tilf.* hingad. [6] *sál.* B. A Heimer. [7] B *tilf.* er fyrer. [8] B *tilf.* abotann. [[9] B so ad høfuded flygur af, og þegar hannz enn næsta mann annad høgg, og hvørn ad ødrumm munka drepur hann, þar til er aller eru drepner munkarner. þa tekur Heimer. [10] B átt. [[11] B bar hann. [[12] B honum þiker sem hann meige burt komast. [[13] B adur hann rijdur j burt leggur hann elld j stadenn, og brenner hvørt huz er þar er, og kiemur vid so bued med allann þennann fiárhlut heim a fund Þidreks kongs og seiger honum so bued. [[14] B er allt kyrt fra þeim ad seigia, adur þeir fa spurt af einumm risa. enn þesse rise hefur so myked gull og silffur ad vardveita, ad. [15] B *tilf.* og fyrer þa søk var hann ei so frægur ordinn ad hann er so þungfær og liggur i einumm stad.

ur sua ath eingi fill fær hann borit. [hann er sialfur þunngfær og liggur j einumm stad og fyrer þa sok war hann æigi suo frægur[1] vordinn ath menn wissi mikil skyn.[2] Heimer sagde Þidreki kongi fra þessumm risa og [kuedzt wilia fara ath heimta ath honum skatt[3] til handa Þidreki kongi. enn kongi þikkir þat wal.[4] Heimer seiger nv ath hann weit einskiss þess manns wan j þui lanndi ath ei hafi Þidreki kongi veitt sóma og skatt nema þessi risi. Heimer tekur nv sinn hest og oll sin wapn og ridur nv[5] | alla þa U 371
leid er til liggur. ok wmm siþir kemur hann a eitt hatt fiall. þar er og[6] mikill skógur. hann hitter þar[7] helli mikinn. þar hleypur hann af sinumm hesti og geinngur inn j hellinn. þar la fyrer honum einn risi. sa er [eigi hefer hann sied[8] jafnmikinn. ok þessi hefer gratt har sem dvfa og sitt og allt fyrer[9] andlitid. Heimer geingur ath honum og mællte.[10] Statt vpp rise, ok | ver þigh. Her er sa[11] madur kominn er berri- A 385
ast will vid þigh. Risinn waknar wid[12] og mællte, diarfur erttu madur, æigi vil egh vpp stannda ad drepa þigh.[13] þa sagde Heimer. Stenndur þu æigi vpp og verr þik þa dreg egh mitt sverd vr slidrumm og drep ek þigh. Risinn hleypur vpp og hrister haufudit og harid [og stenndur þat[14] vpp af. [þat var[15] rædiligt ath siá. hann þrifur sina støng er [bædi er long[16] og digur, hann reidir hana[17] vpp og lystur Heimer[18]

---

[1] *rettet for* A færegur. [[2] B menn vissu ecke mykel skin a honumm. [[3] B lætur ad hann vill fara ad honum, skatt ad sækia. [4] B *tilf.* falled. [5] B *tilf.* eirnsamann og | øngv- B 216
ann mann vill hann sier lata filgia j þessa ferd, hann rijdur nu. [6] B *mgl.* [7] B eirn. [[8] B øngvann hefur hann lited sijnumm augumm. [9] B er hared offan fyrer augun og. [10] B kallar. [11] B *mgl.* [12] B *tilf.* kalled. [13] B *tilf.* so mijkelz virde eg ad rietta mijna løngu legge, og einginn vegur þiker mier i ad drepa þig. [[14] B stendur af. [[15] B þar vard helldur. [[16] B hvortveggia var há. [17] *sål.* B. A hann. [18] B til Heimerz.

suo mikit hid fyrsta høgg ath hann flygur suo lángt og[1] snart sem kólfur af boga og fyrr er hann[2] davþur [enn hann kiæmi[3] a jørdina. þad er nv sagt fra bana Heimirs. werdur þetta nv frægt[4] er suo mikill kappi hefer nv lated[5] sitt líf.

442ª (437). [6]Þetta heyrer sagt Þidrek kongur [af Bern.[7] ath nv er davþur hans hinn kiærsti win Heimer. þa mællte Þidrek.[8] annathvart skal wera ath þessa skal ek hefnnt fa edur egh skal lata mitt líf. og lætur[9] taka sinn hest Blanka og oll sin wopn. Hann rídur ifer margann diupann dal og[10] hatt fiall adur hann kemur i þann stad er þessi risi a bygd. hann hleypur af sinumm heste fyrer [hellis dyrunum[11] og kallar. risi stattu vpp og tala[12] wid migh. Risinn spyr hverr þar [se. Þidrek kongur suarar. Ek[13] er Þidrek kongur af Bern. þa spyr[14] risinn, huad willtu mier er þu kallar mik til tals wid þigh? þa suarar Þidrek[15] kongur, willtu wid gánnga ath þu munt hafa drepit minn kiæra win Heimer, þa segh þv. Risinn suarar. Ei veit ek hwart Heimer war þinn win,[16] enn þat er[17] satt ath ek drap hann og fyrer þvi[18] ath hann hefdi migh
A 386 drepit ef ek hefda ei hann drepit. þa seiger kóngur. | hefer[19] þu drepit minn kiæra win Heimer[20] þa wil ek hefna hans. stattu upp[21] og berstu wid[22] einn mann. þa seiger risinn. Ek hugda ath einn madur skilldi ei bióda mier einvígi. Nu[23] girnist þu þess þa skallt[24] þat ath wísu fa. og stenndur vpp skiott og tekur sina stong og hleypur j giegn honum. Þidrek kongur

[1] B *tilf.* strijdt og. [2] B Heimer. [[3] B er hann kom. [4] B *tilf.* miøg vijda umm landed. [5] *sål.* B. A gratid. [6] B *tilf.* Cap. CCXIX. [[7] B *mgl.* [8] B hann. [9] B *tilf.* þegar. [10] B *tilf.* margt. [[11] B hellernumm. [12] B skrafa. [[13] B kallar, hann seiger. þesse madur. [14] B mællte. [15] B *mgl.* [16] B *tilf.* godur. [17] B var. [18] B þa søk. [19] B hafer. [20] B *mgl.* [21] B *tilf.* rise. [22] B *tilf.* mig. [23] B enn. [24] B skalltu.

[bregdur nv sinu swerdi hinu hvassa[1] Ekkisax. | Risinn reidir nv støngina bædumm hondumm af ollu[2] afli. Þidrek kongur sier nv hwersu stonginn ridur og leypur ath risanumm og will æigi flyia. Risinn lystur stonginne suo ath endirinn kemur j jørdina[3] a baki Þidreks kongs. Þidrek[4] snyst nv fast j móti hogginu og hoggur j einu hoggi af bædar henndur risans wid stongina ok er hann nv sigurlauss og hanndlauss. Þidrek[5] geinngur [nv æigi fyrr af[6] enn þessi risi er daudur. þa leypur [kongur a sinn hest.[7] ok nv hefer hann vnnid hid[8] sidasta einwigi er gieted er j hans søgu. ok er þa[9] þetta ordit allfrægt hversu hann hefndi sins kiæra winar. U 372

443ª. | [10]Þar[11] epter er æigi þess getid ad Þidrek kongur hafi spurt til kappa þeirra edur risa er honum [þætti frægd[12] j ath berriast vid. Er Þidrek kongur nv[13] mikill kappi og afreks madur ath eingi þorer[14] vid hann ath iafnast. Þat eitt[15] þikkir honum frægd[16] ath weida dyr mikil[17] þav er ei þora adrer kappar til ath rida. Optliga ridur hann wid fa sveina a dyra weidar. Ok her med winnur hann morg afreks werk þav er [ei kunnumm wier skrifa og þav[18] hofum wier ei spurtt.[19] (438). Þa er Þidrek kongur er [nær ørvasi[20] ath alldri og þo er hann [frækn med[21] wopnum. hann hefer tekid bad j þeim stad[22] er nv er kallad Þidreks bad.[23] | Nu kallar[24] hans einn sveinn. herra, [her hleypur[25] einn hiørtur[26] og[27] alldrei sa egh B 217 A 387

[[1] B hefur nu brugded sijnu sverde. [2] B yfrid myklu. [3] B *tilf.* nidur. [4] B hann. [5] B *tilf.* kongur. [[6] B ei firre frá. [[7] B Þidrek kongur a bak sijnum heste. [8] B sitt. [9] B þo. [10] B *tilf.* Cap. CCXX. [11] B hier. [[12] B þotte fremd. [13] B *tilf.* so. [14] B þorde. [15] B eina. [16] B kapp. [17] B *mgl.* [[18] B vier latum ei rita, og sum. [19] B heirt. [[20] B ørvasa. [[21] *sål. rettet.* A frækur med. B sterckur med sijnumm. [22] B *mgl.* [23] B *tilf.* þa er hann nu vid fá sveina. [24] B *tilf.* til. [[25] B seiger hann. [26] *sål. rettet.* A hestur swartur. B hiørt. [27] B sa er.

og einngi mun sied hafa jafnnmikit dyr edur skrautligra.[1] þa er kongur heyrer þetta hleypur hann vpp og tekur sina badkæpu ok sveipar sig med og kallar er hann sier dyrit. taked minn hest ok mina hunnda. þa hlavpa sveinar sem hardast og taka hans hest. Nu þikkir[2] kongi langt ath bída er dyrit hleypur hart, og sier hann[3] hwar stenndur einn hestur allmikill[3] med savdli. sa er svartur sem rafn. hann hleypur[4] til hestsins og hleypur æ bak. ok i þessu bili sla sveinarner lausum hunndunumm, enn hundarner wilia æigi hlavpa epter þessum hesti. Nu hleypur hesturinn wnndir honum fast[5] ad hardara er[6] enn nockurskonar[7] fugl flygur. Hanns hinn besti sveinn ridur epter honum hans besta[8] hesti Blanka og þar fylgia hunndarnir aller.[8]

444[a]. Nu finnur Þidrek[8] kongur ath þetta mun[9] wera einngi hestur og will nv slæ sier lausumm[8] af baki hestinum og ma [hann hvarki[10] lærid hefia fra hestinum[11]. suo situr hann fast. Þa kallar sveinn æ hann ok mællte. herra nær[12] munntu apttur koma,[13]
U 373 fyrer hvi ridur þu suo hart?[14] þa suarar Þidrek | kongur. ek ríd illa seiger hann. þetta mun wera einn fianndi er ek sit æ. Enn apttur mun ek koma þa[15] Gud will ok Sancta Maria. oc þui næst ber i sundur med hestunum[16] suo ath sveinninn sa ei Þidrek kong, og alldrei hefer siþann tilspurst[17]. Heþann j fra kann einngi madur[18] ath seigia fra Þidrek kongi huad af honum ward. en suo seigia þýdwersker menn ath witrast hafe i dravmum ath Þidrek kongur [hafi

[1] B so skrautlegt dyr. [2] B *tilf.* Þidreki. [3] B *mgl.* [4] B geingur. [5] B so hart. [6] A *mgl.* er. [7] B einkizkonar. [8] B *mgl.* [9] B mune. [[10] B nu hvørgi. [11] B hestz sijdunne. [12] *sål.* B. A nar. [13] B ætla ad snua. [14] *sål.* B. A hast. [15] B þa er. [16] B þeim. [17] B til hannz spurst. [18] B *tilf.* satt.

notid[1] af Gudi og [Sancte Mariu ath[2] hann minntist þeirra nafns wid bana sinn. [Hier lukumm wær frasaugnn þessarar søgu.[3]

[[1] B *mgl.* [[2] B Sancta Maria er. [[3] B og lukumm vier so frasøgn þessare.

Tillæg[1].

Ux 445^{av} (439). Som hii[?j] før haffuer horth huru wideke welanson flydde før didrik aff bern ok sanch i syon wid granzport, tho kom til honum en haffru hans fadher fadher modher ok togh honum ok førde honum til sælandh ok war ther longa stundh, tho han sporde ath didrik aff bern war wordhin kesare j rom ok mectogher øffuer konunx rike tho for han oppa ena øø som fimber hether ok bygde sik ther en gordh ok bygdhe et lithith torn widh sundhit ok satte ther widh en færie karl ok loth gøra eth liknilse saa skapth som didrik aff berna war ok førbødh færia karren ath føra naghan then man øuer som saa war skapther.

---

[1] *Mens sagaens slutning er tabt i* Mb *på grund af en lakune i slutningen af dette håndskrift, og mens sagaen i* AB *ender med at Didrik bortføres på en sort hest (nærværende udgave II, 392—4), tilføjer den svenske oversættelse af sagaen* (Sv) *en slutning, som aftrykkes her efter Hyltén-Cavallius' udgave s. 300—303. Fortællingen om Didriks ridt ender i* Sv, *stemmende med* AB, *således*: Sydhan kwnne inghen meth sanningh ath sægia hwart wth han komyn war æn theth haffuer komith j drøma før tyske men ath didrik monde theth nywta æth han kallade a gudh ok iompfru maria; *og derefter fortsættes som det aftrykkes ovenover.*

446av (440). Didrik aff bern for ok lette epther wideke ok lønlegha ok vilde gerna hempnas sin brodher ok hade ey meth sik wtan twa suæna tho kom han til theth sama sund ok wart strax øffuer førdher, tho saa færie mannen ath the woro bodhe ens skapthe liknilsith ok han, ok sagde til honum jach wardher thik føra hædhon j ghen thegh ær før bwdith ath komo j tesse øø, sidhon førde han honom ather til rygia, tho før stodh didrik wel hwadh theth betydde ok wilde han heldher døø en ey hempnas sin brodher, sydhon gik han til en køp stad ok loth brytha sik eth øga wth nær en lækiæræ, tho theth war læcth tho for han ather til sundith j ghen ok warth strax øffuer førdher oppa øna ok færia mannen loth honum gonga | Uxı hwarth han wilde, tha gik han oppa hoff gordhen ok kom j wedekis herberge lønligha ok [han] stodh før sina sængh ok clædde sik ok ther war enghen inne wtan han ena tho didrik kom j gynom døren tho sa han hwar widekis suærdh mimingh loo pa ena kisto han togh suærdeth ok drogh otaff slidhena ok skøtat op j takith saa theth bleff stondhondhe. Tho wideka saa hær didrik ok kende honum han fagnadhe honum wel ok fiøl aa knæ før honom, ok bødh sik ok alth sith goz j waldh, her didrik suarede sisth wi skildoms fran grans porth tho thu hade slagit myn brodher ok the wnga herra konungh atilius søner, tho tæncthe jach sa stadeliga theth in j mith hjærta ath thu skulde aldrik haffua fridh aff mik hwar jach tegh finner, thy wapna thegh snarth ok lægh tith harnisk oppa ok wær thegh theth besthe thu kanth, wideke suarede faa mik mith egith swærdh myningh, her didrik sagde ath ther staar enghen radh til, thagh eth annat godh suærdh theth besthe thw haffuer. Tha wapnade widheke sik, ok saa gingo the samon ok slogas saa lenge ath wideka størthe ok lagh dødh før sin eghin sængh.

447[sv] (441). her didrik hade ma[n]gh sar ok stora tha togh han nidher suærdhit mimyngh ok gik saa gynom hølsthen ok gynom sassen hans saar the sulnade ok rotnadhe fasth, tho han kom i suawen tho kende han ath han ey kwnne længher liffua, tho gik han fram meth en aa eller en syø, tho drogh han suærdeth aff slidhe mymmingh ok kastadhe wth j syon som han længsth kwnne, saa ath theth kom aldrik j nagars mansz handh Sydhon gik han j en stadh som hether hofferdh ok lagh ther om nattena, tha han kende ath fasth ledh ath dødhin meth honom tha før bødh han the twa swæna honom foldho ath sægia nogan man [haa] han war, lithit ther epther tha bleff han dødh aff the sar wideke welanson hade honum giffuith, ok warth jordath j then sama stadh før en køpman, hans swæna foro hem til rom ok tordho ey mykit sægia aff thera færdh, wtan før mæctogha herra, en theth wisto alle j danmark ath wideke wart slagin j sith egith herbærge ok enghen wisthe hans bana man, theth wisthe ok tyske mæn ath konungh didrik kom aldrigh j sith rike j ghen sydhan han redh fran theth badh som en kallas didriks badh, thy halla alla romara theth før santh ath didrik bleff dødh som før scrifuith stor.

448[sv] (442). En kesare war j rom som hænrik heth hans fadher heth fyppoldhi hærtogh aff borgwndia han sadhe saa ath her didrik loth fødha op en hæsth j eth mørcth hus nidh j jordena thil thess han war wii [? vii] ara gamal, ok too han war j badhit loth han slæppa honom ok en anan hesth som alabrandh gaff honum loth han bindha harth nær ok en annan hesth meth sama leth satte han j sith egith stal ther redh swænona oppa æpthe honom, ok war theth giorth lønligha epthe her didrik[s] radh ath han kom saa borth fran sith rike, thy ath haffde han farit oppenbarligha thaa haffde ther mer røkthe aff gongit

ok hade han ey tha fwnnith widheke welanson deo gratias

hær didriks bok haffuer nw ændha
gudh maa honum sina nade sændha
them som hona a swænska wendhe.

Alfabetisk register over de i sagaen forekommende propria, samt en del substantiver og adjektiver der er afledede af propria.

Registrets bogstavorden er: a, b, d (ð), e (ę), f, g, h, i, j, k (c), l, m, n, o, p, r, s, t, u, v (w), þ, y, æ, œ, ǫ, ø.

Navnene skrives således som de findes i Mb; dog normaliseres forholdet mellem i og j, u og v; der skrives også k for c, hvor de to bogstaver findes i flæng. Findes et navn i flere former i Mb, gives de alle, og tallene i parentes efter navnet viser, hvorledes det skrives af de fem forskellige hænder, som har skrevet Mb. Pulærnaland (1), Pulinaland (34) betyder altså, at første skriver bruger formen Pulærnaland, tredje og fjerde formen Pulinaland, og at ordet ikke findes i de af anden og femte skriver skrevne dele af Mb. Skriveformerne i de to håndskrifter A og B betegnes ved A og B i parentes, men anføres kun, når de frembyder særlig interesse, foruden selvfølgelig ved de navne som ikke findes i Mb; Þyringaland (B). I, 1 betyder altså, at ordet kun findes i B. Skriveformerne i den svenske oversættelse anføres for de navnes vedkommende som kun findes i den slutningsfortælling i den svenske oversættelse, der er optaget som tillæg til denne udgave (II, 395 ff.), og de betegnes ved (Sv) efter navnet.

Ikke navngivne personer opføres naturligvis ikke i registret; men ved personnavne, ikke stednavne, opføres også de steder, hvor vedkommende person er omtalt uden navns nævnelse.

De kursiverede oplysninger efter registrets opslagsord skal kun tjene til at give en rent foreløbig orientering om vedkommende navns betydning i sagaen.

Tallene henviser til siderne i udgaven; I. 119 betyder altså første bind side 119.

INDLEDNING.

I.

Beskrivelse af sagaens håndskrifter.

De håndskrifter af Didrikssaga, som kan komme i betragtning ved en udgave af sagaen, er følgende:

[1]) Pergamentshåndskriftet nr. 4 i folio i den norsk-islandske håndskriftsamling i det kongelige bibliotek i Stockholm; i nærværende udgave betegnet som **Mb.**

[2]) Papirshåndskriftet nr. 178 i folio i den arnamagnæanske håndskriftsamling i København; i nærværende udgave betegnet som **A.**

[3]) Papirshåndskriftet nr. 177 i folio i den arnamagnæanske håndskriftsamling i København; i nærværende udgave betegnet som **B.**

[4]) Papirshåndskriftet nr. 100 i folio i den norsk-islandske håndskriftsamling i det kongelige bibliotek i Stockholm; i indledningen til nærværende udgave betegnet som **C.**

[5]) Endvidere to håndskrifter af en svensk gengivelse af Didrikssaga, den såkaldte Didrikskrønike, fra det 15. århundrede, nemlig a) Skoklosterhåndskriftet nr. 115—116 i kvart og b) håndskriftet med gammel signatur K 45 i kvart i det kongelige bibliotek i Stockholm. Disse håndskrifter vil under eet blive betegnede som **Sv,** der altså betyder den svenske Didrikskrønike.

Foruden de her nævnte findes der adskillige andre, islandske og svenske, håndskrifter af Didrikssaga, men de går alle tilbage til de ovennævnte håndskrifter; se:

Sagan om Didrik af Bern; efter svenska handskrifter utgifven af Hyltén-Cavallius, 1850—1854, s. V ff.; Storm: Sagnkredsene om Karl den store og Didrik af Bern, 1874, s. 158—60; Gödel: Katalog öfver kongl. bibliotekets fornisländska och fornnorska handskrifter, Stockholm, 1897—1900, s. 455. — Andre håndskrifter af Didrikssaga har tidligere været kendte, men er nu tabte; om disse se Arne Magnussons håndskriftfortegnelse, udgivet af kommissionen for det arnamagnæanske legat, 1909, s. 44—45; samt Gödel: Fornnorsk-isländsk litteratur i Sverige I, 1897, s. 16—18.

Mb.

Det stockholmske pergamentshåndskrift nr. 4 fol. er det eneste pergamentshåndskrift og det ældste håndskrift af sagaen, og det betragtes almindelig som sagaens hovedhåndskrift.

Det består af 2 (oprindelig) ubeskrevne og 129 beskrevne pergamentsblade af 28 centimeters højde og 20 centimeters bredde, indbundne i et gammelt bind, som er dannet af to egetræsskiver, overtrukne med et stykke læder der tillige danner ryggen; bindet kan lukkes med to spænder i læderremme.

Indvendig på bindets sider er fastklistret første blad af første læg og sidste blad af sidste læg. Oprindelig har disse to blade været ubeskrevne; men forskellige hænder, der dog alle er senere end det egentlige håndskrifts, har beskrevet dem med forskellige notitser. Ældst er ordene Þidrekss sagha a be*r*nn, som findes øverst til venstre på første blad, skrevne med en hånd fra c. 1300; disse ords betydning for oplysning af håndskriftets historie vil blive omtalt nedenfor. De øvrige notitser på første blad stammer alle fra senere tider, da håndskriftet var i svensk eje; interesse har af dem kun ordene Een

Chronika om Fem Swerikess konungar, som er skrevet med store og tydelige bogstaver øverst på bladet og åbenbart skal være bogens titel, samt længere nede på bladet de mindre iøjnefaldende ord Vilkina Sagu og Vilkina Saga: det navn, under hvilket sagaen i lang tid var kendt og første gang blev udgivet; hvorom nedenfor. De øvrige notitser på første blad refererer sig til sagaens indhold og er uden interesse, og det samme gælder optegnelserne på det sidste, til bindets bagside fastklæbede blad: nogle slægtregistre og navne, tagne ud fra sagaen.

De 2 (oprindelig) ubeskrevne blade og de 129 beskrevne blade fordeler sig i 18 læg. Oprindelig har hvert af disse haft 8 blade[1], men ved lakuner og ved et større indskud i et af læggene er det normale forhold blevet forstyrret. Af første læg findes kun det første, ubeskrevne, til bindet fastklæbede blad bevaret; de øvrige 7 blade er tabte; ved omtalen af håndskriftet vil der derfor ikke blive taget hensyn til dette læg, men det første beskrevne blad vil blive regnet for håndskriftets første blad, og det første beskrevne læg regnet for håndskriftets første læg; der vil følgelig kun blive tale om 17 læg. Af disse 17 læg mangler læg 1 bladene 2 og 7; læg 6 mangler bladene 3 og 6; læg 10 mangler bladene 1 og 8; læg 12 mangler bladene 2 og 7; læg 16 mangler bladene 1 og 8; læg 17 mangler bladene 2—7 og blad 8 er ubeskrevet. Ind i læg 7 er der mellem blad 5 og 6 skudt 10 blade, således at dette læg bliver på 18 blade. Fordelingen af de 129 beskrevne blade i 17 læg bliver altså således:

læg	1,	blad	1—6:	6
„	2,	„	7—14:	8
„	3,	„	15—22:	8
„	4,	„	23—30:	8

[1] Om det sidste læg har haft 8 blade, kan dog ikke ses.

læg	5,	blad	31—38:	8
„	6,	„	39—44:	6
„	7,	„	45—62:	18
„	8,	„	63—70:	8
„	9,	„	71—78:	8
„	10,	„	79—84:	6
„	11,	„	85—92:	8
„	12,	„	93—98:	6
„	13,	„	99—106:	8
„	14,	„	107—114:	8
„	15,	„	115—122:	8
„	16,	„	123—128:	6
„	17,	„	129:	1
				129

Efter læg 16 er der imidlertid tabt et helt læg, og lakunen i håndskriftets begyndelse har, som det nedenfor vil blive omtalt nærmere, efter al sandsynlighed omfattet ikke eet, men to læg, eller, nøjagtigere: ikke alene de tabte blade 2—8 af læg 1, hvis første, ubeskrevne blad er fastklæbet til bindets forside, men desuden endnu et læg, således at det første af de 17 beskrevne læg oprindelig er håndskriftets tredje læg. Håndskriftet har følgelig, da det var fuldstændigt, bestået af mindst 19, sandsynligvis 20 læg.

Mb er skrevet af 5 forskellige hænder, der er lette at skelne fra hverandre ved skrifttegnenes forskellige form og ved deres forskellige retskrivning. Prøver på de fem hænders retskrivning kan man finde i registret i slutningen af nærværende udgave, hvor de forskellige hænders skrivemåde af sagaens egennavne findes angivet. — Alle fem skrivere har skrevet meget tydeligt, og håndskriftet er helt igennem let læseligt. Blækket er brunt, nogle steder sort; overskrifterne er skrevet med rødt blæk, og initialerne, som begynder afsnittene efter overskrifterne, er skrevet med rødt, grønt og blåt blæk; i den af de tre sidste hænder skrevne del af sagaen udhæves ret al-

mindeligt begyndelsesbogstaver inde i textlinierne ved hjælp af rødt blæk. — I marginen findes der hele håndskriftet igennem notitser, væsentlig egennavne og slægtregistre og korte latinske sætninger, som angiver indholdet af de pågældende afsnit af sagaen; alle disse notitser stammer fra den tid, da sagaen var i svensk eje, og ingen af dem har nogen interesse.

De af de 5 forskellige hænder skrevne dele af membranen betegnes i udgaven henholdsvis som Mb^1, Mb^2, Mb^3, Mb^4, Mb^5.

Første hånd har skrevet læg 1—2 ɔ: håndskriftets blad 1—14 (udgaven I, 44—77,9 overtexten)[1]. Dog har 2. hånd skrevet alle kapiteloverskrifterne og initialerne i de to første læg.

Desuden har 2. hånd skrevet læg 3—6 samt af 7. læg bladene 1—5 og $16—18^r,_{31}$ ɔ: håndskriftets blad 15—49, $60—62^r,_{31}$ (udgaven I, 77,9—282,10 overtexten og I, 351—364 overtexten)[2]. — 4 centimeter nede på den 6 centimeter høje undermargen af 3. lægs sidste side findes tallet iiij, og under dette, ved foden af marginen, ordene þer broðir, de ord som næste, ɔ: 4., læg begynder med. Tilsvarende findes på 4. lægs sidste side, 4 centimeter nede på den 6 centimeter høje undermargen, tallet V og derunder, $^1/_2$ centimeter over bladets nederste rand, kustoden hendr sinar, de ord som 5. læg begynder med. På 5. lægs sidste side findes intet tal, men nederst ordene sva er sagt at mylna, der er kustode for 6. læg, og nederst på 6. lægs sidste side findes som kustode for 7. læg ordene viss at með engo moti.

---

[1] Nærværende udgave vil stadig blive citeret efter bind, side og linie: I, $71_{\cdot 9}$ = første bind side 71 linie 9. [2] Ungers angivelse i hans udgave s. XV, $_{7-8}$, at anden hånd har skrevet andet (efter Ungers beregning håndskriftets tredje) læg, skyldes en skødesløshed; den går igen hos Treutler (Germania XX, 153, $_{13-15}$).

Alle disse kustoder er skrevne af 2. skriver, som må betragtes som redaktør af den af de to første hænder skrevne del af Mb.

3. skriver er redaktør af den af de tre sidste hænder skrevne del af membranen. Han har nemlig skrevet alle kapiteloverskrifterne i denne del undtagen overskriften til kap. 387, som skyldes 4. hånd. Men også på anden måde viser 3. skriver sig som redaktør. Han har ikke simpelt hen fortsat 2. skrivers arbejde, men til dels omformet det. Efter 7. lægs 5. blad har han nemlig indskudt et læg på 8 blade og et læg på 2 blade, således at 7. læg altså kommer til at bestå af 18 blade. De 10 indskudte blade, som 3. skriver har beskrevet, kommer til at adskille de af 2. skriver beskrevne 5. og 16. (oprindelig 6.) blad af 7. læg, således at ordene þa er (udgaven I, 282,10) på en meningsløs måde skilles fra de efterfølgende ord hana varði minnzt (udgaven I, 351,1). 3. skriver har søgt at bringe orden til veje ved med rødt blæk at overstrege texten på begge sider af de indskudte 10 blade, nemlig de sidste 8 linier på 7. lægs blad 5^v ɔ: håndskriftets blad 49^v, og de første 22 linier på 7. lægs blad 16^r (oprindelig blad 6^r) ɔ: håndskriftets blad 60^r (oprindelig blad 50^r); kun de 3 med rødt blæk skrevne overskrifter over de 3 kapitler, som udgør de overstregede stykker, har 3. skriver ikke overstreget. De på denne måde annullerede stykker (udgaven I, 281,16—282,10 og I, 351—352,14 overtexten) har 3. skriver dog optaget, idet han har afskrevet dem inde i sit 10 blades indskud, hvor de optager hele blad 7^r ɔ: håndskriftets blad 56^r (udgaven I, 322,9—325,12; kapp. 275^3—277^3 overtexten). Hele indskuddet kommer altså til at omfatte udgavens I, 282,11—350 overtexten.

Efter indskuddet fortsættes som ovenfor nævnt 2. skrivers text til 7. lægs blad 18^r,31, og her, ɔ: midt på nederste linie af blad 62^r, tager 3. skriver fat i

umiddelbar fortsættelse af 2. skriver med ordene **risin helldr** (udgaven I, 365,1 overtexten) og skriver så resten af læg 7, d. v. s. 1/2 linie på dets blad 18^r og hele dets blad 18^v, endvidere læggene 8—11 og det eneste bevarede blad af læg 17 ɔ: håndskriftets blad 62^r,31—92 og blad 129 (udgaven I, 365—370 overtext; II, 1—183,8 og II, 370,18—374,23).

Mens 2. hånd umiddelbart fortsætter 1. hånd og 3. hånd umiddelbart fortsætter 2. hånd, således at disse skrivere ikke kan have arbejdet samtidig, er det sandsynligt at 4. skriver har arbejdet samtidig med 3. skriver. Hvor 3. hånd foreløbig stopper, på sidste side af 11. læg ɔ: på håndskriftets blad 92^v,11, fortsætter nemlig 4. hånd ikke umiddelbart, men resten af blad 92^v, d. v. s. 2/3 side, er ubeskrevet, og fjerde skriver begynder på 12. lægs første blad ɔ: på håndskriftets blad 93^r. Tredje skriver er åbenbart klar over, at han har god plads; mod slutningen af hans arbejde bliver bogstaverne større, og de sidste fire sider har kun 28—29 linier, mens ellers 31 linier er det normale. 4. skriver har skrevet læg 12—13 og af læg 14 blad 1—7^v,22 samt af læg 16 fra blad 3^v,11 og lægget ud, d. v. s. håndskriftets blad 93—113^v,22 og blad 125^v,11 til blad 128 (udgaven II, 183,9—274,28 og 327,14—341,5). — Læg 12, 13 og 14 har nederst på forsiden med rødt blæk henholdsvis romertallene I, II, III; 15. læg, hvis begyndelse er skrevet af 5. hånd, har mærkeligt nok også nederst på forsiden tallet III, skrevet af samme hånd som tallene på de foregående læg. Læg 12 har desuden nederst på sidste side ordene **þ*æi*ra fællir**, der er kustode for læg 13, og nederst på dettes sidste side findes som kustode for læg 14 ordet **broðor**.

Ind imellem de af 4. hånd skrevne stykker kommer, i umiddelbar sammenhæng med dem, således at de to skrivere ikke kan have arbejdet samtidig, det af 5. hånd skrevne stykke, nemlig fra læg 14 blad

7^{v},$_{22}$ og lægget ud, læg 15 og af læg 16 blad 1—3^{v},$_{11}$, d. v. s. håndskriftets blad 113^{v},$_{23}$—125^{v},$_{11}$ (udgaven II, 274,$_{23}$—327,$_{14}$).

Af de fem hænder, som har skrevet Mb, er de 3 første norske, de 2 sidste islandske[1]. Hægstad bestemmer første hånd som trøndsk, tredje som sydvestlandsk[2]. De af 4. og 5. hånd skrevne dele af Mb viser blanding af norske og islandske former, hvilket taler for islandsk afskrift efter norsk original[3].

Håndskriftet er skrevet i slutningen af det 13. århundrede[4], og dets historie kan forfølges næsten tilbage til dets tilblivelsestid[5]. I et håndskrift af et latinsk kirkeretligt arbejde fra det 13. århundrede, som findes i universitetsbiblioteket i Upsala, men tidligere har været i Vadstena birgittinerklosters bibliotek, er der indvendig på bindets bagside klistret et blad, hvorpå der er skrevet en fortegnelse over bøger som har tilhørt b Aquila, hvilket efter Storms utvivlsomt rigtige formodning vil sige biskop i Bergen Arni Sig-

---

[1] Kun Wadstein anser 3. hånd for islandsk; se: Der Umlaut von A... (Skrifter utgifna af Humanistiska Vetenskapssamfundet i Upsala III, 5, Upsala 1894), s. 31 note 1. [2] Gamalt trøndermaal (Videnskabsselskabets Skrifter II, histor.-filos. Klasse, Kria., 1899, Nr. 3), s. 24; Gamalnorsk ordbok med nynorsk tyding, ved Marius Hægstad og Alf Torp, Kria. 1909, s. XV og XXIII. [3] Om de forskellige hænders sprogform se foruden de oven citerede steder Ungers udgave s. XVI—XVIII; Storm: Sagnkredsene, s. 101—2; Gödel: Katalog öfv. kongl. bibl. fornisl. och fornno. hdskr., s. 16; Jónsson: Den oldnorske og oldislandske litteraturs historie II, 848; Flom: The Noun Stems in the Ðiðrekssaga (The Journal of English and Germanic Philology IX), 1910. [4] Ungers udgave XII; Storm: Sagnkredsene, s. 88 f.; Gödel: Katalog, s. 16; Jónsson: Litteraturhistorie II. 853; Palæografisk atlas, oldnorsk-islandsk afdeling, udgivet af kommissionen for det arnamagnæanske legat, nr. 26. [5] Storm: Norsk historisk tidsskrift 1880, s. 185; Gödel: Fornnorsk-isl. litt. i Sverige, I, 15—16.

urðsson, som døde 1314. Blandt bøgerne nævnes en saga Þidræk a bærn; da den mærkelige forbindelse a bærn genfindes på den før omtalte titel fra c. 1300 indvendig på bindet af Mb: Þidrekss sagha a bernn, er der al grund til at tro, at katalogen har taget titlen fra Mb. Muligvis skal da frakturbogstaverne e a, som findes på membranens metalspænder, forklares som episcopus aquila el. arnas[1].

Fra biskop Arnes bibliotek er da formodentlig membranen sammen med andre af hans bøger, bl. a. det ovennævnte håndskrift med katalog over hans bibliotek og muligvis også et andet håndskrift af Didrikssaga[2], kommet til Vadstena kloster. Et mellemled har antagelig Munkeliv kloster ved Bergen været; dette var nemlig et datterkloster af Birgittinerklostret i Vadstena, og dets blomstringstid falder i anden fjerdedel af det 15. århundrede; i den tid er formodentlig Arnes bøger gået som gave fra datterklostret til moderklostret. Dermed stemmer Storms påvisning[3] af, at Didrikssaga har været ukendt i Sverige i det 14. århundrede og endnu formodentlig så sent som 1434. Kort før 1448 er Didrikssaga, ikke efter membranen, men muligvis efter det ovenfor nævnte, tabte håndskrift, blevet gengivet på svensk i Didrikskrøniken, men derefter har den været ukendt eller i hvert fald ubenyttet til Joh. Bures tid, d. v. s. til begyndelsen af det 17. århundrede. Bure var ejer af Mb og begyndte studiet af sagaen, hvorom nedenfor, og idet han forærede membranen til dronning Christina, kom den til det kongelige bibliotek i Stockholm, hvor den nu findes[4].

[1] Palæogr. atlas nr. 26. [2] Gödel: Fornnorsk-isl. litt. i Sverige, I, 16 ff. [3] Sagnkredsene, s. 137 ff. [4] Se Hyltén-Cavallius' udgave af den svenske Didrikskrønike, s. I ff.

A.

Det arnamagnæanske papirshåndskrift nr. 178 i folio består af 202 blade af c. 31 centimeters højde og 20 centimeters bredde, indbundne i skind. De fire første og de fire sidste blade er ubeskrevne; det egentlige håndskrift er altså 194 blade, og kun til disse tager udgavens paginering hensyn. Første blad er noget beskadiget; ellers er håndskriftet vel bevaret, og det har ingen lakuner. Initialerne mangler gennem hele håndskriftet.

På en seddel, klæbet indvendig på bindets forside, står med Arne Magnussons hånd: Þidreks Saga þesse (med hendi Sr Jóns Erlendz sonar) heyrer til Sr Arna Jonssyne i Hvitadal, og er mier af h*onu*m lied 1707 á Alþing. Þar á mót hef*e*r h*an*n frá mier Þidreks Søgu i folio er eg sendi h*onu*m 1708 u*m* vored med Snorra Jonssyne. og er su med hendi Þorbergs Þorsteinssonar. Mælltest eg til umskipta vid hann á þessum tvennum Exemplaribus, og vænte svars á Alþing. På en ny side af sedlen tilføjer Arne Magnusson: Sr Arne Jonsson i Saurbæ, seger eg mege behallda Þidreks Søgunne sem hia mier er, og ætlar þar á mót ad eignast þá sem eg sendi hønu*m* i vor. Ormur skiladi þ*ess*u vid mig h*an*s vegna á Alþingi 1708.

Håndskriftet er altså skrevet af den kendte flittige håndskriftafskriver Jon Erlendsson, som var præst i Villingaholt på Island ved midten af det 17. århundrede; Arne Magnussons påskrift på håndskriftet AM 177 fol. (denne udgaves B, se nedenfor) viser, at det var for Brynjulf Sveinsson at Jon Erlendsson skrev AM 178, og at hans original var Brœðratungubók. Om dette, nu tabte håndskrift indeholder Arne Magnussons håndskriftfortegnelse (AM 435 a, 4to, bl. 142^{v}—143^{r}; i udgaven ved kommissionen for det arnamagnæanske legat, 1909, s. 45) følgende på bl. 142^{v}: Þidreks Saga 4to hana feck eg af Þormode Torfasyne,

enn h*ann* af Helgu Magnussdottur i Brædra tungu; lige overfor, på bl. 143r, er tilføjet: Eg synde Sigurde Gudnasyne þessa bok 1704. og þeckti h*ann* hana, hveria han*n* til forna sied hafde hia Helgu M*ag*-*nus*dottur.

B.

Det arnamagnæanske papirshåndskrift nr. 177 i folio består af 110 blade af 32 centimeters højde og 21 centimeters bredde, indbundne i et smukt bind af træ, beklædt med presset læder. Første blad er ubeskrevet; det egentlige håndskrift er altså 109 blade, og kun til disse tager udgavens paginering hensyn. Håndskriftet er vel bevaret og har ingen lakuner. Initialerne mangler oprindelig på de første 57 blade, men er nogle steder føjede til med en senere hånd. Håndskriftet ender med følgende sætning og vers:

Hafe sa goda þøck er vel laz, enn hinn øngva er skriffad heffur | Ritad er riett med flyter, aff rijkumm kong Þidrek myked, | krijngur sa kiempur slijngar, med kappe liet missa happed, | Burdugann bid vel virda, bøgulegt skriff a søgu | bæte þad brosted lijtur, betrad so verde letred.

Under verset står: Anno 1691 7 Januarij.

På en seddel, klæbet indvendig på bindets forside, står med Arne Magnussons hånd: Þidreks Søgu þessa hefi eg feinged af Secreterer Wielandt Anno 1715. i Kaupmanna høfn. Hun er, sem eg sie, Copia af Austfiarda bókinni (Eidagás) en*n* ecki progenies Brædratungu bokarinnar. Og er þar fyrer eigi i allan*n* máta samhlioda þ*eir*re er Sr Jon Erlendz son hefer ritad fyrer Mag. Bryniolf. þesse þidreks Saga mun vera komin fra Sr Vigfuse á Helgafelle. Originalen for B er altså Austfiarðabók eller Eiðagás, og om dette, nu tabte håndskrift indeholder Arne Magnussons håndskriftfortegnelse (AM. 435 a, 4to, bl. 142v—143r; i udgaven ved kommissionen for det arnamagnæanske legat, 1909, s. 45) følgende

på bl. 142v: Þidreks Saga 4to majori. Þessa bok hefur átt Magnus Einars son i Niardvik, austur, Løgrettum*adur*. og hefur hun vered køllud Eidagas. sem Jon Þorlaks son mier skrifar 1699. hefur *og* bokin, so vitt men*n* muna (ad visu i 20 ár, ad reikna fra 1696) vered i Aust fiørdum hia nefndum Magnuse; lige overfor, på bl. 143r, er tilføjet: Eg feck þessa bók af Jone syne Sr. Bødvars Stullasonar, ad fra teknum nockrum lausum blødum ur henne, sem eg feck á Islande post an*n*um 1702.

Efter Austfjarðabók er altså B afskrevet, og de ovenfor (s. XI,$_{33}$) citerede ord viser, at afskriften er fuldført 1691. Formodentlig er både Austfjarðabók og A's original Brœðratungubók gået tabt ved Københavns brand 1728.

C.

Det stockholmske papirshåndskrift nr. 100 i folio er et blandingshåndskrift, som består af 270 blade, indbundne i skind. Indvendig på bindets forside står: J G Sparfuenfeld á þessa Bók meþ Riettu enn einge annar. j Kavpmannahafn in Martio 1682. Slutningen af håndskriftet, de 33 centimeter høje og 21 centimeter brede blade 150v—268r, indeholder Didrikssaga; håndskriftets sidste blade (268v—270) er ubeskrevne.

Den text af Didrikssaga, som C indeholder, er afskrevet efter to forskellige originaler. Blad 150v—229v (nærværende udgave I—II, 178,$_{3}$) er afskrevet efter samme original som B, hvorom mere nedenfor. I undermarginen på blad 229v har en anden hånd end afskriverens skrevet ordene: Hier vantar joen Eggersons saga þat eptir filgir or Kongl. archivi Msto., og samme hånd har overstreget de fire sidste linier på blad 229v (svarende til nærværende udgave II, 177,$_{19}$—178,$_{3}$: Nv er at sægia . . . komin*n* er þiðrecr

konungr af bern; stemmende dermed begynder blad 230r med: Nu er at seigia. Blad 230—268 er afskrevet efter Mb og svarer til nærværende udgave II, 177,19—374,23; til lakunerne i Mb svarer lakuner i C; efter de sidste ord i Mb hvar *niflunga* har afskriveren dog tilføjet skattur er folgin*n*, og derunder, ɔ: efter sagaens text, er skrevet ordene Hier vantar.

Slutningen af C har, da den stammer fra Mb, ikke nogen værdi; derimod har begyndelsen, blad 150v—229v, nogen interesse, idet disse blade er afskrevne efter et ikke bevaret håndskrift. Som ovenfor nævnt er dette håndskrift det samme som det B er afskrevet efter, hvilket en jævnførelse af håndskrifterne tydeligt viser[1]. I det hele stemmer C og B meget nøje overens[2]; de må følgelig begge være tro afskrifter efter deres original: Austfjarðabók. Af og til finder vi dog følgende grupperinger: C stemmer med A overfor B; C afviger fra AB's fælles text; A, B, C har hver sin text.

For de dele af sagaen, som findes både i Mb og i AB, vilde C have interesse, hvis håndskriftet, i tilfælde hvor Mb, A og B har hver sin text, enten stemmede med Mb og derved bekræftede dette håndskrifts text som den oprindeligste, eller også stemmede med A og derved bekræftede A's text som den for gruppen ABC oprindelige text. En gennemgang af omtrent halvdelen af den både i Mb og ABC repræsenterede text har imidlertid ikke vist sådanne tilfælde.

Derimod har C nogen interesse for de dele af sagaen, som kun findes i ABC. Hvor A og B stemmer overfor C, er dette håndskrifts text naturligvis uden

---

[1] C er ikke, som Hyltén-Cavallius (Sagan om Didrik af Bern III) og Gödel (Katalog öfv. kongl. bibl. fornisl. hdskr. 231) siger, en afskrift efter B. [2] C bruges her og i det følgende i betydningen: den efter B's original afskrevne del af C.

interesse; men som ovenfor nævnt stemmer C i nogle tilfælde med A overfor B og bekræfter således A's text som den for gruppen ABC oprindelige. Disse tilfælde skal her anføres; tallene henviser til side og linie i nærværende udgave.

I, 2,8 AC skemmta; B skiemtu. I, 3,5 B strønd mangler i AC. I, 3,21 AC heiminn; B heim. I, 3,24 B nalega mangler i AC. I, 5,16 AC afl edur hreysti; B afl, hreiste. I, 5,20 AC edur; B og. I, 5,22 B er fra þvi er sagt mangler i AC. I, 6,2 AC til mangler i B. I, 6,26 AC annat mangler i B. I, 7,7 AC þeir er; B sem. I, 8,6 A meyia, C allra meya; B allra kvenna. I, 8,15 og I, 8,17 AC var; B er. I, 9,10 AC vrika; B fatæka. I, 9,12 AC er; B var. I, 10,5 AC leggur mikla ast; B leikur mykel ast. I, 10,17 A oll mín vapn, C vopn mijn; B kápu mijna. I, 10,20 AC giætti; B giæter. I, 10,21 AC Samson riddari; B hann. I, 11,6 AC riddara; B riddarar. I, 12,25 AC i; B og. I, 12,26 AC kastadi; B kastar. I, 13, 9–10 AC mangler B's tilføjelser i note 10 (som dog bekræftes af Sv 3,22) og note 12. I, 13,23 AC j; B til. I, 15,1 AC forda sier; B hialpa sier og forda. I, 15,6 AC hafa; B hefer. I, 15,16 AC hv́s; B jardhúz. I, 15,18 AC er; B sie. I, 16,10 AC vi; B vij. I, 17,18 AC yfrit leinghi hefi egh hier; B j fride hef eg hier leinge. I, 18,5 B bæde mangler i AC. I, 18,6 B rijda þau þeim a mote, þa mangler i AC. I, 18,7 AC svarar; B seiger. I, 18,13 AC mark mangler i B. I. 20,6 AC hertugi; B R(iddari). I, 21,7 B jnn mangler i AC. I, 23,5 AC Samson mangler i B. I, 23,19 AC fyrer mangler i B. I, 24,9 AC bestu mangler i B. I, 24,10 AC gudvef; B gullvef. I, 25,19 AC minu hasæti og koma egh ei vt af Salerni; B Salerni j mijnu hasæte. I, 26,19 AC werølldu; B verolldinne. I, 27,7 AC skal; B skule. I, 27,9 AC þa er; B þa. I, 28,1 AC i; B til. I, 28,13 AC tuo; B 3. I, 28,15 B hann þa mangler i AC. I, 28,25 AC yfir; B umm.

I. 29,$_{8}$ AC geyrer; B giørde. I, 29,$_{17}$ B alldiarflega mangler i AC. I, 29,$_{19}$ AC tekur; B tok. I, 29,$_{21}$ A til jarls, C til Elsungs jarls; B Elsung jarl. I, 29,$_{21}$ A sua ath af tok, C suo af tok; B og af honum. I, 30,$_{5}$ AC þore ath mangler i B. I, 30,$_{26}$ AC hinn; B þann. I, 31,$_{4}$ AC konga; B manna. I, 31,$_{8}$ AC og mangler i B. I, 31,$_{20}$ AC voru; B erú. I, 34,$_{20}$ AC yfer; B i. I, 34,$_{24}$ AC er; B ad. I, 35,$_{15}$ A ok nu lætur Þidrek hann lausann. enn hann hleypir ath fuglum og dyrumm allann dag til nóns, C og nu lætur Þidrek hann fara leid sijna en hann hleipur ad fuglum og dyrum allan þan dag till nons; B ad hann vinnur þess eid er Þidrek beider. I, 36,$_{12}$ AC þeghar; B þar. I, 36,$_{14}$ AC þegar; B sijdann. I, 36,$_{14}$ AC sinna; B sinnar. I, 36,$_{17}$ AC hinn; B sa. I, 36,$_{19}$ AC þeghar; B mgl. I, 36,$_{20}$ AC enn; B ad. I, 38,$_{5}$ B ed mangler i AC. I, 38,$_{16}$ AC munu; B mun. I, 38,$_{21}$ A miklu best, C best; B mgl. I, 39,$_{3}$ AC alls kyns; B allzkonar. I, 39,$_{22}$ AC þessu; B þvi. I, 40,$_{4}$ AC einn mangler i B. I, 42,$_{21}$ AC j skilldinumm mangler i B. I, 43,$_{4}$ AC hond; B skiølld. I, 43,$_{10}$ A sodlinum og i sundur brestur nv j midiu hvorttueggia þeira spiotskøpt, C sijnum sodle, og sundur stockur j midiu huorttueggia spjot skafft; B sijnum sødli. I, 43,$_{14}$ AC hraustligha; B hreistemannlega. I, 243,$_{10}$ AC er; B ad. I, 243,$_{16}$ AC hier; B þar. I, 244,$_{7}$ A þier munut vilia, C þu munt vilia; B þu villt. I, 244,$_{22}$ AC svarar; B mællte. I, 245,$_{7}$ AC þess; B þad. II, 89,$_{10}$ A kongur tok vid honum forkunnar vel, C og tekur kongur vid honum forkunnar vel; B og tekur hann vel vid honum. II, 89,$_{17}$ AC og mangler i B. II, 90,$_{23}$ AC i; B med. II, 91,$_{3}$ AC honum; B henne. II, 91,$_{12}$ AC og mikinn her annann mangler i B. II, 91,$_{19}$ AC Eddgeirr; B Elldgeir. II, 91,$_{26}$—92,$_{1}$ AC ok er...kong mangler i B. II, 92,$_{2}$ AC ridur; B fer. II, 92,$_{4}$ AC liggur; B verdur. II, 92,$_{7}$ AC ut af; B

ur. II, 93,20 AC snyr aa; B sijna. II, 93,23 AC aa tal vid sik mangler i B. II, 94,1-3 AC og klædumm ...hafua mangler i B. II, 94,8 AC þat kollumm vier Sigurd mangler i B. II, 137,9 AC hleypur; B leitar. II, 137,11 AC Paron; B Parme. II, 137,13 AC het; B heiter. II, 137,22 AC j mot; B a mote. II, 137,24 B veit mangler i AB. II, 138,3 AC allhrætt; B hrædt. II, 138,18 AC hefer; B mune fa. II, 138,21 AC fyrer mangler i B. II, 138,23 AC Paron; B Parme. II, 139,6 AC mier; B madur. II, 139,11 AC þeirra mangler i B. II, 139,18 AC i Brandina borg; B til Brandina borgar. II, 139,19 AC i giegn; B a móte. II, 139,21 B þær mangler i AC. II, 139,23 AC þat þakkar Wandilmar; B hann þakkar. II, 140,3 AC hversu; B þegar. II, 140,7 B hann mangler i AC. II, 142,7 AC vt; B til. II, 142,10 AC vill; B skal.

Som man vil se, er tilfældene ikke mange, og intet af dem kan gøre krav på nogen synderlig interesse. Langt færre endnu er de tilfælde, i hvilke A, B og C har hver sin text, og da C i intet af dem viser nogen afvigelse af betydning, vil de ikke blive anført.

Sv.

Den svenske, stærkt forkortende gengivelse af sagaen, Didrikskrøniken, kendes som før nævnt fra to håndskrifter, nemlig Skoklosterhåndskriftet nr. 115—116 i kvart, der indeholder omtrent hele sagaen, og håndskriftet med gammel signatur K 45 i kvart i det kongelige bibliotek i Stockholm, der indeholder den første halvdel af sagaen. Didrikskrønikens udgiver, Hyltén-Cavallius, sætter Skoklosterhåndskriftet til c. 1500 og Stockholmshåndskriftet til første halvdel af det 16. århundrede, og mener af håndskrifternes sprogform at kunne henføre originalen til midten af det 15.

århundrede[1]. Dermed stemmer Storms påvisning af, at Didrikskrøniken er benyttet af den prosaiske krønike fra c. 1450; oversættelsen af sagaen til svensk må ifølge Storm have fundet sted mellem 1434 og 1447[2].

II.

Sammenstilling af de forskellige håndskriftredaktioner.

Sammenligner man de forskellige håndskrifters indhold, viser det sig, at A, B og C såvel i ordningen af fortællingerne som med hensyn til de enkelte fortællingers indhold og textform står sammen overfor Mb og følgelig repræsenterer een redaktion. — Mb viser som ovenfor omtalt en tydelig brydning mellem to hold skrivere, repræsenterede henholdsvis af anden og tredje skriver, og da der, som nedenstående oversigt over sagaens indhold vil vise, til denne brydning synes at svare ejendommeligheder med hensyn til håndskriftets indhold, således at dette viser brydning mellem to redaktioner af sagaen, vil det være naturligt i den sammenlignende oversigt over de forskellige håndskrifters indhold at adskille de to dele af Mb. Efter de ledende skrivere vil de blive betegnede henholdsvis som Mb^2 og Mb^3. — Da den svenske oversættelse ikke grupperer sig sammen med eet eller flere af de bevarede håndskrifter overfor de øvrige og den følgelig repræsenterer en særlig redaktion af sagaen, vil også den blive draget ind til sammenligning. Vi får således fire redaktioner at operere med: Mb^2, Mb^3, ABC og Sv, og nedenstående oversigt over deres indhold vil vise hovedforskellene imellem dem. Tallene i parentes betegner for Mb^2's, Mb^3's og ABC's vedkommende bind, side og linie i nærværende udgave, for Sv side i Hyltén-Cavallius' udgave.

---

[1] Sagan om Didrik af Bern, ed. Hyltén-Cavallius, s. IV.
[2] Sagnkredsene, s. 139 ff.

Mb²

[Lakune, som også omfatter begyndelsen af Vilkinasaga, 1. redakt.; se udg. I, 44 note 1].

Vilkinasaga, 1. redakt. (I, 44—73,$_{16}$).

Om Velent (I, 73,$_{17}$—131).

Om Vidga (I, 132—173).

Om Ekka og Fasold (I, 174—203,$_{4}$).

Om Detlev danske (I, 203,$_{5}$—249).

Didrik hjælper Attila mod Osantrix (I, 250—268,$_{17}$).

Osantrix' død, 1. redakt. (I, 268,$_{18}$—273,$_{9}$).

Didrik hjælper Ermenrik (I, 273,$_{10}$—281,$_{13}$).

[Didrik byder til gilde; begyndelsen af 1. redakt. af Niflungernes herkomst; overstreget af 3. skriver][1] (I, 281,$_{14}$—282,$_{10}$).

Mb³

Sigurds fødsel og opvæxt (I, 282,$_{11}$—319,$_{4}$).

Niflungernes herkomst, 2. redakt. (I, 319,$_{5}$—322,$_{8}$).

[2]Didrik byder til gilde (I, 322,$_{9}$—323,$_{2}$).

[1] Se indledningen s. VI og udgaven I, 281 note 1. [2] I, 322,$_{9}$—325 er afskrevet af tredje skriver efter de af ham selv overstregede stykker af anden skrivers text, der her i oversigten er sat i skarpe klammer: I, 281,$_{14}$—282,$_{10}$ og I, 351—352,$_{14}$.

ABC	Sv
Fortalen (I, 1—7).	
Didriks forfædre og slægt (I, 8—$31_{,15}$).	Didriks forfædre og slægt (1—12).
Didriks barndom og ungdom (I, $31_{,16}$—43).	Didriks barndom og ungdom (12—19).
	Heimer skaffer Didrik Falka (19).
Vilkinus' sønner (II, $63_{,15}$—65).	
	Vilkinasaga, 1. redakt. (19—41).
Om Velent (I, 73—$131_{,14}$).	Om Velent (41—57).
Om Vidga (I, $131_{,15}$—$173_{,10}$).	Om Vidga (57—73).
Om Ekka og Fasold (I, $173_{,11}$—$203_{,4}$).	Om Ekka og Fasold (73—85).
Vilkinasaga, 2. redakt. (II, $61_{,10}$—$63_{,14}$; II, 66—$105_{,11}$).	
Valter og Hildegund (II, $105_{,11}$—$109_{,12}$).	
Om Detlev danske (I, $203_{,5}$—249).	Om Detlev danske (85—102).
Didrik hjælper Attila mod Osantrix (I, 250—$268_{,9}$).	Didrik hjælper Attila mod Osantrix (102—109).
Osantrix undslipper (I, $268_{,9}$—$273_{,7}$).	Osantrix' død, 1. redakt. (109—111).
Didrik hjælper Ermenrik (I, $273_{,8}$—281).	Didrik hjælper Ermenrik (111—114).
Sigurds fødsel og opvæxt (I, 282—$319_{,4}$).	Sigurds fødsel og opvæxt (114—126).
Niflungernes herkomst, 2. redakt. (I, $319_{,5}$—$322_{,10}$).	Niflungernes herkomst, 2. redakt. (126—127).
Didrik byder til gilde (I, $322_{,11}$—$323_{,4}$).	Didrik byder til gilde (127).

Mb²	Mb³
	Niflungernes herkomst, 1. redakt. (I, 323,$_{2}$—324,$_{4}$).
	Gunnar og Hogne drager til Didrik; dennes kæmper opregnes (I, 324,$_{4}$—325).
	Didriks og Hildebrands våben (I, 326—327).
	Heimers våben (I, 328,$_{1-7}$).
	Vidgas, Hornboges, Amlungs, Sintrams, Fasolds, Detlevs, Vildevers, Herbrands, Gunnars og Hognes våben (I, 328,$_{8}$—344,$_{15}$).
	Om Sigurd (I, 344,$_{16}$—347,$_{13}$).
	Om Sifka og om Hildebrand (I, 347,$_{14}$—348).
	Heimer skaffer Didrik Falka (I, 349—350).
[Slutningen af 1. redakt. af Niflungernes herkomst; Gunnar og Hogne drager til Didrik; dennes kæmper opregnes; overstreget af 3. skriver][1] (I, 351—352,$_{14}$).	
Didrik berømmer sine mænd (I, 352,$_{15}$—355).	
Toget til Bertangaland (I, 356—364).	
	Toget til Bertangaland, fortsat (I, 365—II, 37,$_{2}$).
	Sigurds og Gunnars giftermål (II, 37,$_{3}$—43,$_{5}$).
	Herburt og Hilde (II, 43,$_{6}$—61,$_{9}$).
	Vilkinasaga, 2. redakt. (II, 61,$_{10}$—105,$_{11}$).

[1] Se indledningen s. VI og udgaven I, 351 note 1.

ABC	Sv
Gunnar og Hogne drager til Didrik; dennes kæmper opregnes (I, $323_{,5}$—$324_{,13}$).	Gunnar og Hogne drager til Didrik; dennes kæmper opregnes (127).
Didriks og Hildebrands våben (I, $324_{,14}$—$326_{,9}$).	Didriks og Hildebrands våben (128).
Heimers våben (I, $326_{,10}$ —$327_{,2}$).	
Vidgas, Hornboges, Amlungs, Sintrams, Fasolds, Detlevs, Vildevers, Herbrands, Gunnars og Hognes våben (I, $327_{,3}$—$344_{,6}$).	Vidgas, Hornboges, Amlungs, Sintrams, Fasolds, Detlevs, Vildevers, Herbrands, Gunnars og Hognes våben (128—133).
	Heimers våben (134).
	Gernolts våben (134).
Om Sigurd (I, $344_{,7}$—$347_{,8}$).	
Om Sifka og om Hildebrand (I, $347_{,9}$—348).	
Heimer skaffer Didrik Falka (I, 349—350).	
Didrik berømmer sine mænd (I, 352—355).	Didrik berømmer sine mænd (134—135).
	Om Sigurd (135—136).
Toget til Bertangaland (I, 356—II, $37_{,2}$).	Toget til Bertangaland (136--159).
Sigurds og Gunnars giftermål (II, $37_{,3}$—$43_{,5}$).	Sigurds og Gunnars giftermål (159—162).
Herburt og Hilde (II, $43_{,6}$ —$61_{,9}$).	Herburt og Hilde (162—169).

Mb^2	Mb^3
	Valter og Hildegund (II, 105,$_{11}$—109,$_{12}$).
	Apollonius og Iron (II, 109,$_{13}$—158,$_{1}$).
	Om Ermenrik og Sifka og Didriks flugt (II, 158,$_{1}$—179,$_{13}$).
	Attila og Didrik kæmper mod Osantrix; Osantrix' død (II, 179,$_{14}$—183,$_{8}$).
	Attilas og Didriks kampe mod Valdemar; Didriks generobringsforsøg; Sigurds død; Fasolds og Detlevs død; Grimhilds hævn (II, 183,$_{9}$—328,$_{11}$).
	Didrik vinder sit rige tilbage; Didriks ny eventyr og ægteskab; Attilas død (II, 328,$_{12}$—375,$_{8}$)[1].
	[Slutningen mangler på grund af en lakune i Mb].

En nærmere gennemgang af de forskellige håndskrifter vil vise, at intet af dem giver sagaen i dens oprindelige redaktion.

Sagaen i Mb.

Som tidligere omtalt[2] har Mb en hel del lakuner. De fleste af disse frembyder ikke nogen synderlig in-

[1] Mangler for en stor del paa grund af en lakune i Mb.
[2] S. III.

ABC	Sv
	Valter og Hildegund (169—171).
Apollonius og Iron (II, $109_{,18}$—$158_{,1}$).	Apollonius og Iron (171—173)[1].
Om Ermenrik og Sifka og Didriks flugt (II, $158_{,1}$—$179_{,12}$).	Om Ermenrik og Sifka og Didriks flugt (173—183).
Attila og Didrik kæmper mod Osantrix; Osantrix' død (II, $179_{,14}$—$183_{,8}$).	Attila og Didrik kæmper mod vilkinerkongen; dennes død (184—185).
Attilas og Didriks kampe mod Valdemar; Didriks generobringsforsøg; Sigurds død; Fasolds og Detlevs død; Grimhilds hævn (II, $183_{,9}$—$328_{,11}$).	Attilas og Didriks kampe mod Valdemar; Didriks generobringsforsøg; Sigurds død; Fasolds og Detlevs død; Grimhilds hævn (185—262).
Didrik vinder sit rige tilbage; Didriks ny eventyr og ægteskab; Attilas død (II, $328_{,12}$—$375_{,8}$).	Didrik vinder sit rige tilbage; Didriks ny eventyr og ægteskab; Attilas død (262—290).
Heimers endeligt (II, $375_{,9}$—$392_{,13}$).	Heimers endeligt (290—299).
Didrik bortføres af djævelen (II, $392_{,14}$—394).	Didrik bortføres af djævelen (299—300).
	Didrik og Vidga ombringer hinanden (300—303).

teresse, idet en sammenligning med de øvrige håndskrifter og med den svenske gengivelse gør det utvivlsomt hvad de tabte blade har indeholdt.

Noget anderledes forholder det sig med de to lakuner, ved hvilke henholdsvis begyndelsen og slutningen af Mb er gået tabt.

Sagaen begynder i AB med en prolog (I, 1—7), men i Sv mangler prologen, og spørgsmålet bliver da, om Mb i sin fuldstændige skikkelse har haft pro-

[1] Svarende til den lange fortælling i Mb[2] AB har Sv kun to sider.

logen eller ikke. Spørgsmålet skal her kun undersøges fra den håndskriftlige side[1].

Unger mente, at lakunens begyndelse kun omfattede eet læg eller rettere syv blade, da, som før omtalt[2], første lægs første, ubeskrevne blad er bevaret. Sin opfattelse støttede Unger derpå, at der på det tredje bevarede lægs sidste sides undermargen findes tallet IIII og, på samme måde, på fjerde bevarede lægs sidste sides undermargen tallet V; disse to læg skulde da efter Ungers opfattelse oprindelig have været henholdsvis det fjerde og det femte, og der var følgelig kun tabt eet læg. Når der ikke findes tilsvarende tal, II og III, på første og andet bevarede læg, forklarede Unger det således, at tallene havde været der, men var bortskårne ved indbindingen. Nu var Unger imidlertid klar over, at der ikke på syv af Mb's blade kan have været plads til en text som svarer til AB's text i begyndelsen af sagaen (udgaven I, 1—43), og han antog derfor, at Mb ikke oprindelig har indeholdt prologen.

Selv om man tager prologen bort, kan der imidlertid ikke på syv blade have været plads til AB kap. 1—33 og desuden begyndelsen af Vilkinasaga (svarende til Sv kap. $17,_{1-6}$ og nærv. udgaves II, $61,_{10}$—$62,_{7}$ i anden redaktion af Vilkinasaga), som også er tabt ved lakunen i Mb's begyndelse[3]. — Skrevne med første hånd vil disse stykker antagelig have fyldt omtrent $12^1/_2$ blade og sammen med prologen $14^1/_2$ blade; hvis begyndelsen af Mb har været skrevet af første

[1] Om de indre grunde for og imod prologens oprindelighed i sagaen se Storm i Aarbøger 1877, s. 311 note 1 og s. 323—24; Klockhoff: Studier öfver Þiðreks saga, s. 20; Boer i Arkiv f. nord. Filologi VII, 227 og Zs. f. deutsche Philologie XXXVII, 142; Bertelsen: Om Didrik af Berns sagas oprindelige skikkelse, s. 192—3. [2] S. III. [3] Se udgaven I, 44 note 1.

hånd, er det følgelig i ethvert tilfælde nødvendigt at antage, at der er tabt mere end et normalt læg på 8 blade, og der er intet i vejen for at antage, at der er tabt to normale læg på 8 blade (ɔ: 15 beskrevne blade), som har indeholdt prologen og et til AB kap. 1—33 svarende stykke samt indledningskapitlet til Vilkinasaga.

Imidlertid er der vel nogen sandsynlighed for, at begyndelsen af Mb har været skrevet af anden skriver, hovedskriveren. Skrevne med anden hånd vil AB kap. 1—33 og indledningskapitlet til Vilkinasaga have fyldt c. $10^1/_6$ blade; kommer dertil prologen, vil det blive c. $12^1/_6$ blade. Også hvis Mb's begyndelse har været skrevet af anden skriver er det altså nødvendigt at antage, at der er tabt mere end et 8 blades læg; men antagelsen af, at der er tabt to 8 blades læg, indeholdende prologen, AB kap. 1—33 og indledningskapitlet til Vilkinasaga, stemmer mindre godt med beregningen af, hvor meget disse stykker vil fylde, for anden end for første hånds vedkommende. — Ganske vist er der intet til hinder for at antage, at den tabte text i begyndelsen af Mb har været noget udførligere end den tilsvarende text i AB, således som Mb^2's text gennemgående er det, men det normale plus, som Mb^2's text viser overfor AB's, er dog for ringe til at udfylde forskellen mellem $12^1/_6$ og 15 blade[1].

Boer, som anser prologen for uoprindelig, har fremstillet den opfattelse[2], at anden skriver har begyndt at skrive første læg, samtidig med at han har ladet første skriver begynde på andet læg (ɔ: første bevarede læg) med Vilkinasaga. Under arbejdet har

[1] Om lakunen i begyndelsen af Mb se Treutler i Germania XX, 153 ff.; Bertelsen: Om Didrik af Berns sagas oprindelige skikkelse, s. 3 ff. [2] Zs. f. deutsche Philologie XXXVII, 142.

imidlertid anden skriver set, at han ikke kan få plads til sagaens begyndelse på eet læg, og derfor har han forøget første læg med et bladepar, således at der bliver (et ubeskrevet og) ni beskrevne blade; derpå kan sagaens begyndelse, svarende til AB kap. 1—33 (men ikke prologen!), have haft plads, i særdeleshed da Mb²'s text formodentlig har været noget kortere end AB's.

Dertil er at sige, at Boers teori ganske vist er, at „AB die längere redaction der saga repräsentieren", men enhver, som ikke er overbevist om teoriens rigtighed, vil sikkert lægge vægt på det forhold, som selve håndskrifterne viser, at overalt hvor både Mb² og AB foreligger, er Mb²'s text gennemgående noget udførligere end AB's, og det er ikke lykkedes Boer at sandsynliggøre, at noget af det stof, som findes i AB kap. 1—33 og de tilsvarende dele af Sv, skulde have manglet i Mb's tabte begyndelse[1]; denne må, selv bortset fra prologen, efter al sandsynlighed have omfattet mindst 10 blade, og i den grad kan anden skriver dog næppe have beregnet forkert, at han har anslået en 10 blades text til kun at fylde 8 (eller vel endda kun 7) blade. — Men dertil kommer en anden ting. Første skriver begynder ikke, som Boer siger, første bevarede læg med begyndelsen af Vilkinasaga, men et lille stykke, omtrent 1/3 side, inde i denne[2]. Der er følgelig ingen grund til at tro, at første skriver har skrevet samtidig med anden skriver; snarere taler begyndelsen af første bevarede læg for, at de to skrivere (hvis der overhovedet har været to!) har skre-

[1] Der kunde være dem, som tilmed vilde antage at den tabte begyndelse af Mb² har haft et stykke mere end den til lakunen svarende del af AB, nemlig et til Sv kap. 16,21—32 svarende stykke; dette stykke findes i AB senere. — En sådan antagelse er dog næppe sandsynlig. [2] Se I, 44, note 1.

vet begyndelsen af Mb i kontinuitet af hinanden, således som de utvivlsomt har gjort det på det eneste sted, hvor vi kan kontrollere dem, nemlig ved overgangen fra andet til tredje bevarede læg. Boers hypotese mister således sit udgangspunkt.

Unger fandt som ovenfor nævnt en støtte for sin opfattelse deri, at tredje og fjerde bevarede læg er forsynede med tallene IIII og V. Overfor Unger har Gödel[1] gjort gældende, at da disse tal findes på bagsiden af vedkommende læg, og da der under tallene findes begyndelsesordene på de næstfølgende, henholdsvis fjerde og femte bevarede, læg[2], så må tallene henvise til de følgende læg og betegne disse som henholdsvis det fjerde og femte; nummereringen tager følgelig sit udgangspunkt fra det første bevarede læg og kan altså intet sige os om, hvor mange blade der er tabt i håndskriftets begyndelse.

Gödels forklaring synes ganske plausibel; mod den taler dog, at de bevarede læg 1—2 ikke viser noget spor af paginering, og forklaringen derpå kan ikke være den, som Unger (og Gödel?) antager, nemlig at tallene på læg 1—2 skulde være bortskårne ved indbindingen; thi tallene IIII og V på tredje og fjerde læg står så højt oppe på undermarginen, at tilsvarende tal på de to første læg, hvis de har ståët blot tilnærmelsesvis så højt oppe, ikke kan være skåret bort ved indbindingen. — Nogen grund til, at der skulde begynde en nummerering med første bevarede læg, kan forøvrigt heller ikke gives.

Man kunde måske antage, at de to tabte læg i håndskriftets begyndelse har været skrevne af anden skriver og på bagsiden har haft tallene II og III; dertil vilde svare tallene IIII og V på de næste to af

---

[1] Katal. öfver kgl. bibl. fornisl. och fornno. hdskr., s. 13 ff. [2] Se nærværende indledning s. V.

anden skriver skrevne (ɔ: 3. og 4. bevarede) læg; tallene vilde da være kustoder for den af 2. skriver skrevne del af håndskriftet, mens de under tallene stående ord, henholdsvis þer broðir og hendr sinar, ligesom ordene sva er sagt at mylna og viss at með engo moti på læg 5 og 6, er at opfatte som kustoder til brug ved indbindingen. Til en sådan forklaring er der dog at sige, at en afskriver næppe vilde paginere de af ham skrevne læg således, at han bag på første læg satte tallet II osv. som kustoder for de følgende læg, men snarere vilde betegne det første læg ved tallet I, det andet ved II osv., således som det er tilfældet ved læg 12 ff.[1]; dertil kommer at tallene jo kun findes på to, ikke på alle de af anden skriver skrevne læg.

Nogen helt sandsynlig forklaring af tallene IIII og V bag på 3. og 4. læg kan således næppe gives; en advarsel mod at tillægge dem for megen vægt ligger i den unøjagtige paginering af læg 15, der er betegnet med tallet III i stedet for IIII[1].

Spørgsmålet om, hvilket omfang begyndelseslakunen i Mb har haft, får da stå hen, for så vidt som indicierne hverken peger bestemt i retning af eet eller i retning af to normale læg; men så meget kan dog siges, at lakunen efter al sandsynlighed har omfattet mere end et normalt læg på 8 blade, og at man ikke kan finde håndskriftlige grunde, som taler for, at prologen ikke oprindelig har haft plads i Mb.

Ved siden af den første kan som ovenfor nævnt også den sidste lakune i Mb give anledning til omtale.

Sagaen ender i AB (II, 392—4) med en fortælling om, hvorledes Didrik bliver bortført af djævelen

[1] Se s. VII.

i skikkelse af en sort hest. Samme fortælling findes i den svenske oversættelse af sagaen, men efter den kommer i Sv en anden fortælling om Didriks endeligt, ifølge hvilken han hævner sin broder Þethers død ved at dræbe Viðga, men derefter selv dør af sine sår (II, 395—8). Spørgsmålet bliver da, om Mb i sin fuldstændige skikkelse har indeholdt denne fortælling, eller om Mb har endt på samme måde som AB.

Slutningslakunen i Mb omfatter 17. læg undtagen læggets første og sidste blad, og hvis dette læg ligesom de øvrige har været på 8 blade, bliver lakunen altså på 6 blade. De til lakunen svarende stykker af AB (II, 374,$_{23}$—394) vilde, skrevne med tredje hånd, der jo har skrevet det eneste bevarede beskrevne blad af 17. læg, fylde omtrent 5 blade, og slutningsfortællingen i Sv (II, 395—8) vilde ifølge en sandsynlighedsberegning, der selvfølgelig er i høj grad usikker, svare til omtrent 1$^1/_4$ blad, skrevet med Mb's tredje hånd[1]. Den anden fortælling om Didriks død kan altså have haft plads i Mb.

Som sagaen ser ud i Mb, kan den ikke oprindelig have set ud.

Der findes i Mb to redaktioner af Vilkinasaga (I, 44—73; II, 61—105). De står hinanden så nær, at den ene må være en omformning af den anden, eller begge må være omformninger af samme grundtext. Hvorledes nu end forholdet mellem de to redaktioner er: eet er sikkert, nemlig at Vilkinasaga i den oprindelige saga må have haft den plads som

[1] Storm: Sagnkredsene, s. 104; Bertelsen: Om Didrik af Berns sagas oprindelige skikkelse, s. 5—6. — Om de indre grunde, som taler for, at den anden fortælling om Didriks død har haft plads i den oprindelige saga og i Mb, se Storm: Sagnkredsene, s. 145 ff.; Boer i Zs. f. deutsche Philologie XXV, 458 ff.; Bertelsen: Om Didrik af Berns sagas oprindelige skikkelse, s. 142.

dens første redaktion har i Mb² og Sv, og ikke den plads som dens anden redaktion har i Mb³ eller som dens anden redaktion har i AB.

Lige så vel i sin anden som i sin første redaktion er Vilkinasaga nemlig forudsætningen for fortællingerne om Velent (I, 71—131) og om Didriks kampe med Attila mod Osantrix (I, 250—278); disse fortællinger kommer i Mb² på en naturlig måde efter Vilkinasaga (I, 44—73), mens Vilkinasaga i Mb³ (II, 61—105) kommer efter de nævnte afsnit, d. v. s. efter en række fortællinger for hvilke den er en nødvendig forudsætning.

Yderligere bekræftes Vilkinasagas plads i sagaens begyndelse af prologen, som siger: Sagan er a þa leid samansett ath nefnder eru j fyrstu høfdingiar þeir er radit hafa londumm og af þeirra nafni kollud verit þiodin su er þeir hafa styrt og med þeirra ættmonnum sijdann (I, $3,_{15-18}$). Sammenholder man disse ord med ordene i begyndelsen af første redaktion af Vilkinasaga i Sv (Mb har her lakune): the kalladis ty wilcina land. at konung[en] het wilkinus, thet war tha sider at landit kalladis effter them som landit regerade (Hyltén-Cavallius' udgave s. 20, kap. $17,_{4-6}$) og med de tilsvarende ord i begyndelsen af anden redaktion af Vilkinasaga i Mb³ og AB: Sua er þetta riki kallað villcina land af nafni villcinus konungs oc villcina menn su þioð er þar bygir (II, $62,_{3-5}$), så ser man klart, at såvel anden som første redaktion af Vilkinasaga viser, at afsnittet oprindelig har haft plads i begyndelsen af sagaen[1].

Og endelig viser overgangen mellem Vilkinasagas anden redaktion og den i Mb³ og AB umiddelbart følgende fortælling om Valter og Hildegund, at Vilkina-

[1] Se Klockhoff: Studier öfver Þiðreks saga af Bern, s. 20—21.

saga ikke oprindelig kan have ståct umiddelbart foran fortællingen om Valter og Hildegund. I Mb[3], hvormed AB stemmer, slutter Vilkinasaga således: heðan ifra er mikill ofriðr millum hunalandz. oc uilkcina landz. oc margar orrostur a attila konungr við Osangtrix konung villcina manna oc uið ualldamar konung ruzi manna oc haua ymsir betr. oc standa nu þessur riki a þa lund nockuara rið (II, 105,6–11). Disse ord viser tydeligt, at nu skal fortællingen dreje sig til andre æmner; men ikke desto mindre fortsættes der i Mb[3], hvormed AB's grundtext åbenbart har stemmet, umiddelbart således: Attila konungr af susa var bæði rikr oc feolmennr. oc vann morg riki (II, 105,11–12). Disse ord viser, at Attila ikke har været omtalt umiddelbart i forvejen, og de kan ikke oprindelig have dannet fortsættelsen af de ovenfor citerede ord[1].

Resultatet bliver altså, at hvilken redaktion af Vilkinasaga der end er den oprindelige, så har Vilkinasaga i den oprindelige saga haft den plads, som dens første redaktion har i Mb[2] og Sv. De afvigelser, som anden redaktion viser overfor første redaktion, kan på intet punkt opfattes som ændringer der står i forbindelse med afsnittets flytning fra dets oprindelige plads til den plads det har i Mb[3] (eller AB). Forskellen mellem de to redaktioner har intet at gøre med anden redaktions uoprindelige plads i Mb[3] (og AB), og for så vidt anden redaktion er en omarbejdelse af første redaktion, er det ganske vist muligt, at den som omarbejdede afsnittet og den som flyttede det fra dets plads, er den samme mand, men omarbejdelsen er i hvert fald foretaget uden tanke om at give anden redaktion en anden plads end den, den oprindelige redaktion havde.

[1] Klockhoff l. c.

Der findes i Mb to redaktioner af fortællingen om Niflungernes herkomst. Ifølge den første, Mb^2's redaktion, har kong Irungs hustru Oda med en alf sønnen Hogne og med sin mand datteren Grimhild og sønnerne Gunnar, Guttorm, Gernoz og Gisler. I den anden, Mb^3's redaktion, hedder kongen Aldrian, hustruens navn nævnes ikke, og af sønnerne nævnes Guttorm ikke. De to redaktioner står hinanden så nær, at den ene må være en omformning af den anden.

Med hensyn til de to redaktioners plads forholder det sig således, at første redaktion er skrevet af anden skriver (I, 281,$_{14}$—282,$_{10}$ og I, 351,$_{1-8}$), men sammen med det derefter følgende stykke, der fortæller om Didriks gæstebud, er overstreget af tredje skriver, som ind imellem håndskriftets blad 49 og 60, på hvilke de overstregede stykker findes (de sidste 8 linier på blad 49 og de 22 første linier på blad 60), indskydes ti blade (blad 50—59). På slutningen af indskuddets 6. blads (håndskriftets 55. blads) forside og hele 6. blads bagside skriver tredje skriver anden redaktion af Niflungernes herkomst (I, 319,$_{5}$—322,$_{8}$), og, mærkeligt nok, umiddelbart derefter, på hele indskuddets 7. blads (håndskriftets 56. blads) forside, afskriver han de af ham selv overstregede stykker, blandt disse altså også første redaktion af Niflungernes herkomst (I, 322,$_{9}$—325)[1].

Der findes i Mb to af hinanden helt uafhængige fortællinger om Osantrix' fald; ifølge den første fortælling, i Mb^2, falder han for den som bjørn forklædte Vildevers hånd (I, 269); ifølge den anden fortælling, i Mb^3, falder han i kamp mod Attila og Didrik (II, 182).

Foruden de her nævnte har Mb muligvis haft endnu een dobbeltfortælling, nemlig som ovenfor[2] om-

[1] Se nærværende indledning s. VI. [2] S. XXVIII f.

talt, de samme to beretninger om Didriks død, som findes i Sv[1].

Endelig er der at bemærke, at Mb har et par små afsnit som mangler i AB og Sv: den spøgefulde forklaring af Sigurd griks datters natlige besøg hos Detlev (I, 230,11—231,7) og stykket om Vidgas og Etgeir rises slægtskab (I, 360,1-17). Det første af disse to stykker tilkendegiver sig ved sin tone som en utvivlsom interpolation; det andet er overflødigt og formodentlig også interpoleret[2].

Sagaen i AB.

Hvad AB indeholder af stof ud over Mb, er ikke nævneværdigt[3]. Derimod mangler AB en del stof som findes i Mb: dels er fremstillingen i AB gennemgående mere kortfattet end i Mb; dels har AB overalt enkeltredaktion, hvor Mb har dobbeltredaktion af en fortælling. Imidlertid vil det vise sig, at AB viser tilbage til et grundhåndskrift, der i det hele har stemmet temmelig nøje med Mb.

Vilkinasaga findes i AB kun i anden redaktion, den til Mb^3 svarende form; men Vilkinasaga og efter den fortællingen om Valter og Hildegund står i AB ikke på samme plads som i Mb^3, heller ikke på samme plads som første redaktion af Vilkinasaga i Mb^2 og Sv, men mellem fortællingen om Ekka og Fasold og fortællingen om Detlev danske (I, 203).

Imidlertid kan der ikke være tvivl om, at AB viser tilbage til en original, som har haft anden redaktion af Vilkinasaga på samme plads som Mb^3, i slutningen af sagaen[4]. Havde afsnittet nemlig stået på

[1] Om andre, mindre væsentlige modsigelser i Mb se Storm: Sagnkredsene, s. 120 ff. [2] Storm: Aarbøger 1877, 319. [3] Se Treutler i Germania XX, 159—60. [4] Jvf. Klockhoff: Studier öfver Þiðreks saga, s. 20 ff.

samme sted som første redaktion i Mb², dér hvor Vilkinasaga oprindelig hører hjemme, i begyndelsen af sagaen, vilde der ikke have været nogen som helst grund til at flytte det frem til den plads, det har i AB. Hvis det derimod har stået i slutningen af sagaen, er det let forståeligt, at en skriver har set, at dér passer det ikke, og har flyttet det tilbage mod sagaens begyndelse. Han har valgt pladsen mellem fortællingen om Ekka og Fasold og fortællingen om Detlev danske (I, 203), fordi der hér er et tydeligt markeret ophold, og ved at anbringe Vilkinasaga her opnår han at komme ud over den groveste meningsløshed, nemlig at begyndelsen af kampene mellem Attila og Osantrix fortælles efter fortsættelsen af de samme kampe (I, 250—273). Det undgår dog ikke omflytterens opmærksomhed, at det afsnit af Vilkinasaga, som fortæller om Vilkinus' sønner (II, 63,15—65,18), er den nødvendige forudsætning for Velentssaga, og derfor flytter han dette lille stykke yderligere tilbage og anbringer det foran Velentssaga[1]. — Det er således klart, at omflytningen i AB er foretaget med det formål at tilvejebringe en naturlig, kronologisk rækkefølge af sagaens fortællinger, og netop dette viser, at AB's original ikke kan have haft anden redaktion af Vilkinasaga på den plads i sagaens begyndelse, hvor første redaktion findes i Mb² og Sv; thi i så fald vilde der ikke have været nogen fristelse til at flytte afsnittet.

Den antagelse, at AB viser tilbage til en original, som har haft anden redaktion af Vilkinasaga på samme plads som Mb³, bliver gjort til vished af den omstændighed, at anden redaktion af Vilkinasaga i AB lige

[1] Det lille stykke om Vilkinus' sønner er ikke, som det siges i Bertelsen: Om Didrik af Berns sagas oprindelse, s. 17, gentaget i AB på dets oprindelige plads i begyndelsen af Vilkinasaga.

så vel som i Mb³ følges af den lille fortælling om Valter og Hildegund, sammenholdt med den omstændighed, at fortællingen om Valter og Hildegund i Mb³ lige så vel som i Sv står umiddelbart foran fortællingerne om Iron og Apollonius. Det er nemlig ovenfor[1] påvist, at Vilkinasaga ikke oprindelig kan have haft plads umiddelbart foran fortællingen om Valter og Hildegund, og følgelig må det, at Vilkinasaga både i AB og i Mb³ følges af Valterafsnittet, og at dette både i Mb³ og Sv følges af fortællingen om Iron, nødvendig føre til den slutning, at AB's original har haft anden redaktion af Vilkinasaga og derefter Valterafsnittet på samme plads som Mb³, nemlig foran fortællingerne om Iron og Apollonius.

Når AB (ɔ: en for A og B fælles original) ikke alene flytter Vilkinasaga, men også Valterfortællingen tilbage mod sagaens begyndelse, kan det være tilfældigt, men det kan også være forsætligt, idet omflytteren har set, at Valterfortællingen, som beretter om Valters barndom og ungdom, passer bedst foran fortællingen om Detlev, i hvilken Valter optræder som voxen (I, 245 ff.)[2].

Da AB således viser tilbage til en original, der har haft anden redaktion af Vilkinasaga på samme plads som i Mb³, i slutningen af sagaen, og da Vilkinasagas plads oprindelig har været i begyndelsen af sagaen, dér hvor dens første redaktion findes i Mb² og Sv, ligger det jo nær at formode, at AB viser tilbage til en original, der ligesom Mb har haft begge redaktionerne: første redaktion på fortællingens oprindelige plads i begyndelsen af sagaen ligesom Mb² og Sv, anden redaktion i slutningen af sagaen ligesom Mb³. Hvis denne formodning er rigtig, må udvik-

[1] S. XXIX ff. [2] Jvf. Bertelsen: Om Didrik af Berns sagas oprindelse, s. 105 og 153.

lingen fra dette håndskrift ned til AB's nærmeste fælles grundhåndskrift antagelig have været følgende: håndskriftet G har haft begge redaktioner af Vilkinasaga på samme pladser som Mb; en afskrift H har foretrukket anden redaktion og udeladt første redaktion; anden redaktions uheldige plads har imidlertid været påfaldende, og en afskrift efter H, AB's nærmeste grundhåndskrift, I, har søgt at bringe orden til veje: den flytter Vilkinasaga og Valterafsnittet tilbage til begyndelsen af sagaen, foran Detlevssaga, og da fortællingen om Vilkinus' sønner er forudsætningen for Velentssaga, rives den løs fra sin sammenhæng i begyndelsen af Vilkinasaga og flyttes yderligere tilbage mod sagaens begyndelse, foran Velentssaga.

AB har kun anden redaktion af fortællingen om Niflungernes herkomst, men der er nogen sandsynlighed for, at AB's original ligesom Mb har haft begge redaktioner.

Efter fortællingen om Rimstein jarls fald kommer som tidligere omtalt i Mb nogle stykker, skrevne af anden skriver, men overstregede af tredje skriver, som på de mellem de overstregede stykker indskudte ti blade først fortæller om Sigurds ungdom, derefter giver anden redaktion af fortællingen om Niflungernes herkomst og lige efter denne afskriver de af ham selv overstregede små afsnit, nemlig: 1) Didrik byder til gilde, 2) første redaktion af fortællingen om Niflungernes herkomst, 3) Didrik indbyder Niflungerne, 4) Didriks kæmper opregnes; derefter kommer beskrivelsen af Didriks og hans mænds udseende og våben.

AB stemmer med Mb^3's redaktion, idet de overstregede stykker ikke findes på de til Mb^2 svarende pladser, men på samme sted som i Mb^3; dog mangler det andet af dem: første redaktion af Niflungernes herkomst, og AB undgår altså den meningsløshed,

som Mb[3] har: at den samme fortælling gives to gange med ringe variation. I AB's redaktion er der god sammenhæng: efter fortællingen om Rimstein jarls fald (I, $273,_{8}$—281) berettes om Sigurds fødsel og opvæxt (I, 282—$319,_{4}$), derefter kommer Niflungernes herkomst (2. redakt.; $319,_{5}$—$322,_{10}$), Didriks byden til gilde, hans indbydelse af Niflungerne og opregningen af gæsterne (I, $322,_{11}$—$324,_{13}$); dernæst beskrivelsen af Didriks og hans mænds udseende og våben.

Der er dog en mærkelighed ved AB's redaktion. I det lille stykke, som nævner Didriks gæster, har AB, stemmende med og på samme plads som Mb[3]'s gentagelse af Mb[2]'s overstregede text: þesser aller sitia [nv j (B [samann a) einn pall. Þidrek kongur og Gunnar kongur Hogni bróder hans Hilldibrandur og Hornbogi jarl Ømlunngur son hans Widga hinn sterki, Þettleifur Danski Fasalld stollzi Sintram af Fenidi. Willifer hinn kappsami. Herbrandur hinn vitri og hinn vidførli Heimer hinn grimmi. ok þat mæla nv aller, ath varla sæi j einni høll tignari menn (B tilf. edur mejre atburdamenn) fyrer saker allrar athgiørfi enn nv eru þar komner (I, $324,_{5-13}$). Men senere hen, efter beskrivelsen af Didriks og hans mænds udseende og våben og lige før fortællingen om, hvorledes Didrik ved gæstebuddet tiltaler sine mænd, har AB igen: Þessir sitia nv aller aa einn pall (B tilf. med Þidrek konge) ath þessari veitslu sem nv voru nefndir og frá var sagt. Ok þetta (B þad) mæla nv aller ath varla sæi j einni hall tignari menn edur meire afburdar menn (B tilf. fyrer) saker allrar athgerfi enn þar voru komner (I, $352,_{2-6}$), denne gang på samme plads som i Mb[2]'s redaktion, nemlig lige før Didriks lovprisning af sine mænd.

Man kan opfatte denne dobbelthed på to måder. De sidst citerede ord kan være en simpel gentagelse

af de første, foretaget for atter at knytte fortællingens ved heltebeskrivelsen afbrudte tråd. Således opfatter Boer forholdet[1], men Boer har i tilslutning til Ungers udgaves ufuldstændige variantangivelse[2] troet, at gentagelsen kun omfattede ordene Þessir sitia... frá var sagt, mens den i virkeligheden omfatter alle de overfor citerede ord: Þessir sitia...þar voru komner. Som genoptagelse af fortællingens tråd synes disse ord overflødigt mange, og den ordrette gentagelse af en længere passus fra et sted tidligere i sagaen er påfaldende og enestående i AB. Der er da nogen sandsynlighed for, at det andet citat ikke er et lån fra det første, men er rester af en med Mb² (I, 352) stemmende text ɔ: at AB viser tilbage til et håndskrift med samme dobbelttext som Mb² + Mb³.

Mens Mb har to fortællinger om Osantrix' død, har AB kun een; i den første fortælling, om den som bjørn forklædte Vildever, bliver Osantrix nemlig ikke dræbt i AB, således som i Mb² og Sv, men slipper med livet (I, 269), og de hentydninger til hans død, som findes senere i Mb (I, 270—272, 358), mangler selvfølgelig i AB; den anden fortælling om Osantrix' død findes i AB ganske som i Mb³ (II, 182).

Da ikke alene Mb², men også Sv (109—110) i den første fortælling lader Osantrix falde for Vildevers hånd, er det overvejende sandsynligt, at AB's redaktion her er uoprindelig og kun skyldes en ændring, som tilsigter at udslette modsigelsen mellem de to fortællinger om Osantrix' død[3].

---

[1] Arkiv VII, 215. [2] S. 182 note 17. Boer synes også at have troet, at gentagelsen også findes i Mb, mens den i virkeligheden kun findes i AB (og delvis i Sv, se nedenfor). [3] Storm i Aarbøger 1877, 313; Klockhoff: Studier, s. 21—22.

AB har kun den første fortælling om Didriks død; at AB's original også skulde have indeholdt fortællingen om Didriks og Vidgas kamp, som Sv ender med (Mb har lakune), er der intet spor af.

Resultatet bliver da, at den større ensartethed og bedre sammenhæng, som AB's redaktion af sagaen viser overfor Mb's, ikke synes at være oprindelig; flere omstændigheder taler for, at der bagved AB ligger en redaktion af sagaen, der på væsentlige punkter har stemmet nøjere, end AB gør det, med den form af sagaen, som Mb viser[1].

Sagaen i Sv.

Den svenske gengivelse af sagaen forkorter fremstillingen stærkt[2]. Den viser ligesom AB's redaktion bedre sammenhæng end Mb, men ligesom AB synes

[1] En mindre betydende forskel mellem AB og Mb er det, at begivenhedernes rækkefølge i slutningen af Velentssaga er noget forskellig. Mb[2] (I, 116—128, jvf. s. 116 note 6), hvormed Sv stemmer, har: Velent dræber Nidungs sønner og vanærer hans datter; Egil kommer til Nidung og skyder æblet af sin søns hoved; det kommer til forståelse mellem Velent og kongedatteren; Velent laver fjederham; Egil prøver den; Velent flyver til kongens gård. AB har: Egil kommer til Nidung og skyder æblet af sin søns hoved (I, 123—124,$_8$); Velent vanærer kongedatteren (I, 120,$_7$—122) og dræber kongesønnerne (I, 116,$_5$—120,$_6$); Velent laver fjederham; Egil prøver den; det kommer til forståelse mellem Velent og kongedatteren; Velent flyver til Nidungs gård (I, 124,$_9$—129,$_2$). [2] Om enkelte udvidelser i Sv i sammenligning med de øvrige redaktioner se Ungers udgave s. VI—VII, Hyltén-Cavallius' udgave af Sv, s. XXXVII ff., Storm: Sagnkredsene, s. 144 ff. og Klockhoff: Studier öfver Þiðreks saga af Bern, s. 15 ff.

også Sv at vise tilbage til en redaktion, der har stået Mb nærmere.

Sv har kun een redaktion af Vilkinasaga, nemlig den første, svarende til Mb²'s og på den tilsvarende plads (udgaven s. 19—41), d. v. s. på den plads Vilkinasaga oprindelig har haft, og der er intet spor af, at Sv's original også har haft anden redaktion af Vilkinasaga.

Sv har ligesom AB kun anden redaktion af fortællingen om Niflungernes herkomst. Den findes i Sv ligesom i Mb³ og AB lige efter fortællingen om Sigurds ungdom (s. 126—127), og den følges i Sv som i AB af de små stykker: 1) Didrik byder til gilde; 2) Didrik indbyder Niflungerne; 3) Didriks gæster opregnes (s. 127, kap. 162); derefter kommer beskrivelsen af Didriks og hans mænds udseende og våben.

Mellem 1) Didrik byder til gilde, og 2) Didrik indbyder Niflungerne, er det, som ovenfor[1] nævnt, at Mb³ i overensstemmelse med de overstregede stykker af Mb² anbringer første redaktion af Niflungernes herkomst. Mens AB ikke på dette sted viser noget spor af dobbeltredaktion, synes den svenske text her at vise tilbage til en original, der har haft første redaktion af Niflungernes herkomst på samme sted som i Mb³.

I Sv står der nemlig efter anden redaktion af Niflungernes herkomst således: Konung dydrik lot reda et stort gæstabudh sik oc sina manna till glædi. oc bød ther till alla the yppirste i hans rike ware bade aff høffdingiom oc andra goda men. tha wart hanum sakt aff enom mektugan kæmpe som het gunnar. konung aldrians søn. Sidan bød han

[1] S. XXXVI.

hanum till gæst (s. 127, kap. 162,1-6). Ordene enom mektugan kæmpe som het gunnar er mærkelige, da Gunnar har været omtalt umiddelbart i forvejen, nemlig i anden redaktion af Niflungernes herkomst; hvorledes de skal forklares, kan måske oplyses ved en sammenstilling af Mb^{2}'s overstregede og i Mb^{3} gentagne text med Sv's text:

Mb^{3}	Sv
1) I, 319,5—322,8: 2. redakt. af Niflungernes herkomst.	1) kap. 161 (s. 126—127): 2. redakt. af Niflungernes herkomst.
2) I, 322,9—323,2: Didrik byder til gilde.	2) kap. 162,1-4 (s. 127): Didrik byder til gilde.
3) I, 323,2-16: Hœyrt hæuir hann sægur til æins konungs at sa uar goðr drengr oc mikill rœysti maðr. hann heitir Jrungr at nafni. hann rę̨ðr firir niflunga lande... (1. redakt. af Niflungernes herkomst). — En þa er jrungr konungr fellr ifra. þa tecr Gunnaʀ sun hans hinn ællzti við rikinu. oc þui verðr hann hallzi. þiðrecr konungr hæuir sanna frett af honum oc sendir orð Gunnari konungi at hann skal koma til hans ueizlu.	3) kap. 162,4-6 (s. 127): tha wart hanum sakt aff enom mektugan kæmpe som het ... gunnar. konung aldrians søn. Sidan bød han hanum til gæst.

Antagelig har en af Sv's originaler, Q, haft begge redaktioner af Niflungernes herkomst; en afskriver, R,

beslutter at vælge anden redaktion og at udelade første redaktion. Han gør imidlertid ikke dette til gavns, thi han beholder begyndelsesordene af første redaktion, der i Mb² lyder: Hœyrt hæuir hann sœgur til æins konungs at sa uar goðr drengr oc mikill rœysti maðr. hann heitir, og i Sv lyder: tha wart hanum sakt aff enom mektugan kæmpe som het. Disse ord, som oprindelig refererer sig til Irung, overføres af R, der udelader den følgende fortælling om Irung. på Gunnar, uden hensyn til at denne er omtalt umiddelbart i forvejen, nemlig i anden redaktion af Niflungernes herkomst. — Om disse ændringer er foretagne i den norrøne saga eller i den svenske gengivelse, er i denne sammenhæng ligegyldigt.

Men også på det punkt, som ovenfor[1] er omtalt for AB's vedkommende, synes Sv, omend mindre tydeligt end AB, at vise tilbage til en text, der ligesom Mb har dobbeltredaktion. Mb²'s, af tredje skriver overstregede og afskrevne opregning af Didriks kæmper begynder med ordene Allir sitia þessir a æin pall, og derefter kommer kæmpernes navne. Svarende til disse ord på deres plads i Mb³ (I, 325,4) har Sv Sidan sato...alla a en pall og derefter kæmpernes navne (s. 127, kap. 162,8-9); men svarende til de samme ord senere hen, på deres plads i Mb², umiddelbart foran Didriks lovprisning af sine mænd (I, 352,6-8) har Sv Thesse sato alle nær konung didrik alla vpa en benk (s. 134, kap. 177,1-2), her dog naturligvis uden nogen følgende opregning af kæmpernes navne.

I forbindelse med de her omtalte forhold kan det nævnes, at Sv i de kapitler, som beskriver Didriks mænd og deres våben, på flere punkter viser afvigelser overfor Mb og AB. Beskrivelsen af Heimers rust-

[1] S. XXXVII f.

ning, som i Mb AB er den tredje i rækken (Mb I, 328,$_{1-7}$; AB I, 326,$_{10}$—327,$_{2}$), er i Sv den trettende (s. 134, kap. 175), og efter den har Sv en beskrivelse af Gernolts rustning, som mangler i Mb AB. — Beskrivelsen af Sigurd, som i Mb AB kommer umiddelbart efter beskrivelsen af Didriks mænd og deres våben (Mb I, 344,$_{16}$—347,$_{13}$; AB I, 344,$_{7}$—347,$_{8}$), er i Sv indarbejdet i Herbrands fortælling om kong Isung og Sigurd (s. 135—136; kap. 178,$_{5-35}$). — De to små stykker om Sifka og Hildebrand, som Mb AB har efter beskrivelsen af Sigurd (Mb I, 347,$_{14}$—348; AB I, 347,$_{9}$—348), mangler i Sv, og den derefter følgende fortælling i Mb AB om Heimers erhvervelse af Falka til Didrik (I, 349—350) findes i Sv i begyndelsen af sagaen (s. 19, kap. 16, $_{21-32}$).

Utvivlsomt giver Sv's redaktion af disse afsnit bedre sammenhæng end Mb AB's, men den kan dog næppe være oprindelig.

For det første kan Sv kap. 176 om Gernolt ikke være oprindeligt i sagaen, da Gernolt ikke deltager i toget til Bertangaland. Tilføjelsen forklares på følgende måde: I den beskrivelse af kæmpernes skjoldmærker, som Sigurd giver kong Isung (II, 2—3), har den for Mb^3 og Sv fælles original oversprunget det tredje skjold, Amlungs[1]. Mb^3 bemærker ikke fejlen og springer fra det andet til det fjerde skjold (II, 2, $_{7-9}$); Sv derimod ser fejlen, gør det fjerde skjold til det tredje osv. og tilføjer som det trettende skjold Gernolts (s. 142, kap. 185,$_{20-22}$). I overensstemmelse dermed meddeler Sv i kap. 162, at både Gunnar, Hogne og Gernolt tog imod Didriks indbydelse, mens efter Mb^2 (I, 324,$_{8-12}$) og AB (I, 323,$_{10-13}$) kun Gunnar

[1] AB har rigtigt Amlungs skjold; men formodentlig har AB's original ligesom Mb's og Sv's manglet det, og AB's text skyldes en heldig rettelse. Se Bertelsen: Om Didrik af Berns sagas oprindelse, s. 185—186.

og Hogne følger indbydelsen, og Sv. tilføjer så i beskrivelsen af Didriks mænd og deres våben et lille afsnit om Gernolt (kap. 176). Imidlertid glemmer Sv at tilføje Gernolt i helteopregningen i kap. 162,$_{8-12}$ og har naturligvis ikke nogen tvekamp mellem Gernolt og en af Isungs sønner i fortællingen om toget til Bertangaland; dér træder Amlung ind på sin plads igen (kap. 197).

Dernæst beskrivelsen af Sigurd og hans våben. At denne ikke kan være oprindelig dér hvor Sv anbringer den, i Herbrands fortælling om Isung, hans sønner og Sigurd, fremgår af udtryk som han haffde sa breda hærdar som andra iij men. oc ther æffter war han høger. Sigord war sa høger, at tha han gik i en rog ager som moen war oc haffde sit swerd wid sida, tha tog vdden offwirst i axet vpa rogen. Brugen af imperfektum kan kun være forfatterens og passer hvor Mb^3 AB har stykket (jfr. Mb^3 AB I, 345), mens Herbrand selvfølgelig må omtale Sigurd i præsens.

Hvad de to små stykker om Sifka og Hildebrand angår, så er der ganske vist intet, som direkte taler for, at Sv's original har haft dem; men det måtte i hvert fald ligge nær for en bearbejder at udelade dem, da de ikke passer i sammenhængen: Hildebrand er allerede omtalt (Sv kap. 164), og Sifka hører ikke hjemme blandt Didriks kæmper, lige så lidt som Sigurd, hvem Sv som ovenfor omtalt flytter hen til en sammenhæng hvor han passer bedre.

Endelig er der fortællingen om, hvorledes Heimer erhverver Falka til Didrik. Denne fortælling findes som ovenfor nævnt i Mb^3 AB efter beskrivelsen af Didriks mænd og deres våben og lige før Didriks lovprisning af sine mænd (I, 349—350), mens den i Sv findes i begyndelsen af sagaen (s. 19, kap. 16,$_{21-32}$). — På det til Sv kap. 16 svarende sted mangler AB fortællingen (I, 43), men Mb^2 har her lakune, og det

kunde jo tænkes at Mb^2 har haft fortællingen her, svarende til Sv. At forholdet er således, er ikke ganske usandsynligt; imod det taler dog, at i Mb^2 nævnes Falka første gang ved fortællingen om Didriks og Vidgas tvekamp (I, 162,$_{15-17}$) og her — ligesom på det tilsvarende sted i Sv (s. 68, kap. 91,$_{5-6}$)! — på en måde, som viser, at det er første gang den omtales. Sandsynligst bliver det da, at Sv's original har haft fortællingen om Heimers erhvervelse af Falka til Didrik på samme plads som Mb^3 AB, men at den samme redaktør, der har foretaget de før omtalte ændringer i disse afsnit i Sv's redaktion, også har flyttet fortællingen om Falka fra dens plads, hvor den passede dårligt, hen til fortællingen om Heimers og Didriks tvekamp, med hvilken episoden også i Mb^3 AB sættes i forbindelse. — Som en slags erstatning for det bortfjernede afsnit er det måske, at kapitlet om Heimers rustning i Sv er flyttet fra den tredje plads i rækken (Mb^3 I, 328,$_{1-7}$, AB I, 326,$_{10}$—327,$_{2}$) og sat sidst (kap. 175), altså på den plads, hvor oprindelig Heimers erhvervelse af Falka var fortalt.

Sv har ligesom Mb og AB de to fortællinger om Osantrix' død, men kommer ud over modsigelsen på anden måde end AB[1]. Sv kap. 141 (s. 109—110) har den første fortælling på samme måde som Mb^2, således at Osantrix falder for Vildevers hånd. I den anden fortælling (kap. 247, s. 184—185) udelader Sv Osantrix' navn og betegner ham kun som konge i Vilkinaland. Selvfølgelig er dette en vilkårlig ændring i Sv, og strax efter beretningen om den navnløse vilkinerkonges død fortæller Sv da også, at Osantrix' brodersøn Hernid blev konge i Vilkinaland.

[1] Se ovenfor, s. XXXVIII.

Som tidligere omtalt ender Sv med to fortællinger om Didriks endeligt (kap. 382 og kap. 383—386). Mb har lakune, og AB har kun den første af fortællingerne.

Endelig må det nævnes, at Sv, svarende til den første og største del af fortællingerne om Iron og Apollonius i Mb[3] og AB (II, 109,13—147,6) kun har tre linier (kap. 226); men Sv's original har sikkert haft afsnittet i samme omfang som Mb[3] AB. Indholdet af Sv kap. 226: at kong Salomon havde megen krig med de to brødre Iron og Apollonius, og at de gensidig gjorde hinanden stor skade og jagede dyr i hinandens skov, kan kun være en sammentrækning af den vidtløftige fortælling i Mb[3] AB, ikke en i sagaen oprindelig antydning som har givet anledning til interpolation af fortællingerne i Mb[3] AB; Sv kap. 226 står nemlig ganske udenfor sammenhængen og er ikke nødvendigt som forudsætning for fortællingen om Iron og Aki's hustru Bolfriana (Sv kap. 227—229; Mb[3] AB II, s. 147,7—158,1).

Resultatet bliver da for den svenske oversættelse som for AB, at Sv viser tilbage til en redaktion af sagaen, som i det hele har stemmet nøjere med Mb, end Sv gør det.

III.

Håndskrifternes indbyrdes forhold; sagaens oprindelige skikkelse, alder og hjemsted.

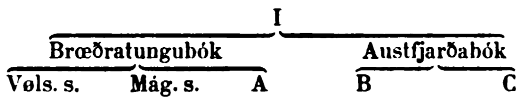
Det eneste håndskriftlige forhold, vedrørende Didrikssaga, som ikke frembyder nogen vanskelighed, er forholdet mellem håndskrifterne A, B og C. At disse håndskrifter går tilbage til et fælles grundhåndskrift, som overfor de øvrige håndskrifter repræsenterer een redaktion af sagaen, er der ikke tvivl om[1]. Det er ovenfor[2] påvist, at C er søsterhåndskrift til B, og Klockhoff har vist[3], at lånene fra Didrikssaga i Vølsungasaga og Mágussaga stammer fra håndskrifter som hører til samme gruppe som A og B. Klockhoff opstiller for denne håndskriftgruppe, som han kalder den islandske, følgende stamtræ:

S = den opr. saga
|
I = det første isl. hdskr. (Austfjarðabók?)
α (Brœðratungubók?) |
Vøls. s. og Mág. s. A C B

Til dette stamtræ er der følgende at bemærke: Overensstemmelserne mellem C og A overfor B viser, at der må være et mellemled mellem I og C + B; dette mellemled er antagelig Austfjarðabók. Kun hvis B og C helt igennem repræsenterede I bedre end A gør det, ɔ: hvis B og C helt igennem havde en oprindeligere text end A, vilde det være naturligt med Klockhoff at antage Austfjarðabók for den „islandske“ redaktions original. Det gør de imidlertid ikke; snart har A, snart B + C den oprindeligste text. Arne

[1] Se Bertelsen: Om Didrik af Berns sagas oprindelse, s. 6 ff. [2] S. XII—XIV. [3] Studier öfver Þiðreks saga (Upsala universitetets årsskrift 1880), s. 17—18.

Magnussons tidligere citerede ord om B „Hun er, sem eg sie, Copia af Austfiarda bókinni (Eidagás) enn ecki progenies Brædratungu bokarinnar“ taler også imod at antage Austfjarðabók for Brœðratunguböks original. Forholdet mellem den „islandske“ redaktions håndskrifter er da formentlig følgende:

Så snart man kommer fra håndskrifterne A, B og C's indbyrdes forhold over til forholdet mellem denne håndskriftgruppe, membranen (Mb) og den svenske gengivelse (Sv), rejser der sig de største vanskeligheder. Her skal ikke gøres noget forsøg på at give yderligere bidrag til løsningen af vanskelighederne, men kun gives en kort oversigt over litteraturen om æmnet.

Unger[1] mente ikke alene, at af de forskellige håndskrifter indeholdt Mb „den ældste og oprindeligste text“, men også at Mb gav sagaens text „således som den må antages at være bleven optegnet i Norge i første halvdel af det 13de århundrede“. Sv var efter Ungers opfattelse oversat efter selve det bevarede håndskrift Mb, og forholdet mellem Mb og AB gik han ikke ind på.

Storm var den første som gjorde opmærksom på at Mb egentlig repræsenterer to redaktioner af sagaen, nemlig i sin bog „Sagnkredsene om Karl den Store og Didrik af Bern“ (1874) s. 102 ff.; af de to redaktioner anså Storm på dette tidspunkt den første (Mb^2) for den ældste.

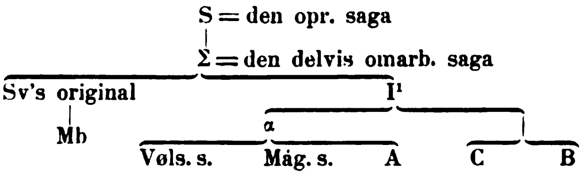
---

[1] Saga Ðiðriks konungs af Bern 1853, VII—XII.

Det første egentlige forsøg på at løse de håndskriftlige vanskeligheder blev kort efter gjort af Treutler i en afhandling „Zur Thiðrekssaga" i 20. bd. af Germania (1875). Treutler mener ikke alene (ligesom Unger og efter ham Storm), at Mb er grundhåndskriftet for Sv, men også at Mb er AB's moderhåndskrift; af de to redaktioner i Mb anser Treutler Mb^2's for den oprindelige; i Mb^3 er der, vistnok af tredje skriver selv, indført en hel del, den oprindelige saga uvedkommende, fortællinger.

I en afhandling „Nye Studier over Thidreks Saga" i Aarbøger f. nord. Oldkyndighed 1877 imødegik Storm Treutlers håndskrifthypotese: Mb kan ikke være grundhåndskriftet for AB, da disse håndskrifter ofte har utvivlsomt oprindeligere læsemåder end Mb. Med hensyn til de to redaktioner i Mb er Storm nu kommen til den opfattelse (mod Treutler og mod sit eget tidligere standpunkt), at Mb^2 er en påbegyndt forkortet udgave af sagaen; Mb^3 viser tredje skrivers stræben efter at udslette de i Mb^2 foretagne ændringer og forkortelser af den oprindelige text; Mb^3 og AB bevarer sagaens oprindelige form bedre end Mb^2.

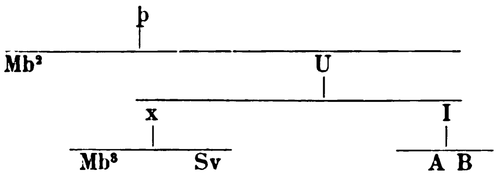
Et meget positivt bidrag til litteraturen om Didrikssaga — men et bidrag som ikke gjorde løsningen af det håndskriftlige spørgsmål lettere! — ydede Klockhoff i sin afhandling „Studier öfver Þiðreks saga af Bern" i Upsala universitets årsskrift 1880, i hvilken han, ved at fremdrage en række læsemåder, som AB og Sv har fælles overfor Mb, viste, at Sv ikke kan være oversat efter Mb, således som man hidtil, efter Unger, havde antaget; efter Klockhoffs mening har Mb og Sv sandsynligvis samme original. Da både Sv og AB viser tilbage til håndskrifter, som har stemmet nøje overens med Mb, kan brydningen mellem de to redaktioner ikke, således som Storm mener, skyldes selve håndskriftets skrivere. Klockhoff opstiller følgende håndskriftstamtræ:

De to redaktioners indbyrdes forhold gik Klockhoff ikke ind på, og hans håndskrifthypotese kan ikke forklare paralellismen mellem den redaktionelle brydning og den håndskriftlige brydning som Mb viser, en paralellisme der bliver særlig mærkelig derved, at AB og Sv, som Klockhoff selv udtaler, viser tilbage til et håndskrift, som redaktionelt stemmer nøje med Mb. Begge spørgsmål, det redaktionelle og det håndskriftlige, blev taget op af Boer i en afhandling „Über die handschriften und redactionen der Þiðreks saga" i Arkiv f. nord. filologi 7. bd. (1891). Ved undersøgelsen af, hvilken redaktion der er den oprindelige, kan den større eller mindre overensstemmelse med tyske kilder ikke være afgørende; vigtigere er de indre kriterier, iagttagelsen af sagaens komposition. Anden redaktion af Vilkinasaga stemmer ganske vist nøjere med de tyske kilder end første redaktion, men denne gør kompositionsmæssigt set et oprindeligere indtryk og taler altså for at Mb^2 repræsenterer en oprindeligere redaktion af sagaen end Mb^3. Tydeligst viser dette sig, når man betragter de partier af sagaen, hvor i Mb anden og tredje skriver mødes. Tredje skrivers indskud af Sigurds ungdomshistorie og af heltebeskrivelsen ødelægger den naturlige — og sikkert oprindelige — komposition, som anden skrivers arbejde viser. Disse indskud må følgelig skyldes interpolation, og det samme gælder tredje skrivers af-

[1] Om Klockhoffs opfattelse af forholdet mellem de fra I stammende håndskrifter se ovenfor, s. XLVIII.

vigende beretning om Hognes fødsel, den anden redaktion af Vilkinasaga og den anden beretning om Osantrix' død. — De bevarede håndskrifter mener Boer på grundlag af iagttagelsen af fælles fejl at kunne gruppere således:

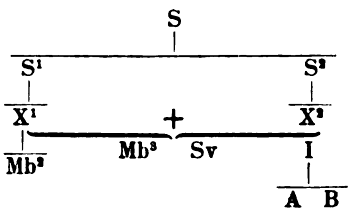

þ er den oprindelige saga og Mb^2 en i det hele tro afskrift af den; U er den på ovenomtalte måde interpolerede saga, og fra U stammer Mb^3 og Sv; I er den „islandske redaktion", hvorfra A og B (og C) stammer.

I en anden afhandling, „Þiðreks saga und Niflunga saga", i Zeitschrift für deutsche Philologie 25. bd. (1893) fortsatte Boer sine undersøgelser, idet han ud fra de i den foregående afhandling begrundede synspunkter søgte at påvise interpolationerne i de dele af sagaen, som kun findes bevarede i Mb^3 og de tilsvarende dele af AB og Sv ɔ: i den efter Boers opfattelse omarbejdede og udvidede redaktion af sagaen. Boer kommer til det resultat, at omarbejdelserne skyldes to mænd. Den første har dels føjet ny stykker til (Sifkas hævn, Niflungasaga, formodentlig også heltebeskrivelsen), dels omarbejdet foreliggende partier af sagaen, og mens den oprindelige sagas kilder væsentlig er nedertyske, har omarbejderens kilder stået de bekendte højtyske digte nærmere. Den anden omarbejder foretager kun få ændringer, men tilføjer de hovedhandlingen uvedkommende romantiske fortællinger i sagaens sidste halvdel.

De spørgsmål, som Boers afhandlinger beskæftiger sig med, er atter taget op i nærværende udgivers bog

„Om Didrik af Berns sagas oprindelige skikkelse, omarbejdelse og håndskrifter“, 1902: Mb^3 repræsenterer, som Boer mener, en omarbejdet redaktion af sagaen, men Mb^2 repræsenterer næppe den oprindelige saga, men begyndelsen af en forkortet redaktion. Mod Boers håndskrifthypotese indvendes der, at den medfører den mærkelige antagelse, at omarbejderen eller rettere de to omarbejdere skulde have ladet så godt som hele den til Mb^2 svarende del af sagaen urørt og først have begyndt de gennemgribende omformninger og udvidelser omtrent dér, hvor Mb^2 slutter. Man kan ikke antage, at een eller flere omarbejdere helt har omarbejdet sagaens slutning, men overfor dens begyndelse har vist den resignation at lade de oprindelige afsnit (Vilkinasaga, Hognes fødsel) blive stående uændrede på deres plads for senere at gentage dem i ændret form i sagaens slutning. Ud fra den opfattelse, som også Boers afhandlinger hævder, at dobbeltheden i Mb's håndskriftlige forhold står i forbindelse med dobbeltredaktionerne og omarbejdelserne, opstilles følgende håndskrifthypotese:

S er den oprindelige saga, S^1 den forkortede, S^2 den udvidede redaktion. Efter S^1 blev den første del af sagaen afskrevet i X^1, og fra X^1 blev Mb^2 afskrevet[1]. Senere suppleredes X^1 med X^2, som er afskrevet efter et håndskrift af den udvidede redaktion, S^2;

[1] S^1 er ikke nødvendig som mellemled mellem S og X^1; S^1 kan være = X^1.

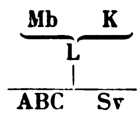
skriveren af X^2 nøjedes imidlertid ikke med at afskrive slutningen af sagaen efter slutningen af S^2; fra begyndelsen af sin original, S^2, tog han tillige afsnit som i form og indhold afveg fra de tilsvarende afsnit i X^1 (Vilkinasaga og Hognes fødsel) og anbragte dem i sit arbejde; derfra dobbeltredaktionerne. Fra $X^1 + X^2$ stammer Mb^3, Sv og (gennem I) A og B. De forskellige håndskrifters text (fælles fejl) taler ikke mod en sådan gruppering.

I en udførlig recension af ovennævnte arbejde, i Zeitschrift für deutsche Philologie 38. bd., hævdede Boer påny sin opfattelse; i en anden recension i Arkiv f. nord. filologi 21. bd. opstillede Mogk en håndskrifthypotese af lignende art som Treutlers: både Sv og AB går tilbage til Mb.

Denne oversigt vil tydeligt nok vise, at hovedvanskeligheden ligger på følgende punkt: 1) Sagaens hovedhåndskrift, Mb, frembyder forskellige redaktionelle mærkeligheder, som synes at stå i forbindelse med den brydning mellem to hold skrivere (1—2 og 3—5), som håndskriftets ydre skikkelse tydeligt viser; 2) de øvrige håndskrifter synes at vise tilbage til en fælles original, som har haft de samme redaktionelle mærkeligheder som Mb. Den naturlige slutning ud fra de to nævnte forudsætninger må blive, at Mb er det grundhåndskrift, hvorfra de øvrige håndskrifter stammer; denne slutning er også draget[1], men en nærmere undersøgelse af håndskrifterne viser, at den ikke holder stik, idet ABC Sv i mange tilfælde viser en text, som utvivlsomt er oprindeligere end Mb's.[2]

[1] Af Treutler i Germania XX, 151 ff. og Mogk i Arkiv f. nord. Filologi XXI, 81 ff. [2] Se Storm i Aarbøger 1877, s. 299 ff; Klockhoff i Upsala universitets årsskrift 1880; Bertelsen: Om Didrik af Berns sagas oprindelse, s. 174 ff.; Boer i Zs. für deutsche Philologie XXXVII, 143.

Man kan da enten sige, at den påfaldende overensstemmelse mellem den håndskriftlige brydning i Mb og den redaktionelle brydning i Mb og (indirekte) i de øvrige håndskrifter må skyldes en tilfældighed: det standpunkt har H. Paul, dog uden nogen nærmere begrundelse, taget i en afhandling „Die Þiðrekssaga und das Nibelungenlied“ i Sitzungsberichte der königl. bay. Akademie der Wissenschaften, München 1900. Eller også kan man forsøge at forklare overensstemmelsen mellem den håndskriftlige og den redaktionelle brydning gennem en mindre simpel hypotese end den, at Mb skulde være moderhåndskrift for de øvrige håndskrifter; det er hvad Boer, nærværende udgiver og til dels Mogk har forsøgt i deres ovenfor nævnte afhandlinger. Den der vil fastholde forbindelsen mellem den håndskriftlige og den redaktionelle brydning, men ikke finder nogen af de hidtil forsøgte håndskrifthypoteser overbevisende, kan naturligvis tage sin tilflugt til den antagelse, at det for ABC og Sv fælles grundhåndskrift (L) stammer fra Mb i forbindelse med et andet, tabt, håndskrift (K), altså

En sådan antagelse vil unægtelig kunne forklare både overensstemmelserne og forskellene mellem Mb og ABC Sv, men synderlig sandsynlig er den ikke, og ifølge sagens natur unddrager en hypotese af den art sig nærmere prøvelse.

Sagaens alder og hjemsted.

En relativ bestemmelse af Didrikssagas alder får vi gennem dens forhold til andre litteraturværker.

Vølsungasaga og Ragnarssaga har lånt fra den[1], og Mágussaga viser i en ældre redaktion kendskab til og i en yngre redaktion lån fra Didrikssaga. Klockhoff har vist, at uddragene i Vølsungasaga og Mágussaga stemmer bedst med AB og altså stammer fra en yngre redaktion af sagaen[2]. — Sagaens prolog er benyttet i en bearbejdelse af Odd munks Olav Tryggvesøns saga, som findes i et islandsk håndskrift fra begyndelsen af det 14. århundrede[3].

I prologen findes følgende ord: Norræner menn hafa samann fært nockurn part søghunnar, enn sumt med kvedskap. þath er fyrst fra Sigurdi ath seigia Fabnisbana Volshunghum og Niflhungum og Welent smid og hans brodur Egli. fra Nidungi kongi og þo ath nockut bregdist athkuædi vmm manna heiti edur athburde þa er ei vndarligt suo margar tungur sem þesse saga fær, enn hvar sem hun er søgd, þa rijs hun nalega af einu efni[4]. Bugge har ment, at disse ord sigter til selve den nedskrevne eddasamling, der jo består af både vers og prosa og indeholder digte om de i prologen nævnte personer[5]. De citerede ord er ikke ganske klare. Jævnfører man dem med prologens foregående ord om daner og sveer, bliver det klart, at det som prologen vil fremhæve er, at norrøne mænd har samlet en del af stoffet; men det fremgår ikke tydeligt, om der kun er tale om een samling, indeholdende både prosa og

[1] Se Bugge: Norrœn Fornkvæði, s. XXXIVf.; Storm i Aarbøger f. nord. Oldkynd. 1877, 313—15; Edzardi: Altnordische Heldensagen[3], III, s. XXXVI ff. Både i Bugges og i Magnus Olsens udgaver af Vølsungasaga gives der i noter henvisninger til paralelstederne fra Didrikssaga. [2] Studier öfver Þiðreks saga af Bern, s. 17—18; jvf. Storm: Sagnkredsene om Karl den store og Didrik af Bern, s. 100 note 1. [3] Se Munchs udgave 1853, s. 61 og 106. [4] I, $2_{,5-12}$; slutningen af citatet er taget fra B's text. [5] Norrœn Fornkvæði, s. LXVIII.

poesi, eller om der er tale om en prosasamling og desuden en del poesi. Og selv om man, hvad der vel er sandsynligst, antager, at der er tale om een samling, indeholdende både prosa og vers, synes ordene nockurn part søghunnar, enn sumt med kvedskap ikke at pege på en samling hvor poesien er så overvejende over prosaen som i vor eddasamling[1].

Unger antog, at sagaen er forfattet i Norge i første halvdel af det 13. århundrede, under Håkon Håkonsøns regering, idet „Sprog og Foredrag umuligt kan bringe Tanken paa nogen yngre Tid"[2]. Storm mente at kunne præcisere affattelsestiden til c. 1250, da Norge havde en livlig forbindelse med udlandet af den art som sagaen synes at forudsætte: den må være udgået fra de samme kredse og den samme åndsretning, som har fremkaldt sagaoversættelserne fra fransk og fremsat sit ideal i Kongespejlet. Bergen, hvor nordmænd og tyske handelsmænd mødtes, anser Storm for sagaens affattelsessted[3]. — Som norsk opfatter også Klockhoff sagaen[4], mens Jónsson[5] mener at den er samlet af en islænder, men nedskrevet i Norge i anden fjerdedel af det 13. århundrede.

[1] Storm fremhæver (Sagnkredsene, s. 90—91), at når prologen i forbindelse med Vølund nævner Egil, men ikke Slagfin og Bødvild, så peger det ikke i retning af Eddasamlingens Vølundskvad. Men prologens udgangspunkt er jo sagaen og ikke digtet eller digtene, som sagaen jævnføres med. [2] Udgaven, s. IV og XII. [3] Sagnkredsene, s. 93 ff. [4] Studier öfver Þiðreks saga, s. 2—3. [5] Litteraturhistorie II, 859 ff. Også Bugge (Norrœn Fornkvæði, s. LXVIII) anså sagaen for islandsk.

IV.

Udgaver.

Peringskiölds udgave.

Det er ganske naturligt, at den første udgave af Didrikssaga kom i Sverige; i det 15. århundrede var jo sagaen gengivet på svensk i Didrikskrøniken, og fra denne var vilkinerkongerne gået over i den svenske historieskrivning. I det 17. århundrede begyndte et egentligt studium af Didrikssaga i Sverige. Joh. Bure begyndte at oversætte sagaen på svensk efter Mb, som han ejede; hans oversættelse fuldførtes af Axehielm og findes på Det kongelige bibliotek i Stockholm[1]. Det svenske Antiquitetskollegium, som stiftedes 1666, besluttede at udgive sagaen, men det første forsøg, af Harald Wijsingh, kom ikke ud over håndskriftstadiet. Det næste forsøg lykkedes. Texten bragtes til veje af islænderen Gudm. Olafsson, til dels med benyttelse af Wijsinghs arbejder. Grundlaget for texten var Mb, og hvor dette håndskrift har lakune, toges texten fra C så langt som til og med nærværende udgave II, 142,23; da slutningen af C er afskrevet efter Mb, udfyldte Olafsson Mb's lakuner for slutningen af sagaens vedkommende ved tilbageoversættelse fra Didrikskrøniken i Skoklosterhåndskriftet. Til den således tilvejebragte text udarbejdede Joh. Hadorph en svensk oversættelse og Joh. Peringskiöld en latinsk oversættelse, og arbejdet udkom som et stateligt folioværk i Stockholm 1715 med titlen: Wilkina Saga, eller Historien om Konung Thiderich af Bern och hans Kämpar; samt Niflunga Sagan; innehållandes några Göthiska Konungars och Hieltars forna Bedrifter i Ryssland, Polen, Ungern, Italien, Burgundien och Spanien

---

[1] Isl. papp. nr. 53—54, 4to.

etc. Sive Historia Wilkinensium, Theoderici Veronensis, ac Niflungorum; continens regum atque heroum quorundam Gothicorum res gestas, per Russiam, Poloniam, Hungariam, Italiam, Burgundiam, atque Hispaniam, etc. Ex MSS. codicibus lingvæ veteris Scandicæ, in hodiernam Svecicam atque Latinam translata. Opera Johannis Peringskiold (IV + VIII + 522 + XXIV + XXII sider).

Peringskiölds udgave er ikke fyldestgørende. Olafssons afskrift af Mb er unøjagtig; de håndskrifter, som efter Mb er de vigtigste, nemlig A og B, er ikke benyttede, og den fremgangsmåde at oversætte den svenske text tilbage til islandsk er højst betænkelig.

Ungers udgave.

Den næste udgave og den første tilfredsstillende udgave af sagaen er Ungers, som udkom i Kristiania 1853 med følgende titel: Saga Ðiðriks konungs af Bern. Fortælling om Kong Thidrik af Bern og hans Kæmper, i norsk Bearbejdelse fra det trettende Aarhundrede efter tydske Kilder. Udgivet af C. R. Unger. Med to litographerede Blade Facsimile-Aftryk (XL + 381 sider).

Ungers udgave lægger Mb til grund; hans aftryk af Mb tilsigter bogstavret nøjagtighed og er udført med megen omhu og pålidelighed. Af fejl har nærværende udgiver noteret følgende, som citeres efter side og linie i Ungers udgave og i nærværende udgave.

Ungers udg.:	Mb og nærvær. udg.:
27,14 Ruzciland	II, 62,12 ruczcil*and*
28,12 henni	II, 64,3 hæn*ni*
41,3 fotom	II, 79,5 fotu*m*
41,13 mællti	II, 79,18 mellti
45,8 Milias	II, 83,14 Milus
45,14 kurteisazt	II, 83,22 kurteisavzt

Ungers udg.:	Mb og nærvær. udg.:
46,$_{15}$ Milias	II, 85,$_{5}$ Milus
48,$_{10}$ dottor	II, 87,$_{5}$ dottur
48,$_{13}$ fylgðar	II, 87,$_{9}$ fylð*ar*
56,$_{13}$ Osanctrix	II, 96,$_{16}$ osa*n*gt*ri*x
56,$_{10}$ (undertext) ærende	I, 65,$_{14}$ æręndi
60,$_{2}$ mællte	II, 100,$_{9}$ mællti
60,$_{13}$ Norðungr	II, 101,$_{3}$ norðungr k*on*-*u*ngr
63,$_{3}$ Osangtrix	II, 103,$_{10}$ osangt*ri*x k*on*-*u*ngr
70,$_{1}$ boret	I, 81,$_{14}$ borit
76,$_{6}$ oc	I, 93,$_{11}$ ec
78,$_{15}$ hava	I, 97,$_{17}$ hafa
84,$_{11}$ konongenom	I, 109,$_{14}$ kongeno*m*
85,$_{15}$ ecki	I, 111,$_{16}$ eccki
98,$_{8}$ hezta	I, 137,$_{14}$ hesta

104,$_{1}$: kapiteloverskriften hører hjemme s. 103,$_{32}$ foran þa hittaz; se nærvær. udg. I, 153,$_{16}$.

Ungers udg.:	Mb og nærvær. udg.:
106,$_{26}$ at	I, 161,$_{3}$ att
108,$_{22}$ mic	I, 165,$_{14}$ mec
111,$_{19}$ Hildibrandr	I, 173,$_{2}$ Hilldibrandr
114,$_{23}$ logð	I, 179,$_{14}$ lagð
114,$_{27}$ hialtonom	I, 180,$_{5}$ hialtano*m*
116,$_{3}$ beriaz	I, 182,$_{16}$ berriaz
120,$_{25}$ dyrsins	I, 194,$_{12}$ dyrsens
121,$_{5}$: kapiteloverskriften mangler.	I, 195,$_{8}$: Um falka heʀ*r*a Þiðriks.
121,$_{15}$ tiðenði	I, 196,$_{8}$ tiðendi
125,$_{4}$ staddr	I, 205,$_{7}$ staðr
125,$_{17}$ mannom	I, 206,$_{10}$ man*n*vm
128,$_{6}$ aldrigi	I, 213,$_{3}$ aldregi
129,$_{13}$: kapiteloverskriften mangler.	I, 215,$_{7}$: Bitvrvlfr fær þetleifi vapn.
132,$_{9}$ þer	I, 222,$_{15}$ þær

Ungers udg.:	Mb og nærvær. udg.:
132,12: kapiteloverskriften mangler.	I, 222,19: Þetleifr skilz *við*.
134,11 skemdar	I, 228,7 skeindar
149,6 biarnarens	I, 261,8 biarnarins
152,19 kononginom	I, 269,9 kononginv*m*
153,17 sœmd	I, 271,14 sœmð
155,31 tiðendvm	I, 277,3 tiðendo*m*
156,7 mvnv	I, 278,1 mvno
157,25 næfndr	I, 282,12 næfnðr
161,12 en	I, 291,10 þa. en
166,29 þickir	I, 308,8 þikcir
169,18 sec	I, 316,9 sic
173,14 ioc	I, 326,6 toc
174,32 vapnrock	I, 330,6 vapn rœck
175,9 hærneskiu	I, 331,2 hærnæskiu
176,27 dreckans	I, 335,10 drekans
179,17 frœcn	I, 342,7 frocn
187,17 þa	I, 364,11 þar
188,2 einu	I, 366,3 æinu
188,21 snua	I, 367,12 snua nu
188,21 nv allir	I, 367,14 nv
188,34 hafði	I, 369,3 hafðe
189,30 markaðr	II, 2,4 markat
190,17 þar	II, 3,6 þ*at*
195,23 stændr	II, 12,24 stenðr
195,32 læysa	II, 13,13 lœysa
196 note 11 Þiðr.	II, 14,13 Þ*iðrex*
198,21 hoggr	II, 18,23 høɢr
199,12 beriaz	II, 20,8 b*er*iazt
203,27 hævir	II, 29,4 hev*ir*
204,31 myrkss	II, 31,9 myrkrs
207,13 mikille	II, 36,5 mikilli
208,6 ferr	II, 37,12 fæʀ
210,1 lœysir	II, 40,20 loysir

213,13: kapiteloverskriften hører hjemme i linie 10; se nærvær. udg. II, 47,8.

213,26: Notetallet 18 skulde stå efter slik; se nærvær. udg. II, 48,9.

Ungers udg.:	Mb og nærvær. udg.:
215,1 iamkurteiss	II, 50,12 iam kurtteiss
215,13 iarllar	II, 51,8 jalllar
215,28 fylgt	II, 52,1 fylt
216,2 Nockorri	II, 52,10 Nockærri
216,17 hafðe	II, 53,10 hafði
216,31 hendi hans	II, 54,6 hændi ihans
217,16 vilia	II, 55,8 villia
219,19 halsinn	II, 59,11 halssin*n*
219,21 svndr	II, 59,13 sunðr
220,10 hælldr	II, 60,20 helldr
229,7 treet	II, 122.10 treit
230,30 firir ser	II, 125,21 ser
232,17 Valslœnguskogi	II, 129,9 valslongu skogi
242,19 nockorir	II, 149,12 nocorir
242,22 Jarlinn	II, 149,15 jarllin*n*
242,23 Aumlungaland	II, 149,17 avmllunga l*an*d
244,26 honum	II, 153,21 hanu*m*
247,29 kat	II, 160,3 katt
251,1 hengdir	II, 166,14 hængd*ir*
251,6 ætlat	II, 166,21 ætlað
251,19 nauzsyn	II, 167,15 næuzsyn
260,15 morg	II, 185,16 marg
267,2 aull	II, 198,12 all
270,18 æigi	II, 205.10 eigi
280,6 þæim	II, 224,3 þei*m*
280,21 skulu	II, 225,1 skulo
281,8 gulli	II, 226.8 gulle
281,14 þæssa	II, 226.16 þessa
282,9 leypr	II, 228,12 læypr
282,24 Heyr	II, 229.12 hæyr
284,5: overskriften mangler.	II, 232.3: Viðga oc reinalld oc Meistar*e* hilldibran*d*.

Ungers udg.:	Mb og nærvær. udg.:
287,$_{3}$ Ræinalld	II, 237,$_{17}$ Reinalld
291,$_{7}$ alldrengiliga	II, 246,$_{1}$ alldrængiliga
292,$_{17}$ sióenn	II, 248,$_{21}$ sióin*n*
302,$_{20}$ siðann	II, 268,$_{12}$ siðan
302,$_{26}$ dottur	II, 268,$_{23}$ dott*ir*
304,$_{5}$ oc	II, 271,$_{9}$ or
308,$_{4}$ Grimilldi	II, 279,$_{1}$ grimh*illdi*
311,$_{7}$ dyrleg	II, 284,$_{19}$ dyrlig
311,$_{10}$ merkiss	II, 284,$_{23}$ merkis
311,$_{30}$ ero	II, 286,$_{3}$ erv
312,$_{2}$ skalum ver	II, 286,$_{8}$ skalvm
316,$_{18}$ mik	II, 294,$_{20}$ mek
317,$_{6}$ at	II, 296,$_{2}$ oc
319,$_{4}$ Þiðrekr	II, 299,$_{22}$ þiðreckr
320,$_{15}$ hendi	II, 302,$_{8}$ hende
322,$_{8}$ ræiðulega	II, 305,$_{21}$ reiðulega
323,$_{20}$ skyndilega	II, 308,$_{8}$ skindilega
328,$_{6}$ hovom	II, 316,$_{4}$ hovum
328,$_{22}$ long	II, 317,$_{12}$ lang

Desuden findes der i Ungers udgave en del unøjagtigt opløste abbreviationer og nogle forvexlinger mellem k og c. Undertiden undlader Unger i noter at anføre fejlagtige skrivemåder i Mb, som han retter i sin text, f. ex. Ungers udgave s. 155,$_{13}$ manaðr, hvor Mb har manðr og s. 155,$_{16}$ niosn, hvor Mb har nios. Af og til normaliserer Unger texten, dels ved at regulere brugen af ð og d og af u og v, dels ved at indføre dobbeltkonsonant, hvor Mb har enkeltkonsonant: upp for up, konungrinn for konungrin osv.; især er dette tilfældet for Mb^{3}'s vedkommende. Også interpunktionen og brugen af stort begyndelsesbogstav normaliserer Unger, og abbreviationerne opløses uden særlig betegnelse. Kapitelinddelingen i udgaven er Ungers egen og falder ikke sammen med Mb's; kapiteloverskrifterne i Mb giver Unger i noter.

Rækkefølgen af fortællinger er i Ungers udgave den samme som i Mb, dog med følgende to undtagelser: Anden redaktion af Vilkinasaga tager Unger fra dens plads i Mb (efter Ungers kap. 240) og sætter den på samme plads som første redaktion, således at anden redaktion trykkes som overtext, første redaktion med petit som undertext (kap. 21—56). — Den af anden hånd skrevne og af tredje hånd overstregede text flytter Unger fra dens plads i Mb (efter Ungers kap. 151 og før Ungers kap. 189) og meddeler den på det sted hvor den findes afskrevet af tredje hånd (kap. 170—171), og tredje hånds afskrift giver Unger som undertext til kap. 170—171. — Disse to omflytninger har givet sagaen bedre sammenhæng i Ungers udgave, end den har i Mb; men de har for så vidt været uheldige, som de har udvisket overblikket over sagaens indhold, således som dette findes redigeret i Mb, sagaens hovedhåndskrift.

Håndskrifterne A og B benytter Unger i sin udgave på følgende måde: For Velentssagas vedkommende (kap. 57—79) meddeles A's text som undertext og B's som varianter dertil. Ellers gives A's og B's text som varianter til Mb's text, og hvor Mb mangler, aftrykkes A's text som hovedtext og B's gives som varianter til A's. Variantapparatet er ret fyldigt, men dog langtfra fuldstændigt; retskrivningen i A og B normaliseres, og kapiteloverskrifterne i A og B meddeles ikke.

Lakuner i Mb, der ikke har nogen tilsvarende text i AB, udfylder Unger ved hjælp af en text, som han fremstiller ved at oversætte den tilsvarende text fra Sv tilbage til oldnordisk. Dette er tilfældet i Ungers udgave s. $30,_{10}$—$31,_{10}$ undertexten, s. $42,_{19}$—$44,_{8}$ undertexten; ligeledes s. 135, 136, 359. Kun på de tre sidste steder har Unger ved kursivering kendetegnet den ud fra Sv dannede text; ellers er denne ligesom AB's text trykt i umiddelbar sammenhæng

med og med samme typer som Mb's text, hvilket unægtelig er vildledende for den som benytter udgaven.

Ved siden af ovenstående, væsentlig kritiske bemærkninger om Ungers udgave er det kun simpel retfærdighed at fremhæve, at det vanskelige spørgsmål om sagaens tilblivelse og de forskellige håndskrifters indbyrdes forhold endnu ikke var rejst på Ungers tid; for ham var hovedopgaven at tilvejebringe en god og sammenhængende text, ikke at lægge de forskellige håndskriftredaktioner, særlig Mb's redaktion, så klart frem som muligt. Ikke blot i sammenligning med Peringskiölds udgave, men også i sig selv må Ungers udgave med dens fyldige og oplysende fortale betegnes som i alt væsentligt udmærket; for nærværende udgave har den været af største værdi, idet den ikke alene har lettet oversigten over textmaterialet, men også har været en kontrol for textgengivelsens nøjagtighed.

Nærværende udgave.

For nærværende udgave er ligesom for Ungers udgave Mb lagt til grund, og da dette håndskrift frembyder forskellige redaktionelle ejendommeligheder, som sandsynligvis er af betydning for forståelsen af sagaens tilblivelsesmåde og omformning, er der lagt vægt på gennem udgaven at give et så tydeligt billede af håndskriftet som muligt.

Membranens rækkefølge af afsnit er i udgaven fulgt ganske nøjagtigt, således at også de overstregne dele af Mb i udgaven findes på de steder, der svarer til deres pladser i håndskriftet, og både i indledningen (s. II ff.) og i noter under texten ved de pågældende steder gøres der rede for de håndskriftlige ejendommeligheder. Overskrifterne i Mb er i udgaven bevarede som overskrifter.

Mb's text er gengivet bogstavret. Kun indlysende skrivefejl er rettede; hvor den rettede text er taget fra A eller B, trykkes den med bourgeois; hvor den skyldes konjektur, trykkes den kursiveret; i begge tilfælde gives Mb's text i noter. Abbreviationerne betegnes ved kursivtryk. Selve Mb's text trykkes med antiqua, corpus; lille bogstav gengives ved lille bogstav: rodolfr, riddarar, versaler ved versaler: Rodolfr, og kapitaler ved kapitaler: riddarar, vegin; dog er der at bemærke, at kapitalerne af s og v ikke kan skelnes fra de tilsvarende små bogstaver, og at håndskriftets kapitaler som første bogstav i egennavne og efter punktum når dette betegner et større ophold, trykkes som versaler: Rodolfr (ikke rodolfr). Håndskriftets inkonsekvenser bevares: Villcinus (i hdskr. med kapital eller versal) og villcinus (i hdskr. med lille bogstav); Riddarar (i hdskr. med versal), riddarar (i hdskr. med kapital) og riddarar (i hdskr. med lille bogstav); ofte er det imidlertid vanskeligt at skelne mellem versal og kapital, især af S, V, G, R, og versalen I er ikke let at skelne fra versalen J og lille j. — Foruden de almindelige små bogstaver anvendes også ę og é i udgaven de få gange de findes i håndskriftet. — Initialerne, som i Mb begynder afsnittene efter overskrift, gengives i udgaven ved almindelige versaler, og det samme gælder de med rødt blæk udhævede begyndelsesbogstaver inde i texten, som findes i de af de tre sidste hænder skrevne dele af Mb.

A's og B's text er i udgaven meddelt på følgende måde:

I bind I, hvor texten i AB gennemgående afviger stærkt fra texten i Mb, er A's text trykt som undertext med bourgeois og B's text er givet i form af varianter til A's text. Da sagaens begyndelse mangler i Mb, bliver i udgavens begyndelse (I, 1—43) AB's

text den eneste, og da begyndelsen af Mb, første redaktion af Vilkinasaga, mangler i AB, bliver her Mb's text den eneste (I, 43—73). AB's text findes altså i bind I som eneste text med varianter s. 1—43 og som undertext med varianter s. 73—370. — Lakunerne i Mb for første binds vedkommende (s. 44, 46—7, 56, 231—2) udfyldes ikke ved hjælp af AB, dels fordi AB's text jo findes i sammenhæng som undertext, dels fordi AB, idet disse håndskrifter mangler første redaktion af Vilkinasaga, ikke har nogen til de første tre lakuner (s. 44, 46—7, 56) svarende text. At udfylde lakunerne i Mb ved tilbageoversættelse af den svenske Didrikskrønikes text til oldnordisk, således som Peringskiölds og Ungers udgaver har gjort det, må anses for utilladeligt, og at fylde lakunerne i Mb ved hjælp af selve Didrikskrønikens svenske text vilde være sprogligt stødende[1].

I bind II, hvor texten i AB gennemgående afviger mindre stærkt fra texten i Mb, gives A's og B's text som varianter til Mb's; hvor Mb har lakuner, udfyldes disse ved hjælp af A, og B's text gives som varianter til A; dette er tilfældet på følgende steder: II, 88,20—94,21; 137,7—142,23; 187,13—191,7; 207,12—210,26; 313,8—316,1; 341,5—370,12; 374,23—394. Da AB's text overalt er trykt med bourgeois, mens Mb's text er trykt med corpus, og da det tillige ved noter under texten og ved exponenter til kapiteltallene (hvorom nedenfor) betegnes, hvor det er A's og hvor det er Mb's text som udgaven giver, vil der ikke kunne

[1] Derimod vilde det måske have været rigtigt, om den svenske text var givet som noter ved de første tre lakuner, hvor AB ikke har nogen tilsvarende text, på samme måde som den svenske text er aftrykt i udgavens slutning for det sidste afsnits vedkommende, som ikke findes i AB's redaktion og som i Mb mangler på grund af en lakune i håndskriftet.

være nogen uklarhed overfor, hvilket håndskrift udgavens text på hvert givet sted repræsenterer.

Da udgaven følger Mb's rækkefølge af fortællinger, har rækkefølgen i A og B ikke kunnet følges, idet denne er ikke så lidt afvigende fra Mb's; men dels ved noter på de pågældende steder, dels ved den foran (s. XVIII ff.) opstillede oversigt er det angivet, hvorledes ordningen af stoffet er i A og B.

Texten i AB findes aftrykt bogstavret med benyttelse af det almindelige bourgeois-alfabets små bogstaver og versaler; for to sammenslyngede a-tegn er benyttet tegnet ꜳ. Brugen af versaler er normaliseret, og det samme gælder interpunktionen; abbreviationer er opløste uden angivelse; accenter er bibeholdte; kapiteloverskrifter og -tal ligeledes. Variantapparatet fra A og B er så fyldigt, at ingen variant af nogen, selv nok så ringe, interesse forsætlig er forbigået, men rent ortografiske varianter er selvfølgelig ikke optagne.

Varianterne er angivne på lignende måde som i Ungers udgave. Udgiverens ord er kursiverede i noterne; *mgl.*, *tilf.*, *sål.* betyder henholdsvis *mangler*, *tilføjer* og *således*. Nogle exempler vil oplyse variantbetegnelsen:

Texten læingi lifa[1] ef og noten [1] A hafa. betyder, at A i stedet for Mb's lifa har hafa, og at B stemmer med Mb. — Texten harmr oc[12] ef og noten [12] A ollum. B *mgl.* betyder, at i stedet for Mb's oc har A ollum og B mangler det pågældende ord; B's text er altså harmr ef. — Texten oc [vilia æigi[1] koma og noten [[1] AB ei vill hann. betyder, at i stedet for Mb's ord vilia æigi har AB ordene ei vill hann. — Texten hann [oc mælti[5]. Godi og noten [[5] A *mgl.* B so mælande. betyder, at A har texten hann. Godi og B texten hann so mælande. Godi. — Texten þa læt ek[15] minn og noten [15] AB *tilf.* einn. betyder, at AB efter ek tilføjer einn. — Texten oc lagði [badar sinar

hendr of[4] hals og noten [[4] AB sina (B *tilf.* bada) arma wmm. betyder, at i stedet for Mb's ord badar sinar hendr of har A sina arma wmm og B sina bada arma wmm. — Texten gerir þu[5] þæss (þu trykt med bourgeois) og noten [5] *sål.* AB. Mb[4] *mgl.* betyder, at AB har texten gerir þu þæss, og at þu mangler i Mb[4]. — På anden måde betegnes det samme forhold f. ex. i texten tok hann[5] af og noten [5] Mb[4] *mgl.* hann.

Disse forskellige slags variantbetegnelser vil antagelig forstås ved første øjekast, og det samme gælder vel variantnoter som følgende: [[2] AB aller (B *mgl.*) hans brædur., der betyder at A har texten aller hans brædur og B texten hans brædur. — Den eneste art af variantbetegnelser, som måske kan kræve nogen opmærksomhed, er den, som følgende to exempler viser: Texten spioti [gognom fotinn uppi[3] við bukinn[4]. drækinn og noterne [3] B upp. [[4] A vpp j kvidinn j gegnum fotinn. Da note 3 ikke har nogen klamme ([3] og ikke [[3]), kan klammen i texten foran gognum ikke høre til 3-tallet, men må høre til 4-tallet, og angivelserne betyder følgelig, at B i stedet for uppi har upp, men ellers stemmer med Mb, og at A i stedet for ordene gognom fotinn uppi við bukinn har vpp j kvidinn j gegnum fotinn. — Af lignende art er følgende exempel, taget fra andet bind s. 271,20–25: Texten danski [með sina fylking hann væitir oc margum manne bana [oc firir honom standaz ækki vilcina menn. oc[19] hina þriðiu fylking hæfir fasolld stollzi hann bærsk þenna dag af miclu kappi oc skilr margan mann við sinn hæst sua at alldri sa sik siðan[20]. og noterne [[19] B ef fyrer honum standa. [[20] *for* með sina...sik siðan *har* A og Faasolld stollzi hann weiter morgumm manni bana. Sammenhængen viser at den første klamme hører sammen med tallet 20 og angiver området for A's variant, mens den anden klamme hører sammen med tallet 19 og angiver B's variantområde.

C's text er ikke benyttet i selve udgaven, men ovenfor (s. XIV—XVI) er meddelt de varianter af interesse, som C viser overfor de øvrige håndskrifter.

Sv's text er ikke benyttet i selve udgaven[1], men som tillæg er (II, 395—8) aftrykt slutningsfortællingen i Sv, som ikke findes i noget af den norrøne sagas håndskrifter.

I nærværende udgaves text er som før nævnt Mb's inddeling i kapitler med overskrifter fulgt, og hvor Mb har lakune, træder i udgaven A's inddeling i kapitler eller afsnit i stedet. Kapitlerne, som udgaven på denne måde bliver inddelt i, betegnes ved løbenumrene 1—444; efter hvert kapiteltal er som exponent tilføjet et tal, som betegner hvilken af Mb's fem hænder der har skrevet (eller begyndt at skrive) kapitlet; hvor texten er taget fra A, findes som exponent ved kapiteltallet et a. Tallene i parentes i texten er kapiteltallene i Ungers udgave.

I indermarginen i nærværende udgave er ved hjælp af bogstaverne Mb, A, B, U, som korresponderer med lodrette skillestreger i texten, betegnet siderne (ikke bladene!) i de tre håndskrifter og i Ungers udgave. Ved sideangivelserne for Mb er det ved exponenttal angivet, hvilken af Mb's hænder der har skrevet vedkommende side (eller begyndelsen af vedkommende side): Mb^3 100 i marginen betegner altså, at her begynder side 100 i Mb, skrevet af tredje hånd.

Som hoved over texten på hvert blad har udgiveren anbragt en kort angivelse af hvad texten på det pågældende blad handler om.

Nærværende udgave er af hensyn til indbindingen delt i to bind. I håndskrifterne findes selvfølgelig intet, som antyder en sådan deling. Når første bind

---

[1] Bortset fra nogle få noter i begyndelsen af udgaven.

er sluttet lige før fortællingen om Isungs og hans mænds kamp mod Didrik og hans mænd, er det ikke fordi der her er nogen udpræget afslutning og nybegyndelse; en sådan findes snarere efter kap. 261^2, I, s. 281,$_{13}$. Delingen er imidlertid ikke foretaget her, fordi udgiveren ikke har villet adskille de stykker af sagaen, som er skrevet af første og anden hånd, i to bind; derfor er det første naturlige ophold, efter at anden hånd helt er hørt op, valgt til at slutte første bind og til at ophøre med at meddele AB's text som selvstændig undertext.

Facsimilegengivelser.

1. Som tillæg til Ungers udgave findes to sider, der indeholder litograferede prøver af de fem forskellige hænder, som Mb er skrevet med; prøverne svarer til nærværende udgaves I, 66,$_{9-16}$: alla—grasgarðen*n*; I, 201,$_{4}$—202,$_{3}$: hest—þessi; II, 176,$_{17}$—177,$_{1}$: fallit—m(ællti); II, 241,$_{7-18}$: En—þ*œi*ra; II, 316,$_{12}$—317,$_{4}$: (kas)ta—ei.

2. I 1869 blev der taget et fotografisk aftryk i ti exemplarer af hele membranen; det har følgende titel: Photo-lithographisk Aftryk af Pergamentscodex No. IV Folio i det kongelige Bibliothek i Stockholm, indeholdende Didrik af Berns Saga. Udført i Opmaalingscontorets photographiske Anstalt af P. Petersen. Christiania 1869.

3. I „Palæografisk atlas, oldnorsk-islandsk afdeling, Kbhv. 1905“, findes som nr. 26 en fototypisk gengivelse af en side af membranen, nemlig blad 11^{v}, skrevet af første hånd, nærværende udgaves I, 68,$_{1}$—69,$_{5}$: æigi—vinr.

Det kongelige bibliotek i Stockholm har velvilligt overladt mig sagaens hovedhåndskrift (Mb) til benyttelse i København gennem de ikke få år, udgivelsen har stået på, og tillige i nogle måneder udlånt mig et andet håndskrift af sagaen (C); jeg bringer biblioteket min ærbødige tak derfor.

En hjærtelig tak bringer jeg hr. professor, dr. phil. Finnur Jónsson, som ved at gennemlæse en korrektur af udgaven og ved at give mig gode råd, så ofte jeg har henvendt mig til ham, har bidraget væsentlig til udgavens nøjagtighed og brugbarhed.

Rettelser.

I, 1, note 13: [13][læs [[13].

I, 2, note 3: [3] læs [[3].

I, 2, note 5: [[5] Enn læs [[5] B Enn.

I, 2, note 12: [12] læs [[12].

I, 5, note 10: [B[10] læs [[10] B.

I, 7, note 3: [[3] læs [[3] B.

I, 8,5: eina dóttur[7] læs eina[7] dóttur.

I, 9,4: og miuker læs og [miuker.

I, 10, note 7: [[7] læs [[7] B.

I, 11, note 9: vel læs al.

I, 21,14: midri; B og C har midia.

I, 26,10: sæmd; B har sæmder.

I, 36,24: fellur fast læs fast.

I, 38, note 5: ad læs ed.

I, 43, note 9: sijna læs sijnar.

I, 50,18: villda læs villda.

I, 175, note 3: [3] Drasian læs [3] B Drasian.

I, 244,16: efter 228[a] tilføjes (127).

I, 244,24: efter Þettleif. sættes |, og i marginen tilføjes U 147.

I, 324, note 7: atburdumenn læs atburdamenn.

I, 325,12: allrar læs allrar.

I, 347,12: *gir*clandz læs *gri*clands.

I, 369,4: 89 læs 189.

II, 79,7: rijkr *maðr* er i Mb skrevet med en senere hånd; den oprindelige text er udraderet.

II, 82, note 7: [7] A *sål.* læs [7] *sål.*

II, 94, note 5: [6] B læs [5] B.

II, 140, note 16: A læs B.
II, 243,$_{12}$: 379 læs 379^{4}.
II, 292,$_{15}$: *gra*nsport se registrets Gronsport.
II, 311,$_{23}$ og 312,$_{2}$: steinvegr; AB har begge steder steinveggur (jvf. II, 312,$_{3}$ og 320,$_{13-15}$).
II, 326,$_{12}$: frœnkona se registrets Herrað.
II, 340.$_{18}$: k*onung* læs k*onungr*.

Oversigt over sagaens indhold.

Fortale.

(I, side 1—7).

Didriks forfædre og slægt.

(I, side 8—31).

Om Rodgeir i Salerno, hans datter Hildisvid og Samson (8—10). Samson bortfører Hildisvid og dræber Rodgeir (10—13). Brunstein bliver konge i Salerno; Samson fejder mod Brunstein og dræber ham (14—17). Samson møder sin farbroder Þetmar (18—19). Samson erobrer Rodgeirs og Brunsteins rige og bliver konge i Salerno (19—22). Samson og Hildisvid får sønnerne Ermenrik og Þetmar (22—23). Samson giver Ermenrik kongenavn og tolv borge i Spanien, men giver ikke Þetmar noget (23—24). Samson taler ved gæstebudet og opbyder sine mænd (24—26). Samson kræver skat af Elsung jarl den gamle i Bern (26—27). Elsung jarl dræber og lemlæster Samsons sendemænd (27—28). Samson fører krig mod Elsung jarl, dræber ham og bliver herre over Bern (28—30). Samson gifter Elsung jarls datter Odilia med sin søn Þetmar og gør ham til konge i Bern; han gør sin søn Aki Aurlungatrausti til hertug i Fritila. Samson og Ermenrik drager mod Rom, Samson dør, Ermenrik overtager hans rige og udvider det (30—31).

Didriks barndom og ungdom.

(I, side 31—43).

Þetmar i Bern og hans hustru Odilia får sønnen Didrik (31—32). Om Hildebrands herkomst (32—33). Hildebrand drager til Bern og opfostrer Didrik (33—34). Didrik rider ud med Hildebrand og får sværdet Naglring (34—36). Didrik og Hildebrand dræber Grim og Hild, og Didrik får hjælmen Hildigrim (36—38). Om Studar og hans søn Heimer (38—40). Heimer rider til Bern på sin hest Rispa og med sit sværd Blodgang (40—41). Didrik og Heimer kæmper tvekamp (41—43).

„Vilkinasaga" *(første redaktion; jvf. II, 61—105).*

(I, side 44—73).

(Om kong Vilcinus i Vilcinaland; *mangler i hdskr.).* Kong Vilcinus gør kong Hertnid i Rusland skatskyldig (44—46). Vilcinus har sønnen Nordian og avler sønnen Vade rise; Vilcinus dør, Nordian bliver konge, men Hertnid gør oprør, erobrer Vilcinaland og gør Nordian til underkonge på Sjælland *(mangler til dels i hdskr.;* 46—47). Hertnid har sønnerne Osantrix og Valdemar og med en frille sønnen Ilias; Osantrix giver han Vilcinaland; Ilias får Greka, og på dødslejet giver han Rusland og Pulinaland til Valdemar (47—48). Nordian har sønnerne Aventrod, Etgeir, Aspilian og Vidolf; efter Nordians død bliver Aspilian Osantrix' underkonge på Sjælland (48—49). Osantrix har med sin dronning Juliana datteren Berta; Juliana dør (49). Osantrix bejler til Oda, datter af kong Melias i Hunaland, men Melias kaster Osantrix' sendemænd i fængsel (49—50). Osantrix sender sine brodersønner Hertnid og Osid, sønner af Ilias, til Melias for at bejle til Oda, men Melias kaster dem i fængsel (50—52). Osan-

trix ruster sig og sender bud efter riserne (52—53). Osantrix drager til Hunaland som kong Fridrik og tilbyder Melias sin tjeneste (53—55). Vidolf befrier Hertnid og Osid *(mangler til dels i hdskr.;* 56). (Osantrix bortfører Oda og ægter hende, forliges med Melias og får datteren Erka; om Attilas herkomst; Attila fejder mod Melias; denne dør; *mangler i hdskr.).*

Attila erobrer Hunaland og gør Susat til sin hovedstad; der kommer spændt forhold mellem Osantrix og Attila (56). Attilas fader Osid i Frisland dør, og Attilas broder Otnid bliver konge i Frisland (57). Attila sender sin broder Otnids søn Osid til Vilcinaland for at bejle til Osantrix' datter Erka, men Osantrix afviser ham (57—58). Attila sender markgrev Rodolf af Bakalar til Osantrix for at bejle til Erka, men Osantrix afviser ham (58—60). Attila hærger på Vilcinaland, men Osantrix trænger ham tilbage; markgrev Rodolf overfalder Osantrix' mænd om natten; krigen ophører (60—62). Rodolf drager med 300 riddere til Vilcinaland, kalder sig Sigurd og træder i Osantrix' tjeneste (62—65). Kong Nordung af Svavaraland bejler til Erka, og Sigurd (Rodolf) skal fremføre hans ærende for hende (65—66). Sigurd giver sig for Erka til kende som Rodolf og bejler til hende for Attila og til Berta for sig selv; jomfruerne siger ja; Nordung drager hjem (66—69). Sigurd (Rodolf) henter sin broder Alebrand (ɔ: Attilas brodersøn Osid) til Osantrix' hof, og de bortfører Erka og Berta (69—70). Osantrix forfølger dem og indeslutter dem i en borg, men Attila kommer til hjælp, og Osantrix må trække sig tilbage; Attila ægter Erka, Rodolf Berta (70—73).

Om Velent.

(I, side 73—131).

Vade rise sætter sin søn Velent i lære hos Mimir og derefter hos to dværge i Kallava (73—76). Vade

rise vil hente sin søn, men dværgene ønsker at beholde ham, og Vade drager hjem (76—79). Vade rise drager anden gang efter sin søn, men finder sin død ved et fjældskred (79—80). Velent dræber dværgene, udhuler en træstamme ved Weser og driver i denne over havet til Ty (81—83). Velent kommer i tjeneste hos kong Nidung i Ty (83—85). Velent taber kongens kniv og smedder en anden (85—89). Velent skal kappes med smeden Amilias (89—93). Velent savner sit værktøj, laver et billede af Regin som har taget det, og får værktøjet igen (93—97). Velent laver sværdet Mimung (97—102). Velent besejrer og dræber Amilias (102—104). Velent laver et sværd til kong Nidung (104—105). Om Velents berømmelse (105—106). Velent henter kong Nidungs sejrsten, dræber hans drost og bliver fredløs (106—112). Kong Nidung griber Velent og lader ham lemlæste (112—16). Velent dræber Nidungs to sønner (116—120). Velent voldtager kongens datter (120—122). Velents broder Egil kommer til kong Nidung og skyder et æble af sin søns hoved (123—124). Egil hjælper Velent til at tale med kongedatteren og laver ham en fjederham (124—126). Egil prøver fjederhammen; Velent tager den på, flyver til kongsgården og fortæller kong Nidung om hans barns skæbne (126—130). Egil skyder efter Velent; denne flyver hjem til Sjælland. Kong Nidung dør; hans søn Otvin får riget (130 —131).

Om Vidga.

(I, side 132—173).

Kong Nidungs datter får sønnen Vidga; Velent ægter hende og fører hende og Vidga hjem til Sjælland (132—133). Vidga vil drage til kong Didrik af Bern; Velent fraråder ham det forgæves (133—136). Velent giver Vidga sværdet Mimung og hesten Skemming og følger ham på vej (136—138). Vidga kom-

mer til Eidisa og træffer dér Hildebrand, Heimer og Hornboge jarl (138—140). Vidga og Hildebrand slutter venskab (140—144). Vidga drager med Hildibrand, Heimer og Hornboge ad Bern til og kommer til fortet Brictan ved Lyravald (144—146). Gramaleif, Studfus og de øvrige ti røvere i Brictan deler på forhånd Vidgas klæder og våben (146—148). Vidga kommer i kamp med røverne og dræber Studfus og Gramaleif (148—152). Hildebrand og hans ledsagere kommer til; Vidga har nu dræbt i alt syv af røverne; resten flygter (152—153). Vidga og hans rejsefæller overnatter i fortet; Hildebrand ombytter om natten Vidgas sværd Mimung med et andet; fortet brændes ned (153—156). Vidga og hans rejsefæller kommer til Visará, hvor de dræber de sidste fem røvere (156—159). De kommer til Bern, hvor Vidga udæsker Didrik til tvekamp (159—162). Didrik og Vidga kæmper til hest (162—166). Didrik og Vidga kæmper til fods (166—168). Hildebrand giver Vidga Mimung, og Didrik kommer til kort (168—170). Hildebrand vil ikke og Þetmar kan ikke skille dem, og de kæmper igen (170—172). Hildebrand skiller dem, og Didrik og Vidga slutter stalbroderskab (173).

Didrik kæmper med Ekka og Fasold.

(I, side 174—203).

Didrik rider ud fra Bern og kommer til skoven Osning (174). Han hører om kong Drusians enke på Drekanflis, som har fæstet sig Ekka, og om Ekkas broder Fasold (175—176). Didrik og Ekka træffes og fortæller hinanden om deres våben; Didrik søger at undgå kamp, men lader sig til sidst ægge (176—182). Didrik dræber ved Falkas hjælp Ekka (182—186). Didrik nærmer sig Drekanflis, men trækker sig tilbage igen (186—188). Didrik træffer Fasold, overvinder ham og tager ham til fælle (188—192). Didrik og

Fasold dræber en elefant (193—196). Didrik og Fasold frelser Sistram fra en drage (196—201). Didrik får Sistrams hest fra grev Ludvig på Aldinflis, og Didrik, Fasold og Sistram vender hjem til Bern (201—203).

Om Detlev danske.

(I, side 203—249).

Didrik giver Heimer Naglring, men Vidga anklager Heimer for nidingsfærd; Didrik forviser Heimer, og denne drager bort og slutter sig til røveren Ingram i Falstrskov; de overfalder og dræber rejsende købmænd (203—209). Biturulv i Skåne og hans hustru Oda har sønnen Detlev (Þetleifr), der som barn anses for en skifting (209—210). Detlev vil drage med sine forældre til gilde og får omsider lov at drage med (210—215). De drager fra gilde til gilde, og Biturulv og Detlev møder røverne i Falstrskov; Ingram dræbes, og Heimer flygter til Bern, hvor han forliger sig med Didrik (215—220). Detlev tager afsked med sine forældre og drager bort (221—224). Detlev overvinder Sigurd Girk og hans datter og følger med dem hjem (224—230). Datteren giver Detlev Sigurds sejrsten, og næste dag kæmper Detlev og Sigurd igen og forliges (230—232). Detlev drager til Didrik af Bern, træffer ham hos Aki Amlungatrausti og tager tjeneste hos ham (232—238). De kommer til Rom, hvor Detlev byder de andre svende til gilde og pantsætter sin herres og hans mænds våben og heste (238—242). Didrik får at vide, hvad han har gjort (242—245). Valter af Vaskastein udæsker Detlev til væddekamp; Detlev sejrer, Didrik tager ham til fælle, og de rider hjem til Bern (245—249). Amlung kommer til Bern (249).

Didrik bliver konge og hjælper Attila.

(I, side 250—273).

Þetmar dør, og Didrik bliver konge i Bern (250). Vildever kommer til Bern (250—252). Herbrand kommer til Bern (252—253). Der er stadig strid mellem Attila og Osantrix; den første er afholdt, den anden forhadt (253—255). Attila beder Didrik om hjælp, og denne angriber Osantrix i Vilcinaland (255—258). I kampen slås Vidga til jorden af Vidolf og tages til fange; Heimer tager hans sværd Mimung; Osantrix sætter Vidga i fængsel; Didrik og Attila drager hjem til Susat (258—260). Didrik drager til Bern; men Vildever bliver i Susat; han fælder en bjørn, og Isung gøgler syr skindet om ham; de to drager til kong Osantrix (260—265). Bjørnen danser for Osantrix, og denne vil se flere kunster; næste dag kæmper bjørnen med 60 hunde, og den forklædte Vildever griber sit sværd og dræber Osantrix *(første redaktion; jvf. II, 179—183; ifølge* AB *slipper Osantrix bort);* Aventrod og Vidolf dræbes (265—270). Vidga befris og drager med Isung og Vildever til Hunaland, hvor han fortæller Attila om Osantrix' død (270—272). Vidga drager med Isung og Vildever til Bern og får at vide, at Heimer har hans sværd Mimung (272—273).

Didrik hjælper Ermenrik.

(I, side 273—281).

Ermenrik beder Didrik om hjælp mod Rimstein jarl i Gerimsheim; Vidga låner til togtet Mimung af Heimer (273—275). Gerimsheim belejres; Rimstein fældes af Vidga (275—277). Vidga rider tilbage til lejren og kommer i strid med Heimer; men de forliges (277—280). Gerimsheim indtages, og Valter af Vaskastein bliver høvding dér (280—281).

[Kong Didrik byder til gilde; begyndelsen af første redaktion af Niflungernes herkomst] (281—282; *skrevet af anden hånd, overstreget af tredje hånd; se I, 281 note 1).*

Om Sigurds fødsel og opvæxt.

(I, side 282—319).

Kong Sigmund i Tarlungaland, søn af Sifian, ægter Sisibe, datter af kong Nidung i Spanien (282—286). Kong Sigmund drager ud for at hjælpe sin svoger kong Drasolf i kamp mod Pulinaland og sætter greverne Artvin og Herman til at styre riget i sin fraværelse (286—289). Grev Artvin bejler til dronning Sisibe, og Herman støtter ham (290—293). Artvin og Herman bagtaler Sisibe for den hjemvendende Sigmund (294—297). Artvin og Herman fører efter aftale med kongen Sisibe ud i skoven for at dræbe hende, kommer i strid, og Herman dræber Artvin; Sisibe føder sønnen Sigurd og dør (297—300). Sigmund forviser Herman (300—302). Sigurd opammes af en hind (302—303). Om Mimir og hans broder Regin (303—304). Mimir finder Sigurd og opfostrer ham (304—306). Sigurd mishandler svenden Ekkihard og viser sine vældige kræfter (306—308). Sigurd dræber Regin (308—313). Sigurd dræber Mimir (313—315). Sigurd kommer til Brynhild, får hesten Grane og rider til kong Isung af Bertangaland (315—319).

Kong Didrik holder gæstebud.

(I, side 319—357).

Anden redaktion af Niflungernes herkomst (319—322). Kong Didrik byder til gilde; første redaktion af Niflungernes herkomst; Gunnar og Hogne drager til kong Didrik; Didriks gæster opregnes (322—325; *afskrevet af tredje skriver efter det af ham selv overstregede stykke af anden skrivers arbejde; se I, 281 note 1).* Kong Didriks, Hildebrands, Heimers, Vidgas, Hornboges, Amlungs, Sintrams, Ekkas, Fasolds, Detlevs, Vildevers, Herbrands, Gunnars og Hognes våben og skjoldmærker beskrives (326—344). Om

Sigurds udseende og våben (344—347). Om Sifka (347—348). Om Hildebrand (348). Om Heimer og hvorledes han skaffede Didrik Falka (349—350).

[Slutningen af første redaktion af Niflungernes herkomst; Gunnar og Hogne drager til kong Didrik; Didriks gæster opregnes] (351—352; *skrevet af anden hånd, overstreget af tredje hånd; se noterne I, 351 og 352).*

Didrik berømmer sine mænds tapperhed, men Herbrand fortæller om kong Isung og Sigurd, og Didrik beslutter at drage til Bertangaland for at prøve sine mænd; Herbrand skal vise vej (352—357).

Kong Didriks tog til Bertangaland.

(I, side 357—II, side 37).

Med Herbrand i spidsen rider Didrik og hans mænd fra Bern og kommer til Bertangaskov, hvor Etgeir rise er; Vidga tilbyder at ride til risen og bede ham om lov til at ride frem; om Vidgas og Etgeirs slægtskab (357—360). Vidga kæmper med Etgeir, tvinger ham til at vise vej til jordhuset, hvor Isungs og Etgeirs skatte er, og dræber ham (360—366). Vidga skræmmer for spøg sine stalbrødre og viser dem derefter vej til jordhuset med skattene; men Didrik forbyder at tage af dem; Didrik og hans mænd slår lejr på sletten neden for Isungs borg (366—370). Sigurd fortæller kong Isung om fjenderne, som han kender på deres skjolde (II, 1—4). Kong Isung sender Sigurd til Didrik for at kræve skat, og ved lodtrækning udtages Amlungs hest og skjold, som Sigurd rider bort med (4—6). Amlung låner Skemming af Vidga, rider efter Sigurd og kræver sin hest tilbage; Sigurd tilbyder dystridt om de heste, de sidder på (6—8). Sigurd kaster Amlung af hesten og vinder således Skemming, men da de to kæmper giver sig til kende for hinanden, ser Sigurd at modstanderen er hans frænde Amlung; han lader sig binde og lader Amlung

ride bort med begge hestene (8—11). Amlung praler overfor sine fæller af sin bedrift, og da Vidga rider ud for at se, om Amlung har talt sandt, sprænger Sigurd sine bånd og løber tilbage til kong Isung, hvem han overbringer Didriks udfordring (11—14). Næste dag rider Isung og hans mænd ud af borgen og udfordrer Didrik og hans mænd til kamp (14—16). Heimer overvindes og bindes af Isungs yngste søn (16—17). Herbrand overvindes og bindes af den anden kongesøn (17). Vildever overvindes og bindes af den tredie kongesøn (18). Sintram overvindes og bindes af den fjerde kongesøn (18—19). Fasold overvindes og bindes af den femte kongesøn (19—20). Amlung overvinder den sjette kongesøn og tvinger ham til at løse Fasold og Herbrand (20—22). Hornboge overvindes og bindes af den syvende kongesøn (22). Hogne overvindes og bindes af den ottende kongesøn (22—23). Detlev kæmper den dag og den næste med den niende kongesøn og tvinger ham til at løse Hogne (23—25). Hildebrand overvinder og binder den tiende kongesøn (25—26). Kong Isung overvinder og binder Gunnar (26—27). Vidga overvinder den ellevte kongesøn og løser derefter alle sine bundne fæller (27—29). Didrik kæmper resten af denne dag og hele næste dag med Sigurd; Vidga låner så Didrik Mimung, og den tredje dag overvinder Didrik Sigurd, som bliver hans mand (29—35). Didrik og Isung slutter venskab; Isung giver Amlung sin datter Falborg til ægte (35—36). Didrik, hans mænd og Sigurd rider hjem til Bern (36—37).

Om Sigurds og Gunnars giftermål.

(II, side 37—43).

Hornboge og Amlung drager hjem til Vinland; Sintram bliver hertug i Fenidi, og Herbrand drager hjem (37). Didrik og hans mænd drager med Gunnar

til Niflungaland; Sigurd ægter Grimhild (37—38). Efter Sigurds opfordring rider Gunnar, sammen med Didrik, Hogne og Sigurd, til Sægard og bejler til Brynhild, som ægter ham (38—40). Tre nætter i træk binder Brynhild Gunnar; denne søger hjælp hos Sigurd, som derefter tvinger Brynhild og tager en ring fra hende (40—42). Brynhild følger med tilbage til Niflungaland; Didrik og hans mænd rider hjem til Bern (42—43).

Om Herburt og Hilde og om Didriks giftermål.

(II, side 43—61).

Tistram, søn af grev Herdegn og hans hustru Isolde, Didriks søster, dræber sin broder Herdegn og flygter til hertug Iron af Brandenburg (43—46). Grev Herdegn forviser sin søn Herburt, som drager til sin morbroder Didrik af Bern (46—47). Didrik hører om Hilde, datter af kong Artus i Bertangaland, og sender Herburt for at bejle til hende (47—49). Herburt bliver hos kong Artus som hans mand og får lejlighed til at se Hilde i kirken og derefter tale med hende (49—54). Herburt kommer i Hildes tjeneste, bejler til hende, først for Didrik, derefter for sig selv, og bortfører hende (54—57). Kong Artus' mænd forfølger de flygtende, men Herburt dræber forfølgerne og drager med Hilde til et fremmed land (57—60). Didrik drager med Fasold og Detlev til Drekanflis og bejler til kong Drusians ældste datter Gudilinda; hun ægter ham, og hendes sostre ægter Fasold og Detlev (60—61).

Vilkinasaga *(anden redaktion; jvf. I, 44—73)*.

(II, side 61—105).

Om kong Vilcinus i Vilcinaland (61—62). Kong Vilcinus gør kong Hertnid i Rusland skatskyldig (62

—63). Vilcinus avler med en havfrue sønnen Vade; han har i forvejen sønnen Nordian (63—65). Vilcinus dør, og Nordian bliver konge; Hertnid gør oprør, erobrer Vilcinaland og gør Nordian til underkonge i Sviþiod (AB på Sjælland) (66—68). Hertnid har med sin kone sønnerne Osantrix og Valdemar og med en frille sønnen Ilias; Osantrix giver han Vilcinaland, og hans underkonge er Nordian; Ilias får Greka, og på dødslejet giver Hertnid Rusland og Pulinaland til Valdemar (68—69). Nordian har sønnerne Etgeir, Aventrod, Vidolf og Aspilian; efter Nordians død bliver Aspilian Osantrix' underkonge (69—70). Osantrix' hustru Juliana dør (70—71). Osantrix bejler til Oda, datter af kong Milias i Hunaland, men Milias kaster Osantrix' sendemænd i fængsel (71—73). Til Osantrix kommer hans brodersønner Hertnid og Hirdir, sønner af Ilias; Osantrix sender Hertnid til Milias for at bejle til Oda, men Milias kaster ham og hans mænd i fængsel (73—77). Osantrix ruster sig og sender bud efter riserne (77). Osantrix drager til Hunaland som kong Didrik og tilbyder Milias sin tjeneste, men Milias vægrer sig ved at tage imod ham (78—80). Vidolf bliver urolig, men bindes ved borgmuren; Aspilian slår Milias i ansigtet; Hertnid befris, men Milias undslipper (80—82). Osantrix giver sig til kende for Oda, fører hende hjem til Vilcinaland, forliger sig med Milias og ægter Oda, med hvem han får datteren Erka (82—83).

Om Attilas herkomst; Attila fejder på Milias' rige; Milias dør (84—85). Attila erobrer Hunaland og gør Susat til sin hovedstad; der kommer spændt forhold mellem Attila og Osantrix (85—86). Attilas fader Osid i Frisland dør, og Attilas broder Ortnid bliver konge i Frisland (86). Attila sender sin broder Ortnids søn Osid til Vilcinaland for at bejle til Osantrix' datter Erka; med Osid følger hertug Rodolf; Osantrix afviser dem (87—88). Attila sender markgrev Rodingeir af Bakalar til Osantrix for at bejle til

Erka, men Osantrix afviser ham (88—91). Attila hærjer på Vilcinaland, men Osantrix trænger ham tilbage; hertug Rodolf overfalder Osantrix' mænd om natten; krigen ophører (91—93). Hertug Rodolf drager med 300 riddere til Vilcinaland, kalder sig Sigurd og træder i Osantrix' tjeneste (93—95). Kong Nordung af Svavaland bejler til Erka, og Sigurd (Rodolf) skal fremføre hans ærende for hende (95—98). Sigurd giver sig for Erka til kende som Rodolf og bejler til hende for Attila og til Berta for sig selv; jomfruerne siger ja, og Nordung drager hjem (98—101). Sigurd (Rodolf) henter sin broder Alibrand (ɔ: Attilas brodersøn Osid) til Osantrix' hof, og de bortfører Erka og Berta (101—102). Osantrix forfølger dem og indeslutter dem i borgen Markstein, men Attila kommer til hjælp, og Osantrix må trække sig tilbage; Attila ægter Erka, Rodolf Berta; Attila og Erka får sønnerne Erp og Ortvin (102—105).

Om Valter og Hildigunde.

(II, side 105—109).

Attila sender sin frænde Osid til Ermenrik, og denne sender sin søstersøn Valter af Vaskastein til Attila; til Susat kommer også Hildigunde, datter af Ilias jarl af Greka (105—106). Valter flygter bort med Hildigunde; Attila lader folk sætte efter dem; men Valter fælder 11 riddere og slår øjet ud på Hogne og rider derefter med Hildigunde til Ermenrik (106—109).

Om Apollonius og Iron.

(II, side 109—158).

Efter kong Artus af Bertangalands død kommer Isung til magten, og Artus' sønner Iron og Apollonius flygter til kong Attila, som giver Iron Brandinaborg

og Apollonius Tira (109—110). Apollonius bejler til Herborg, datter af kong Salomon i Frakland, men hans sendemænd afvises (110—111). Apollonius får en fingerring, som vækker elskov, af sin broder Irons hustru Isolde, drager med Iron til Frakland og bejler på ny, men afvises; han sætter trylleringen på Herborgs finger (111—114). Ringen virker, og da Apollonius skal ride hjem, giver Herborg ham et brev, hvori hun tilstår ham sin kærlighed (114—116). Apollonius rider hemmelig til Frakland og begiver sig, klædt som en tiggerkvinde, til borgen og bortfører Herborg til Tira; Herborg dør, og der kommer fjendskab mellem kong Salomon og de to brødre Apollonius og Iron (116—120). Iron jarl elsker jagt, men hans hustru Isolde finder på en list for at holde ham hjemme (120—124). Iron hører om kong Salomons jagt; Salomon jager på Apollonius' grund, og trods Isoldes bønner følger Iron sin broder Apollonius på jagt i Ungaraskov og derefter, på Salomons grund, i Valslonguskov; de drager så hjem (124—130). Kong Salomon jager i Ungaraskov; Apollonius får det at vide og sender bud til Iron, som trods sin hustrus og datters bønner drager til Tira (130—134). Apollonius er syg, men Iron rider til Valslonguskov, jager kong Salomons store bisonoxe og fælder den til sidst; ridder Vandilmar, som er skyld i bisonens fald, får Irons datter Isolde til ægte (134—139). Iron drager atter på bisonjagt, men tages til fange af kong Salomon (140—142). Apollonius dør; Irons hustru Isolde drager til kong Salomon og får Iron udløst; Isolde dør (142—147). Iron og Bolfriana, hertug Akis hustru i Fritila, forelsker sig i hinanden (147—149). Iron sender Bolfriana brev, men Aki opdager det, passer Iron op og dræber ham (149—153). Didrik og hans mænd og senere Nordian finder Irons lig (153—156). Aki Aurlungatrausti dør; hans sønner hedder Egard og

Aki; hans enke Bolfriana bliver gift med Vidga, som nu bliver Ermenriks mand (156—158).

Om Ermenrik og Sifka og om Didriks Flugt.

(II, side 158—179).

Ermenrik voldtager Sifkas hustru Odila; Sifka lover hende hævn (158—160). Ermenrik sender efter Sifkas råd sin søn Fridrek til kong Osantrix for at kræve skat; på Sifkas anstiftelse bliver han dræbt undervejs (160—162). Efter Sifkas råd sender Ermenrik sin søn Reginbald til England for at kræve skat; Sifka sørger for at han drukner (162—163). Sifka bagtaler Ermenriks tredje søn, Samson, for hans fader, så denne dræber ham (163—164). Odila bagvasker Ermenriks brodersønner, Egard og Aki, for kongen, som truer med at hænge dem; deres fosterfader, Fritila, advarer dem; Ermenrik belejrer deres borg, fanger dem og lader dem hænge (164—169). Vidga kommer hjem og finder sine stedsønner dræbte; Didrik forsoner ham med Ermenrik (169). Sifka får Ermenrik til at kræve skat af Didrik, men Didrik afslår det, og Sifka ophidser Ermenrik (169—172). Ermenrik drager mod Bern; men Vidga, som er redet i forvejen, advarer Didrik; også Heimer advarer ham, og Didrik drager fra Bern (172—175). Heimer og Vidga drager til Ermenrik, hvem Heimer fortørner, så han må flygte (175--177). Didrik drager til markgrev Rodingeir i Bakalar og derefter til kong Attila (177—179).

Attilas og Didriks kampe med Osantrix og Valdemar.

(II, side 179—218).

Attila og Didrik drager mod Osantrix; denne falder *(anden redaktion; jfr. I, 265—270);* Hertnid, hans søn, bliver konge efter ham (179—183). Kong Val-

demar af Rusland, Osantrix' broder, hærjer på Hunaland; Attila og Didrik drager mod ham; kong Didrik tager Valdemars søn Didrik til fange. Attila flygter, og kong Didrik må søge tilflugt i en borg, hvor kong Valdemar belejrer ham (183—187). Ulfard bringer bud fra kong Didrik til markgrev Rodingeir og Attila, som kommer kong Didrik til hjælp; kong Valdemar trækker sig tilbage; kong Didrik overgiver Didrik Valdemarssøn til Attila, som kaster ham i fængsel i Susat; begge Didrik'er er hårdt sårede (187—192). Kong Attila drager igen i krig, men kong Didrik er for svag til at følge ham; dronning Erka tager Didrik Valdemarssøn ud af fængslet for at læge hans sår (192—195). Da Didrik Valdemarssøn er bleven rask, rider han trods Erkas bønner sin vej (195—197). Erka søger råd hos kong Didrik, som rider efter Didrik Valdemarssøn, indhenter ham og dræber ham (197—202). På vejen tilbage kommer kong Didrik til jarlen i Vilcinaborg, som modtager ham godt, og rider så tilbage til Susat (202—206). Det kommer til et slag mellem Attila og Valdemar; Attila flygter, og trods Hildebrands og Rodingeirs tapperhed bliver kampen et nederlag; Hildebrand fortæller, da de kommer tilbage til Susat, Didrik om kampen (206—210). Efter Didriks opfordring ruster Attila sig igen til kamp mod Valdemar, drager ind i Rusland og belejrer Palteskia; Didrik drager mod Smolensk, kommer i kamp med kong Valdemar og dræber ham (210—215). Attila indtager Palteskia; Iron jarl, Valdemars broder, overgiver Smolensk og bliver Attilas mand (215—218).

Didriks mislykkede tog mod Ermenrik.

(II, side 218—258).

Didrik har nu været tyve år hos Attila; hans broder Þether er gode venner med Attilas sønner Erp og Ortvin (218—219). Didrik klager sin længsel efter

sit rige overfor dronning Erka, og hun taler hans sag for Attila; dronningen vil lade sine to sønner følge ham, og Attila vil give ham Rodingeir med en stor hær til hjælp (219—223). Dronningen udruster Erp og Ortvin og Þether (223—226). Hæren drager fra Susat, og Didrik sender bud til Ermenrik om at møde ham ved Gronsport (226—230). Kong Ermenrik samler en hær og sender den til Gronsport, hvor den slår lejr lige overfor Didriks hær (230—232). Hildebrand træffer Reinald, en af Ermenriks mænd, som viser ham Ermenriks troppers lejr, hvorefter Hildebrand viser ham Didriks lejr; Sifka bebrejder Reinald hans venskab med Hildebrand (232—238). Hærene rykker mod hinanden, kampen begynder (238—241). Vildiver og Valter fælder hinanden; Sifka flygter; Vidga dræber hertug Naudung, Ortvin og Erp og Þether; Reinald fælder Ulfard, men flygter så ligesom Ermenriks øvrige mænd (241—246). Didrik får bud om Ortvins, Erps og Þethers død, rider efter Vidga og driver ham ud i havet, hvor han synker under vandet (246—249). Didrik drager tilbage til Hunaland; Rodingeir fortæller Attila hans sønners død; Erka trøster Didrik (249—254). Erka dør og begrædes af alle (254—258).

Sigurds død.

(II. side 258—268).

Gunnar, Hogne og Sigurd hersker i Verniza i Niflungaland (258—259). Brynhild og Grimhild skændes, og Grimhild røber, at det er Sigurd, som har overvundet Brynhild (259—261). Brynhild beklager sig for Gunnar og for Hogne, og denne lægger planer mod Sigurd (261—264). Gunnar, Hogne og Sigurd drager på jagt; Hogne dræber Sigurd; liget bringes hjem (264—268).

Fasolds og Detlev danskes død.

(II, side 268—275).

Kong Hertnid i Vilcinaland er gift med den troldkyndige Ostancia (268—269). Hertnid hærjer kong Isungs rige, Bertangaland; kong Isung, hans sønner, Detlev danske og Fasold hærjer derefter Vilcinaland (269—270). Det kommer til kamp; Ostancia kæmper som en flyvende drage sammen med andre drager, løver og bjørne; Isung og hans sønner falder (270—273). Kong Hertnid dræber Fasold, en drage dræber Detlev; Ostancia bliver syg og dør (273—275).

Grimhild ægter Attila og hævner sig på sine brødre.

(II, side 275—328).

Kong Attila bejler til Grimhild, og hun siger ja; Attila drager til Niflungaland, ægter hende og vender hjem til sit rige (275—279). Grimhild fortæller Attila om Niflungeskatten; de indbyder Grimhilds brødre (279—281). Gunnar er for at modtage indbydelsen. Hogne er imod det; dronning Oda har haft en ond drøm, men fraråder forgæves rejsen (281—284). Gunnar, Gernoz, Gislher og Hogne drager afsted og kommer til Rinen; Hogne holder vagt om natten og dræber to havfruer (284—286). Hogne tvinger en færgemand til at sætte Niflungerne over Rinen, men dræber i vrede færgemanden (286—289). Hogne træffer en af Rodingeirs mænd, som rider til markgreven og fortæller om de fremmedes ankomst; markgreven rider dem i møde (289—291). Niflungerne kommer til Rodingeirs gård og bliver vel beværtede; Rodingeir giver dem gode gaver og giver sin datter til Gislher (292—295). Niflungerne og markgrev Rodingeir kommer til Attila; Grimhild og Attila tager vel imod dem, og

Didrik og Hogne fornyr gammelt venskab; gæsterne får plads i højsædet hos Attila og beværtes godt; næste dag vækker de opsigt i Susat; men Grimhild græder stadig over Sigurd (295—302). Grimhild søger forgæves at ophidse først Didrik, dernæst hertug Blodlin og til sidst Attila mod Niflungerne, hvem hun forgæves søger at få til at lægge våbnene fra sig (302—305). Attila er venlig mod sine svogre og anbringer dem ved sin side på bænkene ude i gården (305—307). Grimhild overtaler ridder Isung til at udføre hendes planer og først dræbe Niflungernes svende (307—308). Grimhild får sin søn Aldrian til at slå Hogne, og denne dræber drengen (308—309). Kampen begynder; Niflungerne søger ud af gården, men møder Isung og hans mænd og søger atter ind i gården, hvor de dræber alle Hunerne; Attila opmuntrer fra et kastel sine mænd, Grimhild forsyner dem med våben, men Didrik går hjem (309—310). Niflungerne forsvarer Homgarðr og gør et udfald, men drives tilbage; Gernoz beder forgæves Didrik om hjælp (310—313). Gunnar gør udfald, men overmandes, fanges og kastes i ormegården hvor han dør (313—314). Hogne, Gernoz og Gislher gør atter udfald, men Attila lader gården spærre, og Hunerne søger tilflugt i husene (314—315). Natten falder på; Hogne mønstrer sine folk og søger forgæves at lokke Hunerne ud (315—317). Hunerne får forstærkning, og ved daggry begynder kampen på ny; Gernoz dræber Blodlin; Hogne tager plads i en dør; Isung angriber ham, men falder; Rodingeir falder for Gislher (317—321). Didrik griber ind i kampen og dræber Folkher; Hildebrand dræber Gernoz og Gislher (321—324). Didrik overvinder Hogne, som overgiver sig (324—325). Grimhild viser sin grusomhed overfor sine faldne brødre, og Didrik dræber hende (325—326). Hogne bringes til Didriks hus og forbindes; han avler en søn, Aldrian, med en kvinde, hvem han

betror nøglerne til Niflungeskatten; derefter dør han (326). Tyske mænd har berettet disse begivenheder, hvis skueplads endnu kan påvises (327—328).

Didrik vinder sit rige tilbage.

(II, side 328—358).

Didrik og Hildebrand taler om at drage tilbage til Bern; fru Herad vil følge med (328—332). Didrik tager afsked med Attila; derefter rider han, Hildebrand og Herad bort; undervejs kommer de til Bakalar, og Didrik mindes markgrev Rodingeir (332—335). Elsung jarl den unge af Babilon og hans mænd overfalder de rejsende, men Elsung bliver dræbt og hans søstersøn Amlung bliver fanget; han fortæller, at Ermenrik er syg, og vender tilbage til Babilon (335—342). Didrik og hans ledsagere rider videre sydpå og kommer til jarl Lodvers borg, udenfor hvilken Hildebrand træffer sin frænde Lodvers søn Konrad og hører, at Ermenrik er død og at Alebrand, Hildebrands søn, som er herre i Bern, har sendt bud efter Didrik; Konrad og Lodver rider ud i skoven til Didrik (343—347). Hildebrand rider afsted for at træffe Alebrand; det kommer til tvekamp imellem dem, og Hildebrand besejrer Alebrand; de giver sig til kende for hinanden, rider til Alebrands moder og derefter til Bern, hvor Alebrand meddeler Didriks komme (347—353). Didrik holder sit indtog i Bern og drager derefter til Ran og samler tropper mod Sifka; det kommer til slag, og Sifka falder; Didrik drager til Rom og krones (343—358).

Didriks ny eventyr og ægteskab.

(II, side 358—368).

Arianismen besejres; Hildebrand dør, og Herad dør (358—359). Kong Didrik rider på jagt på sin

hest Blanka (359). Kong Hertnid i Bergara bliver dræbt af en drage, og røvere gør tog mod hans borg (359—360). Kong Didrik træffer dragen i kamp med en løve, angriber dragen, men slæbes til dens hule; dér finder han kong Hertnids sværd, og med det dræber han dragen og dens unger (361—363). Didrik ifører sig Hertnids rustning, fanger hans hest og rider til hans borg, hvor han forjager de røvere, som belejrer borgen (363—366). Didrik underretter Isolde, Hertnids enke, om hendes husbonds død, ægter hende og drager hjem til Rom (366—368).

Attilas død.

(II, side 369—375).

Aldrian, Hognes søn, grubler på hævn for sin fader (369—370). En dag, da Attila er på jagt, tilbyder Aldrian at vise ham Niflungeskatten; nogle dage efter rider Attila og Aldrian alene ud og kommer til bjærget, hvor skatten er gemt; Aldrian lukker Attila inde i skatkammeret (370—373). Tre dage efter kommer Aldrian til bjærget; Attila bønfalder ham forgæves om at lukke op og omkommer i bjærget (373—374). Aldrian rider til Brynhild og fortæller hende om Attilas død; hun giver Aldrian mænd, og han får jarledømme i Niflungaland (374). Didrik bliver konge i Hunaland (375).

Heimers, Vidgas og Didriks endeligt.

(II, side 375—398).

Efter at have levet som røver i tyve år angrer Heimer sine synder og går i kloster; han kalder sig Lodvig og giver sit gods til klostret (375—377). Klostret har en trætte med Aspilian rise, og denne tilbyder at afgøre sagen ved tvekamp; Heimer tilbyder at kæmpe mod Aspilian; og det bliver åbenbaret,

hvem han er; Heimer får sine våben og sin hest Rispa (377—381). Tvekampen finder sted, og Aspilian falder; Heimer føres i triumf tilbage til klostret (382—385). Didrik får mistanke om, at Aspilians banemand er Heimer, og rider til klostret Vadincusan; Heimer lader først, som han ikke er den, Didrik søger, men følger til sidst med Didrik til Rom (385—387). Efter samråd med Didrik drager Heimer til klostret Vadincusan for at kræve skat, og da abbeden nægter at betale, dræber Heimer ham og alle munkene, plyndrer klostret og brænder det ned (387—389). Heimer drager afsted for at kræve skat af en rise, men falder; Didrik hævner hans død ved at dræbe risen (389—392). Didrik bortføres på en sort hest (392—394). Vidga er draget til Femern; Didrik opsøger ham og fælder ham, men dør selv af sine sår (395—398).